

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

ΗΣΙΟΔΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

ΤΑ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑ.

HESIODI ASCRÆI

QUÆ EXTANT,

Cum Notis, ex probatissimis quibus-
dam Autoribus, brevissimis, selectissi-
misque.

Accedit insuper PASORIS Index, auctior mul-
to hac novissima editione, & multo correctior:

Opera & studio

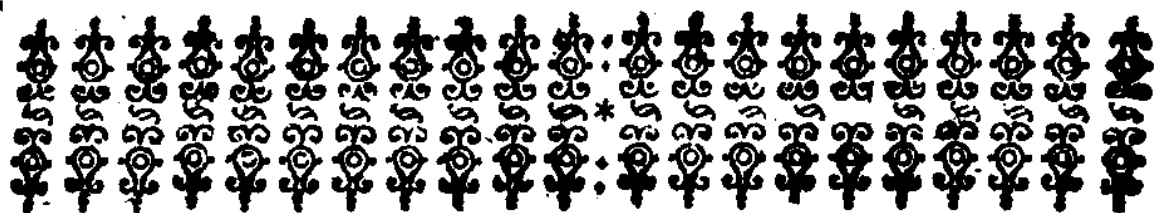
CORNELII SCHREVELII

Ex Unguibus Leonem.

LIPSIÆ,

Sumptibus AUGUSTI MARTINI,
ANNO M DCC XIII.

BENIGNO LECTORI.

Benigne Lector, cum in excudendis autoribus Typographi plus satis fudent, multi-que etiam inter illos sint, qui maiorem gloriae, quam pecuniae famam aucupantes, immortale sibi nomen comparare studeant: non pauci tamen, in electione Autorum satis etiam incuriosi, quosvis sine discrimine arripiunt, lacerant; & quocunque modo eosdem in lucem proferunt, parum solliciti, modo suis commodis studeant, lucro tantum intenti. Hinc illae lacrymae! hinc est, quod Studiosi saepe numero non sine ratione conquerantur, quod multi, egregii alias autores, tam Graeci, quam Latini, tam vitiose, multisque mendis scatentes in lucem prodeant; & nihil aeque eorum studiis officere, quodque magis eorum animos turbare possit, quam vitiosa lectio, quae omnia reddit confusa & turbata. Huic ergo incommodo obviam ut eatur, nulla commodior via est, quam ut in edendis Autoribus diligentia studiumque majus, quam antehac, adhibeatur, nec ullis sumptibus parcatur, modo illi Autores, quos imprimendos suscipimus, correctissimi, nitidissimique prodeant, ut ea

ratione, si fieri possit, ad lectionem bonorum autorum Studiosos alliciamus & invitemus: quod an hac editione nostra novissima præstitum sit, malim id alios judicare, quam propria laude sordere. Saltem hoc polliceri ausim, nitidiorem correctionemque autorem vix vel nunquam editum fuisse. Insuper Notas quasdam auctiores paulo addidimus ex selectissimis quibusque autoribus, selectissimas, brevissimas. Præterea etiam Indicem Pasoris, in gratiam Studioſæ Juventutis & in usum Scholarum, adjunximus; verum jam novissime etiam ita auctum, emendatum & mutatum, ut prorsus novus videatur. Matthiæ itaque Pasori S. S. Theologiæ & Phil. Moral. Professori, plurimum hæc nostra novissima editio debet: tum quicquid fere auctarii loco Indici accessit: pro singulari enim sua humanitate, duo exemplaria Hesiodi, Groninga ad me misit: unum parentis piæ memoriæ, in quo plurima spicilegia non contemnenda in Indice annotata inveni: alterum, in quo propria manu quædam annotaverat; quæ simul congeſſi, & quæ comoda nobis videbantur, huic postremæ editioni inserui. Hæc sunt, benigne Lector, quæ te scire volui. Utere, fruire, & hisce nostris conatibus fave.

*Ex Lill Gyraldi, de Poëtarum Historia,
Dialogo II.*

DE Homero jam satis. A quo non longe abfuit senex ruficana agreftique facie. Jamdudum, inquit Pifo, Hefiodum nobis affers. Ipfum, inquam, profecto Hefiodum, quem & aliquo tempore cum Homero floruiſſe accurati quidam prædiderẽ ſcriptores, alicubi licet Cicero noſter Homerum longe faciat antiquiorem. Vetus certe diſceptatio inter Grammaticos, Gellio & Seneca & Pania teſtibus, uter ætate præceſſerit: qua de re & dialogos duos Ponticus Heraclides ſcripfit, & Cyrillus libro primo contra Julianum Cæſarem, centefimo, inquit, LX. & quinto anno poſt captam Troiam, Homerum & Hefiodum fuiſſe dicunt, & reliqua. Tum paulo poſt ſubdit idem Cyrillus: Tradunt autem quidam, quod Homerus non fuit coætaneus Hefiodi, ſed in illis fuerit temporibus regnantibus apud Hebræos Azaria & Ozia, apud Medos Arbace, apud Latinos autem Proca Sylvio, ante ſcilicet conſtitutionem Olympiadum. Quæ cum dixiſſem, Nos, inquit Pifo, ſummopere avemus de te audire, quæ tu aſſidua lectione ſuper hac re annotaveris. Quibus ego, Libenter ſic agam, inquam, remque ideo altius aliquanto repetam. Porphyrius enim & plerique alii, Hefiodum Homero juniorem annis centum faciunt, atque ante primam Olympiadem. Quam opinionem ſequi videtur Solinus, qui ita ſcribit: Inter Homerum & Hefiodum poëtam, qui in auſpiciis Olympiadis primæ obiit, centum XXX anni interfuerunt. Alii eadem Homeri ætate floruiſſe ſcriptum reliquere; quam opinionem & philoſtratus habuiſſe videtur. Et Velleius non damnandus hiſtoricus, (tametiſi quidam inſulſe nullum fuiſſe Velleium ſuſpicantur) & M. Varro in primo de imaginibus, ut eſt apud Gellium, Non eſt, inquit, dubium, quin aliquo tempore eodem vixerint Homerus & Hefiodus: idque ex epigrammate comprobatur, quod in tripode inſcriptum fuerat, qui in Helicone Muſis poſitus erat. Epigramma, quod apud Dionem legi, & inter Græca epigrammata, tale eſt:

H E S I O D I

*Hesiodus posuit Musis Heliconibus istum,
Cum cantu dicit divinum in Chalcide Homerum.*

Græcum vero si mavultis, hoc est:

*Ἡσίοδ' ὁ Μῦσαι Ἑλικωνίσι τόνδ' ἀνέθηκε
Τριωνικήσας ἐν Χαλκίδι θῆον Ὅμηρον.*

Verum ubi in hunc sermonem incidimus, hanc vobis, utcunque meis verbis potero, historiam ex Plutarcho recitabo, qui eam tum in quinto Symposiacon attigit, tum in eo, quod Septem sapientum convivium inscribitur, copiose explicavit. Homerus, inquit, & Hesiodus in Oelyci Thessali exequiis & Amphidamantis Chalcidensis, carminibus certarunt, qua in re dubia atque anceps judicium fuit sententia. Conversi, inquit, sunt ad hujusmodi interrogationes. & proposuerunt inanes, ut ajunt, quasdam nugas (si modo recte interpretamur, ὥς φασὶ Λέσχας, non ὥς φησὶ Λέσχης, ut passim legitur: non tamen decerno, conscius & Lesches nomen esse proprium Poëtæ Lesbii.) Homerus quidem sic:

*Musa mihi referas, qua non unquam ante fuere,
Neve futura retro.*

Tum vero ex tempore respondit Hesiodus:

*Verum cornipedes quando Jobis ante sepulcrum
Festinantes propter palmam plaustra terebant?*

Ob hoc ferunt Hesiodum maximæ omnibus fuisse admirationi, atque tripodis præmium assecutum. Sed Græca, inquit Piso, ipsa carmina audire cupio: dure enim admodum & incondite ea vertisse videris. Audite ergo ea Græce, inquam. Non enim eo inficias quod ais. Homerus quidem ita:

*Μῦσά μοι ἔννεπ' ἐκὼν τὰ μήτ' ἐγένοντο πάροιθεν,
Μήτ' ἔσση μετόπισθεν.*

Sic vero Hesiodus:

*Ἄλλ' ὅταν ἀμφὶ Διδὸς τύμβῳ Καναχή ποδες ἴηται
Ἄρματα στήθεσσι περὶ γόμονοι περὶ νίκης.*

Porro ne & hoc vos lateat, judicem inter Homerum & Hesiodum Panidem Chalcidis regem fuisse, res usque in proverbium deducta ostendit, πανίδης ψῆφος, Panidæ suffragium: quod in eos ferri solet, qui inerudite minusque sapienter judicant. Putschre, inquit Piso, & sane simul monstrasti, eadem Homerum & Hesiodum ætate fuisse: sed nihil vetat, quo minus eadem diligentia reliquam ejus Poëtæ vitam, ab Atticis usque literis (quod ajunt), nobis repetas. Faciam id libenter,

in-

inquam, quando parum hoc a nostris haecenus hominibus est, quod sciam, factum. Hesiodi igitur nomen ut ab hoc incipiam, a caste & pudice loquendo deductum videtur *κατὰ τὸ γένος ἄδω*. Patria vero illi Cuma: quæ urbs inter Æolicas numeratur, ante Lesbum sita. Num tu, inquit Piso, Hesiodum Ascræum fuisse negas: eo enim nomine a Græcis & Latinis vocatur. Recte tu quidem, inquam, sed si me vos audire voveritis, qua id ratione factum intelligetis. Hesiodi quidem patria Cuma fuit Æolica, ut ab Herodoto, Strabone & Stephano traditum est. Valerius quoque Probus, non alium quam Hesiodum intelligere Virgilium autumat, illo carmine:

Ultima Cumæi venit jam carminis ætas.

Quod scilicet Hesiodus Cumæus primus ætates ex metallis commentus est; ut liquido videtur in eo, quod *ἔργα* inscribitur, poemate. Natus ergo Hesiodus Cumæ, patre Dio Ampelidis filio, qui ex Menalopo Ithagæno Critonis filio natus erat, matre vero Pycimede: qui utriq; parentes ære alieno oppressi, cum unde dissolverent nomina non haberent, in Ascræam Bœoticiæ vicum demigrarunt, ubi est puer Hesiodus educatus, atque inde Ascræus cognominatus. Plutarchus ex Ephori Cumæi sententia refert, Attelen, Mæonæ, & Dion, Cumæos, fratres fuisse, quorum Dias, quem nauticam exercuisse comperi, ob eam quam attulimus causam, in Ascræam migravit, ubi (ait) Pycimedem uxorem duxit, ex qua natum ferunt Hesiodum: quid dum paterna armenta puer custodiret, a Musis amatus fuisse perhibetur: quæ illi gustandam laurum dedere: eam enim lauri naturam esse scribit ipsius Poëtae interpretes Proclus, & Isaacius Zetzes, ut qui eam mandunt, vates fiant: unde & Lycophron Poëta ea causa *ἰασημφάρον* vatem nominat. Idem & in Cassandra Sophocles. Et noster Tibullus agens de Sybilla:

Vera cano sic usque sacras innoxia laurus

Vesce, & æternum sit mihi virginitas.

Aphthonius quoque rhetor, laurum vaticiniæ symbolum esse prodidit: quare & laurum ipsam veteres *μαντικὸν φυτόν* appellavere, hoc est, Vaticinam plantam. Et Claudianus ait:

———— *Venturi præscia laurus.*

Eadem ratione Appollini sacra dicitur, qui vaticiniæ Deus

H E S I O D I

a gentibus est creditus. Quin & hujus arboris foliorum crepitu, dum cremantur, antiqui futura (utinam non & hoc nostro tempore!) prædicebant: quod & Philosophus Porphyrius credit. Si enim magno strepitu in igne crepuissent, felicitatem significabant: si siluissent, unde & tacita laurus est dicta, infelicitatem. Et perinde de illa idem Tibullus:

Laurus ubi bona signa dedit, gaudete coloni.

Et proprius:

Et tacet extincto laurus adusta foco.

Lauri insuper folia si noctu pulvino subjecta fuerint, somniorum veritatem conciliare produntur. Dictam autem Daphnen, prodit Eustathius, a δα particula intensiva, & φαντα verbo, quod *hoco* & *cano* significat, quod laurus in igne posita crepet & sonet: unde fortasse & ipsi nos Latini Laurum deduximus, a λα, ut δα, particula intensiva, & *uro*, ut si non voce, at significatu conveniat. Si plura vero de lauro discere cupitis, præter ea, quæ a nostris traduntur, legite parthenii librum *Ἐξολυγών*, & Constantini librum XI de re rustica, quo loco plura leguntur parum Latinis nota. Sed jam a lauro ad Hesiodum revertar, qui lauro gustata, hausta que Hippocrenes unda, repente Poëta prodiit. Id cum alii, tum ipse de se in Theogonia cecinit. Quam rem ita Maximus Tyrius interpretatur, ut Hesiodum putet voluisse, quæ sui ingenii & artis esset foetura, in Deas referre, ut se Musis gratum testaretur: ut si quis æra jam calleat, Vulcano tamen sua assignet opera. Sed hac de re plura apud ipsum Maximum legetis. Delectatum quidem peregrinationibus Hesiodum legimus, sicuti & Homerum: quam rem tamen in somnium quidam retulere. Alii, quod qui peregre proficiscuntur, facilius prudentiam cæterasque virtutes comparare existimantur, quod mores scilicet hominum multorum videant. Uxorem quoque duxisse proditum est Crementem Phrygiæ filiam, & ex ea Stefichorum poëtam natum. Alii non uxorem fuisse, & ob hanc ipsum Hesiodum occisum. Nam cum de se scitatum oraculum Delphos ivisset, eique responsum foret, ut Nemezi Jovis templum vitaret, quod ibi esset vitæ finem habiturus, cumque ea causa Nemeam Peloponnesi fugeret, forte in Oeneonem Locridis pervenit, ubi Nemezi Jovis templum fuerat, ut scribit Thucydides, quo in loco incautus ab Amphiphano & Ganetore phrygiæ liberis in-

V I T A

interemptus est, quod ab eo vitiatam sororem Cremenem crederent. Cadaver ab iis in pelagum projectum est: id quod cum occulte fecissent, ab Hesiodi cane facinus est proditum, ut scribit Plutarchus. Alicubi tamen non Phylgei filii, sed Ganyctoris Naucleii dicti sunt, ut in illo est, cui titulus: Quenam animalia prudentiora, terrestriane, an aquatilia? Pausanias quoque in Bœoticis, Hesiodi interitum ita recitat: Filii, inquit, Ganyctoris, Ctimenus & Antiphus, in Molycrian ex Naupacto fugerunt ob Hesiodi necem, ubi in Neptunum impii existimati sunt, de illisque est facta quæstio, & cætera quæ ille prosequitur. Mortis Hesiodi causam Plutarchus sic in Dioclis convivio explicat. Cum Milesio, inquit, comite & Troilo puero Hesiodus apud quendam hospitatus est: noctu Milesius hospitis filiam vitiavit: rei conscium Hesiodum rati puellæ fratres, illum inter pascua cum puero occiderunt, & cadaver in mare projecerunt: pueri vero corpus in littore reliquerunt, a quo & loco nomen inditum. Ferunt, inquit, Deorum voluntate a delphinis cadaver ad littus delatum, ubi tum forte Neptunalia celebrabantur. Id scelus ubi incolæ intellexerunt, interfectorum domos diruerunt; vivos ipsos, qui facinus admiserant, aquis suffocarunt. Alii post diem tertium a delphine in littus cadaver devectum tradunt. Re cognita, occisores navigatione sibi consulere volentes, vi coortæ tempestatis ad unum omnes deprehensi, naufragio periisse dicuntur. Post hæc Hesiodi corpus in Nemea Locridis sepultum perhibetur, qua de re extat Alcxi poetæ carmen. Dein vero oraculo monente, ejus ossa exportata ab Orchomeniis, & in medio foro hoc addito elogio tumulata:

Ἀσκη μὲν πατρίς πολυλήϊος, ἀλλὰ θανόντῳ

Ὅτεα πληξίππων γῆ Μινυῶν κατέχευε

Ἡσιόδῳ, τοῦ πλεῖστον ἐν ἀνθρώποις κλέος ἐστίν

Ἀνδρῶν κρινομένων ἐν βασιλῆϊ σοφίης.

Tum Picus puer: Cur non & hos Latine, ut alios versus nobis exprimis? Ut, inquam, noster Piso hos ipse convertat, & ego interea ad memoriam cætera revocem. Et Piso: Faciam equidem, inquit, utcunque potero: & non diu cunctatus, sic cœpit:

Fertilis Ascrea quidem patria est: Verum morientis

Pugnaces Minya candida membra tenent

H E S I O D I

Hesiodi, cujus super omnes plurima laus est,

Spektatosque viros judicio sophia.

Quos cum Piso recitasset, mirum est quando sit rubore suffusus. Quod animadvertens ego, causamque intelligens, statim subdidi. Legimus & Græcum alterum Pindari, quod ita noster Cælius Latine vertit:

Salve cui pubes, tumulusque bis obtrigit unus,

Tu sapias Hesiode, quantum homini sapere est.

Sed & Aldus ita prius:

Hesiode ante alios sophia præstantior omnes,

Salve, bis quondam qui puer atque senex.

Græcum Pindari, si vultis, sic habet:

Χαῖρε δὲς ἡέσας, καὶ δὲς τάφῳ ἀντιβολήσας

Ἡσίοδ', ἀνδράποισι μέτρον ἔχων σοφίης.

Verum jam tempus est, inquam, ut quæ ab Hesiodo scripta sint, commemoremus, si tamen prius illud unum, quod in Græcis commentariis reperi, attulero, super ea in *Ἔργοις* verba *μήτ' ἐμός ἦός.* Filius, aiunt, Hesiodi Mnaseas est. Philochorus vero Stefichorum dixit ex Clymene: ego tamen legendum puto, Ctemene, ut jam ostendi. Alii tamen ex Archiepe: quo fit ut eos mirer, qui scribunt, Hesiodum præter Stefichorum & filiam habuisse Mnaseam nomine, quam Archiepen vocant alii. Porro sexdecim Hesiodi legitima feruntur volumina: in primisque Theogonia, a Philosopho Zenone inter alios interpretata. Deinde *Ἔργα καὶ Ἡμέραι*, id est, Opera & Dies. In quo opere de re rustica præcepta tradit ad persem fratrem, quem & ipsum poëtam aliqui scribunt. Sunt & qui putent, *Ἠολας μεγάλας*, sic vocata carmina, Hesiodi esse, ut Eunapius Græcus historicus, & in Boeoticis Pausanias. Quo loco & alia Hesiodi opera commemorat, de quibus jam ante plane meminimus. Posthæc *Ἀστρονομικά* scripsit, tum *ὑποθήκας*, quas tamen Fabius Quintilianus ex Aristophanis Grammatici sententia, Hesiodi esse negavit. At vero Aristoteles & Grammatici nonnulli, ut Hesiodi legitimum opus in medium afferunt. Scripsit item Heroum & Heroidum Genealogias: ad hæc & de mulieribus: quo in opere *Heroidas* multas induxit virorum fortium nuptias, ut ait Servius, optasse. Dion vero Chrysostomus ex Alexandri Macedonis sententia, Hesiodum ea causa de mulieribus scripsisse dixit, quod Homero concederet, qui de heroibus an-

te scripſiſſet. Et quidem Lucianus ait, *Hefiodum* mulierum virtutes concinuiſſe. Tradit Paufanias, *Hefiodum* vaticinandi artem ab *Acarnanibus* edoctum, de ea carmina ſcripſiſſe. Scribit Nicocles, quod & in *Pindarum* Grammatici notant, *Hefiodum* primum *ῥαψωδῆσαι*, hoc eſt, per rhapsodias carmina ceciniffe. At vero *Hefiodus* ipſe, ſe cum *Homero*, in *Delo*, in *Apollinem* huiusmodi verſus primum concinuiſſe prodidit, dum ſic cecinit, ut pridie diximus :

*In Delo tum primum ego Maonidesque Poëta
Luſimus inque nobis carmen cantavimus hymnis
Auricomum Phæbum, quem Latona edidit alma.*

Sed videte, rogo, quam ille dulcius ſuaviuſque ſua lingua :

*Ἐν Δήλῳ τότε πρῶτον, ἐγὼ καὶ Ὅμηρος αἰδοῖ
Μέλπομεν, ἐν νεαροῖς ὕμνοις ῥάψαντες αἰοιδῆν,
Φαῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάορον, ὃν τέκε Λητώ.*

Scripſit item *Hefiodus* *Pelei* & *Thetidis* Epithalamium, ſicuti priore ſermone retulimus. Scripſit & de *Dactylis Idæis*, Item *Epicedium* in *Batrachum* amicum, & quod adhuc legitur poema inſcriptum *Herculis* *Scutum* : quod tamen *Ariſtophanes* Grammaticus non *Hefiodi* eſſe ſuſpicatus eſt, ſed cuiuſpiam alterius, qui homericum ſit imitatus. *Megacles* autem *Athenienſis*, & *Apollonius Rhodius*, *Stefichorus*que, ipſius *Hefiodi* legitimum carmen eſſe cenſuere. Scripſit idem de *Medicina*, qua de re *Plutarchus* in *Sympoſio Dioclis*. *Hefiodus*, inquit, in *Medicina* plurimum valuit. Quod manifeſte apparet, cum de victus ratione, de vini temperamento, de aquarum vi, de balneis, de ſcæminis, de temporum connexione, deque infantium ſtatu diſſerit. Et hæc quidem *Cleodemus* medicus apud *Plutarchum*. Sunt & qui *Hefiodum* de herbis ſcripſiſſe tradant, quod ex *Plinio* colligitur. Nec deſunt, qui *Hefiodum* ſcribant, autorem eorum apoloꝝorum, qui *Æſopi* dicuntur. Quæ ego cum dixiſſem, Vide, inquit *Piſo*, quam paucis carminibus *M. Manilius* in ſecundo *Aſtronomicon* iſta fere omnia *Hefiodi* opera complectatur. Nam cum *Homerum* laudaſſet, mox ita de *Hefiodo* ſubjunxit :

*Sed proximus illi
Hefiodus memorat divos, divumque parentes,
Et chaos enixum terras, orbemque ſub illo
Infantem, & primum titubantia ſidera, corpus,*

H E S I O D I

*Titanas juvisse senis cunabula magni,
Et sub fratre viri nomen sine fratre parentis,
Atque iterum patris nascentem corpora Bacchum,
Omniaque immenso volitantia corpora mundo.
Quin etiam ruris leges cultusque rogavit,
Militiamque soli, quod colles Bacchus amaret,
Quod sacunda Ceres campos, quod Pallas utrumque,
Atque arbuscula vagis essent quod adultera pomis,
Sylvarumque Deos sacrataque numina nymphas,
Pacis opus, magnos natura condit in usus.*

Cum recitasset hos versus Piso, Si velim, inquam ego, quæcunque omnia de Hesiodo legi, vobis in præsentia recensere, in longum nimis noster sermo procederet: quædam tamen haud indigna relatu nequaquam præteribo. Scribit in primis Dialogum Lucianus, qui Hesiodus inscribitur, in quo Hesiodum ipsum de se multa narrantem inducit, eumque ipse, ut solet, irridet. Sunt & inter Græca epigrammata, in Hesiodum multa. Extat & apud Græcos proverbium, de iis, qui supersenescunt, Hesiodia senectus: de quo & Pindari distichon legitur, quod ante ab Aldo & Cælio nostro interpretatum attulimus. Pythagoram scribit Philosophus Hieronymus, cum ad inferos descendisset, Hesiodi animam vidisse ad columnam æream suspensam astrictamque adeo, ut stridere videretur, & cum ea Homeri quoque animam serpentibus undique incinctam, ea videlicet solummodo causa, quod de Diis falsa suis carminibus confinxissent. Quare factum puto, ut Ponticus Heraclides contra Homeri calumniatores librum illum ediderit, qui est inscriptus, Allegoriæ in iis, quæ de Diis ab Homero dicuntur, & responsiones in ejus calumniatores. Videri enim, inquit, posset Homerus, Salmonæus, vel Tantalus, immoderatam atque intemperatam linguam habens, si quæ de Diis cecinit sub alia significatione, non intelligerentur. Et quidem de Homero Heraclides, quod & de aliis Poëtis bonis, ut hesternæ die diximus, intelligi potest. Sed tametsi excellentis ac prope divini ingenii fuerit Hesiodus, non tamen ideo obrectatoribus illum caruisse accepimus: siquidem iniquas adversum eum controversias exercuisse Cercopem legimus: in tantum excellentissimus quisque aliquo detractore est vexatus. Homerus quidem, ut Zoilum mittam, Siagro poëta laceffit, Pindarus ab

ab Amphimane Coo, Simonides a Timocreonte. Nec Virgilio Horatioque nostris, defuere parones, Mævii, Bavii atque Suffeni, aliique, de quibus in nostris his sermonibus sparsim, ut feret locus, plura dicemus. Sed & hoc Homeromastigon genus nostro hoc tempore non minus, quam pridem, viget. plures quidem nunc Critici & Zoili, quam versificatores & poëtae. At de Hesiodo jam satis.

Ἐκ τῶν Σειδᾶ.

Ἡ Σειδᾶ Κυμαῖος. νῆος δὲ κομισθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρὸς Δίῃ, καὶ μητρὸς Πυκτιμένης, ἐν Ἀσκει τῆς Βοιωτίας. Γενεαλογεῖται δὲ εἶναι τοῦ Δίῃ τοῦ Ἀμπελίδου τοῦ Μελανόπου, ὃν φασί τινες τοῦ Ὀμήρου πατρός, ὡς ἀνεψιάδην εἶναι Ἡσιόδου τὸν Ὀμηρον. ἑκάτερον δὲ ἀπὸ τοῦ Ἀλάντος κατάγεσθαι. ποιήματα δὲ αὐτῷ ταῦτα, Θεογονία, Ἔργα καὶ Ἡμέραι, Ἀσπίς, Γυναικῶν κατάλογος ἐν βιβλίοις εἰς ἑπικήμενος ἕως Βάτραχόν τινα ἐξώμενον αὐτῷ. Περὶ τῶν Ἰδαίων Δακτύλων. καὶ ἄλλα πολλά. Ἐτελεύτησε δὲ ἐπιξενωθεὶς παρ' Ἀντίφῳ καὶ Κτιμένῳ. οἱ δὲ νύκτωρ δόξαντες ἀνακρῆν φθορεῖα ἀδελφῆς εἰσέλων, ἀνῆλθον τὸν Ἡσιόδον ἄκοντες. ἦν δὲ καὶ Ὀμήρου κατὰ τινὰς πρεσβύτερος, κατὰ δὲ ἄλλας, σύγχρονος. Πορφύριος καὶ ἄλλοι πλεῖστοι νεώτερον ἑκατὸν ἐνιαυτῶν ὀρίζουσι.

Ex Suida.

Hesiodus Cumæus. Cæterum a patre Dio & Pycimede ejus matre, in Ascra, translatus eo, vixit. Genus ac familiam illius ab Ampelide Dio, Melanopi filio deducunt. Quem nonnulli Homeri abavum fuisse volunt. Ut Hesiodi consobrini filius fuerit Homerus. Utrumque autem ab Atlante volunt oriundum esse. Ejus autem hæc sunt poemata: Deorum generatio, Opera & Dies, Scutum, Mulierum Catalogus, libris quinque. Epicedium Batrachi, quem in deliciis habuit. De Dactylis Idæis. Alia item multa. Obiit autem, cum ad Antiphum & Ctimum hospes divertisset. Qui cum noctu sororis suæ stupratorem tollere se existimarent, Hesiodum ignari sustulere. Fuit autem Homero, ut quibusdam videtur, antiquior. Alii eadem tempestate vixisse autumant. Porphyrius & alii centum omnino post annis florisse tradunt.

Ex

Ἐκ τῶν Διονυσίων τῆς
Ἀλικαρνασσεως.

*Ex Halicarnassensi
Dionysio.*

ΗΣίοδος μὲν γὰρ ἐφροντίσεν
ἡδονῆς, καὶ ὀνομάτων λή-
ξεως, καὶ συνθέσεως ἐμμελῆς.

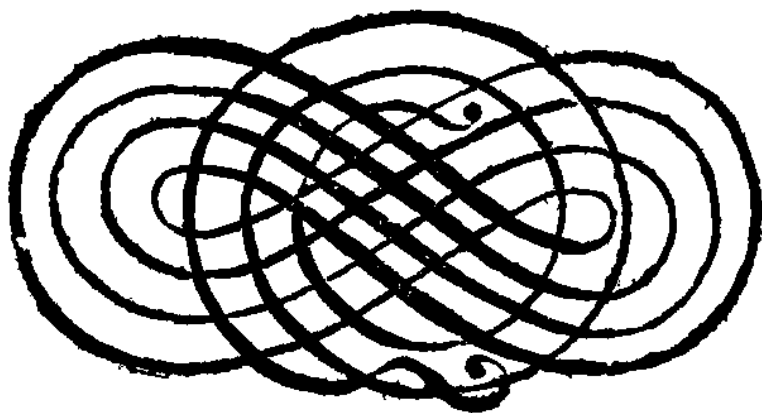
Hesiodo autem magna vo-
luptatis fuit cura, tum æ-
quabilem dictionem accura-
tamque amat compositionem.

Velleius Paterculus Hist. lib. 1.

Hujus temporis æqualis Hesiodus fuit, circa CXX annos
distinctus ab Homeri ætate, vir perelegantis ingenii, &
mollissima dulcedine carminum memorabilis, otii quietisque
cupidissimus. Ut tempore tanto viro, ita operis auctoritate
proximus. Qui vitavit, ne in id, quod Homerus, incideret:
patriamque & parentes testatus est. Sed patriam, quia mul-
tatus ab ea erat, contumeliosissime,

Fabius lib. X.

Raro assurgit Hesiodus, magnaue pars ejus in nominibus
est occupata. Tamen utiles circa præcepta sententiæ, le-
nitasque verborum & expositionis, probabilis: daturque ei
palma in illo mediocri genere dicendi.

DANIELIS HEINSII

in Hesiodum

EPIGRAMMATA,

Δ' Ἡμήτερ τρώλιντε, σὲ μὲν πολυγηθέα καρπὸν
 Ἄλδαινον σοφίης ἥκος, ἄτε ταχύαν.
 Τὸν μὲν παῖς Δίοιο καὶ ἀγχινόω Πυκνιμήδης,
 Ἄσκης ἑναέτης, οἶδεν ἀμυσάμεν.
 Ζεῦ γὰρ ὑποτρεφθὴς μεγαλύνυμε, χρεὶ δ' ἔχέτην
 Τῇ μὲν ἀετράζων, τῇ δὲ μέγα δρέπανον,
 Ἄρτον τ' ὀκτάβλαμον, ἀνέκα λιμὸν ἀμύνειν,
 Παντοίης κορυφὴν δρέψατ' ἀπ' ἰδμοσύνης.
 Τῶν δὲ σὺ ἀγλαόκαρπα θαλύσια δῶκε κομίζων,
 Μελπόμεν γλυκερῆς ἔργα γεηπονίης.
 Σωφροσύνην δ' ἐδίδαξε, καὶ ὥς πλέον ἥμισυ παντός,
 Ἐκ Μυσέων σοφίης μέτρα διδασκόμεν.
 Ἀλλὰ γέρον μάλα χαῖρε, πανόλβιε· σὺ γὰρ ἔνευγε
 Πολλὴν καὶ πιυλὴν γαῖα φυτοσπορίην.

In eundem.

Δαφνοφάγος, γλυκύμυθ', ἀνὴρ φίλ', ἑρανίδησι,
 Γῆς ἀρότης θῆ' δέκνυσεν Ἡσίοδ',
 Πιερίδων γήτων πολυώνυμ'. ὦ πόποι, ὦ Ζεῦ,
 Ἥ γλαφυρῶς ταύτης ἑνατο γητονίης.

In eundem.

Πῆμα κακὸς γέγων, ὅσσον τ' ἀγαθός, μέγ' ὄνησε,
 Λίσιλιδες θῆν φάντο ποθ' Ἡσίοδ'.
 Ταῦτ' ἄρα φρασσάμεν, γλυκερῆς φίλ' ἥλιθα Μύσης.
 Γατοίης αὐτῶν ἔμμορε Πιερίδων.

In eundem.

ὦ μάκαρ, ὦ ξανθῆς Δημήτερ' ἔργα κομίζων,
 Βέλτις, Εἰρήνης παῖ, γέρον Ἡσίοδε,
 Δαίμωσιν οἷ' ἔησθα, νέμων ἐν βένθεσσιν ὕλης
 Ποίμνην ἢ ἀγέλην τῆς Ἑλικωνιάδ'.
 Ἐνθα σε βυκολέοντα θεῶν καλὰ τέκνα θεῶντο,
 Πηκτίδι σῇ φίλῃν τερπόμενον κραδίην·
 Ἥ τάχα πεμπάζοντα βόας, καὶ μηκίδας αἴγας,
 Ἥ τάχα καὶ λεπλὺς περγάμενον δόνακας,

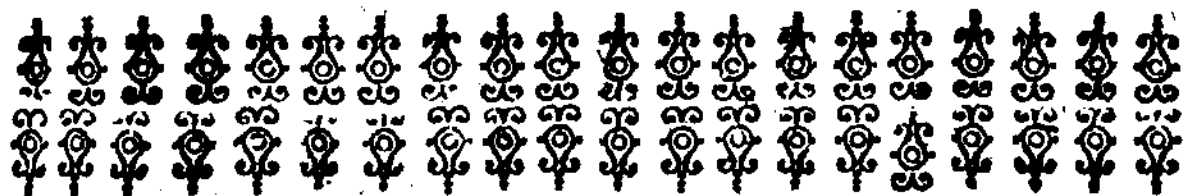
Ἐν τε πόλιν λαλαγῶντα, καὶ ἀνθεσὶν εἰαρινότατον,
 Ὅσα φιλεῖ λιγυρῶν ἔθνεα μηλονόμων.
 Καί τοι σκήπτρον ἔδον Μουσέων βασιλῆα γενέσθαι,
 Ἀυτοφυῆς θεῖον σῆμα δαημοσύνης.
 Χαῖρε, πάτερ, τοῖδεσσι, καὶ ἴλαος ἄμμι γένοιο,
 Αἰκόλα μὲν πρότερον, νῦν δ' ἄρ' αἰδοπόλε.

In eundem.

Τψαγόραν ποῖ αἰδὸν ἀναζητῶντος Ἄρκος,
 Ἡ φύσις ἀρχαῖον δείξατο Μαιονίδην.
 Δηνὸς Ἀρης μέγ' ἔχαιρε, καὶ οἱ πολέμους τε, μάχας τε,
 Κέκλετο, καὶ δῖον μελπέμεν Λισκίδην.
 Τῷ δ' ἄρα γνόμενοις πάλοι κλύε πότνια Διὶ,
 Βῆ δ' ἴμεν ὑψηλῆς ἄγκυα Πιερίης.
 Ἐνδ' ἄρα οἱ κλυτότοξος ἐναντίος ἦλθεν Ἀπόλλων,
 Ὄκκα μάλ' Ἀσκραῖον δείξατο δ' Ἡσίοδον.
 Ἡσίοδον φιλόμυθον, οἷζυρῇ ἐνὶ κόμῃ,
 Γινόμενον, Μουσῶν ἄγχι Ἐλικωνιάδων.
 Ὡς ὁ μὲν ἦδε μόθον Πηληϊάδων Ἀχιλῆϊ,
 Κοῦ προτέρων ὀρμάς καὶ μένῃ ἡμιθέων.
 Αὐτὰρ ὁ γῆς ἀρότης, καὶ ἀειρότα τοῖσι μάστιγα
 Ἐκ Διὸς ὕρανίη σήματα, τάς τ' ἐρίδας.
 Ὡς ἐξίδων μεγάλων διαγῶν ἀνὰ γαῖαν ἐβσῶν,
 Ὅς γ' ἐπιμνηστὴν ἦενεν, ὅς δ' ἀγαθὴν.

In eundem.

Χαῖρε θεῶν Ἀσκραίῃ τοῖ ὕρανόν εὐρὺν ἔχουσι
 Μῆδεα καὶ πλήθη καὶ γένῃ ἐξανύσας.
 Μουσῶν ὑποφῆτα παλαγῶδες ἦτοι ἔκτευες
 Πολλὰ πάτερ θυμῷ δῆνεα καὶ πραπίδας.
 Τείρεα πάντα μαθὼν, τά περ ὕρανός ἐτεφάνετο,
 Καὶ Κρονίδα Ἑλλάς, καὶ φάος ἡελίη,
 Τήν τε Σεληναίης λιπαρὴν φλόγα, μαῖαν ἀέρος,
 Ἀγλαὸν ἀρχαίης σῆμα φυτοσπορίης.
 Ἀρκάδες, ἰλήκοιτε μόνος πρὸς ἑλῆνος ἔεσκα
 Πάντα Σεληναίης γνέε πόρρον Ἡσίοδος.

ARGUMENTUM

IN

HESIODI ASCRÆI OPERA ET DIES.

ἩΣΙΟΔΟΥ.) *Super Homeri atque Hesiodi etate, ait Gellius lib. 3. cap. 11. non consentitur, uter natu prior. Dubium tamen non est, quin aliquo tempore eodem vixerint.*

ἈΣΚΡΑΪΟΥ.) *Sacerdos fuit templi Musarum in Helicone monte Bæotia, in Ascra pago ad radicem ejus montis. Inde Virgilius, quia hunc Poëtam et tot Georgicorum scriptoribus imitatus est, dixit, lib. 2. Georg. vers. 176.*

Ascræumque cano Romana per oppida carmen.

Ἔργα καὶ Ἡμέραι.) *Non dubium est, quin idem Virg. initio Georgicorum, hanc inscriptionem expresserit, hoc versu: Quid faciat lætas fegetes: quo sydere terram, &c.*

Breviter autem summam rei complectitur hic titulus: nam per Opera significat, agriculturam esse artem, qua non inerti otio, aut alieno sumptu, sed ipsa actione peragatur. Per Dies autem innuit, suo tempore singula facienda esse. In priori igitur Operum libro, ad laborem adhortatur agricolam futurum. Obiter etiam alia atque alia præcepta de moribus tradit, ad justitiam & pietatem colendam; injustitiam vero & ignaviam vitandam. In secundo autem artem agricultura tradit. Duo ergo agit, primum, ut voluntarium habeat agricolam: deinde, ut peritum.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

Ἔργα καὶ Ἡμέραι.

Μοῦσαι Πιερίηθεν, αἰοιδῆσι κλείεσσαι,
Δεῦτε δὴ, ἐνέπετε, σφέτερον πατέρ' ὑμνεῖ-
σαι.

Ὄν τε διὰ βροτοὶ ἄνδρες ὁμῶς ἄφατοί τε φατοί τε,
ῥητοί τ' ἄρρητοί τε, Διὸς μεγάλοιο ἔκητι.

ῥέα μὲν γὰρ βριάει, ῥέα δὲ βριάοντα χαλέπεις.

ῥεῖα δ' ἀρίζηλον μινύθει, καὶ ἀδῆλον αἶξει.

ῥεῖα δέ τ' ἰδύνει σκολιὸν, καὶ ἀγήνορα κάρφει

Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, ὃς ὑπέρτατα δώματα ναίει.

ΚΛῦ-

1. **Μ**οῦσαι.) *Dores & Aes-* fine altera manca sit. Πιερίη-
les dicunt *Μῶσαι*, quibus familiare est *θεῖν*, construitur cum *δεῦτε* adverbio hortantis. Musae in *ω*. Hinc appellatas volunt eas a verbo *μῶ*, quod est *quæro*, investigo; nam investigando disciplinas assequimur. Adfert aliam rationem Plutarchus, forsitan probabiliorem. Is enim in commentario *περὶ φιλαδελφίας*, dicit, *μῶσαι* nominatas, ut *ὁμῶς ῥεῖαι*, idque *δι' εὐνοίαν αἰεὶ καὶ φιλαδελφίαν*, quæ scilicet vivunt in perpetua quadam benevolentia & mutua charitate. Vel denique inde habent nomen, quod Musæ, hoc est, artes & disciplinæ, tali intet se cognatione & nodo conjunctæ conglutinatæque sint, ut altera ex altera pendeat, & altera

θεῖν, construitur cum *δεῦτε* adverbio hortantis. Musæ in *ω*. Hinc appellatas volunt eas a verbo *μῶ*, quod est *quæro*, investigo; nam investigando disciplinas assequimur. Adfert aliam rationem Plutarchus, forsitan probabiliorem. Is enim in commentario *περὶ φιλαδελφίας*, dicit, *μῶσαι* nominatas, ut *ὁμῶς ῥεῖαι*, idque *δι' εὐνοίαν αἰεὶ καὶ φιλαδελφίαν*, quæ scilicet vivunt in perpetua quadam benevolentia & mutua charitate. Vel denique inde habent nomen, quod Musæ, hoc est, artes & disciplinæ, tali intet se cognatione & nodo conjunctæ conglutinatæque sint, ut altera ex altera pendeat, & altera

2. *Δεῦτε δὴ*.) Δι' legendum monet Eustathius: quem sequitur H. Steph. Δὴ mihi magis probatur, & ita omnes legisse interpretes veteres manifestum: Proclum dico, Tzetzen, Moschopulum, & ita MS. Palatinæ Bibliothecæ. Sic Orpheus Hymnorum suorum initio, *Μαινθάνει δὴ Μοῦσαι*. Ὑμνεῖσαι.) Id est, celebrantes, est activæ signifi-

HESIODI ASCRÆI OPERA ET DIES.

Mulsa Pierides carminibus celebres,
Agite sane, dicite, vestrum patrem laudantes,
Et per quem mortales homines pariter obscurique sunt
clarique,
Nobiles, ignobilesque, Jovis magni voluntate.
Facile enim extollit, facile etiam elatum deprimit:
Facile praclarum minuit, & obscurum adauget:
Facileque corrigit incurvum, & superbum contrahit
Jupiter altitonans, qui supremas domos incolit.

Audi

ficationis, quamquam aliqui sio Musarum. Sic apud Ho-
neutraliter exponant, quæ merum Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή.
estis celebres aut inclytæ. Subintelligitur hic γίνεται,

3. Ὅν τε δια.) Enumerat aut simile verbum. Διὸς.) Mu-
pias quasdam sententias de farum responsio vel, ut alii vo-
Deo. Porro in ὅν potest in- lunt, poëta ipse respondet ceu
telligi, inquit Tzetzes, πρό- a Musis edoctus.
πον, more attico, ut sit δι ὅν
πρόπον, quomodo, cur: quod
nonnulli interrogative; alii
vero absque interrogatione
intelligunt. Alii non minus
commode exponunt, δι ὅν vel
καθ' ὅν Δία, secundum quem
Jovem gubernantur homi-
nes. Φατός & ῥητός differunt,
ut apud Latinos loquor & di-
co. Est enim φατός, de quo
magna fama est; ῥητός autem
honoratus, & ad certam fun-
ctionem & dignitatem assump-
tus.

4. Διὸς μεγάλῳ.) Respon-

5. ῥέα μὲν.) Contractio est
in voce ῥέα, ut Iliad. 9. Vir-
gil. quoque dixit alvaria pro
alvearia. Vide Guil. Canter-
um lib. 7. cap. 17. Æsopus
(teste Laertio) quum rogare-
tur, quid ageret Deus, re-
spondit: τὰ μὲν ὑψηλὰ τα-
πεινοῖ, τὰ δὲ ταπεινὰ ὑψηλῶ.
ῥέα μὲν γάρ. Ratio est inter-
rogationis, quare alii sint cla-
ri, alii obscuri. Dicuntur hæc
a Musis.

6. Ἀρίζηλον.) Eum vocat,
qui dignus est æmulatione
atque imitatione.

Κλῦθι ἰδὼν αἶών τε δίκη δ' Ἰθυνα θεμίτας

Τύνη· ἐγὼ δέ κε Πέρσῃ ἐτήτυμα μυθησαίμην. 10

Οὐκ ἄρα μῆνον ἔην ἐρίδων γένε', ἀλλ' ἐπὶ γαῖαν
Εἰσὶ δύω. τὴν μὲν κεν ἐπαινέσσειε νοήσας,

ἥ δ' ἐπιμωμητὴ· διὰ δ' ἀνδιχα θυμὸν ἔχουσιν.

Ἡ μὲν γάρ πόλεμόν τε κακὸν καὶ δῆριν ὀφέλλει,

Σχετλίη· ἔτις τήν γε φιλεῖ βροτὸς, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης 15

Ἀθανάτων βεβλήσιν ἔριν τιμῶσι βαρεῖαν.

Τὴν δ' ἑτέραν, πρότερον μὲν ἐγείνατο νύξ ἐρεβεννή,

Θῆκε δέ μιν Κρονίδης ὑψίζυγ', αἰθέρι ναίων,

Γαῖης τ' ἐν ῥίζησι, καὶ ἀνδράσι πολλὸν ἀμείνω,

ἥ τε καὶ ἀπάλαμνόν περ ὁμῶς ἐπὶ ἔργον ἐγείρει. 20

Εἰς ἕτερον γάρ τις τε ἰδὼν ἔργοιο χατίζων

Πλῆσιον, ὃς σπεύδει μὲν ἀρόμεναι ἥδ' ἐφυτεύειν,

Οἶκόν τ' εὖ θέσθαι· ζηλοῖ δέ τε γείτονα γείτων,

Εἰς ἄφρονον σπεύδοντ'· ἀγαθὴ δ' ἔρις ἦδε βροτοῖσι.

Καὶ κεραμεὺς κεραμεῖ κοτέει, καὶ τέκτονι τέκτων, 25

Καὶ πλωχὸς πλωχῷ φθονέει, καὶ αἰοιδὸς αἰοιδῷ.

Ω

9. κλῦθι.) *Invocatio ad Jovem. Θεμίτας vocat praecepta de moribus. θεμίς ἐπὶ θεῶν, δίκη vero ἐπὶ ἀνθρώπων.*

10. Ἐγὼ δέ κε Πέρσῃ.) *Propositio est. Ego Persae consulam optima. Jam κε potentialis particula ad μυθησαίμην referenda est, quasi dicat; Tum vera dixero fratri meo, ubi tu leges gubernaveris Jupiter, & affueris mihi praescribenti praecepta de moribus.*

11. Οὐκ ἄρα.) *Duplicem narrat contentionem augendam rei familiaris: alteram vituperandam, quum per injuriam & scelus cumulantur opes: alteram dignam laude. ἔην, ἦν, pro ἔστιν, Attice.*

15. Οὐτις τήν γε φιλεῖ.) *Ostendit, non fieri per se, ut haec contentio tantopere diligatur ab hominibus, cum tamen sit noxia: sed per accidens, quia scilicet non possint discernere a vere expetendis,*

ca,

*Audi intuens & auscultans, & justitiam in judiciis se-
Tu: Ego vero Perse vera loquar.* (quere

*Non sane unum est contentionum genus, sed in terra
Sunt duo: alteram quidem probaverit sapiens,
Alter a vituperio est digna, in diversa autem animum dis-
trahunt.*

*Nam hac bellum exitiosum & discordiam auget,
Noxia: nullus hanc amat mortalis, sed necessario
Immortalium consiliis litem colunt molestam.*

*Alteram vero, priorem genuit nox obscura,
Posuit vero ipsam Saturnius sublimis, in aethere habitans,
Terra in radicibus, hominibus longe meliorem.*

Hac quantumvis inertem, tamen ad opus excitat.

In alterum enim quispiam intuens opere vacans,

Divitem, qui festinat arare atque plantare,

Domumque recte gubernare, emulatur vicinum vicinus,

Ad divitias festinantem: bona ergo hac contentio homi-

Et figulus figulo succenset, & fabro faber, (nibus.

Et mendicus mendico invidet, cantorque cantori.

O Per-

ea, quæ falso boni speciem præ-
se ferunt: idque naturæ quo-
dam fato.

17. Προτέρην.) Lege Πρό-
τερον. Νύξ ἐρεβεννή.) Per no-
ctem, incomprehensibilem
quandam æternitatem rerum
intelligit.

19. Γαίης τ' ἐν βίῳ.) Inter-
pretibus autem, qui verba
illa ad Jovem referunt, non
ad τὴν ἔρην, nescio quid in
mentem venerit.

20. Ἀπάλαμνον.) Inertem,
qui manus nulli operi admo-
vet, παλάμη enim & manum,
& ipsum opus significat.

24. Ἀγαθὴ δ' ἔρις.) Probat
artificum inter se æmulatio-
nes. Hos duos versus Plato in
Lyside, & Arist. 5. Polit. & 2.
Rhet. & Galen. ad priorem
noxiam contentionem refe-
runt. Plutarchus autem bonæ
illi & salutari cum Poëta no-
stro attribuit.

25. Κοτταί, φθονεταί.) Verba
hæc pertinent hic ad laudem:
probat enim illam æmulatio-
nem artificum, qua alter altero
citius discere conatur. Mira
hujus loci suavitas, dum artifi-
ces aliquot nominatim expri-
mit. A 3 27. Ω

ὦ Πέρση, σὺ δὲ ταῦτα τεῶ ἐνικάτ' θεο θυμῷ.
Μηδὲ σ' ἔρις κακόχαρ' ἀπ' ἔργου θυμὸν ἐρύκοι
Νεῖκε' ὀπιπλεύοντ', ἀγορῆς ἐπακκὸν ἔοντα.

ὦρῃ γάρ τ' ὀλίγη πέλεται νεικέων τ' ἀγορέων τε, 30

ὡς τινι μὴ βίῃ ἐνδὸν ἐπηετανὸς κατὰ κεῖται

ὦρᾷ, τὸν γαῖα φέρει, Δημήτερ ἀκτὴν.

Τὴ κα κορεσάμεν, νείκεα καὶ δῆριν ὀφέλλοις

Κτήμασ' ἐπ' ἀλλοτρίοις. σοὶ δ' ἔκ' ἐτι δεύτερον ἔσται

ὦ δ' ἔρδειν· ἀλλ' αὖθι διακρινώμεθα νείκῃ 35

ἰθείησι δίκαις, αἵ τ' ἐκ Διὸς εἰσιν ἄριστα.

Ἦδη μὲν γὰρ κλῆρον ἔδασσάμεθ'· ἀλλὰ τε πολλὰ

ἄρπάζων ἐφόρεις, μέγα κυδαίνων βασιλῆας

Δωροφάγους, οἳ τήνδε δίκην ἐθέλεις δικάσαι,

Νήπιοι· ὅδ' ἴσασιν ὅσῳ πλέον ἤμισυ πάντες, 40

οὐδ'

27. ὦ Πέρση.) Alloquitur fratrem, & jam traditam doctrinam ad ejus emendationem accommodat: eumque dehortatur a contentionibus forensibus, quia infeliciter circa eas versetur, cui singulis temporibus sui proventus non adfuerint.

28. Κακόχαρτος.) Epitheton aptissimum inhonestæ contentionis, quia malis gaudeat, vel quod mali ea gaudeant, ambigua enim hujus vocis significatio.

30. ὦρῃ.) Ætiologia est præcedentis adhortationis. Ille forum & litigium vitare debet, qui sibi non est conscius magnarum divitiarum.

Non absurdum ergo erit legere ὦρῃ cum aspiratione, ut significet tempus, & sensus tum erit: Ille lites diu sustentare non poterit, cui non est bene instructa & opulenta domus.

ὦρῃ.) Absque aspiratione, pro φροντίς. Sed Stephano non videtur satis convenire cum præcedentibus: nisi ὦρῃ ὀλίγη πέλεται accipiamus, pro ὀλίγην ὦρην δεῖ πέλεισθαι; non enim negat Hesiodus id fieri (quum potius de hoc ipso fratrem reprehendat) sed debere fieri negat.

32. Δημήτερ ἀκτὴν.) Idem quod βίῃ, id est, victus, cibibus. Δημήτης autem dicitur Ceres, quasi γημήτης, hoc est, terræ mater, mutato γ in δ.

O Persa, tu vero hac tuo repone in animo: (ducat,
 Neq; malis gaudens contentio animum tuum ab opere ab-
 Lites spectantem, forique auscultatorem existentem.
 Parum enim ei temporis est, quod litibus & foro impen-
 Cui non est victus domi in annum repositus, (dat,
 Tempestivus, quem terra fert, Cereris munus.
 Quo satiatus lites ac rixam moveas
 De facultatibus alienis. Tibi vero non amplius licebit
 Sic facere: sed in posterum discernamus litem
 Rectis judiciis, qua ex Jove sunt optima.
 Nam nuper quidem patrimonium divisimus: alia autem
 Rapiens ferebas, valde demulcens reges (multa
 Donivoros, qui hanc litem volunt judicasse,
 Stulti: neq; sciunt, quanto plus dimidium sit toto, Ne-

33. Τῷ κα κοροσάμενος.) Con-
 cessio ironica: Quando dita-
 tus es, & abundas jam re fami-
 liari, nec animus a malo revo-
 cari potest, age per me licebit,
 litiges quamdiu voles.

34. Σοὶ δ' ὑκέρει δεύτερου.) Anti-
 qui, cum stricte aliquem coge-
 rent, unam conditionem pro-
 ponebant, cui adstringebant
 eum: cum minus cogèrent, sed
 plus permitterent, secundam
 statuebant, usitata formula, τῷ-
 το δεύτερον εἶσαι: id est, si pri-
 mum non placet, licebit & se-
 cundū. Δεύτερον εἶσαι, nihil aliud
 est, quam εἶσαι, & potentiam
 denotat, seu licentiam potius.

36. Ἐκ Διὸς εἰσὶν ἄριστοι.) Ita
 enim senserunt viri sapientes,
 esse animis nostris innatam
 rationem æqui & boni.

38. Βασιλῆας.) Βασιλῆας vocat
 præfectos singularum urbium,

quemadmodum & Homerus.

40. Νήπιον.) Mediocritatem
 commendat, ac redarguit ju-
 dices & gubernatores, qui in-
 dulgent suis cupiditatibus &
 a vitæ frugalitate digrediun-
 tur ad πλεονεξίαν injustam: &
 ostendit primum ipsos igno-
 rare vim & utilitatem justitiæ
 longe potiore, quam inju-
 stitiæ & πλεονεξίας: deinde et-
 jam non considerare, quanta
 sit commoditas tenuis & fru-
 galis victus. Intelligit ergo per
 ἡμῖν, medium inter lucrum
 & damnum, quod est justum,
 & honestius atque utilius παν-
 τας, id est, toto: quo & sua pars
 retinetur, & alterius ad se per-
 trahitur. Plato 5. Polit. & 3. Le-
 gum, intelligit de mediocri-
 tate, in statibus civilibus am-
 plectenda.

Οὐδ' ὅσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ μέγ' ὄνειαρ.
 Κρύψαντες γὰρ ἔχουσι θεοὶ βίον ἀνθρώποισι.
 Ῥηϊδίως γάρ κεν καὶ ἐπ' ἡματι ἐργάσαιο,
 Ὡς τέ σε κ' εἰς ἐνιαυτὸν ἔχειν, καὶ ἀεργὸν εἶντα.
 Αἰψά κε πηδάλιον μὲν ὑπὲρ καπνῶ καταδείξο, 45
 Ἔργα βοῶν δ' ἀπόλοιτο καὶ ἡμιόνων ταλαεργῶν.
 Ἀλλὰ Ζεὺς ἔκρυψε χολωσάμεναι φρεσὶν ἡσιν,
 Ὅττι μιν ἐξαπάτησε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης.
 Τένεκ' ἄρ' ἀνθρώποισιν ἐμήσατο κήδεα λυγρά.
 Κρύψε δὲ πῦρ· τὸ μὲν αὖθις εὖς πάϊς Ἰαπετοῖο 50
 Ἐκλεψ' ἀνθρώποισι Διὸς παρὰ μητιόεντ' ἄν,
 Ἐν κόιλῳ νάρθηκι, λαθὼν Δία τερπικέραυνόν.
 Τὸν δὲ χολωσάμεναι προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς.
 Ἰαπετιονίδη, πάντων περὶ μῆδεα εἰδώς,

Χαί-

42. Κρύψαντες γὰρ ἔχουσι.) Pro ἔκρυψαν, Attice, occuluerunt. Causam hujus ignorantie ostendit esse voluntatem Dei, qui voluerit abscondi ab intelligentia communi hominum, hanc faciliorem vitæ rationem.

43. Ῥηϊδίως.) Illius primæ & melioris vitæ rationem commendat, ita ut ostendat in ea servata, posse facile quemque non admodum industrium, vel unius diei labore efficere, quod sufficiat in integrum annum. Inquit ergo Poëta facilitatem victus quærendi apud priscos: illi non arabant, uno die tantum

colligebant, quantum per totum annum erat necessarium. Erant autem frugalissimi, malva & asphodelo contenti: verum posterius homines ad voluptatem proni, nec quibuslibet contenti, laboriosissimam sibi ipsis vitam compararunt, dum undique ventri grata quærunt.

44. Ὡς τέ σε κ' εἰς.) Venerabilissimo idiomate οἱ εἰς ἐνιαυτὸν ἔχοντες dicuntur οἱ πλείστοι, quibus opponebantur οἱ εἰς ἡμέραν ἔχοντες.

45. Πηδάλιον.) Quidam non pro navis gubernaculo, sed pro stiva, stivamque pro aratro accipiunt. Solent autem

tem

*Neque quam magnū in malva & asphodelo bonum.
Occultarunt enim Dii victum hominibus.
Facile enim alioqui vel uno die tantum operatus esses,
Uti in annum quoque satis haberes, etiam otiosus.
Statimque temonem quidem in fumo ponerēs,
Opera vero boum cessarent multorumque laboriosorum.
Sed Jupiter abscondit, iratus animo suo,
Quia ipsum decepit Prometheus versutus.
Quocirca hominibus paravit tristia mala.
Abscondit vero ignem: quem rursus bonus Japeti puer
Surripuit ad hominum usum, Jove a consulto,
In cava ferula, fallens Jovem fulminibus gaudentem.
Huncque indignatus affatus est nubecogā Jupiter:
Japetionide, omnium maxime versute,*

Gau-

tem rustici instrumenta lignea super fumosa laquearia collocare, ut fumus ea corroboret & induret.

47. Ἀλλὰ Ζεύς.) Longam fabulam recenset de Pandora, qua docet, Jovem iratum abdidisse ignem, id est, veritatem, quæ penitus abstrusa est in natura. Sed cum Prometheus ostendisset hominibus recta & honesta, misit Jupiter Pandoram, id est, voluptatem, quæ multis rebus opus habet, augeretque quotidie sumptus, & quamvis multis modis adblandiatur, malorum tamen omnium, morborumque causa est. Prometheus autem, id est, sapiens aliquis monitor, vel ratio, vetat recipere voluptatem: & Epimetheus, id est, sensus, non auscultans ratio-

ni, noxiam voluptatem incautus recipit, sed sero recepisse poenitet. Nonnulli paulo aliter exponunt. Προμηθεύς, quasi προμηδόμενος, prospiciens, solers, industrius, eoque nomine secundum quosdam intelligitur vis humani ingenii.

48. Ἀγκυλομήτης.) Lege Ποικιλομήτης. Sed alteram præfert Proclus, auctorem Plutarchum laudans.

50. Κρύψας.) Jupiter abscondit ignem, cujus beneficio fere omnes artes exercentur. Vel ignem, id est, mentis vim solertem, ut simplicius viderent homines.

52. Ἐν κοίλῳ.) Ignem ferulis optime servari, auctor est Plin., l. 13. c. 22.

A 5

55. Χαί-

Χαίρεις πῦρ κλέψας, καὶ ἐμὰς φρένας ἠπερόπεύσας; 55
 Σοὶ τ' αὐτῷ μέγα πῆμα καὶ ἀνδράσιν ἐσομένοισι.
 Τοῖς δ' ἐγὼ ἀντὶ πυρὸς δώσω κακὸν, ὃ κεν' ἀπαντες
 Τέρπωνται κατὰ θυμὸν, ἐὼν κακὸν ἀμφογαπῶντες.

Ὡς ἔφατ'· ἐκ δ' ἐγέλασσε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 Ἥφαιστον δ' ἐκέλευσε περικλυτὸν ὅτι τάχιστα 60
 Γαῖαν ὕδρα φύρειν, ἐν δ' ἀνθρώποις θέμεν αὐδὴν
 καὶ δένεον, ἀθανάταις δὲ θεαῖς εἰς ὧπα εἴσκειν
 Παρθενικαῖς καλὸν εἶδεν ἐπήρατον· αὐτὰρ Ἀθήνην
 Ἔργα διδάσκειν, πολυδαίδαλον ἴσον ὑφαίνεν·
 καὶ χάριν ἀμφιχέει κεφαλῇ, χρυσὴν Ἀφροδίτην, 65
 καὶ πότον ἀργαλέον, καὶ γυιοκόρως μελεδῶνας·
 Ἐν δὲ θέμεν κύνεον τε νόον καὶ ἐπικλοπὸν ἦτορ.

Ἐρ-

55. Χαίρεις.) Est quædam
 νεμεσητική approbatio. Pul-
 chre hic notatur ingenioso-
 rum studium, & inconsiderata
 in successu suorum conatuum
 lætitia.

58. Ἐὼν κακὸν ἀμφογαπῶν-
 τες.) Ea fere est humanarum
 rerum conditio, ut illæ ipsæ
 cupiditates, quæ omnis gene-
 ris mala secum trahunt, nos
 delectent.

60. Ἥφαιστον.) Recenset
 jam, quomodo Pandora condi-
 ta sit. M. Garbitius sensum
 hujus fabulæ sic explicat:
 Hominem prius habuisse sin-
 ceriorem & puriorem natu-
 ram, simpliciūque vixisse.
 Postquam vero lascivia men-
 tis ipsius contra voluntatem

Dei sibi vendicarit ingenii
 & cognitionis vim exercita-
 tiorē, inde quasi transfor-
 matum in aliam naturam, &
 κέραισιν corpoream, & illam
 quidem excellentem virtu-
 tibus cœlestibus, sed quibus
 corporea fæce contaminatis,
 mens humana & ipsa ex con-
 fortio contaminata, varie
 abutatur ad lasciviam & lu-
 xuriam variarum artium, &
 inventionum: & hoc sub spe
 & specie boni & vitæ melio-
 ris; sed quam omnem indu-
 striam suam posteriore confi-
 deratione, & eventu stulto-
 rum magistro, experiatur con-
 trariam esse suis effectis, sola-
 que spe reliqua sustentetur
 in perpetua anxietate animi.

Cx-

*Gaudes ignem furatus, quodq; animum meum deceperis?
Quod tibi que ipsi magnum erit malum, & posteris,
Ipsis namque pro igni dabo malum, quo omnes
Se oblectent animo, suum malum amplectentes.*

*Sic ait: risitque pater hominumque Deumque.
Vulcanum vero insignem jussit quam celerrime
Terram aqua miscere, hominisque imponere vocem
Et robur, immortalibus vero Deabus facie assimilare
Virginibus pulchram formam peramabilem: at Miner-
Opera docere, ingeniose telam texere: (vanam
Et venustatem circumfundere capiti auream Venerem,
Et desiderium molestum, & membra fatigantes curas:
Imponere vero impudentem mentem, & fallaces mores
Mer-*

Ceterum si de voluptate hæc potius libeat intelligere, dicemus, Poëtam hic significare, non unum esse genus voluptatis.

62. Ἀθανάτους δὲ θεαῖς εἰς ὥπια δίσκειν. M. S. Palat. Παρθενικῆς, id est παρθένη, ut habent glossæ.

66. Καὶ πόθον.) Indefessam cupiditatem superandi alios vel (secundum quosdam) desiderium vehemens, ut vehementer ametur. Τυιοκόροι, vox apta meditationibus & curis, quæ ad fatietatem usque arrodunt & absument membra: sicut fere videre est, ingeniosos pallidos & extenuatos esse. Aliam etiam interpretationem addit Proclus, quam nonnullos asequuntos non esse animadver-

to: τυιοκόρους μελιδῶνας, inquit, αἷς τὰ γυνῖα κοσμήσας: τὸ γὰρ κοσμεῖν καὶ καλλύνειν οἱ παλαιοὶ κορεῖν ἔλεγον, de curatura, quæ bonam virginum naturam corrumpit, ἐν τῷ καλλωπίζειν, Proclum agere existimo. Stephanus mallet leg. γυνιοκόρους. Illa enim etymologia nimium longe petita esse videtur, τὰς τὰ μέλη ἐσθύνσας ἄχρει κόρον.

67. Ἐν δὲ θέμεν.) Impudentiam intelligit, quæ utrique interpretationi, quam attulimus, commodè applicari potest. Solent enim homines voluptatibus dediti, nullam prorsus honestatis rationem habere: itemque negotiatores & πλεονέκται variis artibus & dolis lucrum captare.

Ἑρμείην ἦνωγε διάκτορον Ἀργειφόντην.

Ὡς ἔφατ'· οἱ δ' ἐπίθοντο Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι.

Αὐτίκα δ' ἐκ γαίης πλάσσε κλυτὸς Ἀμφιγυήεις 70

Παρθένω αἰδοίῃ ἵκελον, Κρονίδεω διὰ βελάς.

Ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.

Ἀμφὶ δὲ οἱ Χάριτες τε θεαὶ καὶ πότνια Πειθῶ

Ὅρμης χρυσεῖς ἔθεσαν χροῖ· ἀμφὶ δὲ τήνγε

ὦραι καλλίκομοι σέφον ἀνδρῶσιν εἰαρινόισι. 75

Πάντα δὲ οἱ χροῖ κόσμον ἐφήρμοσε Παλλὰς Ἀθήνη.

Ἐν δ' ἄρα οἱ σήθεσι διάκτορος Ἀργειφόντης

ψεύδεά θ' αἰμυλίας τε λόγους καὶ ἐπὶ κλοπὸν ἦθ' ἔ

τεῦξε, Διὸς βελήσι βαρυκτύπε. ἐν δ' ἄρα Φωνήν

Θῆκε θεῶν κῆρυξ· ὀνόμηνε δὲ τήνδε γυναιῖκα 80

Πανδῶρην· ὅτι πάντες ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες

Δῶρον ἐδώρησαν, πῆμ' ἀνδράσιν ἀλφειῇσιν

Αὐτὰρ ἐπεὶ δόλον αἰπὺν ἀμήχανον ἐξετέλεσεν,

εἰς Ἐπιμηθεά πέμπε πατὴρ κλυτὸν Ἀργειφόντην,

Δῶρον ἄγοντα, θεῶν ταχὺν ἄγγελον. ἔδ' Ἐπιμή-

θεὺς

85

Ἐφρά-

68. Ἑρμείην ἦνωγε.) Mercurium finxerunt nuntium Deorum, quod ejus motus sit maxime admirabilis, & quod ejus varia ratio sit in genituris.

72. Ζῶσε.) Hoc potest de bellicis dotibus intelligi.

73. Πότνια Πειθῶ) Eloquentiae Dea ab antiquis habitata, quam Graeci peculiari templo & ceremoniis colebant.

81. Πανδῶρην.) Quidam

(ut ante monuimus) voluntatem exponunt. Alii variam quandam ingenii & mentis industriam propositam, quam admirantur homines, tanquam magnum suum bonum, cum sit ipsorum malum. Quod mirum est, cum mens humana tam divinis dotibus sit exornata: sed hoc fit per accidens, vitio naturæ.

82. Ἀλφειῇσιν.) Intelligit solertes, qui discedunt a simplicitatis rectitudine; & qui curio-

Mercurium jussit, nuncium Argicidam.

Sic dixit, illi autem obtemperarunt Jovi Saturnio regi.

Moxque ex terra finxit inclytus Ambiclaudus

Virgini verecunda similem, Jovis consiliis.

Cinxit vero & ornavit Dea glaucocula Minerva.

Circum vero Charitesque Dea, & veneranda Suada,

Monilia aurea imposuerunt corpori. ipsam porro

Hora pulchricomæ coronarunt floribus vernis.

Omnem vero illius corpori ornatum adaptavit Pallas

At in pectore illi nuncius Argicida (Minerva.

Mendacia blandosque sermones, & dolosos mores

Fecit, Jovis consiliis gravistrepi, sed vocem illi

*Imposuit Deorum praeo. appellavit autem mulierem
hancce*

Pandoram: quia omnes caelestium domorum incola

Donum contulerunt, detrimentum hominibus industriis.

At postquam dolum perniciosum & inevitabilem absol-

Ad Epimethea misit pater inclytum Argicidam, (vit,

*Munus ferentem, Deorum celerem nuncium. neque Epi-
metheus Co-*

curiosi sunt. Ἀλφειᾶς indagatores exponunt, sed id accipiendum est in malam partem pro curiosis, quia sic sunt hominum ingenia, ut praesentia fastidiant, cupiant & adflectant alia. Sicut & pisces ἀλφειᾶς vocant, quia statim adnatare solent, si quid abjece-
ris in piscinam. Porro gravissime ista curiositas reprehenditur ab Horat. lib. I. Epist. 14. vers. pen.

*Optat ephippia bos piger
optat arare caballus.*

85. Οὐδ' Ἐπιμηθεύς.) Mit-

titur donum ad Epimethea, & recipitur. Nam pars inferior cupiditatum & affectio-
num, quæ est iste Epimetheus, id est, vis animi humani inconsiderata & præceptis, non obsequitur plerumque parti superiori meliorique mentis & rationis, quæ est προμηθεύς animi hominis. Ideoque specie hujus boni deceptus, postea noxium comperiens, sero recepisse poenitet. Recte ergo

Horatius,

- - Nocet emptæ doloris solaci-

ptas.

91. Νό-

Ἐφράσαθ' ὥς οἱ ἔειπε Προμηθεύς, μήποτε δῶρον
δέξασθαι παρ' Ἰητὸς Ὀλύμπις, ἀλλ' ἀποπέμπειν
Ἐξοπίσω, μήπερ τι κακὸν Ἰητοῖσι γένηται.

Αὐτὰρ ὁ δεξάμενος, ὅτε δὴ κακὸν εἶχ', ἐνόησε.

Πρὶν μὲν γάρ ζωέσκον ἐπὶ χθονὶ Φῦλ' ἀνθρώπων 90

Νόσφιν ἄτερ τε κακῶν, καὶ ἄτερ χαλεποῖο πόνου,

Νέσων τ' ἀργαλέων, αὐτ' ἀνδράσι γῆρας ἔδωκαν.

Αἴψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγερᾶσιν.

Ἀλλὰ γυνὴ χεῖρας, πίδα μέγα πῶμ' ἀφελῆσα,

Ἑσκέδασ' ἀνθρώποισι δ' ἐμήσατο κήδεα λυγρά. 95

Μένη δ' αὐτόθι Ἑλπίς ἐν ἀρρήκτοις δόμοις

Ἐνδον ἔμιμνε πίδα ὑπὸ χεῖλεσιν, ὕδ' οὐδ' οὐραζε

Ἐξέπτῃ, πρόσθεν γὰρ ἐπέμβαλε πῶμα πίδαο,

Αἰγίοχος βελῆσι Διὸς νεφεληγερέταο.

Ἀλλὰ δὲ μυρία λυγρὰ καὶ ἀνθρώπων ἀλάληται. 100

Πλείη μὲν γὰρ γαῖα κακῶν, πλείη δὲ θάλασσα.

Νέσοι δ' ἀνθρώποισιν ἐφ' ἡμέρη ἢ δ' ἐπὶ νυκτὶ

Αὐτόματοι φοιτῶσι, κακὰ Ἰητοῖσι φέρουσα

Σιγῇ. ἐπεὶ Φωνὴν ἐξείλετο μητιέτα Ζεὺς.

Οὕτως ἔτι περ ἐς Διὸς νόον ἐξαλέασθαι.

105

Ei

91. Νόσφιν ἄτερ τε.) Hæ duæ
particulæ quamvis idem de-
notent, intendunt tamen hic
significationem. Vel hinc ma-
gna incuria librariorum de-
prehendi potest, qui Νόσφιν
ἄτερ κακῶν reliquerint: quoniam
paulo post, v. 113. Νόσφιν ἄτερ
τε πόνων, ponant.

93. Αἴψα.) Κακότης hic
pro malo externo accipitur,

94. Ἀλλὰ γυνή.) Proverb.
Γυναικῶν ὁλεθροί. Mulier, id
est: appetitiva & faminea
affectio, & publica indulgen-
tia δημαγωγικὴ & ψυχαγωγικὴ
atque ευφροσύνης, unde laxa-
tur disciplina severior. Hinc
deinde sublata disciplina
tanquam operculo Pandō-
ra, id est, corporis & ani-
mi humani, statim quasi ex an-

*Cogitavit quod illi praecepisset Prometheus, ne quando
Susciperet a Jove Olympio, sed remitteret (munus
Retro, nec ubi mali quippiam mortalibus eveniret.*

Verum ille recepto eo, cum jam malum haberet, sensit.

*Prius namque in terra vivebant familia hominum
Seorsim a malis & absque iis, & sine difficili labore,
Morbisque molestis, qui hominibus senectam afferunt.)*

Statim enim in afflictione mortales consenescent.

*Sed mulier manibus, vasis magnum operculum cum di-
movisset,*

Dispersit: hominibus autem machinata est curas graves.

Sola vero illic spes infracta in domo

Intus mansit, dolii sub labris, neque foras

Evolavit. prius enim iniecit operculum dolii,

Ægiocchi consilio Jovis nubicoga.

Alia vero innumera mala inter homines errant.

Plena enim terra est malis, plenumque mare.

Morbi autem hominibus tam interdiu quam nocte

Ultro oberrant, mala mortalibus ferentes

Tacite: nam vocem exemit prudens Jupiter.

Sic nusquam licet Jovis mentem evitare.

Ca-

antro Æoli venti & impetus solo affectu homines inter tot
affectuum,

*Qua data porta ruunt, &
terras turbine perflant,*

& nusquam non pervadunt,

*& nihil non moliuntur. Quod
tamen spes remansit, signifi-
cat, neminem tam desperatis
rebus esse, quin aliquando
speret. Ovid.*

*Vivere spe vidi, qui moritu-
rus erat.*

98. Πρόσθεν γὰρ. Ratio solius
spei in pyxide relictæ. Magnum
certe Dei donum spes, quo

ærumnas sustentantur & alun-
tur, & sine cujus condimento
omnia non solum fatua, vel
etiam insuavissima sunt.

104. Σιγῇ. ἐπὶ φωνῇ.) Ve-
rissime contra Hesiodum dicit
Plutarchus in præceptis sani-
tatis; non omnes morbos so-
lere tacite & furtim invadere
ipso homines; sed plurimi κα-
θάπερ προαγγέλους καὶ προδρό-
μους καὶ κύρκας ἔχουσιν ἀπεψίας
καὶ δυσκνησίας.

Εἰ δ' ἐθέλεις, ἕτερόν τοι ἐγὼ λόγον ἐκκορυφώσω·
 Εὖ καὶ ἐπισημένως· σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν.

Ὡς ὁμόθεν γεγάασι θεοὶ θνητοὶ τ' ἀνθρώποι,
 Χρῦσεον μὲν πρῶτις γένε' αὖ μερόπων ἀνθρώπων
 Ἀθάνατοι ποίησαν, ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες 110

οἱ μὲν ἐπὶ κρόνῳ ἦσαν, ὅτ' ἔραν ἔμβασίλευεν·

Ὡς τε θεοὶ δ' ἔζων, ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες,
 Νόσφιν ἄτερ, τε πόνων καὶ οἰζύ· ἔδ' ἐ τι δειλὸν
 Γῆρας ἐπῆν· αἰεὶ δὲ πόδας καὶ χεῖρας ὁμοῖοι

τέρποντ' ἐν θαλίῃσι, κακῶν ἔκτοθεν ἀπάντων· 115

Θνησκόν δ' ὥς ὕπνω δεδμημένοι· ἔδ' ἅ δὲ πάντα

τοῖσιν ἦν· καρπὸν δ' ἔφερε ζείδωρ αἶσρα

αὐτομάτῃ πολλὸν τε καὶ ἄφθονον· οἱ δ' ἐφελημοὶ

ἥσυχοι ἔργα νέμοντο, σὺν ἐδ' ἁλοῖσιν πολέεσσιν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ κεν τῆτο γένε' αὖ καὶ γαῖα κάλυψεν, 120

τοὶ μὲν δαίμονες εἰσι Διὸς μεγάλης διὰ βελάς,

ἔδ' ἁλοί, ἐπιχθόνιοι, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων·

οἱ ῥα φυλάσσει τε δίκας καὶ χέτλια ἔργα,

ἥερα ἐοσάμενοι, πάντα φοιτῶντες ἐπ' αἶαν,

Πλ8-

106. Εἰ δ' ἐθέλεις.) Quinque ætates jam fingit : quo commento significat, naturam & mores subinde deteriores fieri, & vitia hominum augeri. Hanc descriptionem ætatum omnes fere Latini Poætæ imitati sunt. ἐκκορυφώσω, significat expositionem ordine factam & integram, neque tamen prolixam.

108. Ὡς ὁμόθεν γεγάασι.) Sequitur ætatum descriptio,

qua monstrat, omnia fatis in pejus ruere.

109. Χρῦσεον.) Aureum, ut inquit Plato, propter præstantiam naturæ, morum & vitæ.

112. Ὡς τε.) Cognoverat fortasse Poëta aliquid de vita primorum parentum in paradiso : & ideo respiciens eo, hæc dicit : Θεοὶ δ' ἔζων. Legge Θεοὶ ζῶσικον. Ut paulo ante v. 90.

*Caterum si voles, alium tibi sermonem paucis absolvam
Belle ac scienter: tu vero precordiis imposito tuis.*

*Ut simul nati sunt Dii, mortalesque homines,
Aureum primo genus diversiloquentium hominum
Dii fecerunt, cœlestium domorum incola.*

*Et ii quidem sub Saturno erant, cum in cœlo regnaret:
Et ut Dii vivebant, securo animo pradii,*

*Plane absque laboribus & ærumna: neque molesta
Senectâ aderat; semper vero pedibus ac manibus similes
Delectabantur in conviviiis, extrâ mala omnia.*

*Moriebantur autem ceu somno domiti: bona vero omnia
Illis erant; fructum autem ferebat fertile aruum
Sponte sua multumque & copiosum: ipsique ultro
Quieti partis fruebantur, cum bonis multis.*

*Verum postquam hoc genus terra abscondit,
Ii quidem demones facti sunt, Jovis magni consilio,
Boni, in terris versantes, custodes mortalium hominum:*

*Qui quidem observant & iusta & prava opera,
Caligine involuti, passim oberrantes per terram,*

Opum

115. Ἐν θαλάσῃ.) Ἐορταῖς
sacris epulis. Græci enim sæ-
penumero totam τὴν ἀθανά-
των voce θαλά designant,
quod Latini *Divum epulas* di-
cunt. Vocant enim θαλάς sa-
cras epulas; ἀπὸ τῆς θάλλειν, id
est, florere. Est autem non
vulgare tranquillitatis & pa-
cis encomium, quod dicit, de-
lectatos fuisse sine omnibus
malis, & suaviter omnibus
convixisse.

117. Καρπὸν δ' ἔφερε.) Sic
Virgil. 1. Georg. vers. 127.

-- ipsaque tellus

*Omnia liberius nullo poscen-
te ferebat.*

Ζεῖδος, elegans epitheton
terræ, quod vitæ necessaria
det. Sic etiam Venus dicitur
Ζεῖδος. Plinius vult sic ter-
ram dictam, quod zeam pro-
ferat.

121. Δαίμονες.) Hæc omnia
non multum discrepant ab iis,
quæ sacra scriptura tradit de
bonis Angelis. Δαίμονες, quasi
δαήμονες, quod Dii omnia sci-
ant. Vide Macrobiū Saturn-
al. 1. cap. 13.

B

125. Πᾶν

Πλατοδόται· καὶ τὸτο γέρας βασιλῆϊον ἔσχον. 125

Δεύτερον αὐτε γένετο πολὺ χειρότερον μετόπισθεν
Ἀργύρεον ποίησαν ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
Χρυσέω ἔτε Φυὴν ἐναλίγκιον ἔτε νόημα.

Ἀλλ' ἑκατὸν μὲν παῖς ἔτεα παρὰ μητέρι κεδνῇ
Ἐτρέφετ' ἀτάλλων, μέγα νήπιον, ὡ ἐνὶ οἴκῳ. 130

Ἀλλ' ὅταν ἡβήσειε, καὶ ἦβης μέτρον ἴκοιτο
Παυρίδιον ζώσκον ἐπὶ χρόνον, ἄλγε' ἔχοντες
Ἀφραδίαις. ὕβριν γὰρ ἀτάσθαλον ἐκ ἐδύναντο

Ἀλλήλων ἀπέχειν, ἐδ' ἀθανάτους θεραπεύειν
Ἡθελον, ἐδ' ἔρδειν μακάρων ἱερδὶς ἐπὶ βωμοῖς, 135

Ἡ δέ τις ἀνθρώποισι κατ' ἦθεα· τὸς μὲν ἔπειτα
Ζεὺς Κρονίδης ἔκρυψε, χολέμενον ἕκιστα τιμᾶς
Οὐκ ἐδίδεν μακάρεσσιν θεοῖς, οἳ Ὀλύμπον ἔχουσιν.

Ἀυτὰρ ἐπεὶ καὶ τὸτο γένετο κατὰ γαῖα κάλυψε,
Τοὶ μὲν ὑποχθόνιοι μάκαρες θνητοὶ καλέονται 140
Δεύτεροι, ἀλλ' ἔμπης τιμὴ καὶ τοῖσιν ὀπηδεῖ.

Ζεὺς δὲ πατὴρ τρίτον ἄλλο γένετο μερόπων ἀνθρώ-
πων

Χάλκεον ποίησ', ἐκ ἀργυρῷ ἐδὲν ὁμοῖον,

Ἐκ μελιᾶν, δεινόν τε καὶ ὀμβριμον· οἷσιν Ἀρη-
Εργ

125. Πλατοδόται.) Dicti sunt
Dii, qui τὴν ἐπικαρπίαν pro-
moverent, & quocunque mo-
do terræ præessent.

126. Δεύτερον.) Alterum se-
culum describit per suas cir-
cumstantias, quod argenteum
vocat: & eo deterius priori fu-
isse ostendit, quo argentum est
vilis auro.

129. Ἀλλ' ἑκατὸν μὲν παῖς.)

Ἀλλ' eleganter hoc loco pro
ἀλλ' ἑμὲ ponitur.

131. Ἡβης μέτρον.) Vocat me-
diam ætatem, quæ Græcis ἀκμή
dicitur.

135. Οὐδ' ἔρδειν.) Ἐρδειν, non
raro apud Græcos capitur pro
sacrificare, ut facere apud La-
tinos. Virgil. Cum faciam vi-
tula pro frugibus.

137. Ζεὺς Κρονίδης ἔκρυψε.)
Signi-

Opum datores, atque hoc munus regale consecuti sunt.
 Secundum inde genus multo deterius postea
 Argenteum fecerunt caelestium domorum incolae,
 Aureo neque corporis proceritate simile, neque intellectu.
 Sed centum annis puer apud matrem sedulam
 Nutriebatur crescens, valde rudis, domi sua:
 Cum vero adolevisset, & pubertatis terminum attigisset,
 Pauxillum vivebant ad tempus, dolores habentes
 Ob stultitias, injuriam enim pravam non poterant
 A se mutuo abstinere, neque Deos colere
 Volebant, neque sacrificare beatorum sacris in aris,
 Ut fas hominibus ex more. Hos quidem deinde
 Jupiter Saturnius abscondit iratus: quia honores
 Non dabant beatis Diis, qui olympum habitant.
 At postquam & hoc genus terra occultavit,
 Hi quidem subterranei beati mortales vocantur
 Secundi: sed tamen honor etiam hos sequitur:
 Jupiter vero pater tertium aliud genus hominum
 Aeneum fecit, omnino argenteo dissimile,
 E fraxinis, vebemens & robustum: quibus Martis

Ope-

Significat propter impietatem & neglectam religionem mortuos esse: docetque ob id factum, ut non converterentur quidem in divinos spiritus, ut illi priores, sed tamen essent beati, & sub terra degerent.

140. - Ἰπποχρόνιοι.) Lege Ἰπποχρόνιοι.

142. Ζηνὸς δὲ.) Tertium ge-

nus hominum æri comparat, immane, ferox, & omnino Martium; fortasse Gigantes intelligit.

144. Ἐκ μελαιν.) Fingit natos ex arboribus, ut significet duritiam & feritatem animorum, utpote qui toto impetu ad armorum & bellicorum instrumentorum usum ferebantur.

Ἔργ' ἔμελε σονόεντα καὶ ὕβριες· ἔδ' ἔ τι σῖτον 145
 Ἡΐδιον, ἀλλ' ἀδάμαντ' ἔχον κρατερόφρονα θυμόν,
 Ἀπλάσοι· μεγάλη δὲ βίη καὶ χεῖρες ἀάπτοι
 Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ σιβαροῖς μελέεσσιν.
 Τοῖς δ' ἦν χάλκεα μὲν τεύχεα, χάλκεοι δὲ τε οἴκοι,
 Χαλκῷ δ' ἐργάζοντο· μέλας δ' ἔκ' ἔσκε σιδήρ' ὅ. 150
 Καὶ τοὶ μὲν χεῖρεσσιν ὑπὸ σφετέρησι δαμέντες
 Βῆσαν ἐς εὐρώεντα δόμον κρυερῷ αἰῶδι,
 Νώνυμοι· θάνατ' ὅ. δὲ καὶ ἐκπάγλης περ ἑόντας
 Εἴλε μέλας, λαμπρὸν δ' ἔλιπον Φά. ἡελίοιο.
 Ἀυτὰρ ἐπεὶ καὶ τῷτο γέν' ὅ. κατὰ γαῖα κά-
 λυψε, 155

Αὐθις ἔτ' ἄλλο τέταρτον ἐπὶ χθονὶ πελυδοτείρῃ
 Ζεὺς Κρονίδης ποίησε δικαιότερον καὶ ἄρειον,
 Ἀνδρῶν ἡρώων θεῶν γέν' ὅ., οἱ καλέονται
 Ἡμίθεοι, προτέρη γενεῇ κατ' ἀπείρονα γαῖαν.
 Καὶ τὸς μὲν πόλεμος τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνὴ, 160
 Τὸς μὲν ἐφ' ἐπταπύλῳ Θήβῃ, Καδμήϊδι γαίῃ,
 Ὡλε-

145. Οὐδέ τι σῖτον.) Non Pulchra descriptio virium frumentum ederunt, sed primi corporis est, & volebat significare mirabilem duritiem pecudes laniant, & carne vesci cœperunt, quod antea in illorum animis fuisse, quod a civilibus discordiis, magnum nefas est creditum. quæ florentissimas respublicas evertere solent, impias manus non cohibuerint. Sic enim de bove aratore ait Varro: *Ab hoc antiqui ita manus abstinere voluerunt, ut capite sancierint, si quis occidisset.* 149. Τοῖς δ' ἦν &c.) Vidī Vett. codd. in quibus & ipsis ita scriptum. esset: sed quamvis paulo ante in ἔτια producatur, ut producendum erit in τεύχεα post συνίξαι,

146. Ἀλλ' ἀδάμαντ' ἔχον.)

*Opera cura erant luctuosa, ac injuria: neque ullum cibum
Edebant, sed ex adamante habebant durum animum,
Ferores: magna vero vis & manus invicta
Ex humeris nascebantur in validis membris.
His erant anea arma, aneaeue domus:
Ære vero operabantur: nigrum enim nondum erat fer-
rum.*

*Et hi quidem manibus propriis interfecti,
Descenderunt amplam in domum frigidi Inferni,
Ignobiles: mors vero, tametsi stupendi essent,
Invasit atra, splendidumque liquerunt lumen solis.*

*Sed postquam & hoc genus terra operuit,
Rursum aliud quartum in terra multorum altrice
Jupiter Saturnius fecit, justius & melius,
Virorum heroum divinum genus, qui vocantur
Semidei, priori generatione, per immensam terram.
Hos quoque bellumque malum & pugna gravis,
Alios quidem ad septiportcs Thebas, Cadmeam terram,
Per-*

credibile est tamen, Hesiodum
τεύχη scripsisse.

152. 'Ευρώετρα.) Gatakerus
mallet hoc verti, *situ obsitum*
potius, quam *latum*.

155. 'Αυτὰρ ἐπεὶ.) Jam ante
dictum est, hoc consilio æta-
tum differentias recenseri, ut
describeret Poëta, quomodo
vitia hominum aucta sint.

158. 'Ανδρῶν.) Quartam
ætatem Heroicam appellat,
quando Hercules, Jason & a-
lii Argonautæ vixerunt, qui
Heroës vocati sunt, quod vir-
tute communi hominum na-

turæ præstarent: & semidei,
vel quod altero tantum pa-
rente deo nati essent, vel quia
in natura humana, virtute di-
vina præditi essent.

161. Τῶς μὲν ἰφ'.) Heroica
ætates continet Argonautas, &
res gestas ad Theben, & Tro-
janam historiam. Posterioræ
tantum tempora recenset.

'Επτακύλη.) Ad differentiam
Thebarum Ægyptiarum, quæ
dicebantur ἐκατόμυλοι, & il-
larum quæ dictæ sunt ὑποπλά-
μοι, a monte, sub quo sitæ sunt
in Cilicia.

ὦλεσε μαρναμένους μῆλων ἕκην· Οἰδιπόδαο.
 Τὸς δὲ καὶ ἐν νῆεσσιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης
 Ἔς Τροίην ἀγαγών, Ἑλένης ἔνεκ' ἠυκόμοιο·
 Ἐνθ' ἦτοι τὸς μὲν θανάτῳ τέλῳ ἀμφεκάλυψε. 165
 Τοῖς δὲ δίχ' ἀνθρώπων βίον καὶ ἦθε' ὀπάσας
 Ζεὺς Κρονίδης κατένασσε πατὴρ ἐς πείρατα γαίης.
 Καὶ τοὶ μὲν ναίουσιν ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες
 Ἐν μακάρων νήσοισι, παρ' Ὠκεανὸν βαθυδίνην,
 Ὀλβιοὶ ἦρωες· τοῖσιν αὖ μελιηδέα καρπὸν 170
 Τρεῖς τῷ ἔτῳ θάλλοντα φέρει Ζεῖδωρ ἄρβρα.
 Μηκέτ' ἔπειτ' ὦφειλον ἐγὼ πέμπτοισι μετῆναι
 Ἀνδράσιν, ἀλλ' ἢ πρόθε θανεῖν, ἢ ἔπειτα γενέσθαι.
 Νῦν γὰρ δὴ γένῃ ἐς σιδήρεον· εἰδὲ ποτ' ἤμαρ
 Παύσονταί καμάτῳ καὶ οἰζύνῃ, εἰδὲ τι νύκτωρ 175
 Φθειρόμενοι. χαλεπαῖς δὲ θεοὶ δώσθαι μερίμνας.
 Ἀλλ' ἔμπης καὶ τοῖσι μεμίζεταί ἐσθλὰ κακοῖσιν.
 Ζεὺς δ' ὀλέσει καὶ τῷτο γένῃ μερόπων ἀνθρώπων,
 Εὖτ' ἂν γενόμενοι πολιοκρόταφοι τελέθωσιν.
 Οὐδὲ πατὴρ παίδεσσιν ὁμοῖον, εἰδὲ τι παῖδες, 180
 Οὐδὲ ξεῖν ξενόδοκῳ, καὶ ἑταῖρῳ ἑταίρῳ,
 Οὐ-

162. Μῆλων.) id est, propter
 regnum ac potentiam : nam
 prisca reges pecoribus divitias
 suas metiebantur. Eteocles
 & Polynices filii Oedipi, mo-
 nomachia de regno decertan-
 tes, ambo mutuis vulneribus
 conciderunt.

169. Ἐν μακάρων.) De For-
 tunatis insulis vide Plinium,
 Lib. 6. c. 23. & Homerum Odyf-

sez δ. Παρ' Ὠκεανὸν βαθυ-
 δίνην.) Hesiodus hoc libro in-
 justitiæ poenam constituit τὸν
 Ὠκεανὸν, tanquam necessa-
 rium, a quo etiam justos se-
 parat : quibus hoc præmium
 proponit, futurum, ut ne O-
 ceano quidem opus habeant.
 Sicut enim ante ἐπιθυμίαν &
 τὸ ἐπιθυμητικὸν, Oceanus
 ignotus erat, aut semotus : ita
 He-

Perdidit pugnantes propter oves Oedipi.

Alios vero in navibus per ingentem maris vastitatem

Ad Trojam ducens, Helena gratia pulchricoma:

Ubi mors quoque circumdedit ipsos. (ens

lis autem seorsim ab hominibus victum & sedem tribu-

Jupiter Saturnius pater constituit eos ad terra fines.

Et hi quidem habitant securum animum habentes

In beatorum insulis, juxta Oceanum profundum,

Felices heroes, his dulcem fructum

Ter quot annis florentem profert fecunda tellus.

O utinam ego quinto non interessem

Hominum generi, sed aut mortuus essem prius, aut post-

ea natus,

Nunc enim genus est ferreum: neque unquam aut die

Quiescent a labore & miseria, aut nocte

Corrupti: graves vero Dii dabunt curas.

Sed tamen & hisce admiscebuntur bona malis,

Jupiter autem perdet etiam hoc genus varie loquenti-

um hominum,

Postquam facti circa tempora cani fuerint,

Neque pater liberis similis, neque liberi patri,

Neque hospes hospiti, neque amicus amico,

Ne-

Heroum τῶν μακάρων ani-
maz ultra Oceanum constitu-
untur, quod extra ἐπιδυμῶν
sint; qua qui carent, ῥᾶτα
ζῶντες dicuntur.

171. Τῆς τῆ ἑτέρας.) Elegan-
tius Palatinus: Τῆς ἑτέρας,
id est, πολλῶν, inquit in-
terpres. Et sic τῆς, infra
vers. 594.

172. Μηκέτ'.) Descriptio
postrenæ & ferreæ ætatis,
quæ moribus est pessimis, im-

piis & depravatissimis, vitæ-
que cursu calamitosissimo. Vox
ἀφειλον usurpatur adverbialiter
significatione optandi, &
tamen formatur ut verbum,
tribus personis.

181. Οὐδὲ ξείνῳ.) Eleganter
hunc locum expressit Ovid.
lib. I. Met.

-- Non hospes ab hospite tu-
tus,

Non socer a genero, fratrum
quoque gratia rara est.

Οὐδὲ κασίγνητ' Φίλ' ἔσεται, ὡς τὸ πάρος περ
 Αἴψα δὲ γηράσκοντας ἀτιμήσῃσι τοκῆας.
 Μέμψονται δ' ἄρα τὰς χαλεποῖς βάζοντ' ἐπέεσι
 Σχέτλιοι ἐδὲ θεῶν ὅπιν εἰδότες. ἐδὲ μὲν οἶγε 185
 Γηράντεσι τοκεῦσιν ἀπὸ θρεπτήρια δοῖεν,
 Χειροδίκαι. ἕτερ' δ' ἑτέρῃ πόλιν ἐξαλαπάξει.
 Οὐδὲ τις εὐρύκε χάρις ἔσεται, ἔτε δίκαια,
 Οὐτ' ἀγαθὸν. μᾶλλον δὲ κακῶν ρεκτῆρα καὶ ὕβριν
 Ἀνέρα τιμήσῃσι. δίκη δ' ἐν χερσὶ καὶ αἰδῶς 190
 Οὐκ ἔσται. βλάψει δ' ὁ κακὸς τὸν ἀρεῖονα φῶτα,
 Μύθοισι σκολιοῖς ἐνέπων, ἐπὶ δ' ὄρκον ὀμεῖται.
 Ζῆλ' δ' ἀνθρώποισιν οἰζυροῖσιν ἅπασιν
 Δυσκέλαδ', κακόχαρτ', ὁμαρτήσῃ, συγερῶπης.
 Καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλύμπῳ ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης, 595
 Λευκοῖσιν φάρεσσι καλυψαμένῳ χρόα καλόν,
 Ἀθανάτων μετὰ Φῦλον ἴτον, προλιπόντ' ἀνθρώπους
 Αἰδῶς καὶ Νέμεσις· τὰ δὲ λείψεται ἄλγεα λυγρὰ
 Ὀνη-

184. Βάζοντ'.) Ita MS. Palat. Βάζοντε ἀντὶ τῷ βάζοντες, dualis pro plurali, inquit Tzetzes, ut apud Homer.

Ὡς Λύκιοι, πόσε φεύγετον; αἰδῶς, νῦν θεοὶ ἔτε.

Alii, βάζοντες ἐπέεσι, & ita legisse videtur Moschopulus: qui alias in grammaticis istis observationibus nimius est; alii ἐπέεσι.

185. Θεῶν ὅπιν.) Ὅπιν Poëta usurpant pro intuitu, & præcipue Dei, & hominum in

imperio constitutorum: hinc pro gubernatione divina: ex hoc pro metu, reverentia, & cultu. Hinc ergo illi erunt protervi, quia nulla reverentia erga Deum nec parentes præditi sunt.

186. Γηράντεσι.) Athenis capitale fuit, θρεπτήρια non persolvere parentibus.

187. Χειροδίκαι.) Violenti, quibus jus est in manibus, qui neque jus neque leges norunt.

Neque frater amicus erit, ut antebac :

Statim vero senescentes debonorabunt parentes.

Incusabunt autem illos molestis alloquentes verbis

Impii, neque Deorum oculum veriti, neque hi sane

Semibus parentibus educationis præmia reddent,

Violenti, alter vero alterius civitatem diripiet :

Neque ulli gratia erit, neque iusti,

Neque boni, magis vero maleficum & injurium

Virum colent, Justitia vero in manibus & pudor

Non erit. Ladetque malus meliorum virum,

Verbis injustis alloquens, perjurium vero jurabit.

Livor autem homines miseros omnes

*Malos rumores spargens, malis gaudens, comitabitur,
inviso vultu.*

Tum demum ad cælum a terra spatiosa,

Candidis vestibus tecta corpus pulchrum,

Deorum ad familiam abierunt, relictis hominibus,

Pudor & Nemesis, relinquentur autem dolores graves

Mor-

189. ῥέειν.) Pro ὕβρισιν, ut
Latinis scelus pro scelesto.

192. Ἐπὶ δ' ὄγκον ὁμείτου.)
Ubi notandum est, non jungi
præpositionem cum verbo,
sed cum nomine: & licet ὄγ-
κον scribatur, tanquam sit no-
men per se, nullam tamen si-
gnificationem, nisi cum ἐπὶ
jungatur, habere. Est enim
ἐπὶ δ' ὄγκον ὁμείτου, pro ὁμεί-
ται δ' ἐν ὄγκῳ, ut infra vers.

280.

193. Ζῆλον.) Jam redit ad
primam propositionem de li-

tibus. Posteaquam vero præ-
clare affectum invidiæ, epi-
thetis suis descripsit, fingit
Pudorem & Nemesein Deas,
reliquisse terras, id est, nec
pudore bonos absterri am-
plius a turpitudine, neque
improbos metu vindictæ. Ne-
mesis enim hic significat ju-
stitiam, quæ ulciscitur male-
facta flagitiosorum. Locus
hic vere philosophicus, etiam
a Platone in Protagora tracta-
tus fuit.

197. ἱερὸν.) MS. Pal. ἱερὸν.

B 5

199. κα-

Θνητοῖς ἀνθρώποισι. κακῷ δ' ἐκ ἔσεται ἀλήκη.

Νῦν δ' αἶνον βασιλεῦς' ἐρέω Φρονέεσιν αὐτοῖς. 200
 Ὡδ' ἱρήξ προσέειπεν ἀηδόνα ποικιλόδειρον,

Ἵψι μάλ' ἐν νεφέεσσι φέρων, ὀνύχεσσι μεμαρπώς.

Ἦδ' ἐλεόν, γναμπτοῖσι πεπαρμένη ἀμφ' ὀνύχεσσι,
 Μύρετο, τὴν δ' ὄγ' ἐπικρατέως πρὸς μῦθον ἔειπε.

Δαιμονίη τί λέλακας; ἔχεινύ σε πολλὸν ἀρείων. 205

Τῇ δ' εἰς, ἥ σ' ἂν ἐγὼ περ ἄγω, καὶ αἰοιδὸν ἐῖσαν.

Δείπνον δ' αἶκ' ἐθέλω ποιήσομαι, ἥ ἐ μεθήσω.

Ἄφρων δ' ὅς κ' ἐθέλοι πρὸς κρείσσονας ἀντιφερῖζεν.

Νίκης τε φέρεται, πρὸς τ' αἴχεσιν ἄλγος πάχει.

Ὡς ἔφατ' ὠκυπέτης ἱρήξ, τανυσίπτερ' ὄρνις, 210

ὦ Πέρση· σὺ δ' ἄκχε δίκης, μηδ' ὕβριν ὀφείλε.

Ἵβρις γάρ τε κακὴ δειλῷ βροτῷ. ἔδ' ἐ μὲν ἐοιδὸς

ῥηδίως φερέμεν δύναται, βαρύνθαι δέ θ' ὑπ' αὐτῆς,

Ἐγκύρσας ἄτησιν· ὁδὸς δ' ἐτέρηφι παρελθεῖν.

Κρείσσων ἐς τὰ δίκαια· δίκη δ' ὑπὲρ ὕβρι' ἴσχει, 215

Ἐς

199. Κακῷ δ' ἐκ ἔσεται ἀλήκη.) apologum, quo notat potentiorum mores adversus inferiores, αἶν' ὅτι fabulam ejusmodi significat, quæ figurate & te-
 Id est, in tantum malitia invale-
 lescet, ut plane nullum vel re-
 medium vel auxilium hisce
 tantis malis exspectandum, (id
 enim ἀλήκη significat.) Et per-
 spexerunt sapientes, omnia in
 rebus humanis mala corrigi
 non posse, nec jus civile corri-
 git omnia. Multa enim toleran-
 da & dissimulanda veniunt,
 non quod laudem mereantur;
 sed quod sine maximo incom-
 modo e medio tolli nequeant.

200. Νῦν δ' αἶνον.) Narrat
 niam intelligit doctos ho-
 mines

Mortalibus hominibus, mali vero non erit remedium.

*Sed nunc fabulam a brutis desumptam regibus narrabo
quamvis ratione præditis.*

Sic accipiter affatus est lusciniam canoram,

Alte in nubibus ferens, unguibus correptam.

Illa vera misere, curvis confixa unguibus,

Lugebat, eam autem violento ille sermone allocutus est:

Infelix, quid strepis? habet te multo fortior.

Hac vadis, qua te duco, licet sis cantatrix.

Utrum vero libet, vel epulabor te, vel dimittam.

*Imprudens autem, quicumque velit cum potentioribus
contendere: (titur.*

Quippe victoria privatur, & præter convitia dolores pa-

Sic ait velox accipiter, latis alis prædita avis.

O Persa: tu vero audi justitiam, neque injuriam fove.

Injuria enim perniciosa est misero homini, nam nec bonus

Facile ferre eam potest, gravaturque ab ipsa.

*Quoties in damna incidit. Via vero altera perveniendi
Melior ad justa: Justitia enim super injuria valet, Ad*

mines & sapientes; vocat hanc
aviculam ποικιλόδερον, guttu-
re vario, propter soni & vocis
varietatem.

205. Δαμονίη, τῇ δ' αἵς.) Ty-
rannica vox, plane proverbial-
is, de alterius vita pro libidi-
ne statuentis. Quasi dicat,
quantumvis justa sint ea, quæ
postules, tamen penes me est
jus de te statuendi, quid velim.

208. Ἀφρων.) Epiphonema
seu ἐπιμύδιον hujus fabulæ,
quod monet, non esse reluctan-
dum potentioribus.

211. Ὡ Πέρση.) Primum
præceptum, quo fratrem ad
justitiam colendam, & inju-

stitiam vitandam adhortatur.
Ὑβριν opponit justitiæ, quia pro
injustitia universali hæc vox
usurpatur: quamvis tamen sæ-
pius accipiatur pro insolentia,
quæ comitatur divitias.

215. Δίκη δ' ὑπὲρ ὕβρις ἴσχει.)
Ratio præcepti est, quare sit sa-
tius sequi justitiam, quia ad
bonum finem perducere non pot-
est, si quis injuria afficiat ali-
um. Nam ut veritas laborare
non potest, extinguere non pot-
est, ita nec justitia. Atque hoc
significare voluit, cum inquit,
ἐς τέλος ἐλθῶσα ἴσχειν vero est
prævalere, obtinere.

216. Πά-

Ἐς τέλῳ ἐξελθῶσα. παθὼν δέ τε νήπιῳ ἔγνω.
 Αὐτίκα γὰρ τρέχει ὄρεα ἅμα σκολιῇσι δίκησιν.
 Τῆς δὲ Δίκης ῥόθῳ ἐλκομένης ἢ κ' ἄνδρες ἀγῶσι
 Δωροφάγοι, σκολιαῖς δὲ δίκαις κρίνωσι θέμισας.
 Ἦδ' ἔπεται κλαίῃσα πόλιν τε καὶ ἦθεα λαῶν, 220
 Ἥερα ἑοσαμένη, κακὸν ἀνθρώποισι φέρουσα,
 Οἳ τὲ μιν ἐξελάσσι, καὶ ἔκ' ἰδέσθαι ἐνείμασιν,
 Οἳ δὲ δίκας ζείνοισι καὶ ἐνδήμοισι διδῶσιν
 Ἰθείας, καὶ μή τι παρεκβαίνουσι δικάειν,
 Τοῖσι τέθηκε πόλις· λαοὶ δ' ἀνθεῦσιν ἐν αὐτῇ. 225
 Εἰρήνη δ' ἀνά γῆν κερστροφῶ, ἔδ' ἐπὶ αὐτοῖς
 Ἀργαλέον πόλεμον τεκμαίρεται εὐρύοπα Ζεὺς,
 Οὐδέ ποτ' ἰδυδίκαισι μετ' ἀνδράσι λιμὸς ὀπηδεῖ,
 Οὐδ' ἄτῃ θαλῆς δὲ μεμηλότα ἔργα νέμονται.
 Τοῖσι φέρει μὲν γαῖα πολὺν βίον· ἔρρεσι δὲ δρυς 230
 Ἀκρὴ μὲν τε φέρει βαλάνης, μέσση δὲ μελίσας·
 Εἰροπόκοι δ' οἷες μαλδοῖς καταβεβρίθασιν·
 Τίκτεσιν δὲ γυναῖκες εἰκότα τέκνα γονεῦσιν·
 Θάλασσι δ' ἀγαθοῖσι διαμπερές· ἔδ' ἐπὶ νηῶν
 Νείουσονται· καρπὸν δὲ φέρει ζείδωρ ἄρβρα. 235
 Οἷς δ' ὕβρις τε μέμηλε κακὴ, καὶ χέτλια ἔργα,
 Τοῖς δὲ δίκην Κρονίδης τεκμαίρεται εὐρύοπα Ζεὺς.

Πολ-

216. Παθὼν.) Proverbialis faciant. Per ὄρεον intelligit
 Iocutio, quæ significat mi- omnem fidei violationem: per
 ferrimam esse prudentiam, δίκας σκολιας lites iniquas, quæ
 quæ ex malis nostris perdisci- falso intenduntur per calu-
 tur. mnias & fraudes.

217. Αὐτίκα.) Commoratur
 in collatione iustitiæ & inju-
 stitiæ, ut hominibus metum
 c uti at, ne contra iustitiam

218. ῥόθῳ.) Tractus vio-
 lentus, quo iustitia ducitur
 coacta, pro fraudibus accusan-
 tium, & iudicium.

*Ad finem progressa: stultus vero cum malo suo discit.
Continuo enim sequitur perjurium injusta judicia.
Justitia vero strepitus excitatur tracta quocunque homi-
nes duxerint*

*Donivori, pravisque judiciis judicarint causas.
Hac vero sequitur deflens urbemque & mores populorum,
Caligine involuta, malum hominibus adferens,
Quique ipsam expellunt, neque recte distribuunt.
At qui jura tam hospitibus quam popularibus dant
Recta, neque a justo quicquam exorbitant,
Iis viget urbs, populi que florent in ipsa:
Pax vero per terram alma, neque unquam ipsis
Molestum bellum parat late cernens Jupiter,
Nec unquam justos inter homines fames versatur,
Neque noxa: in conviviiis autem partis opibus fruuntur.
Fert quippe iis terra multum victum: in montibus vero
quercus*

*Summa quidem fert glandes, media vero apes:
Lanigerae autem oves velleribus onusta sunt:
Pariunt vero mulieres similes parentibus liberos;
Florentque bonis perpetuo: neque navibus
Navigant: fructum vero profert fecundus ager.
Quibus vero injuria mala curae est, pravaque opera,
Iis poenam Saturnius parat late cernens Jupiter.*

Saepe.

220. Ἡ δ' ἐπετα.) Subintelligendum fortassis κατὰ νόμους, id est, coetus, conventus, statuta, & alia prava, quae sunt in consuetudine civili.

223. Οἷ δὲ δικαί.) Eruditissime insignia justitiae praemia & commoda enumerat. Eadem fere recenset Homerus in clypeo Achillis.

229. θαλάσσης) Uterque codex Palatinus.

236. Οἷς δ' ὕβρις.) Antithesi quadam confert injustorum poenas ad praemia justorum. Sunt autem omnia illa nata ex legibus naturae; quia recta ratio dicat, sceleratis & flagitiosis hominibus nullum malum fore impunitum, & mala non esse committenda. 238. Πόλ-

*Sapeque universa civitas malum ob virum punitur,
 Qui peccat, & iniqua machinatur.
 Illis autem cœlitus magnum adduxit malum Saturnius,
 Famem simul & pestem: intereunt vero populi;
 Neque mulieres pariunt; decrescuntque familia,
 Jovis Olympii consilio. interdum vero rursus
 Aut horum exercitum ingentem perdidit, aut murum,
 Aut naves in ponto Saturnius punit ipsorum.*

*O reges, vos autem considerate etiam ipsi
 Justitiam hanc, prope enim inter homines versantes
 Dii vident, quotquot pravis judiciis (tes.
 Se mutuo atterunt, nullam Deorum reverentiam curan-
 Ter enim decies mille sunt in terra multorum altrice
 Dii Jovis, custodes mortalium hominum:
 Qui judicia observant, & prava opera,
 Caligine involuti, passim oberrantes per terram.
 Virgo autem est Justitia, Jove prognata,
 Claraque & veneranda Diis qui cœlum habitant.
 Et certe, cum quis ipsam laeserit, injuste conviciando,
 Statim apud Jovem patrem confidens Saturnium;
 Conqueritur hominum iniquam mentem: ut luat
 Populus peccata regum, qui prava cogitantes*

Alio

241. Λιμὸν ὅμῃ καὶ λοιμὸν.) asperari homines, ut potenti-
 Poetæ constanter observarunt, or impotentior plane con-
 semper pestilitatem sequi cari- terat, & ad nihilum redigat.
 tatem annonæ.

244. Ἡ τῶν γε. Hæc & simi- nunc prosopopœiam, cum fin-
 lia procul dubio ab Hebræis & git justitiam sedere juxta Jo-
 doctrinæ Moſis & Propheta- vem, atque illum adhortari,
 rum desumpta sunt, apud quos ut justis det præmia, de scele-
 crebræ sunt hujusmodi com- ratis vero sumat pœnas.
 minationes.

249. Τεῖθεσι.) Emphasis τῇ ἡ καὶ τῷ ν. in Palat. supra ἡ
 hujus vocis significat ejus. adscriptum erat &.
 modi odio inter se mutuo ex-

254. Ἡ δὲ τε παραθεῖν(σ).) Facit

259. Βασιλῆων.) Synizesis

261. Ταῦ-

Ἄλλη παρκλίνουσι δίκας, σκολιῶς ἐνέποντες. 260
 Ταῦτα φυλασόμενοι, βασιλῆες, ἰθύνετε μύθους,
 Δωροφάγοι, σκολιῶν δὲ δικῶν ἐπὶ πάγχυ λάθεσθε.
 Οἱ αὐτῶ κακὰ τεύχεα ἀνὴρ ἄλλω κακὰ τεύχων.
 Ἡ δὲ κακὴ βεβλή τῶ βεβλεύσαντι κακίση.
 Πάντα ἰδὼν Διὸς ὀφθαλμός, καὶ πάντα νοήσας, 265
 Καίνυ τάδ' αἰὲ' ἐθέλησ', ἐπιδέρεται, ἔδδ' ἐ λήθει
 Οἶν δὴ καὶ τήνδε δίκην πόλις ἐντὸς ἔεργει.
 Νῦν δὲ ἐγὼ μὴτ' αὐτὸς ἐν ἀνθρώποισι δίκαιον
 Εἶην, μὴτ' ἐμὸς υἱός· ἐπεὶ κακὸν, ἄνδρα δίκαιον
 Ἔμμεναι, εἰ μείζω γε δίκην ἀδικώτερος ἔξει. 270
 Ἀλλὰ τάγ' ἔπω ἔολπα τελεῖν Δία τερπικέραυνον.
 ὦ Πέρση, σὺ δὲ ταῦτα μετὰ Φρεσὶ βάλλεο σῆσιν,
 Καὶ νυ δίκης ἐπάκχε, βίης δ' ἐπιλήθεο πάμπαν·
 Τόνδε γὰρ ἀνθρώποισι νόμον διέταξε Κρονίων.
 Ἰχθύσι μὲν καὶ θηρσὶ καὶ οἰωνοῖς πεττεινοῖς, 275
 Ἔδοεν ἀλλήλας, ἐπεὶ ἔ δίκη ἐστὶν ἐπ' αὐτοῖς·
 Ἀνθρώποισι δ' ἔδωκε δίκην, ἣ πολλὸν ἀρίστη

Γίνε-

261. Ταῦτα φυλασόμενοι.) cipes dehortatur ab injustitia, tribus peculiaribus argumentis, quorum primum est,
 Apostrophe ad iudices, ut recte judicent; neque frustra est, quod hæc sæpius iterando inculcat. Nam eam esse humanæ mentis malitiam, ut difficillime ad ea, quæ recta sunt, feratur, omnes passim viri sapientes viderunt. Et subjecit gnomas aliquot, Alterum, v. 22. a prudentia & animadversione divina. Tertium, v. 24. ab absurdis, & indignitate rei.
 263. Οἱ αὐτῶ.) Quæ sententia mire convenit cum ista,
Incidit in foveam, quam fecit.
 268. Νῦν

268. Νῦν

*Alio defleunt judicia, injuste sententiam pronuntiantes.
Hac caventes, o reges, corrigite ea qua dicitis,
Donivori, injustorumque judiciorum prorsus obliviscamini.*

*Sibi ipsi mala fabricatur vir, alii mala fabricans:
Malumque consilium ei qui concepit, pessimum.
Omnia videns Jovis oculus, omniaque intelligens.
Et hac (siquidem vult) inspicit: neque ipsum latet
Qualenam hoc quoque judicium civitas intus exerceat.
Ego porro nec ipse nunc inter homines justus
Sim, nec meus filius: quando malum est, justum
Esse: siquidem plus juris injustior habebit.
Sed hac nondum arbitror facturum Jovem fulmine
gaudentem.*

*O Persa, ceterum tu hac in animo tuo repone,
Et justitia quidem animum adjice, violentia vero obli-
viscere prorsus.*

*Namque hanc hominibus legem posuit Saturnius:
Piscibus quidem & feris & avibus volucribus,
Se mutuo ut devorent, quandoquidem justitia carent.
Hominibus autem dedit justitiam, quae multo optima
Est.*

268. Νῦν δὲ τὴν μὴτ', &c.) habentur, regulas colligit
"Απορον argumentum, id est, falsas.
ab absurdo, quasi dicat, ni-
hil referret quales essemus, si 272. ὁ Πίτερ.) Denuo fra-
trem ad justitiam colendam
non essent constitutæ poenæ adhortatur, argumento sum-
& præmia. Atqui sunt poenæ pto a natura hominis.
& præmia. Itaque multum
refert. In vulg. edit. Νῦν δ' 273. Καὶ τοὺς δίκης, &c.) Di-
τὴν.) Quo errore deceptus cit, hominibus quasdam sen-
Ceporinus, putat in τὴν lit- tentias esse insitas, seu divini-
teram ε, ministerio δ adju- tus inscriptas in animis, quæ
tam produci. Idem vero ex doceant nos recta: in bestiis
multis aliis mendis, quæ in non sunt ejusmodi sententiæ,
vulg. Hesiodi editionibus quæ indicent, quid sit facien-
dum.

Γίνεται. εἰ γάρ τις κ' ἐθέλη τὰ δίκαι' ἀγορεύειν
Γινώσκων, τῷ μὲν τ' ὅλβον δίδοι εὐρύοπα Ζεὺς.

Ὅς δέ κε μαρτυρήσιν ἐκὼν ἐπίορκον ὁμόσας 280

Ψεύσεται, ἐν δὲ δίκην βλάψας, νήκεσον ἀάδι,
Τῷ δὲ τ' ἀμαυροτέρῃ γενεῇ μετόπιωθε λείπεται.

Ἀνδρὸς δ' εὐόρκου γενεῇ μετόπιωθεν ἀμείνων.

Σοὶ δ' ἐγὼ ἐὼλὰ νοέων ἐρέω, μέγα νήπιε Πέρση.

Τὴν μὲν τοι κακότητα καὶ ἱλαδὸν ἐσιν ἐλέσθαι 285

Ῥηϊδίως· ὀλίγη μὲν ὁδὸς, μάλα δ' ἐγγύθι ναίει.

Τῆς δ' ἀρετῆς ἰδρῶτα θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν

Ἀθάνατοι. μακρὸς δὲ καὶ ὄρεθι, οἴμῳ ἐπ' αὐτήν,

Καὶ τρηχὺς τὸ πρῶτον· ἐπὴν δ' εἰς ἄκρον ἵκηται,

Ῥηϊδίῃ δ' ἡπείτα πέλει, χαλεπή περ ἐῴσα. 290

Οὗτ' ἔστι μὲν πανάρις, ὅς αὐτῷ πάντα νοήσει,

Φρασεσάμεν τὰ κ' ἔπειτα καὶ ἐς τέλος ἥσιν
ἀμείνω.

Ἐὼλός δ' αὖ καὶ κεῖν, ὅς εὖ εἰπόντι πίθεται.

Ὅς δέ κε μήτ' αὐτὸς νοέη, μήτ' ἄλλος ἀκέων

Ἐν θυμῷ βάλλεται, ὅδ' αὖτ' ἀχρήϊ' ἀνὴρ. 295

Ἀλλὰ

282. Ἀμαυροτέρῃ γενεῇ.) eum proponit, ut sit conjunctus cum virtute & justitia. Etque egregia hæc sententia: *Μαλα, ἔ' improbitas, ubique pro foribus sunt.*

285. Κακότητα.) Hic pro malo interno accipitur.

287. Τῆς δ'.) Argumentum a natura virtutis. Ita enim laborem proponit, ut jungat cum virtute & justitia. Hunc locum imitatus est, qui

*Est. Si quis enim velit iusta in publico dicere
Qua novit, ei opes largitur late sonans Jupiter:
Qui vero testimoniis volens perjurium jurando
Mentietur, adversus iustitiam delinquens, immedicabi-
liter laeditur.*

*Atque ejus obscurior posteritas postea relinquitur:
Viri autem iusti generatio apud posteros praestantior.
Ceterum tibi ego bene cupiens dicam, stultissime Persa.
Malitiam quidem cumulatim etiam capere
Facile est: brevis quippe via est, & in proximo ha-
bitat.*

*Ante virtutem vero sudorem Dii posuerunt
Immortales, longa vero atque ardua via est ad ipsam,
Primumque aspera: ubi vero ad summum ventum
fuerit,*

*Facilis deinceps est, quantumvis difficilis fuerit.
Ille quidem optimus est, qui sibi ipsi per omnia sapit,
Cogitans quaecunque dein & ad finem usque sint me-
liora.*

*Sed & ille bonus est, qui bene monenti paruerit.
Qui vero nec sibi sapit, neque alium audiens
Id in animum admittit, ille contra homo inutilis est.*

Verum

qui literam Pythagoræ de-
scripsit.

288. Μὰρξὸς δὲ καὶ ὁ ἑρμῆς (C.)
οἷμ (C.) Oportet enim, ut
quod iustum est, simplex, pla-
num & perspicuum sit. Nam
& veritatis oratio simplex est,
& rectum sibi per omnia
constat.

289. Εἰς ἀκρόν ἵκνται.) Du-
plex lectio est. Sunt enim qui
ἵκνται: sunt qui ἵκνται, legant.
Quod si legas ἵκνται, tunc im-

personaliter erit exponendum.

291. Οὐτ (C.) Tria homi-
num genera describit. Livius
in Fabio & Minucio hunc lo-
cum pene ad verbum expres-
sit: Sæpe ego audiui, mili-
tes, eum primum esse virum,
qui ipse consulat quod in-
rem sit: secundum, eum, qui
bene monenti obediat: Qui
nec ipse consulere, nec alteri
parere scit, eum extremi inge-
nii esse.

Ἀλλὰ σύ γ' ἡμετέρης μεμνημένῳ αἰὲν ἐφετμῆς
 Ἐργάζεο, Πέρση, δῖον γένῳ, ὄφρα σε λιμός
 Ἐχθαίρῃ, Φιλήν δ' εὐσέφανῳ Δημήτηρ
 Αἰδοίῃ, βίότῃ δ' ἐτὴν πίμπλησι καλλιήν.
 Λιμός γάρ τοι πάμπαν ἀεργῶ σύμφορῳ ἀνδρὶ. 300
 Τῷ δὲ θεοὶ νεμεσῶσι, καὶ ἄνδρες, ὅς κεν ἀεργὸς
 Ζῶῃ, κηφήνεας κοθέροισι ἵκελ' ὀρμήν,
 Οἳ τε μελιοσάων κάματον τρύχουσιν ἀεργοὶ
 ἔσσοντες· σοὶ δ' ἔργα φίλ' ἔσω μέτρια κοσμεῖν,
 Ὡς κέ τοι ὠραία βίότῃ πλήθωσι καλιαί. 305
 Ἐξ ἔργων δ' ἄνδρες πολύμηλοί τ' ἀφνειοὶ τε.
 Καὶ τ' ἐργαζόμενῳ, πολὺ φίλτερ' ἀθανά-
 τοισιν

Ἔσσεαι ἠδὲ βροτοῖς· μάλα γὰρ συγέσση ἀεργός.
 Ἔργον δ' ἔδ' ὄνειδ' ἔσθ' ἄεργῳ, ἀεργίῃ δ' ἔσθ' ὄνειδ' ἔσθ'.
 Εἰ δέ κεν ἐργάζῃ, τάχα σε ζηλώσει ἀεργὸς 310
 Πλαστεῦντα· πλέτω δ' ἀρετὴ καὶ κῦδ' ὀπηδεῖ.
 Δαίμονι δ' οἷ' ἔησθαι τὸ ἐργάζεσθαι ἀμεινον,
 Εἰ κεν ἀπ' ἀλλοτρίων πτεάνων αἰεσίφρονα θυμὸν
 Εἰς ἔργον τρέψας, μελετᾷς βίῃ ὥς σε κελεύω.

Δι

296. Ἀλλὰ σύ γ' ἡμετέ-
 ρης, &c.) Hæc demum est de
 labore propositio. Labora, ut
 possis effugere famem. Et ar-
 gumentatur a locis honesta-
 tis, quod & Diis & homini-
 bus sint cari homines soler-
 tes. Oderunt autem Dii igna-
 vos. Addidit quoque simili-
 tudinem, qua vitam inertium
 fucis comparat.

298. Φιλήν δ' εὐσέφανῳ.)
 Alii: δὲ σ' εὐσέφανῳ.

302. Κοθέροισι.) Κόθυρ, a
 κεύθω, abscondo, & ἔρα, cau-
 da, quod aculeum non exe-
 rant fuci, vel propter igna-
 viam, vel quia non habeant:
 fucorum enim alii aculeos
 habent, alii non, ut Plato do-
 cet.

*Verum tu nostri semper praecepti memor,
Operare, o Persa, divinum genus, ut te fames
Oderit, amet autem pulchre coronata Ceres
Veneranda, victuque tuam impleat casam.
Fames namque semper ignavo comes est viro.
Atque eundem & Dii oderunt, & homines, quicumque
otiosus*

*Vivit, fucis aculeo carentibus similis studio,
Qui apum laborem absument otiosi
Vorantes: tibi vero opera mediocria obire gratum sit,
Ut tibi tempestivo victu impleantur horrea.
Ex laboribus autem viri evadunt pecorosi & opulenti.
Et laborans multo etiam carior jam immortalibus
Eris ac hominibus: valde enim oderunt otiosos.
Operari autem non est dedecus, sed ignavia dedecus
est.*

*Quodsi laboraveris, mox te amulabitur & otiosus
Ditescentem: divitias vero virtus & gloria comita-
tur.*

*Deo autem similis fueris. Laborare inquam melius,
Si quidem ab alienis facultatibus stolidum animum
Ad opus convertens, de victu sis sollicitus sicut te jubeo.*

Pu-

304. Σὺ δ' ἔργα φιλ' ἔτα, esse non potest, quia alias ad
μέτριά κοσμεῖν.) Philosophi vitium deflecteret.
saep̄ μέτριον dicunt id, quod 309. ἔργον.) Est occupatio
in unaquaque re bona maxi- contra fratris & multorum
mum est. Sic & apud Platonem stultam opinionem.
nem μετρίως λέγειν, ubique 312. Δαίμονι.) Occurrit ob-
est optime & verissime dice- jectioni de paupertate.
re; Ἀμέτριον σοφίης, multum 313. Ἀσπίφρονα θυμὸν.) He-
sapientiae. Id enim quod opti- sychius ματαιόφρονα exponit,
mum est, extra mediocritatem ἡ κύφας ἔχων τὰς φρένας.

Αἰδώς δ' ἐκ ἀγαθῇ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει. 315
 Αἰδώς ἦτ' ἄνδρας μέγα σίνεται ἢ δ' ὀνίνησι.
 Αἰδώς τοι πρὸς ἀνολβίῃ, θάρσῳ δὲ πρὸς ὀλβῳ.
 Χρήματα δ' ἔχ' ἀρπακτά. θεόσδοτα πολλὸν ἀμείνω,
 Εἰ γάρ τις καὶ χερσὶ βίῃ μέγαν ὀλβον ἔληται,
 Ἡ οὖν ἀπὸ γλώσσης ληϊόσεται, (οἷά τε πολλά 320
 γίνεται, εὖτ' ἂν δὴ κέρδῳ νόον ἐξαπατήσῃ
 Ἄνθρώπων, αἰδῶ δέ τ' ἀναιδείῃ κατοπάσῃ)
 Ρεῖα τέ μιν μαυρεῖσι θεοὶ, μινύθουσι δὲ οἴκοι
 Ἄνερσι τῷ, παῦρον δέ τ' ἐπὶ χρόνον ὀλβῳ ὀπηδεῖ.
 Ἴσον δ' ὅς τ' ἰκέτην ὅς τε ξεῖνον κακὸν ἔρξει 325
 Ὅς τε κασιγνήτοιο ἐξ ἀνὰ δέμνια βαίνοι,
 Κρυπταδῆς εὐνῆς ἀλόχευ, παρακαίρια ῥέζων
 Ὅς τέ τευ ἀφραδῆς ἀλιτρεύεται ὀρφανὰ τέκνα,
 Ὅς τε γονῆα γέροντα κακῷ ἐπὶ γήραῳ ἔδῳ
 Νεικέη χκλεποῖσι καὶ ἀπτόμενῳ ἐπέεσσιν 330
 Τῷ

315. Αἰδώς.) Occupatio i- Priorem Odyss. p. postero-
rem est, non esse turpe labo- rem II. α.

317. Ἀνολβίῃ.) Vet. Palat. θάρσῳ δὲ πρὸς ὀλβον. in altero tamen dandi casu.

318. Χρήματα δ' ἔχ' ἀρπα- κτά.) Est in omnium ore hæc sententia: Male parta, male dilabuntur: honeste parta du- rant apud hæredes.

319. Εἰ γάρ τις.) Duo gene- ra injuriæ facit. Sunt qui a- lienas facultates vi rapiant. Alii per fraudem & perjuriam ditescere cupiunt.

323. Ρεῖα τέ μιν μαυρεῖσι.) Validissimum argumentum est,

Pudor autem non bonus indigentem virum tenet :

Pudor qui viros valde & ledit & juvat.

Pudor quidem paupertati adsit , audacia vero divitiis.

Opes vero non rapienda : divinitus enim data , multo meliores.

*Si quis namq; & manibus per vim magnas opes traxerit,
Aut lingua spoliavit , (qualia multa*

Fiunt , quamprimum lucri amor mentem deceperit

Hominum : pudorem vero impudentia expulerit)

Facile & illum obscurant Dii , minuuntur vero familia

Viro illi : exiguum vero ad tempus divitiæ adsunt.

Par est delictum , si quis supplicem & hospitem malo

Quique fratris sui cubilia ascenderit , (afficiat:

Secreti causa lecti uxoris , scelerata patrans :

*Quique mala cujuspiam fraude deceperit orphanos li-
beros :*

Quique parentem senem misero in senectæ limine

Probris affecerit , gravibus incessens verbis :

Huic

est, quo absterrentur homines a malefactis , videlicet metu poenarum.

324. Παῦρον.) Male partum, male disperit. Et, De male quaesitis non gaudet tertius haeres.

325. ἴσον.) Supplicem antiquitus nefas erat non solum ledere, sed & ope privare. Jus etiam hospitii sacrosanctum habebatur: unde Jupiter ξένῳ. Sequitur catalogus præceptorum de variis officiis.

328. Ὅς τί τιν ἀφραδίης.) Et sacra scriptura horrendum supplicium iis minatur, qui pueros ledunt. Est enim alioqui

ea ætas obnoxia malo. Bis autem peccant, qui ledunt orphanos, Ἀλτρεαίνεται.) In v. Pal. in alio ἀλτρεαίνων.

329. Κακῇ ἐπὶ γήρατι ὕδῳ.) Anthithesi quadam præcepta decalogi refert. Nam cum in decalogo doceamur, parentes esse honorandos, eamque ob causam addita sit promissio : nihil præcipitur hic aliud, quam non esse contumelia & probris afficiendos. Est autem elegans metaphora, ἐπὶ γήρατι ὕδῳ, id est, in limine senectæ, pro extrema senectæ.

Τῷ δὴ τοι Ζεὺς αὐτὸς ἀγαίεται, ἐς δὲ τελευτὴν
 ἔργων ἀντ' ἀδίκων χαλεπὴν ἐπέθηκεν ἀμοιβήν.
 Ἀλλὰ σὺ τῶν μὲν πᾶμπαν ἔργ' αἰσίφρονα θυμὸν,
 Καδδύναμιν δ' ἔρδειν ἱερὰ ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 Ἀγνῶς καὶ καθαρῶς, ἐπὶ δ' ἀγλαὰ μηρία καίειν. 335
 Ἄλλοτε δὴ σπονδῇσι θυεσσὶ τε ἰλάσκεσθαι,
 Ἥ μὲν ὅτ' εὐνάξῃ, καὶ ὅταν φάτο ἱερὸν ἔλθῃ.
 Ὡς κέ τοι ἱλαὸν κραδίην καὶ θυμὸν ἔχουσιν.
 Ὅφρ' ἄλλων ὠνὴ κληῖρον, μὴ τὸν τεὸν ἄλλοι
 Τὸν φιλέοντι ἐπὶ δαῖτα καλεῖν, τὸν δ' ἐχθρὸν ἐᾶσαι. 340
 Τὸν δὲ μάλιστ' ἀκαλεῖν, ὅστις σέθεν ἐγγύθι ναίει.
 Εἰ γάρ τοι καὶ χρημ' ἐγχώριον ἄλλο γένηται,
 Γείτονες ἄζωσοι ἔκιοι, ζώσαντο δὲ πηοί.
 Πῆμα κακὸς γείτων, ὅσον τ' ἀγαθὸς μέγ' ὄνειαρ.
 Ἐμμορέ τοι τιμῆς ὅστ' ἔμμορε γείτονι ἐδόλβῃ. 345
 Οὐδ' ἂν βῆς ἀπόλοιτ', εἰ μὴ γείτων κακὸς εἴη.
 Εὖ μὲν μετρεῖσθαι παρὰ γείτονι, εὖ δ' ἀποδῆναι,
 Αὐτῷ τῷ μέτρῳ, καὶ λῶϊον, αἶκε δύνῃαι.
 Ὡς ἂν χρηρίζων, καὶ ἐς ὕπερον ἄρκιον εὕρης.

Μη

334. Καδδύναμιν.) Præce- Adjicit quædam præcepta li-
 ptum de cultu divino. Pri- beralitatis, sed tamen alienio-
 mus est, hostiarum femora ra a primis illis justitiæ gra-
 pinguedine obducta cremare. dibus. Sic & Cicero in Offi-
 Secundus, libare, cum vinum ciis facit.
 effunditur. Tercius, suffitum
 facere,

339. Ὅφρ' ἄλλων ὠνὴ κληῖρον,) Hoc est, ut aliorum juves-
 rem familiarem, possessio-
 nem, &c.

340. Τὸν φιλέοντ' &c.)

-341. Τὸν δὲ μάλιστ' ἀκαλεῖν, &c.) Admonet, vicinum stu-
 diose colendum esse. Cum
 enim tota nostra vita ad so-
 cietatem comparata sit, nemo
 ignorat quam ingens bonum
 sit, bonum habere vicinum.

Nec

*Huic certe Jupiter irascitur, ad extremum vero
Pro operibus iniquis gravem exhibet talionem.
Verum tu quidem ab his omnino cohibe stultum animum.
Pro virili autem sacra facito immortalibus Dīs
Caste & pure, splendidaque femora adurito.
Interdum certe libaminibus atque hostiis placa,
Et quando cubitum ieris, & quando matutinum tem-
pus venerit:*

*Ut benevolum erga te cor atque animum habeant;
Ut aliorum emas sortem, non tuam alius.
Amicum ad convivium vocato, inimicum vero relinque.
Eum veropotissimum vocato, quicumque te prope habitat.
Si enim res aliqua fortuita eveniat,
Vicini distincti accurrunt, cinguntur autem cognati.
Noxa tam magna est malus vicinus, quantum bonus
commodum.*

*Naetus est rem bonam, quicumque naetus est vicinum bo-
Neque bos interierit, nisi vicinus malus sit. (num.
Recta quidem mensura a vicino mutuum accipe, recta-
que redde,*

*Eadem mensura, & amplius, si quidem possis:
Ut indigens, etiam in posterum promptum invenias.*

Ne

Nec poeta hanc sententiam temere multis rationibus amplificat, ubi vicinorum & cognatorum sedulitatem in negotiis obeundis, & officiis præstandis ita confert, ut quam longissime cognatos, si opus sit alieno auxilio, vicini antecellant.

342. Εὐχάρις) Hoc intelligendum de difficultatibus insuetis & improvisis. 'Ευχάριον ἄλλο.) Elegantissimum

est illud ἄλλο: quo hoc loco ea ratione usus est, qua frequenter scriptores Attici τῷ ἄλλοις.

343. Ἀζωρο.) Id est, sine mora. Affines autem cunctantius adsunt, & non tam prompte.

345. Τιμῆς.) Id est, famam, honorem.

347. Εὐ μὲν.) De gratitudine præcipit in referendo beneficio. Μετρίως, dimensum accipere, vel mutuo.

Μὴ κακὰ κερδαίνειν· κακὰ κέρδεα ἴσ' αἴτησιν. 350
 Τὸν Φιλέοντα Φιλεῖν, καὶ τῷ προσιόντι προσεῖναι.
 Καὶ δόμεν ὅς κεν δῶ, καὶ μὴ δόμεν ὅς κεν μὴ δῶ.
 Δῶτῃ μὲν τις ἔδωκεν, ἀδῶτῃ δ' ἔτις ἔδωκεν.
 Δῶς ἀγαθὴ, ἄρπαξ δὲ κακὴ, θανάτοιο δότεира.
 Ὅς μὲν γάρ κεν ἀνὴρ ἐθέλων, ὅγε καὶν μέγα δῶη, 355
 Χαίρει τῷ δῶρῳ, καὶ τέρπεται ὃν κατὰ θυμόν.
 Ὅς δὲ κεν αὐτὸς ἔληται, ἀναιδεΐηφι πιθήσας,
 Καί τε σμικρὸν ἔον, τότε ἐπάχνωσεν φίλον κῆρ.
 Εἰ γάρ κεν καὶ σμικρὸν ἐπὶ σμικρὸν καταθεῖο,
 Καὶ θαμὰ τῷ ἔρδοις, τάχα κεν μέγα καὶ τὸ γένοιτο. 360
 Ὅς δ' ἐπ' ἔοντι φέρει, ὃδ' ἀλύζεται αἰῶσπα λιμόν.
 Οὐδὲ τόγ' εἰν οἴκῳ κατακείμενον ἀνέρας κήδει.
 Οἴκοι βέλτερον εἶναι ἐπεὶ βλαβερόν τὸ θυρήφι.
 Ἐδῶλόν μὲν, παρεόντ' ἐλέσθαι· πῆμα δὲ θυμῷ,
 Χρηΐζειν ἀπεόντ' ἄσπε φράζεσθαι ἀνάγα. 365
 Ἀρχομένε δὲ πίθῃ καὶ λήγοντ' ἐκ κορέσασθαι,
 Μεσότη φείδεσθαι· δειλὴ δ' ἐνὶ πυθμένι φειδῶ.
 Μισθὸς δ' ἀνδρὶ φίλῳ εἰρημέν' ἄρκει ἔστω.

Καί

354. Δῶς ἀγαθὴ, &c.) Liberalitatis praeceptum est. Commendat autem nobis diligentiam & assiduitatem. Est enim jucundum praesenti copia frui, & semper aliquid habere praemanu. Ἐπὶ σμικρῷ.) Malim cum vet. & recentiore Palatin. quum apud Platonem & Plutarchum ita legatur.

359. Εἰ γάρ κεν καὶ σμικρὸν.) Ad multa utilis erit haec sententia. Verum non inepte ad 361. Αἰῶσπα λιμόν.) Sic vocat famem ab effectu, quod nigrum

Ne mala lucra captes : mala lucra equalia damnis.

Amantem te ama, & juvantem te juva.

Et da ei qui dederit, neque da qui non dederit.

Datori namque est qui dat, non danti vero nemo dat.

Donatio bona, rapina vero mala atque lethifera.

Quicumque etenim vir sponte sua dat, etsi multum dede-

Gaudet donando, & delectatur suo in animo. (rit,

Qui vero ipse rapuerit, impudentia fretus,

Quamvis id sit exiguum, tamen constringit carum ani-

Siquidem enim parvum parvo addideris, (mum.

Et frequenter istud feceris, mox magnum & hoc eva-
serit.

Qui vero partis adjicit, is vitabit atram famem.

Neque vero quod domi repositum est, virum ledit.

Domi melius esse : quoniam noxium quod foris est.

Bonum quidem, de presenti capere : noxa vero animo

Egere absente : id quod te cogitare jubeo.

Incipiente vero dolio & desinente, saturato te,

Medio parce : sera vero in fundo parcimonia.

Merces autem viro amico constituta sufficiens esto.

Etiā

nigrum aut luridum colorem inducat.

366. Ἀεχόμενα.) Extrema liberalitatis fugienda monet, ut neque sis prodigus, neque sordidus. Vinum in summo tenuius est, quod sit proximum aëri : in imo faeculentum est : in medio autem purum. Ergo in medio probatur parsimonia.

367. Διλή.) Proverbium in eos qui omissis demum occasionibus incipiunt sapere.

Διλή δ' ἐν πυθμένι φηδὼ.

Alii legunt διλή. Sed sicut

Poëtis διελινὸν μετὰ πλεονασμῷ Ἰωνικῷ ἐστὶ διελινὸν : sic διλήν μετὰ συγκοπῆς, idem est, quod *serum*.

368. Μισθὸς δ' ἀνδρῶν.) Mercenarios benigne tractandos dicit ; mercedemque sufficientem solvendam iis, quos conduxisti ; ita illi vicissim operam dabunt, ut respondeant in laborando.

Καί τε κασγνήτω γελάσας ἐπὶ μάρτυρα θέσσαι.
 Πίσεις δ' ἔρα ὁμῶς καὶ ἀπιστίῃ ὤλεσαν ἄνδρας. 370
 Μηδὲ γυνή σε νόον πυγασόλῳ ἐξαπατάτω,
 Αἰμύλα κωτίλλεσσα, τεὴν διφῶσα καλήν.
 Ὃς δὲ γυναικὶ πέποιθε, πέποιθ' ὄγε Φιλήτησι.
 Μυνογενὴς δὲ παῖς σώζοι πατρώϊον οἶκον
 φερβέμεν' ὥς γὰρ πλῆτ' ἀέξεταί ἐν μεγάροισι. 375
 Γηραιὸς δὲ Δάνοις ἕτερον παῖδ' ἐγκαταλείπων.
 ῥεῖα δέ κεν πλεόνεος πόροι Ζεὺς ἄσπετον ὄλβον,
 Πλείων μὲν πλεόνων μελέτη, μείζων δ' ἐπιδήκη.
 Σοὶ δ' εἰ πλῆτε θυμὸς ἐέλδεται ἐν φρεσὶν ἤσιν,
 ὦδ' ἔρδειν· ἔργον δέ τ' ἐπ' ἔργῳ ἐργάζεσθαι. 380

BI-

369. καί τε.) Non temere retrice intelligit, quæ immo-
 ulli fidendum monet, ita ut dicæ elegantiz cultus sit de-
 etiam cum fratre jocans, te- dita.

374. Μυνογενὴς δὲ παῖς σώ-
 ζει.) Eo admonemur, juxta
 veletus proverbium: *Oculo do-*
mini saginari equum.

375. Φερβέμεν.) Pueri φε-
 ρεσθὶ dicuntur, dum in te-
 nera illa ætate sunt, qua
 crescunt, nutriunturque, ut

371. Πυγασόλῳ.) De me- & βόσκουσθι. Tum Heinſius

*Etiam cum fratre ludens, testem adhibeto.
 Credulitas pariter ac diffidentia perdunt homines.
 Ne vero mulier te animo nates succincta decipiat,
 Blande garriens, tuum inquirens tugurium.
 Qui namque mulieri confidit, confidit is furibus.
 Unicus vero filius servavit paternum domum
 Pascendo: ita enim opulentia crescet in adibus.
 Senex autem moriaris, alium filium relinquens.
 Facile vero & pluribus prabuerit Jupiter ingentes
 opes.
 Major autem plurium cura, major quoque accessio.
 Tibi vero si opes animus appetit intra sese,
 Sic facito: operamque opera subinde addito.*

LI.

vult, ut sequens versus huic anteponatur.

376. Ἐγκατὰ δὲ θάνατον.) Duplex sensus horum versuum. Prior ratio est, quo major liberorum grex relinquitur, hoc felicius procedere rem familiarem. Altera est, quod res domestica non unius tantum opera potest augeri. Si-

quidem unus vir, nullus vir. ut habet proverbium.

379. Σὺ δ'.) Conclusio generalis, vel παρασκευὴ ad doctrinam sequentis libri. Assiduitate ditescis, inquit, sis sedulus in opere tuo: *Gutta enim cavat lapidem, non vi, sed saepe cadendo.*

IN

BIBΛION β.

Nescio quo iudicio vulgatæ editiones hunc librum secundum Hesiodi constituent; quum si hic sit initium secundi, illud "Ἡματα δ' ἐκ Διόθεν πεφυλαγμένῳ, tertii initium esse oporteat: quod tamen illæ dicere ausæ non sunt, licet & hanc partem a præcedentibus distinguentes. Stephanus certe considerans titulum huius opusculi esse "Ἔργα καὶ ἡμέραι, & ita in duas tantum partes esse divisum; illis editionibus assentire non potuit, quæ librum se-

Πληιάδων Ἀτλαγενέων ἐπιτελλομενάων,
 Ἄρχεσθ' ἀμητῆ· ἀρότοιο δὲ, δυσσομενάων.
 Αἱ δὴ τοι νύκτας τε καὶ ἡμέρας τεσσαράκοντα
 Κεκρύφαται· αὐτὶς δὲ περιπλομένε ἐνιαυτῆ
 φαίνονται, τὰ πρῶτα χαραιομένοιο σιδήρε. 385
 Οὗτός τοι πεδίῳν πέλεται νόμῳ, οἱ τε θαλάσσης
 Ἐγγύθι ναιετάεσ', οἱ τ' ἄγχεα βροσθέντα
 Πόντε κυμαίνοντ' ἀπόπροθι πῖονα χῶρον

Ναίε-

IN II. LIBRUM.

281. **Π**ληιάδων.) Hic secundus liber continet præcepta de agricultura & administratione rei familiaris. Hoc autem loco primū per ortum & occasum Pleiadū ostenditur tempus messis & arationis, tam pro locis maritimis, quam a mari remotis. Sunt autem Pleiades, septem stellæ in tergo Tauri, Latini Vergilias vocant. Siderum autem ortum & occasum tri-

bus modis advertit agricola.

Quod Soli orienti cooritur coocciditque, κοσμικῶς oriri vel cadere dicitur. Quod Soli occidenti, χρονικῶς. Quod autem Solis adventu abitive occultatur aut emergit, ἡλιακῶς. Quando igitur Pleiades mane ante Solis ortum conspiciuntur, quod fit mense Junio, messem inchoari vult. Quando autem mane sub terram descendunt (quod fit mea-

LIBER II.

secundum hinc incipere volunt; (nam alioquin tres esse libros necesse foret) sed satis esse putavit, si litteris majusculis ostenderet, poetam ad alterum prioris libri membrum transire. Quum enim hortatus antea sit fratrem ad suscipiendos labores, præsertim rusticos, (multa interim salubria ad instituendam vitam consilia admiscens) nunc de iis & in tempore, & certa arte suscipiendis præcepta tradit: adeo ut quæ præcedunt ad hunc usque locum, veluti præfationis cujusdam vicem obtinere videri possint. *Steph.*

P*æiadibus Atlante natis exorientibus,
Incipe messem; arationem vero, occidentibus.*

Ha quidem noctesque & dies quadraginta

Latent: rursus vero circumvolvante se anno

Apparent, primum ut acuitur ferrum.

Hæc utique arvorum est regula, quique mare

Prope habitant, quique valles flexuosas

Mari fluctuante procul pinguem regionem

Habi-

menſe Novembri) arationis tempus adefſe dicit.

383. Αἱ δὲ.) Occultantur 40. dies & noctes propter vicinitatem Solis, Taurum & Geminos peragrans: quod eſt a Maio uſque ad Junium. Poſt menſes ergo duos mane cernuntur, ubi longius jam Sol diſceſſerit a Tauro. Deinde menſe Octobri poſt matutinum occaſum, noctu rursus cernuntur. Neque eſt fic accipiendum, quod poſt occaſum matutinum, poſt autumnum lateant, nam ita noctu

cernerentur. Nunc Poëta nec noctu, nec interdiu conſpicī dicit. Id fit in æſtate, dum Sol propius Taurum verſatur.

384. Περιπλομένη.) Epith. anni, a πέλομαι, id eſt, exiſto: vel παλίσ, vorto: vel a περιπλῆμαι. Gellius 3. c. 16.

386. Οὗτός τοι πεδίων.) Elliptica oratio eſt, vult enim dicere, illis, qui prope mare habitant, quique valles concavas, &c. hæc lex ſervanda eſt.

387. Ἀγχεα.) Paluſtrem terram ſignificat.

Ναίεσιν. γυμνὸν σπείρειν, γυμνὸν δὲ βοωτῆιν,
 Γυμνὸν δ' ἀμᾶρθαι, εἰ χ' ὥρια πάντ' ἐθέληθαι 390
 Ἔργα κομίζεσθαι Δημήτερ' ὧς τοι ἑκάστα
 Ὄρι' ἀέξηται, μή πως τὰ μεταξὺ χατίζων
 Πτώσεως ἀλλοτρίους οἴκους, καὶ μηδὲν ἀνύσεως.
 Ὡς καὶ νῦν ἐπ' ἐμ' ἦλθες· ἐγὼ δέ τοι ἐκ ἐπιδώσω,
 οὐδ' ἐπιμετρήσω. ἐργάζεο, νήπιε Πέρση, 395
 Ἔργα, τὰτ' ἀνθρώποισι θεοὶ διετεκμήσαντο·
 Μή ποτε σὺν παιδεσσι γυναικί τε θυμὸν ἀχεύων,
 Ζητεῦης βίοτον κατὰ γείτονας, οἳ δ' ἀμελῶσιν.
 Δίς μὲν γὰρ καὶ τρεῖς τάχα τεύξεαι· ἦν δ' ἔτι λυπῆς,
 Χρῆμα μὲν ἐπρήξεις, σὺ δ' ἐτώσια πόλ' ἀγορεύσεις. 400
 Ἀχρεῖ δ' ἔσαι ἐπέων νομός. ἀλλά σ' ἀνωγα
 φράζεσθαι χρεῶν τε λύσιν, λιμὲν τ' ἀλεωρήν.
 Οἶκον μὲν πρώτιστα, γυναῖκά τε, βῆν τ' ἀροτῆρα,
 Κτητὴν ἐγαμετήν, ἥ τις καὶ βυσὶν ἔποιτο.
 Χρήματα δ' εἰν οἴκῳ πάντ' ἀρμενα ποιήσασθαι· 405
 Μὴ σὺ μὲν αὐτῆς ἄλλον, ὃ δ' ἀρνήται, σὺ δὲ τητᾷ.

Ἡ

389. Γυμνόν.) Vult ut hos labores perficiat mature & an-
 re sœvitiem hyemis, atque sol-
 licite & festinanter, ad egesta-
 tem & ejus molestias vitandas.
 Hic versus in Homeri & He-
 siodi certamine, ab H. Steph.
 edito, ita legitur: Γυμνόν τ'
 ἀμάν ὅταν ὥρια πάντα πέλονται.
 in MS. P. ἀμάν, id est, συνα-
 θροίζειν ἢ θείζειν. Εἰ χ' ὥρια
 πάντ.) Ὄριον non est semper
 τὸ κατ' ὥραν; sed & τὸ ὅτε λεί-
 πεται in fructibus.

396. Ἔργα, τὰτ' ἀνθρώποι-
 σι.) Causa quare sit laboran-
 dum. Quia homo factus & or-
 dinatus est ad labores. Ne-
 que frustra est, quod hoc tam
 sedulo inculcat & urget Poe-
 ta. Nam præterquam quod
 Dei voluntas est laborare,
 etiam, hoc significare Poeta
 voluit, non posse fieri, ut quis
 honeste vivat, nisi simul la-
 bore. Διατεκμαίρομαι, est or-
 dino, constituo.

401. Νομός.) Alii fortasse

*Habitant. Nudus serito, nudusque arato,
 Nudus quoque metito, si quidem tempestiva omnia voles
 Opera ferre Cereris: ut tibi singula
 Tempestiva crescant, ne quando interim egens
 Mendices ad alienas domos, nihilque efficias. (dabo,
 Sicut & nunc ad me venisti: ego vero tibi non amplius
 Neque amplius mutuo tradam. Labora, stolide Persa,
 Opera quae hominibus Dii destinarunt:
 Ne quando cum liberis uxoreque animo dolens
 Queras victum per vicinos, bi vero negligent.
 Bis enim & ter forsitan consequeris: si vero amplius mo-
 lestus fueris,
 Rem quidem non facies, tu vero inania multa dices.
 Inutilis autem erit verborum copia. Sed te jubeo
 Cogitare debitiue solutionem, famisque evitacionem.
 Domum quidem primum, uxoremque, bovemque, aratorem,
 Famulam non nuptam, quae & boves sequatur:
 Utensilia vero domi omnia apta facito:
 Ne tu quidem petas ab alio, illeque recuset, tu vero ca-
 reas,* *Tem-*

melius νόμος legunt, id est, ristoteles tamen, initio Oeco-
 oratio vel series verborum ad
 persuadendum apposita: non
 nulli etiam de modulis &
 cantu mendicorum intelligunt.

403. Οἶκον μὲν πρώτιστα.)
 Primus versus hujus libri
 continebat propositionem,
 complectens summam agri-
 culturae, messis videlicet &
 arationis: Nunc narrationem
 contexit, quae generalia quae-
 dam praecepta continet, de
 constituenda re familiari.

404. Κτητήν.) Famulam
 intelligit jure acquisitam: A-

nomici sui, ad uxorem refert.
 Κτητήν δ.) Notarunt jam olim
 viri docti, Philosophum in
 Oeconomicis etiam τὴν κτη-
 τήν pro conjuge sumere. In
 jure certe Attico etiam con-
 jux inter τὰ κτήματα numera-
 batur, & maritus ὁ κύριος
 appellabatur.

405. Χρήματα δ' εἰν εἶναι.)
 Commendat ordinem & cu-
 ram in re domestica hoc prae-
 ceptum. Columella enim ni-
 hil magis prodesse dicit,
 quam si servetur ordo.

Ἡ δ' ὥρη παραμείβηται, μινύθῃ δέ τοι ἔργον.
 Μήδ' ἀναβάλλεσθαι ἐς τ' αὐριον, ἐς τ' ἔννηφιν.
 Οὐ γὰρ ἐτωσιοεργὸς ἀνὴρ πίμπλησι καλὴν,
 Οὐδ' ἀναβαλλόμενος· μελέτῃ δέ τοι ἔργον ὀφέλλει. 410
 Αἰεὶ δ' ἀμβολιεργὸς ἀνὴρ ἄταισι παλαίει.
 Ἡμῶς δὴ λήγει μὲν ὁξέη ἡελίοιο
 Καύματ' ἰδαλίμῃ, μετοπωρινὸν ὀμβρήσαντ'
 Ζηνὸς ἐριωδενέ, μετὰ δὲ τρέπεται βρότεος χρώς
 Πολλὸν ἐλαφρότερος (δὴ γὰρ τότε σείριος ἀστὴρ 415
 Βαίον ὑπὲρ κεφαλῆς κηριτρεφέων ἀνδρώπων
 ἔρχεται ἡμάτι, πλείον δὲ τε νυκτὸς ἐπαυρεῖ.)
 Ἡμῶς ἀδηκτοτάτῃ πέλεται τμηθεῖσα σιδήρῳ
 Ἴλη, φύλλα δ' ἔραζε χέει, πτόρθοιό τε λήγει.
 Τῇ μ' ἄρ' ὕλοτομῆν μεμνημένον ὥριον ἔργον. 420
 Ὀλμον μὲν τριπόδην τάμνειν, ὕπερον δὲ τρίπηχυν,
 Ἀξονά θ' ἐπταπόδην· μάλα γὰρ νύ τοι ἄρμενον ἔσται.
 Εἰ δέ κεν ὀκταπόδην ἀπὸ καὶ σφύραν κε τάμοιο,
 Τρισπίδαμον δ' ἄψιν τάμνειν δεκαδῶρον ἀμάξῃ,
 Πολλ'

407. Ἡ δ' ὥρη παραμείβηται.) Oportet agricolam diligenter observare occasionem, quia non levis iactura est in mutuo accipiendo : dum enim mutuum petis, perdis temporis occasionem.

408. Μήδ' ἀναβάλλεσθαι.) Sunt hæc communia præcepta de non cunctando. Recte Ovidius in hanc sententiam dixit l. 1. de Rem. Am.

*Qui non est hodie, cras minus
 aptus erit.*

ἔννηφιν.) Ab ἔνῃ, id est, postremus dies mensis.

412. Ἡμῶς δὴ λήγει.) Secundum præceptum, de aratro faciendo, & quando cædenda sit materia ad rem rusticam. Orditur autem a chronographia. Ἰδαλίμον καῦμα, τὸ ἰδραποιδόν exponunt, id est, æstus, qui sudorem ciet.

414. Μετὰ δὲ τρέπεται, &c.) Id est, remisso æstu respirat corpus. Nam propter æstum & calorem corpora torpent.

*Tempus autem pratereat, minuaturque tibi opus.
Ne vero differas inque crastinum inque perendinum.
Non enim laboris fugitans vir implet borreum,
Neque procrastinator. Cura vero tibi opes auget.
Semper autem dilator operum vir cum damnis luctatur.
Quum itaque jam definit robur acuti Solis
A calore humido, per autumnum pluyente
Jove prepotente, mutatur humanum corpus
Multo levius. (nam tunc Solis stella
Paulisper supra caput fato obnoxiorum hominum
Venit interdiu, magis autem nocte fruitur.)
Quando incorrupta est cesa ferro
Sylva, folia autem bumi fundit, ab ramisque cessat:
Tunc sane ligna secare tempestivum esse opus memento.
Mortarium quidem tripedale seca, pistillum vero tricubitale,
Axemque septempedalem: valde enim certe conveniens
Si vero octopedalem & malleum inde secueris, (sic.
Trium palmorum curvaturam rota secato decem palmo-
rum currui, Mul-*

415. Σελή(☾.) Stella est in ore canis majoris, ad latus Austri, vicina Leoni, dicta quod nimio calore exiccet & debilitet vires humanas.

417. Πλειών.) Ubi sol accesserit Scorpionem, Canicula mane aliquantisper ante solem, ortu Heliaco, conspicitur: Orto autem sole statim labitur sub terram.

418. Ἡμ(☿ ἀνηκτοτάτη.) Describit commodum tempus secandi ligna. Durant enim hæc longo tempore, nec

sunt obnoxia corrosioni. Hoc significat ἀνηκτοτάτη, id est, incorruptissima, a δῆκω, id est, mordeo, quæ non mordentur a vermibus.

421. Ὀλμον τριπόδην.) Per Ὀλμον τριπόδην quidam intelligunt mortarium trium pedum, quo veteres usi sunt pro mola.

424. Δεκαδάκτυλος.) Α δάκτυλος, id est, palmus, quod munerum datio δάκτυλος appelletur: id autem geritur per palmam manus.

Πολλ' ἐπὶ καμπύλα κᾶλα · φέρειν δὲ γῆν, ὅτ' ἂν
 ἔυρης, 425
 Ἐς οἶκον, κατ' ὄρε^α διζήμεν^α, ἢ κατ' ἄρεαν,
 Πρίνινον· ὅς γάρ βυσιν ἄρε^αν ὀχυρώτατός ἐστιν·
 Εὐτ' ἂν Ἀθηναίης ὁμῶς ἐν ἐλύματι πῆξας
 Γόμφοισιν πελάσας προσαρήρεται ἰσοβοῇ.
 Δοιὰ δὲ θέσθαι ἄροτρα, πονησάμεν^α κατὰ οἶκον, 430
 Ἀυτόγυον καὶ πηκτόν· ἐπεὶ πολὺ λώϊον ἔτω.
 Εἴ χ' ἕτερον γ' ἄξαις, ἕτερόν γ' ἐπὶ βεστί βάλοιο.
 Δάφνης δ' ἢ πτελέης ἀκιώτατοι ἰσοβοῆες.
 Δρυὸς ἔλυμα, πρίν^α γῆν. βόε δ' ἐνναετήρῳ
 Ἄρσενε κεκτῆσθαι (τῶν γὰρ θέν^α ἐκ ἀλαπαδνόν) 435
 Ἥβης μέτρον ἔχοντε· τῷ ἐργάζεσθαι ἀρίσω.
 Οὐκ ἂν τῷ γ' ἐρίσαντες ἐν αὐλακι καμμέν ἄροτρον
 Ἄξειαν, τὸ δὲ ἔργον ἐτώσιον αὐθι λίποιν.
 Τοῖς δ' ἅμα τεσσαρακονταετῆς αἰζηὸς ἔποιτο,
 Ἄρτον δειπνήσας τετράτρυφον, ὀκτάβλωμον· 440
 Ὅσ^α ἔργ^α μελετῶν ἰθεῖαν αὐλαῖκ' ἐλαύνοι,
 Μηκέτι παπταίνων μεθ' ὁμήλικας, ἀλλ' ἐπὶ ἔργῳ
 Θυμὸν ἔχων· τῷ δ' ἔτι νεώτε^α ἀλλ^α ἀμείνων
 Σπέρματα δάσασθαι, καὶ ἐπισπορίην ἀλέασθαι.
 Κερότε^α γὰρ ἀνὴρ μεθ' ὁμήλικας ἐπτοίηται. 445
 Φρά-

428. Ἀθηναίης.) Sic vocat Cererem, quod ipsa Athenienses, adeoque omnes homines, de frugibus docuerit.

430. Δοιὰ δὲ θέσθαι ἄροτρα.) Indicat, patrem familias oportere bene instructum esse, ne quis casus per inopiam supellectilis remoretur rusticum laborem.

431. Αυτόγυον.) Aratrum quod habet dentale solidum & adnatum, non affixum: vel quod non sit plane elaboratum, sed usque ad dentale.

439. Τοῖς δ' ἅμα τεσσαρακονταετῆς.) Habes hoc loco præceptum de ministro, quia hunc ætate & moribus prædictum

*Multa præterea curva ligna: ferto autem dentale cum in-
Domum, sive in monte quarens, sive in agro, (veneris,
Iligneum. Hoc enim bobus ad arandum firmissimum est:
Nempe quum Attica Cereris famulus temoni infigans
Clavis adjunctum siva adaptaverit.*

*Bina vero disponito aratra, laborans domi,
Dentatum & compactum: quoniam multo optimum sic.
Si quidem alterum fregeris, alterum bobus injicias.
E lauro autem vel ulmo firmissima siva sunt.*

*E quercu temonem, ex ilice dentale, boves vero duos
novennes est)*

*Masculos comparato (horum enim robur non imbecillum
Adolescentie mensuram habentes, bi ad laborandum opti-
Non utique bi contendentes in sulco aratrum mi.
Fregerint, opus vero imperfectum reliquerint.*

*Hos autem simul quadragenarius juvenis sequatur,
Panem cœnatus quadrifidum, octo morsuum;*

*Qui quidem opus curans rectum sulcum ducat,
Non amplius respectans ad coætaneos, sed in opere
Animum habens. Hoc vero neque junior alius melior
Ad spargendum semina, & iteratam sationem evitan-
Junior enim vir ad coætaneos evolat animo. (dum.
Con-*

ditum esse oporteat. Si hoc in ministro requirit Hesiodus, ut juvenem bobus præficere noluerit, quanto minus Ecclesiasticis & rebus publicis præficeret?

440. 'Οκτάβλωμον.) Octo morsuum, a βλωμός morsus, ita tamen, ut unum frustum habeat binos morsus. Servum intelligit robustum, qui integrum panem in 4. partes divisum absumat in cœna,

vel cui opus sit pane, cuius quadrantes octonis bolis seu partibus consent.

441. 'Οσκή.) Etatis, quam in servo requirit, rationes addit admodum graves, sentitque multum situm esse in maturitate ætatis.

444. 'Επισπορίην.) Quasi superseminatio, quæ usurpâri solet, cum prior sementis non est rite peracta.

Φράζεσθαι δ' εὖτ' ἂν Φωνὴν γεράνῃ ἐπακέσῃς
 Ὑψόθεν ἐκ νεφέων ἐνιαύσια κεκληγυῖης,
 Ἥ τ' ἀροτοῖό τε σῆμα φέρει, καὶ χεῖματ' ὦρην
 Δεικνύει ὀμβρηνῆ· κραδίην δ' ἔδακ' ἀνδρὸς ἀβέττω.
 Δῆ τότε χορτάζειν ἔλικας βόας ἐνδον ἔοντας. 450
 Ῥηίδιον γάρ ἐπ' εἰπεῖν, βόε δὸς καὶ ἄμαξαν·
 Ῥηίδιον δ' ἀπανήνασθαι παρὰ δ' ἔργα βόεσσιν.
 Φησὶ δ' ἀνὴρ φρένας ἀφνειὸς πῆξασθαι ἄμαξαν,
 Νήπι'· ἔδδ' τόγ' οἶδ', ἑκατὸν δέ τε δέραθ' αἰμάξης.
 Τῶν πρόθεν μελέτην ἐχέμεν, οἰκῆϊα θέσθαι. 455
 Εὖ τ' ἂν δὲ πρώτισ' ἀροτ' ὀνητοῖσι φανείη,
 Δῆ τότ' ἐφορμηθῆναι, ὁμῶς δμῶές τε καὶ αὐτὸς,
 Αὖθις καὶ διερὴν ἀρόων, ἀροτοῖο καθ' ὦρην,
 Πρωὶ μάλα σπεύδων ἵνα τοι πλήθωσιν ἄρῃαι.
 Εἶαρι πολεῖν· θέρε' δὲ νεωμένη' σ' ἀπατήσῃ. 460
 Νεῖον δὲ σπείρειν ἔτι κῆφίζουσιν ἄρῃαν.
 Νειὸς ἀλεξιάρη, παίδων εὐκηλήτεια.
 Εὐχεσθαι δὲ Διὶ χθονίῳ, Δημήτερι θ' ἀγνῇ,
 Ἐκτελέα βρίθειν Δημήτερι ἱερὸν ἀκτὴν.

Ἄρ-

446. Φράζεσθαι.) Tempus arandi indicat per clangorem gruum avolantium, idque (ut Poëtae fingunt) in Aegyptum ubi belligerantur cum Pygmæis.

449. Ὀμβρηνῆ.) M.S. Palat. & alii, ὀμβρηνῆ. Κραδίην δ' ἔδακ' ἀνδρὸς.) Id est, terret eum cui non sunt boves, propterea quod jam instat tempus potestrem arationi.

451. Ῥηίδιον.) Occupatio ne negligentiam & inscitiam

rusticorum taxat, qui non considerant, quibus opus habeant, sed in alienam opem sunt intenti. Respondet ergo eadem opera posse aliquem petere & negare.

456. Εὖτ' ἂν.) Docet diligentiam, quæ est adhibenda in aratione. Addit versu 458. signa & circumstantias, quales terra sit aranda, sicca scilicet & humida, id est, non lutosa, & tamen madefacta.

460. Εἶα-

*Considera vero, cum vocem gruis audieris
 Alte ex nubibus quotannis clangentis ;
 Quæ & arationis signum affert, & hyemis tempus
 Indicat pluvia : cor autem rodit viri bobus carentis :
 Tunc sane pasce curvos boves, domi manentes.
 Facile enim dictu est, par boum da & plastrum :
 Facile autem recusare, & dicere, boves occupati sunt.
 Constituit autem homo, qui opinione sua dives est, fa-
 bricare currum,
 Stultus : & hoc nescit, centum esse ligna plaustri.
 Horum ante curam habere oportet, domi reponendo.
 Cum primum igitur aratio mortalibus apparuerit,
 Tunc aggredere, simul & servi & tu ipse,
 Siccam & humidam arans, arationis ad tempus :
 Summo mane festinans, ut impleantur tibi arva.
 Vere vertito, æstate vero iterata non te fallat.
 Novalẽm vero serito adhuc levẽm terram. (est.
 Novalis imprecationum expultrix, liberorum placatrix
 Supplica vero Jovi terrestri, Cererique casta,
 Proventum ut impleant, Cereris sacrum munus. Ut*

460. Εἰαγί.) Modus & ratio arandi traditur. Pingue solum solet quater arari : Qui vero tenuius solum habent, ter arant. Prima aratio est proscissio : secunda fit mense Junio, quæ est iteratio : tertia cum ante sementem aratur, quæ est tertiatio.

461. Νεῖον.) Concedendum est suum intervallum tetræ, quo interquiescat, ut deinde copiosiore fructum ferat. Est autem Novale, ager qui alternis annis seritur. Κερίδισσαν, id est, recens aratam, adhuc elevatam.

462. Ἀλεξιάτρη.) Pellens exsecrationem. Solent enim agricolæ maledicere quando fructus ex sententia non proveniunt. Εὐκλήτρη, liberos exhilarans, utpote quibus suppeditet copiosum victum.

464. Ἰερεῖν.) Id est, aram. Alludit enim ad Eleusina Cereris sacra, quæ Athenis fiebant, & vocabantur mysteria. Videntur mihi fuisse conspirationes, & fœdera, quibus se adstrinxerant cives ad civilia officia. Erant autem majora & minora sacra, & hæc sub autumnum fiebant. D 4 465. Ἀγ-

Ἀρχόμεν' ὅτα πρώτ' ἀρότρῃ, ὅταν ἄκρον ἐχέτλης 465
 Χεὶρὶ λαβὼν, ὅρπηκα βοῶν ἐπὶ νῶτον ἵκηαι
 Ἐνδρυνον ἐλκόντων μεσάβῳ. ὁ δὲ τυτθὸς ὀπιθεὶν
 Δμῶος, ἔχων μακέλην, πόνον ὀρνίθεσσι τιθεῖν,
 Σπέρματα κακκρύπτων. εὐθημοσύνη γὰρ ἀρίστη
 Θνητοῖς ἀνθρώποις· κακοθημοσύνη δὲ κακίστη. 470
 Ὡδὲ κεν ἀδρυσὺνὴ σάχυνες νεύοιεν ἔραζε,
 Εἰ τέλ' αὐτὸς ὀπιθεὶν Ὀλύμπι' ἐδὶλὸν ὀπάσαι.
 Ἐκ' δ' ἀγγέων ἐλάσειας ἀράχνια· καὶ σε ἔολπα
 Γηθήσειν, βιότοιο ἐρεῦμενον ἔνδον ἔοντ'.
 Εὐοχέων δ' ἵξεαι πολὺν ἔαρ· ἔδὲ πρὸς ἄλλας 475
 Αὐγάσεαι· σέο δ' ἄλλ' ἀνὴρ κεχρημέν' ἔσαι.
 Εἰ δὲ κεν ἡελίοιο τροπαῖς ἀρόης χθόνα διάν,
 Ἥμεν' ἀμήσεις, ὀλίγον περὶ χειρὸς ἔέργων,
 Ἀντία δεσμεύων κεκονιμέν', ὃ μάλα χαίρων.
 Οἴσεις δ' ἐν Φορμῶ· παῦροι δὲ σε θήσοντα. 480
 Ἄλλο-

465. Ἀρχόμεν'.) Quomodo sit arandum. Ἐχέτλη, stiva, quia αὐτῆς ἔχεται ὁ ἀρότης, quod eam manu reneat arator.

467. Ἐνδρυνον.) Καρδία δένδρεν, καὶ τὰ μέσον, inquit Hesych. Vett. Codd. Palatin. Ἐνδρυνον, id est, δένδριον, vel αὐτὸν τὸν ἰσοθεῖα, lignum esse dicunt, quod est proximum temoni.

469. Εὐθημοσύνη γὰρ ἀρίστη.) Epiphonema est. Crede mihi, multum commodi affert industria. Homo ignavus vix unquam ditescet. Solet

autem sic Poëta subinde spargere sententias de diligentia, quod sine ea nemo quicquam laude dignum efficere potest.

472. Εἰ τέλ' αὐτὸς.) Egregia hæc sententia est, quam nemo negare potest ex patrum religione promanasse, veluti per manus traditam esse. Convenit enim cum primo Decalogi præcepto, quo jubemur Deum honorare ac illi fidere: & ne in prosperis insolescamus vel in adversis dejiciamur. Ad hunc modum Hesiodus Agriculturam

*Ut primum incipias arare, cum extremum stiva
 Manu capiens, stimulo boum terga attigeris
 Quernum temonem trahentium loro. juvenis autem po-
 Servus, ligonem tenens, negotium avibus facessat, (ne
 Semina abscondens. Industria enim optima
 Mortalibus hominibus est; ignavia vero pessima.
 Sic quidem ubertate spica nutabunt ad terram,
 Si finem ipse postea Jupiter bonum prabuerit.
 Evasis autem ejicies araneas: teque arbitror
 Gavisurum, victu potitum intus reposito.
 Latus autem provenies ad canum ver. neque ad alios
 Respicias: tui vero alius vir indigus erit.
 Si vero ad solis conversionem araveris terram aliam,
 Sedens metes, pauxillum manu comprehendens,
 Obversim manipulans cum labore, nec valde gaudens.
 Feres autem in sporta: pauci vero te suspicient.*

Alias

ram & quicquid est laborum,
 nobis commendat. Vult ut
 pro se quisque acriter in
 laborem animum intendat:

verum finem laborum, & ut
 nos vocamus benedictionem,
 non nisi a Deo expectet.
 473. 'Εκ δ'.) Quia scilicet
 omnia sepositoria & vasa re-
 pleta sint.

474. 'Ερεύμενον.) Cum in-
 quisitione & delectu capien-
 tem.

475. Πολὺν ἔαρ.) Epithe-
 ton veris, quod adhuc ab
 hyeme & pruinis canescit. Et
 ὑμῶν cum α in antepenulti-
 ma scribendum, concidit au-
 tem rursus longa brevem, ut
 saepe jam supra.

477. Εἰ δέ.) Improbatur hic
 arationem dilatam ad solsti-
 tium hybernium.

478. Ἡμῶν.) Ob culmo-
 rum brevitatem scilicet &
 nos vocamus benedictionem,
 paucitatem. Singula verba
 significanter hic ponuntur, ad
 declarandum tristem eventum
 tardæ arationis.

480. Οἷσις δ' ἐν φορμῶ.)
 Extenuatio est: Donum por-
 tabis, non vehes: opus tibi
 erit calathos, non onusto
 plastro: habebis enim mul-
 tum culmorum & parum gra-
 norum. Φόρμος enim dicitur,
 quicquid consutum est.
 Φόρμιον, stragulum factum ex
 juncis.

Ἄλλοτε δ' ἄλλοι Ζηνὸς νόοι Αἰγίοχοιο·
 Ἀργαλέοι δ' ἄνδρες καταΐδητοῖσι νοῆσαι.
 Εἰ δέ κεν ὄψ' ἀρόσης, τόδε κέν τοι Φάρμακον εἴη.
 Ἡμεῖς κόκκυξ κόκκυζες δρυὸς ἐν πετάλοισι
 Τὸ πρῶτον, τέρπει τε βροτὲς ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν, 485
 Τῆμ' ἔπειτα Ζεὺς ὕοι τρίτω ἡματι, μήδ' ἀπολήγοι,
 Μήτ' ἄρ' ὑπερβάλλων βοὸς ὀπλήν, μήτ' ἀπολείπων
 Οὕτω κ' ὀψαρότης πρωτηρότη ἰσοφαρίζει.
 Ἐν θυμῷ δ' εὖ πάντα φυλάσσεο· μηδέ σε λήθοι
 Μήτ' ἔαρ γινόμενον πολίον, μήθ' ὥρ' ὁμῆρ', 490
 Πὰρ δ' ἔτι χάλκειον θῶκον, καὶ ἐπ' ἀλέα λέσχην,
 Ὄρη χειμερινή, ὅποτε κρύει ἀνέρας εἶργον
 Ἰσχάνει· ἔνθα κ' αἰὼν ἀνὴρ μέγα οἶκον ὀφέλλει.
 Μή σε κακῆ χειμῶν ἀμηχανίη καταμάρψῃ
 Σὺν πενήνῃ, λεπτήν δὲ παχὺν πόδα χειρὶ πιέζοις. 495

Πολύ

481. Ἄλλοτε.) Ἀνθυποφορὰ, Admonet rursus diligentia: & mitigatio præcepti de tarda aratione, quod tempestates variaz sint pro voluntate Jovis. solet enim Poëta subinde morales sententias aspergere, præcipue de sedulitate, cujus usus & vis in omnes vitæ partes se extendit. Nam, ut res diligentia crescunt, ita socordia decrescunt.
483. Εἰ δέ κεν ὄψ' ἀρόσης.) Si vero sero araveris, hoc poterit esse remedio, & verna aratio tum felix esse poterit, si pluerit ad tertium usque diem, ita ut pluvia neque superet ungulam bovis, neque destituat: in summa, ut impleat vestigia. Et quia humor est principium vitæ, hinc fit, quod humor tam facile non lædit quam ficcitas.
491. Πὰρ δ' ἔτι.) Id est, παρὰ τρεῖς, παρέχου, ut gloss. & præter interpretandum potius, quam accede: licet utramque interpretationem Proclus admittere videatur. Monet enim diligentem agricolam, ne vel tempus, hybernum. more vulgi, ociosis & inanibus confabulationibus trans-
489. Ἐν θυμῷ δ' εὖ πάντα.)

Alias vero alia Jovis mens Ægiocbi:

Sed mortalibus hominibus eam deprehendere difficile.

Sin autem sero araveris, hoc quidem tibi remedium fue-

Quando cuculus canit quercus in frondibus (rit:

Primum, delectatque mortales in immensa terra,

Tunc Jupiter pluat triduo, neque desinat,

Non utique supra bovis ungulam, neque infra:

Ita & serotina aratio tempestiva aqualis fuerit,

Animo autem bene omnia reconde: neque te lateat

Neque ver exoriens canum, neque tempestiva pluvia,

Præteri autem æneam sedem, & calidam tabernam,

Tempore hyberno, cum frigus homines vebemens

Detinet: tunc sane impiger vir valde domum auget.

Ne te mala hyemis difficultas opprimat

*Cum paupertate, macilenta vero crassum pedem manu
premas.*

Multa

transigat, sed tum etiam rem familiarem promovere studeat. Per χαλκίον θῶκον intelligit officinas ferrarias, in quas antiquitus in Græcia pauperiores & ociosi solebant convenire ad colloctiones frivolas, sicut apud Romanos in tonstrinis. Pro ἐπ' ἀλέα, ut constet versus, quidam legunt, ἐπ' ἀλέα, neutro genere, in locis calidis, ab ἀλέος. Doctiss. G. Cantarus ἐπαλέα uno verbo, quem vide lib. 5. c. 23. Λέχαι quondam dicebantur conventicula Philosophorum: deinde quia inter ipsos plerumque de rebus levissimis agitaba-

tur, factum est, ut mendicorum conventus etiam hoc nomine vocarentur: Atque inde etiam ipsæ nugæ λέχαι dictæ sunt. 'Επ' ἀλέα.) Eustathii lectionem ἐπ' ἀλέα, propter teporem, seu teporis capiendi gratia, confirmat simile hemistichium infra.

495. Λεπτῇ δὲ.) Aristot. 1. sect. Problem. scribit, fame diutina laborantibus pedes intumescere. Superiores autem partes eadem ratione extenuantur & macrescunt. Huc alludit Poëta, cum jubet cavere, ne pedem tumefactum tenui manu demulcere oporteat.

Πολλὰ δ' ἀεργὸς ἀνὴρ, κενεὴν ἐπὶ ἐλπίδα μίμνων,
 Χρηίζων βιότοιο, κακὰ προσελέξατο θυμῷ.
 Ἐλπίς δ' ἐκ ἀγαθῇ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει,
 Ἥμενον ἐν λésχη, τῷ μὴ βίῳ ἄρκι' εἴη.
 Δείκνυε δὲ δμῶεσσι, θέρους ἔτι μέσθ' ἔοντ', 500
 Οὐκ αἰεὶ θέρ' ἔοσέτ' αἰ, ποιῶδε καλίας.
 Μῆνα δὲ ληναιῶνα, καὶ ἡμάτα, βέδορα πάντα,
 Τέτον ἀλεύαθαι καὶ πηγάδας, αἷτ', ἐπὶ γαῖαν
 Πνεύσαντ' ὁ βορέας, δοσηλεγέες τελέθουσιν.
 Ὅστε διὰ Θρήκης ἵπποτρόφος εὐρεῖ πόντω 505
 Ἐμπνεύσας ὥρινε. μέμυκε δὲ γαῖα καὶ ὕλη.
 Πολλὰς δὲ δρύς ὑψικόμους, ἐλάτας τε παχείας,
 Οὔρε' ἐν βήσσης πιλνῆ, χθονὶ πελυδοτείρη
 Ἐμπίπτων, καὶ πᾶσα βοᾷ τότε νήριτ' ὕλη.
 Θῆρες δὲ φρίσσουσ', ἐρᾶς δ' ὑπὸ μέζ' ἔθεντο, 510
 Τῶν καὶ λάχνη δέρμα κατὰσκιον, ἀλλά νυ καὶ τῶν
 Ψυχρὸς ἐὼν διάησι, δασυτέρων περ ἔόντων.
 Καὶ τε διὰ ῥινθ' βοὸς ἔρχεται, ἐδὲ μιν ἴσχει.
 Καὶ τε δι' αἶγα ἀήσι τανύτριχα· πῶεα δ' ἔτι
 Οὔνεκ' ἐπηεταναὶ τρίχες αὐτῶν, ἔ' διάησιν 515
 Ἴς ἀνέμεθ' βορέε· τροχαλὸν δὲ γέροντα τίθησι.
 Καὶ διὰ παρθένικῃς ἀπαλόχρ' ἔ' διάησιν,
 Ἥτε

496. Πολλὰ.) Verissimum est semper æstas erit. Hæc sen-
 Columellæ dictum, Homines tentia speciem proverbii ha-
 nihil agendo, male agere li- bet, qua monemur, occasio-
 scunt. nem temporis non esse negli-

500. Δείκνυε δὲ δμῶεσσι.) gendam.

Spargit rem in personas, et- 502. Μῆνα.) Hyemis tem-
 que ita a temporis circum- pus, & mensem Boreali frigo-
 stantia auget. In media æ- re gravissimum copiose & e-
 state certa opera præscribe. leganter describit. Ληναιῶν,
 Sequitur ratio, quia non mensis Januarius est. Lenæa
 enim

*Multa vero ignavus vir vanam ob spem expectans,
 Egens victus, mala animum suum increpat.
 Spes vero non bona indigentem virum fovet,
 Sedentem in taberna, cui victus non sufficiens sit.
 Dic autem servis, astate adhuc media existente,
 Non semper astatas erit, facite nidos.
 Mensem vero Januarium, malos dies, bobus nocentes
 omnes,*

*Hunc vitate: & glacies, quæ quidem, super terram
 Elante borea, molesta existunt:*

*Qui per Thraciam equorum altricem late mari
 Inspirans illud movet: remugit autem terra & sylva:
 Multas vero quercus alticomas, abietesque densas,
 Montis in vallibus dejicit, ad terram multos pascentem
 Incumbens, & omnis reboat tunc ingens sylva.*

*Fera autem horrent, caudasque sub pudenda ponunt,
 Ea etiam quarum vellere cutis densa est, quas nihilominus
 Frigidus existens perflat, hirsuta licet pectora habentes.*

*Quin etiam per bovis pellem penetrat, neque ipsum cohibet.
 Etiamque per capram flat hirsutam: ovium autem gre-
 ges non item:*

*Eo quod annui ipsarum villi sunt, non perflat
 Vis venti boreæ: incurvum vero senem facit.
 Et per tenelli corporis virginem non perflat,*

Quæ

enim Bacchi feræ & Pythia, rantem in incessu, quamlibet
 sub id tempus agebantur, alioqui tardum. Τροχάλον.)
 cum vini primitias libabant. Distributione quadam hye-
 mis incommoda recenset, &
 Βύδρα vocat frigora, quæ ad- aptissime dicit, incurvum se-
 urunt & excoriant, etiam i- nem Boreæ injuriis obnoxii-
 ipsos boves. um, quod hæc ætas omnium

505. Οστ.) Naturam vini, effectus Boreæ, prolixè de-
 clarat.

516. Τροχάλον.) Inclina- tum, contractum vel prope-

maxime gaudeat sole & fu-
 giat frigus; unde notum est
 illud: aprici meminisse senes.

518. Ητθ

Ἦτε δόμων ἔντοσσι φίλη παρὰ μητέρι μίμνει,
 Οὐπὼ ἔργ' εἰδυῖα πολυχρῦσε Ἀφροδίτης·
 Εὖ τε λοεσαμένη τέρενα χρῶα, καὶ λίπ' ἐλαίῳ 520
 Χρῖσαμένη, νυχίη καταλέξεται ἔνδοθεν οἶκος
 Ἦματι χειμερίῳ, ὅτ' ἀνόσσει ὃν πόδα τένδεις,
 Ἐν τ' ἀπύρῳ οἴκῳ, καὶ ἐν ἡθεσι λευγαλέοισιν.
 Οὐ γάρ οἱ ἥελι δείκνυ νομὸν ὀρμηθῆναι·
 Ἀλλ' ἐπὶ κυανέων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε 525
 Στρωφᾷται, βράδιον δὲ πανελλήνεοσι φαίνει.
 Καὶ τότε δὴ κεραοὶ καὶ νήκεροι ὕληκοῖται
 Λυγρὸν μυλιῶντες ἀνὰ δρύα βηοσῆεντα
 Φεύγουσιν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ τῆτο μέμηλεν,
 Οἷσκέπα μαιόμενοι, πυκινὸς κευθμῶνας ἔχουσι, 530
 Καὶ γλάφυ πετρῆεν· τότε δὴ τρίποδι βροτῶ ἴσοι,
 Οὐ τ' ἐπὶ νῶτα ἔαγε, κάρη δ' εἰς ἔδρας ὀρᾷται
 Τῶ ἵκελοι φοιτῶσιν, ἀλευόμενοι νίφα λευκὴν.
 Καὶ τότε ἔσσαοθα ἔρυμα χρῶος, ὥς σε κελεύω,
 Χλαῖνάν τε μαλακὴν, καὶ τερμίοεντα χιτῶνα. 535
 Στήμονι δ' ἐν παύρῳ πολλὴν κρόκα μηρύσαοθα.
 Τὴν περιέσσαοθα, ἵνα τοι τρίχες ἀτρεμέωσι,
 Μηδ' ὀρθαὶ φρίσσωσιν, αἰερόμεναι κατὰ σῶμα.
 Ἀμφὶ δὲ προσὶ πέδιλα βόος ἱφὶ κταμένοιο

Ἀρ

518. Ἦτε δόμων.) Curam pedes arrodant; quo maxima
 virginum in honestioribus hyemis sævitia notatur: &
 familiis exponit, quæ domi quia vehementer frigore læ-
 asservabantur, nec in publi- ditur, latet plurimum in an-
 cum prodibant. tro suo. Vocat hanc speciem

522. Ὅτ' ἀνόσσει.) Polypi tilaginem pro spina habeat.
 hæc natura est, teste Plin. lib.
 9. c. 19, ut fame laborans sibi 525. Ἀλλ' ἐπὶ.) Sol tum, cum

*Qua in edibus caram apud matrem manet,
Nondum opera sciens aureæ Veneris :
Beneque lota tenerum corpus, & pingui oleo
Unctâ, noctu cubat intra domum (arrodit,
Tempore hyberno, quando exossis polypus suum pedem
Inque frigida domo, & in habitaculis tristibus.
Non enim illi Sol ostendit pabulum ut invadat :
Sed super nigrorum hominum populumque & urbem
Vertitur, tardius autem universis Græcis lucet.
Et tunc sane cornuta bestia & incornuta silvicuba
Misere dentibus stridentes per quercetum vallosum
Fugiant ; & passim omnibus id cura est,
Qua tecta inquirentes, densas latebras habent,
Et cavernas petrosas : tunc utique tripodi homini similes,
Cujus & humeri fracti sunt, & caput pavimentũ spectat :
Huic similes incedunt vitantes nivem albam.
Et tunc indue munimentum corporis, ut te jubeo,
Cblanamque mollem, & talarem tunicam.
Stamine vero in paucis multam tramam intexe.
Hanc circuminduito, ut tibi pili non tremant,
Neque erecti horreant, arrecti per corpus.
Circum vero pedes calceos bovis fortiter occisi Aptos*

cum est in Sagittario, diutius
versatur apud Æthiopas, qui
sunt meridionales, quam apud
Græcos.

528. *Μυλιδόντες.*) *Μύλη*
dentem molarem significat, a
quo fit verbum *μυλιάω*, quod
significat, dentes concutio,
frideo propter frigus.

531. *Γλάφυ.*) Pro *γλαφυ-
ρόν. Τρίποδι βροτῷ*, homini
feni, tertio jam pedi, nempe
bacillo, innitenti. Vide pro-
verb. *Bæotica anigmata.*

534. *Καὶ τότε ἄσπετος.*) Ver-
satur per omnes circumstan-
tias corporis, & monet, pro-
pter frigus arcendum, crasso
panno & multis pilis inter-
textis utendum esse.

535. *Χλαῖνάν τε.*) *Χιτῶν* in-
terior vestis erat, supra quam
utebantur pallio.

536. *Κρόκα.*) Pro *κροκίδα.*
539. *Ἴφι κταμένοιο.*) Quem
fuit difficile prosternere : vel
qui fuit robustus cum pro-
sterneretur.

Ἄρμενα δῆσαοθαι, πίλοισ ἐντοῶδε πυκάσας. 540
 Πρωτογόνων δ' ἐρίφων, ὅποταν κρύϑῃ ὤριον ἔλθῃ.
 Δέρματα συρράπτειν νεύρω βοὸς, ὅφρ' ἐπὶ νώτῳ
 Ἷτετῷ ἀμφιδάλη ἀλεῖν. κεφαλῇφι δ' ὑπερθεῖν
 Πῖλον ἔχειν ἀσκητὸν, ἵν' ἔατα μὴ καταδεύῃ.
 Ψυχρὴ γάρ τ' ἥως πέλεται βορέαο πεσόντῃ. 545
 Ἡῷ δ' ἐπὶ γαῖαν ἀπ' ἔρανθ' ἀσερόεντῃ
 Ἄῃ πυροφόρῃ τέταται μακάρων ἐπὶ ἔργοις.
 Ὃς τε ἀρυσάμεντῃ ποταμῶν ἀπὸ ἀεναόντων,
 Ἷψῷ ὑπὲρ γαίης ἀρθεῖς ἀνέμοιο θυέλλῃ,
 Ἄλλοτε μὲν θ' ὕει ποτὶ ἔσπερον, ἄλλοτ' ἄῃσι, 550
 Πυκνὰ θρηϊκίῃ βορέῃ νέφεα κλονέοντῃ,
 Τὸν φθάμεντῃ, ἔργα τελέσας, οἶκόν δὲ νέεσθαι,
 Μήποτέ σ' ἔρανόθεν σκοτόεν νέφῃ ἀμφικαλύψῃ,
 Χρῶτά τε μυδαλέον θείῃ, καθά θ' εἵματι δεύσῃ.
 Ἄλλ' ὑπαλεύαοθαι· μεῖς γὰρ χαλεπώταί τ' ἔτῃ 555
 Χειμέρι, χαλεπὸς προβάτοισι, χαλεπὸς δ' ἀν-
 θρώποισι.
 Τῇμ δ' ἡμισυ βῆσ', ἐπὶ δ' ἀνέρι καὶ πλέον εἴη
 Ἀρμαλῆς· μακρὰ γὰρ ἐπὶ ῥέοιοι εὐφρόναί εἰσι.
 Ταῦτα φυλασσόμεντῃ, τετελεσμένον εἰς ἐνιαυτὸν
 Ἷσθ-

543. Ἷτετῷ.) Ad pluviam propulsandam: ut ἀλεῖν sit ab ἀλένυσθαι. Gloss. M. S. Palat. τῷ ὁμβρῷ περιθῆς ἀλεωρὴν, ad propulsandam pluviam. Quare expungenda erit illa interpretatio, quæ habet ἀλεῖν, *teporum*.

545. Ψυχρὴ γάρ τ' ἥως.) Enumerat jam causas pluviae. Quemadmodum enim vapor ex olla in operculo re-

percussus in aquam resolvitur: sic vapor ex terra in nubibus repercussus in aquam resolvitur, & deinde decedit. Postea quid ventus sit dicit, nimirum nubium agitatio.

547. Ἄῃ πυροφόρῃ.) Vapor ex terra in nubibus repercussus, & in aquam resolutus, decedit: humectat autem aër sata & arva.

Aptos ligato, pilis intus condensans.

Primogenitorum vero hœdorum, cum frigus tempestivum

Pelles consuito nervo bovis, ut super humerum (venerit,

Pluviae arceas teporem. supra caput vero

Pileum habeto elaboratum, ut aures ne humefiant :

Frigida enim aurora est Borea cadente :

Matutinus vero super terram a cœlo stellifero

Aër frugifer extensus est beatorum super opera :

Qui bauriens e fluminibus semper fluentibus,

Alte supra terram levatus venti procella,

Interdum quidem pluit ad vesperam, interdum flat,

Densas Thracio Borea nubes excitante.

Hunc antevertens, opere perfecto, domum redi,

Ne quando te cœlitus tenebrosa nubes circumtegat,

Corpusque madidum faciat, vestesque humectet.

Sed evitato. mensis enim difficillimus hic

Hybernus, difficilis ovibus, difficilisque hominibus.

Tunc medium bobus, homini vero amplius adsit

Alimonia : longa enim noctes succurrunt illis.

Hac observans, perfectum in annum

Æqua-

555. Μῆς γὰρ.) Repetit admonitionem de vitando hoc mense Januario : cujus difficultates hæctenus descripsit.

557. Τῇμ.) Bobus dimidiam partem pabuli detrahendam, viro vero aliquid addendum : in noctem scilicet. Nam Græci homines tantum cœnabant, & largius quidem.

558. Εὐφραίνει.) Sic vocant Poëtæ noctem, παρὰ τὸ εὐφραίνειν ἡμᾶς ἐν αὐτῇ, vel, διὰ.

τὸ εὐφραίνειν τὸ σῶμα διὰ τῆς ἀναπαύσεως.

559. Ταῦτα φυλασσόμεν.) Absolvit hæctenus descriptionem hyemis, nunc autem veris descriptionem hoc caput continet. Estque primum signum, quando Jupiter sexaginta dies, id est, duos menses, Januarium videlicet & Februarium, confecerit, post brumam, vel conversionem Solis : tum stella Arcturus, nuncia veris, primum apparere incipit.

Ἰσθθαί νύκτας τε καὶ ἡμέαια, εἰσόκεν αὖθις 560
 Γῇ πάντων μήτηρ καρπὸν σύμμικτον ἐνείκη.
 Εὖτ' ἂν δ' ἐξήκοντα μετὰ τροπαῖς ἡέλιοιο
 Χειμέρι ἐκτελέσῃ Ζεὺς ἡμάτα, δὴ ῥα τότε αἰσῆς
 Ἀρκτῦρ, προλιπὼν ἱερὸν ῥόον Ὠκεανοῖο,
 Πρῶτον παμφαίνων ἐπιτέλλεται ἀεροκνέφαι. 565
 Τόνδε μετ' ὀρθρογόῃ Πανδιονὶς ὤρτο χελιδὼν
 Ἐς Φάειν ἀνθρώποις, ἑάρνέον ἰσαμένοιο.
 Τὴν φθάμενος, οἴνας περιταμένεμεν· ὥς γὰρ ἄμεινον.
 Ἀλλ' ὅπότε ἂν φερέοικος ἀπὸ χθονὸς ἂν φύλα βαΐνη,
 Πληιάδας φεύγων, τότε δὴ σκάφει ἐκέτι οἰνέων. 570
 Ἀλλ' ἄρπας τε χαρασέμεναι, καὶ δμῶας ἐγείρειν.
 Φεύγειν δὲ σκιερὰς θώκας, καὶ ἐπ' ἡῶ κοῖτον,
 Ὄρη ἐν ἀμνητῷ, ὅτε τ' ἡέλιος χροῶα κάρφῃ.
 Τημέτ' σπυρδεύειν, καὶ οἴκαδε καρπὸν ἀγείρειν,
 Ὄρθρ' ἀνιστάμεν ἵνα τοι βίῃ ἄρκει εἴη. 575
 Ὡς γὰρ τ' ἔργοιο τρίτην ἀπομείρεται αἶσαν.
 Ὡς τοι προφέρει μὲν ὁδὸν, προφέρει δὲ καὶ ἔργον.
 Ὡς ἦτε φανέσσαι πολέας ἐπέβησε κελεύθῃ
 Ἀνθρώπους, πολλοῖσι δ' ἐπὶ ζυγὰ βεσὶ τίθησιν.
 Ἥμος δὲ σκόλυμός τ' ἀνθεῖ, καὶ ἡχέτα τέτλιξ 580

Δεν-

564. Ἀρκτῦρ.) Stella est sub zona Bootæ : oritur vespere initio veris.

566. Πανδιονίς.) Hirundinem intelligis : respicit autem ad fabulam de Progne & Philomela, Pandionis filiabus.

567. Ἐαφά.) Poëta videtur in ea opinione esse, ut putet, hirundines hyeme latere quasi mortuas in suis nidis. Alii putant, eas avolare in regiones tepidiores.

569. Ἀλλ' ὅπότε.) Messis tempus describit. Per φερέοικον intelligit testudinem, quod domum suam circumferat. Alii aliud animalculum intelligunt, quod pro vitando Solis æstu solebat ascendere plantas & virgulta.

572. Φεύγειν.) Prohibet tempore messis somnū ad multam lucum protrahere. καὶ ἐπ' ἡῶ κοῖτον.) Ubi ut quinta versus regio spondeum habet pro da-

ctyle,

*Æquato noctesque & dies, donec rursus
 Terra omnium mater fructum omnigenum proferat.
 Quum autem sexaginta post versiones Solis
 Hybernos perfecerit Jupiter dies, tunc sane stella
 Arcturus, relinquens immensum fluctum Oceani,
 Primus totus apparens exorietur vespertinus.
 Post hunc mane lugens Pandionis prorumpit hirundo
 Ad lucem hominibus, vere nuper cæpto.
 Hanc prævortens, vites incidito: sic enim melius.
 At cum domi porta testudo a terra plantas ascenderit,
 Pleiades fugiens, tunc non amplius fodienda vites:
 Sed falcesque acuito, servosque excitato.
 Fugito vero umbras sedes, & matutinum somnum,
 Tempore messis, quando Sol corpus exsiccat.
 Tunc festina, & domum fruges congrega,
 Diluculo surgens, ut tibi sufficiens sit.
 Aurora enim operis tertiam sortitur partem. (laborem.
 Aurora magis promovet quidem viam, magisque promovet
 Aurora qua apparens multos ingredi fecit viam
 Homines, pluribus vero iuga bobus imponit.
 Quam vero carduusque floret, & canora cicada Ar-*

Ætulo, ita in superiori hemisti-
 chio anapæstum habet pro da-
 ctulo seu spondeo: quomodo &
 prima regio apud Homerum,
 Βορέης καὶ Ζέφυρος: item, Πλάτωνος
 καὶ μνηστῆρες & apud Virgilium:

Fluviorum rex Eridanus.

Quamquam & synizesis in
 istis potest statui; ut in Hō-
 merico illo,

Θάλασσαν βῆξεν δὴλον ἄμφι τῇ-
 ρισσι.

Qua de re monuit etiam He-
 phæstio.

180. Ἡμῶν δὲ, σκόλυμα.)

Hesiodus æstatem constituit
 ἐπὶ σκόλυμα καὶ τέττιγας: Ita
 loquuntur eleganter οἱ χα-
 εῖοντες, id est, tempore cardui
 & cicada, vel dum carduus
 & cicada est. Ἡμῶν δὲ σκόλυ-
 μός τ'.) Æstatis a solstitio de-
 scriptio. Primum ponit pro-
 gnosticum maximi æstus, de-
 inde quid faciendum sit. Græ-
 ci post ver statim incipiunt
 messem. Deinde sequitur sol-
 stitium æstivale, tunc nos ha-
 bemus messem.

Δενδρέω ἐφεζόμενⓈ λιγυρὴν καταχεύετ' αἰοιδὴν
 Πυκνὸν ὑπὸ πτερύγων, θέρεⓈ καματώδεⓈ ὥρη,
 ΤῆμⓈ πιόταταί τ' αἶγες, καὶ οἶνⓈ ἄριςⓈ,
 Μαχλόταται δὲ γυναῖκες, ἀφαιρότατοι δὲ τε ἄνδρες
 Εἰσὶν, ἐπεὶ κεφαλὴν καὶ γένατα ΣείριⓈ ἄζει, 585
 ΑὐαλέⓈ δὲ τε χρῶς ὑπὸ καύματⓈ. ἀλλὰ τότ' ἤδη
 Εἴη· πετραίη τε σκίη, καὶ βύβλινⓈ οἶνⓈ,
 Μάζατ' ἀμολγαίη, γάλατ' αἰγῶν σβεννυμέναων,
 Καὶ βοὸς ὑλοφάγοιο κρέας μήπω τετοκυῖς,
 Πρωτογόνων τ' ἐρίφων. ἔτι δ' αἶθοπα πινέμεν οἶνον, 590
 Ἐν σκίῃ ἐζόμενον, κεκορημένον ἦτορ ἐδώδης,
 Ἀντίον εὐκραέⓈ ἀνέμῃς τρέψαντα πρόσωπον,
 Κρήνης τ' αἰνάς καὶ ἀπορρύττῃ, ἢ τ' ἀθόλωτⓈ
 Τρεῖς δ' ὕδατⓈ προχέειν, τὸ δὲ τέτρατον ἰέμεν οἶνῃ:
 Δμωσὶ δ' ἐποτρύνειν ΔημήτερⓈ ἱερὸν ἀκτὴν 595
 Δινέμεν, εὖτ' ἂν πρῶτα Φανῇ ΔένⓈ ὈρίωνⓈ,
 Χῶρῳ ἐν εὐαεῖ, καὶ εὐτροχάλῳ ἐν αἰλῳῃ.
 Μέτρῳ δ' εὖ κομίσασθαι ἐν ἀγγεσιν. αὐτὰρ ἐπὴν δὴ
 Πάν-

587. Βύβλωσ.) Byblinum
 vinum dicitur a Byblia regio-
 ne Thraciæ, ubi nobilissima
 vina sunt.

590. Πρωτογόνων.) Illa e-
 nim caro est valde laudata,
 quod facilis sit concoctu. Est-
 que in æstate istis cibis
 utendum, qui facile conco-
 qui possunt. Itaque & hu-
 jus mentionem hic facit Poë-
 ta. Αἶθοπα.) Vinum rubrum
 pinguius est, & magis alit,
 tenuiusque est; & facilius pe-
 netrat.

591. Ἀντίον εὐκραέⓈ ἀνέ-
 μῃ.) Inter cæteras voluptates
 non postrema est, si quis in
 æstate sub umbra gratam au-
 ram captet, ita ut faciem ver-
 sus leviter susurrantem ven-
 tum vertat. Erit major hæc
 voluptas, si adfuerint rivuli
 perpetuo scaturientes, [qui-
 bus semper multum delectati
 sunt Poëta. Ἀνέμῃ) Pro eo
 diserte Palat. Ζεφύρῳ legit, &
 gloss. εἶδⓈ ἀνέμῃ.

594. Τρεῖς δ' ὕδατος.)

*Arbori infidens stridulum effundit cantum
 Frequenter sub alis, æstatis laborioso tempore,
 Tunc pinguesque capra, & vinum optimum,
 Salacissima vero mulieres, & viri imbecillissimi
 Sunt, quoniam caput & genua Sirius exiccat,
 Siccum vero corpus ob æstum. Sed tunc jam
 Sit petrosa que umbra, & Byblinum vinum,
 Libumque lacteum, lacque caprarum non amplius la-
 Etantium,*

*Et bovis arborivora caro nondum enixa,
 Tenerorumque hædorum. præterea nigrum bibito vinum,
 In umbra sedens, animo saturatus cibo,
 Contra temperatum ventum obverso vultu,
 Fontemque perennem ac defluentem, quique illimis sit.
 Tertiam aqua partem infunde, quartam vero misce
 vino.*

*Famulis autem impera, Cereris sacrum munus
 Triturare, quando primum apparuerit vis Orionis,
 Loco in ventoso, & bene planata in area.
 Mensura vero diligenter recondito in vasis. sed postquam
 Omnem*

Græci nunquam merum bibere solebant. Athenæus hanc consuetudinem diluendi vini Orion cernitur. Addit et fuisse dicit, ut ad duos vini cyathos quinque aquæ adderent: nonnunquam ad quatuor vini cyathos, duos aquæ.

575. Διὰ τοῦτο δ' ἐποτρύνειν.) Servavit hunc ordinem Poëta, ut a vere describeret, quicquid singulis anni temporibus fieri conveniret: nunc subjicit præceptum de tritura, quæ fit in mense Augusto,

cum mane ortu Heliaco pauper ante Solem emergens Orion cernitur. Addit etiam locum, in quem sit reponenda area, nimirum qui sit ventis expositus, & quia fruges debent torreri a Sole, ergo necesse est locum esse expositum Soli.

596. Ἐν τῷ αὐτῷ.) Id incidit in mensem Augustum.

598. Μέτρη.) Monet mensurandas esse fruges, ut sciat agricola, quantum ex agro redeat.

Πάντα βίον κατάρθῃαι ἐπάρμενον ἔνδοθεν οἴκῃ,
 Θῆτ' αἰκὸν ποιῆσαι, καὶ ἄτεκνον ἔριθον 600
 Δίξεσθαι κέλομαι. χαλεπὴ δ' ὑπόπορτις ἔριθ' ἔστι.
 Καὶ κύνα καρχαρόδοντα κομῆν· μὴ Φείδεο σίτε.
 Μὴ ποτέ σ' ἡμερόκοιτ' ἀνὴρ ἀπὸ χρέμαθ' ἔληται.
 Χόρτον δ' ἐσκομίσαι καὶ συρφετὸν, ὅφρα τοι εἴη
 Βασί καὶ ἡμιόνοισιν ἐπηετανόν. αὐτὰρ ἔπειτα 605
 Δμῶας ἀναψύξαι φίλα γένατα, καὶ βόε λῦσαι.
 Εὐτ' ἂν δ' Ὠρίων καὶ Σείριος ἐς μέσον ἔλθῃ
 Οὐρανὸν, Ἀρκτῦρον δ' ἐσίδῃ ῥοδοδάκτυλ' Ἥως,
 Ὡς Πέρση, τότε πάντας ἀπόδρεπε οἴκαδε βότρυς.
 Δεῖξαι δ' ἡελίῳ δέκα τ' ἡμέαια καὶ δέκα νύκτας. 610
 Πέντε δὲ συσκιάσαι, ἔκτω δ' εἰς ἀγγεῖ ἀφύσαι
 Δῶρα Διωνύσου πολυγηθέος. αὐτὰρ ἐπὴν δὴ
 Πληιάδες θ' Ἰάδες τε τό τε φέν' Ὠρίων
 Δύνωσιν, τότε ἔπειτ' ἀρότε μεμνημέν' εἶναι
 Ὠραίῃς

600. Θῆτα αἰκὸν.) Condu-
 cendum suadet mercenarium
 aliquem, qui possit rebus do-
 mesticis vacare, qui non ha-
 beat multa, quæ sibi ipsi do-
 mi agat. Fieri enim non
 potest, ut multa simul bene
 agere possimus. Eadem ra-
 tio habenda ancillæ, ut non
 habeat liberos. Subjecit de-
 inde præceptum de Cane, quem
 vocamus custodem rei
 familiaris. Θῆτα.) Venet.
 & Steph. exempl. edit. Θῆτ',
 reponendum ex MSS. Pal.
 Θῆτ' & ita legisse Moscho-
 pulum liquet.

702. Καρχαρόδοντα.) A sono

factum videtur. Sunt autem
 canes asperrimis dentibus, &
 omnium firmissime tenent se-
 mel in fauces recepta.

603. ἡμερόκοιτ' ἄνθρωπος.) Furem
 intelligit.

604. Συρφετὸν.) Intelligit
 non tantum paleas, sed & fo-
 lia vitium, quercuum, tum
 vero herbas, aliaque id ge-
 nus, quæ pecoribus in hyeme
 possint esse non incommo-
 dum pabulum.

606. Δμῶας ἀναψύξαι.)
 Feriandum esse a labore non
 tantum homini, verum et-
 iam pecori. Sunt enim re-
 cupe-

*Omnem victum deposueris sufficientem intra domum,
 Servū domo carentem conducere, & sine liberis ancillam
 Inquirere jubeo: molesta est autē, qua liberos habet ancil-
 Et canem dentibus aspersi nutrito: nec parcas cibo: (la.
 Ne quando tibi interdū dormiens fur facultates aufer-
 Fœnum autem importato, & paleas, ut tibi sit (rat.
 Robus ac mulis annuum pabulum, sed postea
 Servi refocillent cara genua, & boves solvantur.*

*Quum vero Orion & Sirius in medium venerit
 Cælum, Arcturum autem inspexerit rosea digiris Aurora,
 O Persa, tunc omnes decerpe domum uvas.*

*Exponito vero Soli decem dies, totidemque noctes.
 Quinque autem adumbrato, sexto in vasa haurito
 Dona letitia datoris Bacchi. Sed postquam utique
 Pleiadesque Hyadesque ac robur Orionis
 Occiderint, tunc deinde arationis memor esto* *Tem-*

cuperandæ vires, alioqui ne-
 mo tam ferreus esse poterit,
 qui sufficeret continuis labo-
 ribus, juxta illud Nasonis:

*Quod caret alterna requie,
 durable non est.*

*Hæc reparat vires fessaque
 membra leuat.*

Γέγρατα.) Usitatum est Poëtis
 usurpare hoc vocabulum pro
 potentia, viribus, & robore.
 Vel quia fessis genua labant,
 & fatigatio maxime in his sen-
 titur, ideo dixit, famulis cara
 genua esse reficienda.

607. Εἶτ' αὖ.) Tempus vin-
 demix describit.

610. Αἰῆξ.) Hoc intelli-
 gunt nonnulli de quadam
 certi vini præparatione, in
 qua rationem faciendi uvas

passas complexus sit. Alii gene-
 rale præceptum esse putant de
 modo vindemiandi pro tem-
 poribus & locis illis optimo.

611. Συναίσου.) Intelligit
 autem, ex aprico in locum non
 expositum Soli auferendas esse.

612. Αὐτὰρ ἐπεὶ νύθ) Redit ad
 arationem & ad hyemem. Sunt
 vero ea repetenda, quæ supra
 de aratione diximus. Nam pro
 qualitate & natura soli pro-
 scinditur ager. Feracius solum
 ut minimum ter arari solet.
 Nam mense Octobri mane cum
 Tauro occidunt Pleiades &
 Hyades, item Orion: sed prin-
 cipio noctis rursus apparent.
 Pleiades sunt in postrema par-
 te Tauri, Hyades vero in fron-
 te, quas Latini *Suculas* vocant.

Ὠραίῃς· πλεῶν δὲ κατὰ χθονὸς ἄρμεν^Θ εἴη. 615
 Εἰ δὲ σε ναυτιλίας δυσπεμφέλες ἴμερ^Θ αἰρή,
 Εὖτ' ἂν Πληιάδες, θέν^Θ ὄβριμον Ὠρίων^Θ
 Φεύγῃσαι, πίπτωσιν ἐς ἡεροειδέα πόντον,
 Δὴ τότε παντοίων ἀνέμων θύουσιν αἴηται.
 Καὶ τότε μηκέτι νῆας ἔχουσιν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ. 620
 Γῆν δ' ἐργάζεσθαι μεμνημέν^Θ, ὥς σε κελεύω.
 Νῆα δ' ἐπ' ἡπείρου ἐρύσαι, πυκάσαι τε λίθοισι
 Πάντοθεν, ὅφρ' ἴσχωσ' ἀνέμων μέν^Θ ὑγρὸν ἀέν-
 των,
 Χείμαρον ἐξερύσας, ἵνα μὴ πύθῃ Διὸς ὄμβρ^Θ.
 Ὅπλα δ' ἐπάρμενα πάντα τεῶν ἐγνάτθεο οἴκῳ, 625
 Εὐκόσμως σολίσας νηὸς πτερὰ ποντοπόροιο.
 Πηδάλιον δ' εὐεργές ὑπὲρ καπνῆς κρεμάσασθαι.
 Αὐτὸς δ' ὠραῖον μίμνειν πλόον, εἰσόκεν ἔλθῃ.
 Καὶ τότε νῆα θοὴν ἀλαδ' ἐλκέμεν, ἐν δὲ τε φέρτον
 Ἄρμενον ἐντύνασθαι, ἵν' οἴκαδε κέρδ^Θ ἄρῃαι, 630
 Ὡς περ ἐμός τε πατήρ καὶ σὸς, μέγα νήπιε Πέρση,
 Πλωίζεσκεν νηυσὶ, βίη κεχρημέν^Θ ἐώλῃ.
 Ὅς ποτε καὶ τῇδ' ἦλθε, πολὺν διὰ πόντον ἀνύσας,
 Κύ-

615. Πλεῶν δὲ κατὰ χθονὸς ἄρμενος εἴη. δὲ κατὰ χθονὸς ἄρμενος εἴη.
 νός.) Ephemeris in operibus quod interpretes Latini in-
 Hesiodi, non in diebus est: eptissime vertunt, *Annis be-*
 & ibi incipit: Μῆνα δὲ *ro per terram accommodus sit.*
 λυναιῶνα. Ita ut tota agri- Multum torfit omnes illud
 culturæ doctrina in Epheme- κατὰ χθονὸς, quæ verba absol-
 ride definat. Hanc post- vunt agriculturæ præcepta, si-
 quam cum anno terminavit, mulque ad navigationem viam
 cuius doctrina ab hyerne in- præparant.
 cipit, in autumnno definit; 616. Εἰ δὲ σε.) De navi-
 totam simul Ephemeridem gatione præcepta quædam
 & agriculturæ doctrinam, ta- subjicit. Fuit enim illis fa-
 li clausula concludit: πλεῶν miliare, devehere fruges &
 mer-

Tempeſtiva. ita annus in opere ruſtico abſolutus ſit.

Quod ſi te navigationis periculofa deſiderium ceperit,

Quando utique Pleiades, robur validum Orionis

Fugientes, occiderint in obſcurum pontum,

Tunc certe variorum ventorum ſtrident flumina:

Et tunc ne amplius naves habe in nigro ponto:

Terram autem exercere memento, ita ut te jubeo.

Navem vero in continentem trahito, munitoq; lapidibus

Undiquaq; ut arceant ventorum robur humide flantium,

Sentina exauſta, ut ne putrefaciat Jovis imber.

Instrumenta vero congrua omnia domi tue repone,

Recte contrahens navis alas pontigrada.

Clavum vero fabrefactum ſuper fumum ſuspendito.

*Ipſe autem tempeſtivam expectato navigationem, dum
veniat.*

Tuncque navem celerem ad mare trahito, intus vero on-

aptum imponito, domum ut lucrum reportes,

Quemadmodum meusq; pater, & tuus, ſtultiſſime Perſa,

Navigabat navibus, victus indigus boni.

Qui olim & huc venit, immenſum pontum emenſus,

Cuma

merces. Prohibet, ſub Autumnum eſſe navigandum, cum Pleiades occidunt, propter tempeſtatem maris, infaniunt enim venti, &, quemadmodum Virgilius ait, lib. I. Æneid. v. 87. *Qua data porta ruunt.*

624. Χαίμαρον.) Clavum ſignificat, quo foramen in navis carina obſtruitur, quo amoto naves in ſiccum tractæ aquam in ſentina collectam emittunt.

625. Ἐγκάρθιο.) M. S. ἐν-
κάρθιο.

626. Νηὸς πτερά.) Remos intelligit.

631. Ὠκεῖος.) Exemplum patris ſui proponit, quem dicit ex patria profuſiſſe non propter invidiam ex opibus conſtatam, ſed propter paupertatem.

633. καὶ τῇδ' ἡλθε.) Significat hic, ſe in Ionia natum. Magnum mare vocat Ægeum mare. Æolicam Cumam ideo vocat, quia Æoles eam condiderunt. Sita eſt in littorali Aſia.

Κύμην Αἰολίδα προλιπών, ἐν νηὶ μελαίνῃ.

Οὐκ ἄφεν' ὠφεύγων, εἰδὲ πλεῖτόν τε καὶ ἔλθον, 635

Ἀλλὰ κακὴν πενίην, τὴν Ζεὺς ἀνδρεσσι δίδωσι

Νάσαστο δ' ἄγχι Ἑλικῶν ὠϊζυρὴ ἐνὶ κώμῃ,

Ἀσκη, χεῖμα κακῇ, θέρει ἀργαλή, εἰδὲ ποτ' ἐοῖλῃ.

Τύνη δ', ὦ Πέρση, ἔργων μεμνημέν' εἶναι

Ὠραίων πάντων, περὶ ναυτιλίας δὲ μάλισα. 640

Νῆ' ὀλίγην αἰνεῖν, μεγάλη δ' ἐνὶ φορτία θέσται.

Μείζων μὲν φόρτ', μείζον δ' ἐπὶ κέρδει κέρδ'

Ἔσεται, εἰ κ' ἄνεμοί γε κακὰς ἀπέχωσιν αἴητας.

Εὖτ' ἂν ἐπ' ἐμπορίην τρέψῃς ἀεσίφρονα θυμόν,

Βέλῃαι δὲ χρεά τε προφυγεῖν, καὶ λιμὸν ἀτερπῆ, 645

Δείξω δὴ τοι μέτρα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,

Οὔτε τι ναυτιλίας σεσοφισμέν', εἴτε τι νηῶν.

Οὐ γὰρ πώποτε νηὶ γ' ἐπέπλων εὐρέα πόντον,

Εἰ μὴ ἐς Εὐβοίαν ἐξ Αὐλίδ', ἢ ποτ' Ἀχαιοὶ,

Μείναντες χειμῶνα, πολὺν σὺν λαὸν ἀγείραν 650

Ἑλλάδ' ἐξ ἱερῆς Τροίην ἐς καλλιγύναικα.

Ἐνθάδ' ἐγὼν ἐπ' ἀέθλα δαίφρον' Ἀμφιδάμανι

Χαλ-

636. Ἀλλὰ κακὴν πενίην.) pore facias, alia enim aliis
Hic locus ad providentiam temporibus conveniunt.
pertinere videtur, cum dicit,
641. Νῆ' ὀλίγην.) Medio-
Jovem hominibus dare pau-
critatem tutiorem esse dicit.
pertatem; quia sæpe accidit,
646. Δείξω δὴ τοι μέτρα.)
ut etiam boni & optimi viri
Si volueris, inquit, debitum
sint pauperes. effugere & injucundam fa-
mem, ostendam tibi modum,
quando commodum sit navi-
gare, & quando non; licet
navigationis peritus non sim.

637. Νάσαστο.) Describit
nunc patriam suam Poëta.

639. Τύνη δ', ὦ Πέρση.)
Cum in omni re temporis
ratio habenda sit, Tu vide,
o Persa, ut suo quæque tem-

647. Οὔτε τι.) Removet
a se reprehensionem ob im-
peri-

Cuma Æolide relicta, in navi nigra:

*Non redivit fugiens, neque opulentiam ac facultates,
Sed malam pauperiem, quam Jupiter hominibus dat.*

*Habitavit autem prope Heliconem misero in vico,
Ascra, hyeme malo, æstate autem molesto, nunquam bono.*

Tu vero, o Persa, operum memor esto

*Tempestivorum omnium, navigationis vero maxime,
Navem parvum laudato, magna vero onera imposito.*

*Majus quidem onus, majus vero lucrum ad lucrum
Erit, si quidem venti malos abstineant flatus. (mo,*

*Quando autem ad mercaturam verso imprudente ani-
Volueris & debita effugere, & famem inamœnam,*

Ostendam tibi opportunitates sonori maris,

Et si neque navigandi peritus, neque navium.

Neque enim unquam navi transmissi latum mare,

Nisi in Eubœam ex Aulide, ubi quondam Græci,

Expectata tempestate, magnum collegerunt exercitum

Græciæ sacra ad Trojam pulchris fœminis præditam.

Illuc ego ad certamina strenui Amphidamantis

Chal-

peritiam. Hic videmus, *ἐπι-
φίσειν* primo usurpatum fuisse cum laude, pro docere, & tradere aliquid eruditius præ aliis.

649. *Εἰ μὴ ἔς Εὐβοίαν ἔξ Αὐλίδος.*) Commemorat hic, quomodo victor extiterit carminibus in Chalcide, & Musis suis in Helicone victorale præmium dedicavit, ut dignum erat homine Poëta. Aulis civitas littoralis est in

Bœotia, non procul ab Helicone: Chalcis est urbs celebris in Eubœa.

652. *Ἀμφιδάμαντος.*) Amphidamas rex Eubœæ in bello adversus Erythræos occisus fuit: in cujus obitum filii ejus certamina edixerunt. Apparet sane, Hesiodum Homero posteriorem fere centum annis fuisse: proinde cum eo in hoc certamine non certavit.

Χαλκίδα τ' εἰσεπέρησα· τὰ δὲ προπεφραδμένα
πολλὰ

Ἄθλ' ἔθεσαν παῖδες μεγαλήτορες· ἐνθά μέ φημι
Ἕμνωνικήσαντα φέρειν τρίποδ' ὠτῶντα. 655

Τὸν μὲν ἐγὼ Μῆσης Ἑλικωνιάδεος ἀνέθηκα,
Ἐνθά με τὸ πρῶτον λιγυρῆς ἐπέβησαν αἰοιδῆς.

Τόσόν τοι νηῶν γε πεπείραμαι πολυγύμφων.

Ἀλλὰ καὶ ὥς ἐρέω Ζηνὸς νόον αἰγιόχοιο.

Μῆσαι γάρ μ' ἐδίδαξαν ἀθέσφατον ὕμνον αἰεῖειν. 660

Ἡματα πεντήκοντα μετὰ τροπὰς ἡελίοιο,

Ἔς τέλ' ἐλθόντ' ἔρε καματώδε' ὥρης,

Ὡραὶ πέλεται θνητοῖς πλό', ἔτε κε νῆα

Καυάξαις, ἔτ' ἀνδρας ἀποφθίσειε θάλασσα,

Εἰ μὴ δὴ πρόφρων γε Ποσειδάων ἐνοσίχθων 665

Ἡ Ζεὺς ἀθανάτων βασιλεὺς ἐθέλησιν ὀλέσσαι.

Ἐν τοῖς γὰρ τέλ' ἐσὶν ὁμῶς ἀγαθῶν τε κακῶν τε.

Τῇ μ' δ' εὐκρινέες τ' αὖραι, καὶ πόντ' ἀπῆμων,

Εὐκλῆ· τότε νῆα θοὴν ἀνέμοισι πιθήσας

Ἐλκέμεν ἐς πόντον, φόρτον δ' εὐπαῖνλα τίθεσθαι. 670

Σπεύδειν δ' ὅττι τάχιστα πάλιν οἰκόνδε νέεσθαι.

Μηδὲ μένειν οἶνόν τε νέον καὶ ὀπωρινὸν ὄμβρον.

Καὶ χειμῶν' ἐπιόντα, νότοιο τε δεινὰς αἴτας,

Ὅς τ' ὥρινε θάλασσαν, ὁμαρτήσας Διὸς ὄμβρῳ

Πολ-

660. Μῆσαι γάρ μ' ἐδίδαξαν.)
Significat, divinitus esse do-
ctos Poëtas, quod hi, qui e-
gregium quiddam in Poëti-
ca efficere voluerint, opus
habeant furore Poëtico divi-
nitus inspirato, quem furo-
rem recte φυσικὰς ἀρετὰς di-
xerunt.

661. Ἡματα.) Tempus na-
vigatōnis commodissimum
tradit, æstivum scilicet. Su-
spectum nobis esse non debet
hoc τροπὰς, quod ultimam
habeat brevem, sic enim pau-
lo post νότοιο τε δεινὰς αἴ-
τας, & hujusmodi alia alibi.
Sic apud Theocritum τὰς
τῆ-

*Chalcidemque trajeci, praeliberata vero multa
Certamina instituerunt juvenes magnanimi: ubi me glo-
Carminis victorem tulisse tripodem auritum. (rior
Quem ego quidem Musis Heliconiadicis dicavi,
Ubi me primum sonori compotem fecerunt cantus.
Tantum naves expertus sum multos clavos habentes.
Sed tamen dicam Jovis consilium Ægiocbi,
Musa enim me docuerunt divinum carmen canere.*

*Dies quinquaginta post versiones Solis,
Ad finem progressa astate laboriosi temporis,
Tempestitiva est mortalibus navigatio: nec certe navem
Freris, neque homines perdidit mare,
Nisi dedita opera Neptunus terra quassator,
Aut Jupiter immortalium rex velit perdere.
Penes hos enim potestas est simul bonorumque malorum-
Tunc vero facilesque aura, & mare innocuum, (que.
Tranquillum: tunc navem celerem, ventis fretus,
Trabito in pontum: onus vero bene omne colloca.
Propera autem quam celerrime iterum domum redire:
Neque vero expectato vinumque novum, & autumnā-
lem imbrem,
Et hyemem accedentem, Notique molestos flatus,
Qui concitat mare, secutus cœlestem imbrem*

Mul-

τέχνας ὁυσιγῆς, & alia multa.
667. Ἐν τοῖς.) Proverbia-
lis est hic versiculus, & valde
pius, quo admonemur, quid-
quid nobis adversum aut pro-
sperum accidit, Deo ascriben-
dum esse.

668. Εὐχρηστὶς αὖρον.) Sic
vocat faciles & leves flatus, ut

sunt Etesiae, & similes placidi-
672. Μηδὲ μένειν οἶνον.) Mo-
net, tempestitiva domum esse
redeundum: Nam oculus do-
mini pascit equum, ut dici so-
let. Præstat itaque ante Au-
tumnū conficere navigatio-
nem, ob autumnales imbres
& tempestates impendentes.

676. ἈΑ-

Πολλῶ, ὁπωρινῶ· χαλεπὸν δέ τε πόνον ἔθηκεν. 675
 Ἄλλ' ὁ δ' εἰαρινὸς πέλεται πλό' ἀνθρώποισιν·
 Ἡμ' δὴ τοπρῶτον ὅσον τ' ἐπιβᾶσα κορώνη
 Ἰχνη ἐποίησεν, τόσον πέταλ' ἀνδρὶ Φανείη
 Ἐν κραδίῳ ἀκροτάτῃ· τότε δ' ἄμβροτος ἐσι θάλασσα,
 Εἰαρινὸς δ' ἔτ' πέλεται πλό'· ἔμιν ἔγωγε 680
 Αἴνημ'. ἔ γάρ ἐμῶ θυμῶ κεχαρισμέν' ἐσίν,
 Ἀρπακτός. χαλεπῶς κε φύγοις κακόν. ἀλλὰ νῦν
 καὶ τὰ
 Ἄνθρωποι ῥέζουσιν αἰδρεῖσιν νόοιο.
 Χρήματα γὰρ ψυχὴ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσι.
 Δεινὸν δ' ἐσι θανεῖν μεία κύμασιν. ἀλλά σ' ἀναγα 685
 φράζεσθαι τάδε πάντα μετὰ φρεσὶν ὅς' ἀγορεύω.
 Μηδ' ἐνὶ νηυσὶν ἅπαντα βίον κοίλῃσι τίθεσθαι·
 Ἀλλὰ πλέω λείπεν, τὰ δὲ μείονα φορτίζεσθαι·
 Δεινὸν γὰρ πόντε μετὰ κύμασι πήματι κύρσαι.
 Δεινὸν δ' εἰκ' ἐπ' ἄμαξαν ὑπέρβιον ἄχθος αἰέρας. 690
 Ἄξονα καυάζαις, τὰ δὲ φορτί' ἀμαυρωθεῖη.
 Μέτρα φυλάσσεσθαι, καιρὸς δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄρις.
 Ὡραὶ δὲ γυναῖκα τεὸν ποτὶ οἶκον ἄγεσθαι.
 Μῆτε τριηκόντων ἐτέων μάλα πολλὰ ἀπολείπων,
 Μῆτ' ἐπιθεῖς μάλα πολλὰ γάμος δέ τοι ὤριος ἔτος. 695
 Ἡ δὲ γυνὴ τέτορ' ἠβώῃ, πέμπτω δὲ γαμοῖτο.

Παρ-

676. Ἄλλ' ὁ.) Vernam navigationem describit; quam ipse quidem non probat, ut periculofam, sed quæ tamen est usitata hominibus ob cupiditatem pecuniæ.

686. Ὅς' ἀγορεύω.) In uno ὡς ε' ἀγορεύω, in altero, ὡς ε' πελεύω.

687. Μηδ' ἐνὶ νηυσὶν.) Id est, ne semel adducas in discrimen quicquid est rerum tuarum, nec omnia navibus committas; sed retine quædam, & viliora impone: ne si

navem fregeris, de toto victu pericliteris. Generaliter ve-

Multum, autumnalem : difficilem vero pontum facit.
Sed alia verna est navigatio hominibus,
Nempe cum primum quantum incedens cornix
Vestigium fecit, tantum folia homini appareant
Summa in sicu: tum sane pervium est mare.
Verna autem hac est navigatio, non ipsam ego tamen
Probo: nequo enim meo animo grata est,
Quia occasio ipsius invadenda. agre quidem effugeris
malum, sed tamen & hac
Homines faciunt stultitia mentis.
Pecunia enim anima est miseris mortalibus.
Miserum vero est mori in fluctibus. Verum te jubeo
Considerare hac omnia in animo, quacunque tibi consulo.
Ne vero intra naves omnem substantiam cavas pone:
Sed plura relinquito: pauciora vero imponito.
Miserum enim ponti in fluctibus in malum incidere:
Miserum etiam, si quidem in currum prae grande onus im-
Axem fregeris, onera vero intereant. (ponens,
Tempus observa: occasio vero in omnibus optima.
Maturus autem uxorem tuam ad domum ducito.
Neque triginta annis valde multum deficiens,
Neque superans multum: nuptia: vero tibi tempestiva ha.
Mulier autem quatuor annos pubescat, quinto nubat.

Vir-

ro mediocritatis laudem continet.

692. Μέτρα.) Epiphonemate generali concludit modum esse servandum. Μέτρα φυλάσσειν.) Non intellexerunt hae interpretes. Hesiodus μέτρα θαλάσσης vocavit τὸν ὠρεῖον πλῆν.

693. Ὁραῖ.) Tradit tem-

pus conjugio maturum in mare & femella.

694. Τεμκόνταν.) Al. τεμκόντα.

696. Τέτρε.) Pollux quatuordecim exponit. Plato & Aristot. constituunt puellae decimum octavum annum nubendi.

699. Μη

Παρθενικὴν δὲ γαμεῖν, ὥς κ' ἦθεα κεδνὰ διδάξης.
 Τὴν δὲ μάλισα γαμεῖν, ἥτις σέθεν ἐγγύθι ναίει.
 Πάντα μάλ' ἀμφὶς ἰδὼν, μὴ γείτοσι χάρματα γήμης.
 Οὐ μὲν γάρ τι γυναῖκός ἀνὴρ λήϊζέτ' ἀμεινόν 700
 Τῆς ἀγαθῆς· τῆς δ' αὖτε κακῆς ὃ εἰργίον ἄλλο,
 Δειπνολόχης· ἥτ' ἀνδρα καὶ ἰφθιμόν περ ἑόντα
 Εὖει ἄτερ δαλῆ, καὶ ὦμῳ γήραϊ δῶπεν.
 Εὖ δ' ὅπιν ἀθανάτων μακάρων πεφυλαγμένον εἶναι·
 Μηδὲ κασιγνήτῳ ἴσον ποιῆσθαι ἐταῖρον. 705
 Εἰ δέ κε ποιήσης, μή μιν πρότερον κακὸν ἔρξης.
 Μηδὲ ψεύδεσθαι γλώσσης χάριν. εἰ δέ κεν ἄρχῃ,
 Ἥ τι ἔπ' εἰπὼν ἀποθύμιον, ἥε καὶ ἔρξας,
 Δὶς τόσα τίνυσθαι μεμνημένον· εἰ δέ κεν αὖθις
 Ἥ γῆτ' ἐς Φιλότῆλα, δίκην δ' ἐθέλῃσι παραχεῖν, 710
 Δέξασθαι. δειλὸς τοι ἀνὴρ φίλον ἄλλοτε ἄλλον
 Ποιῆται· σὲ δὲ μή τι νόον κατελεγχέτω εἶδον.
 Μηδὲ πολύξεινον, μηδ' ἄξεινον καλέεσθαι,

Μη-

699. Μὴ γείτοσι χάρματα.) Propter tuum infortunium & malum. Hoc est, ne jocus sis, quod talem duxeris uxorem.

700. Οὐ μὲν γάρ τι.) Commendat bonam mulierem hic versus, quam etiam sacrae litterae non vulgariter praedicant.

701. Δειπνολόχης.) Quae comestationibus clam indulget, & quae passim adit convivium. Ἥτ' ἀνδρα καὶ ἰφθιμόν.) Efficat, ut etiam va-

lidus vir ante tempus fenescat.

703. Ἄτερ δαλῆ.) Sine face, id est, clam, etiamsi foris nihil appareat. Et crudam senectutem, τὴν παρὰ καιρὸν vocat & praecocem.

704. Εὖ δ'.) De religione praecipit. Ὅπιν, in Deo significat inspectionem & gubernationem rerum, justamque indignationem contra impios: In homine autem respectum ad Dei metum & reverentiam,

705. Μη-

Virginem vero ducito, ut mores castos doceas.

Eam vero potissimum ducito, qua te prope habitat:

Omnia diligenter circum contemplatus, ne vicinis ludibria ducas.

Neque enim muliere quicquam vir sortitur melius

Bona: rursus vero mala non durius aliud,

Cemessatrice: qua virum, licet robustum,

Torret sine face, & crude senectæ tradit.

Bene vero reverentiam erga Deos immortales observato,

Neque fratri equalem facito amicum:

Quod si feceris, ne ipsum prior malo afficias.

Ne vero mentiaris lingua gratiam. Sin autem cæperis,

Aut verbum aliquod locutus infestum, aut faciens,

Bis tantum punire memineris: Sin vero rursus

Redeat ad amicitiam, pœnam autem velit præstare,

Suscipe, miser namque vir amicum alias alium

Facit: te vero ne quid animo coarguat vultus.

Ne vero multorum hospes, neve nullius hospes dicaris;

Nève

705. Μηδὲ.) Præceptum plenum humanitatis, nullam amicitiam præponendam esse sanguinis conjunctioni.

707. Μηδὲ ψεύδισθαι γλώσσης.) Hoc est, ne præ te feras benevolentiam simulatam, nec aliud sentias & aliud dicas. Et ne simules, ne præ te feras linguæ quandam gratiam.

708. Ἡ τι ἐπὶ εἰπών.) Si quis aut verbis offendet alium, aut manibus vim inferet, memor sit, quod retalietur injuria multipliciter.

709. Δις τὸσα.) Jubet offensionem amici duplici vindicta pensare, idque eo ut agnoscat delictum: & tum si

in gratiam redire velit, benigne recipiendum docet. Alii sic intelligunt, ac si in genere diceret, nullum peccatum impunitum relinqui.

712. Σὺ δὲ.) Tu vites omnia, quæ in amicis improbantur, nec prodas animum tuum minus, quam conveniat integrum. Vel, vide ne vultus tuus præ se ferat similitudinem, sed ex animo ejicias omnem pristinorum injuriarum memoriam.

713. Μηδὲ πολὺ ξενον.) Ultraque extrema liberalitatis fugienda monet. Est autem hic intelligenda prisca illa hospitalitas, quæ erat sacrosancta.

Μηδὲ κακῶν ἕταρον, μηδ' ἐθλῶν νεκρεσῆρα.
 Μηδέ ποτ' ἐλομένην πενίην θυμοφθόρον ἀνδρὶ 715
 Τέτλαθ' ὀνειδίζεν, μακάρων δόσιν αἰὲν ἔοντων.
 Γλώσσης τοι θησαυρὸς ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστος
 Φειδωλῆς, πλείη δὲ χάρις κατὰ μέτρον ἰότης.
 Εἰ δὲ κακὸν εἶποις, τάχα κ' αὐτὸς μείζον ἀκῆσαις.
 Μηδὲ πολυζεῖνθ δακτὸς δυσπέμφελλ' εἶναι, 720
 Ἐκκοινῶ· πλείη δὲ χάρις, δαπάνη τ' ὀλιγίστη.
 Μηδέ ποτ' ἐξ ἧς Διὶ λείβειν αἶδοπα οἶνον
 Χερσὶν ἀνίπτοιςιν, μηδ' ἄλλοις ἀθανάτοισιν.
 Οὐ γὰρ τοίγε κλύουσιν, ἀποπτύουσι δὲ τ' ἀράς.
 Μηδ' ἀντ' ἡελίοιο τετραμμέν' ὀρθὸς ὀμιχεῖν. 725
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κε δύη, μεμνημέν' ὅς τ' ἀνιόντα.
 Μήτ' ἐν ὁδῶ, μήτ' ἐκτὸς ὁδῶ προβάδην ἐρήσης,
 Μηδ' ἀπογυμνωθεῖς· μακάρων τοι νύκτες ἕαοσιν.
 Ἐξό-

714. Μηδὲ κακῶν ἕταρον.) Docet hoc loco, nemini ex-
 Admonet, malorum consuetu-
 dinem esse fugiendam: cor-
 rumpunt enim bonos mores
 colloquia prava. Proveniunt
 autem duo mala ex malorum
 commercio. Primum quia nos
 induimus mores istius, quo-
 cum vivimus. Secundo etiam
 famam propriam prostituimus.
 Μηδ' ἐθλῶν νεκρεσῆρα.) Id est,
 ne facias convitium bonis,
 quia virtus est honore affici-
 enda. Sed impossibile est in
 benefactis invidiam effugere
 quemadmodum nec corpus
 umbram potest declinare.

717. Γλώσσης τοι θησαυρὸς.)
 Generalis hæc sententia est.
 Linguae thesaurus inter ho-
 mines optimus. Nam sermo
 vincit omnes opes & quic-
 quid est admirabile in rebus
 humanis.

719. Κακὸν εἶποις.) V. C.
 Palat. κακὸν γ' εἶπος: & mox
 ἀκῆσαις. Sunt qui legant, εἰ
 δὲ κακὸν τ' εἶποις, ubi eliden-
 dum esset, vel ε, vel ι. Hic

715. Μηδέ ποτ' ἐλομένην.) certe τι aptius esset, quam τε,
 quod

*Neve malorum socius, neque bonorum conviator.
Neque unquam miseram pauperiem animi consumptri-
tem homini*

*Sustineas exprobrare, divorum munus immortalium.
Lingua certe thesaurus inter homines optimus
Parca, plurima vero gratia, si modum servet.
Quod si malum dixeris, forsitan & ipse majus audies.
Neque in convivio publico gravem te praebeas,
Quod communibus sumptibus instruitur: plurima enim
gratia, sumptusque minimus.*

*Neque unquam mane Jovi libato nigrum vinum
Manibus illotis, neque aliis immortalibus.
Neque enim illi exaudiunt, respiciunt vera etiam preces.
Neque contra Solem versus erectus mejito,
Sed ab occasu illius, memor ejus rei, usque ad ortum.
Neque in via, neque extra viam progrediendo meas,
Neque denudatus: Deorum quippe noctes sunt.*

Sedens

quod alioquin esset παραπλη-
ρωματικόν. Durior tamen eliso
existimatur τὸ ἔ, quam τὸ ε.

720. Αὐτοκέμπελα (Θ.) Moto-
sus, id est, non sis difficilis ac-
cessionis & collationis.

722. Μηδὲ ποτ' ἐξ ἡμῶν Διί.)
Haec tenus leges tradidit, quae
ad mores pertinent, jam tra-
det ceremonias; id est, ri-
tus sacrorum. Sunt autem
illi ritus symbola quaedam,
id est allegoriae, ut in Moyse:
Bobi trituranti ne obligaveris
et, significatur, quo animo in
illos esse debeamus, quorum

opera utimur. Sic quum di-
cit, Mane Jovi libes nigrum
vinum manibus lotis; signi-
ficat, sacra reverenter esse
tractanda, & ut non solum
corpus foris, verum etiam ani-
mum a contagione vitiorum
abluant.

725. Μηδ' ἀντ'.) Non esse
mingendum contra Solem.
Vel allegorice, contra ma-
gnos & honestos viros nihil
proterve & irreverenter agen-
dum.

726. Ἀνίσυρα.) Al. Ἀνίσυ-
ρα.

Ἐζόμεν' ὃς δ' ὄγυς θεῶν ἀνὴρ πεπνυμένα εἰδώς,
 Ἡ ὄγυς πρὸς τοῖχον πελάσας εὐεργέ' αὐλῆς. 730
 Μηδ' αἰδοῖα γονὴ πεπαλαγμέν' ἔνδοθεν οἴκῃ
 Ἐσὶν ἐμπελαδὸν παραφανέμεν, ἀλλ' ἀλέαδα.
 Μηδ' ἀπὸ δυσφήμοιο τάφῳ ἀπονοσήσαντα
 Σπερμαίνειν γενεήν, ἀλλ' ἀθανάτων ἀπὸ δαίτός.
 Μηδέ ποτ' ἀενάων ποταμῶν καλλιρροὸν ὕδωρ 735
 Πρὸς περᾶν, πρὶν γ' εὐξήϊδων εἰς καλὰ ῥέεθρα,
 Χεῖρας νηψάμεν' πολυήρατῳ ὕδατι λευκῷ.
 Ὃς ποταμὸν διαβῇ, κακότητι δὲ χεῖρας ἀνιπτ',
 Τῷδε θεοὶ νεμεσῶσι, καὶ ἄλγεα δῶκαν ὀπίσσω.
 Μηδ' ἀπὸ πεντόζοιο θεῶν ἐνὶ δαίτῃ θαλεῖν 740
 Αὖτον ἀπὸ χλωρῆς τάμνειν αἶθωνι σιδήρῳ.
 Μηδέ ποτ' οἰνοχόην τιθέμεν κρητῆρ' ὕπερθεν
 Πινόντων· ὅλοή γάρ ἐπ' αὐτῷ μοῖρα τέτυκται,
 Μηδὲ δόμον ποιῶν, ἀνεπιζέστον καταλείπειν,
 Μὴ τοι ἐφεζομένη κρώζῃ λακέρυζα κορώνη. 745
 Μηδ' ἀπὸ χυτροπόδων ἀνεπιρρέκτων ἀνελόντα
 ἔδεν

729. Ἐζόμεν'.) Turcis etiamnum hodie religiosum est, ut sedentes mingant, & ingens flagitium designari credunt, si quis in publico cacaret aut mingeret.

731. Μηδ' αἰδοῖα.) A congressu uxoris ne sacra accedas.

733. Μηδ' ἀπό.) Ab hilariori convivio, non a tristioribus sacris accedendum ad uxorem docet.

735. Μηδέ ποτ' ἀενάων ποταμῶν.) Poëta senserunt, vim

quandam numinis esse infusam in omnes res: itaque & omnibus fluminibus suos deos finxerunt, qui illa agitent & moverent, ob quam causam & sacra illis fecerunt.

740. Μηδ' ἀπὸ πεντόζοιο.) Ungues non esse præcidendos in convivio, præsertim solenni. Πέντοζον vocat manum, quod quinque digitis tanquam ramis constet.

742. Μηδέ ποτ' οἰνοχόην.) Duplex potest esse sensus: vel,

*Sedens vero divinus vir & prudens,
 Aut ad parietem accedens bene septi atrii.
 Neque pudenda semine pollutus intra domum
 Focum juxta revelato, sed caveto.
 Neque ab ominoso sepulcro reversus
 Seminato progeniem, sed Deorum a convivio.
 Nec unquam perennium fluviorum limpidam aquam
 Pedibus transito, priusquam oraveris aspiciens pulchra
 Manus lotus amœna aqua limpida. (fluente,
 Qui fluvium transierit, malitia vero manus illotus,
 Ei succensent Dii, & damna dant in posterum.
 Ne vero a manu Deorum in celebri convivio
 Siccum a viridi reseca nigro ferro.
 Neque unquam patinam libatoriam pone super craterem
 Bibentium: perniciosum enim in ipso fatum est situm.
 Neque domum faciens imperfectam relinquito,
 Ne forte insidens crocitet stridula cornix.
 Neque a pedatis ollis nondum lustratis rapiens*

Come-

vel, ut prohibeat parvum poculum supra craterem magnum collocari, ut ita potantibus inde haurire liceat quantum velint: vel ut ne velit parvum poculum pro crate- re apponere, atque ita prohibeat parcimoniam in com- potationibus. Tzetzes alle- gorice sic interpretatur. Ubi agitur de republica, ne propri- um commodum publico præ- posueris, neque partem toti, ex hoc enim infortunium se- quitur, pretiosior enim cra- ter quam trulla aut calix,

quam nactus es, orna. In quo- cunque genere verferis, in illud incumbere, & in eo persevera.

745. Καρῶν.) Fama sinistra & maligna potest intelligi. Λατρεύζα, pro κελάρυζα: garru- la, stridula.

746. Μὴδ' ἀπὸ.) Ex ollis non- dum sacrificatis & illibatis non capiendum esse cibum. Quidam per χυτρώποδας ἀνα- πικρέντας intelligunt ollas su- pra focum stantes, ex quibus cibi nondum rite patinis infu- si, mensis impositi atque con- secrati sunt.

ἔσθην, μηδὲ λόεσθαι· ἐπεὶ καὶ τοῖς ἐνὶ ποινῇ
 Μηδ' ἐπ' αἰκινήτοισι καθίζεν (ὃ γὰρ ἄμεινον)
 Παῖδα δυωδεκαταῖον, ὅτ' ἀνὴρ ἀνήνορα πᾶσι.
 Μηδὲ δυωδεκάμηνον· ἴσον καὶ τῷ τὸ τέτυκται. 750
 Μηδὲ γυναικείῳ λυτῷ χρόα Φαιδρύνεσθαι
 Ἄνερα. λευγαλέη γὰρ ἐπὶ χρόνον ἐς' ἐπὶ καὶ τῷ
 Ποινῇ μηδ' ἱεροῖσιν ἐπ' αἰδομένοισι κυρήσας,
 Μαμεύειν ἀδύηλα· θεὸς νύ τι καὶ τὰ νεμεσοῦ.
 Μηδὲ ποτ' ἐν προχοῇ πόλαμῶν ἄλαδε προρεούων, 755
 Μηδ' ἐπὶ κρηναῶν ἔρεϊν, μάλα δ' ἐξαλέσθαι.
 Μηδ' ἐναποψύχειν. τὸ γὰρ ἔσται λωϊόν ἐσιν
 ὧ δ' ἔρδειν. δεινὴν δὲ βροτῶν ὑπαλεύεο Φῆμη.
 Φῆμη γάρ τε κακὴ πέλεται, κέφῃ μὲν αἰεῖται
 ῥεῖα μάλα, ἀργαλέη δὲ φέρεται, χαλεπὴ δ' ἀπο-
 θέσθαι. 760
 Φῆμη δ' ἔτις πάμπαν ἀπάλλεται, ἣν τινα πολλοὶ
 λαοὶ φημίζουσι. θεὸς νύ τις ἐστὶ καὶ αὐτῇ.

HESIO.

748. Μηδ' ἐπ' αἰκινήτοισι.) bus habebant, δίδανται, τρεφὴν,
 Prohibet liberorum colloca- οἶκον, id est, ipsum Gynæceum.
 tionem super sepulcra & mor- Hesiodus ergo, ne ejusmodi
 ticina, (quæ vocat αἰκίνητα, puerulos matrum αὐτοῖς as-
 quod non moveantur, vel non suescere sinant, ex disciplina
 sint movendo,) quod priscis veteri, quia δηλύνεσθαι τὰ σά-
 infauftum videbatur. Vel al- ματα ex aquæ tepore existima-
 legorice prohibet ignaviam, bant, diligenter monet. Ibid.
 otium & delicias in prole xii. Οὐ γὰρ ἄμεινον.) Vetus clausu-
 annorum. Μηδ' ἐπ' αἰκινήτοισι- la, qua potissimum utebantur
 καθίζεν.) Pueri autem δυω- in interdictis suis principes,
 δεκαταῖοι & δυωδεκάμηνοι ο- erat, Οὐ γὰρ ἄμεινον.
 mnia communia cum matri-

755. Μη-

*Comedito, neque lavator : quia & bisce noxa inest.
 Neque super immobilibus locato (non enim bonum est)
 Puerum duodennem ; quia virum inertem facit :
 Neque duodecim mensium : aequale & hoc est.
 Neque muliebri in balneo corpus abluito
 Vir : gravis enim ad tempus est & in hoc
 Pœna. neque in sacrificia accensa incidens,
 Reprehende arcana : Deus quippe & hac indigne fert.
 Nec unquam in alveo fluviorum mare influentium,
 Neque super fontes mejito : quin valde evitato.
 Neque incacato. id enim nibilo est melius
 Sic facere. gravem vero mortaliū evitato famam.
 Fama enim mala est, levis quidem levatu
 Facillime, molesta vero portatu, difficilisque depositu.
 Fama vero nulla prorsus perit, quam quidem multi
 Populi divulgant. quippe Dea quadam est & ipsa.*

HESIO.

755. Μηδὲ ποτ') Hi recte in fontes immingere dicuntur, qui sacram doctrinam commaculant.

756. Μηδ' ἐπὶ κενύων.) Hic versus in Ald. & aliis editionibus deest; quem tamen agnoscunt Scholiastæ, vel alio loco poni volunt, nempe versu 735. ut in editione Stephani, & hic, & ibi positus est.

758. Δεινὴν.) Boni nomi-

nis præcipuam curam habendam esse vult, quia (versu sequenti) nulla fama prorsus evanescat tanquam inanis, & non omnino de nihilo sit, quod vulgo fertur, famæ enim vim quandam divinam etiam inesse. Ex hoc loco desumfit Virgilius descriptionem famæ, 4. Æneid. vers. 173.

Fama malum, &c.

762. Φημιζουσι.) Ita C. V. alii
 Φημιζουσι. 9. γ. τοι.

F 41

2. Π.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

Ἡμέραι.

ARGUMENTUM IN DIES.

Tradit discrimina dierum, qui fausti vel inauspicati sint, item alia aliis diebus licere. Quædam vero discrimina ad causas naturales referri possunt, quædam sunt ex superstitionibus. Sunt autem eatenus discrimina servanda, quatenus causæ naturales cogunt. Superstitio vero præter causas naturales est, & ex impietate profecta. Esset vero insania, non

Η ματα δ' ἐκ δίοθεν πεφυλαγμένῃ, εὖ καὶ μοῖ-
ραν

Πεφραδέμεν δμώεσι· τριηκάδα μηνὸς ἀρίστην
ἔργα τ' ἐποπτεύειν, ἥδ' ἀρμαλὴν δατέασθαι.
Εὖτ' ἂν ἀληθείην λαοὶ κρίνοντες ἄγωσιν·

Αἶδε γὰρ ἡμέραι εἰςὶ Διὸς παρὰ μητιόεντῃ. 5

Πρῶτον ἔνη, τετράς τε, καὶ ἑβδόμη, ἱερὸν ἡμᾶρ·

Τῇ

2. ΠΕφραδέμεν δμώεσι; τριηκάδα μηνός.) Orditur a tricesima mensis die, quam dicit optimam esse. Eo die exactio- nes debitorum & usurarum, ut patet ex Aristophane, similiter & forensia judicia Athenis fieri solebant. Conveniebat enim populus in feriis, ut judicaretur, doceretur de religione, & mores formarentur. Tum scenici ludi fiebant, qui vice concionum fuerant. Et hi ritus ad

res politicas, non phycas referendi sunt.

4. Εὖτ' ἂν.) Quidam Scholiastes hunc versum aliter intelligit, & ita interpretatur: ὅταν μετὰ ἀληθείας κρίνωσιν οἱ ἄνθρωποι τὰς ἡμέρας· ἥτοι ὅταν τὴν ἀληθῆ ἐπίσταται σύνοδοι, καὶ μετ' ἀκρίβειας γινομένην.

6. Πρῶτον ἔνη.) Athenienses mensem, qui apud eos est 30. tantum dierum, in tres decades dividunt, quarum pri-

HESIODI ASCRÆI DIES.

ARGUMENTUM IN DIES.

non habere naturæ rationem, cum illa nobis
usui sit, & nostra causa a Deo condita. Itaque
discrimina dierum nata sunt aliqua ex parte
ex aspectibus, quibus Luna intuetur Solem:
nam quadrati aspectus cient pugnam naturæ
cum morbo: sed superstitiosa observatione
aucta sunt. Nam inde apparet, non esse cer-
tam rationem discriminis dierum apud He-
siodum, quod ait, aliis alios dies probari.

Dies vero ex Jove observans, bene secundum decorum
Præcipe servis. tricesimam mensis optimam
Ad opera inspiciendum, de mensumque dividendum:
Nempe cum circa jâris negotia & judicia populi versen-
He enim dies sunt Jove a prudente. (tur.
Primum novilunium, quartaque, & septima, sacra dies:
Hac

mam nominant *ἱσαμένῃ μηνός* ad Lunæ decrementum mi-
secundam *μεσῆν*, tertiam nuendo, *ἐνάτην φθίνοντα*,
φθίνοντα. Deinde primæ de- secundam *οὐδόην φθίνοντα*,
cadis diem primam *πρῶτην*, tertiam *ἐξόδομην φθίνοντα*,
secundam *δευτέραν ἱσαμένῃ*, usque ad *τριακάδα*, id est 30.
tertiam *τρίτην ἱσαμένῃ*, & ita diem, quam etiam *ἐννηκὴν νέαν*
deinceps usque ad *δεκάτην* vocabant, id est, veterem &
ἱσαμ. Secundæ decadis diem novam: quo nomine etiam
primam, *πρῶτην ἐπὶ δέκα*, se- instantis mensis prima dice-
cundam, *δευτέραν ἐπὶ δέκα* batur: itemque prima dies
usque ad *εἰκοσὴν* sive *εἰκάδα*, id Lunæ jam apparentis, & ter-
est, xx. diem. Tertiz primam, tia a coitu digressæ. Cæterum
πρῶτην ἐπὶ εἰκάδι: vel Solo- Hesiodus hic, nec singulatim
nis inventu, numeros dierum omnes dies, aut ex ordine,

Τῇ γὰρ Ἀπόλλωνα χρυσάορα γείνατο Λητώ.
 Ὀγδοάτῃ τ' ἐνάτῃ τε, δῦα γε μὲν ἡμαῖα μηνὸς (770)
 Ἐξοχ' ἀεζομένοιο βροτήσια ἔργα πένεοιαι.
 Ἐνδεκάτῃ τε, δυωδεκάτῃ τ', ἄμφω γε μὲν ἐοῖλαί. 10
 Ἡ μὲν οἷς πείκειν, ἡ δ' εὐφρονα καρπὸν ἀμᾶσαι.
 Ἡ δὲ δυωδεκάτῃ τῆς ἐνδεκάτης μέγ' ἀμείνων.
 Τῇ γάρ τοι νῆϊ νήματ' ἀερισπότητ' ἀράχνης
 Ἡματ' ἐκ πλείε, ὅτε ἴδρις σωρὸν ἀμᾶσαι.
 Τῇ δ' ἰσὺν σήσαντο γυνή, προβάλοιό τε ἔργον. 15
 Μηνὸς δ' ἰσαμένω τρισκαιδεκάτην ἀλέαοιαι
 Σπέρματ' ἀρξαοιαι φυτὰ δ' ἐνθρέψαοιαι ἀρίστη.
 Ἐκλήδ' ἡ μέσση μάλ' ἀσύμφορός ἐσι φυτοῖσιν. (780)
 Ἀνδρογόν' ἀγαθή· κέρη δ' ἐ σύμφορός ἐσιν,
 Οὔτε γενέοιαι πρῶτ', ἔτ' ἀρ γάμε ἀντιβολῆσαι. 20
 Οὐ-

nec iisdem etiam appellatio- recte *utilis* dicit crescentibus :
 nibus commemorat, sed repe- nam humores alit crescentia
 tit quosdam bis aut ter, non- lunæ.
 nullis interim velut μεταδύπαν 10. Ἐνδεκάτῃ.) Decimo præ-
 αμ' ἀκρίων prætermisissis : quod terito, undecimum & duode-
 suo quoque loco notabi- cimum varie laudat : quia
 mus. Ἐν ἰgitur primus dies Luna Solem trigono aspectu
 est, pro ἔνῃ νῆϊ νῆα, nempe me- intuetur, quem beneficum
 tri causa. Hunc dicit esse fa- vocant.
 crum : sunt enim omnia ini- 11. Ἡ μὲν οἷε.) Per synzresin
 tia sacra : τετράς pro τετάρτῃ, pro δ'ίας.
 quartus dies, qui itidem sa- 13. Τῇ.) Id est, ταύτῃ. Ἀε-
 cer est, quia eo die prodit a σπότητ', pro ἀερισπότης, in
 coitu Luna, primumque tunc aërē penderis.
 conspicitur. 14. Ἡματ'.) Quidam le-

8. Ὀγδοάτῃ.) Præteritis se- gunt ἐκπλεῖν, unico vocabu-
 cundo & tertio, quinto item lo, & dicunt, ita vocari xxii.
 & sexto diebus, ut *mediis*, ve- diem, quasi cumulatam & ad-
 nit ad octavum & nonum, quæ s. auctum.

*Hac enim Apollinem ense aureo armatum genuit Latona.
Octavaque & nona, amba dies mensis
Egregie crescentis ad curandum opera mortaliū.
Undecima vero, duodecimaque, amba quidem bona:
Hac quidem tondendis ovibus, illa latis segetibus me-
tendis.*

*Duodecima tamen undecima multo melior.
Hac enim net fila in aëre suspensus araneus
Die expleta, quum & prudens formica acervum
colligit.*

*Hac telam ordiatur mulier, proponatque opus.
Mensis autem inchoati decima tertia caveto
Sementem incipere: plantis vero inferendis optima est.
Sexta vero media valde incommoda est plantis:
Viripara bona: puella vero non utilis est,
Neque gignenda primum, nec nuptiis tradenda.*

Nec

16. Μηνός.) Ait, xviii. diem tē nimirum Luna; utilis ve-
stationi obesse, nimirum pro-
pter immodicum humorem. ex ro maribus gignendis: nam
Vetant enim sementem facere ex humido semine femellæ,
in solo humidiorē iusto. Con- ex ficciore puelli nascuntur.
tra plantas ferere præcipiunt Et decrescente Luna semen
pluviis etiam tempestatibus. minus humidum est, quam
crescente.

Vocat autem hunc diem τρις-
καιδεκάτην μηνός Ιταμένω, qui
dicitur alias τρίτη ἐπὶ δέκα.

18. Ἑκτη.) Præter vulga-
tum morem vocat decimum
sextum diem, ἕκτην μέσσην,
quum alias dicatur ἕκτη ἐπὶ
δέκα. Est autem hæc dies,
contra quam superior, in-
commoda plantis, decrescen-

20. Οὕτως γένεσθαι. ἢ τ' ἄρ' γά-
μος ἀντιβολῆσαι.) Id est, non
est utile puellis, ut tum con-
trahant nuptias, quia a ple-
nilunio cœpit jam humor de-
ficere. Addit deinde quædam
pastoralia officia, quæ omnia
ad quadratum aspectum per-
tinere videntur. Ibid. Γένεσθαι.
MSS. Γένεσθαι μάλα.

Οὐδὲ μὲν ἢ πρώτη ἔκτη κέρη τε γενέσθαι
 ἌρμενⓈ, ἀλλ' ἐρίφους τάμνειν καὶ πώεα μῆλων
 Σηκόν τ' ἀμφιβαλεῖν ποιμνήϊον, ἥπιον ἡμᾶρ.
 Ἐσθλὴ δ' ἀνδρογόνⓈ, φιλέει δὲ τε κέρτομα βάζειν,
 Ψεύδεάθ', αἰμυλίους τε λόγους, κρυφίους τ' ὁαρι-
 σμούς. • 25

Μηνὸς δ' ὀγδοάτῃ κάπρον καὶ βῆν ἐριμυκόν
 Ταμνέμεν, ἐρήας δὲ δωδεκάτῃ ταλαεργούς.
 Εἰκάδι δ' ἐν μεγάλῃ, πλέω ἡμαί, ἴσθρα Φῶτα (790)
 Γίνεσθαι· μέγα γάρ τε νόον πεπυκασμένⓈ ἐστίν.
 Ἐσθλὴ δ' ἀνδρογόνⓈ δεκάτῃ, κέρη δὲ τε τετράς 30
 Μέσση. τῇ δὲ τε μῆλα, καὶ εἰλίποδας ἑλικας βῆς,
 Καὶ κύνα κερχαρόδοντα καὶ ἐρήας ταλαεργούς
 Πρηύνειν, ἐπὶ χεῖρα τιθεῖς. πεφύλαξο δὲ θυμῷ,
 Τετράδ' ἀλεύαδαι φθίνοντός θ' ἰσαμένους τε,
 Ἄλγεα θυμόβορεῖν. μάλα τοι τετελεσμένον ἡμᾶρ. 35
 Ἐν δὲ τετάρτῃ μηνὸς ἄγεσθαι εἰς οἶκον ἄκοιτιν,
 Οἶωνός κρινάς, οἳ ἐπ' ἔργματι τέττω ἄριστοι.
 Πέμπτας δ' ἐξαλέασθαι· ἐπεὶ χαλεπαὶ τε καὶ αἰνάι. (800)
 Ἐν πέμπτῃ γάρ φασιν Ἐρινυῖας ἀμφοιπολεύειν,
 ὄρ-

26. Μηνὸς δ' ὀγδοάτῃ.) Hoc prudentem virum nasci, & tempore aprum & bovem castrare convenit. ἴσθρα eum vocat, qui multa

27. Ταμνέμεν.) Hoc loco invenit & vidit. 29. Γίνεσθαι.) Hic pro πεπυκασμένⓈ nonnulla exemplaria habent πεπνυμένⓈ.

28. Εἰκάδι.) Sic vocat vigesimum diem, quod summa dies sit μηνὸς μισθόνⓈ, diebus τῷ φθίνοντⓈ continuo insequenribus. Εἰκάδι δ' ἐν μεγάλῃ.) In vigesima die dicit Luna tum abundat humore, ejus-

*Nec prima quidem sexta puella gignenda
 Apta est, sed hœdis castrandis & gregibus ovium,
 Stabuloque circumsepiendo pastoralī, benigna dies est,
 Bona vero viripara, amatque convitia loqui,
 Mendaciaque, & blandos sermones, & occulta colloquia.
 Mensis vero octava caprum & bovem valde mugientem
 Castrato, mulos autem duodecima laboriosos.
 Vicefima vero in magna, plena die, prudentem virum
 Generato: valde enim bona est indolis.
 Bona autem viripara decima, puella vero & quarta
 Media, hac vero & oves, & curvipedes retoris cornibus
 boves,*

*Et canem asperis dentibus, mulosque laboriosos
 Cicurato, manum imponens, cautus vero esto animo,
 Ut quartam vites desinentis & inchoati mensis,
 Doloribus conficiendo animo. valde hac accommoda est
 Quarta autem mensis uxorem domum ducito, (dies.
 Observatis avibus, qua ad hanc rem sunt optima.
 Quintas vero evitato: quia difficiles sunt & graves.
 In quinta enim ajunt Furias obambulare,*

Per-

ejusque lumen est gelidum magis, & calor temperatior, quam cholericis morbis, ad postremum quartam magis languent; tunc propter humoris abundantiam mitiora sint, facilius cicurantur. phlegmatici contra.

34. Τετράς.) Quartam diem a fine mensis & decimum quartum, vel (ut alii volunt) quartum & vigesimum quartum improbat, tunc enim & oppositio & interlunium

38. Πέμπτης.) Quintos dies monet fugiendos, nempe v, xv, & xxv. cujus rei nullam adfert rationem naturalem, sed eam, quæ est de religione, nempe quod tunc furie obambulent, & pœnas expetant a sceleratis hominibus.

Ὀρκοντιγγυμένας. τὸν Ἔρις τέκε πῆμ' ἐπιόρκοις. 40
 Μέσση δ' ἑβδομάτῃ Δημήτερι ~~ἱερὸν ἀκτὴν~~
 Εὐ μάλ' ὀπιπτεύοντα εὐτροχάλῳ ἐν ἀλῶν
 Βάλλειν· ὑλοτόμον τε ταμῆν θαλαμήϊα δῆρα,
 Νηϊά τε ξύλα πολλὰ, τὰ τ' ἄρμενα νηυσὶ πέλοντα.
 Τετράδι δ' ἄρχεσθαι νῆας πῆγνυσθαι ἀραιάς. 45
 Εἰνὰς δ' ἡ μέσση ἐπιδείελα λῶϊον ἡμᾶρ.
 Πρωτίσῃ δ' εἰνὰς παναπήμων ἀνθρώποισιν.
 Ἐὐδλὴ μὲν γάρ τ' ἠδὲ φυτεῦμεν, ἠδὲ γενέσθαι, (810)
 Ἀνέρι τ' ἠδὲ γυναικί. καὶ ἔποτε πάγκακον ἡμᾶρ.
 Παῦροι δ' αὖτ' ἴσασι, τριτενάδα μηνὸς ἀρίσῃν 50
 Ἀρξασθαι τε πίθου, καὶ ἐπὶ ζυγὸν αὐχένα θῆναι
 Βεσσι καὶ ἡμιόνοισι καὶ ἵπποις ὠκυπόδεσσι.
 Νῆα πολυκλήϊδα θοὴν εἰς οἴνοπα πόντον
 Εἰρύμεναι. παῦροι δέ τ' ἀληθέα κικλήσκουσι.

Τε-

41. Μέσση δ'.) Monet Poë-
 ta, fruges ventilandas a ple-
 nilunio, quia sub id tempus
 excitantur venti, & aura sic-
 cior est. Prodest autem im-
 portari frumentum siccius :
 nam madidum importatum,
 statim corrumpitur.

43. Βάλλειν· ὑλοτόμον.) Ju-
 bet secari ligna ad thalamos &
 naves, quod materia, quæ cedi-
 tur decrescente Luna, firmior
 fit; quæ vero crescente Luna,
 illico putrescat.

44. Νηϊά.) In quibusdam
 exempl. interjicitur hic ver-
 sus, Τῇμ ~~ἱερὸν ἀκτὴν~~ πέλι-
 ται τμηθεῖσα σιδήρῳ. Sed quo-
 niam is supra habetur versu
 419. abundare omnino vide-
 tur.

46. Εἰνὰς.) Nonā dies me-
 dia, id est, xix. meridiana, me-
 lior est. Ἐπιδείελα, adverb. e
 plurali numero, ut πρῶτα.
 Quidam legunt ἐπὶ δείελα.
 Derivatur a δείελα, crepuscu-
 lum.

*Perjurium vindicantes: quod malum contentio genuit
perjuris.*

Media vero septima, Cereris sacrum munus

Diligenter inspiciens bene equata in area

*Ventilato: roborumque sector incidito cubicularia
ligna,*

Navaliaque ligna multa, & qua navibus congrua sunt.

Quarta vero incipito naves compingere biantes.

Non autem media pomeridiana melior dies.

Prima vero nona prorsus innoxia hominibus.

*Bona siquidem est ad plantandum, & ad generan-
dum,*

*Tam viro quam mulieri: nec unquam prorsus mala
dies.*

*Sed pauci rursus sciunt, tertium nonum mensis opti-
mum*

Implendis doliis, & ad jugum collo imponendum

Bobus & mulis & equis celeribus.

Navem bene clavatam celerem in nigrum pontum

Trabito. Sed pauci vera intelligunt.

Quarta

47. Πεντήτη.) Prima nona XIX. die mensis, biduo nempe
dies, scilicet a principio men- ante ἡμέρῃ καὶ ἡμέρῃ.
fis, innocua est propter gemi-
num aspectum, cum Sol abest
a signis.

51. Ἀρξάνθου πύθου.) Græci-
smus, pro aperire dolium.

49. Ἄνθε· ἡμέρῃ καὶ ἡμέρῃ·
κον.) Proverb. Nullus dies
omnino malus.

54. Εὐρύμεναι· πύθου· δέ
τ', &c.) Id est, pauci certe
servant hoc dierum discrimen,
pauci norunt, quisnam
dies præstet.

50. Παῦροι.) Loquitur de-

55. Τε-

Τετράδι δ' οἶγε πίθον. περὶ πάντων ἱερὸν ἥμαρ 55
 Μέσση· παῦροι δ' αὖτε μετ' εἰκάδα μηνὸς ἀρίστην,
 ἥδ' ὅς γινομένης ἐπιδείελα δ' ἐς χερσίων.
 Αἶδε μὲν ἡμέρας εἰσὶν ἐπιχθονίοις μέγ' ὄνειαρ. (820)
 Αἱ δ' ἄλλα μετὰ δέποι, ἀκήριοι, ἧ' τι φέρουσαι.
 Ἄλλα δ' ἀλλοίην αἰνεῖ, παῦροι δέ τ' ἴσασιν. 60
 Ἄλλοτε μητρὶν πέλει ἡμέρη, ἄλλοτε μήτηρ.
 Τάων εὐδαίμων τε καὶ ὄλβιος, ὅς τάδε πάντα
 εἰδὼς ἐργάζεται, ἀναίτι' ἀθανάτοισιν,
 ὄρνιθας κρῖνων, καὶ ὑπερβασίας ἀλεείνων.

ΗΣΙΟ·

55. Τετράδι) Diem xiv. intelligit.

56. Μέσση· παῦροι δ' αὖτε.) Ἐλλειψις hic est: nam ad dies referri debet, ut sit sensus: Pauci post vigesimam mensis optimam probant sequentes dies. Nam & tempestatum & corporum maxime mutationes sunt principio postremae quartæ.

58. Αἶδε μὲν.) Epilogus est præceptorum. Est igitur considerandum, quid religio præcipiat, deinde quid oriatur ex causis naturalibus. Quod enim secus se habet, superstitio est.

59. Αἱ δ'.) Μετὰ δέποι promiscuum sonat. Ἀκήριοι autem videtur Politianus vertisse emortuos dies. Et Hom. somnia

Τ Ε Λ Ο Σ.

*Quarta vero aperi dolium. præ omnibus sacra dies est
Media: pauci vero rursum post vicesimam mensis opti-
mam.*

*Aurora vigente. pomeridiana vero est deterior.
Et hæc quidem dies sunt hominibus magno commodo.
Cetera autem incerta, sine sorte, nihil ferentes.
Sed alius aliam laudat, pauci vero norunt.
Interdum noverca est dies, interdum mater.
De his beatusque & felix, qui hæc omnia
Sciens operatus fuerit, inculpatus diis,
Auguria observans, & delicta evitans.*

HESIO.

somnia vocat ἀκήρεια, quasi di-
cas inania:

60. Ἄλλοι.) Hic videmus
Hesiodum non ubique secu-
tum certam rationem, sed in
plerisque superstitionem &
consuetudinem hominum.

61. Ἄλλοι.) Proverb. Dies
noverca & parens.

62. Τάνν.) Bene, inquit,

habebit, qui servaverit discri-
mina rerum. Adjecit tamen
correctionem, quod alii alias
pro bent ac laudent. Verum
iste inculpabilis, i. e. ille non
peccabit, qui non violabit
ea, quæ religiose & utiliter
constituta sunt. Nam Dii
favent iis, qui natura recte
utuntur.

G

I. H

F I N I S.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

Ἀσπίς Ἡρακλέους.

ARGUMENTUM IN SCUTUM

HERCULIS.

Inscribitur hoc Poëma proprio nomine Herculis scutum, quod ejus præcipua sit hic descriptio. Rei autem argumentum sic habet. Taphii facta expeditione in Electryonis boves, interemerunt fratres Alcmenæ, qui armenta a vi illorum defendere conabantur. Cum autem Amphitryo cum ea coire vellet, non prius promisit, quam de fratricidis poenas sumisset. Quamobrem ipse eo profectus illos interfecit. Eadem autem nocte cum ea coeunt & Jupiter & Amphitryo: hic reversus a proelio, ille vero hominibus auxiliatorem generare volens. Peperit illa ex Amphitryo-

Η αἷη προλιπῶσα δόμους καὶ πατρίδα γαῖαν
 ἦλυθεν ἐς Θήβας, μετ' ἀρήϊον Ἀμφιτρυῶνα
 Ἀλκμήνῃ, θυγάτηρ Λαοσόου Ἠλεκτρυῶν^Θ.
 Ἡ δὲ γυναικῶν φύλον ἐκαίνυτο θηλυτεράων
 Εἰδὲί τε μεγέθει τε. νόον γὰρ μὲν ἔτις ἔρις

5

Τάων

1. **Η** αἷη.) Dubitari a multis solet, quid sibi velit hoc ^{ἀσπίδος} initium, quod & abruptum videtur, & obscurum, ideoque varie absurdeque a multis est expositum. Nos igitur, ex G. Cantero, declarationem ejus evidentem adferemus (cujus ille I. Auratum sibi auctorem esse profetur) qua omnis omnino difficultas tolli videtur. Est autem res paulo altius repetenda. Hesiodus inter cætera, quæ Pausanias in Bœoticis enumerat, scripsit etiam *μεγάλας ἡέας*, ut vocat idem Pausanias, & præterea Athenæus, & Apollonii, Pindari, Sophoclis interpretes: in quibus præclarissimas quasque mulieres

HESIODI ASCRÆI SCUTUM HERCULIS.

ARGUMENTUM IN SCUTUM HERCULIS.
 Iphitryone quidem Iphicium, ex Jove vero
 Herculem: qui cum auriga Iolao proficisci-
 tur adversus Cygnum, Martis filium: qui de-
 cimas ducentes ad Pytho, deprædabatur.
 Profectus igitur scuto per Vulcanum facto
 Trachinem abit ad Ceycem. Congressus
 cum Cygno, eum interimit, Martemque pro
 filio suo pugnantem in cruce vulnerat. At-
 que ita venit ad Ceycem. Erat autem Cygnus
 gener Ceycis, ob filiam Themistonoën.

Alt qualis relicta domo ac patria tellure
 Venit Thebas, secuta maritum Amphitryonem
 Alcmena, filia populorum dissipatoris Electryonis.
 Quæ mulierum genus superabat fœminearum.
 Forma quæ & proceritate. mente utique nulla cum ea
 certabat

Illæ-

liæres & heroinas perpetuo car-
 mine celebravit, ut vel singulas
 pro exemplo nobis propone-
 ret, vel unam aliquam præcla-
 rissimam cum reliquis compa-
 raret. Hinc enim dictæ sunt
ἡσίοι, quod singulæ similitudi-
 nes ab his vocibus, *ἡσίοι*, inci-
 perent: sicut & in Homeri Bœ-
 otia factum cernimus, & apud
 Hebræos in Pentateucho. Quo-
 circa etiam contigit, ut *ἡσίοι*
 posteriores Poëtæ, & inter alios
 Hermesianax Colophonius,
 Hesiodi fuisse amicam puta-
 rint, quam hoc modo celebra-

verit, ut & Homerus Penelo-
 pen, & alii alias. Earum igitur
ἡσίοι fragmentum est, quod
 hodie exstat, scutum Herculis,
 quo una comparatio earum,
 quibus totum opus constabat
 quamplurimis, continetur:
 itaque & ab *ἡσίοι*, sicut etiam
 reliquæ, incipit. Et quam-
 vis hoc opusculum magni sit
 operis fragmentum, pro-
 prio tamen insignitur nomi-
 ne (ut antea diximus) &
 Scutum Herculis vocatur,
 quod ejus præcipua sit in hac
 comparatione descriptio,

Τάων, ἃς θνητὰ θνητοῖς τέκνῳ ἐννηθεῖται.
 Τῆς καὶ ἀπὸ κρηθρῶν, βλεφάρων τ' ἀπὸ κυανεάων
 Τοῖον αἶψ' οἷόν τε πολυχρῦσος Ἀφροδίτης.
 Ἡ δὲ καὶ ὥς κατὰ θυμὸν ἐόν τις σκεν ἀκοίτην,
 Ὡς ἔπω τις ἔτισε γυναικῶν θηλυτεράων, 10
 Ἡ μὲν δὲ πατέρ' ἐδολὸν ἀπέκτανεν, ἱφὶ δαμάσας,
 Χωσάμεν περὶ βροτῶν. λιπὼν δ' ὄγε πατρίδα γαῖαν
 Ἐς Θήβας ἰκέτευσε Φερεσάνκας Καδμείδης.
 Ἐνθ' ὄγε δῶματ' ἔναιε σὺν αἰδοίῃ παράκοιτι,
 Νόσφιν ἄτερ φιλότῃτ' ἐφίμερ'· ὃ γὰρ οἱ ἦεν 15
 Πρὶν λεχέων ἐπιβῆναι εὐσφύρ' Ἡλεκτρυνῶνς,
 Πρὶν γε Φόνον τίσατο κασιγνήτων μεγαθύμων
 Ἡς ἀλόχευ', μαλερῶ δὲ καταφλέξαι πυρὶ κώμας
 Ἀνδρῶν ἡρώων Ταφίων ἰδὲ Τηλεβοάων.
 Ὡς γὰρ οἱ διέκετο, θεοὶ δ' ἐπιμάρτυροι ἦσαν. 20
 Τῶν δ' ὅγ' ὀπίζετο μῆνιν, ἐπείγετο δ' ὅττι τάχιστα
 Ἐκτελέσαι μέγα ἔργον. ὃ οἱ δίοθεν θέμις ἦεν.
 Τῷ δ' ἅμα ἰέμενοι πολέμοιό τε φυλόπιδός τε,
 Βοιωτοὶ πλήξιπποι, ὑπὲρ σακίων πνεύοντες,

ΛΟ-

sicut apud nos Somnium Scipionis dicitur. Hæc igitur de
 ipsis vocabulis initii. Orditur
 autem Poëta a commendatio-
 ne Alcmenæ, quæ Amphitryo-
 nem patris interfectorem The-
 bas secuta est.

7. Κυανεάων.) Religio fuit
 in versu, qui tam male habe-
 ret, mutata quicquam viris
 doctis, quod ignorarent ra-
 tiones Poëticas. Legendum
 κυανεάων.

13. Ἐς Θήβας ἰκέτευσε.) Ἰκέ-
 τεύειν, hoc loco ξενίζειν μετοικί-
 ζεσθ', ἐπὶ Ἑσθείᾳ; ἰκέτευσε ἐς
 Θήβας Καδμείδης, nihil aliud
 est, quam εἰς Θήβας ἐπὶ Ἑσθ-
 εῖᾳ τὰς Καδμείδης; ἐπείχετο:
 Thebanos auxilii causa pete-
 bat: Vel Thebas, implora-
 turus auxilium Cadmeorum;
 proficiscebatur. Quæ ἰκετεῖα
 veteribus & ducibus erat usi-
 tatissima.

15. Νόσφιν.) Declarat occa-
 sionem

Illarū quas mortales mortalibus peperere concumbentes.
 Cujus & a vertice, & a palpebris nigris capibus
 Tale quiddam spirabat, quale & ab aurea Venere.
 Atque hæc talis existens, tam animo suam colebat conju-
 gem,

Perinde ut nulla unquam coluit mulierum feminearum,
 Quamquam ipsi patrem præstantem occidisset, vi domitū,
 Ira commotus propter boves. relicta autem ille patria
 tellure

Thebas venit, supplicans scutatis Cadmeis.
 Ubi idem habitabat cum veneranda conjuge,
 Seorsim absque concubitu desiderabilj. Non enim licebat
 ipse

Ante lætū conscendere formosa Electryonidis,
 Quam cædem ultus esset fratrum magnanimorum.
 Sua conjugis, flagrantique combussisset igne vicos
 Virorum heroum Taphiorum atque Teleboarum.
 Ita enim constitutum ipsi erat, diique testes facti fuerant.
 Quorū ille verebatur iram, festinabatq; quam celerrime
 Exequi magnum opus, quod ipsi divinitus incumbibat.
 Hunc autem una, cupidi bellicque præliique,
 Bæotiæ equitando insignes, supra chypeos animum gerentes,

Lo-

sionem suscepti belli ab Am- *Ἰφίτρυον*, ἀνάγκη ἔχει, vel
 phitryone, *ἀναγκάσθων* &c. Cæterum vox

22. *Ὁ δὲ διὰ τὸν θεόν* (ἡ δὲ) *ἀδύνατος* ad juramentum spectat
 Vox *ἡμῶν* hic, *ἡμῶν* quod præcellerat. Quicun-
 designat, sicut ex imitatione que ergo juramento se obstrin-
 Græcorum apud Latinos sæ- git, illum urget *Διὰ τὸν θεόν*, aut
 pe, & præcipue Horatium: *ἡμῶν ἀδύνατος* quare iuranti-
 Quicquid corrigere est nefas, dum, *ἡμῶν* iurandum dixerunt
ὅπως διὰ τὸν θεόν ἀδύνατος, & veteres.
 per consequens, *ὅπως μὴ κα-*

Λακροί τ' ἀγχέμαχοι, καὶ Φωκῆες μεγάθυμοι, 25
 ἔσποντ'. ἦρχε δὲ τοῖσιν εὖς πάϊς Ἀλκαίοιο,
 Κυδίοων λαοῖσι· πατὴρ δ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 Ἀλλην μῆτιν ὕφαινε μετὰ Φρεσὶν, ὅφρα θεοῖ-
 σιν

Ἀνδράσι τ' ἀλφειῇσιν ἀρής ἀλκτῆρα φυτεύσῃ.
 ὦρετο δ' ἀπ' ἐλύμποιο δόλον Φρεσὶ βυροδόμευ-
 ων, 30

Ἰμείρων Φιλότητι, εὐζώνοιο γυναικὸς
 Ἐννύχι, τὰχα δ' ἴξε Ιυφαόνιον, τόθεν αὖθις
 Φίκιον ἀκρότατον προσεδήσατο μητίετα Ζεὺς·
 ἔνθα καθεζόμεν, Φρεσὶ μῆδετο θέσκελα ἔργα. 35
 Αὐτῇ μὲν γάρ, κυκτὶ τανυσφύρεσ' Ἡλεκτρυώνης
 Εὐνῇ καὶ Φιλότητι μίγῃ, τέλεσεν δ' ἄρ' ἐέλδωρ.
 Αὐτῇ δ' Ἀμφιτρεύων λαοσό, ἀγλαὸς ἥρας,
 ἔκτελάσας μέγα ἔργον, ἀφίκετο ὅνδε δόμονδε.
 Οὐδ' ὅγ' ἐπὶ δμῶας καὶ ποιμένας ἀγροιώτας
 ὦρετ' ἰέναι, πρὶν γ' ἥς αἰλόχευ' ἐπιβήμεναι εὐνῆς. 40
 Ταῖσι γὰρ κραδίην πόδι αἶνυτο ποιμένα λαῶν.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀσπασὸν ὑπεκπροφύγῃ κακότη-
 τας

Νῆσθ' ὑπ' ἀργαλέης, ἣ καὶ κρατερεῖ ὑπὸ δεσμῇ.
 Ὡς ῥα τότε Ἀμφιτρεύων χαλεπὸν πόνον ἐκτολυπεύ-
 σας,

Ἀσπασίως τε Φίλως τε εὖν δόμον εἰσαφίκανε. 45
 Παννύχι δ' ἄρ' ἔλεπτο σὺν αἰδοίῃ παράκοιτι,
 Τερπόμεν δάροισι πολυχρύσεσ' Ἀφροδίτης.
 Ἡ δὲ θεῶ δμηθεῖσα καὶ ἀνέρι πολλὸν ἀρίσῳ,
 Θῆκε ἐν ἐπταπύλῳ διδομαίονα γένεσθαι παῖδε,
 οὐκ ἔθ' ὁμὰ φρονέοντε, (κασιγνήτω γὰρ μὲν ἦσιν.) 50

Τὸν

*Locrique cominus pugnantes, & Phocenses magnanimi,
Sequebantur. ducebat autem eos praestans puer Alcai,
Gaudens tot populis. At pater hominumque deorumque
Aliud consilium texebat in animo, ut Diis pariter
Et hominibus rerum indagatoribus Martis depulsatorem
plantaret.*

*Profectus autem ab Olympo est dolum alta mente vol-
Desiderans concubitus elegantis mulieris (vens,
Per noctem: celeriterque venit in Typhaonium, unde
rursum*

Ad Phicium summum accessit prudens Jupiter.

Ubi residens mente versabat divina opera.

Nam eadem quidem nocte cum procera Electryonide

In lecto concubitu mixtus est, perfecitque desiderium:

*Eadem autem & Amphitryo populorum dissipator, illu-
stris heros*

Perfecto magno opere, rediit domum suam.

Neque ille ad famulos & pastores agrestes

Perrexit ire, antea quã suae conjugis conscendisset lectum.

*Tale siquidem corde desiderium ceperat pastorem populo-
rum,*

*Sicut quando quispiam magno affectu effugit afflictionem
Morbo ex difficili, aut etiam validis ex vinculis:*

Ita tunc Amphitryo difficili labore exantlato,

*Magnoque affectu, lubentique animo, domum suam re-
versus est.*

Totaque nocte concubuit cum veneranda uxore,

Oblectando se muneribus aurea Veneris. (primo,

Illam autem a Deo pariter domitam, & ab homine longe o-

Thebis septem portas habentibus geminos peperit pueros,

Haecquaequam similes, quamquam fratres essent.

Alte-

Τὸν μὲν χειρότερον, τὸν δ' αὖ μέγ' ἀμείνονα
Φῶτα,

Δεινόν τε κρατερόν τε, βίην Ἡρακληεῖην·

Τὸν μὲν ὑποδμηθεῖσα κελανεφεί Κρονίωνι,

Αὐτὰρ Ἰφκλῆά γε δορυασόω Ἀμφιτρεύωνι,

Κεκριμένην γενεήν· τὸν μὲν, βροτῶ ἀνδρὶ μιγεῖσα. 55

Τὸν δέ, Διὶ Κρονίωνι, θεῶν σημάντορι πάντων·

Ὃς καὶ Κύκνον ἔπεφνεν Ἀρητιάδην, μεγάθυμον.

Εὖρε γὰρ ἐν τεμένει ἑκατηβόλῃ Ἀπόλλων·

Αὐτὸν, καὶ πατέρ' ὄν, Ἄρην, ἄτον πολέμοιο,

Τεύχεσι λαμπομένους, σέλας ὡς πυρὸς αἰθομέ-
νοιο, 60

Ἐσαότ' ἐν δίφρῳ· χθόνα δ' ἔκτυπον ἀκέες ἵπποι,

Νύσοντες χολῆσι· κόνις δέ σφ' ἀμφιδεδῆει,

Κοπτομένη πλέκτοῖσιν ὑφ' ἄρμασι καὶ ποσὶν ἵππων.

Ἄρματα δ' εὐποίητα καὶ ἀντυγες ἀμφαράβιζον,

Ἴππων ἱεμένων· κεχάρητο δὲ Κύκνῳ ἀμύμων, 65

Ἐλπόμενῳ Διὸς υἱόν, ἀρήϊον, ἡνίοχόν τε,

Χαλκῶ δῆνάσσειν, καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δύσειν.

Ἀλλὰ οἱ εὐχολέων ἐκ ἔκλυε φοῖβῳ Ἀπόλλων.

Αὐτὸς γὰρ οἱ ἐπῶρσε βίην Ἡρακληεῖην.

Πᾶν δ' ἄλσῳ καὶ βωμὸς Ἀπόλλωνῳ Παγασαίῃ 70

Λάμπεν ὑπαὶ δεινοῖο θεῷ τευχέων τε καὶ αὐτῷ·

Πῦρ δ' ὡς ὀφθαλμῶν ἀπελάμπετο· τίς κεν
ἐκείνῳ

ἔτλη θνητὸς ἐὼν κατεναντίον ὀρμηθῆναι,

Πλὴν Ἡρακλῆῳ καὶ κυδαλίμῃ Ἰολάῃ;

Κείνων γὰρ μεγάλη τε βίη καὶ χεῖρες ἄαπτοι 75

Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ σιβαροῖσι μέλεσσι.

Ὃς ῥα τόθ' ἡνίοχόν προσέφη κρατερόν Ἰόλαον.

Ἦρως, ὦ Ἰόλαε, βροτῶν πολὺ φίλτατε πάντων,

Ἦτι μετ' αἰθινάτεις μάκαρας, τοὶ Ὀλυμπον ἔχου-
σιν,

Alterum siquidem inferiorem, alterum autem longe præstantiorem virum,

Savum ac validum, vim Herculanam:

Hunc quidem compressa a nubium offuscato Saturnio,

Iphicleum autem hastarum a concussore Amphitrione,

Diversa generatione: alterum quidem, cum viro mortali concumbens: (um:

Alterum autem, cum Saturnio Deorum imperatore omni-

Qui & Cygnum occidit, Martis filium, magnanimum.

Invenit enim in luco longe jaculantis Apollinis

Ipsam, & patrem ipsius, Martem, bello insatiabilem,

Armis fulgentes, cæcæ fulgor ignis ardentis,

Stantes in curru: terram autem pulsabant veloces equi,

Ferientes ungulis; pulvisque circa ipsos dividebatur,

Excitatus compactis a curribus & pedibus equorum.

Currus autem fabrefacti & rotarum ambitus circum resonabant,

Equis festinantibus. gaudebat autem Cygnus inculpatus,

Sperans se Jovis filium, Mavortium, aurigamque

Ferro interempturum esse, & inclytæ arma despoliaturum,

Sed ipsius vota non exaudivit Phœbus Apollo.

Ipse enim contra illum contitavit vim Herculeam.

Totus verolacus & ara Apollinis Pagasæi

Collucebat prævehementis Dei armis, & ipso; (illæ

Et quasi quidem ignis ex oculis effulgebat. Quis autem

Sustinuisset, mortalis existens, obviam sub conspectum prodire;

Præter Herculem & gloriosum Iolaum?

Illorum enim & vis magna, & manus invictæ

Ex bumeris natae erant una cum robustis membris.

Is igitur tunc aurigam allocutus est fortem Iolaum.

O heros Iolæ, mortalium longe carissime omnium,

Nempe vere in immortales beatos, qui Olympum tenent,

Ἦλινεν Ἀμφιτρυῶν, ὅτ' εὐσέφανον ποτὶ Θῆβιν 80
 Ἠλθε, λιπὼν Τίρυνθον εὐκτίμενον πτολίεθρον,
 Κτείνας Ἠλεκτρυῶνα, βοῶν ἔνσπ' εὐρυμετώπων·
 Ἰκετο δ' εἰς Κρείοντα, καὶ Ἠνιόχην τανύπεπλον.
 Οἱ ῥά μιν ἡσπάζοντο, καὶ ἄρμενα πάντα παρῆ-
 χον,

Ἡ δίκη ἔσθ' ἱκέτησι, τίον δ' ἄρα κηρόθι μᾶλλον· 85
 Ζῶε δ' ἀγαλλόμεν' ἔσθ' ἐὺσφύρῳ Ἠλεκτρυῶνῃ
 Ἡ αἰλόχω· τάχα δ' ἄμμες ἐπιπλομένων ἐνιαυτῶν
 Γενόμεθ', ἔτε Φυὴν ἐναλίγκιοι, ἔτε νόημα,
 Σὸς τε πατὴρ καὶ ἐγὼ, τῷ μὲν Φρένας ἐξέλετο Ζεὺς·
 Ὃς προλιπὼν σφέτερόν τε δῶμον, σφετέρῃς τε τοκῆ-
 ας, 90

Δίχετο τιμήσων αἰλιγήμενον Εὐρυοθῆα,
 Σχέτλι' ἢ πῃ πολλὰ μετεξοναχίζειτ' ὀπίσσω,
 Ἦν ἄτην ἀχέων. ἢ δ' εἰ παλινάγρετός ἐστιν.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ δαίμων χαλεπὸς ἐπετέλλετ' ἀέθληα.
 ὦ φίλ', ἀλλὰ σὺ θᾶσσον ἔχ' ἡνία φοινικέοντα 95
 Ἴππων ὠκυπόδων· μέγα δὲ Φρεσὶ θάρσ' ἀέζων,
 Ἴδους ἔχειν θοὸν ἄρμα, καὶ ὠκυπόδων θέν' ἵππων,
 Μηδὲν ὑποδδείσας κτύπον Ἄρε' ἀνδρὸς Φόνειο,
 Ὃς νῦν κεκληγὼς περιμαίνεται ἱερὸν ἄλσ'·
 Φοῖβε Ἀπόλλων' ἐκατηβέλεταο ἄνακτ'· 100
 Ἡ μὲν καὶ κρατερός περ ἐὼν ἄαται πολέμοιο.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀμώμητ' ἰόλα·
 Ἠθῆ, ἢ μάλα δὴ τι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε

Τ-

90. Ὃς προλιπὼν.) Multa erat mederi, vel eo modo, exemplaria & quaedam MSS. quo nos fecimus, vel sic: Ὃς pro δῶμον hic habent. ἀρε, προλιπὼν δῶμα σφείζεν σφετέρῃς non sine magno scdoque. er. rure. 91. Σχέτλι') Hic etiam pro

*Peccavit Amphitryo, quoniam bene munitas ad Thebas
Abiit, relicta Tiryntho urbe bene fundata,
Postquam occiderat Electryonem, propter boves latas ha-
bentes frontes: (vestibus.*

*Venitque ad Creontem, & Heniochen longis ornatam
Qui ipsum ultro receperunt, & necessaria omnia praebe-
runt,*

*Quatenus fas est supplicibus, colueruntque ex animo magis.
Vivebat autem exultabundus cum formosa Electryonide,
Conjuge sua: moxque nos revoluta anno*

*Nati sumus, neque statura similes corporis, neque ingenio,
Pater tuus & ego: cujus quidem mentem sustulit Jupiter,*

*Qui relicta domoque sua, & suis parentibus,
Abiit veneraturus immaturo partu editum Eurystheum,*

*Infelix. certe multum ingemiscebat postea,
Noxam suam lugens: sed illa irrevocabilis est.*

Mibi vero Deus difficiles imperavit labores.

*O amice, sed tu celeriter contine habenas rutilantes
Equorum alipedum: magnamque mentibus fiduciam ac-
cumulans, (rum,*

*Recta dirige celerem currum, & alipedum robur equo-
Nihil veritus strepitum Martis hominum occisoris,*

*Qui nunc cum clangore circumquaque furit per sacrum
nemus*

Phæbi Apollinis longe jaculantis regis.

*Enimvero, etiam validus licet existat, tamen exsatura-
bitur bello.*

Hunc contra allocutus est inculpatus Jolans:

*Opacue, quam multum vero pater hominum atque Deo-
rum*

Ho-

pro μάλα, e Palatin. cod. re-
posuimus πολλά, ut constet
versus.

το, legitur etiam ἐπευλαν. MS.

Palatin. priori assentitur.

103. ἢ 3α.) Ita C. Palat.

94. Αὐτὰρ) Pro ἐπευλαν- Alii 3α.

103. Οὐ

Τιμᾷ σὴν κεφαλὴν, καὶ ταύρεσσι ἔννοσίγαια,
 Ὃς Θήβης κρήδεμνον ἔχει, ρύεταί τε πόλιν. 105
 Οἷον δὴ καὶ τόνδε βροτὸν κρατερόν τε μέγαν τε
 Σᾶς ἐς χεῖρας ἄγασιν, ἵνα κλέψῃ ἐσθλὸν ἄρην.
 Ἀλλ' ἄγε, δύσσεο τεύχε' ἄρῃα, ὅφρα τάχιστα
 Δίφρως ἐμπελάσαντες, Ἀρηὶς δ' ἡμέτερόν τε,
 Μαρνώμεσθ'. ἐπεὶ ἔτι ἀτάρβητον Διὸς υἱόν, 110
 οὐδ' Ἰφικλείδην δειδίζεταί· ἀλλὰ μιν οἶω
 φεύξεσθαι δύο παῖδας ἀμύμονα Ἀλκείδαο,
 οἳ δὴ σφι χεδὸν εἰσι, λιλαιόμενοι πολέμοιο
 φυλόπιδα σῆσειν· τὰ σφιν πολὺ φίλτετα θοίνης.
 ὣς φάτο. μείδησεν δὲ βίη Ἡρακλεΐη. 115
 θυμῷ γηθήσας. μάλα γάρ νύ οἱ ἄρμενα εἶπεν.
 καὶ μιν ἀμειβόμενα ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
 Ἡρως ὦ Ἰόλαε, διότρεφές, ἐκέτι τηλὲς
 Ἰσμήνη τρηχεῖα. σὺ δ' ὥς πάρος ἦοδα δαίφρων,
 ὣς καὶ νῦν μέγαν ἵππον Ἀρείονα κυανοχαίτην 120
 Πάντη ἀναστροφᾷν, καὶ ἀρηγέμεν ὥς κε δύνῃαι.
 ὣς εἰπὼν, κνημίδας ὀρειχάλκοιο φαεινᾶς,
 Ἡφαίστου κλυτὰ δῶρα, περὶ κνήμησιν ἔθηκε.
 Δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσιν ἔδυνε
 Καλόν, χρύσειον, πολυδαίδαλον· ὃν ῥ' οἱ ἔδωκε 125
 Παλ-

105. Ὃς Θήβης.) Fuit & The-
 be in Ægypto, a Busiride rege
 condita, ambitu centum qua-
 draginta stadiorum, centum
 portis insignis. Præterea etiam
 Thebe in Bœotia fuit a Cad-
 mo Agenoris filio condi-
 ta, quam Amphio muris or-
 navit, Bacchi & Herculis pa-
 tria.

114. φίλτετα.) Palatin. φε-
 τερα.

116. θυμῷ.) Nonnulli codi-
 ces habent θυμῷ.

118. Ἰόλαε.) Nomen peri-
 tissimī aurigæ, quasi dicas,
 ἰὸς τῷ λαῷ, jaculum seu telum
 populi.

Honorat caput tuum, & taurinus Neptunus,
 Qui Thebarum mœnia tenet, & tuetur civitatem:
 Quemadmodum & hanc mortalem validumque ma-
 gnumque

Tuas in manus adducunt, ut gloriam magnam auferas.
 Sed age, induere arma Mavortia, ut quam celerrime
 Currus inter se committentes, Martis & nostrum,
 Decertemus. Quoniam neque intrepidum Jovis filium,
 Neque Iphiclidem perterrebit: sed ipsum puto
 Mox fugiturum duos pueros inculpati Alcide,
 Qui prope adsunt, cupientes bello
 Certamen instituire: quævis ipsis multo gratior quam
 epula.

Sic ait, arrisit autem fortis Hercules,
 Animo oblectatus, admodum enim illi grata dixerat.
 Atque ipsum, respondens, verbis volucris allocutus est:
 O heros Iolææ, Jovis alumne, non procul etiam hinc
 Pugna aspera. Tu vero quemadmodum antea fuisti bel-
 licosus,
 Ita & nunc magnum equum Arionem nigricantibus setis
 obfitum

Quoque versum converte, & auxiliare pro eo ac poteris.
 Sic locutus, ocreas ex Orichalco splendido,
 Vulcani inclita dona, tibiis induxit.
 Mox & thoracem pectori induit
 Pulchrum, aureum, variegatum: quem ipsi dederat

Pal-

122. Ὀρευχάλκειο.) Orichal-
 cum, æs montanum. Schol.
 Hesiodi scribit esse æs candi-
 dum, quod in montibus inve-
 niatur, aut materiam quandam
 metallicam ære pretiosiore.

123. Ἡφαιστ.) Vulcani quæ
 vox quibusdam videtur orta
 ex Tubalcain, de quo Genes. 4.
 v. 22. sic dicta ab ἄπτω accen-
 do, & ἀπένω destruo,

Παλλὰς Ἀθηναίη κέρη Διὸς, ὅππότε ἔμελλε
 Τοπρῶτον σονόεντας ἐφορμήσασθαι αἰέθλης.
 Θήκατο δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἀρής ἀλκτῆρα σίδηρον
 Δεινὸς ἀνὴρ. κοίλην δὲ περὶ στήθεσι φαρέτρην
 Καθβάλετ' ἐξόπιθεν. πολλοὶ δ' ἔντοθεν οἷοι
 Ῥιγηλοὶ, θανάτοιο λαθιφθόγγοιο δοτῆρες.
 Πρόθεν μὲν θάνατόν τ' εἶχον, καὶ δάκρυσι μῦρον.
 Μέσσοι δὲ ξεσοὶ, περιμήκεες· αὐτὰρ ὅπιθεν
 Μορφνοῖο φλεγύαο καλυπτόμενοι πτερύγεσιν
 Ἦσαν. ὃ δ' ὄβριμον ἔγχ^ω ἀκαχμένον εἴλετο χαλ-
 κῶ.
 130 135

Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυχτον ἔθηκε,
 Δαιδαλέην, ἀδάμαντ^ω, ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖαν,
 Ἦτ' εἴρυτο κάρη Ἡρακλῆ^ω θείοιο.

Χερσὶ γέ μὲν σάκ^ω εἶλε παναίολον· εἰδὲ τις
 αὐτό

Οὐτ' ἔρρηξε βαλὼν, ἔτ' ἔθλασε, θαῦμα ἰδέσθαι. 140
 Πᾶν μὲν γὰρ κύκλῳ τιτάνῳ, λευκῶ τ' ἐλέφαντι
 Ἠλέκτρῳ θ' ὑπολαμπές ἦν, χρυσῶ τε φαινῶ
 λαμπομένον· κυάνε δὲ διὰ πτύχες ἠλήλαντο
 Ἐν μέσῳ δὲ δράκοντ^ω ἦν φόβ^ω, ἔτι φατειὸς,
 Ἐμπαλὶν ὅσοισιν πυρὶ λαμπομένοισι δεδορκώς. 145
 Τῷ καὶ ὀδόντων μὲν πλῆτο σόμα λευκὰ θεώντων,
 Δεινῶν, ἀπλήτων. ἐπὶ δὲ βλοσυροῖο μετώπῳ
 Δεινὴ Ἔρις πεπόνητο, κορύσσεια κλόνον ἀνδρῶν,
 Σχετλίη, ἥ ῥα νόον τε καὶ ἐκ φρένας εἴλετο φωτῶν
 οἷ-

130. καθβάλετ'.) Est alia | 139. χερσὶ.) Sequitur jam
 iectio, quæ pro δ' ἔντοθεν, ut | clypei Herculis elegantissima
 est in Palat. habet δὲ τοι | & admirabilis descriptio. In
 ἄλλαν. | MS. Palatin. & fere eodem

*Pallas Minerva filia Jovis, tunc cum ceperat
Primum luctuosa aggredi certamina.
Posuit autem circa humeros nocumenti depulsorium fer-
rum*

*Savus vir : cavam autem circa pectora pharetram
Rejecit in tergum, in hac multe erant sagitta
Horrendæ, mortis vocem reprimentis datrices.
Ha ab anteriori quidem parte mortem babebant prae-
fixam, & lacrymis madebant :*

*Media autem politæ erant, longa : sed a tergo
Nigra aquila contactæ alis (it :
Erant. ille autem validam hastam præfixam ere corripu-
Capiti vero ingenti galeam fabrefactam imposuit,
Variegatam, ferream, temporibus adaptatam,
Quæ tutum reddebat caput Herculis divini.*

*At manibus clypeum accepit varium totum, quem
nemo quisquam*

*Neque perripisset jaciendo, neque comminisset, mirum
visu. (ebore,*

*Nam totus quidem circumquaque gypso, candidoque
Et electro lucidus erat, auroque fulgido
Splendens : caruleis plicis fulgorem intersecantibus.
In medio autem draconis erat terror, baudquaquam
effabilis,*

Retro oculis igne lucentibus tuens.

*Cujus & dentibus quidem repletum erat os candicantibus,
Savis, inaccessis, super terribilem autem frontem
Sæva contentio devolutabat, accendens pugnas hominum,
Tetra, quæ & mentem eximebat & præcordia viris*

Qui-

modo. Ald. & Flor. editioni- præcedentia non pertineant
bus præfixus est titulus huic ad idem opus.

versui, Ἀρχὴ τῆς ἡρωϊκῆς
τῆς ἀντιθέσεως, quasi vero

143. Κῶνυ.) Aliis μὲν
153. Κῶνυ.

Οἵτινες ἀντιβῆην πόλεμον Διὸς υἱὶ Φέροισεν 150
 Τῶν καὶ ψυχὰς μὲν χθόνα δύνουσ' αἰδοῖτο εἶσω
 Αὐτῶν· ὅσέα δὲ σφί περὶ ρινοῖο σαπίσης
 Σειρίε ἀζαλέοιο κελαρῆ πύθεται αἴη.
 Ἐν δὲ προΐωξις τε παλῖωξις τε τέτυκτο·
 Ἐν δ' ὁμαδὸς τε φόβος τ' ἀνδροκτασὶν τε δεδήει. 155
 Ἐν δ' ἔρις, ἐν δὲ κυδοιμός ἐθύνεον· ἐν δ' ὅλοη κῆρ,
 Ἄλλον ζῶον ἔχουσα νεέτατον, ἄλλον ἄβτον,
 Ἄλλον τεθνεῶντα, κατὰ μόθον ἔλκε πεδοῖιν.
 Εἴμα δ' ἔχ' ἀμφ' ὥμοισι δαφοίνεον αἵματι φω-
 τῶν,
 Δεινὸν δερκομέκην, καναχῆσιν τε βεβριθυῖα. 160
 Ἐν δ' ὀφίων κεφαλὰς δεινῶν ἔσαν ἔτι φατειῶν
 Δώδεκα· ταὶ φοβέεσκον ἐπὶ χθονὶ φύλ' ἀνθρώπων,
 Οἵτινες ἀντιβῆην πόλεμον Διὸς υἱὶ Φέροισεν.
 Τῶν καὶ ὀδόντων μὲν καναχὴ πέλεν, εὖτε μάχοιτο
 Ἀμφιτρυωνιάδης. τὰ δὲ δαίετο θωυτὰ ἔργα. 165
 Στίγματα δ' ὥς ἐπέφαντο ἰδεῖν δεινοῖσι δράκοντι
 Κυάνεα κατὰ νῶτα, μελάνθησαν δὲ γένεα,
 Ἐν δὲ συῶν ἀγέλας χλένων ἔσαν, ἡδὲ λεόντων
 Ἔς σφέας δερκομένων, κοτεόντων τ' ἱεμένων τε,
 Τῶν καὶ ὁμιληδὸν εἵχες ἦϊσαν· ἐδὲ νῦ τώ γε 170
 Οὐδέτεροι τρεῖτην· φρίσσου γε μὲν αὐχένας ἀμφω.
 Ἦδη

153. Κελαρῆ.) Quidam ma-
 lunt, μελαίνη: eadem tamen
 signif.

154. Ἐν δὲ.) Est hic ὑποτύ-
 πωσις acerrimæ pugnae. προ-
 ῖωξις, q. d. prosecutio, vel
 propersecutio: Interpr. ἐν τῷ
 τοῖς φησὶν ἦν καὶ προδίωξις καὶ

ὀπισθοδίωξις, ὥς τινες θεοῦ
 ἐζωγραφεμένοι· καὶ γὰρ οἱ πο-
 λέμιοι ποτὲ μὲν διώκοντες, καὶ κα-
 λεῖται τῷτο προΐωξις, ποτὲ
 δὲ διώκοντες, καὶ καλεῖται τῷτο
 παλῖωξις. Igitur παλῖωξις
 est, quum ii qui fugerant,
 eos qui fugarant atque vice-
 rant,

Quicumque bellum adversus Jovis filium gererent:

Quorum & anima quidē sub terrā eunt ad Orcum intro
Ipforum: ossa autem ipsis, pelle circum putrefacta,
Sirio sub torrido in nigra putrescunt terra.

In eo autem & propulsatio & vice versa persecutio facta
erant. (bantur.

In eo tumultus, horror, & homicidium huc illuc fere-
In eo contentio quoque, & motus furebat: in eo perni-
ciosa Parca, (illesum,

Vivum alium tenens recens vulneratum, alium autem
Alium mortuum, per pugnam traherat pedibus.

Vestem autem habebat circū bumeros cruentā sanguine
Savum videns, clamoribusque ingravescent. (virorum,

In eo autem & serpentum capita saevorum erant, haud
quaquam effabilem, (hominum,

Duodecim; quae per terrefaciebant super terram genera
Quicumque bellum contra Jovis filium moverent.

Quorum & dentium quidem crepitus edebatur, quoties
pugnabat (opera.

Amphitryoniades. Haec autem distincta erant miranda
Porro veluti puncta quaedam apparebant videnda savis
draconibus.

Cerulea per terga, denigrataque erant illis maxilla.

In eo autem & suum greges agrestium erant, atq; leonum
Mutuo sese aspicientium, irascentiumq; & festinantium,

Quorum etiam turmatim ordines incedebant; neq; vero hi,
Neque illi alteros timebant; horrebant autem colla

amborum.

Juxta

rant, versa Martis alea insectan-
tur. Huic loco similis est ille a-
pud Virg. cū Trojana pubes pu-
gnae ciet simulacra sub armis:

Inde alios inveniunt cū suis alios
que recursus

Adversis spatiiis. ---

Et nunc terga sua nudant.

nunc spicula verrunt

Infensi. &c.

165. Quia ieyā. Sunt eūm
Palat. qui legant Jappara. Id
dā dāro Jūtra ieyā. Vident
legille Diaconus. Jappara
quod gloria sua satis declarat.

H

167.

Ἦδη γάρ σφιν ἔκειτο μέγας λῆς, ἀμφὶ δὲ κάρποι
 Δοιοὶ, ἀπεράμενοι ψυχὰς, κατὰ δέ σφι κελευνὸν
 Αἴμ' ἀπελείβειτ' ἔραζ'. οἳ δ', αὐχένους ἐξεριπύ-
 ντες,

Κεῖατο τεθνηῶτες ὑπὸ βλοσυροῖσι λέεσι. 175

Τοὶ δ' ἔτι μᾶλλον ἐγειρέθην, κοτέοντε μάχεσθαι,
 Ἀμφότεροι, χλῆναί τε σύες, χαροποί τε λέοντες,
 Ἐν δ' ἦν ὑσμίνη Λαπιθάων αἰχμητῶν,
 Καυνέα τ' ἀμφὶ ἄνακτα, Δρύαντά τε, Πειρίφοον
 τε,

Ὀπλέα τ', Ἐξάδιόν τε, Φάληρόν τε, Πρωλοχόν
 τε, 180

Μόψον τ' Ἀμπυκίδην, Τιταρήσιον, ὄζον Ἀρηῶν,
 Θησέα τ' Αἰγείδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν.

Ἀργύρεοι, χρύσεια περὶ χροῖ τεύχε' ἔχοντες.

Κένταυροι δ' ἐτέρωθεν ἐναντίοι ἠγερέθοντο,

Ἀμφὶ μέγαν Πετραῖον, ἰδ' Ἀσβάλον οἰωνιστήν, 185

Ἀρκτον δ', Οὐρίον τε, μελαγχραίτην τε Μίμαντα,

Καὶ δύο Πευκεΐδας, Περιμήδεά τε, Δρύαλόν τε,

Ἀργύρεοι, χρυσεὰς ἐλάτας ἐν χερσὶν ἔχοντες.

Καὶ τε συναΐκτην, ὥσεί ζωὴ περ ἔόντες,

Ἐγχεσιν ἢ δ' ἐλάτης αὐτοσχέδον ὠρεγνῶντο. 190

Ἐν δ' Ἀρεῶν βλοσυροῖσι ποδάκες ἔσασαν ἵπποι

Χρῦσοι. ἐν δὲ καὶ αὐτὸς ἐναρφόρῳ ἔλιθ' Ἀρης

Αἰχμὴν ἐν χεῖρεσσιν ἔχων, πρυλέεσσι καλεύων,

Αἵματι φοινικοῖς, ὥσεί ζωὴς ἐναρίζων,

Δίφρῳ ἐμβεβαώς. παρὰ δὲ Δαιμός τε φόβῳ τε 195

Ἐσα-

167. Κυάνεα.) Idem Pala- incendebantur. & ita Palat.
 tin. & quaedam alia exempl. 178. Ἐν δ' ἦν.) Allusit ad pu-
 habent Κυάνεοι. gniam Lapitharum cum Cen-

176. Τοὶ δ'.) Alii malunt tauris in pueris Pirithoi.
 κότεῖον τε, & irascobantur, seu 186. Ἀρκτον.)

*Juxta enim ipsos jacebat magnus leo, circum autem apri
duo, spoliati animas, deorsumque ipsis niger
Cruor destillabat in terram, ipsi autem, cervicibus de-
jectis,*

Facebant mortui sub terribilibus leonibus.

*At illi magis etiam excitabantur, incensi ad pugnandum,
utrique, agrestesque sues, trucesque leones.*

*In eo autem erat & pugna Lapitharum bellatorum,
Caneum circa regem, Dryantemque, Piritoumque,
Hopleumque, Exadiumque, Phalerumque, Prolocbumque,
Nopsumque Ampycidem, Titaresium, notum Mar-
tis,*

Theseumque Ægidem, similem immortalibus:

Argentei, aurea circum corpus arma habentes.

*Centauri autem ex altera parte contra bos congrega-
bantur,*

Magnus Petraus, atque Asbolus augur,

Arctusque, Huriusque, nigerque Pilis Mimas,

Et duo Peucida, Perimedes, Dryalusque,

Argentei, aureas abietes in manibus habentes.

*Atque impetum pariter faciebant, perinde ac si vivi
essent.*

Lanceisque atque abietibus cominus certabant.

Inter hac autem Martis terribilis alipedes stabant equi

*Aurei, & ibidem ipse quoque spoliator perniciosus
Mars,*

Mucronem in manibus habens, milites exhortans,

Sanguine cruentus, perinde atque vivos spolians,

Curru insists, juxta autem Pavorque Metusque

Sta-

Ἔσασαν, ἱέμενοι πόλεμον καταδύμεναι ἀνδρῶν.
 Ἐν δὲ Διὸς θυγάτηρ ἀγελείη Τριτογένεια,
 Τῇ ἱκέλη, ὥσεί τε μάχην ἐθέλῃσα κορύσσειν,
 ἔγχ[Ⓢ] ἔχουσ' ἐν χερσὶ, χρυσεῖην τε τρυφάλειαν,
 Αἰγίδα τ' ἀμφ' ὤμοις. ἐπὶ δ' ὥχετο Φύλοπιν α-
 νήν. 200

Ἐν δ' ἦν ἀθανάτων ἱερὸς χορὸς· ἐν δ' ἄρα μέσῳ
 Ἰμερόεν κιθάριζεν Λητῆς καὶ Διὸς υἱὸς
 Χρυσείη Φόρμιγγι· θεῶν δ' ἔδ[Ⓢ] ἀγνὸς Ὀλυμπ[Ⓢ]
 Ἐν δ' ἀγορῇ, περὶ δ' ὄλβ[Ⓢ] ἀπείριτ[Ⓢ] ἐσεφάνωτο
 Ἀθανάτων ἐν ἀγῶνι· θεαὶ δ' ἐξῆρχον αἰοιδοῦσας 205
 Μῆσαι Πιερίδες, λιγυὲς μελπομέναις εἰκυῖαι.

Ἐν δὲ λιμὴν εὐορμ[Ⓢ] ἀμαιμακέτοιο θαλάσσης
 Κυκλοτερὲς ἐτέτυκτο πανέφθρε κασιτέροιο,
 Κλυζομένῳ ἱκελ[Ⓢ]· πολλοὶ γε μὲν ἀμμέσον αὐτῇ
 Δελφῖνες τῇ καὶ τῇ ἐθύνεον ἰχθυάοντες, 210

Νηχομένοις ἱκελοι· δοιοὶ δ' ἀναφυσιόωντες
 Ἀργυρεοὶ δελφῖνες ἐθοίνων ἔλλοπας ἰχθύς.
 Τῶν ὑπὸ χάλκειοι τρέον ἰχθύες· αὐτὰρ ἐπ' αἰκταῖς
 Ἦστο ἀνὴρ ἀλιεὺς δεδοκημέν[Ⓢ]· εἶχε δὲ χερσὶν
 Ἰχθύσων ἀμφὶ βληστρον, ἀπορρίποντι ἔοικώς. 215

Ἐν δ' ἦν ἠυκόμε Δανάης τέκ[Ⓢ] ἱππότα Περσεύς,
 Οὐτ' ἄρ' ἐπιψαύων σάκε[Ⓢ] ποσὶν, ἔθ' ἑκάς αὐτῇ.
 Θαῦμα μέγα φράσασαθ'· ἐπεὶ ἔδαμῃ ἐσήρικτο.
 Τῶς γὰρ μιν παλάμαις τεύξε κλυτὸς Ἀμφιγυήεις
 Χρύσειον· ἀμφὶ δὲ ποσὶν ἔχε πτέρονά πεδίλα. 220
 Ὀμοῖσιν δὲ μιν ἀμφὶ μελάνδετον ἄορ ἔκειτο

Χάλ-

202. Ἰμερόεν.) Deest fortas- | tamen Palat.
 se articulus, ὁ ante Λητῆς | 203. Θεῶν δ' ἔδ[Ⓢ] ἀγνὸς Ὀ-
 vel simile quippiam, ad ex- | λυμπ[Ⓢ].) Scribendum omni-
 plendum versum non aliter | no existimo : θεῶν δ' ἔδ[Ⓢ]
 ἄγνους.

Stabant, gestientes bellum subire virorum.

Ibidem autem & Jovis filia prædatrix Tritogenia,

Ei similis, quasi quæ pugnam vellet armare,

Hastam habens in manibus, aureamque galeam,

*Ægidemque circum humeros : gradiebatur autem in
prælium sævum.* (dio.

At erat in eo clypeo & immortalium chorus, in cuius me-

Desiderabile quiddam personabat Latona & Jovis filius

Aurea citbara. Deorum autem sedes frangebatur purus

Olympus.

(corona erat posita

Ibi & forum, circum autem opulentia infinita, quasi in

Immortalium in certamine : Dea autem incipiebant cantum

Musa Pierides, canorum quiddam canentibus similes.

In eo autem & portus appulsus facilis immensi maris,

Rotundus factus erat liquefacto e stanno,

Inundanti similis : multi vero per medium ipsius

Delphines hac atque illac ferebantur piscibus inbiantes,

Natantibus similes. Duo autem sursum efflantes

Argentei delphines, depascebant mutos pisces.

Sub his ærei trepidabant pisces, sed in ripis

Sedebat vir piscator observans ; habebat autem manibus

Piscium rete, projecturo similis.

(seut,

In eo autem & pulchricomæ Danaë's filius eques Per-

Neque quidem contingens clypeum pedibus neque longe

separatus ab illo :

(tur.

Miraculum magnum dictu : quoniam nusquam niteba-

Ita enim ipsum manibus fecerat inclytus Vulcanus,

Aureum, circum pedes autem habebat alata talaria.

Ex humeris autem circa eum vagina inclusus nigra en-

sis pendebat

Æreus

ἀγνυτ' Ὀλύμπῳ. Græcis ἀγνυτ' fra dicitur περὶ δὲ σφιν ἀγνυτὸ
ἔστι, Latinis frangere, est ἡχώ ἡχώ. ubi Diaconus interpreta-
τινα ἀποτελεῖν, sonitum edere. tur, ἐκλάτο ἡ ἡχώ, sicut hoc lo-
Unde fracti fluctus Horatio di- co, ἀγνυτ' Ὀλύμπῳ, nihil aliud
cuntur. Et ne quis dubitet in- est. H 3 216.

Χάλκεον ἐκ τελαμῶν Ⓢ, ὃ δ' ὥς τε νόημ' ἐποτᾶτο.]
 Πᾶν δὲ μετάφρενον εἶχε κάρη δεινοῖο πελώρου
 Γοργῶς· ἀμφὶ δὲ μιν κίβισις θέε, θαῦμα ἰδέσθαι,
 Ἄργυρή· θύσανοι δὲ κατηωρεῦντο φαεινοὶ 225
 Χρῦσοι. δεινὴ δὲ περὶ κροτάφοισιν ἄνακτ' Ⓢ
 Κεῖτ' Ἀἰδ' Ⓢ κυνέη, νυκτὸς ζόφον αἶνὸν ἔχουσα.
 Αὐτὸς δὲ σπένδοντι καὶ ἐρρίγοντι ἑοικώς
 Περσεὺς Δαναΐδης ἐτιταίνετο. ταὶ δὲ μετ' αὐτὸν
 Γοργόνες ἄπλητοί τε καὶ ἐφαταὶ ἐρρώοντα, 230
 Ἰέμεναι μαπέειν. ἐπὶ δὲ χλωρῇ ἀδάμαντ' Ⓢ
 Βαινυσέων ἰάχεσκε σάκ' Ⓢ μεγάλῳ ὀρυμαγδῷ
 Ὀξέα καὶ λιγέως· ἐπὶ δὲ ζώνησι δράκοντες
 Δοιῶ ἀπηωρεῦντ', ἐπικυρτώοντε κάρηνα.
 Λίχμαζον δ' ἄρα τώγε, μένει δ' ἐχάρασσαν ὀδόν-
 τας, 235

Ἄγρια δερκομένῳ. ἐπὶ δὲ δεινοῖσι καρήνοισι
 Γοργείοις ἐδονεῖτο μέγας φόβ' Ⓢ· οἱ δ' ὑπὲρ αὐτέων
 Ἄνδρες ἐμαρνάσθην, πολεμήϊα τεύχε' ἔχοντες.
 Τοὶ μὲν ἀπὸ σφετέρης πόλι' Ⓢ σφετέρων τε τοκήων
 Λοιγὸν ἀμύνοντες· τοὶ δὲ προθέειν μεμαῶτες. 240
 Πολλοὶ μὲν κέατο, πλέονες δ' ἔτι δῆριν ἔχοντες,
 Μάρνανθ'. αἱ δὲ γυναῖκες εὐδμήτων ἐπὶ πύργων
 Χάλκεον ὀξύ βόων, κατὰ δ' ἐδρύπτοντο παρειάς,
 Ζωῆσιν ἱκελαί, ἔργα κλυτὰ Ἥφαίσιοι.
 Ἄνδρες δ' οἱ πρεσβῆες ἔσαν, γῆράς τε μέμαρπον, 245
 Ἄθροοι ἔκτροθεν πυλέων ἔσαν, ἂν δὲ θεοῖσι
 Χεῖρας ἔχον μακάρεσσι, περὶ σφετέροισι τέκεσσι

Δει-

216. Ἐν δ' ἦν.) Perseum cly- | το. Palat. νόημ' ἐπτατο.
 peo antevolantem fingit.

217. Κεῖτ'.) Orci galeam in-

222. Χάλκεον.) Quaedam | visibilem facit.
 exempl. habent, νόημα ποτᾶ-

242. Μάρ-

*Æreus de loro: ipse autem velut cogitatio volabat.
Totum autem tergum ejus tenebat caput sævi monstri
Gorgonis. circum ipsum autem pera ferebatur, mirum
visa,*

*Argentea, fimbriaque dependebant lucida
Aurea, sæva autem circum tempora regis
Posita erat Orci galea, noctis caliginem gravem habens.
Ipse autem properanti & formidanti similis
Perseus Danaides extendebatur. post ipsum vero
Gorgones inaccessæ & ineffabiles ruebant.
Cupientes ipsum apprehendere: in viridi autem adaman-
tibus ipsis resonabat clypeus magno strepitu (to
Acutum & timulum quippiam: in zonis autem dra-
cones*

*Duo suspensi erant, attollentes capita.
Lambebant autem illi, iraque infrendebant dentes,
Crudele tuentes. supra sæva autem capita
Gorgonum agitabatur magnus terror, ac supra ipsas
Viri pugnabant, bellica arma habentes,
Hi quidem a sua civitate, suisque parentibus,
Pestem depellentes: illi autem depopulari studentes.
Ac multi quidem jacebant, plures autem etiam pugnam
tenentes,*

*Dimicabant. mulieres autem in bene constructis turribus
Æreum acutum clamabant, lacerabanturque genas,
Vivis similes, opera inclyti Vulcani.
Viri autem, qui seniores erant, & senectutem affecti
erant,*

*Conferti extra portas ibant, sursumque Diis
Manus tendebant beatis, pro suis liberis*

Me-

242. Μαγνὰνθ.) Quidam le-
gunt ἀπὸ πύργων.

245. Ἄνδρες.) Alii malunt,
γῆρας τ' ἐμπαρπον.

Δειδιότες. τοὶ δ' αὖτε μάχην ἔχον, αἳ δὲ μετ' αὐτὰς
 Κῆρες κυάνεαι, λευκὰς ἀραβῶσαι ὀδόντας,
 Δεινωποί, βλοσυροὶ τε, θαφουνοὶ τ', ἀπληταί τε. 250
 Δῆριν ἔχον περὶ πιπτόντων. πᾶσαι δ' ἄρ' ἱέντο
 Αἷμα μέλαν πίεον· ὃν δὲ πρῶτον μεμάποιεν
 Κείμενον ἢ πίπτοντα νεύτατον, ἀμφὶ μὲν αὐτῷ
 Βάλλ' ὄνυχας μεγάλας. ψυχὴ δ', αἰδὸς δὲ κατεῖβεν
 Τάρταρον εἰς κρυόνθ'. αἳ δὲ Φρένας εὖτ' ἀρέσαν-
 το 255

Αἷματ' αὖ ἀνδρομέε, τὸν μὲν ῥίπτασκον ὀπίσσω,
 Ἄψ δ' ὁμαδὸν καὶ μῶλιν ἐθύεον αὐτὶς ἰῆσαι.
 Κλωθὴ καὶ Λάχεσις σφιν ἐφέεσσαν. ἡ μὲν ὑφῆσάν,
 Ἄτροπ' αὖ, ἔτι πέλεν μεγάλη θεὸς, ἀλλὰ καὶ ἔμ-
 πης

Τῶν γε μὲν ἀλλάων προφερέσθ' ἦν πρεσβυάτη. 260
 Πᾶσαι δ' ἄμφ' ἐνὶ φωτὶ μάχην δρμεῖαν ἔδεικτο.
 Δεινὰ δ' εἰς ἀλλήλας δράκον ὄμμασι θυμήνασαι.
 Ἐν δ' ὄνυχας χεῖρας τε δρακονείας ἰσώσαντα
 Πέρ δ' Ἀχλὺς εἰσήκει ἐπισμυγερή τε καὶ αἰνή,
 Χλωρὴ, αὐτῶλ' ἔη, λιμῶ καταπρεπτηνῆα, 265
 Γενοπαχὴς· μακροὶ δ' ὄνυχες χεῖρεσσιν ὑπῆσαν.
 Τῆς ἐκ μὲν ῥινῶν μύζαν ῥέαν, ἐκ δὲ παρειῶν.
 Αἷμ' ἀπελείβει ἔραζε. ἡ δὲ ἀπλητον σεσαρυῖα
 Εἰσήκει· πολλὰ δὲ κόνις κατενύνοθεν ὤμους,
 Δάκρυσι μευδαλέη· παρὰ δ' εὐπυργ' αὖ πάλιν ἀν-
 δρῶν. 270

Χρῦσαι δὲ μιν εἶχον ὑπερθυροῖς ἀραρυῖαι
 Ἑπτὰ πύλαι. τοὶ δ' ἄνδρες ἐν ἀγλαΐαις τε χοροῖς τε
 Τέρ-

252. Αἷμα.) Legitur etiam in. 5 vers. 304. ἱέμενοι μα-
 μάροποιον, sed cum μεμά- πέναι.
 ποιον melius fuit versus. Et 259. Ἄτροπ' αὖ.) Vel, ὁμ.
 supra etiam est ἱέμενοι μαπέ- ἀρα ἡγε, ut Palat.

*Metuentes. illi autem contra pugnam conserebant, post
ipsum autem*

*Parca nigra candidis crepantes dentibus,
Torva terribilesque, cruenta que, inaccessa que
Certamen habebant de iis, qui cadebant. omnes enim
cupiebant*

*Cruorem nigrum bibere, & quem primum forte ceperant
Jacentem vel cadentem recens saucium, ei quidem
Injiciebant ungues magnos. anima que ad Orcum abibat,
Tartarum in frigidum. illa autem precordia postquam
exatiassent*

*Sanguine hominis, ipsum quidem abjiciebant post tergum,
Retro autem in tumultum & stragem festinabant ite-
rum ire.*

*Plotbo & Lachesis ipsis astabant, atque paulo minor
Itropos: neque enim erat magna Dea: sed tamen
illis quidem prestantiorque erat, & ævo grandissima.
Omnes autem circa unum virum pugnam acerbam insti-
tuerant:*

*Sævoque modo se ipsas mutuo aspiciebant, oculis succen-
sentes.*

*Inter se autem ungues manusque audaces exaquabant.
Juxta autem & Caligo stabat, perusta similis, & gravis,
Pallida, aridaque, fame exhausta, & compressa,
Crassis genibus: longique ungues a manibus prominebant.
Hujus quidem ex naribus mucus manabat, ex genis
autem*

*Cruor destillabat in terram. ipsa autem terribiliter den-
tes stringens*

*Stabat, multusque pulvis constraverat ei humeros,
Lacrymis humida juxta autem turritæ civitas hominum.
Aurea autem ipsam tenebant superliminaribus adaptata
Septem porta. hominesque in voluptatibus & choreis*

Τέρψιν ἔχον. τοὶ μὲν γὰρ εὖσώτρει ἐπ' ἀπήνης
 Ἦγοντ' ἀνδρὶ γυναῖκα. πολὺς δ' ὑμέναιος ὁρώρει.
 Τῆλε δ' ἀπ' αἰθομένων δαίδων σέλας εἰλύφαζε 275
 Χερσὶν ἐνὶ δμῶων. ταὶ δ' ἀγλαΐης τεθαλυῖαι
 Πρόσθ' ἔκιον. τοῖσιν δὲ χοροὶ καίζοντες ἔποντο.
 Τοὶ μὲν ὑπαὶ λιγυρῶν συρίγγων ἴεσαν αὐδὴν
 Ἐξ ἀπαλῶν σομάτων, περὶ δὲ σφισιν ἄγνυτο ἡχώ.
 Αἶδ' ὑπὸ Φορμύγγων ἀναγον χορὸν ἱμερόεντα. 280
 Ἐνθεν δ' αὖθ' ἐτέρωθεν νέοι κώμαζον ὑπ' αὐλῆ,
 Τοίγε μὲν αὖ καίζοντες ὑπ' ὀρχηθμῶ καὶ αἰοιδῇ,
 Τοίγε μὲν αὖ γελῶντες. ὑπ' αὐλητῆρι δ' ἕκαστος
 Πρόσθ' ἔκιον· πᾶσαν δὲ πόλιν θαλία τε χοροὶ τε
 Ἀγλαΐαι τ' εἶχον. τοὶ δ' αὖ προπάροιθε πόλιν 285
 Νῶθ' ἵππων ἐπιβάντες ἐθύνεον. οἱ δ' ἀροτῆρες
 Ἦρεικον χθόνα διᾶν, ἐπιτολάδην δὲ χιτῶνας
 Ἐσάλατ'. αὐτὰρ ἦν βαθυλήϊον. οἷγε μὲν ἡμῶν
 Αἰχμῆς ὀξείησι κορωνιόωντα πέτηλα,
 Βριθόμενα σάχυων, ὥσπερ Δημήτερ' ἀκτὴν. 290
 Οἱ δ' ἄρ' ἐν ἐλθεδανοῖσι δέον, καὶ ἐπιπλον ἀλωήν
 Οἱ δ' ἐτρύγων οἶνας, δρεπάνους ἐν χερσὶν ἔχοντες.
 Οἱ δ' αὖτ' ἐς ταλάρας ἐφόρουν ὑπὸ τρυγητῆρων
 Λευκὰς καὶ μέλανας βότρυας, μεγάλων ἀπὸ ὀρ-
 χων,
 Βριθόμενων φύλλοισι καὶ ἀργυρέης ἐλκεῶσιν. 295
 Οἱ δ' αὖτ' ἐς ταλάρας ἐφόρουν. παρὰ δὲ σφισιν
 ὄρχηται.
 Χρῦσε' ἦν, (κλυτὰ ἔργα περὶ φρονέ' Ἡφαίστοιο)
 Σειό-

276. χερσὶν.) Vel ἀγλαΐαις, q. d. fastigiatos culmos. Interpret. βαδῶδη, καὶ δι' ἐνκαρπία, εὐογνα.

289. Αἰχμῆς.) Nonnulli codices habent κορωνιόεντα, 291. Οἱ δ' ἄρ' ἐν.) Pro ἐπι-

Obleſtationem capiebant. Alii ſiquidem fabrefactio in
curru (cur.

Ducebant viro uxorem, multusque hymeneus excitaba-
Et procul ab ardentibus facibus fulgor reſplendebat

In manibus famulorum. Mulieres autem venuſtate flo-
Præibant, quas chori ludentes ſequebantur. (rentes

Atque hi quidem canoris tibiis emittebant cantum.

Ex tenero ore, circumque ipſos repercutiebatur ſonus.

Iſtæ autem ad modulationē ducebant chorum amabilem.

Inde rurfū ex alia parte iuvenes comēſſabantur ad fiſtu-

Alii quidem contra ludentes ſaltatione & cantu, (lam:

Alii autem contraridentes ante tibicinem autem ſingulū

Præcedebant, totamque civitatem lætitiæ choreæque

Voluptatesque tenebant. Alii autem rurfus extra civi-
tatem

Tergis equorum conſenſis currebant. aratores autem

Proſcindebant terram bonam, ornateque tunicas

Succinctas habebant: ſed erat profunda ſeges, ubi aliis
quidem merebant

Mucronibus acutis roſtrata folia,

Gravida ſpicis, veluti Cereris cibum.

Alii autem in manipulos ligabant & implebant aream:

Rurfum alii vindemiabant vineas, falces in manibus
habentes. (ceptos

Alii autem in calatibus ferebant a vindemiatoribus ac-

Albos & nigros racemos, magnis ex vitibus,

Gravidis foliis, & argenteis capreolis.

Alii rurfus in calatibus portabant, juxtaque ipſos vitis

Aurea erat (inclyta opera prudentis Vulcani)

Agita-

ἔπιπλον Palat, & alii legunt: quarto deinceps verſu pro ἱς
ἔπιπτον. τάλαντος est in nonnullis codi-

293. Οἱ δ' αὖτ.) In hoc & cibus, ἐν τάλαντος.

304. ἱς-

ΣειόμενⓈ Φύλλοισι καὶ ἀργυρέοισι κάμαξι.
 Τῷ γε μὲν ἔν παίζοντα ὑπ' αὐλητῆρι ἕκασⓈ
 ΒριθόμενⓈ σαφυλῆσι· μελάνθησάν γε μὲν αἰ-
 δε. 300

Οἷγε μὲν ἐτράπεον, τοὶ δ' ἤρουν· οἱ δ' ἐμάχοντο
 Πύξ τε καὶ ἐλκηδόν· τοὶ δ' ὠκύποδας λαγὸς ἤρουν
 Ἄνδρες θηρευταί, καὶ κερχαρόδοντε κύνα πρό,
 Ἰέμενοι μαπῆειν, οἱ δ' ἰέμενοι ὑπαλύξαι.
 Πάρ δ' αὐτοῖς ἱππῆες ἔχον πόνον, ἀμφὶ δ' αἰέθλοισι 305
 Δῆριν ἔχον καὶ μόχθον. εὐπλεκέων δ' ἐπὶ δίφρων
 Ἥνιοχοι βεβαῶτες ἐφίεσαν ὠκέας ἱππεύς,
 ῥυτὰ χαλαίνοντες. τὰ δ' ἐπικρατέοντα πέτοντο
 Ἄρματα κωλύοντες, ἐπὶ δὲ πλήμναι μέγ' αὖτευν.
 Οἱ μὲν ἄρ' αἰῶνι εἶχον πόνον· εἰδὲ ποτὲ σφιν 310
 Νίκη ἐπηνύσθη, ἀλλ' ἄκριτον εἶχον αἰέθλον.
 Τοῖσι δὲ καὶ προύκετο μέγας τρίπⓈ ἐντὸς αἰῶ-
 νⓈ,

ΧρῦσεⓈ, κλυτὰ ἔργα περίφρονⓈ Ἥφαιστοιο.
 Ἀμφὶ δ' ἴτυν ῥέεν Ὀκεανὸς πλήθοντι εἰοικώς.
 Πᾶν δὲ συνέχευε σάκⓈ πολυδαίδαλον· οἱ δὲ κατ' αὐ-
 τὸν 315

Κύνες αἰετσίποτα μεγάλ' ἤπυσον· οἱ γὰρ γε πολλοὶ
 Νῆχον ἐπ' ἄκρον ὕδαρ· πᾶρ δ' ἰχθύες ἐκλονέοντο,
 Θαῦμα ἰδεῖν καὶ Ζηνὶ βαρυκτύπῳ, ἔτι δὲ βελαῖς
 Ἥφαιστοιο ποίησε σάκⓈ μέγα τε σίβαρόν τε,
 ἈρσάμενⓈ παλάμῃσι, τὸ μὲν Διὸς ἄλκιμⓈ υἱὸς 320
 Πάλλεν ἐπικρατέως. ἐπὶ δ' ἱππεῖς θόρε δίφρων,
 ΕἵκελⓈ ἀσεροπῇ πατρὸς Διὸς αἰγιοχόιο,
 Κῆφα βιβᾶς· τῷ δ' ἡνίοχⓈ κρατερὸς ἰόλαⓈ
 Δίφρων ἐπεμβεβαῶς ἰθύνετο καμπύλον ἄρμα.

Ἄγ-

Agitata foliis, & argenteis perticis.

Inde quidem igitur ludunt ad tibicinem unusquisque

Oneratus uvis, quæ ipse nigre erant.

*Alii quidem calcabant in lacu, alii bauriebant, alii autem
dimicabant* (tur

Pugnis, & luctando: alii vero alipedes lepores veneban-

Viri venatores, & serratis dentibus canes duo ante ipsos,

Cupientes assequi, illi autem cupientes effugere.

*Juxta ipsos autem & equites habebant laborem, proque
premiis* (curribus

Certamen habebant & pugnam. bene junctis autem in

Aurigæ stantes, immittebant veloces equos,

Habenas laxantes. illi autem subsultantes volabant

*Currus ferruminati, rotarumque modioli valde ex eo re-
sonabant.* (enim dum ipsis

Illi quidem igitur perpetuum habebant laborem, neque

*Victoria completa erat, sed indefinitum habebant cer-
tamen.*

Ipsis autem etiam propositus erat magnus tripus intra

Aureus, inclyta opera prudentis Vulcani. (agonem,

*Circa extremam autem oram manabat Oceanus, inun-
danti similis.*

*Totum autem continebat clypeum variegatum, per ipsum
autem*

Cygni alii volantes magnum clangebant, qui illic multi

*Natabant in summa aqua. juxta autem pisces moveban-
tur,*

Mirum visu, etiam Jovi gravitonanti, cujus consiliis

Vulcanus fecit clypeum magnumq; validumque, (filius

Artificiose expoliens manibus, quem quidem Jovis sortis

Factabat facile: equestrem autem affiliit in currum,

Similis fulguri patris Jovis, agida tenentis,

Leviter ingrediens: huic autem aurigæ fortis Iolaus,

Bigis insistens regebat curvum currum. Prope

Ἀγχιμόλον δὲ σφ' ἦλθε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθή-
νη, 325

καὶ σφέας θαρσύνουσα ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

χαίρετε Λυγγῇ[Ⓢ] γενεῇ τηλεκλειτοῖο,
νῦν δὲ Ζεὺς κράτ[Ⓢ] ὑμῖν διδοί, μακάρεσσιν ἀνάσ-
των.

Κύκνον τ' ἐξεναρῆν καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι.

Ἄλλο δέ σοι τί ἐπ[Ⓢ] ἐρέω, μέγα φέρτατε λαῶν. 330

εὖτ' ἂν δὲ Κύκνον γλυκερῆς αἰῶν[Ⓢ] ἀμέρης,

τὸν μὲν ἔπειτ' αὐτῷ λιπέειν καὶ τεύχεα τοῖο·

αὐτὸς δὲ βροτολοιγὸν Ἄρην ἐπίοντα δοκεύσας,

ἐνθά κε γυμνωθέντα σάκευς ὑπὸ δαιδαλέοιο

ὀφθαλμοῖσιν ἴδῃς, ἐνθ' ἐτάμεν ὀξεί χαλκῷ. 335

Ἀψ δ' ἀναχάσασθαι, ἐπεὶ ἔνυ τοι αἰσιμόν ἐστιν

οὐθ' ἵππευς ἐλέειν, ἔτε κλυτὰ τεύχεα τοῖο.

Ὡς εἰπὼς ἐς δίφρον ἐβήσατο διὰ θεάων,

Νίκην ἀθανάτης χερσὶν καὶ κῦδ[Ⓢ] ἔχουσα

ἑασυμένως· τότε δὲ ῥα διόγνητ[Ⓢ] Ἰόλα[Ⓢ] 340

Σμερδαλέον θ' ἵπποισιν ἐκέκλετο· τοὶ δ' ὑπ' ὁμο-
κλῆς

ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα, κονίοντες πεδίοιο.

Ἐν γὰρ σφιν μὲν[Ⓢ] ἦκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,

αἰγίδ' ἀνασείσασα· περιγενάχιζε δὲ γαῖα.

τοὶ δ' ἄμυδις προγέγονι ἵκελοι πυρὶ ἢ ἐφύελλῃ, 345

Κύκν[Ⓢ] θ' ἵππόδαμ[Ⓢ] καὶ Ἄρης ἀκόρητ[Ⓢ] αὐτῆς.

τῶν θ' ἵπποι μὲν πείθ' ὑπεναντίοι ἀλλήλοισιν

ὀξεῖα χρέμισαν, περὶ δὲ σφιν ἄγνυτο ἡχώ.

τὸν πρότερον προσέειπε βίη Ἡρακλεΐη.

Κύκνε πέπον, τί νυ νῶϊν ἐπίσχετον ὠκέας ἵπ-

πευς,

350

Ἀν-

326. καὶ σφέας.) Alias φα-
νύσας.

330. Ἄλλα.) Legitur etiam,
Ἄλλο δέ τοι ἐπ[Ⓢ] ἐρέω.

333. Ἀν-

*Prope autem ipsis advenit Dea cæcis oculis Minerva,
Atque ipsos confirmans verbis volucris alloquebatur :
Salvete Lyncei progenies longe inclyti, (rat,
Nunc itaque Jupiter robur vobis dat, is, qui beatis impe-
Cygnumque interficere, & inclyta arma ejus despoliare.
Sed tibi aliud verbum dicam, multo præstantissime po-
pulorum :*

*Postquam jam Cygnum dulci ævo spoliaveris,
Illum quidem tum eodem loco relinque, & arma ipsius :
Ipse autem hominum pestem Martem accedentem obser-
Ubi nudatum clypeo variegato (vans,
Oculis videris, ibi vulnera acuto ferro ;
Retroque te recipe, quoniam tibi fas non est
Neque equos capere, neque inclyta arma illius.*

*Sic locuta, in currum ascendit diva Dearum,
Victoriam immortalibus manibus & gloriam tenens
Certatim. Tunc igitur Jove natus Iolaus
Horrendum equos increpuit, illi autem a comminatione
Leviter ferebant celerem currum, pulverem cientes per
campum.*

*Nam ipsis animum addiderat Dea cæcis oculis Minerva,
Ægide concussa. ingemiscebat autem circumquaq; tello.
Illi autem pariter procedebant, similes igni sive procellæ,
Cygnus equum demittor, & Mars insatiabilis bello.
Horum equi deinde obviam sibi mutuo facti,
Acutum hinni vere, circaque ipsos reverberabatur sonus.
Atque hunc prior alloquebatur vis Herculeæ :*

Cygne ignave, cur contra nos tenetis veloces equos,

Vires,

333. Αὐτός.) Quædam ex-
emplaria, inter quæ Palat. ha-
bent, in vñta pro inévta.

344. Αὐτός.) Περὶ τῆς αὐτοῦ
idem ced,

Ἀνδράσιν, οἳ τε πόνε καὶ οἰζύνῃ ἴδριες εἰμέν;
 Ἀλλὰ παρέξ ἔχε δίφρον εὖζοον, ἥδ' ἐκελεύθῃ
 Εἴκε παρέξ ἱέναι. Τρηχῖνα δέ τοι παρελαύνω
 Ἔς Κήυκα ἀνάκτα· ὃ γὰρ δυνάμει τε καὶ αἰδοῖ
 Τρηχὶνῃ προέβηκε. σὺ δ' εὖ μάλα οἶδα καὶ αὐ-
 τός. 355

Τῷ γὰρ ὀπίεῖς παῖδα Θεμισονόην κυανῶπιν.
 ὧ πέπον. ὃ μὲν γὰρ τοι Ἄρης θανάτοιο τελευτήν
 Ἀρκέσει, εἰ δὴ νῶϊ συνοισόμεθα πτολεμίζειν.
 Ἡδὴ μὲν τέ ἐφημί καὶ ἄλλοτε πειρηθῆναι
 Ἐγχεῖ ἡμετέρῃ, ὃδ' ὑπὲρ Πύλῃ ἡμαθόεντ' 360
 Ἀντίῃ ἔση ἐμεῖο, μάχης ἄμοτον μενεαίνων.
 Τρεῖς μὲν ἐμῷ ὑπὸ δαρι τυπείς ἡρείσατο γαῖῃ,
 Οὐταμένῃ σάκε· τὸ δὲ τέτρατον, ἥλασα μηρόν,
 Παντὶ μένει σπεύδων, διὰ δὲ μέγα σάκ' ἄραζα·
 Πρηνὴς δ' ἐν κονίῃσι χαμαὶ πέσεν ἔγχε' ὁρμῇ. 365
 Ἐνθά κε δὴ λωβητὸς ἐν ἀθανάτοισιν ἐτύχθη,
 Χερσὶν ὕφ' ἡμετέρῃσι λιπὼν ἔναρα βροτόεντα.
 Ὡς ἔφατ'. ὃδ' ἄρα Κύκν' εὐμμελὴς ἐμενοίνα
 Τῷ ἐπιπείθμεν ἔχέμεν ἐρυσάρματας ἵππους.
 Δὴ τότε ἀπ' εὐπλεκέων δίφρων θόρον αἶψ' ἐπὶ
 γαῖαν 370

Παῖς τε Διὸς μεγάλῃ, καὶ Ἐνυαλίῳ ἀνακτὶ
 Ἡνίοχοι δ' ἐπλην ἔλασαν καλλιτέριχας ἵππους.
 Τῶν δ' ὑποσέυομένων κανάχιζε πόσ' εὐρέϊα χθών.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρε' ἀπὸ μεγάλῳ
 Πέτραν ἀποθρῶσκουσιν, ἐπ' ἀλλήλους δὲ πέσωσι, 375
 Πολ-

356. Τῷ γὰρ ὀπίεῖς παῖδα.) κεντὸ βίβλινον, τὸ δὲ κατὰ
 In Solonis legibus oppone- νόμον ὀπίεῖν.
 bantur. βίνειν (male legitur 364. Παντὶ.) Notandum est
 βίνειν) & ὀπίεῖν. Hesych. βί- hic σάκ' poni priori longa,
 ut

Viros, quī laboris & arumna experti sumus?

In diversum tene currum bene politum, atque e via

Cede prætergrediendo. Trachinem enim tendo.

Ad Ceycem regem. nam ille potestate pariter & majestate

Trachini antistat. Tu vero satis hoc scis etiam ipse:

Ej9 enim connubio tenes filiā Themistonoēm nigroculam.

O ignave, non enim tibi neque Mars mortis exitium

Prohibuerit, si nos inter nos congregiamur bellando.

Jam ipsum quidem ajo ante quoque aliquoties periculum fecisse.

Hastæ nostræ, quando pro Pylo arenoso

Adversus stetit mihi pugnam insatiabiliter optans.

Ter siquidem meæ hastæ percussus sustinuit se terra,

Vulneratus clypeo: quarto autem transadegi femur ej9,

Totis animis festinans, magnumque illius clypeum perforavi.

Pronus autem in pulveribus humi prostratus cecidit hastæ impetu.

Ubi etiam ignominia affectus inter immortales fuit,

Manibus sub nostris relictis spoliis cruentis.

Sic dixit: at Cygnus bellicos9 haudquaquam curabat,

Huic obtemperans, retinere trabentes currum equos.

Ac tunc a bene compactis bigis desilierunt, celeriter in

Et Jovis filius magni, & Enyalii regis. (terram,

Auriga autem propius egerunt pulchricomos equos.

Illis autem irruentibus sonitu pedum concitata est lata terra.

Ut autem ab alio vertice montis magni

Rupes desiliunt, aliæ super alias cadentes:

Mul-

ut & infra vers. 461. quum
tamen alibi soleat Hesiodus
alios Poetas in corripienda
illa syllaba sequi.

372. 'Ηντοχοι.) Scribe cum
Palat. ἔμπλην.

374. 'Ὡς δ' ὄτ.) Comparatio
hæc est Homero frequens.

Πολλὰ δ' ἐδρὺς ὑψικόμοι, πολλὰ δέ τε πευκάρα,
 Αἴγειροί τε τανύρριζοι ῥήγνυλαι ὑπ' αὐτῶν
 Ῥίμφα κυλινδομένων, εἰς πεδῖον δ' ἀφίκωνται.
 Ὡς οἱ ἐπ' ἀλλήλοισι πέσον μέγα κεκλήγοντες.

Πᾶσα δὲ Μυρμιδόνων τε πόλις κλειτή τ' Ἰαωλκός, 380
 Ἄρνη τ', ἥ δ' Ἑλίκη, Ἄνθραά τε ποιήεσσα,
 Φωνῇ ὑπ' ἀμφοτέρων μεγάλ' ἰαχον. οἱ δ' ἀλαλητῶ
 Θεσπεσίῳ σύνισαν μέγα δ' ἔκτυπε μητίετα Ζεὺς,
 Κάδ' δ' ἄρ' ἀπ' ἐρανόθεν ψιάδας βάλεν αἵματόσ-
 σας,

Σῆμα τιθεῖς πολέμοιο ἑὼν μεγαθαρσέϊ παιδί. 385

οἷον δ' ἐν βήσσης ὅρεον χαλεπὸς προΐδέσθαι
 Κάπερον χαυλιόδων φρονέει θυμῷ μαχέσασθαι
 Ἀνδράσι θηρεύῃς, θήγαι δέ τε λευκὸν ὀδόντα
 Δοχμαθεῖς, ἀφρός δὲ περὶ σόμα μαισιχόωντι
 Λεῖβεται, ὅσπερ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι εἵκτην, 390
 Ὀρθαῖς δ' ἐν λοφίῃ φρίσσει τρίχας ἀμφὶ τε δερσίν.

τῷ ἱκελὶ Διὸς υἱὸς ἀφ' ἱππέεσσι θόρε δίφρε

Ἡμεῖς δὲ χλοερῷ κυανόπτει ἠχέτα τέτλιξ

Ὅσῳ ἐφεζόμεν θέρει ἀνθρώποισιν αἰεῖδεν

Ἀρχεῖαι, ὧν τε πόσις καὶ βρώσις θῆλυς ἔεσση, 395

Καὶ τε πανημερίος τε καὶ ἡνὶ χέει αὐδὴν

Ἴδεις ἐν αἰνοτάτῳ, ὅποτε χροῖα Σείριον ἄζει.

τῇ δὲ κέγχροισι περιγλῶχες τελέθουσι,

τῆς τε θέρει σπείρουσιν, ὅτ' ὀμφακες αἰόλλονται,

οἷα Διώνυσον δῶκεν ἀνδράσι χάριμα καὶ ἄχ-

θον.

400

τὴν ὥρην μάρναντο, πολὺς δ' ὄρυμαγδὸς ὀρώρει.

Ὡς

*Multaque quercus, multa item picea
 Alnique totis radicibus refringuntur ab ipsis
 Celeriter delabentibus, donec in campum perveniant :
 Ita & illi in se mutuo ruebant cum magno clangore.
 Tota autem Myrmidonum civitas celebrisque Ialocus,
 Arneque, & Helice, & Anthea berbosa,
 Prae voce utriusque valde resonabant. Illi autem cum
 clamore*

*Mirando congressi sunt. magnum autem intonuit pru-
 dens Jupiter,*

*Et a caelo guttas dimisit sanguinolentas,
 Signum id ponens bello, suo multum confidenti filio.
 Qualis autem in vallibus montis acerbis aspectu
 Apor, dentes habens exertos fertur imperu ad pugnandum
 Cum viris venatoribus, acuitque candidum dentem
 Per obliquum actus, spuma autem circa os mandenti
 Destillat, oculique ipsi igni splendenti similes sunt,
 Rectis autem in vertice horret setis, circaque collum :
 Talis similis Jovis filius ab equestri defiliit curru,
 Quando autem viridi nigricans alis sonora cicada
 Ramo insidens, astatem hominibus canere
 Incipit, cujus & potus & cibus mollis ros est,
 Atque per totum diem, & mane sub auroram fundit vo-
 cem*

*Aestu in gravissimo, quando corpus Sirius exsiccatur,
 Quando item & milia circum arista nascuntur,
 Quae aestate seminant, cum uva acerba colorem mutant,
 Qualia Bacchus dedit hominibus in latitiam & labo-
 rem ;*

*Eo tempore pugnabant, multus autem tumultus excita-
 batur.*

Uti

Ὡς δὲ λέοντες δύο ἀμφὶ κταμένης ἐλάφοιο
 Ἀλλήλοισι κοτέοντες, ἐπὶ σφέας ὀρμήσωσι,
 Δεινὴ δὲ σφ' ἰαχὴ, ἄραβός θ' ἅμα γίνετ' ὀδόντων.
 Οἱ δ' ὥς τ' αἰγυπιοὶ γαμψάνυχες ἀγκυλοχεῖ-
 λαι,

405

Πέτρῃ ἐφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μαχέσθην
 Αἰγὸς ὀρεσινόμῃς ἢ ἀγροτέρῃς ἐλάφοιο

Πῖον ^Θ, ἣν τ' ἐδάμασσε βαλὼν αἰζήϊ ^Θ ἀνὴρ
 Ἰῶ ἀπαὶ νευρῆς, αὐτὸς δ' ἀπαλήσεται ἄλλη
 Χώρα αἰδρις ἐών· οἱ δ' ὀτραλέως ἐνόησαν,

410

Ἐοσυμένως δὲ οἱ ἀμφὶ μάχην δριμύειαν ἔθεντο.

Ὡς οἱ κεκλήγοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρεσαν.

Ἐνθ' ἦτοι Κύν ^Θ μὲν ὑπερμενέ ^Θ Διὸς υἱὸν
 Κτεινέμεναι μεμαῶς, σάκει ἐμβαλε χάλκεον ἔγχ ^Θ
 Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκόν. ἔρυτο δὲ δῶρα θεοῖο.

415

Ἀμφιτρωνιάδης δὲ βίῃ Ἡρακλεΐῃ

Μεσσηγὺς κόρυθος τε καὶ ἀσπίδ ^Θ ἔγχεϊ μακρῷ
 Αὐχένα γυμνωθέντα θοῶς ὑπένερθε γενεῖε

Ἥλασ' ἐπικρατέως· ἀπὸ δ' ἀμφω κέρσε τένοντε

Ἀνδροφόν ^Θ μελίη· μέγα γὰρ θέν ^Θ ἔμπεσε Φω-
 τός.

420

Ἥριπε δ', ὥς ὅτε τις δρυὺς ἥριπεν, ἢ ὅτε πέτρῃ

Ἠλίβατ ^Θ, πληγεῖσα Διὸς ψολόεντι κεραυνῷ·

Ὡς ἔριπ'· ἀμφὶ δὲ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλ-
 κῶ.

Τὸν μὲν ἔπειτ' εἰσέειπε Διὸς ταλακάρδιδ ^Θ υἱός,

Αὐτὸς δὲ βροτολῶν ἄρην ἐπίοντα δοκεύσας,

425

Δεινὸν ὄρων ὁσοῖσι, λέων ὥς σώματι κύρσας,

Ὡς

415. Οὐδ'.) Scholiastes nam scutum, inquit, non erat
 Græcus Tzetzes scribit, Se- zneum.

leucum quendam legere χαλ-
 κός, ut de hâta intelligatur,

423. Ἀμφὶ δέ οἱ βράχε, &c.)
 Τεύχεα ποικίλα sunt, sicut
 Te-

U^t autem leones duo, pro occisa cerva
 Sibi mutuo irati, in se ipsos impetum faciunt,
 Sævusque inter ipsos rugitus, strepiusque exoritur den-
 tium;

Atque ut vultures incurvis ungibus repandirostri
 Rupe in excelsa, magno clangore dimicant,
 Capra montivaga gratia, aut fera cerva
 Pinguis, quam interfecit jaculando juvenis vir,
 Sagitta e nervo emissa: ipse autem vagatur alio loco
 Loci ignarus existens, at illi celeriter animadverterunt:
 Certatimque pro ea pugnam acerbam instituerunt:
 Sic & hi duo cum clamore contra se mutuo irruerunt.
 Ibi sane Cygnus quidem potentis Jovis filium
 Occidere meditans, clypeo arcem bastam adegit,
 Neque tamen perripit as: defendebant enim dona Dei.
 Contra autem Amphitryoniades, vis Herculeæ,
 Inter galeam & clypeum, hasta longa,
 Cervicem nudatum, celeriter, infra mentum,
 Percussit valde, ambosque detondit tendones
 Homicida lancea, magnum enim robur inciderat viri.
 Cecidit autem veluti cum quercus aliqua, aut cum rupes
 Excelsa, icta Jovis fumanti fulmine:
 Sic cecidit. circum ipsum autem resonabant arma varie-
 gata ære.

Atque hunc quidem ibi reliquit Jovis ærumnosus filius.
 Ipse autem occisorem hominum Martem accedentem ob-
 servans,

Sævum videns oculis, ut leo corpus forte nactus,

Quæ

Terentio vestis varia, ἡ πολυ-
 τελής. Nec discedit multum
 Diaconus, qui interpretatur
 καταλαπισμένα ἐν χαλκῇ.

425. Ἀυτὸς.) Aut retinen-
 dum ἐπιόντα, ut supra, aut
 προσιόντα, ut in Palatino, pro
 προσιόντα.

Ὅς τε μάλ' ἐνδυκέως ξινὸν κρατεροῖς ὀνύχεσσι
 Σχίσας ὅτ' ἰ τάχιστα, μελίφρονα θυμὸν ἀπηύρα.
 Ἐμμενέως δ' ἄρα τ' ἔ γε κελευνὸν πίμπλαται ἦτορ.
 Γλαυκιοῶν δ' ὅσοις δεινὸν, πλευράς τε καὶ ὦμας 430
 Οὐρῇ μασιόων, ποσσὶ γλάφει· ἔδ' ἐ τις αὐτὸν
 Ἐτλή ἐς ἅντα ἰδὼν σχεδὸν ἐλθεῖν, ἔδ' ἐ μάχεσθαι.
 Τοῖ' αἶ' Ἀμφιτρυωνιάδης ἀκόρητ' αὐτῆς
 Ἀντί' ἔση Ἀρη' ἐνὶ φρεσὶ θάρσ' ἀέξαν
 Ἐοσυμένως. ὃ δ' ἐ αἰ σχεδὸν ἤλυθεν ἀχνύμεν
 κῆρ. 435

Ἀμφότεροι δ' ἰάχοντος ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρεσαν.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀπαὶ μεγάλα πέτρη πρηῶν ὄρεσσα,
 Μακρὰ δ' ἐπιθρώσκεσσα κυλίνδεται, ἥ δ' ἐ τὸ ἦχῃ
 ἔρχεται ἐμμεμαυῖα, πάγ' δ' οἱ ἀντεβόλησεν
 Ὑψηλός, τῷ δὴ συνενέικεται, ἔνθα μιν ἴχει. 440
 Τόσση ὃ μὲν ἰαχῇ βρισάρεματ' ἔλι' Ἀρης
 Κεκληγώς ἐπόρεσεν· ὃ δ' ἐμμαπέως ὑπέδεκτο.
 Αὐτὰρ Ἀθηναίη κέρη Διὸς αἰγιοόχοιο
 Ἀντί' ἦλθεν Ἀρη', ἐρεμνὴν αἰγὶδ' ἔχουσα,
 Δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδῶσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύ-
 δα. 445

Ἄρες ἐπίσχε μὲν κρατερόν καὶ χεῖρας ἀάπτεις.
 Οὐ γάρ τοι θέμις ἐστὶν ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι
 Ἡρακλέα κτείναντα Διὸς θρασυκάρδιον υἱόν.
 Ἀλλ' ἄγε παῦε μάχης, μηδ' ἀντί' ἴσας ἐμεῖο.
 Ὡς ἔφατ'. ἀλλ' ἔ πειθ' Ἀρεως μεγαλήτορα θυ-
 μόν. 450

Ἀλλὰ μέγα ἰάχων, Φλογὶ εἵκελα τεύχεα πάλλων,
 Καρπαλίμως ἐπόρεσε βίῃ Ἡρακλεΐῃ,
 Κακτάμεναι μεμαώς. καὶ ἔ' ἐμβαλε χάλκεον ἔγχ' ἔχον
 Σπερχνόν, ἐξ παιδὸς κοτέων περὶ τεθυγιάτ',

Εν

*Qui admodum accurate pelle validis unguibus
 Dissecta, quam celerrime dulcem animum abstulit :
 Alacriter autem bujus nigrum expletur cor,
 Ac caesis intuens, oculis seivum quiddam, costasque &
 humeros.*

*Cauda flagellans pedibus fodit; neque quisquam ipsum
 Sustinet ex adversa aspiciens prope ire, neque pugnare.
 Talis igitur & Amphitryoniades insatiabilis bello
 Contra Martem stetit, in praecordiis audaciam augens
 Certatim. Ille autem prope venit afflicto corde.
 Utrique autem cum clamore alter alterum invaserunt.
 Ille autem, quando a magno rupes cacumine precipitans,
 Et in longum delata saltu volvitur, fragorque
 Venit subito ingens, collis autem ipsi obvius fit
 Altus, ad quem cursu defertur, ubi ipsam retinet:
 Tanto illi fremitu, curruum gravator, perniciosus Mars
 Vociferans irruit; ille autem prompte venientem excepit.
 Porro Minerva filia Jovis agida tenentis
 Obviam venit Marti, tenebrosam habens egidem,
 Seiva autem torve intuens verbis volucris allocuta est: **

*Mars, inbibe animas ingentes & manus invictas.
 Neque enim tibi fas est inclyta arma auferre,
 Hercule occiso, Jovis magnanimo filio.
 Sed age, desiste a pugna, neque adversus steteris mibi.*

*Sic ait: sed non persuasit Martis magnanimi animo:
 Sed magno fremitu flamma similia arma vibrans,
 Celeriter invasit vim Herculeam,
 Occidere festinans; & coniecit eratam hastam
 Acriter, ob suum filium irascens mortuum,*

In

Ἐν σάκεϊ μέγαν. ἀπὸ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη 455
 Ἔγχε' ὀρμὴν ἔτραπ', ὀρεξαμένη ἀπὸ δίφρου.
 Δριμὺ δ' Ἀρην ἄχ' εἶλεν· ἐρυσάμεν δ' ἄορ' ὄξυ,
 ἔδυστ' ἐφ' Ἡρακλῆϊ κρατερόφρονι· τὸν δ' ἐπίοντα
 Ἀμφιτρυωνιάδης δεινῆς ἀκόρητ' αὐτῆς,
 Μηρὸν γυμνωθεῖτα σάκευς ὑπὸ δαιδαλέοιο, 460
 Ὅντας ἐπικρατέως· διὰ δὲ μέγα σάκ' ἄραξε,
 Δέρατι νωμήσας, ἐπὶ δὲ χθονὶ κάβαλε μέσση
 Τῷ δὲ φόβ' καὶ Δεῖμ' εὐτροχὸν ἄρμα καὶ
 ἵππους

Ἥλασαν αἶψ' ἐγγύς, καὶ ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
 Ἔς δίφρον θῆκαν πολυδαίδαλον· αἶψα δ' ἔπειτα 465
 Ἴππους μασιέτην, ἵκοντο δὲ μακρὸν Ὀλυμπον.
 Τίος δ' Ἀλκμήνης καὶ κυδάλμ' Ἰόλαι,
 Κύκνον σκυλεύσαντες ἀπ' ὤμων τεύχεα καλὰ
 Νίοντ'· αἶψα δ' ἔπειτα πόλιν Τρηχῖν ἵκοντο
 Ἴπποις ὠκυπόδεσιν. ἀτὰρ γλαυκῶπις Ἀθήνη 470
 Ἐξίκετ' Οὐλυμπόνδε μέγαν καὶ δώματα πατρός.
 Κύκνον δ' αὖ κήϋξ θάπτειν, καὶ λαὸς ἀπείρων,
 Οἳ ῥ' ἐγγύς ναῖον πόλιν κλειτὴ βασιλῆ',
 Ἀντην, Μυρμιδόνων τε πόλιν, κλειτήν τ' Ἰαωλκὸν,
 Ἀρνην τ' ἠδ' Ἑλίκην· πολλὸς δ' ἠγείρετο λαὸς, 475
 Τιμῶντες Κήϋκα, Φίλον μακάρεσσι θεοῖσι.
 Τῇ δὲ τάφον καὶ σῆμ' αἰδὲς ποίησεν Ἀναυρ',
 Ὅμβρῳ χειμερίῳ πλήθων· τῶς γάρ μιν Ἀπώλων
 Λητοῖδης ἤνωξ', ὅτι ῥα κλειτὰς ἐκατόμβας
 Ὅσις ἄγοι Πυθοῖδε, βίη σύλασκε δοκεύων. 480

Τ Ε Λ Ο Σ.

ΗΣΙΟ·

*In clypeum magnum. At procul casta Minerva
Hasta impetum avertit, manu deflectens a curru.
Acerbus autem dolor Martem cepit: extractoque gladio
acuto,*

*Irruit contra Herculem magnanimum. at illum acceden-
tem*

*Amphitryoniades, saevo insatiabilis bello,
Femore nudatum clypeo sub variegato
Vulneravit valide: magnumque trajecit clypeum,
Hasta vibrans: in terra autem prostravit media Martem,
At illi Pavor & Metus agilem currum & equos
Adegerunt celeriter propius, & a terra habente latas vias
In currum posuerunt variegatum: atque inde celeriter
Equos flagellis impulerunt, veneruntque in altum Olym-
pum. **

*Filius autem Alcmena & gloriosus Iolaus,
Cygno despoliato armis ab humeris puchris detractis,
Revertebantur. moxque exinde ad civitatem Trachini-
am venerunt*

*Equis velocibus. At casis oculis Minerva
Pervenit in Olympum magnam, & domos patris.
Cygnum autem contra Ceyx sepelivit, & populus infinitus.
Qui prope civitatem habitant inclyti regis,
Anten, Myrmidonumque civitatem, celebremque laolcum,
Arnenque & Helicen, multus autem congregabatur popu-
Honorantes Ceycem, carum beatis Diis. (lus,
Sed illius sepulcrum & monumentum obscurum reddidit
Anaurus,*

*Imbre hyemali exundans. ita enim ipsum Apollo
Latona filius jussit, propterea quod inclytas becatombas
Quicumque portaret Delphos, eum vi spoliabat infidiatq.*

F I N I S.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

Θεογονία.

Μουσάων Ἑλικωνιάδων ἀρχώμεθ' αἰΐδεν,
 Αἴθ' Ἑλικῶν ἔχουσιν ὄρ' ἄρ' ἄρ' μέγα τε ζάθε-
 ὄν τε,

Καί τε περὶ κρήνην ἰοειδέα πρὸς ἀπαλοῖσιν
 Ὀρχεῦνται, καὶ βωμὸν ἐριθενέ' Κρονίων',
 Καί τε λοεσάμεναι τέρενα χροά Περμησσοῖο, 5
 Ἡ Ἴππεκρήνης, ἥ Ὀλμειῶ ζαθέοιο,
 Ἀκροτάτῳ Ἑλικῶνι χορὸς ἐνεποιήσαντο
 Καλὸς, ἱμερόεντας· ἐπερρώσαντο δὲ ποσσίν.
 Ἐνθεν ἀπορνύμεναι, κεκαλυμμένα ἥερι πολλῇ.
 Ἐννόχια σείχον, περικαλλέα ὅσσαν ἰῆσαι, 10
 Τρνεῦσαι Δία τ' αἰγίοχον καὶ πότνιαν Ἥρην
 Ἀργεῖην, χρυσεόισι πεδίλοις ἐμβεβαῦσαν,
 Κέρην τ' Αἰγίοχοιο Διὸς γλαυκῶπιν Ἀθήνην,
 Φοῖβόν τ' Ἀπόλλωνα, καὶ Ἀρτεμιν ἰοχέαιραν,
 Ἡδὲ Ποσειδάωνα γαίηοχον, ἐννοσίγαιον, 15
 Καὶ Θέμιν αἰδοῖην, ἑλικοβλέφαρόν τ' Ἀφροδίτην,
 Ἡδὲν τε χρυσοσέφανον, καλήν τε Διώνην,
 Ἡώ τ', Ἡελίον τε μέγαν, λαμπράν τε Σελήνην,
 Λητώ τ', Ἰάπετόν τε, ἰδὲ Κρόνον ἀγκυλομήτην,
 Γαῖάν τ', Ὠκεανόν τε μέγαν, καὶ νύκτα μέλαι-
 ναν. 20

Ἄλλων τ' Ἀθανάτων ἱερὸν γέν' αἰὲν ἔόντων.
 Αἴ νύ ποθ' Ἡσίοδον καλήν ἐδίδαξαν αἰοιδήν,
 Ἄρνας παιμαίνονθ' Ἑλικῶν ὑπὸ ζαθέοιο.

Τὸν

ΚΑΙ τε.) in nonnullis exemplaribus est Τερμης- | σοῖο & vers. sequenti quidam dividunt Ἴππεκρήνης.

HESIODI ASCRÆI DEORUM GENERATIO.

A Musis Heliconi adibus incipiamus canere,
Qua Heliconis habitant montem, magnumque di-
vinumque:

Et circa fontem nigrum pedibus teneris
Saltant, aramque præpotentis Saturnii,
Atque abluta tenero corpore in Permessō,
Aut in Hippocrene, aut in Olmīo sacro,
Summo in Helicone choreas duxerunt,
Pulchras, amabiles; fortiterque tripudiarunt pedibus.
Inde concitata, velata aëre multo,
Noctu incedebant, per pulchram vocem emittentes,
Celebrantes Jovemque agida tenentem, & venerandam
Junonem

Argivam, aureis calceamentis incedentem:
Filiamque Ægiochi Jovis, ceruleos oculos habentem
Minervam:

Auguremque Apollinem, & Dianam sagittis gauden-
tem;

Atque Neptunum terram continentem, terra motorem,
Et Themīn venerandam, & nigris oculis Venerem,
Hebenque aurea corona decoram, formosamque Dio-
nen,

Auroramque, Solemque magnum, splendidamque Lu-
nam,

Latonamque, Japetumque, ac Saturnum versipellem,
Terramque, Oceanumque vastum, & Noctem atram:
Aliorumque immortalium sacrum genus semper exi-
stentium.

Qua olim Hesiodum pulchrum docuerunt carmen,
Agnos pascentem Helicone sub divino.

Τόνδε δέ με πρώτιστά θεαὴ πρὸς μῦθον ἔειπαν.
Μῆσαι Ὀλυμπιάδες, κῆραί Διὸς Αἰγίοχοιο. 25

Ποιμένες ἀγραυλοί, κακ' ἐλέγχεα, γαστέρες οἶον,
ἴδμεν ψεύδεα πολλὰ λέγειν ἐτύμοιτιν ὁμοῖα.
ἴδμεν δ' εὖτ' ἐθέλωμεν ἀληθέα μυθήσασθαι.

Ὡς ἔφασαν κῆραί μεγάλα Διὸς ἀρτιέπειαι.
Καί μοι σκῆπτρον ἔδον, δάφνης ἐριθηλέῃ ὅζον, 30
δρέψασθαι θηητόν. ἐνέπνευσαν δέ μοι αὐδὴν

θεῖην, ὥς τε κλύοιμι τὰ τ' ἐσόμενα, πρὶ τ' ἔοντα.

Καί με κέλονθ' ὑμνεῖν μακάρων γένεα αἰὲν ἔόντων,
σφᾶς δ' αὐτὰς πρώτας τε καὶ ὕστερον αἰὲν αἰεῖδεν.

Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα περὶ δρυὶν ἢ περὶ πέτρῃν; 35

Τύνη, Μισαίων ἀρχώμεθα, ταί Διὶ πατρὶ
ὑμνεῦσαι τέρπεσι μέγαν νόον ἐντὸς Ὀλύμπῃ,
εἰρεῦσαι, τὰ τ' ἔοντα. τὰ τ' ἐσόμενα, πρὶ τ' ἔοντα,
φωνῇ ὀμηρεῦσαι. τῶν δ' ἀκάματ' ἔρεε αὐδὴ

ἑκ σομάτων ἡδεῖα. γελαῖ δέ τε δώματα πατρὸς 40
Ζηνὸς ἐριγδῆ ποιο θεῶν ὅπῃ λειριοέσση

σκιοναμένη· ἡχεῖ δὲ κάρη νιφόεντ' Ὀλύμπῃ,
δώματα ἀθανάτων. αἳ δ' ἀμβροτον ὅσας ἰῆσαι,

θεῶν γένεα αἰδᾶιον πρῶτον κλείουσιν αἰοιδῇ

Ἐξ ἀρχῆς, ἐς γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρύς ἐτε- 45
κτεν,

οὔτ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοί, δωτῆρες ἐάων.

Δεύτερον αὖτε Ζῆνα, θεῶν πατέρ' ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν.

Ἀρχομενά θ' ὑμνεῦσι θεαί, λήγασαί τ' αἰοιδῆς,

ὅσον

32. Θεῖην.) Magis placeret tur verbo κλείων. Quid si vero altera lectio, ἵνα κλείοιμι, et si legamus ὥς κλείοιμι.

cum ea stare posset versus, 48. Ἀρχόμεναι.) Altera lectio, λήγασαι, videretur fortassis

*Hoc autem me primum Deæ sermone compellarunt,
Musa Olympiades, filia Jovis Ægiocchi:*

*Pastores in agris pernoctantes, mala probra, ventres so-
Scimus mendacia multa dicere veris similia: (lum,
Scimus etiam, quando voluerimus, vera loqui.*

Sic dixerunt filia magni veridicæ.

*Et mihi sceptrum dederunt, lauri per viridis ramum,
Decerpere mirandum. inspirarunt autem mihi vocem
Divinam, ita ut scirem tam futura quam præterita.*

*Et me jubebant celebrare beatorum gens sempiternorum,
Se vero primo & postremo semper decantare.*

Sed quo mihi hæc circa quercum, aut circa petram?

*O tu, a Musis ordiamur, quæ Jovipatri
Canendo oblectant magnam animum in Olympo,
Memorantes, & præsentia, & futura, & præterita,
Vocem inter se aptantes, illarum vero indefessa fluit vox
Ab ore suavis. rident autem domus patris
Jovis valde tonantis, Dearum voce a suavi
Dispersa. resonat vero vertex nivosi Olympi,
Domus immortalium. hæc vero immortalem vocem emit-
tentes,*

*Deorum gens venerandum inprimis celebrant cantilena,
Ab exordio, quos Tellus & Cælum Latum genuerunt,
Quique ex his prognati sunt Dii, datores bonorum.
Secundo rursum Jovem, Deorum patrem atque etiam
hominum,*

Incipientesque canunt Deæ, & finientes carmen,

Quam

tassis melius convenire, si ὕστερον αὖτὲν αἰδέσθην. qui commo-
mensura versus ferre posset. de effici non potest, si legamus
Sensus certe est manifestus. λέγουσι, nisi ita exponamus:
idem nempe qui est, vers. 34. καὶ λέγουσιν αἰοδῆς subintellige,
Σφᾶς δ' αὐτὰς πρῶτόν τε καὶ αὐτὸν ἑμνεῦσαι.

Ὅσον φέρτατός ἐσι θεῶν, κράτει τε μέγιστος.
 Αὐθις δ' ἀνθρώπων τε γένος, κρατερῶν τε γιγάν-
 των

50

Ἵμνεῦσαι, τέρπῃσι Διὸς νόον ἐντὸς Ὀλύμπου,
 μετὰ Ὀλυμπιάδες, κῆρα Διὸς αἰγιόχοιο.
 Τὰς ἐν Πιερίῃ Κρονίδῃ τέκε πατρὶ μιγεῖσα
 Μνημοσύνη. γυνοῖσιν Ἐλευθῆρ μέδεσσα,
 Λησμοσύνην τε κακῶν, ἄμπαυμά τε μερμηράων. 55
 Ἐννέα γάρ οἱ νύκτας ἐμίσητο μητίετα Ζεὺς,
 Νόσφιν ἀπ' ἀθανάτων, ἱερὸν λέχον εἰσαναβαίνων,
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐνιαυτὸς ἔην, περὶ δ' ἔτραπον ὥρα
 μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἡματα πόλλ' ἐτελέσθη,
 Ἥ δ' ἔτεκ' ἐννέα κῆρας ὁμόφρονας, ἧσιν αἰοιδῇ 60
 μέμβλεται, ἐν σήθεσιν ἀκηδέα θυμὸν ἐχέσας,
 τυτθὸν ἀπ' ἀκροτάτης κορυφῆς νιφόεντος Ὀλύμ-
 που,

60

Ἐνθά σφιν λιπαροὶ τε χοροὶ καὶ δώματα καλά.
 Παρ δ' αὐτῆς Χάριες, καὶ Ἴμερ οἰκί' ἔχουσιν,
 Ἐν θαλίῃ· ἐραλὴν δὲ διὰ σόμα, ὅσας ἰεῖσαι, 65
 μέλπονται πάντων τε νόμους, καὶ ἡθεα κεδνά
 ἀθανάτων κλείουσιν, ἐπήρατον ὅσας ἰεῖσαι.
 Αἱ τὸτ' ἴσαν πρὸς Ὀλυμπον ἀγαλλόμεναι ὅπῃ καλῇ.
 Ἀμβροσίῃ μολπῇ· περὶ δ' ἴαχε γαῖα μέλαινα
 Ἵμνεύσαις· ἐραλὸς δὲ ποδῶν ὑπὸ δῖπτον ὀρώρει, 70
 Νεισομένων πατέρ' εἰς ὄν. ὃ δ' ἐρανῶ ἐμβασιλεύει.
 Αὐτὸς ἔχων βροντὴν ἠδ' αἰθαλίεντα κεραυνόν,
 Κάρτει νικήσας πατέρα Κρόνον· εὖ δὲ ἔκαστα
 ἀθανάτοισι διέταξεν ὁμῶς, καὶ ἐπέφραδε τιμᾶς.
 Ταῦτ'

60. Ἥ δ' ἔτεκ.) Secundum sed non assentiuntur veteres
 quosdam esset scribendum codices.
 κῆρας, quod eas corripiatur: 61. Μέμ-

*Quam sit præstantissimus Deorum, & imperio maximus.
 Porro & hominum genus, fortiumque gigantum
 Celebrantes, oblectant Jovis mentem in Olympo.
 Musæ Olympiades, filia Jovis ægida habentis:
 Quas in Pieria Saturnio peperit patri mixta
 Mnemosyne, fertilitati Eleutheris imperans,
 Oblivionemque malorum, & solatium curarum.
 Novem enim ei noctes mixtus est prudens Jupiter,
 Seorsim ab immortalibus, sacrum lectum conscendens.
 Sed cum jam annus exactus, circumvoluta vero essent
 tempora*

*Mensium decrescientium, diesque multi transacti essent.
 Ipsa peperit novem filias concordēs, quibus carmen
 Cura est, in pectoribus securum animum habentibus,
 Paululum a summo vertice nivosi cæli,
 Ubi ipsis splendidique chori, & ades pulchræ.
 Juxta vero eas Gratiæ & Cupido domos habitant.
 In conviviiis: amabilem autem per os vocem emittentes,
 Canunt omniumque leges, & mores venerandos
 Immortalium celebrant, amabilem autem per os vocem
 emittentes.*

*Istæ tum ibant ad Olympum exultantes voce pulchrâ,
 Immortali cantilena: undique vero resonabat terra atrâ
 Canentibus hymnos: jucundus vero a pedibus strepitus
 excitabatur,*

*Euntium ad patrem suum, ille autem in cælo regnat.
 Ipse habens tonitru, atque ardens fulmen,
 Vi superato patre Saturno. bene autem singula
 Immortalibus disposuit simul, & induxit honores.*

Hæc

61. μέβλεται.) Ald. edit. | est ex Homero μεμέληται con-
 habet μέλεται: Germ. μέλλεται: trahi in μέβλεται.
 Venet. μεμέληται. Sed notum

Ταῦτ' ἄρα Μῦσαι ἄειδον, Ὀλύμπια δώματ' ἔχου-
σαι, 75

Ἐννέα θυγατέρες μεγάλας Διὸς ἐκγεγαυῖαι,
Κλειώ τ', Εὐτέρπη τε, Θάλεια τε, Μελπομένη τε,
Τερψιχόρη τ', Ἐρατώ τε, Πολύμνιά τ', Οὐρανίη
τε,

Καλλιόπη δ'· ἡ δὲ προφερεσάτη ἐστὶν ἀπασέων.
'Η μὲν γὰρ βασιλεῦσιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ 80
'Οντινα τιμήσῃσι Διὸς κῆρα μεγάλοιο,
Γεινόμενόν τ' ἐσίδωσι διοτρεφέων βασιλῆων,
Τῷ μὲν ἐπὶ γλώσῃ γλυκερὴν χεῖρσιν αἰοιδῆν,
Τῷ δ' ἔπε' ἐκ στόματ' ῥεῖ μέλιχα· οἱ δὲ νύ
λαοὶ

Πάντες ἐς αὐτὸν ὄρωσι, διακρίνοντα θέμισας 85
'Ιθείησι δίκησιν. ὁ δ' ἀσφαλέως ἀγορεύων,
Αἰψά τε καὶ μέγα νεῖκε' ἐπισαμένως κατέπαυσε.
Τένεκα γὰρ βασιλῆες ἐχέφρονες, ἔνεκα λαοῖς
βλαπτομένοις ἀγορήφι μετάτροπα ἔργα τελεῦσι
'Ρηϊδίως, μαλακοῖσι παραιφάμενοι ἐπέεσσιν. 90
'Ερχόμενον δ' ἀνὰ ἄστρ', θεὸν ὥς ἱλάσκοντα
Αἰδοῖ μελιχίην. μετὰ δὲ πρέπει ἀγρομένοισιν.
Οἷά τοι Μυσάων ἱερὴ δόσις ἀνθρώποισιν.

'Εκ γὰρ Μυσάων καὶ ἐκηβόλας Ἀπόλλωνος
'Ανδρες αἰοιοὶ ἔασιν ἐπὶ χθόνα καὶ κιθαρισταί. 95
'Εκ δὲ Διὸς, βασιλῆες. ὁ δ' ὄλβιος, ὄντινα Μῦ-
σαι

Φιλεῦνται· γλυκερὴ οἱ ἀπὸ στόματ' ῥεῖ αὐδὴ·
Εἰ γάρ τις καὶ πένθει ἔχων νεοκηοῖ θυμῷ
'Αζηται κραδίην ἀκαχήμεν', αὐτὰρ αἰοιδὸς
Μυσάων θεράπων κλεῖα προτέρων ἀνθρώπων 100
'Τμνήσῃ, μάκαράς τε θεὸς, οἳ Ὀλύμπον ἔχουσιν,
Αἰψ' ὅγε δυσφρονέων ἐπιλήθεται, εἰδὲ τι κηδεῶν
Μέμνηται· Ταχέως δὲ παρέτραπε δῶρα θεάων.

Hæc sane Musæ canebant, cælestes domos tenentes :

Novem filia magno e Jove prognata :

*Clioque, Euterpeque, Thaliaque, Melpomeneque,
Terpsichoreque, Eratoque, Polymniaque, Uraniaque,
Calliopeque : hæc autem præstantissima est omnium.
Hæc enim & reges venerandos comitatur.*

*Quemcunque honoratura sunt Jovis filia magni,
In lucem editumque aspexerint a Jove nutritorū regum,
Huic quidem super linguā dālcem fundunt cantilenam,
Hujus verba ex ore fluunt blanda : cæterum populi
Omnes ad ipsum respiciunt, discernentem jus
Reclis judiciis. hic autem tuto cauteque loquens,
Statim etiam magnam contentionem scite diremit.
Propterea enim reges prudentes, quod populis
Damno affectis in foro res iterum integras restitunt
Facile, mollibus alloquentes verbis.*

*Incedentem vero per urbem, veluti Deum, placant
Reverentia blanda : eminet vero inter ipsos congrega-*
tos

*Tale musarum ingens munus hominibus,
A Musis etenim, & eminus feriente Apolline,
Viri cantores sunt super terram & citharædi :
Ex Jove vero reges. Ille vero beatus, quemcunque Musæ
Amant : suavis ei ab ore fluit vox.*

Quod si enim quis luctum habens recenti dolore sancio
animo

*Trifletur, animo dolens, cæterum Poëta
Musarum famulus res claras priscorum hominum
Laudibus celebraverit, beatosque Deos, qui Olympum
incolunt ;*

Statim hic sollicitudinem obliviscitur, nec quicquam do-
lorum

Meminit : cito enim deflexerunt eum alio dona Dearum.

Χαίρετε τέκνα Διός, δότε δ' ἡμερόεσσαν ἀοιδήν.
 Κλείετε δ' ἀθανάτων ἱερὸν γένε' αἰὲν ἐόντων, 105
 Οἱ Γῆς ἐξεγένοντο καὶ Οὐρανὸς ἀστερόεντος,
 Νυκτὸς καὶ ὀνοφερῆς, ἔς θ' ἄλμυρός ἐτρεφθῇ
 Πόντος.

Εἶπατε δ' ὥς τὰ πρῶτα θεοὶ καὶ γαῖα γέγοντο,
 Καὶ ποταμοὶ, καὶ Πόντος ἀπείριτος οἶσματι θύων,
 Ἄστρα τε λαμπετόωντα, καὶ ἔρανός εὐρύς ὑπερ-
 θεν, 110

Οἳ τ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοὶ, δαυτήρες ἐάων.
 Ὡς τ' ἀφενθὰ δάσαντο, καὶ ὥς τιμὰς διέλοντο,
 Ἦδ' καὶ ὥς τὰ πρῶτα πολύπτυχον ἔσχον Ὀλύμ-
 πον.

Ταῦτά μοι ἔσπετε Μῆσαμ, ὀλύμπια δώματ' ἔχουσα,
 Ἐξ ἀρχῆς, καὶ εἶπαθ' ὅ, τι πρῶτον γένητ' αὐ-
 τῶν. 115

Ἦτοί μὲν πρῶτιςα Χάε' γένητ', αὐτὰρ ἔπειτα
 Γαῖ' εὐρύστερτος, πάντων ἑδ' ἀσφαλὲς αἰεὶ
 Ἀθανάτων, οἳ ἔχουσι κάρη νιφέντος Ὀλύμπου,
 Τάρταρά τ' ἡρόεντα μυχῶ χθονὸς εὐρυοδείης.
 Ἦδ' Ἐρε' ὅς κάλλισ' ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι, 120
 Λοσιμελῆς, πάντων τε θεῶν, πάντων τ' ἀνθρώπων
 Δάμναίαι ἐν σῆθεσι νόον καὶ ἐπίφρονα βελήν.
 Ἐκ Χάε' δ' Ἐρεβός τε, μέλαινά τε Νύξ ἐγένοντο.
 Νυκλὸς δ' αὖτ' Αἰθήρ τε καὶ ἡμέρη ἐξεγένοντο.
 Οὐς τέκεκυσαμένη, Ἐρέβει Φιλότῃμι γείσα. 125

Γαῖα δέ τοι πρῶτον μὲν ἐγείναίολο ἴσον ἑαυτῇ
 Οὐρανὸν ἀστερόενθ', ἵνα μιν περὶ πάντῃα καλύπτῃ,
 Ὅφρ' εἴη μακάρεσσι θεοῖς ἑδ' ἀσφαλὲς αἰεὶ.
 Γεῖναίολο δ' ἔρεα μακρὰ, θεῶν χαρίεντας ἐναύλεις
 Νυμφέων, αἳ ναίουσιν ἀν' ἔρεα βροσθήνῃα. 130

Ἡ δὲ καὶ ἀτρυγέλιον Πέλαγος τέκεν οἶσματι θύων,
 Πόντον, ἄτερ Φιλότῃ ἐφιμέρη· αὐτὰρ ἐπεῖτα

*Salvete nata Jovis, date vero amabilem cantilenam.
Celebrate quoque immortalium divinum genus, semper
existentium,*

*Qui Tellure progenerati sunt, & Cælo stellato,
Noctæque caliginosa, quosque salsus nutrit Pontus.
Dicite insuper, ut primum Dii & terra fuerint,
Et flumina, & Pontus immensus, æstu furens,
Astraque fulgentia & cælum latum superne:
Et qui ex his nati sunt Dii, datores bonorum.
Utque opes dividerint, & quomodo honores distinxerint,
Atque quomodo primum multis implicitum sphaeris te-
nuerint cælum.*

*Hæc mihi dicite Musa, cælestes domos inhabitantes
Ab initio: & dicite quodnam primum fuerit illorum.*

*Primo omnium quidem Chaos fuit, ac deinde
Tellus lato pectore prætita, omnium sedes tutæ semper
Immortalium, qui tenent iuga nivosi Olympi,
Tartaraque tenebricosa in recessu terræ spatiosa:
Atque Amor, qui pulcherrimus inter immortales Deos,
Solvens curas, & omnium Deorum, omniumque ho-
minum*

*Domat in pectoribus animum, & prudens consilium.
Ex Chao vero Erebusque, nigraque Nox editi
sunt.*

*Ex nocte porro Ætherque & Dies progenerati sunt:
Quos peperit ubi concepisset, Erebo amore mixta.*

*Tellus vero primum quidem genuit parem sibi
Cælum stellis ornatum, ut ipsam totam obteget,
Utque esset beatis Diis sedes tutæ semper.*

*Genuit præterea montes altos. Dearum gratas speluncas
Nympharum, quæ habitant per montes saltuosos.
Atque etiam infrugiferum pelagus peperit æstu furens,
Pontum, absque amore suavi. cæterum deinde*

Οὐρανῷ εὐνηθεῖσα, τέκ' Ὠκεανὸν βαθυδίνην,
 Κοῖόν τε, Κρεῖόν θ', Ὑπερίονά τ' Ἰαπετόν τε,
 Θείαν τε, Ρείαν τε, Θέμιν τε, Μνήμοσύνην τε, 135
 Φύβην τε χρυσοσέφανον, Τηθύν τ' ἔρατεινήν.
 Τῆς δὲ μεθ' ὀπλότατ' ἔγενετο Κρόν' ἀγκυλο-
 μήτης,

Δεινότατ' αἰδῶν· θαλερόν δ' ἤχθησε τοκῆα.
 Γείνατο δ' αὖ Κύκλωπας ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντας,
 Βρόντην τε, Στερόπην τε, καὶ Ἀργὴν ὄβριμόθυμον. 140
 Οἱ Ζηνὶ βροντὴν τ' ἔδωσαν, τεύξάν τε κεραυνόν.
 Οἱ δὲ τοι τὰ μὲν ἄλλα θεοῖς ἐναλίγκιοι ἦσαν,
 Μῆν' δ' ὀφθαλμὸς μέσσω ἐπέκειτο μετώπῳ.
 Κύκλωπες δ' ὄνομ' ἦσαν ἐπώνυμον, ἔνεκ' ἄρα σφέων
 Κυκλοτερὲς ὀφθαλμὸς εἰς ἐνέκειτο μετώπῳ. 145
 Ἴσχυς τ' ἠδὲ βίη καὶ μηχαναὶ ἦσαν ἐπ' ἔργοις·
 Ἄλλοι δ' αὖ Γαίης τε καὶ Οὐρανὸς ἐξεγένοντο,
 Τρεῖς παῖδες μεγάλοι καὶ ὄβριοι, ἐκ ὀνομαστοί,
 Κοτλὸς τε, Βριάρεώς τε, Γύγης θ', ὑπερήφανα τέκνα.
 Τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων αἰῶσοντο 150
 Ἀπλάστοι· κεφαλὰ δὲ ἑκάστω πεντήκοντα
 Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ σιβαροῖσι μέλεσσι.
 Ἴσχυς δ' ἀπλάτ', κρατερὴ, μεγάλῳ ἐπὶ εἶδει.
 Ὅσοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανὸς ἐξεγένοντο,
 Δεινότατοι παίδων, σφετέρῳ δ' ἤχθησαν τοκῆι 155
 Ἐξ ἀρχῆς. καὶ τῶν μὲν ὅπως τις πρῶτα γένοιτο,
 Πάντας ἀποκρύπτασκε, καὶ ἐς Φά' ἐκ ἀνίσκῃ,
 Γαίης ἐν κευθμῶνι· κακῶ δ' ἐπετέρπετο ἔργῳ

Οὐ-

140. Βρόντην.) Hæc lectio autem Ἀστειρόπην habet pro
 Latinorum Poëtarum testi- Στερόπην,
 moniis confirmatur. Altera

*Cælo concumbens, peperit Oceanum profundos vortices
habentem,*

*Cæumque, Creumque, Hyperionemque, Japetumque.
Theamque, Rhecumque, Themineque, Mnemosynenque,
Phæbenq; aurea corona insignem, Tethymque amabilem.
Hos vero post natu minimus natus est Saturnus vaser,
Acerrimus inter liberos: floridum autem odio prosequen-
batur parentem.*

*Porro genuit & Cyclopes superbum cor habentes,
Brontenque, Steropenq; & Argen forti animo præditum:
Qui Jovi & tonitru dederunt, & fabricarunt fulmen.
Qui sane per alia Diis similes erant,
Unus vero oculus media positus erat fronte.
Cyclopes vero illis nomen e re erat, eo quod ipsorum.
Circularis oculus unicus inerat fronti:
Roburque & vires, & molimina erant in operibus.
Alii rursus e Tellure & cælo prognati sunt.
Tres filii magni, & prævalidi, non nominandi,
Cottusque, Briareusque, Gygesque, superba proles.
Quorum centum quidem manus ab humeris impetuose
movebantur.*

*Inaccessæ: capita vero unicuique quinquaginta.
Ex humeris prognata erant super robustos artus.
Robur autem immensum, validum, ingenti in statura.
Quotquot enim Tellure & Cælo procreati sunt,
Potentissimi filiorum, suo vero insens erant parenti
Ab initio. & horum quidem ut quisque primum nasce-
Omnes occultabat, & in lucem non mittebat, (batur,
Terra in latebris: malo autem oblectabatur opere*

Cæ-

145. Κυκλοπιῆς.) Al. ἰὼν, al. 158. Κρυθαῖον.) Nomina ap-
pellen. patet autem legendum es- pellativa in ἰὼν & εἶον significant
se ἑαυτῶν, pro ἑαυτῶν per διὰ τῶν. locum.

Οὐρανός. ἡ δ' ἐντὸς σοναχέζο Γαῖα πελώρη,
 Στεινομένη· δολίην δὲ κακὴν ἐπεφράσσατο τέ-
 χνην. 160

Αἴψα δὲ ποιήσασα γένετο πολὺν ἀδάμαντα,
 Τεῦξε μέγα δρέπανον, καὶ ἐπέφραδε παῖσι φίλοι-
 σιν.

Εἶπε δὲ θαρσύνουσα φίλον τέλειμένη ἦτορ·
 Παῖδες ἐμοὶ καὶ πατρὸς ἀτασθαλῆς, αἵ κ' ἐθέλητε
 Πείθεσθαι, παῖές τε κακὴν τισαί μεθ' αὐτῶν 165
 ἡμέτερον· πρότερος γὰρ αἰεκέα μῆσατο ἔργα.
 ὣς φάτο· τὲς δ' ἄρα πάντας ἔλεν δέ τε, ὅδε τις
 αὐτῶν

Φθέγγατο. θαρσήσας δὲ μέγας Κρόνον ἀγκυλομήτης
 Ἄψ αὐτὶς μύθοισι προσηύδα μητέρα κεδνὴν.

Μῆτερ, ἐγώ κεν τῶτο γ' ὑποχόμενός τελέσομαι 170
 ἔργον, ἐπεὶ παῖρός γε δυσωνύμος ἐκ ἀλεγίζω
 ἡμέτερον· πρότερος γὰρ αἰεκέα μῆσατο ἔργα.

ὣς φάτο· γήθησεν δὲ μέγα Φρεσὶ Γαῖα πελώρη.
 Εἶσε δὲ μιν κρύψασα λόχῳ ἐνέθηκε δὲ χειρὶ
 Ἄρπην καρχαρόδοντα· δόλον δ' ὑπεθήκατο πάντα. 175
 Ἦλθε δὲ Νύκτ' ἐπάγων μέγας Οὐρανός· ἀμφὶ δὲ
 Γαίῃ

ἡμέρων φιλότῃ ἐπέσχετο· καὶ ῥ' ἐτανύθη
 Πάντῃ. ὃ δ' ἐκ λοχεοῖο παῖς ὠρέξατο χειρὶ
 Σκαιῇ, δεξιτερῇ δὲ πελώριον ἔλαβεν Ἄρπην,
 Μακρὴν, καρχαρόδοντα, φίλος δ' ἀπὸ μήδεα παῖρος 180

ἑοσυμένως ἤμισε, πάλιν δ' ἔρριψε Φέρεσθαι
 ἔξοπίσω. τὰ μὲν ἔτι ἐτώσια ἐκφυγε χειρὸς·

Ὅσας γὰρ ῥαδάμιγγες ἀπέσυσθεν αἰμαῖόεσσαι,
 Πάσας δέξατο Γαῖα. περιπλομένων δ' ἐνιαυτῶν,
 Γείνατ' Ἐρίννυς τε Κράτεραι, μεγάλας τε Γίγαντας, 185
 Τεύχεσι λαμπομένους, δόλιχ' ἐγχεα χερσὶν ἔχοντας,
 Νύμφας θ' ἄς Μελίαις καλέουσ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν.

*Cælum. ipsa vero intus ingemiscebat Terra vasta,
 Arctata: dolosam vero malamque excogitavit artem.
 Statim vero cum procreasset genus canis ferri,
 Fabricavit magnam falcem, edixit vero caris liberis.
 Dixit autem animum addens, caro mœrens corde:
 Filii mei & patris nefarii, si volueritis
 Parere, patris malam ulciscemur contumeliam
 Vestri. prior enim se va machinatus est opera.*

*Sic dixit: illos vero omnes invasit metus, neque quis
 piam illorum*

*Locutus est. confirmato animo tandem magnus Satur-
 nus versutus*

E contra verbis compellavit matrem castam:

*Mater, ego certe hoc in me recipiens peragam
 Facinus. patrem enim inauspicatum nihil curo
 Nostrum. prior enim se va meditatus est opera.*

*Sic dixit: gavisâ est autem valde animo Tello ingens.
 Collocavit autem ipsum celans in insidiis: indidit vero
 manui*

*Falcem asperis dentibus: dolo autem instruxit omni.
 Venit autem Noctem adducens magnum Cælum: undi-
 que vero Telluri*

*Flagrans desiderio concubitus incumbibat, & sane exten-
 Passim. ex insidiis autem filius petiit manu (tus est
 Sinistra, dextra vero immanem cepit falcem,*

*Longâ, asperos dentes habentem, cari que genitalia patris
 Festinanter demessuit, rursusque abiecit ut ferrentur
 Pone. illa quidem non incassum elapsa sunt manu:*

*Quotquot enim gutta proruperunt cruenta,
 Omnes suscepit Terra. circumvolutis autem annis,
 Produxit Erinnyasque validas magnosque Gigantes,
 Armis nitentes, longas bastas manibus tenentes:*

Nymphasq; , quas Melias vocant super immensam terrâ.

Μήδεά θ', ὡς τοπρῶτον ἀποτμήξας, ἀδάμαντον
 Κάββαλ' ἐπ' ἠπείροιο πολυκλύσω ἐνὶ Πόνῳ.
 Ὡς φέρετ' ἀμπέλαγ' ὅττι παλὺν χρόνον ἀμφὶ δὲ
 λευκός. 190

Ἄφροσ ἀπ' ἀθανάτων χροὸς ὤρνυτο. τῷ δ' ἐνὶ κέρῃ
 Ἐθρέφθη· πρῶτον δὲ Κυθήροισι ζαθέοισιν
 Ἐπλέτο· ἐνθεν ἔπειτα περίρρυτον ἵκετο Κύπρον.
 Ἐκ δ' ἔβη αἰδοίη καλὴ θεός. ἀμφὶ δὲ ποίη
 Πρασὶν ὑπὸ ῥαδινοῖσιν ἀέξετο· τὴν δ' Ἄφραδίτην, 195
 Ἄφρογένειάν τε θεῶν, καὶ εὐσέφανον Κυθήρειαν
 Κικλήσκουσι θεοὶ τε καὶ ἀνέρες, ἕνεκ' ἐν Ἄφρῳ
 Ὁρέφθη· ἀτὰρ Κυθήρειαν, ὅτι προσέκυρσε Κυθή-
 ροις.

Κυπρογένειαν δ', ὅτι γέντο πολυκλύσω ἐνὶ Κύπρῳ·
 Ἥδὲ Φιλομμηδέα, ὅτι μηδέων ἐξεφαάνθη 200
 Τῇ δ' ἔρ' ὠμάρησε, καὶ ἱμερ' ἔσπετο καλός,
 Γεινομένη ταπρῶτα, θεῶν τ' ἐς Φῦλον ἴση.
 Ταύτην δ' ἐξ ἀρχῆς τιμὴν ἔχει, ἥ δὲ λέλογχε
 Μοῖραν ἐν ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Παρθενίης τ' ὀάρεσ. μειδήματα τ' ἐξαπάτας τε, 205
 Τέρψιν τε γλυκερὴν, Φιλότηιά τε, μελιχίην τε.

Τὴς δὲ πάλῃς Τιτῆνας ἐπὶ κλησιν καλέεσκεν,
 Παῖδας νεκείων μέγας Οὐρανός, ἔς τέκεν αὐτός.
 Φάσκε δὲ, τιταίνονίης ἀτασθαλίῃ μέγα ῥέξαι
 Ἔργον, τοῖο δ' ἔπειτα τίσιν μελόπιον ἔσεσθαι. 210
 Νύξ δ' ἔτεκε συγγερόν τε Μόρον καὶ Κῆρα μέλαιναν.
 Καὶ Θάνατον· τέκε δ' Ἰπνον· ἔτικτο δὲ Φῦλον Ὀνει-
 ρων.

Οὐ-

188. Μήδεά θ'.) Non video tiis excuso ἀδάμαντι, & in
 quomodo ἀδάμαντος ad sen- interpretatione Latina pro
 sum applicari possit. Lege ferrum ferro, reponendum.
 itaque cum exemplari Vene- Nam κάββαλ', & quae sequun-
 tur,

Testiculisque ut prius resectis; ferrum
 Projecit circa Epirum undis agitatum in pontum.
 Sic ferebantur per pelagus longo tempore; circumcirca
 vera alba

Spuma ab immortalis corpore oriebatur: in ea puella
 Innutrita est: primum vero ad Cytheras divinas
 Vehebatur, inde tum circumfluam pervenit ad Cyprum.
 Prodiit vero veneranda formosa Dea: circum vero herba
 Pedibus sub mollibus crescebat: Aphroditem autē ipsam,
 Spuma procreatam Deam, & decoram pulchris sertis Cy-
 theream,

Nominant tam Dii quam homines: eo quod in spuma
 Nutrita fuit: Cytheream autem quod appulit Cytheris:
 Cyprigenam vero, quod nata sit undosa in Cypro:
 Atque amantem genitalia, quia ex genitalibus emerfit.
 Hanc vero Amor comitatus est, & Cupido sequebatur
 pulcher.

Natam primum, & Deorum ad cœtum euntem,
 Hunc vero ab initio honorem habet, atque sortita est
 Sortem inter homines & immortales Deos,
 Virgineas confabulationes, & risus, & deceptiones,
 Oblectationemque suavem, & amicitiam, blanditiasque.

Illos vero pater Titanas cognomento vocabat,
 Filios objurgans magnus Cœlus, quos genuit ipse.
 Dictabat parro festinantes ex protervia magnū patrassē
 Facinus, cujus deinceps ultio in posterum futura sit.
 Nox præterea peperit odiosum Fatum, & Parcam atram.
 Et Mortem: peperit etiam Somnum. peperit vero agmen
 Somniorum: Quæ

tur, de ipsis genitalibus omni-
 no intelligenda sunt. Ibidem
 quoque *Ἡπειρος πῦλ.*
 209. *Φάει.*) *Τῆταλιντας* quidam exponunt nocentes.
 sed iudicet lector, num potior
 sit interpretatio, extendentes,
 scilicet manum.

Οὐτὶνι κοιμηθεῖσα θεὰ τέκε Νύξ ἔρρεβεννή.
 Δεύτερον αὖ Μῶμον, καὶ Οἰζὺν ἀλγινόεσαν.
 Ἑσπερίδας δ' αἷς μῆλα πέρην κλυτὰ Ὀκεανοῖο 215
 Χρύσεα καλὰ μέλεσι, φέροντά τε δένδρεα καρπὸν.
 Καὶ Μοίρας καὶ Κῆρας ἐγείνατο νηλεοποῦντες,
 Κλαῦν τε, Λάχεσιν τε, καὶ Ἄτροπον· αἵ τε βροτοῖσι
 Γενομένοισι διδῶσιν ἔχειν ἀγαθὸν τε κακὸν τε,
 Αἴτ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε παραιξασίας ἐφέπεται, 220
 Οὐδέποτε λήγῃσι θεὰ δεινοῖο χόλοιο,
 Πρὶν γ' ἀπὸ τῷ δάωσι κακὴν ὅπιν ὅσις ἀμάρτη·
 Τικτε δὲ καὶ Νέμεσιν, πῆμα θνητοῖσι βροτοῖσι,
 Νύξ ὅλοή· μετὰ τήν δ' Ἀπάτην τέκε καὶ Φιλότητα,
 Γῆρας τ' ἐλόμενον, καὶ Ἑριν τέκε κακῆρόθυμον. 225
 Αὐτὰρ Ἑρις συγερὴ τέκε μὲν Πόνον ἀλγινόεντα,
 Λήθην τε, Λοιμὸν τε, καὶ Ἄλγεα δακρυόεντα,
 Ὑσμῖνας τε, Φόνους τε, Μάχας τ', Ἀνδροκλίας τε,
 Νείκεά τε, Ψευδέας τε Λόγους, Ἀμφιλογίας τε,
 Δυσνομίην, Ἄτην τε, συνήθεας ἀλλήλοισιν 230
 Ὅρκον δ' ὅς δ' ἡ πλεῖστον ἐπιχθονίους ἀνθρώπους
 Πημαίνει, ὅτε κέν τις ἐκὼν ἐπίορκον ὁμόσῃ.
 Νηρέα τ' ἀψευδέας καὶ ἀληθεῖας γείνατο Πόντῳ,
 Πρεσβύτατον παίδων· αὐτὰρ καλέεσι γέροντα,
 Οὐνεκα νημερτῆς τε καὶ ἥπιον· ἐδὲ θεμισέων 235
 Λήθεται, ἀλλὰ δίκαια καὶ ἥπια δῆνεα οἶδεν.
 Αὐτὶς δ' αὖ Θαύμαντα μέγαν, καὶ ἀγῆνορα Φόρ-
 κυν,
 Γαίῃ μισγόμενον, καὶ Κηφῶ καλλιπάρηον,

Εὐ-

227. Λήθην.) Alii legunt magis convenire videtur
 αἰμὸν, & fortasse non male. φόβος quam φόβος, quia supra
 Sicut etiam vers. sequenti in Aspide vers. 155. conjun-
 xit

Quæ nulli mixta Dea peperit Nox obscura,
 Rursum postea Momum, & Ærumnam dolore plenam,
 Hesperiaesque, quibus mala ultra inclytum Oceanum
 Aurea pulchra cura sunt. ferentesque arbores fructus,
 Et fatales Deas, & Parca genuit immites,
 Clotoque, Lachæsinque, & Atropon: quæ mortalibus
 Nascentibus dant habendum bonumque malumque,
 Quæque hominumque Deorumque delicta persequentes,
 Nunquam desinunt Dea a vehementi ira,
 Priusquam illi rependerint malam ultionem, quisquis
 peccarit. (bus,

Peperit præterea & Nemesein, cladem mortalibus homini-
 Nox perniciofa: post hanc Fraudem enixa est, & Amicitia,
 Seniumque noxium, & Contentionem peperit pertinacem.
 Caterum Contentio odiosa peperit quidem Laborem mo-
 lestum,

Oblivionemque, Pestemque, & Dolores lacrymabiles,
 Pugnasque, Cadesque, Præliaque, Stragesque virorum,
 Furgiaque, mendacesque Sermones, Disceptationesque,
 Legum contemptum, Noxamque, familiares inter sese:
 Juramentumque quod plurimum terrestres homines
 Ledit, quando quispiam volens pejeraverit:
 Nereumque alienum a mendacio, & veracem genuit
 Pontus,

Maximum natu filiorum: sed vocant senem,
 Eo quod verus atque placidus: nec juris & equi
 Obliviscitur, sed iusta & mansueta consilia novit. (cyn,
 Deinde rursum Thaumantem magnum & fortem Phor-
 Terra commistus, & Ceto pulchris genis præditam,

Eury-

xit etiam Poëta hæc duo φῶς & legunt Κητώ. ἐν πόντῳ γὰρ τὰ
 & ἀνδροκρασίη. κήτη διάγωσι βίωσιν ἰσχυρέ-
 238. Κῆτώ καλλιπάρηον.) Alii τατα ὄντα καὶ εὐμεγέθη.

240. Me-

Εὐρυδίην τ' ἀδάμαντ' ἐνὶ Φρεσὶ θυμὸν ἔχουσιν.
 Νηρῆ' δ' ἐγένοντο μεγέριτα τέκνα θεάων. 240
 Πόντῳ ἐν ἀτρυγέτῳ, καὶ Δωρίδ' ἠὲ κόμοιο,
 Κέρης Ὠκεανοῖο τελέεντ' ποταμοῖο,
 Πρωτῶ τ', Εὐκράτῃ τε, Σαώ τ', Ἀμφιτρίτῃ τε,
 Εὐδῶρῃ τε, Θέτις τε, Γαλήνῃ τε, Γλαύκῃ τε,
 Κυμοδόῃ, Σπειῶ τε Θοῇ, Θαλίῃ τ' ἐρέεσσα. 245
 Καὶ Μελίτῃ χαρίεσσα, καὶ Εὐλιμένη, καὶ Ἀγαυῇ,
 Πασιδέῃ τ', Ἐρατώ τε καὶ Εὐνείκῃ ῥοδόπηχυν,
 Δωλώ τε, Πρωλώ τε, Φέρυσά τε, Δυναμένη τε,
 Νησαίῃ τε, καὶ Ἀκταίῃ, καὶ Πρωτομέδεια,
 Δωρίς, καὶ Πανόπῃ, καὶ εὐειδῆς Γαλάτεια, 250
 Ἴπποδόῃ τ' ἐρέεσσα, καὶ Ἴππονόῃ ῥοδόπηχυν,
 Κυμοδόκῃ θ', ἥ κύματ' ἐν ἡερειοῖσι πόντῳ,
 Πνοιάς τε ζαθέων ἀνέμων, σὺν Κυμαίολῃ γῇ,
 Ῥεῖα πρηύνει, καὶ εὐσφύρῳ Ἀμφιτρίτῃ.
 Κύματ', Ἡϊόνῃ τε, εὐσέφανός θ' Ἀλιμήδῃ, 255
 Γλαυκονόμῃ τε Φιλαμμείδῃ, καὶ Ποντοπέρρεια,
 Λεαγόρῃ τε, καὶ Εὐαγόρῃ, καὶ Λαομέδεια.
 Πελυνομῃ τε, καὶ Αὐτονόῃ, καὶ Λυσισάναςα,
 Εὐάρνῃ τε Φυῇ τ' ἐραίῃ, καὶ εἰδ' ἄμωμ'.
 Καὶ Ψαμάθῃ χαρίεσσα δέμας, δῖη τε Μενίππῃ. 260
 Νησῶ τ', Εὐπόμπῃ τε, Θεμισῶ τε, Προνόῃ τε.
 Νημέρις θ', ἥ πατρὸς ἔχει νόον ἀθανάτοιο.
 Αὐταὶ μὲν Νηρῆ' ἀμύμον' ἐξεγένοντο
 Κῆραι πεντήκοντα, ἀμύμονα ἔργ' εἰδυῖαι.
 Θαύμας δ' Ὠκεανοῖο βαθυρρεῖταιο θυγαῖρα. 265
 Ἥγά-

240. Μεγέριτα.) Alii le-|μεγάλα, ἐπέεσσα, ἢ ὑπεκαρή-
 gunt μεγέρεα τέκνα, id est, φανα τέκνα, διὰ τὸ κάλλος.

Eurybiamque, ferreum in pectore animum habentem.

Ex Nereo porro prognatae sunt perquam amabiles filiae
Dearum

Ponto in infructuoso, & ex Doride pulchricoma,
Filia Oceani rotundi fluvii,

Protoque, Eucrateque, Saoque, Amphitriteque,

Eudoraque, Thetisque, Galeneque, Glauceque,

Cymorboë. Spioque velox. Thaliaque jucunda,

Et Melitagratiola, & Eulimene & Agave,

Pasitheaque, Eratoque, & Eunice roseis lacertis prae-

ditae, Dotoque, Protoque, Pherusaque, Dynameneque,

Nesaeque, & Actaea, & Protomedia.

Doris, & Panope, & speciosa Galatea,

Hippothoëque lepida, & Hippone roseis lacertis prae-
ditae,

Cymodoceque, quae fluctus in obscuro ponto,

Et flatus divinorum ventorum, una cum Cymatolege,

Facile mitigat, & cum pulchros talos habente Am-
phitrite:

Cymoque, Ejoneque, pulchreque coronata Halimede,

Glaucanomeque bilaris, & Pontoporia,

Liagoreque, & Euagore, & Laomedia:

Polynomeque, & Autonoe, & Lysianassa,

Euarneque tam indolis grata, quam inculpatae formae.

Et Psamathe decora corpore. divinaque Menippe:

Nesoque, Eupompeque, Themistoque, Pronoeque,

Nemertesque, quae patris habet animum immortalis,

Ha quidem ex Nereo inculpato procreatae sunt

Filiae quinquaginta, inculpatae opera callentes.

Thaumas vero Oceani profundis flui filiam

Duxit

Ἥγάγετ' Ἥλεκτρεν. ἥ δ' ὠκεΐαν τέκεν Ἴριν,
 Ἥκόμμεσ θ' Ἀρπυΐας, Ἀελλώ τ', Ὠκυπέτην τε,
 Αἳ δ' ἀνέμων πνοῇσι καὶ οὐανοῖς ἅμ' ἔπονται,
 Ὠκείης περὺ γεσσι· μελαχρόνια γὰρ ἴαλλον.
 Φόρκυι δ' αὖ Κλήω Γραίας τέκε καλλιπαρήες. 270
 Ἐκ γενεῆς πολιάς, τὰς δὴ Γραίας καλέεσθιν
 Ἀθάναλοι τε θεοὶ, χαμαὶ ἐρχόμενοι τ' ἄνθρωποι.
 Πεφρηδῶ τ' εὐπέπλον, Ἐνυῶ τε κροκόπεπλον,
 Γοργέες θ' αἳ ναίεσι πέτρῃ κλυτῷ Ὠκεανοῖο,
 Ἐχάλῃ πρὸς νοκλός. Ἰν' Ἑσπερίδες λιγύφωνοι, 275
 Σθεῖνῶ τε, Εὐρυάλη τε, Μέδουσά τε, λυγρὰ παθῆσα.
 Ἥ μὲν ἦν Θνητή, αἳ δ' ἀθάνατοι καὶ ἀγήρω
 Αἱ δύο. τῇ δὲ μῆ παρελέξατο Κυανοχαίτης,
 Ἐν μαλακῷ λειμῶνι, καὶ ἄνθεσιν εἰαρινοῖσι.
 Τῆς δ' ὅτε δὴ Περσεὺς κεφαλὴν ἀπεδειρολόμησεν, 280
 Ἐξέθορε Χρυσάωρ τε μέγας, καὶ Πήγασος ἵππος.
 Τῷ μὲν ἐπώνυμον ἦν, ὅτ' ἄρ' Ὠκεανῷ περὶ πηγὰς
 Γένεθ', ὅδ' ἄορ χρύσειον ἔχεν μετὰ χερσὶ Φίλησι.
 Χ' ὅς μὲν ἀποπλάμεν, προλιπὼν χθόνα μητέραι
 μήλων,
 Ἴκετ' εἰς ἀθανάτους· Ζηνὸς δ' ἐν δώμασι ναίει, 285
 Βροντὴν τε σεροπὴν τε Φέρων Διὶ μητιόεντι.
 Χρυσάωρ δ' ἔτεκε τρικάρηνον Γηρυονῆα,
 Μιχθεὺς Καλλιρόη κέρη κλυτῷ Ὠκεανοῖο.
 Τὸν μὲν ἄρ' ἐξενάρριξε βίῃ Ἡρακλεΐῃ,

B8-

269. Μεταχρόνια.) In coelum
 volabant: coelum enim etiam
 χρόνον dici annotat Schol.
 Sed sunt, qui legant μεταχρό-
 νια, ut sit relicta terra.

270. Καλλιπ.) Αἱ καλλιπά-
 ρες.

288. Μιχθεὺς.) Versus hic in
 omnibus exemplaribus col-
 locatus reperitur 9. vers. su-
 perius,

*Duxit Electram, hac autem celerem peperit Irim,
 Pulchricomasque Harpyias, Aëloque, Ocypetenque,
 Quæ ventorum flamina, & aves assequuntur
 Pernicibus alis, in cælo enim degentes volitant.
 Phorcopost hac Ceto Graas peperit pulchris genis prædi-
 A partu canas, quas ob id Graas vocant (tas,
 Immortalesque Dii, humique incedentes homines.
 Peplebre doque pulchro peplo, Enyoque croceo peplo,
 Gorgonesque, quæ habitant celebrem Oceanum,
 In extremâ parte ad noctem: ubi Hesperides argutæ,
 Sthenoque, Euryaleque, Medusaque, gravia perpeffa.
 Ipsa erat mortalis, ast aliæ immortales, & senio non ob-
 noxiæ*

*Dua: cum una concubuit ceruleæ casariæ Neptunus
 In molli prato & floribus vernis.
 Ejus autem Perseus caput cum amputasset,
 Exiliit Chrysaor magnus, & Pegasus equus.
 Huic quidē cognomentum erat, quod Oceani apud fontes
 Natus esset: ceterum hic ensẽ aureum tenebat mani-
 bus caris:*

*Et ille quidem cum avolasset, relicta terra matre pecorū,
 Pervenit ad immortales: Jovis vero in domo habitat,
 Tonitruque & fulgur ferens Jovi prudenti.
 Chrysaor porro genuit tricipitem Geryonem,
 Mixtus Calliroæ filiæ nobilis Oceani.
 Illum quidem armis exuit vis Herculana,*

Boves

perius, post illum Ἐν μαλακῇ. liroë. Quocirca nos G. Cante-
 cum tamen eo pertinere, nul- rum sequuti, versum illum huc
 lo modo possit. Nam tres tan- transulimus. Nam hoc cum
 tum traduntur Gorgones, historia plane convenit, quæ
 Stheno, Euryale, & Medusa, tota repetitur Κύρη δ' Ὀκεα-
 neque in his recensetur Cal- νοῖδ. supra in Aspide, vers. 142.

297. Σηγι.)

Βασί παρ εἰλιπόδεσσι, περιρρύττω εἰν Ἐρυθείῃ· 290
 Ἥματι τῷ, ὅτε περ βῆς ἤλασεν εὐρυμετώπης
 Τίρυνθ' εἰς ἱερὴν, διαβάς πόρον Ὠκεανοῖο,
 Ὅρθον τε κτείνας, καὶ βεκόλον Εὐρυτίωνα,
 Σταθμῷ ἐν ἡρόεντι, πέρην κλυτῷ Ὠκεανοῖο.
 Ἡ δ' ἔτεκ' ἄλλο πέλωρον, ἀμήχανον, ἔδ' ἐν εἰκόσ 295
 Θνητοῖς ἀνθρώποις, ἔδ' ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Σπῆι ἐνὶ γλαφυρῷ, θείην κρατερόφρον' Ἐχιδνά·
 Ἥμισυ μὲν νύμφην ἑλικώπιδα, καλλιπάρηον,
 Ἥμισυ δ' αὖτε πέλωρον ὄφιν, δεινόν τε μέγαν τε,
 Ποικίλον, ὦμησῆν, ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης· 300
 Ἐνθα δέ οἱ σπέσθ' ἐςὶ κάτω, κοίλῃ ὑπὸ πέτρῃ,
 Τηλὲ ἀπ' ἀθανάτων τε θεῶν θνητῶν τ' ἀνθρώ-
 πων·

Ἐνθ' ἄρα οἱ δάσσαντο θεοὶ κλυτὰ δώματα ναίειν.
 Ἡ δ' ἔρυτ' εἰν Ἀρίμοισιν ὑπὸ χθόνα λυγρῇ Ἐχιδνᾷ,
 Ἀθάνατ' ἑνὶ νύμφῃ καὶ ἀγῆρατ' ἑνὶ ἡμαίᾳ πάντα. 305
 Τῇ δὲ Τυφάονα φασὶ μιγήμεναι ἐν Φιλότῃτι,
 Δεινόν θ' ὕβρισῆν τ' ἄνεμον, ἑλικώπεδι κέρη.
 Ἡ δ' ὑποκυσαμένη, τέκετο κρατερόφρονα τέκνα.
 Ὅρθον μὲν πρῶτον κύνα γείνατο Γηρυονῆι.
 Δεύτερον αὖτις ἔτικτεν ἀμήχανον, ἔτι φατειόν, 310
 Κέρβερον ὦμησῆν, αἰδέω κύνα χαλκεόφωνον,
 Πεντηκοντοκάρηνον, ἀναιδέα τε κρατερόν τε.
 Τὸ τρίτον, Ἰδρην αὖτις ἐγένετο λύγρ' εἰδυῖαν
 Λερναίην, ἣν θρέψε θεὰ λευκώλεν' Ἥρη,
 Ἀπλητον κοτέεσα βίῃ Ἡρακλεείῃ. 315

Καί

297. Σπῆι.) Alii rectus le-
gunt σπείσι, σπέσθ', εἰσέσθ', τῷ, an-
trum.

321. Χαροπόιο.) Χαροπός; 12^a
titiam cordis vultu prodens.
Pecu-

Boves apud flexipedes, circumflua in Erythia:

Die illo cum boves egit latas frontes habentes

Tirynthum in sacram, mensus iter Oceani,

Orthoque interfecto, & bubulco Eurytione,

Stabulo in obscuro, ultra inclytum Oceanum.

Ipsa insuper peperit aliud monstrum, perplexum nihil simile

Mortalibus hominibus, neque immortalibus Diis,

Specu in concavo, divinam animo infracto Echidnam:

Dimidio nympham, nigris oculis, pulchris genis,

Dimidio item ingentem serpentem, horrendumque magnumque,

Varium, crudivorum, divine sub cavernis terra,

Illic vero ei specus est in imo, cava sub petra,

Procul ab immortalibusq; Diis mortalibusq; hominibus:

Ibi sane ei destinarunt Dii inclytas domos incolere.

Atque coërcebatur in Arimis sub terra tetra Echidna,

Immortalis nympa & senii expers, diebus omnibus.

Huic Typhaonem ajunt mixtum esse amore,

Vebementem & violentum ventum, nigris oculis decora puella.

Illa vero gravida facta, peperit fortes filios.

Ortbum quidem primo canem peperit Geryoni.

Iterũ secundo edidit partu immensum, minime effabilem,

Cerberum crudivorum, Plutonis canem ærea voce,

Quinquaginta capitum, impudentemque fortemque.

Tertio, Hydram rursus genuit abominabilem

Lernaam, quam enutrivit Dea albis ulnis Juno,

Insatiabiliter indignans virtuti Herculanæ,

Ac

αἶψα, color 2. fulvus
Peculiariter autē αἶψα quod putatur esse cæsius vel cœrudam dicitur αἶσπον & αἶσπον, leus, vel etiam fulvus: ut hic qui eo sunt præditi. Is color pro fulvo leone sumitur.

Καὶ τὴν μὲν Διὸς υἱὸς ἐνήρατο νηλεῖ χαλκῷ
 Ἀμφιτρωνιάδης, σὺν Ἀρήϊφίλῳ Ἰολάῳ,
 Ἡρακλῆς, Βελήσιν Ἀθηναίης ἀγελείης.
 Ἡ δὲ Χίμαιραν ἔτικτε, πνέεσαν αἵμαμάκετον πῦρ,
 Δεινὴν τε, μεγάλην τε, ποδώκεά τε, κρατερήν τε. 320
 Τῆς δ' ἦν τρεῖς κεφαλᾶί· μία μὲν, χαροπόιο λέον-
 τῶ,

Ἡ δὲ χιμαίρης· ἥ δ' ὄφιῶν κρατεροῖο δράκοντῶ.
 Πρόθε λέων, ὅπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα,
 Δεινὸν ἀποπνέεισα πυρὸς μὲν αἰθομένοιο.
 Τὴν μὲν Πήγασῶν εἶλε, καὶ ἑσθλὸς Βελλεροφόν-
 τος. 325

Ἡ δ' ἄρα Σφίγγ' ὀλοὴν τέκε, Καδμείοισιν ὄλεθρον,
 Ὀρθῶ ὑποδμηθεῖσα· Νεμειᾶϊόν τε λέοντα,
 Τὸν ἔ' Ἡρῇ θρέψασα, Διὸς κυδνὴ παρ᾽ αἰκοίτις,
 Γενοῖσιν κατένασσε Νεμείης, πῆμ' ἀνθρώποις.
 Ἐνθ' ἄρ' ὄγ' οἰκείων, ἐλεφαίρετο Φῦλ' ἀνθρώπων, 330
 Κοιρανέων τρητοῖο Νεμείης, ἥ δ' Ἀπέσαντῶν.
 Ἀλλὰ ἐῖς ἐδάμασσε βίης Ἡρακληεῖς,
 Κητῶ δ' ὀπλότατον, φόρκυι φιλότῃ μιγείσα,
 Γείνατο δεινὸν ὄφιν, ὃς ἐρεμνῆς κεύθεσι γαίης,
 Πείρασιν ἐν μεγάλοις παγχερῦστα μῆλα φυλάσ-
 σει. 335

Τῷτο μὲν ἐκ Κητῶς καὶ φόρκυῶν γένεσσι.
 Τηθύς δ' Ὠκεανῷ ποταμὸς τέκε δινήεντας,
 Νεῖλον τ', Ἀλφειὸν τε, καὶ Ἡριδανὸν βαθυδίνην,
 Στρυμόνα, Μαίανδρόν τε, καὶ Ἴσρον καλλιρρέεθρον,
 Φᾶσιν τε, Ῥῆσον τ', Ἀχελώϊον ἀργυροδίνην, 340
 Νέεσον τε, Ῥοδίων τ', Ἀλιάκμονά τ', Ἐπτάπορον
 τε

Γρήνικόν τε, καὶ Αἴσηπον, θεῖον τε Σιμῶντα,
 Πηνειόν τε, καὶ Ἑρμόν, εὐρρεΐτην τε Κάϊκον,
 Σαλγαίριόν τε μέγαν, Δαδωνά τε, παρθενιόν τε,

*Ac illam quidem Jovis filius occidit saevo ferro
 Amphitryoniades, cum bellicoso Iotao,
 Hercules, ex consiliis Minervæ prædatrix.
 Tum ipsa Chimerâ peperit, spirantem terribilem ignem,
 Trucemque, magnamque, pernicemque, validamque,
 Illius erant tria capita: unum quidem terribilis leonis,
 Alterum capella: tertium vero serpentis robusti draconis.
 Ante leo, pone vero draco, in medio autem capra,
 Horrende efflans ignis robur ardentis.
 Hanc quidem Pegasus cepit, & strenuus Bellerophontes,
 Illa sane Sphingem exitialem peperit, Cadmeis pernici-*

ciem,

*Ab Ortho subacta: Nemeaumque leonem,
 Quem Juno cum enutrivisset, Jovis veneranda uxor,
 In locis fertilibus collacavit Nemea, cladem hominibus.
 Ibi sane hic commorans, decipiebat tribus hominum,
 Imperans cavernosa Nemea, atque Apesanti.
 Sed ipsum robur domuit virtutis Herculanæ.
 Ceto vero minimum natu, cum Phorco amore mixta,
 Peperit gravem serpentem, qui obscura in latibulis terræ
 Finibus in amplis prorsus aurea mala custodit.
 Hoc quidem ex Ceto & Phorco genus est.*

*Tethys autem Oceano flumina peperit vorticosa,
 Nilumque, Alpheumque, & Eridanum profundos vor-*

tices habentem

*Strymonem, Meandrumque, & Istrum pulchri fluxum,
 Phasinque, Rhesumque, Acheloiū argenti vorticem,
 Nessumque, Rhodiumque, Haliacmonemque, Heptapo-*

rumque

*Granicumque, & Æsapum, divinumque Simoënta,
 Peneumque, & Hermum, amœneque fluentem Caicum,
 Sangariumque magnum, Ladonemque, Parthenium-*

que,

Εὐνόν τε, καὶ Ἄρδησκον, θεῖόν τε Σκάμανδρον, 345
 Τίκτε δὲ θυγατέρων ἱερὸν γένος, αἱ κατὰ γαῖαν
 Ἄνδρας κερρίζουσιν, Ἀπόλλωνι ζὺν ἄνακτι,
 Καὶ ποταμοῖς ταύτην δὲ Διὸς παρὰ μοῖραν ἔχου-
 σι,

Πειθώ τ', Ἀδμήτη τε, Ἰάνθῃ τ', Ἠλέκτρῃ τε,
 Δωρίς τε Πρυμνώ τε, καὶ Οὐρανίῃ Θεοειδῆς, 350
 Ἰππώ τε, Κλυμένη τε, Ῥοδία τε, Καλλιρόῃ τε,
 Ζευξώ τε, Κλυτίῃ τε, Ἰδυϊά τε, Πασιδόῃ τε,
 Πληξαύρῃ τε, Γαλαξαύρῃ τε, ἔρατῇ τε Διώνῃ,
 Μηλόδοσις τε, Θόῃ τε, καὶ εὐειδῆς Πολυδώρῃ,
 Κερκῆϊς τε Φυῖν ἔρατῇ, Πλατώ τε βοῶπις, 355
 Περσηῖς τ', Ἰάνειρά τε, Ἀκάσῃ τε, Ξάνθῃ τε,
 Πετραίῃ τ' ἐρόεσσα, Μενεαῶ τ', Εὐρώπῃ τε,
 Μῆτις τ', Εὐρυνόμῃ τε, Τελεαῶτῃ κροκόπεπλῳ.
 Κρισίῃ τ', Ἀσίῃ τε, καὶ ἱμερόεσσα Καλυψώ.
 Εὐδώρῃ τε, Τύχῃ τε, καὶ Ἀμφιρῷ, Ὠκυρόῃ τε 360
 Καὶ Στύξ, ἥ δὴ σφέων προφερεσάτῃ ἐστὶν ἀπα-
 σέων.

Αὐταὶ δ' Ὠκεανὸς καὶ Τηθύς ἐξεγένοντο
 Πρεσβύταται κῆραι. πολλαὶ γε μὲν εἰσι καὶ ἄλλαι.
 Τρεῖς γὰρ χίλιαί εἰσι τανύσφυροι Ὠκεανίναί,
 Αἳ ῥα πολυσπερέες γαῖαν καὶ βένθεα λίμνης 365
 Πάντῃ ὁμῶς ἐφέπουσιν, θεῶν ἀγλαὰ τέκνα.
 Τόσοι δ' αὖθ' ἕτεροι ποταμοὶ καναχιδὰ ῥέοντες,
 ὧς Ὠκεανὸς, τὸς γέιναιτο πότνια Τηθύς.
 Τῶν ὄνομ' ἀργαλέον πάντων βροτῶν ἄνδρα ἐνίσπεν.

Οἱ

345.. Εὐνόν.) In nonnul-
 lis exemplaribus est Ἄλ-
 δισκός, pro Ἀρδῆσκός.

356. Ἀκάσῃ.) Ab ἀκάσῃ a-
 cuo, accentus retrahitur, dis-
 criminis causa, ἀκατός, ἢ, ὄν,
 sic

*Euenumque, & Ardescum, divinumque Scamandrum,
Peperit quoque filiarum sacrum genus, quæ per terram
Viros a teneris educant, una cum Apolline rege,
Et fluminibus: hanc vero a Jove sortem habent,
Pithoque, Admeteque, Lantheque, Electraque,
Dorisque, Prymnoque, & Urania forma Deam refe-*
rens,

*Hippoque, Clymeneque, Rhodiaque, Calliroëque,
Zeuxoque, Clythieque, Idyiaque, Pasitboëque,
Plexaureque, & Galaxaure, amabilisque Dione,
Melobosisque, Tboëque, & venusta Polydora,
Cerceisque indole amabilis, Plutoque bovinis oculis,
Perseisque, Ianiraque, Acasteque, Xantheque.
Petraaque lepida, Menestboque, Europaque,
Metisque, Eurynomeque, Telestboque croceo peplo:
Crisieque, Asiaque & amabilis Calypso:
Eudoreque, Tychequè, & Amphiro, Ocyrroëque:
Et Styx, quæ ipsarum excellentissima est omnium.
Atque hæc Oceano & Tethyde prognatae sunt,
Grandiores natu filiae. multæ quidem sunt & aliae,
Ter mille enim sunt celeres filiae Oceani,
Quæ sane dispersæ terram, & profunditates lacus,
Passim pariter incolunt, Dearum splendida proles.
Tot rursus alii fluvii cum strepitu fluentes,
Filii Oceani, quos peperit veneranda Tethys:
Quorum nomina difficile omnium mortalem virum pro-*
loqui:

Sed

fic ἔραστος amabilis: at quum Tzetzes: ἀνίστη, ἢ διαγνῆσις
est nomen viri, retrahitur sanatio, ἀνέσθου, medeor.
accentus, Ἐραστος, Rom. 16. ἀνέστης, ὁ, ὁ. Medicus. Verum
23. vel ab ἀνίστη, ἡ, ὁ, or, non primum Etymon convenien-
ornatus, κάζω, orno. Joh. tius videtur.

Οἱ δὲ ἕκαστοι ἴσασιν οἱ ἂν περιναυετᾶσι. 370
 Θεῖα δ' Ἡελίον τε μέγαν, λαμπράν τε Σελήνην,
 Ἡῶθ', ἥ πάντεσσιν ἐπιχθονίοισι φαίνει,
 Ἀθανάτοισ τε θεοῖς τοῖ ἔρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
 Γεῖναθ', ὑπευνηθεῖς ὑπερίονα ἐν Φιλότῃ. 375
 Κρίω δ' Εὐρυδίη τίκτεν, Φιλότῃ μιγεῖσα,
 Ἀσραῖόν τε μέγαν, Πάλλαντά τε, δῖα θεάων,
 Πέρσην θ', ὅς καὶ πᾶσι μετέπρεπεν ἰδμοσύνησιν.
 Ἀσραῖω δ' Ἡὼς ἀνέμους τέκε καρτεροθύμους,
 Ἀργέσῃ, Ζέφυρον, βορέην τ' αἰψηροκέλευθον,
 Καὶ Νότον, ἐν Φιλότῃ θεῶν θεὰ εὐνηθεῖσα. 380
 Τὴς δὲ μετ' Ἀστέρα τίκτεν Ἑωσφόρον ἡριγένεια,
 Ἀσρα τε λαμπετόωντα τὰ τ' ἔρανὸς ἐξεφάνωται.
 Στύξ δὲ τέκ' Ὠκεανῶ θυγάτηρ, Πάλλαντι μιγεῖσα,
 Ζῆλον καὶ Νίκην καλλιόφυρον ἐν μεγάροισι,
 Καὶ Κράτ' αἰ, ἥ δὲ Βίην, ἀριδείκετα γεῖνατο τέκνα, 385
 Τῶν ἐκ ἑσ' ἀπάνευθε Διὸς δόμοιο, ἐδὲ τις ἔδρη,
 Οὐδ' ὁδὸς, ὅππῃ μὴ κείνοισ θεὸς ἡγεμονεύει.
 Ἀλλ' αἰεὶ παρ' Ζηνὶ βαρυκτύπῳ ἐδριόωνται.
 Ὡς γὰρ ἐβέλευσε Στύξ ἀφθιτῇ, Ὠκεανίνῃ,
 Ἡματι τῷ, ὅτε πάντας Ὀλύμπιοιο ἀσεροπητῆς 390
 Ἀθανάτης ἐκάλεσε θεὸς ἐς μακρὸν Ὀλυμπον.
 Εἶπε δ', ὅς ἂν μετὰ εἰο θεῶν Τιτῇσι μάχοιτο,
 Μή, τιν ἀπορῥαίσειν γεράων, τιμὴν δὲ ἕκαστον

Ἐξέ-

370. Οἱ δὲ ἕκαστοι.) Legitur etiam ὅσοι περιναυετᾶσι.

375. Κρίω.) Omnino legendum est & corrigendum, Κρίω δ' Εὐρυδίη: ut sit sensus, eurybiam peperisse Creon, &c.

Nam vir Creus recensetur supra in catalogo filiorum Coeli & Terrae, vers. 134. eurybiae autem mulieris fit mentio, v. 239. ubi Εὐρυδίη ex Pontō & terra prognata dicitur.

Sed singulatim noverunt quicunque circumbabitant.
Tibi prater ea Solemque magnum, lucentemque Lunam,
Auroramque, quæ omnibus terrestribus lumen prabet,
Immortalibusque Diis qui cælum latum tenent,
Genuit, congressa cum Hyperione in amore.
Crio autem Eurybia peperit, per amorem mixta,
Astræumque magnum, Pallantemque, præstantissima
Dearum,
Persæque, qui etiam omnes præcellebat peritia.
Astræo vero Aurora ventos peperit magnanimos,
Argesten, Zephyrum, Boreamque rapidum,
Et Notum, in amore cum Deo Dea congressa.
Post hos vero Aurora stellam genuit Luciferum mane-
genita,
Astræque fulgentia, quibus cælum cinctum est.
Stryx vero peperit Oceani filia, Pallanti mixta,
Zelum & Nicen, pulchros talos habentem in adibus,
Et Robur, atque Vim, præclaros genuit filios,
Quibus non est seorsim a Jove domus, nec ulla sedes,
Neque via, qua non illis Deus præt:
Sed semper apud Jovem graviter tonantem sedē habent.
Sic enim consuluit Stryx incorruptibilis, Oceani Filia,
Die illo, quando omnes Olympius fulgurator
Immortales vocavit Deos ad altum cælum.
Dixit autem, quod quisquis una secum Deorum contra
Titanes pugnet,
Nulli se adempturum præmia, sed honorem quemque

Ha-

Porro in hoc versu pro τέκην, legitur etiam τέκιν ἐν φιλότητι.

377. Πέρεσθ. 9.) Legitur etiam ὅς πάσσει.

379. 'Αεγέσθ.) Alias λαψήροκέλευθον.

393. Μή, τιν'.) 'Απορραίσεν

reposuimus pro ἀπορήσεν, Helychium secuti. Videtur autem hic capi vox illa pro vi spoliare, vel simpliciter pro adimere. Sunt tamen qui malunt pro carcere accipere.

Ἐξέμεν, ἣν τοπάρῃ γε μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
 Τὸν δ' ἔφαθ' ὅσις ἄτιμ' ὑπὸ Κρόνῳ ἠδ' ἀγέρας
 395

Τιμῆς καὶ γεράων ἐπιβήσμεν ἡ θέμις ἐσὶ.
 Ἦλθε δ' ἄρα πρώτη στύξ ἀφ' ὧν ἐλυμπόν δὲ
 Σὺν σφίσι παίδεσσιν, φίλῃ διὰ μήδεα πατρός.
 Τὴν δὲ Ζεὺς τίμησε, περισσὰ δὲ δῶρα ἔδωκεν.
 Αὐτὴν μὲν γὰρ ἔθηκε θεῶν μέγαν ἔμμεναι ὄρκον, 400
 Παῖδας δ' ἡματα πάντα ἐς μεταναίετας εἶναι.
 Ὡς δ' αὐτῶς πάντεσσι διαμπερές, ὥσπερ ὑπέσθη,
 Ἐξετέλεος· αὐτὸς δὲ μέγα κράλει, ἠδὲ ἀνάσσει,
 Φοῖβη δ' αὖ Κοῖσ πολυήρατον ἦλθεν ἐς εὐνὴν.
 Κυοσαμένη δ' ἥπειτα θεὰ θεῶ ἐν Φιλότῃτι, 405
 Λητῶ κυανόπεπλον ἐγείνατο μείλιχον αἰεὶ,
 Ἦπιον ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι.
 Μείλιχον ἐξ ἀρχῆς, ἀγανώτατον ἐντὸς Ὀλύμπῳ.
 Γείνατο δ' Ἀσερίην εὐώνυμον, ἣν ποτε Πέρσης
 Ἠγάγετ' ἐς μέγα δῶμα, Φίλῃν κεκληῖσθαι ἀκοι-
 τιν. 410

Ἡ δ' ὑποκυοσαμένη Ἑκάτην τέκε, τὴν περὶ πάντων
 Ζεὺς Κρανίδης τίμησε. πόρεν δὲ οἱ ἀγλαὰ δῶρα,
 Μοῖραν ἔχειν γαίης τε καὶ ἀκρυγέτοιο θαλάσσης.
 Ἡ δὲ καὶ Ἀσερόενι ὑπ' ἑρανῶ ἔμμορε τιμῆς,
 Ἀθανάτοισι τε θεοῖσι τετιμένη ἐσὶ μάλις. 415
 Καὶ γὰρ νῦν ὅτε πᾶς τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
 Ἐρδων ἱερὰ καλὰ καὶ νόμον ἰλάσκηται,
 Κικλήσκει Ἑκάτην· πολλή τ' οἱ ἔσπετο τιμὴ
 Ῥεῖα μάλ', ὧ πρόφρων γε θεὰ ὑποδέξεται εὐχάς.
 Καὶ οἱ ὄλβον ὀπάξοι· ἐπεὶ δύνάμεις γε πάρεσιν. 420
 40506

Habiturum, quem antea inter immortales Deos.

*Illum etiam dixit, qui honoris expers fuerit sub Saturno
& immunis,*

Ad honores ac pramia provecturum, ut fas est.

Venit antem prima Styx incorruptibilis ad Olympum

Cum suis filiis cari per consilia patris.

Ipsam vero Jupiter honoravit, eximia quoque dona dedit.

*Ipsam enim constituit Deorum magnum ut sit juramen-
tum,*

Filii autem diebus omnibus sui cohabitatores ut sint.

Similiter etiam omnibus prorsus, sicuti pollicitus erat,

*Perfecit: ipse autem prepotens est, atque regem
agit.*

Phæbe porro Cæi peroptabilem venit ad lectum.

Gravida vero facta deinde Dea Dei in amore,

Latonem cæruleo peplo peperit blandam semper,

Mitem hominibus atque immortalibus Diis,

Suavem ab initio, in primis bilarem intra Olympum,

Genuit insuper Asteriam claram, quam olim Perses

Duxit in amplam domum, cara ut vocetur uxor.

*Illam autem gravidatam Hecaten peperit, quam super
omnes*

*Jupiter Saturnius honoravit: dedit vero ei splendida
dona,*

Potestatem ut habeat terræque & infrugiferi maris,

Imo etiam stelligero sub cælo sortita est honorem,

Immortalibusque Diis honorata est maxime.

*Etenim nunc quando alicubi aliquis terrestrium homi-
num*

Faciens sacra honesta ex lege expiat,

Invocat Hecatem: ingens vero eum sequitur honor

Facillime, cujus benevola Dea suscipit preces:

Et illi divitias largitur; nam facultas ipsi adest.

Ὅσοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανῷ ἐξεγένοντο,
 Καὶ τιμὴν ἔλαχον, τέτων ἔχει αἶσαν ἀπάντων.
 Οὐδέ τί μιν Κρονίδης ἐβίησατο, εἰδὲ τ' ἀπηύρα
 Ὅσ' ἔλαχεν Τιτῆσι μετὰ προτέροισι θεοῖσιν.
 Ἀλλ' ἔχει ὡς τοπρῶτον ἀπ' ἀρχῆς ἐπλετο δασ-
 μός. 425

Οὐδ' ὅτι μνησγενὴς, ἥσων θεὰ ἔμμορε τιμῆς,
 Καὶ γέρας ἐν γαίῃ τε καὶ ἔρανῳ, ἠδὲ θαλάσῃ.
 Ἀλλ' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον ἐπεὶ Ζεὺς τίεται αὐτήν.
 Ωῖ δ' ἐθέλει μεγάλως παραγίνεται, ἠδ' ὀνίνησιν,
 Ἐν τ' ἀγορῇ λαοῖσι μεταπρέπει, ἥ κ' ἐθέλῃσιν. 430
 Ἡ δ' ὁπότε εἰς πόλεμον φθισήνορα θωρήσκοντα.
 Ἀνέρες, ἔνθα θεὰ παραγίνεται οἷς κ' ἐθέλῃσι,
 Νίκην προφρονέως ὀπάσας καὶ κῦδ' ὀρέξαι,
 Ἐν τε δίκη βασιλεῦσι παρ' αἰδοίοισι καθίζει.
 Ἐθλή δ' αὖθ' ὁπότε ἄνδρες ἀγῶνι ἀεθλεύουσιν, 435
 Ἐνθα θεὰ καὶ τοῖς παραγίνεται, ἠδ' ὀνίησι.
 Νικήσας δὲ βίῃ καὶ κάρτει, καλὸν ἄεθλον
 ῥεῖα φέρει, χαίρων τε τοκεῦσιν κῦδ' ὀπάξει.
 Ἐθλή δ' ἱππῆεσσι παρεσάμεν, οἷς κ' ἐθέλῃσι,
 Καὶ τοῖς οἱ γλαυκὴν δυσπήμεφελον ἐργάζονται, 440
 Εὐχοντα δ' ἑκάτη, καὶ ἐρικτύπῳ ἔννοσιγαίῳ,
 ῥηϊδίως δ' ἀγρὴν κῦδνὴ θεὸς ὥπασε πολλήν,
 ῥεῖα δ' ἀφείλετο φαινομένην, ἐθέλῃσά γε θυμῷ.
 Ἐθλή δ' ἐν σαθμοῖσι σὺν Ἑρμῇ ληϊδ' αἶξεν,
 Βεκολίας τ', ἀγέλας τε, καὶ αἰπόλια πλατὲ αἰ-
 γῶν, 445

Ποίμνας τ' εἰροπέων γ' οἴων, θυμῷ γε θέλῃσα.

ΕΞ

430. Ἐν τ' ἀγορῇ.) Hic pro
 ἐνθ' reposuimus ἐντ', & pro
 ὄν κ', ὡν κ'.

436. Ἐνθα.) Aut legendum
 est τοῖς pro τοῖσι, aut pro πα-
 ραγίνεται aliud verbum repo-
 nen-

*Quotquot enim Terra Cæloque prognati sunt,
Et honorem sorte acceperunt, istorū habet sortem omnium.
Neque quicquam ipsi Saturnius per vim ademit, neque
privavit*

*Eorum quacunque sortita est Titanas inter priores Deos.
Sed habet sicut prius ab initio facta est distributio.*

*Nec quia unigenita, minorem Dea sortita est honorem,
Et potestatem tam in terra ac cælo, quam in mari :*

*Sed insuper multo magis, quoniā Jupiter honorat ipsam.
Cui vero vult, magnifice præsto est, atque juvat,*

*Inque consione inter homines eminet, qua scilicet volue-
Atque quando ad bellum perdens-viros armantur (rit.*

*Viri, tum Dea adest quibus voluerit,
Victoriam prompte ut præbeat, & laudem porrigat.*

*Inque iudicio reges apud venerandos sedet.
Bona insuper quando viri in certamine colluctantur ;*

*Ibi Dea & illis præsto est, atque juvat.
Qui vero vicerit virtute & robore, pulchrum præmium*

*Facile fert, letusque parentibus gloriam dat.
Bona item equitibus adesse, quibus voluerit :*

*Et his, qui glaucum mare tempestuosum secant,
Votaque faciunt Hecata, & valde sonanti Neptuno.*

*Facile etiam prædam inclyta Dea dedit copiosam,
Facile vero abstulit apparentem, volens saltem animo.*

*Bona præterea in stabulis cum Mercurio pecus augere,
Armenta que boum, gregesque, & greges latos caprarum,*

*Gregesque lanigerarum ovium, animo saltem volens,
Ex*

Ex

nendum videtur : certe τῶσι φέρη χαίρων τε, τεκνῶσι δὲ κῦδ'.
παρίσταται sensui aptissimum 445. Βυκολίας.) Fortasse
esset. pro βυκόλια metri causa re-
438. Γαῖα.) Quidam malunt, positum.

480. Κρή-

Ἐξ ὀλίγων βριάει, καὶ πολλῶν μείονα θῆκεν.
 Οὕτω τοι καὶ μενογενὴς ἐκ μητρὸς ἔββα,
 Πᾶσι μετ' ἀθανάτοισι τετίμηται γεράεσσι.
 Θῆκε δὲ μιν Κρονίδης κροτοτρόφον, οἱ μετ' ἐκεί-
 νην 450
 Ὀφθαλμοῖσιν ἰδόντο φάσμα πολυδερνέον ἥες.
 Οὕτως ἐξ ἀρχῆς κροτοτρόφον· αἰδέ τε τιμαί.
 Ρεῖη δ' αὖ δμηθεῖσα Κρόνω τέκε Φαίδιμα τέκνα,
 Ἰσίνην, Δήμητρα, καὶ Ἥρην χρυσοπέδιλον,
 Ἰφθιμόν τ' Αἰδὴν, ὅς ὑπὸ χθονὶ δάμασσαν αἶει, 455
 Νηλεὲς ἦτορ ἔχων· καὶ ἐρίκτυπον Ἐννοσίγαιον,
 Ζῆνάν τε μητιόεντα θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 Τῷ καὶ ὑπὸ βροντῆς πελεμίζεται εὐρεῖα χθών.
 Καὶ τὸς μὲν κατέπινε Κρόνον μέγας, ὅσις ἔκκα-
 ς

Νηδυῖον ἐξ ἱερῆς μητρὸς πρὸς γένεσθ' ἵκοιτο· 460
 Τὰ φρονέων, ἵνα μή τις ἀγαυῶν ἐραυνίωνων
 Ἀλλ' ἐν ἀθανάτοισιν ἔχη βασιληίδα τιμήν.
 Πεύθετο γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανῷ ἀσερόεντ',
 Οὐνεκά οἱ πέπρωτο ἔω ὑπὸ παιδὶ δαμῆναι,
 Καὶ κρατερῷ περ ἐόντι, Διὸς μεγάλῃ δια βελαῖς. 465
 Τῷ ὅγε ἐκ ἀλαοσκοπιῆν ἔχεν, ἀλλὰ δοκεύων
 Παῖδας ἔς κατέπινε. Ῥέην δ' ἔχε πένθον ἀλαστον.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ Δί' ἔμελλε θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀν-
 δρῶν.

Τέξεσθαι, τότε ἔπειτα φίλῃς λιτάνευε τοκῆας
 Τὸς αὐτῆς, Γαῖάν τε καὶ Οὐρανόν ἀσερόεντα, 470
 Μῆτιν συμφράσασθαι, ὅπως λελάθοιτο τεκῆσα
 Παῖδα φίλον, τίσαιτο δ' ἐριννῦς πατρὸς ἐοῖο
 Παίδων, ὅς κατέπινε μέγας Κρόνον ἀγκυλομή-
 της,

Οἱ δὲ θυγατέρι φίλῃ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο,
 Καὶ οἱ παφραδέτην ὅσα περ πέπρωτο γενέσθαι 475

Ex paucis facunda facit, & ex multis pauciora reddit.

Adeo sane licet unigenita ex matre existens,

Omnibus inter Deos honorata est muneribus,

*Fecit autem ipsam Saturnius alumnam juvenum, qui
post ipsam*

Oculis aspexerunt lumen multa contuentis Aurora.

Sic ab initio nutriens filios: atque hi sunt honores.

Rhea autem compressa a Saturno, peperit illustres liberos,

*Vestam, Cererem, & Junonem aureis calceamentis gau-
dentem,*

Fortemque Plutonem, qui sub terra domos incolit,

Immite cor habens, & valde sonantem Neptunum,

Jovemque sapientem, Deorum patrem atque hominum,

Cujus & a tonitru concutitur lata terra.

Atque istos quidem deglutiebat Saturnus magnus, qui-

Ex utero sacro matris ad genua venerat: (cunque

Hac agitans, ne ullus clarorum filiorum Cœli

Alius inter Immortales haberet regium decus.

Audierat enim ex Terra, & Cœlo stellis micante,

Quod sibi fatale esset proprio a filio domari,

Quantumvis robusto existenti, Jovis magni per consilia.

*Ideoque hic non cœcam speculationem habuit, sed insidi-
as struens*

Filios suos devorabat: Rheam autē tenebat luctu gravis.

*Sed quando jam Jovem erat Deorum patrem atque viro-
rum*

Paritura, jam tum charis supplicabat parentibus

Suis, Terraque, & Cœlo stellato,

Consilium ut suggererent, quo pacto lateret pariens

Filium charum, possetque ulcisci furias patris sui

Contra filios, quos devorabat ingens Saturnus versutus.

Illi vero filia dilecta auscultarunt & morem gesserunt,

*Et ei commemorarunt, quaecunque fati constitutum esset
fieri.*

Circa

Ἀμφὶ Κρόνῳ βασιλῆϊ καὶ υἱεὶ καρτεροθύμῳ,
 Πέμψαν δ' ἐς Λύκτον, Κρήτης ἐς πύονα δῆμον,
 Ὅππότε ἄρ' ὀπλότατον παίδων ἤμελλε τεκέσθαι,
 Ζῆνα μέγαν. τὸν μὲν οἱ ἐδέξατο Γαῖα πελώρη
 Κρήτη (ἐν) εὐρείῃ τραφέμεν ἀτιταλλέμενάι τε. 480
 Ἐνθα μὲν ἴκτο Φέρουσα θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,
 Πρώτην ἐς Λύκτον· κρύψεν δέ ἐ χειρὶ λαβῆσα
 Ἀντρω ἐν ἡλιβάτῳ, ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης,
 Ἀργαίῳ ἐν ὄρει πέπυκασμένῳ ὑλήεντι.
 Τῷ δὲ σπαργανίσασα μέγαν λίθον ἐγγυάλιξεν 485
 Οὐρανίδη μέγ' ἀνακτι, θεῶν προτέρῳ βασιλῆϊ.
 Τὸν τόθ' ἐλὼν χεῖρεσσιν ἐὼν ἐγκάτθετο νηδύν,
 Σχέτλι· ἔδ' ἐνόησε μετὰ φρεσὶν ὥς οἱ ὀπίσσω
 Ἀντὶ λίθου εὖς υἱὸς ἀνίκητος καὶ ἀκηδῆς
 Λείπεθ', ὃ μιν τάχ' ἔμελλε βίη καὶ χειρὶ δαμάσ
 σαι 490
 Τιμῆς ἐξελάαν, ὃ δ' ἐν ἀθανάτοισιν ἀνάξεν.
 Καρπαλίμως δ' ἄρ' ἔπειτα μὲν καὶ φαίδιμα
 γυῖα
 Ἡύξετο τοῖο ἀνακτος· ἐπιπλομένῃ δ' ἐνιαυτῷ,
 Γαίης ἐννεσίησι πολυφραδέεσσι δολωθεῖς,
 Ὀν γόνον ἄψ' ἀνέηκε μέγας Κρόνος ἀγκυλομή
 της, 495
 Νικηθεῖς τέχνησι βίηφί τε παιδὸς ἐοῖο.
 Πρῶτον δ' ἐξήμησε λίθον, πύματον καταπίνων.
 Τὸν μὲν Ζεὺς σήριξε κατὰ χθονὸς εὐρυοδείης
 Πυθοῖ ἐν ἡγαθέῃ, γυάλοισι ὑπὸ Παρνησσοῖο,
 Σῆμ' ἔμεν ἐξοπίσσω, θαῦμα θνητοῖσι βροντοῖσι. 500
 Λῦσε δὲ πατροκασιγνήτης ὀλοῶν ἀπὸ δεσμῶν
 Οὐρανίδας, ἔς δ' ἤσσε πατὴρ ἄσιφροσύνησιν,
 οἷ

Circa Saturnum regem, & filium magnanimum.

*Miserunt autem in Lyctum, Creta ad pinguem populum,
Cum minimum natu filiorum esset paritura,*

*Jovem magnum. hunc quidem ipsi suscepit Terra vasta
In Creta lata, ad educandum & enutriendum ab infantia.
Tum quidem pervenit ferens celerem per noctem nigram,
Primum ad ipsam Lyctum: abscondit autem ipsum manibus prebensum*

*Antro in excelsa, divina sub latebris terra,
Argæo in monte denso sylvofo.*

Huic autem fasciis involutum magnum lapidem in manus dedit

Cæli filio, præpotenti Deorum priori regi.

*Quem tum arreptum manibus, suam condidit in alvum,
Miser; nec cogitavit animo quod sibi in posterum*

Pro lapide suus filius invictus & securus

*Superesset, qui ipsum mox esset vi & manibus domitum
Ex honore expulsurus, ipseque immortalibus esset imperaturus.*

Celeriter autem deinde robur & fortia membra

Crescebant illius regis: revoluta autem anno,

Terræ consilio astuto circumventus,

*Suam sobolem iterum emisit magnus Saturnus versutus,
Victus artibus ac vi filii sui.*

Primum vero evomuit lapidem, ultimo devoratum.

*Illum quidem Jupiter firmiter defixit in terram spacio-
Pytho in divina, jugis sub Parnassi, (sam*

*Monumentum ut sit in posterum, miraculum mortalibus
hominibus.*

Solvit vero patruos noxiis a vinculis

Cæligenas, quos vinxerat pater ex amentia.

Qui

Οἳ οἳ ἀπεμνήσαντο χάριν εὐεργεσιῶν,
 Δῶκαν δὲ βροντὴν, ἥδ' αἰθαλόεντα κεραυνὸν,
 Καὶ σεροπνὴν· τοπρὶν δὲ πελώρη Γαῖα κεκεύθει. 505
 Τοῖς· πίσυνον, θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.
 Κέρην δ' Ἰαπετὸς καλλίσφυρον Ὠκεανίνην
 ἤγαγετο Κλυμένην, καὶ ὁμόν λέχον εἰσανέβαινε.
 Ἦδ' οἳ Ἀτλαντα κρατερόφρονα γείνατο παῖδα·
 Τίκτη δ' ὑπερκύδαντα Μενoitιον, ἥδ' Προμηθεά 510
 Ποικίλον, αἰολόμητιν· ἀμαρτίνοόν τ' Ἐπιμηθεά,
 Ὃς κακὸν ἐξ ἀρχῆς γένετ' ἀνδράσιν ἀλφειῇσι·
 Πρῶτον γάρ ῥα Διὸς πλασὴν ὑπέδεκτο γυναικά
 Παρθένον· ὕβρισιν δὲ Μενoitιον εὐρύσπα Ζεὺς
 Εἰς ἔρεβον κατέπεμψε, βαλὼν ψολόεντι κεραυ-
 νῶ, 515

εἶνεκ' ἀτασθαλίας τε καὶ ἡγορέης ὑπερόπλε.
 Ἀτλας δ' ἔρανὸν εὐρὺν ἔχει κράτερης ὑπ' ἀνάγκης,
 Πείρασιν ἐν γαίης, πρόπαρ Ἐσπερίδων λιγυφώνων
 Ἐσηῶς, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτοισι χέρεσσι.
 Ταύτην γάρ οἳ μοῖραν ἐδάσσατο μητίετα Ζεὺς. 520
 Δῆσε δ' ἀλυκτοπέδησι Προμηθεά ποικιλόβελον,
 Δεσμοῖς ἀρχαλέοισι μέσον διὰ κίον' ἐλάσας.
 Καὶ οἳ ἐπ' αἰετὸν ὤρσε τανύπτερον· αὐτὰρ ὃ γ' ἦπαρ
 Ἦδιεν ἀθάνατον· τὸ τ' ἀέζετο ἴσον ἀπάντη
 Νυκτὸς, ὅσον πρόπαν ἡμᾶρ ἔδοι τανυσίπτερον ὅρ-
 νις. 525

Τὸν μὲν ἄρ' Ἀλκμήνης καλλισφύρεα ἄλκιον υἱὸς
 Ἡρακλῆς ἐκτείνε, κακὴν δ' ἀπὸ νῆσον ἀλαλκεν
 Ἰαπετιονίδην, καὶ ἐλύσατο δυσφροσυνάων·
 Οὐκ ἀέκητι Ζηνὸς ὀλυμπίῃς ὑψιμέδοντον,
 Ὄφρ' Ἡρακλῆϊ θεῶα γενέει κλέειν 530
 Πλεῖον

*Qui ipsi retulerunt gratiam beneficiorum,
Dederuntque tonitru, atque candens fulmen,
Et fulgur; quæ antea immanis terra occultaverat:
Quibus confisus, mortalibus atque immortalibus imperat.
Filiam porro Iapetus pulchros talos habentem Oceanidem*

*Duxit Clymenen, & eundem lectum conscendit.
Ipsa vero ei Atlantem magnanimum peperit filium:
Peperit præterea gloria præsignem Menæcium, atque
Prometheum*

*Varium, versipellem: Stultumque Epimetheum,
Qui noxa statim ab initio fuit hominibus inventoribus
rerum.*

*Primus enim Jovis fictam suscepit mulierem
Virginem. injurium vero Menæcium late videns Jupiter
In Erebum detrusit, feriens ardenti fulmine,
Propter improbitatem & fortitudinem insolentem.
Atlas vero cælum latum sustinet dura ex necessitate,
Finibus in terra, e regione Hesperidum argutarum
Stans, capiteque & indefessis manibus.
Hanc enim ipsi sortem destinavit prudens Jupiter.
Ligavit vero inevitabilibus compedibus Promethea ver-
sutum,*

*Vinculis duris mediam per columnam adigens.
Et ei aquilam immisit expansis alis: cæterum hac hepæ
Comedebat æternum: quin ipsum crescebat tantum ubiq;
Noctu, quantum toto die edisset extentas alas habens
avis.*

*Hunc quidem Alcmena pulchros talos habentis fortis fili-
Hercules occidit, malum vero morbum profligavit (us
Ab Iapetionida, & liberavit ab ægritudine:
Non invito Jove Olympio in alto imperante,
Quo Herculis Thebis geniti gloria esset*

Πλεῖον ἔτ' ἢ τοπάρουθεν ἐπὶ χθόνα περλυβότεραν.
 Ταῦτ' ἄρα αἰζόμεν' ὦ τίμα ἀριδείκετον υἱόν.
 Καὶ περ χωόμεν' ὦ, παύθη χόλος, ὃν πρὶν ἔχεσκεν.
 Οὐνεκ' ἐρίζετο βελαῖς ὑπερμενείῃ Κρονίῳ.
 Καὶ γὰρ ὅτ' ἐκρίνοντο θεοὶ θνητοὶ τ' ἄνθρωποι 535
 Μηκῶν, τότε ἔπειλα μέγαν βῆν πρόφρονι θυμῷ
 Δασσάμεν' ὦ πρέσθηκε, Διὸς νόον ἐξαπατίσκων.
 Τῷ μὲν γὰρ σάρκα τε καὶ ἔγκαϊα πίονι δημῷ
 Ἐν βινῷ κατέθηκε, καλύψας γαστρί βροεῖη.
 Τῷ δ' αὖτ' ὅσέα λευκά βοὸς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ 540
 Εὐθετίσας κατέθηκε, καλύψας ἀργέτι δημῷ.
 Δή τότε μιν προσέειπε παλῆς ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 Ἰαπετιονίδη, πάντων ἀριδείκετ' ἀνάκτων,
 ὦ πέπον, ὡς ἑτεροζήλως διεδάσσαι μοίρας.
 ὣς Φάτο κερτομέων Ζεὺς ἄφθιτα μήδεα εἰδώς. 545
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης,
 Ἦκ' ἐπιμειδῆσας· (δολίης δ' ἔλθεται τέχνης.)
 Ζεὺς κύδιζε, μέγιστε θεῶν αἰετογενεῖάων,
 Τῶν δ' ἔλθω ὅππότερην σε ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἀνώγει.
 Φῆ ῥα δολοφρονέων. Ζεὺς δ' ἄφθιτα μήδεα εἰ-
 δώς 550
 Γινῶ ῥ' εἶδ' ἠγνοίησε δόλον· κακὰ δ' ὅσσετο θυμῷ
 Θνητοῖς ἀνθρώποισι, τὰ καὶ τελέεσθαι ἔμελλεν.
 Χερσὶ δ' ὄγ' ἀμφοτέρησιν ἀνείλετο λευκὸν ἄλει-
 φαρ.
 Χώσατο δὲ φρένας· ἀμφὶ χόλ' ὦ δέ μιν ἵκετο θυμὸν,
 ὣς ἶδεν ὅσέα λευκά βοὸς, δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ. 555
 Ἐκ τῆ δ' ἀθανάτοισιν ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων
 Καίεσ'

537. Δασσάμεν' ὦ.) Finis νόον ἐξαπατίσκων. ubi Zηνὸς
 hujus versus sic legitur in nullo modo ferri potest, de
 Ald. & Flor. edition. Ζηνὸς ἐξαπατίσκων autem (quod
 tan-

Major etiã quam antea, super terram multos pascentem.
 Ob id itaque veneratus honorabat præclarum filium.
 Et licet succensens, remisit iram, quam prius habuerat,
 Eo quod contendisset consilio cum præpotenti Jove.
 Etenim quando disceptabant inter se Dii mortalesque
 homines

Meconæ, ibi tum magnum bovem volente animo
 Divisum proposuit, Jovis mentem fallens.
 Nam hac quidem parte carnesque & intestina cum pin-
 In pelle deposuit, tegens ventre bovino: (qui adipe
 In altera rursus ossa alba bovis, dolosa arte,
 Rite disponens recondidit tegens candida arvina.
 Jamque tum ipsum allocutus est pater hominumque Deo-
 rumque:

Japetionida omnium illustrissimè regum,
 O amice, quam inique partitus es portiones!
 Sic dixit latenter eum carpens Jupiter perpetua con-
 silia sciens.

Hunc vicissim alloquutus est Prometheus vaser,
 Tacite arridens: (dolosa autem non immemor erat artis)
 Jupiter gloriosissime, maxime Deorum sempiternorum,
 Harum elige utram tibi in pectoribus animus suadet.

Dixit sane dolosa cogitans. Jupiter autem aterna
 consilia sciens

Cognovit certe nec ignoravit dolum: mala autem con-
 cipiebat animo

Adversus homines mortales, quæ & perficienda erant.
 Manibus vero hic utrisque sustulit album adipem.
 Irascebatur autem mente: ira vero ejus occupabat ani-
 Ut vidit ossa alba bovis, dolosa arte. (mum,
 Ex illo tempore Diis super terram genus hominum

Ado-

Καί' οὖν ὅσα λευκὰ θυέντων ἐπὶ βωμῶν.

Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα
Ζεὺς.

Ἰαπετιονίδη, πάντων περὶ μῆδεα εἰδώς,

ὧ πέπον, ἐκ ἄρα πωδολίης ἐπιλήθεο τέχνης. 560

ὥς φάτο χῳόμεν' ὦ Ζεὺς ἄφθιτα μῆδεα εἰδώς.

Ἐκ τέττα δ' ἤπειτα, δόλῳ μεμνημέν' αἰεὶ,

οὐκ ἐδίδδ' ἀνθρώποισι πυρὸς μὲν' ἀκαμάτοιο

Θνητοῖς ἀνθρώποις, οἳ ἐπὶ χθονὶ ναιετάουσιν.

Ἀλλὰ μιν ἐξαπάτησεν εὖς πάϊς Ἰαπετοῖο, 565

κλέψας ἀκαμάτοιο πυρὸς τηλέσκοπον αὐγὴν

Ἐν κοίλῳ νάρθηκι. δάκεν δ' ἄρα νειόθι θυμὸν

Ζῆν' ὑψιβρεμέτην, ἐχόλωσε δὲ μιν φίλον ἦτορ,

ὥς ἰδὲν ἀνθρώποισι πυρὸς τηλέσκοπον αὐγὴν,

αὐτίκα δ' ἀντὶ πυρὸς τεύξεν κακὸν ἀνθρώποισι. 570

Γαίης γὰρ σύμπλασε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις

Παρθένω αἰδοίῃ ἵκελον, Κρονίδεω διὰ βελάας.

Ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη

Ἀργυφείῃ ἐδῆτι· κατὰ κρήθεν δὲ καλύπτειν

Δαίδαλέην χεῖραςι κατέσχεθε, θαῦμα ἰδέσθαι. 575

Ἀμφὶ δὲ οἱ σεφάνης νεοθηλέ' ἀνδρῶσι ποίης

Ἰμερτὸς παρέθηκε καρήατι Παλλὰς Ἀθήνη·

Ἀμφὶ δὲ οἱ σεφάνην χρυσέην κεφαλῇφιν ἔθηκε,

τὴν αὐτὸς ποίησε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,

Ἀσκήσας παλάμῃσι, χαριζόμεν' Διὶ πατρί. 580

τῇ δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλὰ τετεύχατο, θαῦμα ἰδέσθαι,

κνώδαλ' ὅσ' ἤπειρ' ἀπολλὰς τρέφει ἠδὲ θάλασσα.

τῶν ὅγε πόλλ' ἐνέθηκε· χάρις δ' ἀπελάμπετο
πολλή,

Θαυ-

576. Ἀμφὶ) Pro νεοθηλέ' quidam reponunt νεοθηλέας, ut
jungatur cum ποίης.

Adolent ossa alba odoratis in aris.

*Hunc autem valde contristatus allocutus est nubicogus
Jupiter:*

Iapetionida, super omnes sapiens,

O amice, nondum sane dolosa oblitus es artis.

Sic dixit ira percitus Jupiter aeterna consilia sciens.

Ex illo tempore deinceps doli memor semper,

Non dabat miseris ignis robur indefessi

Mortalibus hominibus, qui super terram habitant.

Sed ipsum decepit bonus filius Iapeti,

Furatus indomiti ignis eminus apparentem splendorem

In concava ferula. momordit vero imo animo

*Jovem in alto tonantem, ad iram vero ipsius animum
commovit,*

*Ut vidit inter homines ignis longe apparentem splendo-
rem.*

Protinus autem pro igne struxit malum hominibus.

*E terra enim conformavit perquam celebris Vulcanus
Virginis pudica simulacrum, Saturnii consilio.*

Cinxit vero & adornavit Dea caesis oculis Minerva

Candida veste: a capite vero calyptram

Ingeniose factam manibus detinebat, mirum visu:

Circum vero eiserta recens florentis e floribus herba

Optata imposuit capiti Pallas Minerva:

Circumque ei coronam auream caput posuit,

Quam ipse fecerat inclytus Vulcanus,

Elaborans manibus, gratificans Jovi patri.

In hac artificiosa multa calata erant, mira visu.

*Belluae quas Continens plurimas alit, atque
Mare,*

*Ex illis multas in ea posuit. gratia vero resplendebat
magna,*

Θαυμασίη. ζωῶσιν ἑοικότα Φωνήεσσιν.

Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῦξε καλὸν κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο, 585
Ἐξάγαγ' ἔνθα περ ἄλλοι ἔσαν θεοὶ ἠδ' ἀνθρώ-
ποι,

Κόσμῳ ἀγαλλομένην γλαυκώπιδ' ὀβριμοπά-
τρης.

Θαῦμα δ' ἔχ' ἀθανάτους τε θεὸς θνητὸς τ' ἀνθρώπους,
Ὡς εἶδον δόλον αἰπὺν, ἀμήχανον ἀνθρώποισιν.

Ἐκ τῆς γὰρ γέν' ἐς γυναικῶν θηλυτεράων. 590

Τῆς γὰρ ὁλώϊόν ἐσι γέν', καὶ Φῦλα γυναικῶν

Πῆμα μέγα θνητοῖσι μετ' ἀνδράσι ναιετάουσιν,

Οὐλομένης πενίης ἔσ' σύμφορα, ἀλλὰ κόροιο.

Ὡς δ' ὁπότε ἐν σμήνεσσι κατηρεφέεσσι μέλισσαι

Κηφῆνας βόσκεισι, κακῶν ζυνήοντας ἔργων, 595

Αἱ μὲν τε πρόπαν ἡμᾶρ ἐς ἥλιον καταδύντα

Ἡμάτια σπεύδουσι, τιθεῖσιν τε κηρία λευκά,

Οἱ δ' ἐντοσθε μένοντες ἐπηρεφέας κατὰ σίμβλους,

Ἀλλότριον κάμαλον σφετέρην ἐς γαστέρ' ἀμῶνται·

Ὡς δ' αὐτως ἀνδρεσσιν κακὸν θνητοῖσι γυναῖκας 600

Ζεὺς ὑψιβρεμέτης θῆκε, ζυνήοντας ἔργων

Ἀργαλέων· ἕτερον δὲ πόρεν κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο.

Ὅς κε γάμον Φεύγων καὶ μέρμερα ἔργα γυναικῶν,

Μὴ γῆμαι ἐθέλη, ὁλοὸν δ' ἐπὶ γῆρας ἵκηται,

Χήτει γηροκόμοιο, ὃδ' ἔβιοτε ἐπιδευῆς 605

Ζῶει, ἀποφθιμένους δὲ διὰ κτῆσιν δατέονται

Χηρωσαί. ὧ δ' αὖτε γάμος μετὰ μοῖρα γένηται,

Κεδνήν δ' ἔχεν ἀκοιτιν, ἀραρυῖαν πραπίδεσσι,

Τῷ δὲ ἀπ' αἰῶν' κακὸν ἐδιδῶ ἀντιφερίζει

Ἐμ-

593. Οὐλομένης.) Mendose | ria tam metri, quam sensus
prorsus legitur hic versus in | ipsius, hoc modo: Οὐλομένης
nonnullis exempl. cum inju- | πενίης ἀσύμφοροι, ἀλλ' ἀκό-
ροιο

*Mirabilis, animantibus enim similes erant vivis.
 Caterum postquam efficit pulchrum malum pro bono,
 Eduxit ubi alii erant Dii atque homines,
 Ornatu gestientem casia Palladis forti patre prognata.
 Admiratio autem cepit immortalesque Deos mortales-
 que homines,
 Ubi viderunt dolum arduum, inexplicabilem hominibus.
 Ex illa enim genus est mulierum fœminearum.
 Illius enim perniciosum est genus, & sexus mulierum,
 Nocumentum ingens mortales inter homines habitant,
 Perniciosa paupertatis non comites, sed luxus.
 Ac veluti cum in alveariis tectis apes
 Fucos pascunt, malorum participes operum,
 Illa quidem per totum diem ad solem occidentem
 Diurna festinant, & faciunt favos albos,
 At illi intus permanentes coopertis in alveariis,
 Alienum laborem suum in pentrem metunt :
 Similiter viris rem malam mortalibus mulieres
 Jupiter altitonans dedit, participes operum
 Molestorum. aliud vero præbuit malum pro bono,
 Qui nuptias refugiens, & laboriosa opera mulierum,
 Non uxorem ducere velit, gravem vero attigerit senectū,
 Carens senectutis sua fomento, si non sine opibus
 Vivat, mortui possessionem inter se dividunt
 Remoti cognati. cui vero nuptiarum conditio contigerit,
 Pudicam vero habuit conjugem, sapientem,
 Huic perpetuo malum cum bono cœreat*

'Esse.

goio. Perperam etiam σύμφορα λιμὸς γὰρ τοῖς πάσι. &c. Est
 exponitur in vulgat. interpr. ergo sensus; quæ non sectan-
 commoda, cum significet, co- tur paupertatem, sed luxus
 mitantia, ut in illo ejusdem sunt affeclæ.
 Poëtæ loco in 'Egy. vers. 300. M 4 650. Φαί-

ἔμμεναί. ὃς δὲ κε τέτμη ἀταρβηροῖο γενέθλης, 610
 Ζῶει ἐνὶ σήθεσιν ἔχων ἀλίαςον ἀνίη
 θυμῷ καὶ κραδίῃ, καὶ ἀνήκεσον κακὸν ἔστιν.
 Ὡς ἔκ ἐσι Διὸς κλέψαι νόον ἔδδ' παρελθεῖν,
 οὐδὲ γάρ Ἰαπετιονίδης ἀκάκητα Προμηθεὺς
 τοῖο γ' ὑπεξήλυξε βαρὺν χόλον, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης 615

Καὶ πολὺν ἔοντα μέγας κατὰ δεσμὸς ἐρύκει.
 βριάρεω δ' ὥς πρῶτα πατὴρ ὠδύσατο θυμῷ,
 Κόττω τ' ἠδὲ Γύγῃ, δῆσε κρατερῷ ἐνὶ δεσμῷ,
 Ἥνορέην ὑπέροπλόν ἀγώμεν' ἠδὲ καὶ εἰδ',
 καὶ μέγεθ' ἀλένασσε δ' ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης, 620
 ἔνθ' οἳ γ' ἄλγος ἔχοντες ὑπὸ χθονὶ ναυετάοντες,
 εἶατ' ἐπ' ἐσχάτῃ, μεγάλης ἐν πέραςσι Γαίης,
 δηθὰ μάλ' ἀχνύμενοι, κραδίῃ μέγα πένθ' ἔχον-
 τες.

Ἀλλὰ σφέας Κρονίδης τε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 οὓς τέκεν ἠΰκομ' Ῥεῖη Κρόνῳ ἐν φιλότῃ, 625
 Γαίης φραδμοσύνησιν ἀνήγαγον ἐς φάσιν αὐτίς.
 αὐτὴ γάρ αφιν ἅπαντα διηνεκέως κατέλεξε,
 σὺν κείνοισι νίκην τε καὶ ἀγλαὸν εὖχ' ἀρέσθαι.
 δηρὸν γὰρ μάρναντο, πόνον θυμαλγέ' ἔχοντες,
 Τιτῆνες τε θεοὶ, καὶ ὅσοι Κρόνῳ ἐξεγένοντο, • 630
 Ἀκτίον ἀλλήλοισι διὰ κρατερὰς ὑσμῖνας.
 οἳ μὲν ἀφ' ὑψηλῆς Ὀφρυῖ Τιτῆνες ἀγαυοί,
 οἳ δ' ἄρ' ἀπ' ἐλύμποιο θεοὶ δαυτῆρες ἑάων.
 οὓς τέκεν ἠΰκομ' Ῥεῖη Κρόνῳ εὐνηθεῖσα.
 οἳ ῥα τότε ἀλλήλοισι μάχην θυμαλγέ' ἔχον-
 τες, 635

Συνεχέως ἐμάχοντο δέκα πλείους ἐνιαυτοί.
 οὐδέ τις ἦν ἐριδ' χαλεπῆς λύσις, ἔδδ' τελευτῇ
 οὐδετέροισι, ἴσον δὲ τέλ' τέτατο πολέμοιο.

*Esse. Qui vero adeptus fuerit nocentis generis faeminam:
Vivit in pectore gestans perpetuum mœrorem
Animo & corde, & immedicabile malum est.
Adeo non licet Jovis fallere mentem, neque praterire.
Neque enim Iapetionides nullo malo dignus Prometheus
Illius evitavit gravem iram, sed necessario
Quamvis multiscium existentem, magnum vinculum
coërcet.*

*Briareo vero ubi primum pater iratus est animo,
Cottoque atque Gyga, ligavit forti vinculo,
Fortitudinem immanem admiratus, atque etiam formam,
Et magnitudinem: collocavit autem sub terram latam,
Ubi illi dolores habentes sub terra agentes,
Sedent in extremitate, magnæ in finibus Terra,
Usque valde mœrentes, corde magnum luctum habentes,
Sed ipsos Saturnius atque immortales Dii alii
Quos peperit pulchricoma Rhea Saturni in amore,
Terra consiliis reduxerunt in lucem iterum,
Ipsa enim eis cuncta proluxe recensuit,
Cum illis victoriamq; & splendidam gloriam accepturos.
Diu enim pugnarunt, laborem animum cruciantem habentes.*

*Titanesque Dii, & quotquot e Saturno nati sunt,
Contra sese mutuo per validas pugnas:
Hi quidem ab alta Othry, Titanes gloriosi,
Illi vero ab Olympo, Dii datores bonorum,
Quos peperit pulchricoma Rhea Saturno concumbens,
Illisane tum inter se pugnam animum excruciantem habentes,
Continue pugnabant, decem totos annos.
Neque ullus erat contentionis gravis exitus, neque finis
Neutris: equaliter autem extendebatur bellum.*

Ἀλλ' ὅτε δὴ κείνοισι παρέχεθεν ἄρμεν' πάντα,
 Νέκταρ τ' ἄμβροσιν τε, τάπερ θεοὶ αὐτοὶ ἔδωσι, 640
 Πάντων ἐν σήθεσιν αἰέζετο θυμὸς ἀγῆνωρ.

Ὡς νέκταρ δ' ἐπάσαντο καὶ ἄμβροσιν ἐρατεινὴν,
 Δὴ τότε τοῖς μετέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·

Κέκλυτέ μευ, Γαίης τε καὶ Οὐρανῷ ἀγλαὰ τέκνα,
 Ὅφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει. 645

Ἦδη γάρ μάλα δηρὸν ἐναντίοι ἀλλήλοισι,
 Νίκης καὶ κράτε' ὅ περὶ μαρνάμεθ' ἡμῶν πάντα,
 Τιτῆνες τε θεοὶ, καὶ ὅσοι Κρόνῳ ἐκγενόμεσθα.

Ἵμεῖς δὲ μεγάλην τε βίην καὶ χεῖρας ἀάπτους
 φαίνετε Τιτῆνεσιν ἐναντίοι ἐν δαΐ λυγρῇ, 650

Μνησάμενοι φιλότῃτ' ἐνὲ' ὅσῃ παθόντες
 Ἐς φάσ' ἀψ' ἀφίκεσθε δυσηλεγέ' ἀπὸ δεσμῶ,
 Ἡμετέρας διὰ βελάς, ἀπὸ ζόφου ἡρόεντ'.

Ὡς φάτο· τὸν δ' ἐξαῦτις ἀμείβετο Κόττ' ἀμύ-
 μων·

Δαιμόνι', ἐκ ἀδάηλα πιφάσκεαι. ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ 655

Ἰδμεν ὅτι περὶ μὲν πρᾶπίδες, περὶ δ' ἔσι νόημα,
 Ἀλκτῆς δ' ἀθανάτοισιν ἀρῆς γένεο κρυεροῖο.

Σῆς δ' ὑποφραδμοσύνησιν ἀπὸ ζόφου ἡρόεντ'.

Ἀψορρόν δ' ἐξαῦτις ἀμειλίκτων ἀπὸ δεσμῶν

Ἠλύθαμεν, Κρόνῳ υἱὲ ἀναξ' ἀνάελπτα παθόντες. 660

Τῷ καὶ γῦν ἀτενέει τε νόῳ καὶ ἐπίφρονι βελῇ

Ῥυσόμεθα κράτ' ὑμὸν ἐν αἰνῇ δηϊοτήτι,

Μαρνάμενοι Τιτῆσιν ἀνὰ κρατεράς ὑσμίνας.

Ὡς φάτ'. ἐπῆνυσαν δὲ θεοὶ δωτῆρες ἐάων,

Μῦ-

650. φαίνετε.) Pro ἐναντίοι· gitor etiam ὑπὸ : & fortasse
 potest etiam legi ἐναντίον.

652. Ἐς φάσ'.) Pro ἀπὸ le-
 ciat præcedentem syllabam.

*Sed quando jam illis apposuit congruentia omnia,
Nectarque ambrosiamque, quibus Dii ipsi vescuntur,
Omnium in pectoribus augebatur animus superbus.
Ubi vero nectar comederunt & ambrosiam amabilem,
Jam tum ipsos sic affatus est pater hominumque Deo-
rumque :*

*Audite me, Terraque & Caeli inclyti liberi,
Ut dicam quæ me animus in pectoribus jubet.
Jam enim admodum diu adversi nobis mutuo,
Pro victoria & imperio pugnavimus dies omnes,
Titanesque Dii, & quotquot e Saturno sati sumus.
Vos vero magnamque vim & manus invictas
Ostendite Titanibus contrarii in pugna gravi,
Memores amicitiae placida, quibus perpeffis
Ad lucem redieritis molesto a vinculo,
Nostra per consilia, a caligine obscura.*

*Sic dixit. illum vero rursus excepit Cottus irrepre-
bensibilis :*

*Venerande, non ignota loqueris : sed & nos
Scimus, quod excellunt quidem tibi præcordia, excellens
vero est & intellectus,
Depulsor immortalibus damni fuisti horrendi.
Tua vero prudentia ab caligine opaca
Retro iterum acerbis a vinculis
Venimus, Saturni fili rex, quæ nollemus, passi.
Ideoque nunc intento animo, & prudenti consilio
Vindicabimus vestrum imperium in gravi conflictu,
Pugnantes cum Titanibus per acria praelia.*

Sic dixit. collaudarunt vero Dii datores bonorum,

Ser-

658. Σῆς δ.) Est & alia le- ce ἄψορρον, ut videlicet sit ad-
ξιο Σῆσι δ' ἐπιφρασύμεται. verbium motus, non autem

659. Ἀψορρόν δ.) Conjun- conjunctio δέ, quæ jam est in
ximus δὲ cum præcedenti vo- præcedenti versu.

Μῦθον ἀκέσαντες. πολέμῳ δ' ἐλilaiέτο θυμός 665
 μάλλον ἔτ' ἢ τοπάροισα· μάχην δ' ἀμέγαρον ἔγε-
 ραν

Πάντες, θήλειά τε καὶ ἄρσενες, ἡμῶσι κείνῳ,
 Τιτῆνες τε θεοὶ, καὶ ὅσοι Κρόνῳ ἐξεγένοντο,
 Οὓς τε Ζεὺς ἐρέβουσφιν ὑπὸ χθονὸς ἦκε Φόως δε,
 Δεινοὶ τε κράτεροί τε, βίην ὑπέροπλον ἔχοντες. 670

Τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων αἰσπνντο
 Πᾶσιν ὁμῶς. κεφαλαὶ δὲ ἐκάσῳ πεντήκοντα
 Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ σιβαροῖσι μέλεσσι.
 Οἱ τότε Τιτῆνεςσι κατέστανεν ἐν δαίλυγῃ,
 Πέτρας ἡλιβάτας σιβαρῆς ἐν χερσὶν ἔχαντες. 675
 Τιτῆνες δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο φαλαγγας
 Προφρονέως, χειρῶν τε βίης θ' ἅμα ἔργον ἔφαινον
 Ἀμφοτέρω. δεινὸν δὲ περὶαχε πόντῳ ἀπείρων.
 Γῇ δὲ μέγ' ἐσμαράγησεν· ἐπέσενε δ' ἔρανος εὐρύς
 Σειάμεν πῶ, πεδόνει δ' ἐτινάσσετο μακρὸς Ὀλυμ-
 πῳ 680

Ῥιπῇ ὑπ' αἰθανάτων. ἔνοσις δ' ἵκανε βαρεῖα
 Τάρταρον ἠερόεντα, ποδῶν αἰπεῖά τ' ἰωή
 Ἀσπέτῃ ἰωχμοῖο, βολάων τε κράτεράων.
 Ὡς ἄρ' ἐπ' ἀλλήλοισι ἴεσαν βέλεα σονάεντα.
 Φωνὴ δ' ἀμφοτέρων ἵκετ' ἔρανον ἀσερόεντα 685
 Κεκλομένων· οἱ δὲ ξύνισαν μεγάλῳ ἀλαλήτῳ.
 Οὐ δ' ἄρ' ἔτι Ζεὺς ἴσχευεν εὐν μέν πῶ· ἀλλὰ κὺ τῇ γῆ
 Εἴθαρ μὲν μένε πῶ πληντο φρένες, ἐκ δὲ τε πᾶσαν
 φαῖνε βίην· ἀμυδὶς δ' ἄρ' ἀπ' ἔρανος ἠδ' ἀπ' Ὀλύμπῳ
 Ἀστράπλων ἔσειχε σινωχαδόθ'· οἱ δὲ καραινοὶ 690
 Ἰκταρ ἅμα βροντῇ τε καὶ ἀσεροπῇ ποτέοντο

Χει-

675. Πέτρεα.) Pro σιβαρῆς, Steph., editio σιβαρῆς, quae minus placet. vide vers. 715.

Sermone audito. bellum vero cupiebat animus

*Magis etiam quam antea: pugnam vero arduam exci-
tarunt*

Omnes, feminaque & mares, die illo,

Titanesque Dii, & quotquot Saturno prognati sunt,

Quosque Jupiter ex Erebo sub terra misit ad lucem,

Acres robustique, vires immensas habentes.

*Horum centum quidem manus ab humeris promana-
bant*

Omnibus simul. capita vero unicuique quinquaginta

Ex humeris enata erant in robustis artubus.

Qui tum Titanibus oppositi sunt in pugna luctuosa,

Saxa praeputa validis in manibus gestantes.

Titanes vero ab altera parte confirmabant phalanges

*Alacriter, manuumque viriumque simul opus ostenta-
bant*

Utrique. borrende vero insonuit pontus immensus.

*Terra vero valde stridebat: ingemiscebat vero latum
caelum*

Quassatum, e fundo vero concutiebatur amplus Olympus

Impetu a Deorum. concussio vero venit gravis

Ad Tartarum tenebricosum, & pedum altus fragor,

Immodici tumultus, ictuumque fortium.

Ita sane in sese mutuo jaciebant tela gemebunda.

Vox autem utrorumque pervenit ad caelum stellatum

*Adbortantium. at illi congregiebantur magno cum cla-
more.*

*Neque sane amplius Jupiter cobibebat suum robur, sed
ipsius*

Statim robore implebantur animi, & omnem

Exeruit vim. simul etiam a caelo atque ab Olympo

Fulgurans incedebat confertim: fulmina autem

Celerrime una cum tonitru & fulgure volabant

Χειρὸς ἀπὸ σιβαρῆς, ἱερὴν φλόγα θ' εἰλυφώωντες
 Ταρφέες. ἀμφὶ δὲ γαῖα φερέσβι· ἐσμαράγιζεν
 Καιομένη. λάκε δ' ἀμφὶ πυρὶ μεγάλ' ἀσπετ
 ὕλη.

Ἔζεε δὲ χθονὶ πᾶσα, καὶ Ὠκεανοῖο ῥέεθρα, 695
 Πόνι· τ' ἀτρύγετ'· τὰς δ' ἀμφεπεθερμός αὐτῇ
 Τιτῆνας χθονίης· φλόξ δ' ἠέρα δῖαν ἱκάνεν
 Ἄσπει· ὅσσε δ' ἀμερθε καὶ ἰφθίμων περ ἑόντων
 Αὐγὴ μαρμαίρεσσα κεραυνῶ τε σεροπῆς τε.
 Καῦμα δὲ δεσπέσιον· κάτεχεν χά· εἰσαίλο δ' ἄν-
 τα 700

Ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, ἥδ' ἔασιν ὅσσαν ἀκῆσαι.
 Αὐτως ὥς ὅτε γαῖα καὶ ἔρανος εὐρύς ὑπερθεῖν
 Πίλνατο. τοῖ· γάρ κε μέγισ· δῆπ· ὀρώρει,
 Τῆς μὲν ἔρειπομένης, τῇ δ' ὑψόθεν ἐξεριπόντ·
 Τόσσ· δῆπ· ἔγεντο θεῶν ἔριδι ζυνιόντων. 705
 Σὺν δ' ἄνεμοι ἑνοσὶν τε κόνιν τ' ἐσφαράγιζον,
 Βροντὴν τε, σεροπὴν τε, καὶ αἰθαλόεντα κεραυνόν,
 Κῆλα Διὸς μεγάλοιο. φέρον δ' ἰαχὴν τ' ἐνοπὴν τε
 Ἔς μέσον ἀμφοτέρων· ὅτο· δ' ἀπλητ· ὀρώρει
 Σμερδαλέης ἔριδι· κάρ· δ' ἀνεφαίνετο ἔργων. 710
 Ἐκλίνθη δὲ μάχη· πρὶν δ' ἀλλήλοισι ἐπέχοντες,
 Ἐμμενέως ἐμάχοντο διὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
 Οἱ δ' ἄρ' ἐνὶ πρώτοισι μάχην ὀριμεῖαν ἔγειραν,
 Κότι· τε, Βριάρεώς τε, Γύγης τ' αἰ· πολέμοιο.
 Οἳ ῥα τριηκοσίας πέτρας σιβαρῶν ἀπὸ χειρῶν 715
 Πέμπον ἐπασσυτέρας· κατὰ δ' ἐσκίασαν βελέεσσι

Τι-

703. Πίλνατο.) Legitur hic cedentis dictionis, ut jam etiam, μέγας ὑπὸ δῆπ. aspi- antea vidimus vers. 692. Ἔς
 ratione propositiois fulci- φά·
 ente ultimam syllabam pra. 706. Σὺν δ'.) Quidam ma-
 lunt

*Manu a robusta, sacram flammam circumvolventia
 Crebra. circum vero terra alma reboabat
 Ardens: crepitabat vero undiq; igne valde magna sylva.
 Fervebat vero terra tota, & Oceani fluentia,
 Pontusque immensus. circumdedit autem calidus vapor
 Titanes terrestres: flamma vero ad aërem divinum per-
 venit*

*Magna. oculos vero visu privabat quantumvis fortium
 Splendor radians fulminis que fulguris que.
 Incendium autem immensum occupavit Chaos: videba-
 tur autem coram*

*Oculis aspicere, ac auribus vocem audire.
 Itidem ut cum olim & terra & cælum latum superne
 Appropinquabat. talis enim maximus strepitus excita-
 batur,*

*Hac quidem diruta, illa autem ex alto diruente,
 Tantis fragor erat Diis pugna confligentibus.
 Simul quoque venti motumque pulveremque cum strepi-
 tu excitabant,*

*Tomitruque, fulgurque, & ardens fulmen,
 Tela Jovis magni. ferebant autem fremitum, clamorem-
 que, (tabatur*

*In medium utrorumque: strepitus autem ingens exci-
 Stupenda pugna: robur autem exerebatur operum.*

*Inclinata vero est pugna. prius vero sibi mutuo imminen-
 Fortiter pugnabant in forti praelio, (tes,*

*Illi vero inter primos pugnam acrem excitarunt,
 Cottusque, Briareusque, Gygesque insatiabilis belli.*

*Hi sane trecentas petras robustis e manibus
 Mittebant frequentes: obumbrarunt autem jaculis*

Tita-

*lunt ἐσφάριζον, quam dictio- vebant. . Sed viderint, quo pa-
 nem Hesych. exponit ἐδούρην, cto ita constet versus.
 id est, jactabant, ciebant, mo-*

Τιτῆνας· καὶ τὰς μὲν ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
 Πέμψαν, καὶ δεσμοῖσιν ἐν ἀργαλέοισιν ἔδησαν,
 Νικήσαντες χερσὶν, ὑπερθύμες περ ἑόντας,
 Τόσον ἔνερθ' ὑπὸ γῆς, ὅσον ἔρηνος ἔς' ἀπὸ
 γαίης. 720

Ἴσον γάρ τ' ἀπὸ γῆς ἔς Τάρταρον ἠερόεντα.
 Ἐννέα γὰρ νύκτας τε καὶ ἡμέατα χάλκεα ἄκμων
 Οὐρανόθεν κατιῶν, δεκάτῃ ἔς γαῖαν ἵκοιτο.
 Ἐννέα δ' αὖ νύκτας τε καὶ ἡμέατα χάλκεα ἄκμων
 Ἐκ γαίης κατιῶν, δεκάτῃ ἔς Τάρταρον ἵκοι. 725
 Τὸν περὶ χάλκεον ἔρκ' ἐλήλατ'· ἀμφὶ δέ μιν
 νύξ

Τρισοιχεὶ κέχυται περὶ δειρήν. αὐτὰρ ὑπερθεῖν
 Γῆς ῥίζαν πεφύκασι καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
 Ἐνθα θεοὶ Τιτῆνες ὑπὸ ζόφῳ ἠερόεντι
 Κεκρύφαται, βελῆσι Διὸς νεφεληγερέταο, 730
 Χώρῳ ἐν εὐρώεντι, πελώρης ἔσχατα γαίης.
 Τοῖς ἔκ ἐξιτόν ἐσι· πύλας δ' ἐπέθηκε Ποσειδῶν
 Χαλκείας· τείχεα περικείμεν δ' ἀμφοτέρωθεν.
 Ἐνθα Γύγης, Κότι τε, καὶ ὁ Βριάρεως μεγά-
 θυμος

Ναίεσιν, Φύλακες πιστοὶ Διὸς αἰγιόχοιο. 735
 Ἐνθάδε γῆς ὀνοφερῆς, καὶ Ταρτάρου ἠερόεντα,
 Πόντε τ' ἀτρυγέτοιο, καὶ ἔρηνος ἀξερόεντα,
 Ἐξείης πάντων πηγαὶ καὶ πείρατ' ἔασιν,
 Ἀργαλέ' εὐρώεντα, τὰ τε συγέσσι θεοὶ περ.
 Χάσμα μέγ'. ἔδ' κε πάντα τελεσφόρον εἰς ἑνιαυ-
 τὸν 740

Οὐδας ἵκοιτ', εἰ πρῶτα πυλέων ἐνδοθε γένοιτο.
 Ἀλλὰ κεν ἔνθα καὶ ἔνθα φέροι προθύελλα θυέλλη,
 Ἀργαλή· δεινὸν τε καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι
 Τέτο τέρας· καὶ νυκτὸς ἑρεμνῆς οἰκία δεινὰ
 Ἔσηκεν, νεφέλης κεκαλυμμένα κύανέησι. 745

Titanas: atque hos quidem sub terram longe paten-
tem

Miserunt, & vinculis molestis alligarunt,
Vincentes manibus, magnanimos licet existentes,
Tantum infra sub terram, quantum cælum distat a
terra.

Par enim spacium a terra in Tartarum caliginosum.
Novem enim noctes ac dies ferrea incus
Cælitus delapsa, decimo die ad terram perveniret:
Novem rursus noctes & dies ferrea incus
Ex terra descendens, decimo die ad Tartarum perveni-
ret.

Quem circa ferreum septum ductum est. circum vero
ipsum nox

Triplici ordine fusa est circa collum. sed superne
Terra radices creverunt & infructuosi maris.

Illic Dii Titanes sub caligine opaca
Absconditi sunt, consiliis Jovis nubicogi,
Loco in squalido, vasta ultima terra.

His non exitus patet: portas vero imposuit Neptunus
Ferreas: murus etiam circumdatus utrimque.

Illic Gyges, Cottusque, & Briareus magnanimus
Habitant, custodes fidi Jovis egida habentis.

Ibidem terra tenebricosa, & Tartari opaci,
Pontique infructuosi, & cæli stelligeri,

Ex ordine omnium fontes & fines sunt,
Molesti, squalidi, quos oderunt etiam ipsi Dii:

Hiatus ingens. nec vero toto integro anno
Solum attingeret, ubi primum portas intravenerit.

Sed sane buc & illuc ferret impetuosâ procella

Molesta: horrendumque etiam immortalibus Diis

Hoc monstrum: & noctis obscura domus horrenda

Stans, nubibus oblecta nigris.

Τῶν πρόθ' Ἰαπετοῖο πάϊς ἔχει ἔρανόν εὐρύν
 Ἐσηώς, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτησι χέρεσσιν
 Ἀσεμφέως, ὅθι Νύξ τε καὶ Ἡμέρα ἀμφὶς ἴθουσι
 Ἀλλήλας προσέειπον, ἀμειβόμενα μέγαν ἔδον
 Χάλκεον. ἡ μὲν ἔσω καταβήσεται, ἡ δὲ θύραζεν 750
 Ἔρχεται, ἔδὲ ποτ' ἀμφοτέραις δόμοι ἐντὸς
 ἔεργει

Ἀλλ' αἰεὶ ἐτέρη γε δόμων ἔκτοθεν ἔῃσα,
 Γαῖαν ἐπιστρέφεται· ἡ δ' αὖ δόμος ἐντὸς ἔῃσα
 Μίμνει τὴν αὐτῆς ὥρην ὁδῷ, ἔς' ἂν ἵκηται,
 Ἡ μὲν ἐπιχθονίοισι Φάσμα πολυδερκὲς ἔχουσα 755
 Ἡ δ' ὕπνον μέλα χερσὶ, κασίγνητον Θανάτοιο,
 Νύξ ὅλοή, νεφέλη κεκαλυμμένη ἡεροειδῆ.
 Ἐνθα δὲ Νυκτὸς παῖδες ἐρεμνῆς οἰκί' ἔχουσιν,
 Ὑπνὸς καὶ Θάνατος, δεινοὶ θεοί· ἔδὲ ποτ' αὐτὰς
 Ἡελίος φαέθων ἐπιδέρκεται ἀκτίνεσσιν, 760
 Οὐρανὸν εἰσανιών, ἔδ' ἔρανόν τε καταδαίνων.
 Τῶν ἑτερῶν μὲν γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
 Ἥσυχος ἀντρέφεται καὶ μέλιχος ἀνθρώποισι.
 Τῷ δὲ σιδηρῇ μὲν κραδίη, χάλκεον δὲ οἱ ἦτορ
 Νηλεὲς ἐν στήθεσσιν· ἔχει δ' ὃν πρῶτα λάβησιν 765
 Ἀνθρώπων· ἐχθρὸς δὲ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 Ἐνθα θεῶν χθονίε προόθεν δόμοι ἠχήμεναι
 Ἰφθίμῃ τ' Αἰδέω καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης
 Ἔσασιν. δεινὸς δὲ κύων προπάροιθε φυλάσσει,
 Νηλεΐης· τέχνην δὲ κακὴν ἔχει. ἐς μὲν ἴοντας 770
 Σαίνει ὁμῶς ἐρεῇ τε καὶ ἔασιν ἀμφοτέροισιν·
 Ἐξελθεῖν δ' ἐκ αὐτῆς ἑῷ πάλιν, ἀλλὰ δοκεύων

Ἐοίει

*Has ante Iapeti filius sustinebat cœlum latam,
Stans, capiteque & indefessis manibus
Firmiter, ubi Noxque & Dies circum euntes
Sese mutuo compellabant, alternis subeuntes magnum
limen*

*Ferreum. hac quidem intrat, illa vero foras
Egreditur, neque unquam utraq; domus intus cohibet:
Sed semper altera saltem domos extra existens,
Terram super movetur: altera rursus in domo exi-
stens,*

*Exspectat ejusdem horam itineris, donec veniat.
Hec quidem terrestribus multa cernens lumen habens,
Illa vero Somnum in manibus, fratrem Mortis,
Nox noxia, nube tecta atra.*

*Ibi autem Noctis obscura filii domus habent,
Somnus & Mors, graves Dii: neque unquam eos
Sol lucidus intuetur radiis,
Cœlum scandens, nec cœlitus descendens.*

*Horum alter quidem terramque & lata dorsa maris
Quietus percurrit & placidus hominibus.
Alterius vero ferreum quidem cor, æreum vero ei pe-
ctus*

*Crudele in præcordiis: habet autem quem primum ar-
ripuerit*

*Hominum: hostis vero etiam immortalibus Diis.
Illic Dei inferi in anteriore parte ades resonantes,
Fortisque Plutonis & gravis Proserpina
Stant. Horrendus autem canis pro foribus custodit,
Sævus. artem autem malam habet. introeuntes quidem
Adulatur pariter caudaque & auribus ambabus:
Exire vero non iterum permittit denuo, sed observans*

Deus

Ἐθίει ὄνκε λάβησι πυλέων ἔκτρωθεν ἰόντα
 Ἰφθίμῃ τ' Αἰδέω καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης.
 Ἐνθάδε ναιετάει συγερὴ θεὸς ἀθανάτοισι, 775
 Δεινὴ Στύξ, θυγάτηρ ἀφορρῶς Ὠκεανοῖο
 Πρεσβυτάτη. νόσφιν δὲ θεῶν κλυτὰ δώματα ναίει
 Μακρῆσι πέτρῃσι κατηρεφέ. ἀμφὶ δὲ πάντα
 Κίοσιν ἀργυρέοισι πρὸς ἔρανὸν ἐσθρίκται.
 Παῦρα δὲ θαύμαντ' ὅτι θυγάτηρ πόδας ὠκέα Ἴρις 780
 Ἀγγελίῃ πωλεῖται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
 Ὅππότε ἔρις καὶ νεῖκ' ἐν ἀθανάτοισιν ὄρηται.
 Καί ῥ' ὅς τις ψεύδεται ὀλύμπια δώματ' ἐχόντων,
 Ζεὺς δὲ τὸ Ἴριν ἐπεμψε, θεῶν μέγαν ὄρκον, ἐνεί-
 καμ,

Τηλόθεν ἐν χρυσῇ προχῶν πολυώνυμον ὕδωρ 785
 Ψυχρὸν, ὃ τ' ἐκ πέτρης καταλείβεται ἡλιβάτοιο
 Ὑψηλῆς. πολλὸν δὲ ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
 Ἐξ ἱερῶ ποταμοῖο ῥέει διὰ νύκτα μέλαναν
 Ὠκεανοῖο κέρας. δεκάτῃ δ' ἐπὶ μοῖρα δέδαται.
 Ἐννέα μὲν περὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης 790
 Δίνης ἀργυρέης εἰλιγμέν' εἰς ἄλλα πίπτει,
 Ἡ δὲ μὴ ἐκ πέτρης προρέει, μέγα πῆμα θεοῖσιν.
 Ὅσκειν τὸν ἐπίορκον ἀπολλείψας ἐπομόοση
 Ἀθανάτων, οἳ ἔχουσι κάρη νιφόεντ' Ὀλύμπῃ,
 Κεῖται νήϊν τε τέλεσμένον εἰς ἐνιαυτόν. 795
 Οὐδέ ποτ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρ' ἔρχεται ἄσπον
 Βρώσι, ἀλλὰ τε κεῖται ἀνάπνευστ' καὶ ἀναυ-
 δ'

Στρωτοῖς ἐν λεχέεσσι, κακὸν δ' ἐπὶ κῶμα καλύπτει.

Αὐ-

781. Ἀγγελίῃ.) Alii malunt (quod durum esset) aut Sub-
 Ἀγγελίης: quod videretur tum intelligendum ἔνεκα. Quid si
 in foeminino genere poni, ver ἀγγελίης legeremus pro
 ἀγγε-

Devorat, quemcunque prenderit portas extra euntem
 Fortisque Plutonis & gravis Proserpine.
 Ibidem habitat abominanda Dea immortalibus,
 Horrenda Styx, filia reciprocantis Oceani,
 Maxima natu. seorsum vero a Diis inclytas ades in-
 colit

Ingentibus saxis superne tectas: circum vero quaque
 Columnis argenteis ad cælum firmata sunt.
 Raro vero Thaumantis filia pedibus velox Iris,
 Nuncia versatur super lata dorsa maris,
 Quando lis & contentio inter Deos exorta fuerit.
 Et sâne quisquis mentiatur cœlestes domos tenentium,
 Jupiter tum Irim mittit, Deorum magnum jusjuran-
 dum, ut ferat

Elonginquo in aureo gutturnio celeberrimam aquam
 Frigidam, quæ e petra destillat alta.
 Excelsa. multum vero subtus terram spaciosam
 Esacro flumine fluit per noctem nigram,
 Oceani cornu. decima vero pars attributa est.
 Novem quidem circa terramque & lata dorsa maris
 Vorticibus argenteis intortus in mare cadit.
 Una vero ex petra profluit, magnum damnum Diis.
 Quisquis perjurium libens juraverit
 Immortalium, qui tenent verticem nivosi Olympi,
 Jacet spiritus expers integrum per annum:
 Neque ambrosia & nectaris accedit propius
 Cibum, sed jacet non respirans, & mutus,
 Stratis in lectis, malus autem veterinus obtegit.

Sed

ἀργυρῶς? sed & hoc du- ab ἀργυρῶς. Quidam tamen
 rum. ab ἀργυρῶ deducunt, & re-
 793. "Οὐκὲν.) 'Αργυρῶς, linquentes exponunt.

Αὐτὰρ ἐπὴν νῆσον τελέσῃ μέγαν εἰς ἐνιαυτὸν,
 "ΑΛΛ' ὃ ἐξ ἄλλης δέχεται χαλεπώταίῳ 800
 θλῶ.

Ἐννάετες δὲ θεῶν ἀπομείρεται αἰὲν ἑόντων,
 Οὐδέ ποτ' ἐς βελὴν ἐπιμίσγεται, ὅδ' ἐπὶ δαῖτας,
 Ἐννέα πάντ' ἔτεα· δεκάτῳ δ' ἐπιμίσγειαι αὐτῖς
 Εἰρέας αἰθανάτων, οἳ ἀλύμπια δώματ' ἔχουσι.
 Τοῖον ἄρ' ὄρκον ἔθεντο θεοὶ Στυγὸς ἄφθιτον ὕδαρ, 805
 Ὠγύγιον, τὸ δ' ἴησι κατασφύλλει διαὶ χώρῃ.
 Ἐνθα δὲ γῆς ὀνοφερῆς, καὶ Ταρτάρου ἠερόεντ' ὦ,
 Πόντος τ' ἀτρυγέτοιο καὶ ἑρᾶνθ' ἀσερόεντ' ὦ,
 Ἐξείης πάντων πηγαὶ καὶ πείρατ' ἑασιν,
 Ἀργαλέ', εὐρώεντα, τὰ τέ συγέουσι θεαὶ περ. 810
 Ἐνθαδὲ μαρμάρεαί τε πύλαι, καὶ χάλκε' ἑδὸς
 Ἀσεμφῆς, ῥίζησι διηνεκέεσσιν ἀρηρώς,
 Αὐτοφυῆς· πρόοθεν δὲ, θεῶν ἑκτοοθεν ἀπάντων,
 Τιτῆνες ναίεσι, πέρην χάε' ὦ ζοφεροῖο.
 Αὐτὰρ ἐρισμαράγοιο Διὸς κλειτοὶ ἐπὶ κίεροι 815
 Δώματα ναετάρουσιν ἐπ' Ὠκεανοῖο θεμέθλοισι,
 Κόττ' ὦ τ' ἠδὲ Γύγης· Βριάρεων γε μὲν ἦν ἑόντα,
 Γαμβρόν ἑὸν ποίησε βαρύκτυπ' ὦ Ἐννοσίγαι' ὦ,
 Δῶκε δὲ Κυμοπόλειαν ὀπυίην, θυγατέρα ἦν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ Τιτῆνας ἀπ' ἑρᾶνθ' ἐξέλασε Ζεὺς, 820
 Ὀπλόταπον τέκε παῖδα· Τυφώα Γαῖας πελώρη,
 Ταρτάρου ἐν Φιλότῃ, διὰ χρυσῇν Ἀφροδίτην.
 Οὐ χεῖρες μὲν ἑασιν ἐπ' ἰσχυρῇ ἔργματ' ἔχουσαι,
 Καὶ πόδες ἀκάματοι κρατερῷ θεῷ· ἐκ δὲ οἳ ὤμων
 Ἦν ἑκαλὸν κεφαλαὶ ὄφι' ὦ δεινοῖο δράκοντ' ὦ, 825
 Γλώσσησι ὀνοφερῇσι λελειχμότες· ἐκ δὲ οἳ ὄστων
 θε-

*Sed postquam morbo defunctus est magnum per annum,
Alia ex alia excipit molestissima ærumna.*

*Novennio autem e Diis relegatur sempiternis,
Neque unquam ad consilium ineundum cum iis ver-
satur, neque ad epulas,*

*Novem totis annis: decimo tandem versatur iterum
Cum cæteribus immortalium, qui cælestes domos incolunt,
Tale itaque juramentum constituerunt Dii Stygis peren-
nem aquam,*

*Antiquam istam, quæ tranat aridum locum.
Ibi autem terra caliginosa, & Tartari obscuri,
Pontique infructuosi, & cæli stellati,
Ex ordine omnium fontes & fines sunt,
Molesti, squalidi, quos oderunt etiam Dii ipsi,
Illic splendidaque porta, & æreum limen
Immotum, radicibus longis compactum,
Sua sponte natum. ante illud vero extra omnes Deos
Titanes habitant, ultra Chaos caligine obductum.
Ceterum valde tonantis Jovis inclyti auxiliarii
Domus incolunt in Oceani fundamentis,
Cottus atque Gyges. Briareum quippe bonum existentem,
Generum suum fecit graviter fremens Neptunus.
Dedit autem Cymopoliam, ut ducat in uxorem filiam
suam.*

*Ast ubi Titanes e Cælo expulsi Jupiter,
Minimum natu peperit filium Typhoëum Terra magna,
Tartari in amore, per auream Venerem.
Cujus manus quidem sunt ob robur operibus aptæ,
Et pedes indefessi robusti Dei: ex humeris vero ei
Erant centum capita serpentis, horrendi draconis,
Linguis nigris lambentes: præterea ex oculis ei*

Ad-

Θεσπεσίης κεφαλῇσιν ὑπ' ὀφρύσι πῦρ ἀμάρυσσε.
 Πασέων δ' ἐκ κεφαλῆων πῦρ καίετο δερκομένοιο,
 Φωναὶ δ' ἐν πάσῃσιν ἔσαν δεινῆς κεφαλῇσι,
 Παντοίην ὅπ' ἰέσσαι, ἀθέσφατον. ἄλλοτε μὲν γὰρ 830
 φθέγγοντο, ὥς τε θεοῖσι συνίμεν. ἄλλοτε δ' αὖτε
 ταύρῃ ἐριβύχεω, μὲν ἄσχετον ὅσσαν, ἀγαυρῇ.
 ἄλλοτε δ' αὖτε λέοντι ἀναιδέα θυμὸν ἔχοντι.
 ἄλλοτε δ' αὖ σκυλαΐεσσιν εἰοκότα, θαύμα' ἀνῆσαι.
 ἄλλοτε δ' αὖ ῥοίζασχ', ὑπὸ δ' ἦχεεν ἔρεα μακρά. 835
 Καὶ νύ κεν ἔπλετο ἔργον ἀμήχανον ἥματι κείνῳ,
 Καὶ κεν ὄγε θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάξεν,
 Εἰ μὴ ἄρ' ὅζυ νήσσε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 Σκληρὸν δ' ἐβρόντησε, καὶ ὄβριμον. ἀμφὶ δὲ γαῖα
 Σμερδαλέον κονάβησε, καὶ ἔρανος εὐρύς ὑπερθεῖν, 840
 Ποντὶ τ' Ὠκεανῷ τε ῥοαὶ καὶ τάρταρα γαίης.
 Ποσσὶ δ' ὑπ' ἀθανάτοισι μέγας πελεμίζεται ὄλυμ-
 πος.

Ὀρνυμένοιο ἀνακτὶ ἐπισηνάχιζε δὲ γαῖα.
 Καῦμα δ' ὑπ' αἰ. Φοτέρων κάτεχεν ἰοειδέα πόντον,
 Βροντῆς τε, σεροπῆς τε, πυρὸς ἀπὸ τοῖο πελώρῃ, 845
 Πρηστήρων ἀνέμων τε, κεραυνῷ τε φλεγέθοντι.
 Ἔζεε δὲ χθονὶ πᾶσα, καὶ ἔρανος, ἠδὲ θάλασσα.
 Οὕε δ' ἄρ' ἀμφ' ἀκτᾶς, περὶ τ' ἀμφὶ τε, κύματα
 μακρά

ῥιπῇ ὑπ' ἀθανάτων ἔνοσις δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
 Τρέος Ἀΐδης δ' ἐνέροισι καὶ ἀφθιμένοισιν ἀνάσσει, 850

Τι-

828. Πάσιων.) Legitur & sentaneum est.) cur non ὅφ' πασῶν. ex ὅτ' factum est? Mihi quo-

830. Παντοίην ὅπ' ἰέσσαι.) Si que id mirum videri fateor; ἰήμι scribitur, cur non ἰᾶσαι sed ex consensu omnium quos hic scriptum est? (quod con- vidi codicum hanc lectionem reli-

*Admirandis in capitibus sub superciliis ignis micabat:
 Omnibus autem ex capitibus ignis flagrabat cernentis.
 Voces quoque in omnibus erant horrendis capitibus,
 Omnigenum sonitum emittentes ineffabilem. interdum
 enim*

*Sonabant, ut Diis intelligere liceret: interdum rursus
 Tauri valde mugientis, robore insuperabilem vocem,
 ferocis:*

*Interdum rursus leonis impudentem animum habentis:
 Interdum rursus catulis similia, mira auditu:
 Interdum vero stridebat, resonabantque montes alti.
 Et sane evenisset res inevitabilis die illo,
 Atque ipse mortalibus & immortalibus imperasset,
 Nisi statim intellexisset pater hominumque Deorumque.
 Graviter autem insonuit atque fortiter circū vero terrā
 Horrende edidit fragorem, & cælum latum superne,
 Pontusque & Oceani fluxus, & infima loca terra.
 Pedibus vero sub immortalibus magnus contremuit
 Olympus.*

*Insurgente rege: ingemiscebat autem tellus.
 Ardor autem ab utrisque occupabat nigrum pontum,
 Tonitruque, & fulguris, igne ab isto immani,
 Igneorumque turbinum, & fulminis ardentis.
 Fervebat autem terra omnis, & cælum, atque mare.
 Æstuabant etiam circum litora, & circumcirca flu-
 ctus longi (batur.*

*Impetu Deorum: concussio autem sedatu difficilis orie-
 Expavit autem Pluto inferis mortuis imperans,*

Tita-

reliqui: præsertim quum jam ὁ π' ἰσῆου, non ὁ φ' ἰσῆου. Steph.
 antea in quodam Hōneri 850. Τῆς α'.) Melius forte sic
 hymno αἰ' Ἀγρίου, idem iisdē quam ut alia exempl. habent,
 in vocibus observassent. Ibi τῆς α' αἰδῆς, cum qua lectio-
 enim legitur, αἰ δ' αἰδῆς: οὐκ ἔστιν, re versus constare non potest.

Τιτῆνές θ' ὑποταξάριοι, Κρόνον ἀμφὶς ἑόντες,
 Ἀσβέσθ' κελεύδοιο καὶ αἰνῆς δηϊότητ' ὦν.
 Ζεὺς δ' ἐπεὶ ἔν κόρῃ θυεν ἑὸν μὲν ὦν, εἴλετο δ' ὄπλα,
 Βροντὴν τε σεροπὴν τε, καὶ αἰθαλόεντα κεραυνόν,
 Πλῆξεν ἀπ' ἐλύμποιο ἐπάλμεν ὦν ἀμφὶ δὲ πάσας 855
 Ἐπρεσε Θεσπεσίας κεφαλὰς δεινοῖο πελώρου.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ μιν δάμασε πληγῇσιν ἱμάσσας,
 Ἦριπε γυῖωθεις, σενάχιζε δὲ γαῖα πελώρη.
 Φλόξ δὲ κεραυνωθέν ὦν ἀπέσσυτο τοῖο ἀνακλ' ὦν,
 Οὔρεσ' ὦν βήσσησιν αἰδῶνῆς παιπαλοέσσης 860
 Πληγέντ' ὦν· πολλὰ δὲ πελώρη καίετο γαῖα
 Ἀτμῇ Θεσπεσίῃ, καὶ ἐτήκετο κασσίτερ' ὦν ὡς,
 Τέχνη ὑπ' αἰζήων ὑπὸ τ' εὐερέτ' ἁοάνοιο
 Θαλφθεῖς, ἢ σίδηρ' ὦν, ὅπερ κρατερῶτάιός ἐστιν,
 Οὔρεσ' ὦν βήσσησι δαμαζόμεν' ὦν πυρὶ κηλέω, 865
 Τήκεται ἐν χθονὶ δῖῃ, ὑφ' Ἡφαίσθ' παλάμησιν.
 Ὡς ἄρα τήκετο γαῖα σέλα πυρὸς αἰθομένοιο.
 Ῥῖψε δὲ μιν θυμῷ ἀκάχων ἐς Τάρταρον εὐρύν.
 Ἐκ δὲ Τυφωέσ' ἑς ἀνέμων μὲν ὦν ὑγρὸν αἰένταν,
 Νόσφι Νότθ', Βορέω τε, καὶ ἀργέσσω Ζεφύραιο. 870
 Οἳ γε μὲν ἐκ Θεόφιν γενεῇ, θνητοῖς μέγ' ὄνειαρ.
 Αἱ δ' ἄλλα μαῖψ αὖραι ἐπιπνεῖσσι θάλασσαν,
 Αἱ δὲ τοι πίπτουσιν ἐς ἡεροειδέα πόντον,
 Πῆμα μέγα θνητοῖσι, κακῇ δύεσιν ἀέδῃ.
 Ἄλλοτε δ' ἄλλα ἄησι, διασκιδνάσιν τε νῆας, 875
 Ναύτας τε φθείρουσι κακῶ δ' ἐ γίνεται ἀλκή,

Ἄν-

870. Νόσφι.) Malim Ζεφύ- ravit quoque Zephyrum ab
 ον τε cum plerisque aliis. Argeste. Aut igitur hic le-
 Nam superius vers. 379. separandum Ζεφύρε τε, aut supe-
 rius

*Titanesque sub tartarum detrusi, a Saturno seorsum
existentes,*

Ob inextinguibilem fremitum, & gravem conflictum.

*Jupiter vero postquam excitavit suum robur, sumpsit-
que arma,*

Tonitruque fulgurque, & coruscans fulmen,

Percussit ab Olympo insiliens. circum vero omnia

Combussit ingentia capita sevi portentis.

Ceterum ubi ipsum vicit ictibus percutiens,

Cecidit mutilatus, ingemiscebat autem terra vasta.

Flamma autem fulmine icto prosliebat a rege,

Montis in saltibus opacis asperis

Percussi. multa autem ac vasta ardebat terra

Ardore ingenti, & liquecebat stanni instar,

Quod arte juvenum & a fabrefacto catino

Calefactum, vel ut ferrum, quod solidissimum est,

Montis in saltibus victum ab igne quod omnia comburit,

Liquefcit in terra divina sub Vulcani manibus.

Sic sane liquecebat terra fulgore ignis ardentis.

Abjecit autem ipsum animo mæstus in Tartarum latum.

*Ex Typboëo autem est ventorum vis humide flan-
tium,*

Excepto Noto, Borea que, & celeri Zephyro.

*Qui sane ex Diis sunt nativitate, hominibus magna
utilitas.*

Ast alii sine usu venti inspirant mare,

Qui utique incidentes in obscurum pontum,

Clades magna hominibus gravi rapiuntur turbine,

Nuncque hi, nunc ille flant, dissipantque naves,

Nautasque perdunt. mali autem non est remedium

Viris

rius conjungenda hæc duo quod vocabulum Hesych. ex-
'Αργέην & Ζέφυρον.

ponit, αἱ μέγισται ἀρμῆς, ἡ

872. Αἱ δ' ἄλλαι.) Multa

κῆρυκας πνοαί.

exemplar. habent μαψαῦρον,

884. Γαίης.)

Ἀνδράσιν οἱ κείνοισι συναντῶσιν κατὰ πόντον.
 Αἱ δ' αὖ καὶ κατὰ γαῖαν ἀπείριτον ἀνθεμόεσαν
 Ἔργ' ἐρατὰ φθείρῃσι χαμαιγενέων ἀνθρώπων,
 Πιμπλῦσαι κόνιός τε καὶ ἀργαλέε' κολοσυρτῆ. 880
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα πόνον μάκαρες θεοὶ ἐξετέλεσαν,
 Τιτήνεσσι δὲ τιμάων κρίναντο βίῃφι,
 Δὴ ῥα τότε ὠτρυνον βασιλευμένῃ δὲ ἀνάσσειν,
 Γαίης φραδμοσύνησιν, Ὀλύμπιον εὐρύσπα Ζῆν',
 Ἀθανάτων. ὃ δὲ τοῖσιν εὖ διεδάσαστο τιμάς. 885
 Ζεὺς δὲ θεῶν βασιλεὺς πρώτην ἄλοχον θέτο Μῆτιν,
 Πλεῖστα θεῶν εἰδυῖαν ἰδὲ θνητῶν ἀνθρώπων.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἤμελλε θεὰν γλαυκῶπιν Ἀθήνην
 Τέξεσθαι, τότε ἔπειτα δόλῳ φρένας ἐξαπατήσας
 Αἰμυλίοισι λόγοισιν ἔην ἐσκάτθετο νηδύν, 890
 Γαίης φραδμοσύνησι, καὶ οὐρανῷ ἀφερέεντ' ἔχου.
 Τῶς γάρ οἱ ἐφρασάτην, ἵνα μὴ βασιληίδα τιμὴν
 Ἀλλ' ἔχῃ, Διὸς ἀντὶ, θεῶν αἰειγενεταίων.
 Ἐκ γάρ τῃς εἶμαρτο περίφρονα τέκνα γενέσθαι.
 Πρώτην γάρ κέρην γλαυκῶπιδα Τριτογένειαν, 895
 Ἴσον ἔχουσιν πατρὶ μέν' ἔχου καὶ ἐπίφρονα βελλήν.
 Αὐτὰρ ἔπειτ' ἄρα παῖδα θεῶν βασιλῆα καὶ ἀνδρῶν
 ἤμελλεν τέξεσθαι, ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντα.
 Ἀλλ' ἄρα μιν Ζεὺς πρόσθεν ἔην ἐγκάτθετο νηδύν,
 Ὡς δὴ οἱ φράσασατο θεὰ ἀγαθόν τε κακόν τε 900
 Δεύτερον ἠγάγετο λιπαρὴν θέμιν, ἣ τέκεν Ὀρεας,
 Εὐνομίην τε, Δίκην τε, καὶ Εἰρήνην τε θαλυῖαν.
 Αἴτ' ἔργ' ὠραίῃσι καταθνητοῖσι βροτοῖσι.

Μοί-

884. Γαίης.) Versus hic est | empl. quæ habent, αἰνὴ
 hypermeter in nonnullis ex- | Ζῆνα.

Viris qui illis occurrerint in ponto.

*Idem rursum per terram immensam floribus ornatam
Opera jucunda corrumpunt humo prognatorum homi-
num,*

Replentes pulvereque & molesto palearum strepitu.

*Sed postquam sane laborem Dii beati perfecerunt,
Cum Titanibus autem pro honore pugnarunt vi,
Jam tum jubebant regnare atque imperare,
Ex Terræ consilio, Olympium late cernentem Jovem,
Immortalibus. Hic vero inter illos rite distribuit munia.
Jupiter autem Deorum rex primam uxorem suam fe-
cit Metin,*

Plurimum ex Diis edoctam, & mortalibus hominibus.

Sed cum jam esset Deam castis oculis Minervam

Paritura, tum demum dolis animo decepto

Blandis sermonibus, in suam condidit alvum,

Telluris consiliis, & Cæli stellati.

Sic enim ei consuluerunt, ne regium honorem

Alius haberet Jovis loco, Deorum sempiternorum.

Ex hac enim in fatis erat prudentes liberos nasci.

*Primam quidem, virginem castis oculis apud Tritonem
genitam,*

Par habentem patri robur, & prudens consilium :

Caterum deinde sane filium Deorum regem & virorum

Erāt paritura, magnum animum habentem :

Sed illam sane Jupiter ante in suum condidit ventrem ,

Ut nempe ei indicaret Dea bonumque malumque .

Postea duxit splendidam Themis, quæ peperit Horas,

Eunomiamque, Dicenque, & Irenen florentem :

Quæ opera matura faciunt mortalibus hominibus :

Par-

903. Ait.) Quidam scri-¹decorant, speciosa faciunt :
bunt ²œtati, spiritu leni : quod nimirum Horæ dicantur
nonnulli etiam exponunt, pulchritudinis Deæ.

Μοίρας θ', ἧς πλείστην τιμὴν πόρε μητίετα Ζεὺς,
 Κλωθὴν τε, Λάχεσιν τε, καὶ Ἀτροπον· αἳ τε
 διδῶσι 905

Θνητοῖς ἀνθρώποισιν ἔχειν ἀγαθόν τε κακόν τε.
 Τρεῖς δὲ οἱ Εὐρυνόμη Χάριτας τέκε καλλιπαρήες,
 Ὠκεανὸς κέρη, πολυήρατον εἶδ' ἔχουσα,
 Ἀγλαΐην καὶ Εὐφροσύνην, Θαλίην τ' ἐρατει-
 νήν.

Τῶν καὶ ἀπὸ βλεφάρων ἔρ' εἴβητο δερκομενάων 910
 Λυσιμελῆς· καλὸν δὲ ὑπ' ὀφρύσι δερκίοωνται.
 Αὐτὰρ ὁ Δήμητρ' πολυφόρβης ἐς λέχ' ἦλ-
 θεν,

ἣ τέκε Περσεφόνην λευκώλενον, ἣν Ἀΐδωνεὺς
 ἥρπασεν ἧς παρὰ μητρὸς, ἔδωκε δὲ μητίετα Ζεὺς.
 Μνημοσύνης δ' ἐξαὐτίς ἐράσασατο καλλικόμοιο, 915

Ἐξ ἧς αἳ Μῆσαι χρυσάμπυκες ἐξεγένοντο
 Ἐννέα, τῇσιν ἄδον θαλία, καὶ τέρψις αἰοιδῆς.
 Λητώ δ' Ἀπόλλωνα, καὶ Ἀρτεμιν ἰοχέαιραν,
 ἱμερόεντα γόνον περὶ πάντων ἔρανιώνων,
 Γείνατ' ἄρ', αἰγίοχοιο Διὸς Φιλότῃι μιγεῖσα. 920

Λοιοδοτάτην δ' Ἥσιν θαλερὴν ποιήσατ' ἀκοιλιν.
 Ἡ δ' Ἥβην, καὶ Ἄρην, καὶ Εἰλείθυιαν ἔτικτε,
 Μιχθεῖσ' ἐν Φιλότῃι θεῶν βασιλῆϊ καὶ ἀνδρῶν.
 Αὐτὸς δ' ἐκ κεφαλῆς γλαυκάπιδα Τριτογένειαν,
 Δεινὴν, ἀγρεκύδοιμον, ἀγέστειλον, ἀτρυιώνην, 925
 Πότνιαν ἣ κέλαδοί τε ἄδον, πόλεμοί τε, μά-
 χαι τε.

Ἥσιν δ' Ἥφαιστον κλυτὸν, ἐν Φιλότῃι μιγεῖσα,
 Γείνατο, (καὶ ζαμένησε, καὶ ἤρυσεν ὦ παρακοίτῃ)
 Ἐκ πάντων τέχνησι κεκασμένον ἔρανιώνων.
 Ἐκ δ' Ἀμφιγυΐης καὶ ἐρικλύπευ Ἐννοσιγαίᾳ 930
 Τρίτων εὐρυδίης γένετο μέγας· ὅς τε θαλάσσης
 Πυθμὲν ἔχων, παρὰ μηρὶ Φίλῃ καὶ πατρὶ ἀνακτι

Parcasque, quibus maximum honorem dedit prudens

Jupiter,

*Clotboque, Lachesinque, & Atropon: quæ dant
Mortalibus hominibus habere bonumque malumque.*

*Tres vero ei Eurynome Gratias peperit pulchras genas
habentes,*

Oceani filia, peroptabilem formam habens:

Aglaïam & Euphrosynen, Thaliamque amabilem:

Quarum e palpebris amor destillat contuentium

Solvens membra: jucundum vero sub superciliis aspiciunt.

Porro hic Cereris multa nutrientis ad lectum venit,

Quæ peperit Proserpinam pulchris ulnis, quam Pluto

Rapuit sua a matre, dedit autem consiliarius Jupiter.

Mnemosynen vero deinceps amavit pulchricomam,

Ex qua Musa aurea mitra revincta nata sunt

Novem, quibus placent convivium, & oblectatio cantus.

Latona autem Apollinem, & Dianam sagittis gaudentem,

Desiderabilem prolem præ omnibus cœlicolis,

Peperit sane, Ægiochi Jovis amore mixta.

Postremam vero Junonem floridam duxit uxorem.

Hæc autem Heben, Martem, & Lucinam peperit,

Mixta amore Deorum regi & hominum.

Ipse vero ex capite, cæcis oculis præditam Tritogeniam,

*Acrem, tumultum excitantem, ducem exercitus, indo-
mitam,*

*Venerandam: cui clamoresque placuerunt, bellaque
pugnaque.*

Junò autem Vulcanum inclytum, amoris indulgens,

Peperit, (& vires intendit, & contendit cum suo marito)

Præ omnibus, artibus ornatum, cœlicolis.

Ex Amphitrite autem & gravicrepe Neptuno

Triton late potens natus est magnus: qui maris

Fundum tenens, apud matrem charam & patrem regem

Ναίει χρύσεα δῶ, δεινὸς θεός. αὐτὰρ Ἄρηι
 ῥινοτόρῳ Κυθήρεια φόβον καὶ Δαίμον ἔτικτεν
 Δεινὰ, οἳ τ' ἀνδρῶν πυκινὰς κλονέουσι Φαίλαγ-
 γας

935

Ἐν πολέμῳ κρυόεντι, σὺν Ἄρῃ πτολιπόρθῳ,
 Ἀρμονίην θ', ἣν Κάδμῳ ὑπέρθυμ' ἔτ' ἀκοιτίν.
 Ζυγὶ δ' ἄρ' Ἀτλαντὶς Μαίῃ τέκε κύδιμον Ἑρμῆν.
 Κήρυκ' ἀθανάτων, ἱερὸν λέχῳ εἰσαναβᾶσα.
 Κάδμειθ' ἄρα οἳ Σεμέλῃ τέκε Φαίδιμον υἱόν. 940
 Μιχθεῖσ' ἐν Φιλότῃ, Διώνυσον πολυγηθεά,
 Ἀθάνατον θνητή. νῦν δ' ἀμφοτέροι θεοὶ εἰσιν.
 Ἀλκμήνῃ δ' ἄρ' ἔτικτε βίην Ἡρακληεῖν,
 Μιχθεῖσ' ἐν Φιλότῃ Διὸς νεφεληγερέταο.
 Ἀγλαΐην δ' Ἥφαιστ' ἀγκαλυὶς, ἀμφιγυήεις, 945
 Ὀπλοιάτην Χαρίτων, θαλερὴν ποιήσατ' ἀκοιτίν.
 Χρυσοκόμης δὲ Διώνυσ' ἕξανθὴν Ἀριάδην,
 Κέρην Μίνω, θαλερὴν ποιήσατ' ἀκοίιν.
 Τὴν δὲ οἳ ἀθάνατον καὶ ἀγῆρω θῆκε Κρονίων.
 Ἦθην δ' Ἀλκμήνης καλλισφύρε' ἄλκιμ' υἱός, 950
 Ἰς Ἡρακλῆ, τελέσας σονόεντας ἀέθλους,
 Παῖδα Διὸς μεγάλοιο καὶ Ἥρης χρυσοπείλει,
 Αἰδοίην θ' ἔτ' ἀκοιτίν, ἐν Οὐλύμπῳ νιφόμεντι
 Ὀλβι, ὃς μέγα ἔργον ἐν ἀθανάτοισιν ἀνύσας,
 Ναίει ἀπήμαντ' καὶ ἀγῆρα ἡμᾶτα πάντα. 955
 Ἡελίῳ δ' ἀκοίμαντι τέκε κλυτὴ Ὠκεανίην
 Περσηΐς Κίρκην τε, καὶ Αἰήτην βασιλῆα.
 Αἰήτης δ' υἱὸς Φαεσιμβρότε' Ἡελίοιο,
 Κέρην Ὠκεανοῖο τε λήεντ' ποταμοῖο
 Γῆμε, θεῶν βελήσιν, Ἰδυῖαν καλλιπάρηον. 960

Ἡ δ'

*Incolit aureas edes, magnus Deus. sed Marii
Clypeos diffecanti Venus Timorem & Metum peperit,
Graves, quique virorum densas turbant phalanges
In bello horrido, una cum Marte urbes devastante,
Et Harmoniam, quam Cadmus magnanimus duxit, u-*
xorem. (rium,

*Jovi vero Atlantis filia Maja peperit gloriosum Mercu-
Praconem Deorum, sacrum lectum conscendens.*

*Cadmi filia vero ei Semele peperit clarum filium,
Rem cum eo habens, Bacchum bilarem,
Immortalem mortalis: nunc vero ambo Dii sunt.*

Alcmene vero peperit vim Herculanam,

Mixta in amore Jovis nubicogi. (dicans

*Aglaïam vero Vulcanus percelebris, utroque pede clau-
Minimam natu e Gratiis, floridam duxit uxorem.*

*Sed aureo crine conspicuus Bacchus flavam Ariadnen,
Filiam Minois, floridam fecit conjugem:* (nius.

*Hanc vero ei immortalē expertemq; senii fecit Satur-
Heben autem Alcmena pulchros talos habentis fortis fili-
Vis Herculis, peractis luctuosis certaminibus,* (us,

*Filiam Jovis magni, & Junonis aureis calceamentis u-
Pudicam duxit uxorem in Olympo nivoso:* (tentis,

*Felix, qui magno facinore inter Deos confecto,
Habitat illaesus & expers senii omnibus diebus.*

*Soli autem indefesso peperit inclita Oceanis
Perseis Circenque, & Aëtem regem.*

*Aëtes autem filius lucem hominibus dantis Solis,
Filiam Oceani perfecti fluvii*

*Duxit, Deorum ex consiliis, Idyiam pulchris genis pra-
ditam.* Hac

Ἡ δὲ οἱ Μήδειαν εὐσφυρον ἐν Φιλότῃτι
Γείναθ' ὑποδμηθεῖσα διὰ χρυσῇν Ἀφροδίτῃν.

Ἵμεῖς μὲν νῦν χαίρετ' Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
Νῆσοί τ', ἡπειροί τε, καὶ ἄλμυρὸς ἑνδοθι πόντος.

Νῦν δὲ θεάων Φῦλον αἰεῖσαίτε, ἡδυέπειαι 965

Μῆσαι Ὀλυμπιάδες, κῆραι Διὸς Αἰγιοόχοιο,

Ὅσαι δὴ θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν εὐνηθεῖσαι

Ἀθάναται, γείναντο θεοῖς ἐπιέκελα τέκνα.

Δημήτηρ μὲν Πλῆτον ἐγένετο δῖα θεάων,

Ἰασίῳ ἥρωϊ μιγεῖσ' ἐρατῇ Φιλότῃτι, 970

Νειῶ ἐνὶ τριπόλῳ, Κρήτης ἐν πόντι δήμῳ,

Ἐὐθλόν· ὅς ἐστι ἐπὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θα-
λάσσης,

Πᾶσαν τῷ δὲ τυχόντι, καὶ ἔκ' ἐξ χεῖρας ἵκηται,

Τὸν δ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν τέ οἱ ὥπασεν ὄλβον.

Κάδμω δ' Ἀρμονίῃ, θηγάτῃ χρυσῆς Ἀφροδίτης, 975

Ἰνώ καὶ Σεμέλῃν, καὶ Ἀγαυὴν καλλιπαῖρον,

Αὐτονόῃν θ', ἣν γῆμεν Ἀριστῷ βαθυχαίτης,

Γείνατο, καὶ Πολύδωρον εὐσεφάνω ἐνὶ Θήβῃ.

Κέρη δ' Ὠκεανοῖο χρυσάορι καρτεροθύμῳ

Μιχθεῖσ' ἐν Φιλότῃτι πολυχρῦσθ' Ἀφροδίτης, 980

Καλλιρόῃ, τέκε παῖδα βροτῶν κάριστον ἀπάντων,

Γηρυονῆα, τὸν κτεῖνε βίῃ Ἡρακλεΐῃ,

Βοῶν ἕνεκ' εἰλιπόδων, ἀμφιρρύτῳ εἰν Ἐρυθείῃ.

Τιθωνῷ δ' Ἠὼς τέκε Μένονα χαλκοκορυσῇν,

Αἰθιόπων βασιλῆα, καὶ Ἡμαθίωνα ἀνακτα. 985

Αὐτὰρ τοι Κεφάλῳ φυτήσατο Φαίδιμον υἱόν,

Ἰφθίμῳ.

961. Ἡ δὲ οἱ. Ὡς in particula de sustentatur aspiratione sequen-
tis dictionis.

*Hac autem ei Medeam pulchros talos habentem in
amore*

Peperit, subacta per auream Venerem.

*Vos quidem nunc valete, cœlestes domos tenentes,
Insulaque, & continentes terra, & salsus intus Pontus,
Nunc autem Dearum cœtum cantate, blandiloquæ
Musa Olympiades, filia Jovis Ægiocchi,
Quacunque mortales apud viros cubantes
Immortales, pepererunt Diis similem prolem.
Ceres quidem Plutum genuit, præstantissima Dearum,
Iasio heroi mixta jucundo amore.*

*Novali in ter proscisso, Creta in pingui populo,
Bonum: qui vadit super terram, & lata dorsa maris,
Omnem: qui vero obviam fuerit, & cujus ad manus
venerit,*

*Illum locupletem fecit, multamque ei præbuit felici-
tatem.*

Cadmo præterea Harmonia, filia aurea Veneris.

*Ino & Semelem, & Agaven pulchras genas habentem,
Autonoë inque, quam duxit Aristæus densa casarie præ-
ditus,*

*Peperit, & Polydorum, mœniis pulchre cinctis in
Thebis,*

*Filia vero Oceani Cbrysaori magnanimo,
Mixta amore abundantis auro Veneris.*

*Calliroë peperit filium mortalium præstantissimum
omnium*

*Geryonem, quem interfecit vis Herculana,
Boves propter flexipedes circumflua in Erythea.*

*Titbono vero Aurora peperit Memnona area galea
munitum,*

Æthiopum regem, & Emathionem regem.

Verum Cephalo peperit inclytum filium,

Ἰφῆμον φαέθοντα, θεοῖς ἐπιείκελον ἄνδρα.
 Τὸν ῥα νέον, τέρεν ἄνθρωπον ἔχοντ' ἐρικυδέα ἥβης,
 Παῖδ' ἀπάλᾳ φρονέοντα, φιλομμειδῆς Ἀφρο-
 δίτη

ᾧ ὤρετ' ἀνερειψαμένη, καὶ μιν ζαθέοις ἐνὶ νηοῖς 990
 Νηοπόλον νύχιον ποιήσατο, δαίμονα δῖον.
 Κέρην δ' Αἰήταο διοτρεφέα βασιλῆα
 Αἰσονίδης, βελῆσι θεῶν αἰειγενεστάων,
 Ἦγε παρ' Αἰήτε, τελέσας σονόεντας ἀέθλης,
 Τῆς πολλὰς ἐπέτελλε μέγας βασιλεὺς ὑπερή-
 νωρ, 995

Ἰβριτῆς Πελίδης, καὶ ἀτάσθαλ', ὀβριμοεργός.
 Τῆς τελέσας εἰς Ἴωλκὸν ἀφίκετο, πολλὰ μογήσας,
 Ὠκείης ἐπὶ νηὸς ἄγων ἐλικώπιδα κέρην,
 Αἰσονίδης, καὶ μιν θαλερὴν ποιήσατ' ἀκοιτιν.
 Καί ῥ' ἦγε δμηθεῖς ὑπ' Ἰήσони ποιμένι λαῶν, 1000
 Μήδειον τέκε παῖδα, τὸν ἔρρεσιν ἔτρεφε χείρων
 Φιλυρίδης· μεγάλῃ δὲ Διὸς νότῳ ἐξετελέετο.
 Αὐτὰρ Νηρῆα κῆρα ἀλίοιο γέροντ',
 Ἦτοι μὲν Φῶκον ψαμάθῃ τέκε δῖα θεάων,
 Αἰακῷ ἐν Φιλότῃ, διὰ χρυσῇν Ἀφροδίτην. 1005
 Πηλεῖ δὲ δμηθεῖσα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
 Γείνατ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα, θυμολέοντα.
 Αἰνείαν ἄρ' ἔτικτεν εὐσέφαν' Κυθήρεια,
 Ἀγχίση ἥρωϊ μιγεῖσ' ἐρατῇ Φιλότῃ,
 Ἰδῆς ἐν κορυφῇσι πολυπτύχῃ, ὕληέσσης. 1010
 Κίρκῃ δ' Ἡελίῃ θυγάτηρ Ὑπεριονίδαο,
 Γείνατ' Ὀδυσῆα ταλασίφρον' ἐν Φιλότῃ,
 Ἄγριον,

*Fortem Phaëtonem, Diis similem virum,
Quem sane juvenem tenerum florem habentem gloriosæ
pubertatis,*

*Puerum juvenilia sapientem, amans risus Venus,
Incitavit, abripiens, & ipsum in templis
Ædituum nocturnum fecit, daemonem divinum.*

Filiam vero Aëtæ a Jove nutriti regis

*Æsonides, voluntate Deorum sempiternorum,
Abduxit ab Aëtæ, peractis suspiriosis certaminibus,
Quæ multa imperabat magnus rex superbus,
Injurius Pelias, & impius fortium facinorum pa-
trator.*

*Quibus peractis ad Iolcum rediit, multa perpeffus,
Veloci in nave vehens nigris oculis præditam puel-
lam,*

Æsonides, & ipsam floridam fecit uxorem.

*Et sane hac domita ab Jafone pastore populorum,
Medeum peperit filium, quem in montibus educabat
Chiron*

Phillyrides: magni vero Jovis voluntas perficiebatur.

Ceterum Nerei filiaë marini senis,

*Phocum quidem Psamathe peperit, præstantissima
Dearum,*

Æaci in amore, per auream Venerem.

*A Peleo autem subacta Dea Thetis argenteos pedes ha-
bens,*

*Peperit Achillem prorumpentem per viros, leonis animo
præditum.*

Æneam porro peperit pulchre coronata Cytherea,

Anchisa heroi mixta jucundo amore,

Idæ in verticibus, habentis multos anfractus, sylvoſa.

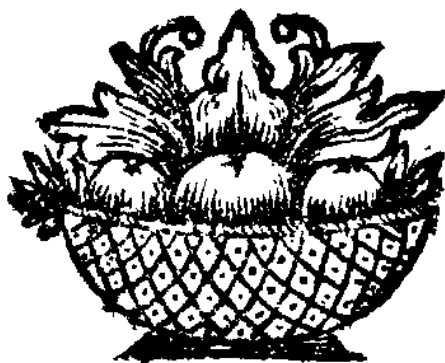
Circe vero, Solis filia, filii Hyperionis,

Peperit, Ulyſſis arumnoſi in amore,

Ἄγριον, ἥδ' ἑ Λατῖνον ἀμύμονά τε, κρατερόν τε,
 Οἳ δὴ τοι μάλα τῆλε μυχῶν νησῶν ἱεράων,
 Πᾶσιν Τυρσηνοῖσιν ἀγακλυτοῖσιν ἄνασον. 1015
 Ναυσίθοσιν δ' Ὀδυσῆϊ Καλυψῶ δ' ἰα θεάων
 Γείνατο, Ναυσινόοντε, μιγεῖσ' ἐρατῇ Φιλότῃτι.
 Αὐταὶ μὲν θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν εὐνηθεῖσαι.
 Ἀθάναταί γε γέναντο θεοῖς ἐπιείκελα τέκνα.
 Νῦν δὲ γυναικῶν Φῦλον αἰείσατε, ἡδυέπειαι 1020
 Μῆσαι Ὀλυμπιάδες, κῆρα Διὸς αἰγίοχοιο.

1013. Ἄγριον.) In nonnullis | μύμονα, & κρατερόν, scribuntur
 codicibus hæc duo verba, ἀ- | ut propria nomina.

Τέλος τῆς Ἡσιόδου Θεογονίας.

*Agrium, atque Latinum inculpatumque, fortemque.
Qui sane, valde procul in recessu insularum sacrarum,
Omnibus Tyrrhenis valde inclytis imperabant.
Nausitboum vero Ulyssi Calypso excellentissima Dea-
rum*

Peperit, Nausinoumque, mixta grato amore.

*Hæ quidem, mortales apud viros cubantes
Immortales, pepererunt Diis pares filios.*

*Nunc vero feminarum agmen cantate, suaviloque
Musa Olympiades, filia Jovis Ægiocchi.*

Finis Theogoniæ Hesiodi.

ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ

De quorundam versuum dimensione, nec non de aliis.

Non contracta legenda sunt cetera contracta, metro id postulante. Verbi gratia. ε. 5. ῥέα μὲν γὰρ βριάει, ῥέα δὲ βριάοντα χαλέπτει. Hic prius ῥέα proferendum ῥά. ε. 30. Ὡς γὰρ τ' ὀλίγη πέλεται νεκίων τ' ἀγορέων τε. Hic metrum postulat, ut pro νεκίων dicas νεκίων, & pro Ionico ἀγορέων, ἀγορῶν. Iones nimirum non contrahunt. Et pro νεῖκεα in dimensione (quam alii scanfionem vocant) legendum νείκη. In dimensione, inquam, secus non. ε. 109. χρύσειον μὲν πρῶτις α μὲν. Legendum hic χρυσῶν. & sic in aliis. ε. 129. ἔτεα, ubi τὸ ἄλφα per se breve in cæsura producitur. Cæsura vocalem reddit ancipitem. Sic Ovid. *Si nihil attuleris, ibis, Homere, foras.* ubi ultima in *attuleris* propter cæsuram est anceps. Sic α. 5. ἄδει τε μέγ' ἐμ τε, ubi prius τε producitur, & est quasi cæsura. τε, enim prius, cum ἄδει cohaeret, tanquam pars illius vocis conjunctæ. α. 458. pro Ἡρακλῆϊ lege, scil. in dimensione, Ἡρακλεῖ. 9. 93. pro Μυσῶν, lege Μυσῶν, pro ἀψευδέα, lege ἀψευδῇ, nimirum in dimensione. Secus Ionismus passim retinendus, & singula legenda, sicut sunt scripta. 9. 199. pro Κυπρογένειαν, lege Κυπρογενῇ. Sed inquires, cur ita legimus? Resp. Poëtarum morem esse, ut vocem perspicue proponant, dimensionem lectori relinquentes. Sic Ἰλιάδ. α. 1. Πηληϊάδεω Ἀχιλῇ. Hic non legendum Πηληϊάδεω, sed Πηληϊάδῃ, vel Πηληϊάδῃ, per syncopen τῷ ἰψιαῷ. Scilicet tanta est Poëtarum licentia, ut pro Πηλεΐδης ὅ (ὁ υἱὸς τῷ Πηλέως) dicant per Ionicam διαίρειν, Πηληΐδης, υ, ὅ, & per novam τῷ α epenthesin, Πηληϊάδης, υ, ὅ, pro Πηληϊάδῃ vero Ionice Πηληϊάδεω. Tantopere luxuriantur οἱ διάλεκτοι, adeo, ut idcirco Græcanica seu Graja Poësis omnium facillima, & Poëta judice, Musas videatur habere faventiores. Tum observandum, Hesiodum usum esse Dialecto Ionica, & quæ illi dialecto propria sunt, accurate e Grammaticis petendum. ex. gr. α mutant in η. dativum pl. formant a nominativo plurali, ἔργοιο, pro ἔργῃ. rejiciunt fere ubique augmenta verborum; & alia similia, quæ usu facilius quam præceptis addiscuntur.

INDEX VOCABULORUM,
QUÆ IN
HESIODO
OCCURRUNT.

*In Indice brevitatis ergo, literis quibusdam
usum sumus; ut, Th. designat Thema. p. præteritum.
a. aoristum. f. futurum. m. medii. f. g. fœmini ge-
neris. s. ἔργα καὶ ἡμέρας designat. α. ἀσπίδα, seu scu-
tum. ὁ. ὁστρονίαν.*

A Quæ, nom. pl. n. g.
ab ὅ quod : articu-
lus postpositivus. s.
365.

* Ἀπλοι, ἀπλως, ab ἀπλῶ, u, ὅ, ἡ, ποσὶ ταχendus, ex a priv. & ἀπλῶ vel λάνπῶ, & per pleonasmum τῷ α, ἀπλῶ. lado, ποσὶ, f. ψω. s. 147. u. 75. ὁ. 649.

* Ἀέδῃ, 3. sing. a. i. pass. ab ἄτῳ lado. F. ἄτῳ. quod fit ex ἄάν. hinc a. i. ἀάδην. pro ἡδην. tollitur augmentum, & a poëtice reduplicatur. Th. ἄτῶν, ὦ, f. ἡσῶ, lado, ποσὶ. s. 281.

* Ἀῶσι, flant. 3. pl. ab ἄῃ, flo, ut ἰσημι, ἰτῶσι. Th. ἄῳ, flo, spiro. ὁ. 875.

* Ἀσται, saturatur. 3. person. ab ἄσῃ. in pass. ἄσμαι expleor, satior, ad formam τῷ ἴσα-

μαι. Th. ἄσ, f. ἡσῶ. flo. spiro. α. 101.

* Ἀσπῶ, u, ὅ καὶ ἡ. insatiabilis, innoxius. Th. ἄτῶν, ὦ. f. ἡσῶ, lado. ὁ. 714.

* Ἀβύτῳ, gen. Ionicus pro ἀβύ-
τῳ, ab ἀβύτης, u. bobus ca-
rens. ex a priv. & βῦς βοῦς ὅ
ἡ, vacca, bos taurus. s. 449.

* Ἀγαγῶν, part. a. 2. Attice pro
ἀγῶν, ab ἄγω, duco. f. ἄξῳ.
p. ἡχα, a. 2. ἡγον, Att. ἡγα-
γον. s. 164.

* Ἀγαθός, ἡ, ὄν, bonus, a, uni-
dat. pl. ἀγαθοῖσι, paragoge
Ionica, pro ἀγαθοῖς. comp.
ἀμεινων, βελτίων, κρείσσων,
ἀρίων, λατῶν. Superl. βέλ-
τιστος, κρείττιστος, ἀριτῶ, λῆ-
τῶ. s. 24. 234.

* Ἀγαισται, pers. ind. ab ἀγαισ-
μαι. irascor, invideo. s. 331.
Th. ἀγάῳ, ὦ, f. ἡσῶ. demiror.

Ἀγκλῦτος, *adject.* ex ἄγαν
nimis & κλυτός *celebris*. a
κλῦς, pro quo etiam κλῦ-
μη, *amido*, ἀγκλῦτοις, *dat.*
pl. Ion. 9. 1015.

Ἀγανότατον, *superl.* ab ἀγα-
νός, ὤ, ὁ. *placidus*, ex α *epi-*
tatico & γάν, τῶ, τὸ, *læ-*
titia, gaudium. 9. 408.

Ἀγαλλόμενος, *præf. part. passiv.*
ab ἀγάλλω. f. λῶ, p. κα. *ορνο.*
ἀγάλλομαι *exulto*: ad for-
mam τῷ ἀγαλλιάομαι, *exul-*
το, ab Hebræo חלל. ἀγαλ-
λόμεναι, *præf. part. f. g. pl.*
num. α. 86.

Ἀγαυή, *nomen* *fœminæ*, *splen-*
dida, a masculino ἀγαυός
admirabilis, splendidus. Th.
ἀγᾶω *miror*. 9. 246.

Ἀγαυήν, *nomen* *mulieris*. vide
paulo ante ἀγαυή. 9. 976.

Ἀγαυός, ὤ, ὁ. *nobilis, admirabi-*
lis. ab ἀγᾶομαι *admiror*. ἀ-
γαυῶν, *gen. pl.* 9. 461. 632.

Ἀγυρεῦ, *ferocis*, *gen. sing.* Th.
γαῦρε, ὤ, ὁ. *superbus, elat-*
tus: ἀγαυρός *valde super-*
bus. α *non est privativum,*
sed intensivum. 9. 832.

Ἄγε' pro ἄγχα, *basia*, *non pl.*
n. g. ἄγεσιν, *dat. pl.* Th.
ἄγ, τῶ, τὸ, *vas quod-*
libet. ε. 611.

Ἄγελ, ὤ, ὁ. *nuntius*. ε. 45.
ἄγγελι, *proprie res quæ*
nuntiatur. 9. 781. ab ἀγ-
γέλλω, *nuntio*. f. λῶ, p. ἡγ-
γεῖα. α. 1. ἡγγεῖα.

Ἄγεσιν, vide paulo ante ἄγ-
γε'. ε. 473. 598.

Ἄγε, *Adverb. hortantis*, ab
ἄγε, *præf. imperat. act. ver-*
bi ἄγω, *ago*. α. 449.

Ἄγειραν, 3. pl. a. 1. *act. Ion. pro*
ἡγειραν, ab ἀγέω, *congre-*
go. Poëtæ metri causa tol-
lunt augmentum. f. εἰῶ p.
ἡγερεα. Att. ἀγῆγερα, α. 1.
ἡγειρα. ε. 650.

Ἀγέλαι, pl. num. *greges*. ἡ ἀγέ-
λαι, *grex*, ab ἄγω. *Grex agi-*
tur. sic Latine *agmen*. ab α-
gen-do. *proprie pecudes a-*
guntur, *homines vero du-*
cuntur. α. 268. 9. 445.

Ἀγελείη, *pro ἀγελεία, ας*, ἡ, Ion.
predatrix. ab ἄγω & λεία, ας,
ἡ. *præda*. α. 197. 9. 318.

Ἀγέρας, ὤ, ὁ, ἡ. *immutis, præ-*
mio *carens*. ex α *privat.* &
γέρας, τῶ, τὸ, *præmium,*
munus. 9. 395.

Ἀγεοῖ, *præf. inf. pro imper.*
verbi ἄγω, *duco*. f. ἄξω, p. ἡ-
χα. α. 2. ἡγον. ε. 693. 798.

Ἀγέρας, ὤ, ὁ, ἡ. *dux exercitus.*
Minervæ epitheton. ab ἄ-
γω, *duco*, & τέρως, ὤ, ὁ. *ex-*
ercitus. 9. 925.

Ἀγῆνεα, *acc. sing. fortem.*
ab ἀγῆνεα, ὤ, ὁ, *strenuus.*
compositum ex ἄγαν valde
& ἀνὴρ vir. ε. 7. 9. 641.

Ἀγῆρα, ὤ, ὁ, ἡ, *senii expers,*
μὴ γηράσκων. *compositum*
ex α priv. & γῆρας, αἰ, τὸ.
senectus. 9. 305. 955.

Ἀγῆρα, *acc. sing. 4. simpli-*
cium, ab ἀγῆρας, ὤ, ὁ, ἡ, ἡ,
senii expers. Et ἀγῆρα, *no-*
min. plur. 4. simpl. Ex α
pri-

privat. & γῆρας, ατος, τὸ, senectus. §. 277. 949.

* Ἀλκα, pl. num. *halles*, ab ἄλκος, εος, τὸ. *ballis*. ε. 387.

* Ἀκυλομήτης, υ, ὁ. versipellis, qui profert obliqua, non recta consilia, compositum ex ἀκύλος obliquus, & μήτις, εως, ἡ, consilium. ὁ ἀκύλα, τέτρεσι, σκολιὰ βυλευόμενος. ε. 48. §. 19. 473. 495. &c.

* Ἀκυλοχῆλα, nom. pl. *verandi rostri*. ex ἀκύλος inflexus. *curvus*, & χῆλος, εος, τὸ, *labrum*, a nominativo singulari ἀκυλοχέλης, υ, ὁ. pro quo etiam legitur ἀκυλόχειλος, *curva habens labra*. α. 405.

* Ἀγλαΐαι, nom. pl. *voluptates, gaudia*. ab ἀγλαΐα. splendor, ornatus. ab ἀγλαός, ὤ, ὁ, splendidus. α. 285.

* Ἀγλαά, *splendida*. Th. αἶγλη, ης, ἡ. *fulgor, splendor*. ε. 335. §. 412.

* Ἀγνῆ, dat. sing. ab ἀγνός, ὤ, ὁ. castus. ε. 463.

* Ἀγνυτ' pro ἄγνυτο, 3. sing. imp. passivi, ab ἄγνυμι *frango*. pro quo etiam dicitur ἀγνύω. Th. εἰς ἄγνα. F. ἄξω, &c. *frango*. α. 279. 348.

* Ἀγνῶς, caste, adverb. ab ἀγνός *castus*. ε. 335. α. 203.

* Ἀγοι, *portaret*, præf. act. opt. ab ἄγω, porto. ἄγοντα, acc. sing. præf. part. act. vide supra ἀγ. γ. ὦν α. 480.

* Ἀγορεύω, f. εὔω, p. ευκα, ρη-

blice & in foro dico, & per syn. speciei, *aperte dico*. ε. 278. 400.

* Ἀγορά, ἄς, ἡ. forum, ab ἀγείρω *congrego*. in præf. med. ἡγορα, quia in foro homines congregantur. ε. 686.

* Ἀγορέων, Genitivus pl. Ionice pro ἀγορῶν. ε. 30. a nomine ἀγορά, ἡ, *forum*. Th. ἀγείρω *congrego*, ut supra, & ἀγορή, Ionice pro ἀγορά. ἀγορήφι, in foro. φι est paragoge poetica, & reddit vocem ἀκλιτον. α. 204. §. 89.

* Ἀγραυλοί, ruri seu in agro pernoctantes: Epitheton pastorum. compositum ex ἀγρός, ὤ, ὁ, *ager*, & αὐλή, ης, ἡ, *atrium*, hoc est, locus subdialis, apertus & vacuus ante ipsas ædes, τὸ ὑπαιθρον. item *stabulum, septum* hinc αὐλίζομαι, *stabulor*: item *pernocto*, unde est ἀγραυλῶ, ruri pernocto. §. 26.

* Ἀγρη, Ion. pro ἄγρην ab ἄγρᾱ, ἄς, ἡ. *captura, venatio*. §. 442.

* Ἀγρία, neutrum plural. ponitur pro adverbio. Th. ἀγρός, ὤ, ὁ. *ager*. α. 236.

* Ἀγριον, acc. est nomen proprium viri. Ἀγριος, υ, ὁ. §. 1013.

* Ἀγροιάτας, acc. pl. ab ἀγροιάτης, υ, ὁ. *agrestis, agricola*, pro ἀγρότης. Th. ἀγρός, υ, ὁ, *rur*. α. 39.

* Ἀγροκόδοιμος, υ, ὁ. *qui in agris tumultuatur*. ab ἀγρός, υ, ὁ, *ager*, & κδοιμός, ὤ, ὁ, *tumultus*. §. 925.

* Ἀγρο-

Ἀγρομένοις, dat. pl. part. præf. Ion. syncope, pro ἀγρομέν-
νοις ab ἀγείρω congrego. f.
εἰς, p. ἡγερεα & Attic. ἀγῆ-
γερεα a. i. ἡγερεα. §. 92.

Ἀγροτέρης, feræ. gen. cal. f. g. ab
ἀγρότις vel ἀγρώτις. Substantiva
quandoque etiam comparantur. Th.
ἀγρός, ὤ, ὁ. ager. α. 407.

Ἀγχ', pro ἄγχι prope. con-
struitur cum Genitivo: est
Adv. α. 637.

Ἀγέμαχοι vel ἀγχιμαχοι, plu-
ral. num. cominus pugnan-
tes. ex ἀγχι, prope, & μάχο-
μαι, pugno. f. μαχήσομαι.
p. μεμάχημαι. α. 25.

Ἀγχιμολον, adverbialiter hic
accipitur hoc neutrum, ex
ἀγχιμολος, ὤ, ὁ καὶ ἡ, e pro-
pinquo veniens, ex ἄγχι
prope, & μολέω, seu μόλω,
venio. α. 325.

Ἀγχίστη, dativus singul. ab
Ἀγχίστης, ὤ, ὁ. nomen viri.
ex ἄγχι & ἵς. q. d. ἄγχι
τῆς ἱσότητος. §. 1009.

Ἀγώμενος, præf. part. pass. verbi
ἀγάσμαι, ἄμω, demiror. Th.
ἀγάω, ἡσω. idem. §. 619.

Ἀγων, bebens. part. præfens.
ab ἄγω duco, bebo. vide ἀ-
γκυών. §. 998.

Ἀγω, duco, f. ἄγω, p. ἡγα. α. i.
ἡξα. α. 2. ἡγον. ε. 206.

Ἀγωνί, dat. sing. ab ἄγων, ἄνος,
ὁ, certamen. §. 435. α. 205.

Ἀγασιν. 3. pl. subj. ab ἄγω duco,
traho. f. ξω. ε. 218.

Ἀδάηλα, inδοῖα, acc. pl. n. g.

ab ἀδάηλος, incognitus. Th.
δαίω scio, disco. §. 655.

Ἀδάμαντον, pro ἀδαμαντα.
Declinatur duobus modis,
vel ἀδάμαντος, ὤ, ὁ, vel ἀδά-
μας, ανλος, ὁ. nomen clarissi-
mæ gemmæ. per metaph.
ponitur pro ferro. ἀδάμαν-
τος genitivus ab ἀδάμας, αν-
λος ὁ. ex α quod hic idem va-
let quod δυς, & δαμάω domo,
ε. 146. α. 137. §. 188. 239.

Ἀδηλοτάτη, ε. 418. est super-
lativus, a positivo ἀδηλος,
ὤ, ὁ, ἡ. proprie morsui non ob-
noxius: hic vero cariem mi-
nime sentiens. a δάκνω mor-
deo. f. δήξομαι. α. 2. ἔδακον.
p. δέδηχα. unde etiam est
nomen δήξ vermis, qui li-
gnum corrumpit. ἱψ (ab
ἰπλω πορεῶ) vermis qui cor-
nua lædit. ἱξ (ab ἱκω adve-
nio) vermis, qui palmitibus
obest. σῆς (a σήπω putrefa-
cio) vermis qui vestes de-
pravat. τρώξ (a τρώγω) qui
vitiat legumina. ψῆν. qui
ficus arrodit, &c.

Ἀδηλος, ὤ, ὁ καὶ ἡ. non manife-
stus, obscurus. Th. δῆλος,
ὤ, ὁ. manifestus. ε. 6.

Ἀδικος, ὤ, ὁ καὶ ἡ. iniustus. ἀδι-
κώτερος, comp. Th. δίκη, ἡ.
iustitia. ε. 258. 270.

Ἀδμήτη, nomen mul. q. d.
indomita, a δαμάω, domo.
§. 349.

Ἀδον, pro ἡδον. 3. pl. α. 2. act. ab
ἀδέω, placeo, f. ἡσω, p. ηκα. at

Ἀδω, saturo, expleo. §. 917.

Ἀδρο-

Ἀδρόσυνη, ἡ, *ubertas, copia*. ab ἄδρως, ὤ, ὁ. *dives, crassus, magnus*. ε. 471.

Ἀδῶτη, dat. sing. ἁδῶτης, η, ὁ. *qui nihil dat*, Ratio compositionis plane insolens, ex α priv. & δῶτης, η, ὁ. *qui dat*. Th. διδωμι δο. ε. 353.

Ἀεθλον, η, τό, certamini præmium. ab ἁεθλος seu ἁθλῶ, η, ὁ, *certamen*. ε. 652. α. 94.

Ἀεθλεύωσιν, *colluctantur*. 3. plur. præf. subj. aët. ab ἁεθλεύω. f. εὔσω. p. κα. idem quod ἀεθλέω, *rugno, dimico*. vide ἁεθλον. 9. 435.

Ἀεῖ, adverb. *semper*. 9. 388.

Ἀειγενεῖάν, Genit. pl. Æolicus, ab ἀειγενέτης, η, ὁ. *semperiternus*. ex αἰ & γενετός, *qui genitus est*. Th. γείνομαι, *nascor*. f. γενήσομαι. α. 2. m. ἐγενόμην. 9. 548.

Ἀεῖδεν. præf. inf. αἶδον, 3. pl. imperf. aët. pro ἡεῖδον, ab αἶδω *canto*. Metri causa abjicitur augmentum: in prosa ἄω. f. ᾄσω. p. ᾄκα. ε. 660. 9. 1.

Ἀείρει, α. 1. aët. inf. ab αἶρω *tollo*. f. αἶρω. α. 1. ἡεῖρα. hinc αἶρας. α. 1. part. aët. αἶρόμενοι, plur. part. præf. f. g. ε. 759. 538.

Ἀεικέα, acc. sing. ab ἀεικής, ἐ, ὁ, ἡ, *durus, asper*. Th. εἶκα, *cedo*. f. ξω. 9. 166.

Ἀέκητι, *non invito*, adverb. ab ἀέκων *invitus*. Th. ἐκῶν, ὄν-7ῶ, ὁ. *spontaneus*. 9. 529.

Ἀείσατε. 2. pl. α. 1. aët. imperat.

ab αἶδω, f. σκ. p. κα *canto*. 9. 965.

Ἀέλλη, dat. sing. ab ἁέλλα, ης, ἡ, *turbo, procella*, ex ἁω *spiro* & ἡλέω *confolbo*. 9. 874.

Ἀέλλω, nomen mul. q. d. *procellosa*. 9. 267.

Ἀειναόντων, gen. pl. in nom. αἰνάων, οντῶ, *perpetuo fluens*. alii legunt αἰνάων, οντῶ. ex αἰ *semper* & νάω, *fluo*. Th. ναίω, *habito*. ε. 548.

Ἀεινάω, genit. g. f. ab αἰναῶ. *perennis*. Poët. pro αἰναῶ, ex αἰ *semper* & νάω *fluo*. αἰνάων, gen. pl. ε. 593.

Ἀέντων, gen. pl. part. præf. aëtivi, ab ἁένω, ad formam τιθέναι, ἐντῶ. Sed quia est ab ἁω, potius juxta ἵστημι esset flectendum. Notetur ergo hæc exceptio. ε. 623.

Ἀέξει, 3. præf. ab αἰξω *augeo*, pro quo in prosa αὐξάνω & αὐξω. f. ἡσω. p. ἡύξηκα. ε. 6. αἰξομαι, η, εται, pass. αἰξέω. imperf. αἰξομένοιο. gen. Ion. part. præf. ε. 6. 771. 9. 195. 444.

Ἀεργός, ὤ, ὁ. *iners*. αἰργῶ, dativ. hinc αἰργή, *inertia*, Ionice, pro αἰργία, ας, ἡ. *pigritia*. ab αἰργός. pro quo in prosa αεργός. Th. ἔργον, *opus*. *prosa* dicitur quasi *profusa*. oratio vero ligata, quæ certis numeris astricta est, quale est poëma. ε. 301. 309. 310.

Ἀεριστόται, nom. pl. αἰεριστο-*lantes*. Epitheton cygnorum,

rum, compositum ex αἴρω,
in altum tollo, & πατομο,
volo. declinatur duobus
modis. αἰρσιπότης, υ, δ.
prim simplic. & in quinta
simplicium, αἰρσιπότης, η-
τος, δ. in aere suspensus. α.
316. ε. 775.

Ἀειφρονα, acc. sing. *stolidum*.
ε. 313. a nominativo αἰσι-
φρων, ονος, δ, ή. ex αῶ. flo, &
φρήν, ενός, ή, mens, qui ven-
tosa mente præditus, in-
constans & temerarius est,
& proinde *stultus*. hinc αἰ-
σιφροσύνησιν, dat. pl. Ionic.
pro αἰσιφροσύναις, ab αἰσι-
φροσύνη, stultitia. 9. 502.

Ἀζαλέοις. α. 153. Genitivus
Ion. pro ἀζαλέω, ab ἀζα-
λέος, υ, δ, aridus, torridus.
Thema est ἀζω torrefacio,
arefacio.

Ἀζει. 3. perf. præf. verbi ἀζω,
sicco. ε. 585. α. 397.

Ἀζηται, præf. sub. *trifletur*, ab
ἀζομαι, proprie *exaresco* :
per metaph. cura & dolore
conficior. α. 585. 9. 99.

Ἀζω, cum aspero spiritu, ve-
neror. σέβομαι. unde, ἀζό-
μενος. 9. 532.

Ἀζωσοι, pl. num. *discincti*, scil.
ut eo sint expeditiores : ex
α privat. & ζωτός *cinctus*,
quod est a ζωνύω vel ζών-
νυμι, *cingo* in fut ζώσω, in
præt. ἔζωκα in passivo præf.
ἔζαμαι vel ἔζασμαι. in 3.
sing. ἔζωται, hinc est ζωτός,
cinctus, ζωτή, ήρος, δ, cin-

gulum, baltheus. ε. 343.

Ἀηδόνα, acc. sing. ab αἰδών, έ-
νος, ή. *lusciniæ* ab αἰδω cano,
pro quo in prosa αἰδω. ε. 201.

Ἀηθ' pro αἴητο, *spirabat*. im-
perfect abjecto ο μικρῇ per
apostrophum, & τ mutato
in θ, propter seq. aspira-
tam. Them. est αῶ. flo. f.
ήσω. unde formatur αἴημι &
pass. αἴημαι. ε. 8.

Ἀηρ, αἶρος, δ, aer, ab αῶ. in f. g.
significat caliginem. ε. 547.

Ἀησι, 3. singul. ab αἴημι flo.
hinc Ἀἴσι, *flant*. 3. plur.
ut ἴσημι, ἴσῃσι. Th. αῶ. flo. ε.
514. 9. 875.

Ἀήτας, acc. pl. a sing. αἴτη,
ης, ή. *flatus*. in nom. pl. αἴη-
ται, *flamina*. Th. αῶ. flo. ε.
619. 643. 673.

Ἀθάναται, pl. num. f. g. 9. 968.
Græci non dicunt ἄθνητος,
sed ἀθάνατος, δ, καὶ ή, ex α
negativo & θάνατος. Sic in
Novo Testamento αἰώνιος,
υ, δ, ή, & αἰώνιος in f. g.
αἰωνία. Regula. *Adjectiva*
composita, nec non quandoq;
derivata, sunt generis com-
munis. Ἀθανάτης, pro ἀ-
θανάταις, Ion. ε. 62. & ἀθα-
νάτοιο, pro ἀθανάτη. ut &
ἀθανάτοισιν, dat. pl. Ion. pro
ἀθανάτοις. ε. 307.

Ἀθέσφατος, υ, ineffabilis com-
positum ex α privativo &
θέσφατος pro θεόσφατος, α
Deo pronunciatus : prout
dicimus θεόδοτος, *divini-*
tus datus. ἀθέσφατος etiam
idem

idem quod *nefandus* : sed
 sæpius in bonam partem
 accipitur, & tum α non est
 privativum, sed intensi-
 vum, ut ε. 660. ἐδίδαξαν ἀθέ-
 σφατον ὕμνον ἀείδειν, docu-
 erunt divinum carmen ca-
 nere. ε. 660. ex φάτος dicen-
 dus. hoc α φάω, dico. idem
 quod φημί. §. 830.

Ἀθηναίη, ης, ἡ. *Minerva*. Dici-
 tur etiam Ἀθήνη, quasi Ἀ-
 θήλη, ex α privat. & θηλή
papilla, mamma apex, quod
 Minerva prognata ex cere-
 bro Jovis, (uti fabulantur)
 non fuerit alita aliorum
 more. Ἀθῆναι ὦν αἱ, Athe-
 næ, acceperunt nomen, a
 Minervæ fictitii hujus ido-
 li xde & cultu. Ἀθῆναι α-
 λιο nomine Ἀκτὴ, ῆς, ἡ, *li-
 tus*, quod in litore maris
 fuerit condita, unde πολῆ-
 τις Ἀττικὴ (pro Ἀκτικὴ) ci-
 vis Attica. α. 126. ε. 428.

Ἀθλ', pl. num. pro ἄθλα. a
 singul. ἄθλον, υ, τὸ, *pra-
 mium certaminis*, sed ἄθλος,
 υ, ὁ, est ipsum certamen.
 Vide supra ἄεθλος, υ, ὁ. ε.
 754. §. 800.

Ἀθόλωτος, υ, *illimis, limpidus*.
 ex α priv. & θολός, υ, ὁ. *li-
 mus, fax, sordes*, unde est
 θολόω turbo : θολωτός tur-
 batus. ε. 593.

Ἀθρόος, υ, ὁ. *confertus*, in u-
 num collectus. α. 246.

Αἰ, art. præposit. ab ἡ, ἡς, ὁ,
 τὸ. ε. 36. 767.

Αἰ', artic. postp. ab ἡ, ὅς, ὁ.
 quæ, qui, quod. §. 268.

Αἶακῦ, genit. ab Ἀιακός, ῦ, ὁ.
 Æacus. ab Αἶαξ Αἶακος, ὁ,
 vel Αἶας Αἶαντος, ὁ, quæ
 idem significant, nomen
 Herois, Ajax. §. 1005.

Αἶαν, pro γαῖαν, terram, Poëtice,
 a γαῖα, seu γαίη, ἡ. ε. 124. 253.

Αἶγα, acc. ab Αἶξ, αἰγός, ὁ, ἡ.
 caper, capra. ε. 514. α. 407.

Αἰγείδην, acc. a nominativo,
 Αἰγείδης, υ, ὁ, ab Αἰγεύς,
 έος, ὁ, nomen viri. Αἰγεί-
 δης ergo est patronymicum,
 sicut a Πηλεύς dicitur Πηλεί-
 δης. α. 182.

Αἰγείροι. pl. nom. a sing. Αἶ, αἰ-
 ρος, υ, ἡ *populus nigra*. Alii
 etiam vertunt *alnum*. ἀπὸ
 τῆς ἐγέρσεως. α. 377.

Αἰγίδ' acc. sing. αἰγίδα. per
 apostrophum α abjicitur.
 ab αἰγίς, ίδος, ἡ. *pellis capri-
 na munimentum pectoris*.
 Alii putant *scutum* fuisse
 pelle ista obductum. Th.
 αἶξ, αἰγός, ὁ, ἡ. caper vel
 capra. α. 344. 444.

Αἰγίοχοιο, gen. Ionic. pro αἰ-
 γίοχα, a nominativo αἰ-
 γίοχος, υ, ὁ. epitheton Jovis,
 Sic dictus, quod genera-
 tus, in Creta nutritus fue-
 rit a capra, (ὄχη sonat ali-
 mentum) ut lateret patrem
 Saturnum, qui pueros ma-
 res devorabat. ε. 481. 659.
 α. 322. §. 13. 1021.

Αἰγυπιοί, ab Αἰγυπτός, ῦ, ὁ.
bulgur, avis prædatrix & ra-
 pax

παχὰ γυψ, γυπὸς. ὁ, *bulwur*.
α. 405.

Αἰ δ', sunt duæ voces, αἰ, est art.
præpositus, δ' per apostr.
pro δὲ *vero*. α. 821.

*Αἰδᾶο, Genitivus Æolicus pro
αἰδῶ, a nominativo αἰδῆς, ὡ
ὁ orcus, inferni. q. d. αἰδῆς.
ἔϙ, ὁ, *obscurus*. ex α non, &
εἶδω video. α. 152. 9. 455.

Αἰδε, a nominativo ὅσδε, ἦδε,
ὅδε, α. 280. 300.

*Αἰδῆς, obscurum, adject. ge-
neris neutrius, ab αἰδῆς,
ἔϙ. Th. εἶδω, video, f. ἡσο-
μαι, α. 2. ἡδον & ἰδον. α. 477.

*Αἰδῆω, Genit. Ionicus pro αἰ-
δῶ ab αἰδῆς, ὡ, ὁ. *infernus*. in
prosa dicitur, αἰδῆς, ὡ, orcus,
tartarus. 9. 311. 768. 850.

*Αἰδῆλα, acc pl. arcana, ab αἰ-
δῆλα, ἔϙ *tenebriofus*. Th, αἰ-
δῆς, ὡ, ὁ. *infernus*. α. 754.

*Αἰδῖον, ab αἰδῶ, ἔϙ, *perpetuus*.
Th. ἀνὲν *semper*. α. 310.

*Αἰδῶνῆς, dat. pl. Ionic. pro αἰ-
δῶναις, ab αἰδῶνός, ἡ, ὄν, *tenebri-
ofus* ab αἰδῶ, video. 9. 860.

Αἰδοῖ, dat. sing. *reverentia*, ab
αἰδῶς, ὁ, ἔϙ, ἡ, *pudor*. 9. 92.
hinc.

Αἰδοῖα, τὰ. *pudenda*. α. 354.
α. 731.

Αἰδοίη, ης, ἡ. *veneranda*. α. 71.
αἰδοίῃσι, dat. pl. Ionic. Th.
αἰδῶς, ὁ, ἔϙ, ἡ. *pudor*. α. 255.
9. 80.

*Αἰδῶ, gen. sing. ab αἰδῆς αἰδῶς.
ὁ. *orcus*. idem quod αἰδῆς.
ὡ, ὁ. vide supra. αἰδῆς δὲ, *ad
orcum*. Subintelligitur δό-
μον. α. 151. 254.

*Αἰδῶσι. η. 683. dat. pl. Ion. pro
αἰδῶσι. αἰς, ab αἰδῶσι. ἡ. *insci-
tia* ab ἰδῶσι, εως, ὁ ἡ. ἡ. *sciens*.
Th. ἰσῆμι, *scio*. hinc

*Αἰδῶς, *ignarus*. vide Th. ἰσῆμι
scio. α. 410.

Αἰδῶ, *pudorem*. acc. sing. αἰδῶα,
αἰδῶ, ab αἰδῶς, *pudor*. α. 322.

Αἰδῶνός, ἔϙ, ὁ. idem quod
αἰδῆς, ὡ, ὁ. *Pluto*. 9. 913.

Αἰδῶς. *pudor*. ex α priv. & εἶδω
video. quorum nos pudet,
ea non aspicimus. α. 190.
198. 315.

Αἰγιγενέων. 9. 893. *sempiter-
narium*. gen. pl. Æol. pro αἰ-
γιγενέων. ab αἰγιγενέτης, ὡ, ὁ.
sempiternus. ab ἀν, *sem-
per*, & γένομαι, *nascor*. 9.
893.

Αἰνὶ pro αἰνὶ *semper* poëtice, &
αἰν. α. 114. & 196. 9. 21. &c.

Αἰνὶ ναιόντων, ex αἰνὶ *semper*,
poët. pro αἰν, & νάω, *fluo*.
α. 548.

Αἰετὸν, *aquilam*, pro αἰετὸν *me-
tri causa*, αἰετός, ὡ, ὁ. 9. 523.

Αἰζήμῳ. *juvenilis*, ab αἰζήνός,
ὡ, ὁ. *juvenis*, q. d. αἰνὶ ζέων,
semper fervens. α. 408. α. 493.

Αἰζήμων, *juvenum*. gen. pl. ab
αἰζήνός, ὡ, ὁ. pro quo & αἰ-
ζήνός, *juvenis*. 9. 863.

Αἰήταο, Æolice pro Αἰήτι, ab
Αἰήτης, ὡ, ὁ. *nomen viri*. 9. 992.

Αἰή, dat. Ion. ab αἰᾶ, pro γαῖα.
terra. α. 153.

Αἰήτης, Αἰήτι, Αἰήτιν. Vide
Αἰήταο. 9. 958. 994.

Αἰῶ, *quæ*, pro αἰῶ *quæque*, ab
ἰῶ, ἡ, ὁ. *articuli postp.* 9. 2.

Αἰ-

Αἰθήρ, ἑρ, αἰθέρι, ὁ. æther. ε.
18. 9. 124.

Αἰθίοπων, gen. pl. ab αἰθίοψ, ο-
π, ὁ. Æthiops. q. d. αἰθίων
τὴν ὄψιν, ab ὄψ, vultus. Th.
ἐπιτομῇ, video, & αἰθώ, uro.
imp. ἤθον. ardebant. θ. 985.

Αἰθόμενοι, ardentis, præf. part.
gen. Ion. ab αἰθώ, ardeo, αἰ-
θόμενοι, αἰθόμενων, num.
pl. part. præf. ε. 753. α. 60. 275.

Αἰθόπα, acc. sing. ab αἰθοψ, ο-
π, ὁ, καὶ ἡ, niger ab αἰθώ, u-
ro, & ὄψ, vultus, th. ἐπιτομῇ,
f. ὄψομαι, p. ἤμμαι. ε. 36.

Αἰθωνί, dat. ab αἰθών, αν, ὁ,
niger, Th. αἰθώ, uro. ε. 741.

Αἶκ', pro αἶκε. Dorice pro ἡ-
μὲν. αἶκε δύνῃ, si quidem
possis. ε. 207. 348.

Αἶμα, αἶμ', pro αἶμα, τ, τὸ,
sanguis. α. 174. 159. 252. 256.

Αἱματόεσσαι, cruentia. pl. num.
ab αἱματόης, ὅεσσαι, ὅεν. Th.
est αἶμα, αἷ, τὸ, sanguis.
θ. 183. α. 384.

Αἰμυλίοισι, dat. pl. Ion. αἰμύλ, ὁ
καὶ ἡ, blandus. αἰμύλι, ὁ
idem. ε. 78. Thema, αἰμύλ-
λα. ε. 372. θ. 890.

Αἰνῶ, pl. f. g. αἰνὸς gravis.
differt ab αἶν, laus, ac-
centu. ε. 800.

Αἰνῶ, laudat, ab αἰνέω, laudo.
f. ἦσω vel ἔσω, p. ἤνεκx. aor. i.
ἤνεσα. aor. i. imperat. αἰνεσον.
Th. αἶν, ε, ὁ, laus, ε. 822.

Αἰνίας, ε, ὁ. Æneas. θ. 1008.

Αἶνμ', pro αἶνμι, probō, &
hoc pro αἰνέω, laudo. f. ἔσω,

vel ἦσω. p. εκα. Th. αἶν, laus. ε. 681.

Αἶνον, acc. fabulam, ab αἶν, ε,
ὁ. ε. 200. α. 227.

Αἰνῆ, gravis. a masculino, αἰ-
νὸς, ἡ, ὄν, gravis, horribilis.
ε. 160. hinc. αἰνατάτη. dat.
sing. superl. α. 397. θ. 852.

Αἶντε, 3. sing. imp. medii, a
Th. αἶνυμαι. capio. α. 41.

Αἰολίδα, acc. sing. ab Αἰολίς,
ιδ, nomen regionis, ab
αἰόλ, ε, ὁ, varius. hinc,
αἰόλλω. vario. ε. 634.

Αἰόλλοντο, mutant colorem. 3.
pl. ind. præf. pass. ab αἰόλ-
ω, vario. f. λῶ p. κα. αἰό-
λ, ε, ὁ. varius. α. 399.

Αἰπόλιον, ε, τὸ, grex caprarum.
ab αἰπόλ, ε, ὁ. caprarius
περὶ τὰς αἰγὰς πολῶν. Th.
πολίω verso, proprie qui
versatur circa capras. Nam
αἰ prima syllaba est ex αἰξ
αἰγὸς, ἡ, capra. 9. 446.

Αἰπύν, acc. sing. ab αἰπύς, ε, ὁ,
ὁ, altus. f. ἡ, αἰπῦα, τὸ αἰπύ.
ε. 83. 9. 589. 682.

Αἰρῆ, cepervit. 3. sing. præf. act.
subj. ab αἰρέω capio. f. ἦσω.
p. κα. α. 2. ἄλον. ε. 616.

Αἶς, quibus. dat. plur. ab ἡ,
quæ. 9. 215.

Αἶσα, ἡ, parca fors: it. fatum,
officium, quasi ἀνὶ ἴσῃ, sem-
per æqualis: θ. 422. ε. 576.

Αἰσηπός, nomen fluvii. θ. 342.

Αἰσημον, αἰσημ, ε, ὁ, fatalis, ab
αἶσα fatum: item quod μόρ-
σιμ, α μόρ, ε, ὁ. α. 336.

Ἀλκονίδης, Filius Alconis, cognomen viri. §. 993. 999.

Ἀλτσαντο. 3. plur. imperf. med. a verbo αἰτσω, impetu feror, agitor. f. ξω. p. χα §. 150. 671.

Ἀλσχισιν, dat. pl. ab αἰσχος, eos, τὸ, turpitudine. ex a privat. & ἴσχω contineo. Qui se non continent, sunt turpes. a. 209.

Αἰτ', e. 92. αἴτε. §. 218. 220.

Αἰτῆς, 2. person. subj. ab αἰτέω. peto. f. ἦσιν. p. ἦτηκα. e. 406.

Αἰχμή, ἦς, ἡ. cuspis. Die Spitze. αἰχμῆς, dat. pl. Ion. pro αἰχμαῖς. a. 289. 193.

Αἰχμητᾶν, gen. pl. Æolice pro αἰχμητῶν, ab αἰχμητής ὤ, ὁ. bellator. Th. αἰχμή, ἡ. cuspis, a. 178.

Αἰψ' pro αἰψα celeriter. a. 370. e. 45.

Αἰψηροκέλευθον epitheton Boreæ. αἰψηροκέλευθον, ὤ, ὁ, ἡ. celeriter viam conficiens. ex αἰψηρός veloc. Th. αἰψα cito. & κέλευθον, ὤ, ἡ, via. §. 379.

Ἀἶων, præf. part. verbum Pœticum, ab αἶω audio. e. 9.

Αἶωνον, gen. sing. ab αἶων, ὤ, ὁ, εἶναι. item in f. g. ἡ αἶων vita. a. 331.

Ἀκάμαντι, dat. sing. ab ἀνάμας, ανῖον, ὁ, indefessus. compositum ex a privativo, & κάμνω defatigor. f. καμῶ, p. κέκηκα. a. 2. ἔκαμον. §. 956.

Ἀκάματος, §. 824. ὤ, ὁ, ἡ, indefessus. ἀκαμάτοιο pro ἀκαμάτῃ, gen. Ionic. ἀκαμάτῃσι, dat. pl. Ionice f. g. Th. κά-

μνω, §. 566. 747.

Ἀνάτη, nomen mulieris, ab ἀκάζω acuo. Th. ἀκή, ἦς, ἡ, cuspis. §. 356.

Ἀναχήμενον, ex animo dolens, præfens med. part. ab ἀνάχημι pro ἀναχέω, tristitia afficio. Th. ἄχος, eos, τὸ, dolor. §. 99.

Ἀναχμένον, acutum, part. præf. pass. ab ἀναχέω acuo. ἀναχμένον pro ἡναχήμενος, augmento abjecto & syncope facta ἀναχμένον. Th. ἀκή, ἦς, ἡ, cuspis, vel ἄχον, dolor. a. 135.

Ἀνάχων, animo mæstus ab ἀκάζω dolore afficio, ex Th. ἄχον, eos, τὸ, dolor. §. 868.

Ἀκηδής, εὖς, ὁ καὶ ἡ. negligens. ex a privat. & κῆδος, eos, τὸ. cura. §. 489. ἀκηδέα, acc. sing. a. 112. §. 61.

Ἀκήριος, pl. sine sorte. ex a priv. & κῆρ, κηρός, ἡ. fors, fatum. a. 821.

Ἀκινήτοισι, dat. pl. Ion. ab ἀκίνητος, qui non movetur. Sepulcra non sunt movenda & refodienda, sed corporibus mortuorum concedenda quies. Them. κινέω, ὤ, f. ἦσιν, moveo. e. 748.

Ἀκνωῖοι, firmissimæ, pl. num. & superl. grad. ab ἀκνω, incorruptus, ex a privat. & κίς, κίς, ὁ, vermis, qui in ligno oritur illudque rodit. Vide supra ἀδνηκτοτάτη. §. 433.

Ἀχμων, ενον, ὁ incus. Th. κάμνω, q. d. ἀκάμνων, quod nul-

lis ictibus defatigetur. §. 722.

Ἀκοίτην, accus. ab ἀκοίτης, ὁ, *maritus. a. g. ἀκοίτην*, ab ἀκοίτης, ἡ, *marita. ex α* quod est non privat. sed conjunctiv. ab ἅμα, *simul*, ἡ, & κοίτη, ἡ, *lectus*, α κῆμον *jaceo*, cubo ε. 798. §. 410. 911.

Ἀκόρητ, apud Poëtas idem quod ἀκόρετ, *insatiabilis*. cum gen. ex privativa part. α, & κορητός. ἅ κορέω, pro quo etiam dicitur κορέννυμι, ὕμ, *satio a. 346. 433. 459.*

Ἀκουε, audi, præf. imperat. ἀκύσας, 2. sing. aor. 1. act. opt. audiveris ε. 211. 719.

Ἀκύναντες, plur. num. α. 1. part. verbi ἀκύνω, *audio. f. σω. p. κα. p. m. ἡκοα & Att. ἀκήκοα. §. 665.*

Ἀκρη, Ion. pro ἄκρα, *summa*. neut. ἄκρον. ἀκρότατον, in superl. ε. 231. 679. α. 33. θ. 7. 62.

Ἀκρητ, ὁ, ἡ, *aperis, dubium. Th. κρίνω, fecerno, judico. α. 311.*

Ἀκροκνέφαι, *vespertinus*, comp. ex ἄκρας, α, ον, *summus*, & κνέφας, ατος, τὸ caligo, item *crepusculum. ε. 565.*

Ἀκταίη, nomen proprium mulieris. §. 249.

Ἀκτὴ, *litus. ἀκταῖς* dat. pl. *litoribus*. ab ἄγω *frango*, quod ibi fluctus frangantur, & ἀκτὴν, *munus, donum. ε. 32. 464.* quod Junius & Constantinus derivant ab ἀκλῆς, ὁ, *cibus.*

Ἀκτίναςσι, dat. pl. Poëticus, ab

ἀκλιν, ἡ, *radius solis. ab ἄγνυμι frango*, *radiorum solarium est refractione. §. 760.*

Ἄλα, acc. sing. *mare, ἡ ἄλς*, *mare: ὁ ἄλς*, *sal. solo genere differunt. §. 791.*

Ἄλαδ' pro ἄλαδε *ad mare. δὲ* postpositum accusativo, valet ad. ε. 629. 755.

Ἀλάληται, *errant. 3. sing. verbi παλῖνι*, a verbo ἀλάομαι, ὦμαι, *bagor, erro*, pro quo etiam dicitur ἄλημι, ἄλημαι, & per reduplicationem ἀλάλημι in pass. ἀλάλημαι, σοι, ται, ε, 100.

Ἀλαλητῶ, dat. sing. ab ἀλαλητός, ὅ, ὅ, *clamor militum, dicentium ἀλαλή: Gallice alarme. Th. ἀλαλή, ἡς, ἡ, ἀλαλή, α. 382.* differt ab ἀλάλητ, inenarrabilis.

Ἀλαλκην, *profligabat, arcebat*, imperf. Ion. ab ἀλάλκω. Th. ἄλκῃ, ἡς, ἡ, *robur, vires. θ. 527.*

Ἀλασκοπιήν, *speculationem*, proprie *cæcat speculationem*. comp. ex ἀλαός, *cæcus*, & σκέπτομαι, *f. ψομαι*, *circumspicio*. unde est σκοπή & σκοπία, ἄς, ἡ, *specula. §. 466.*

Ἀλαπαδνὸν, *imbecillum*. ab ἀλαπάζω, *diripio, vasto. Th. λαπάζω, & λαπάσσω, eva- cuo. ε. 435.*

Ἄλατ, ὁ, ἡ, *gravis, non oblivioni tradendus. Dorice. pro ἄλητ, α λῆθω, f. σω. lateo. §. 467.*

Ἀλγῆ, pro ἄλγεια, ab ἄλγος, εος,

- τὸ, *dolor*, unde Latinorum
algeo, *frigeo*. ε. 132. 198. 209.
 Ἀλγινόμεντα, acc. sing. ab ἄλγι-
 νόεις, ενλϙ, ὁ, *molestus*. Th.
 ἄλγος, εος, τὸ, *dolor*, ἀλγινό-
 εσαν, f. g. acc. 9. 214. 226.
 Ἀλέα, ας, ἡ, Ionice ἄλεη, ης, ἡ,
calor, seu *tepor*, qui est ex
 Sole. ἐπ' ἀλέα λίσχην. ε. 491.
 Ἀλέασθαι, *vitare*. a. i. med. infi-
 nit. pro ἀλεύσασθαι, pro quo
 ἀλεύασθαι & ἀλέασθαι, per ge-
 minam syncopen (sic Rom.
 3. v. 15. ἐμχέαι pro ἐμχεῦσαι.)
 ab ἀλέω *molō*, f. εσω, p. εκα.
 item *bito*, *caſeo*, ε. 732. 444.
 778. pro ἀλέω dicitur etiam
 ἀλεύω, itemque ἀλείνω, effu-
 gio. ε. 826. est versus ultimus.
 Ἀλεγίζω, f. σω. p. κα. *curo*, ab
 ἀλέγω hinc ἀλέγοντες. ε. 249.
 θ. 171.
 Ἀλείνω, *evito*. Vid. in ἀλέεσθαι.
 Ἀλέην. Vide paulo ante ἄλεα.
 Ἀλεξιάρη, *imprecationum ex-
 pultrix*. ex ἀλέξω vel ἀλεξέω
arceo, *depello*, & ἀρά, ἄς, ἡ,
dira imprecatio. est vox me-
 dia, quæ modo in bonam
 partem accipitur & verti-
 tur *precatio*, modo in ma-
 lam, ut hic. ε. 462.
 Ἀλειφαρ, αλϙ, τὸ, *pinguedo*. ἄ-
 λήφω f. ψω. a. 2. ἡλιφον θ. 553.
 Ἀλεύασθαι. Vide paulo ante
 ἀλέασθαι. ε. 503. 796.
 Ἀλευόμενοι. Vide in ἀλέασθαι
 ε. 533.
 Ἀλειρῆ, Ionice pro ἀλειρᾶ,
 ἄς, ἡ. *evitatio*. Them. ἀλέω,
vito. ε. 402.

- Ἀληθέα, acc. sing. ab ἀληθῆς,
verus. hinc ἀληθῆν, Jon.
 pro ἀλήθειαν. θ. 28. ε. 766. 816.
 Ἀλιάκμονα, acc. sing. ab Ἀ-
 λιάκμων, ενϙ, ὁ, nomen flu-
 vii, ex ἄλς, ἄλός, ἡ, *mare*, &
 ἀκμή, ἡς, ἡ, *cuspis*, *vigor*, in-
 crementum. θ. 343.
 Ἀλλαςϙ, ε, ὁ καὶ ἡ, non de-
 finens. Th. λιάζω, f. σω. agi-
 to. θ. 611.
 Ἀλιεύς, ἐϙ, ὁ, *piscator*. pro-
 prie qui in mari piscatur.
 per synecd. spec. *piscator*
quibis. Th. ἄλς, ἄλός, ἡ, *ma-
 re*. α. 214.
 Ἀλιμήνη, nom. mul. q. d. *que*
curat mare. ex ἄλς ἄλός, ἡ,
mare, & μῦδϙ, εϙ, τὸ, *cu-
 ra*. θ. 255.
 Ἀλλοιο, Poëtice, pro ἄλις, ex
 ἄλϙ *marinus*, Thema ἄλς.
 θ. 1003.
 Ἀλιττημένον, part. præt. pass.
 Jon. ab ἀλιτῆω, *pecco*. α. 91.
 Ἀλιτραίνεται, 3. præt. pass. *ma-
 le agit*. ab ἀλιτράνω, *pecco*,
 quod est ab ἀλιτρός, *pecca-
 tor*. Th. est ἀλιτέω, *pecco*.
 f. ἡσω. vel ἀλήτω, *cujus aor.*
 2. ἡλίον. ε. 239. & 328.
 Ἀλκαίοιο, Ioh. pro Ἀλκαίω, ab
 Ἀλκαίϙ, ε, ὁ, nomen viri.
 Th. est ἀλκή *robur*, α. 26.
 Ἀλκήδαο, pro Ἀλκήδω, Æoli-
 ce, a nominativo Ἀλκήδης,
 ε, ὁ, nomen viri ab ἀλκή
robur. α. 112.
 Ἀλκιμϙ, ε, ὁ καὶ ἡ, *robustus*
fortis, Them. ἀλκή, ἡς, ἡ, *ro-
 bur*, α. 320. θ. 526.

Ἀλκμήνη, nomen fœminæ. q. d. *robur Luna*. Luna singulares habet influxus in fœminatam, nec non in Oceanum, qui est quasi mundi interus. α. 3. 467. 9. 526. 950.

Ἀλκτῆρα, acc. sing. ab Ἀλκτῆρ, ἡρ, δ, *defensor propugnator*. Th. ἄλκω, ab ἄλκῃ, unde Ἀλάλκω profligo. α. 29. 128. 9. 657.

Ἄλλ', pro ἄλλ᾽. 11. 15. 35. 9. 98. &c.

Ἄλλα, nom. pl. ab ἄλλῃ, alia. ε. 821. 9. 363. 872.

Ἀλλάν, *aliarum* pro ἄλλων, Æolice. α. 260. ἄλλην. α. 28. ἄλλῃ. ε. 260.

Ἀλλήλων, gen. pl. ε. 134. Ἀλλήλοισιν dat. pl. Ion. pro ἐν ἀλλήλοις inter se. α. 347. 379. Ἀλλήλας. acc. pl. α. 375. 262. Flebitur tantum per Genitivum, Dativum & Acc. pluralem, idque in tribus generibus. ε. 134. 249. 276.

Ἄλλο. ε. 142. 156. ἄλλοι 9. 147. ἄλλον. ε. 406. 711.

Ἄλλοιην, acc. ab ἄλλῳ, ε. 822.

Ἄλλοι, α, δ, *diversus*. ab ἄλλῳ, alius. ε. 481.

Ἄλλῳ, ἄλλῃ, ἄλλο, alius, α, ud. ε. 339. 443.

Ἄλλοτε, *interdum, alias*. adv. ε. 243. 723.

Ἀλλότρι, α, δ. Th. est ἄλλῳ, alienus, non proprius. ε. 34. 9. 599.

Ἀλμυρὸς, α, δ, *salsus*. epitheton Oceani. Th. ἄλς, ἁλὸς, ἡ. mare. 9. 107. 964.

Ἀλαχός, α, ἡ, *μχον*. ἀλόχῃ, dat. α. 87, ex α conjunctivo quod est ex ἅμα, & λέχῳ, ἡ, το, *lectus*, quod sit in eodem lecto cum marito. 1. 886. ε. 327.

Ἀλο, α, δ, το, *lacus*. ἐκ ἄλλομου *salio*, quod arbores veluti e terra profiliant. α. 70. 99.

Ἀλυκτοπέδῃσι, dat. pl. Ion. ab Ἀλυκτοπέδῃ, *vinculum indissolubile*, q. d. Ἀλυκτοπέδῃ, *indissolubilis pedica*. Ἀλυκτο, *metri causa*, pro ἄλυτο, ex α privat. & λύω, *dissolvo*, 9. 521.

Ἀλύξεται, *bitabit, fugiet*. fut. 1. med. ab Ἀλύσκω *bito*. f. ξω. Th. est Ἀλέω *prolo*: item *bito*. ε. 361.

Ἀλφειον, ab Ἀλφῇ, α, δ. *πο*men fluvii. 9. 338.

Ἀλφειήσιν, dat. pl. Poëtice & Ionice pro Ἀλφειαῖς, ab Ἀλφειῆς, α, δ, *inventor*. ab Ἀλφείω *invenio*. Th. ἄλφα *primæ alphabeti Græci literæ nomen*. ε. 82. α. 29. 9. 512.

Ἀλῶν, ἡ, δ. Th. ἄλως, α, ἡ, *areæ*. Spiritus mutatur in ortu. ε. 597. α. 291.

Ἀμ' pro ἅμα, *cum*. Dat. ἅμα βροντῇ *cum tonitru*. 9. 80. 268. 691. ε. 217. α. 23. ἄμυδις Æolice pro ἄμυδς, idem quod ἅμα, *simul*. 9. 689.

Ἀμαρναντίοιο, *indomiti*. Ἀμαρναντί, α, δ, ex α intensivo: quod est ex ἄγαν, *valde*, & μαμάν, *vehementer cupio*, impetu feror, *qui animo est in praelia admodum*.

- προπο. ἀμαυμάκετον πῦρ. Th. μάω. cupio. α. 207. §. 319.
- Ἀμαξα ης, ἡ, currus, plaustrum, quasi dicas ἄμα ἄξονι, cum axe. ε. 424.
- Ἀμαξαν, pro ἄμαξαν, Æolic. ε. 451. 690.
- Ἀμάρτη, peccaverit. 3. sing. a. 2. aēt. sub. ab ἄμαρτάνω pecco. f. ἄμαρτήσω. p. ἡμάρτηκα. a. 2. ἡμαρτον. ex α. priv. & μάρπτω, assequor §. 222.
- Ἀμαρτίνοος, cujus mens est prava, ex ἄμαρτάνω pecco, & νόος, ὤς, mens, qui mente peccat §. 511.
- Ἀμάρουσε, imperf. pro ἡμάρουσε, splendebat, verbi ἡμαρεύσω, f. ζῶ, fulgeo, splendo. ex ἀπιτατικῷ, & μαίρω splendo. §. 827.
- Ἀμῆσθαι, præf. infinitivi medii, metere. Th. est ἄμῶν, ὦ f. ἡσῶ meto. Merere instar formicæ, nihil aliud est, quam colligere, comportare. Est assiduitatis magistra. Prov. 6. ε. 776. 390. 773.
- Ἀμαυροτέρα, Ionice pro ἄμαυροτέρα. obscurior ab ἄμαυρός, ἄ, ὄν, obscurus, ex α. priv. & μαίρω splendo. ε. 282.
- Ἀμαυρωθήη, intereant, a. 1. opt. pass. verbi ἄμαυρόω, ὦ. obfusco, obscuro. Th. ἄμαυρός, ὤ, ὄ. obscurus. ε. 691.
- Ἀμβάτος pro ἀναβάτος, scapulis, perbuius. sic ἀμβάινω, pro ἀναβαίνω. Th. est βαίω, eo f. βήσομαι. a. 2. ἔβην. ε. 679.
- Ἀμβολιστός, ὤ, ὄ. dilator operum.

- ex ἀναβάλλομαι, differo, procrastino, μηδὲν ἀναβαλλόμενῳ, & ἔργον, ὦ, τὸ ὀρις. ε. 411.
- Ἀμβροσίη, dat. sing. Ion. pro ἄμβροσίᾳ, ἄμβροσίῳ immortalis, ex α. priv. & βροτός, ὤ, ὄ, mortalis. κατ' ἐπένθεσιν τῷ μῦ καὶ τροπῇ τῷ ταῦ εἰς σίγμα. §. 69. 796.
- Ἀμβροτῳ, ὦ, immortalis, pro ἄβροτῳ. Th. βροτός, mortalis. §. 43.
- Ἀμέγαρτῳ, ἀνίμα. invidia carens. Th. μεγαίρω, invidéo. §. 666.
- Ἀμμβόμενος, præf. part. respondens, ἀμμβόμενον, mutant, ab ἀμμβῶ f. ψω. commuto. In dialogis verba commutamus. construi solet cum Acc. α. 117. §. 654. 749.
- Ἀμμιλίκτων, gen. pl. ab ἀμμιλίκτῳ, ὦ, ὄ καὶ ἡ, asper, durus. Th. μμιλίσσω, mellitum reddo. §. 659.
- Ἀμεινον, melius, comparativus. ab ἀγαθός, bonus, ε. 312. 700. Ceteroquin ἀμίνων ex ἀπιτατικο & μένος robur: sic ἀρήων est ex ἄρης. ἀμίνονα, ἀμίνω, acc. sing. m. g. α. 51. ε. 19. 292. 318. 283. Vide ἀγαθός.
- Ἀμμιλῶσιν, 3. pl. sub. negligent. ab ἀμμιλέω. negligo. hinc ἀμμιλής, ex α. priv. & μέλει curæ est. ε. 398.
- Ἀμέρσης, 2. sing. a. 1. aēt. subj. a verbo ἀμέρδω, πρίθο. f. σω, ἀμερδε pro ἡμερδε imperf. Ionic. Th. μέρδω, σω. pri-

privo. α. 331. §. 658.

**Ἀμηχανή*, Ionice pro *ἀμηχανία* *difficultas*, ab *ἀμήχανος* *minime cautus, perplexus*. ex α priv. & *μηχανή*, *machina*. *ἀμήχανον*, *inexplicabilem*. ε. 494. 83. §. 295. 310.

**Ἀμήσις*, f. i. ind. ab *ἀμάω*, *meto*. Vide paulo ante *ἀμάσθαι*. ε. 478.

**Ἀμητός*, ὤ, ὅ, *mesfis tempus*: sed *ἀμητός*, α, ὅ, *mesfis*, ab *ἀμάνω* *meto*. ε. 382. 573.

**Ἀμεις*, pro *ἡμεῖς*, Æolice, *nos*, ab *ἐγώ*, *ego*. α. 87.

**Ἀμέσον*, pro *ἀνὰ μέσον*, *in medio*. α. 209.

**Ἀμοιβή*, *talionem*, proprie *mutacionem*, ab *ἀμέβω* *mutō*. f. ψω. *præt. med.* ἡμοιβά ε. 331.

**Ἀμολγαίη*, *lactea*. ab *ἀμέλγω* f. ξω. *mulgeo*. *ich melche*. *ἀμολγός*, ὤ, ὅ, *tempus*, quo *mulgentur vaccae*. ε. 588.

**Ἀμοτον*, *adv. insatiabiliter*, *incessanter*, ex α priv. & *μολός*, ὤ, ὅ. *linteum carptum*, quod *vulneribus inditur*. α. 361.

**Ἀμπαυμα*, *solatium*. pro *ἀνάπαυμα*, ατ, n. g. ab *ἀναπαύομαι* *quiesco*. T. *παύω* *finio, cesso*. α. 2. ἔπαυεν. §. 55.

**Ἀμπέλαγος*, *per pelagum*, *per syncop.* pro *ἀνὰ πέλαγος*. *θάλασσα mare*. sed *πέλαγος*, ε, τὸ, *maris profunditas*. §. 190.

**Ἀμπυκίδην*, acc. a nominativo *ἀμπυκίδης*, α, ὅ, *Ampryci filius*.

**Ἀμπυκός*, α, ὅ. *nomen viri*, ab *ἀμπυξ υἱός*, ὅ, *idem quod*

τὸ κάλλυντρον, *caliendum*. *reticulum muliebre*. ab *ἀμπέχω* *circumdo*. α. 181.

**Ἀμυδης*, Æolic. *Adverb. idem*, quod *ἅμα*, *simul cum*. α. 345.

**Ἀμύμονα*, acc. sing. ab *ἀμύμων*, αν, ὅ, ὅ, *irreprehensibilis*. *idem quod ἀμώματος*, ab *Ἀμύμων*, αν, ὅ, c, *nom. viri*. §. 654. & valet *idem*, quod *ἄμματος*, *qui nihil commisit*. *τῆς κυγμῆς*, h. e. *derisione dignum*. α. *μύζω*, ξ, ξω *derideo*. Sic dicitur per syncopen τῷ γάμμα, pro *ἀμύγμων*, §. 264. α. 65. κα.

**Ἀμύνοντες*, *præt. part.* ab *ἀμύνω*, *juvo*. item *arceo*, *propello*. f. ω. α. 1. ἡμυνε p. γκα, α. 240.

**Ἀμφ'* pro *ἀμφι* *idem quod περι*, *circa*. ε. 203. α. 128. 200.

**Ἀμφαγαπῶντες*, *præt. part. pl. num.* ab *ἀμφαγαπάω* ex *ἀμφι* & *ἀγαπάω* *valde diligo*. ε. 58.

**Ἀμφαράβιζον*, *imp. Ion. circumstrepabant*. ab *ἀμφαράβιζω*, *circumstrepo*. compositum est ex *ἀμφι* & *ἀραβίζω*, quod est a Th. *ἄραβος*, α, ὅ. *strepitus*. α. 64. alii legunt *ἀμφαβρίζον*, ex *ἄβριζω*, quod etiam ab *ἄραβος*. *ibid.*

**Ἀμφικάλυψε*. α. 1. α. 2. ab *ἀμφικαλύπτω* *circumtego* ex *ἀμφι* *circa*, & *καλύπτω*, *tego*, f. ψω, p. κα, α. 2. ἐκάλυβον. ε. 165.

**Ἀμφιπε*, *imperf. act. Ion. verbi ἀμφένω*, *persequor*, *foveo*, Th. *ἔπω*, *operor*, *sequor*. §. 696.

- Ἄμφι, praepositio *circa*, per
 τμήσιν separatim *circum*.
 ε. 73. 539. α. 172.
- Ἄμφις, Adverb. ε. 699. *circum*,
seorsim. θ. 851.
- Ἀμφιβάλλω, aor. 2. med. subj. ab
 ἀμφιβάλλω, circumjicio, cir-
 cumdo. f. λῶ. p. βέβληκα. α.
 2. ἔβαλλον. p. m. βέβηκα. Th.
 βάλλω, jacio. ε. 543. ἀμφιβα-
 λῶν, ε. 785.
- Ἀμφι-βάλλ'. α. 253. per τμή-
 σιν, βάλλ' pro ἔβαλλε. Im-
 perf. Ion. Th. βάλλω. α. 254.
- Ἀμφιβλήτρου, υ, τὸ, rete quod
 a duobus utrimque projici-
 tur in aquam ex ἀμφι, cir-
 cum, & βάλλω, jacio. α. 215.
- Ἀμφιγυῖαις, ενλος, ὁ, utroque pe-
 de claudus. Vulcani epithe-
 tum. ex ἀμφι utrimque, &
 γυῖον, υ, τὸ, *membrum*, qui
 claudicat ex utroque pede.
 ἀμφότεροις γυίοις ἢ ποσὶ χω-
 λός, ε. 70. α. 219. θ. 751. 945.
- Ἀμφιδάμαν', α, gen. ab Ἀμφι-
 δαμας, nomen viri. q. d. qui
 utrinque domat. ex ἀμφι &
 δαμάζω, domo ε. 652.
- Ἀμφιδεδήκει, est 3. sing. plus-
 quamperfecti medii, a δαίω
 divido, convivor, scio, com-
 buro. in α. 2. aet. ἔδαον.
 Hinc est præt. med. δέδχα.
 Sicut a θάλλω τέτχλα, α καίω
 κέτχχα. α. 62.
- Ἀμφικαλύψω, 3. sing. α. 1. aet.
 subj. ab ἀμφικαλύπτω. Th.
 καλύπτω tego. f. ψω. p. φα,
 α. 2. ἐνάλυτον. ε. 553.
- Ἀμφιλογίας, ace. plur. disce-

ptationes, quæ fiunt verbis,
 ab ἀμφιλογία, ubi ex utra-
 que parte contenditur, ex
 ἀμφι & λέγω, dico. θ. 229.

Ἀμφιπολεύω. f. εὐσω, obam-
 bulo, comitor. Th. πολέω,
verso; pro quo Poëtice πο-
 λεύω, *versor*. ε. 801.

Ἀμφιρρύτω dat. ab ἀμφιρρύτῳ,
circumstans, ex ἀμφι, & ρύω,
 pro ῥέω, *fluo*. f. εὐσω, p. ἔρ-
 ρευκα. θ. 983.

Ἀμφιρῶ, nomen mulieris. 4.
 contractum. ex ἀμφι &
 ῥέω. *fluo*, &c. θ. 360.

Ἀμφιτρίτη, nomen mulieris,
 ex ἀμφι & τρίζω *strido*, fut.
 τρίσω. α. circumstrependo.
 θ. 243. 254. 930.

Ἀμφιτρεύων, ύανος, ύανα. Nomen
 viri ex ἀμφι *circum*, & τρέω,
attero, *macero*, *deco*. τρέυμα
 proprie *foramen*. item *vehe-*
tator. α. 2. 37. 54. 80. hinc

Ἀμφιτρυωνιάδης, υ, ὁ, filius Am-
 phitryonis, per epenthesein
 τῷ α metri causa pro Ἀμφι-
 τρυωνίδης, υ, ὁ. α. 165. 416. θ. 317.

Ἀμφιχέαι, α. 1. aet. infinit. ex
 ἀμφι & χέω *fundo*. f. χεύσω.
 Æol. aorist. 1. aet. ἔχενσα. &
 per syncopen τῷ σ, ἔχενσα
 & per novam τῷ υ syncop-
 pen, ἔχσα. p. κέχενκα. perf.
 pass. κέχυνκα. α. 1. pass. ἐχύ-
 θην. ε. 95.

Ἀμφοτέρῳ, α, εν, *ambo*. dat.
 pl. ἀμφοτέροισιν, Ionic. α.
 177. 382. 9. 771. hinc

Ἀμφοτέρωθεν, *utrimque*, adv.
 Th. ἀμφω, *ambo*. 9. 733.

Ἀμ-

Ἀμω. ε. 772. α. 371.

Ἀμώμητος, inculpatus. ἄμωμος, qui est absque omni labe, ex α priv. & μῶμος, u, ē, *probrum, dedecus*. item *derisor.* ab Hebr. מוּמָא macula. Hinc verbum μωμέτομαι, ἔμωμαι, *cabillor*, prov. paronomasticum, ῥᾶν μωμήσθαι ἢ μιμήσθαι. α. 102.

Ἀμῶνται, 3. pl. ind. pass. verbi ἁμάω, ᾠ, f. ἡσώ, meto. θ. 599.

Ἀν, vocula seu particula potentialis. Poëtæ alioquin pro ea ponunt κε, κεν. ε. 179.

Ἀνὰ, præpositio, pro diversa significatione varios casus regens. ε. 226. 326. θ. 91.

Ἀναβάλλεσθαι, præf. inf. differre, procrastinare. Them. βάλλω, f. λῶ. jacio ἀναβαλλόμενος. ε. 408. 410.

Ἀνάγκη, ἡ, ἢ, necessitas, ὑπ' ἀνάγκης necessario. ε. 15. θ. 517. 615.

Ἀναγον, ducebant, 3. pl. imp. poët. pro ἀνῆγον ab ἄγω *duco*, f. ξω p. ἡχα. α. 2. ἡγον α. 280.

Ἀνάεπτα, plur. insperata, ab ἄεπτος, insperatus. Th. ἐλπεις, ἰσος, ἡ. θ. 660.

Ἀναιδέα, ex α. priv. & αἰδώς, ὅς, ἡ, pudor. θ. 312. 833. ἀναιδής, ἔος, ὅ, καὶ ἡ ἀναιδή dat. sing. Ionice ut & ἀναιδήρφι. φι. enim per paragogen additur. ab ἀναιδεία, *impudentia*. hoc ab ἀναιδής, ἔος, ὅ, ἡ, impudens, ex α priv. & αἰδώς, ὅς, ἡ, pudor, αἰδώς vero

ex α. priv. & ἰδῶ *video*, ab intuendi fuga ε. 357. & 322.

Ἀνατρεῖσθαι, inculpatus, ex α. priv. & αἴλλα, ἡ, causa. ε. 825.

Ἀνακτα. acc. sing. ab ἀναξ rex, ἀνακτεῖσθαι. ε. 69. θ. 347. α. 197. 226. θ. 493.

Ἀνάξεν, fut. 1. act. infin. ab ἀνάσσω. *regno*. f. ἀνάξω. p. χα. α. 1. ἡνάξα. & Ionic. ἀναξα. ἀναξεν. θ. 837. Distinguitur ab ἀνάγω f. ἀνάξω ex sola contextus serie. θ. 491.

Ἀνάπνευσθαι, non respirans, ex α priv. & πνέω, *spiro*, f. πνεύσω. θ. 797.

Ἀνάσσει, præf. ind. Vide ἀνάξειν. θ. 506.

Ἀνασίσσασα, *quatiens*, est f. g. part. a. 1. act. Poët. ab ἀνασίσσω, *quatio*. Th. est σίσσω, *motheo*. f. σίσσω. p. σέσεικα. α. 344.

Ἀνασσον, Ionic. & Poëtice pro ἡνασσον. 3. pl. imperf. act. ab ἀνάσσω, *regno*. vide ἀνάξειν. θ. 1015. α. 328.

Ἀνατρεφᾶν, converte. præf. infin. act. pro imperat. Hellenismus. ab ἀνατρεφάω. *verto*. Th. est τρέφω, *verto* f. ψω. p. ἔτρεφα. α. 2. ἔτρεφον. hinc τρεφή, ἡ, ἢ. *versio, flexus*. & hinc τρεφάω verso circumago, Poët. τρεφάω. *idem*. α. 121.

Ἀναυδῶ, u, ὅ, ἡ. *motus*, idem quod ἀφωυός. Th. ἡ αὐδή, *vox*. θ. 797.

Ἀναυρος, nomen viri, sine aura, vento. Th. αὐρα *aura*, *ventus* item *torrens*, & tum est

ex α valde & νάω *fluo* α. 477.

Ἀναχάσσεσθαι, α. 1. med. infin.

Poëtice, pro ἀναχάσασθαι ab ἀναχάζω, *recedo*. Th. χάζω. f. άσω *recedo*. α. 536.

Αναφυσιώωτες, præt. part. videtur oriri a φυσιάω, *inflo*, hinc φύσα, ης, ή *foliis* Βλαστῶν / Th. φυσάω *sufflo*. Sed esse a φυσιάω *anhelo*, patet ex declinatione hujus part. Nam pro ἀναφυσιῶντες, dicunt Poëtæ ἀνάφυσιῶντες, ab ἀναφυσιάω ω: Poëtice ἀναφυσιῶ: sicut pro ὄράω ὄρῳ dicunt ὄρώω, ubi ομικρὸν præponunt præcedente syllaba brevi, ω vero præcedente syllaba longa. ἀναφυσιῶντας vero ab ἀναφυσιῶω, contracte ἀναφυσιῶντας, neque ω habet, neque ο ante se ferre potest. α. 211.

Ἀναψύξω, α. 1. act. infin. ab ἀναψύχω *refocillo*, *recreo*. Sicut ventus æstuantem reficit, ita quies laboribus exhaustum. Th. ψύχω, f. ξω, *refrigero*. ε. 606.

Ἀνδιχα, pro ἀνάδιχα, *divisim*. Adverb. a δίχα *dupliciter*. Them. δις. bis. ε. 13.

Ἄνδρα, acc. sing. ε. 269. ἀνδράσι, dat. pl. ut & ἀνδρεσσι, sed hic est Poët. & Ion. ab ἀνὴρ, ὅ, vir. g. ἀνδρὸς. pl. ἄνδρες. ε. 269. 19. 482. 300.

Ἀντρογόνοϛ, *viripara*, quæ parit masculum. Sermo est de tempestate seu de die Lunæ. Componitur ex ἀνὴρ, ὅ, vir,

& γήνημαι *nascor*, quod in præt. med. habet γέγονα. inde γόνος, *generatio*. ε. 781.

Ἀνδρεκτασία; , acc. pl. *strages*. seu *caedes virorum* ab ἀνδρεκτασίαν, ας, ή, in dat. ἀνδρεκτασίῃ, Ion. ab ἀνὴρ, vir, & κτείνω, *occido*. f. κτενῶ. pr. act. ἔκτακα. præt. med. ἔκτονα. θ. 228.

Ἀνδρομέης, gen. ab ἀνδρόμεος, *virilis*. per syn. speciei, *hymæus*, idem quod ἑρότιος, ἀνδρώπιος, Th. ἀνὴρ, ἀνδρὸς, vir. α. 256.

Ἀνδροφόνου, genit. Ion. ab ἀνδροφόνος, qui virum occidit. ab ἀνὴρ, vir, & φένω, *occido*, quod in præt. med. πέφονα. α. 98. 420.

Ἀνέηκε, perfect. Act. pro ἀνῆκε, Attice. ab ἀνίημι, *remitto*, *relaxo*, f. ἀνήσω. α. 2. ἀνῆν. Th. ἵημι *mitto*. θ. 495.

Ἀνέθηκα, α. 1. act. ab ἀνατίθημι *impono*, *dico*. Th. τίθημι, *pono*. ε. 656.

Ἀνελόντα, acc. part. α. 2. act. ab ἀναίρω *aufero*, *tollo*. in α. 2. act. ἀνῆλον. in part. α. 2. act. ἀνελὼν, ὄντος, ὅ. ἀνέλετο, *sustulit*. α. 2. med. ab ἀναίρεται, ὤμαι, *aufero*. Th. αἰρέω, ὤ, *cario*, f. ήσω, p. ήρηκα. α. 2. ἕλον. ε. 746. θ. 553.

Ἄνεμος, υ, ὅ, *ventus*. ἀνέμοιο. gen. Ion. ἀνέμοισι, dat. plur. Ion. ε. 549. 619. 643. 669.

Ἀνεπίξετος, υ, ὅ, ή, *improbitus*, *imperfectus*. ab ἐπιξέτω, in superficie rado. seu scalpo; inde ἀνεπίξετος, *scalpendo*

aut

aut dolando non perfectus.

Th. ξέω, rado, polio. f. ξέσω.

ε. 744.

*Ανεπιρρέκτων, gen. pl. *nondum confectis*, vel libatis, h. e. in mensa appositis. ab ἐπιρρέζω, sacrifico, Th. ρέζω, facio. f. ρέξω & ῥέξω, p. ῥήρεχα, præt. pass. ῥήρεγμα, &c. a. i. part. ῥήχθης. p. m. ῥεργα & ῥοργα. ε. 746.

*Ανέρ, acc. pro ἀνέρα. Vide in ἀνδρα. ε. 749. 751.

*Ανερεψαμένη, abripiens, a. i. med. part. a verbo ἀερέπω, ex ἀνὰ & ἐρέπω, everto, attraho. f. ψω. 990.

*Ανεφαίνοτο, imperf. ab ἀναφαίνωμαι, appareo, manifestus reddor. Th. φαίνω. f. αἰώ, in lucem profero, p. πέφαγκα. a. i. ἔφηνα, a. 2. ἔφανον, p. m. πέφηνα. 9. 710.

*Ανήγαγον, 3. pl. a. 2. Att. subduxerunt pro ἀνῆγον, verbi ἀνάγω, subduco, f. ἀνάξω p. ἀνήχα, a. i. pass. ἀνήχθην. Th. ἄγω, duco. 9. 626.

*Ανήκετος, υ, ὁ καὶ ἡ ab ἀκέω fano, vel ἀκέομαι, ὤμαι, f. ἐσομαι, & ἡσομαι. 9. 612.

*Ανήνορα, accus. sing. ab ἀνήνωρ, iners, ex α priv. & ἀνήρ, vir. ε. 749.

*Ανήρ vir ἀνδρὸς, ἀνδρὶ, &c. ε. 263.

*Ανθᾶ, 3. person. præsens. ab ἀνθέω, floreo, f. ἥσω, p. κα ab ἀνθος, εος, τὸ flos. ε. 500.

*Ανθρα, ἡ, nomen proprium loci. α. 381.

*Ανθιμέσσαν, acc. sing. f. g. ab

ἀνθιμόης, εσσα, εν, *floridus*.

ab ἀνθεμον, υ, τὸ. flos. Th. ἀνθῶ, εῶ, τὸ, flos. 9. 887.

*Ανθεσιν, dat. pl. ab ἀνθος, εῶ, τὸ, flos. ε. 75. 9. 279.

*Ανθεῦσι, 3. person. pl. ind. Dorice pro ἀνθῦσι, & hoc pro ἀνθέωσι, florent. ab ἀνθέω, ὦ, f. ἥσω. floreo. Th. ἀνθος, εῶ, τὸ, flos. ε. 225. 9. 688.

*Ανθη, υς, ἡ, nomen urbis. α. 474. quidam scribunt Ἀντη.

*Ανθρωπος, υ, ὁ καὶ ἡ, homo. apud Platonem in Cratylo, ἐτυμολογᾶται, quasi ὡς ἀναθρῶν α ὄτατε, attente considerans, quæ vidit, vel ita dictus παρὰ τὸ ἀνω ἀθρεῖν, a sursum aspiciendo. ε. 49. 470.

*Ανίσκει, Poëtice pro ἀνίη, 3. pers. imperf. ex ἀνὰ & ἵημι: in imperf. ἀνίην, υς, η, & Poëtice, ἀνίσκον, ες, ε, ut ἐτύπτεσκον pro ἔτυπτον. Sicuti pro ἦν erat Poëte dicunt, ἔσκον, ες. ε. Th. ἵημι, vel ἔω, mitto. f. ἥτω. p. ἥκα. aor. 2. ἦν. aor. 2. imperat. ἔς. 9. 157.

*Ανίην *tristitiam*. acc. ab ἀνία, Ionice ἀνίη, ἡ τῶρος. 9. 611.

*Ανίκητος, υ, ὁ καὶ ἡ, invictus. a νικάω vincō. f. ἥσω. p. νενίκηκα. a. i. ἐνίκησα. 9. 489.

*Ανιόντα, aor. 2. part. proprie *fursum euntem*, h. e. orientem, ab ἀνίημι: ex ἀνὰ, ἄνω & ἵμι, eo seu ἵημι: idem quod ἵμι, hinc a. 2. ἀέτ, ἴον, ες, ε, tanquam ab ἥω, sicut a

λήπω

- λίπῃ est ἔλιπον, &c. ε. 726.
 Ἀνίπτοισιν, dativus pl. Ion. ab ἀνίπλῳ, ὃ κῆρ' ἦ, ex α priv. & ἵπτω, f. ψω, lavo. ε. 723.
 Ἀνιστάμεν, præs. part. ab ἀνιστάμεν, exsurgo, Th. ἵστημι, ἵτο, f. ἵσω. p. ἕστακα, a. 2. ἕστην. ε. 575.
 Ἀνολβίη, dat. Ion. pro ἀνολβίᾳ, miseria, ex α priv. & ὀλβίῳ, beatus. Th. ὀλβος, ὃ, δ. felicitas. q. d. ὀλῶ, βίῳ. ε. 317.
 Ἀνόσις, inosiss, ex α privat. & ὀσίον, ὤν, τὸ ὀσ, ὀσίς. ε. 522.
 Ἀντρέφεται, pro ἀνατρέφεται, percurrit. ab ἀνὰ, & τρέφω, verro, f. ψω. p. φα. a. 2. ἔτραφον. θ. 763.
 Ἀντ', pro ἀντὶ, e regione. & proinde accentus in prima non debet esse. ε. 725.
 Ἀντα, contra. Adv. Poët. item coram. hinc ἀντάω, obviam venio. f. ἴσω. ἀντίον, idem quod ἄντα. α. 432. θ. 630.
 Ἀντεβόλησεν, a. 1. act. ab ἀντιβόλῳ, occorro, item pasciscor. cum Genit. f. ἴσω. præt. ἀντιβεβόληκα. Th. βάλλω, jacio, percutio. α. 439.
 Ἀντὶ, præpositio, pro, loco. ε. 57. θ. 893.
 Ἀντία. Adverb. e regione, idem quod ἀντίον. ab Adj. ἀντίῳ, α, ον, ex adverso stans. Th. ἀντί, pro. ε. 479.
 Ἀντιβίον, obviam. Adv. ab ἀντιβίῳ, adversus. ex ἀντὶ & βία, ας, ἦ. bis. α. 150. 163.
 Ἀντεβόλησαι, a. 1. act. infinit. vide ἀντεβόλησεν, ε. 782.

- Ἀντίη, Ion. pro ἀντία, ex ἀντίῳ, adversus. Th. ἀντί. α. 444. ἀντίῳ. α. 361.
 Ἀντιφερίζειν. præs. inf. proprie obvium se offerre, item contendere, f. ἴσω. p. κα. ex ἀντὶ, & φέρω, fero. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα. θ. 609.
 Ἀντρεω, dat. sing. ab ἀντρεον, ὃ, τὸ antrum. θ. 483.
 Ἀντογας, pl. num. ab ἀντυξ, ὤ, ἦ. proprie, ambitus rota in curru: it. ὀρχίτα. α. 64.
 Ἀνύσας, part. a. 1. act. pro ἀνύσας, poet. ab ἀνύω vel ἀνύτω & ἀνύτῳ, perficio. a. 1. ἤνυσα. Noctetur τμήσις δια--ἀνύσας pro ἀνύσας metri causa, emensus. ε. 633. θ. 954. ἀνύσσης. ε. 393.
 Ἀνωγα, 1. sing. præt. med. ab ἀνώγω jubeo. f. ἀνώξω. a. 1. ἤνωξα. præt. med. ἤνωγα seu ἀνωγα. ε. 365. 401. 685.
 Ἀξαις, 2. sing. a. 1. act. opt. ab ἄγνυμι. seu ἄγω, frango, f. ἄξω. a. 1. ἤξα, ἄξειαν, pro ἄξαιεν, 3. pl. a. 1. act. opt. Aol. ἄξεια, ας, ε. in 3. pl. ἄξειαν, pro ἄξαιμι, αἰς, αἰ, ε. 432 & 438.
 Ἀξενῶ, ὃ, poetice pro ἄξενος, sine hospite. Th. ξένῳ, ὃ, ὃς, hospes, peregrinus. ε. 713.
 Ἀξονα, acc. sing. ab ἄξων, ὃν, ὃ, axis, circa axem rota agitur, & circumagitur, axe immoto manente. ε. 422. 691.
 Ἀοιδῆ, ἦς, ἦ, cantus θ. 60. α. 282. a præt. med. ἤοιδα. Th. ἀήδωcano. ἀοιδῆσι, dat. p. Ion. ε. 1. Ἀοιδ-

- *Λοιδός, ὅ, *cantior*. Vide supra *αἰοιδή*, ε. 26. *αἰοιδῶ*. θ. 95.
- *Λοικος, ὅ, καὶ ἡ, *domo carens*, ex α priv. & οἶκος, ὅ, *domus*. ε. 600.
- *Λοκνος, ὅ, καὶ ἡ. *impiger*. ex α priv. & ὀκνέω, ὅ, *pigritia*. ex ὅ & κινέω *motus*. quia pigri sunt veluti trunci, & vix se movent, ε. 483.
- *Λος, ἄσος, τό, *ensis*. ab αἶσσω *collo*, *suspendo*. α. 221. 457.
- *Λυττός, ὅ, *illæsus*, ab ὑτάω, *vulnero*. f. ἡσώ. α. 157.
- *Λπ', pro ἀπό, ab. ε. 28. 313. 546. α. 30.
- *Λπλ, *præposit*. pro ἀπό *sicut* παρὰ pro παρὰ, &c. *poëtice*. Alia exemplaria habent ἀπό. α. 409.
- *Λπαλά, *mollia*. h. ε. *juvenilia*. ab ἀπαλός, ὅ, *tener*, *mollis*, quasi ἀφαλός, ab ἀφή *tactus*, quia mollia facile tanguntur, hinc ἀπάλοισιν, *dat. pl. Ion. pro ἀπάλοις*, θ. 3. & 989. α. 279.
- *Λπάλαμνός, *iners*. pro ἀπαλάμνός, ex α priv. & παλάμη, ἡ, unde *Latinorum palma*, *manus*. ε. 20.
- *Λπαλήσεται, *dragabitur*. fut. 1. med. ab ἄλγμι, vel ἀλάσσειν, ὅμαι, *dragor*, *erogo*. in fut. ἀλήσομαι. & in compos. ἀπαλήσεται. α. 409.
- *Λπαλόχερος, *genit.* ab ἀπαλόχρως, ὅ, καὶ ἡ. quæ *tennellum* seu *molle corpus* habet. ex ἀπαλός, ὅ, *tener mollis*, & χρεῖς, ὅς, ὅ,

- cutis*. Th. *χρῶμα color*. ε. 517.
- *Ἀπάνευθε, *adverb.* idem quod ἄνευ, *sine*, *absque*. θ. 386.
- *Ἀπανήνασθαι, *recusare*, α. 1. med. *infinit.* ab ἀπανάνομαι *recuso*. α. 1. ἀπηνήναμην. ex ἀπό & ἀνάνομαι *recuso*, quod est ab αἰνέω, *laudo*; item *assentior*. ε. 452.
- *Ἀπαντα, *acc. sing.* ab ἅπαρ, ἅπαντα, ἅπαν, *omnis*; & in *genit.* ἅπαντός, ἀπάσης, ἅπαντος, &c. *gen. pl.* ἀπασέων, *Ion. pro ἀπασῶν*. *dat. pl.* ἅπασιν. ex ἅμα, *simul* & πᾶς, *omnis*. ε. 687. 79. 361.
- *Ἀπάντη, *ubique*. *adverb.* Th. πᾶς, ὅ, *omnis*. θ. 524.
- *Ἀπασέων, *gen. pl. Ion. pro ἀπασῶν*. Vide in ἅπαντα. θ. 79.
- *Ἀπάτη, ἡ, *fraus*. ex α priv. & πάτῳ, ὅ, *bia*, quum a *vera* via abducimur. Th. ἀπατάω, *decipio*, hinc, ἀπατεῶν, ὅ, *improstor*. θ. 224.
- *Ἀπατήση, f. 1. *verbi ἀπατάω*, *fallo*, f. ἡσώ. p. ἡπάτηκα. ε. 46.
- *Ἀπεδηροόμην, *caruit atristasset*, α. 1. *act. indicat.* ex ἀπό & δειροτομέω *cerbicem abscindo*, ex δέρε, ἡς, seu δερῆ, ἡς, ἡ, *cerbix*, *collum*, & τέμνω *feco*, in *præt. med.* τέτομα, *refecui*. θ. 281.
- *Ἀπέρειτος, ὅ, *infinitus* ex α priv. & πέρας, αττός, τό, *finis*. α. 204. θ. 878.
- *Ἀπέρηγονα, *acc. sing.* ab ἀπέρηγον, ὅ, καὶ ἡ, *infinitus*. ex α priv. & πέρας, αττός, τό, *termini*

- πίπυς*. ε. 159. α. 472. §. 187.
 Ἀπέκτανεν, 3. sing. a. 2. aēt. indic. ab ἀποκτείνω, *occido*. Them. κτείνω, *occido*. f. κτείνω, p. ἔκτακα. α. 1. ἔκτενα α. 2. ἔκτανον. p. m. ἔκτονα. α. 11.
 Ἀτελάμπετο, imp. pass. Th. λάμπω, *splendeo*. f. ψω, p. φα. α. 1. ἔλαμψα α. 72.
 Ἀτελάβετ', 3. sing. imp. med. ab ἀπολάβομαι, *desillo*. Th. λάβω, *libo*, *fulido*, f. ψω. p. λέληφα α. 174. 268.
 Ἀπεμνήσαντο, 3. pl. a. 1. med. ab ἀπομιμνήσκω. *recordor*, seu ἀπομνάομαι. Them. μιναομαι, *memoro*, f. μνήσομαι, p. μέμνημαι, α. 1. ἐμνήσθην. θ. 593.
 Ἀπέοντ', gen. part. pro ἀπόντ', Ion. ab ἀπμι *absum* part. ἀπών, ἦσα, ὄν, ε. 365.
 Ἀπέσαντ', ab Ἀπέσας, ἀντ', ὅ, nomen viri. q. d. *qui non cecidit*. §. 331.
 Ἀπέσουθεν, 3. pl. a. 1. pass. Æol. vel Bœot. pro ἀπεσεύθουσιν proruperunt. sic ἐτυφθεν pro ἐτύφθησαν Æol. Poëtice σ duplicatur & ε abjicitur. Them. σήω, *motheo*, *agito*. f. σω, p. κα. α. 1. ἔσευα. θ. 183.
 Ἀπέσουτο, 3. sing. plusq. perf. pass. pro ἀπεσέειντο, α σέτω, in præf. pass. σέσευμαι, poëtice ἔσουμαι, item ἔαγυμαι θ. 859.
 Ἀπέχωσιν, *omittant*, *abstineant*. 3. pl. præf. sub. ab ἀπέχω, *abstineo*. inf. ἀπέχειν. f. ἀφέξω, Th. ἔχω, *habeo*. ε. 134. 643.

- Ἀπήμχτος, ὁ γρ' ἦ. *illæsus*. Th. πῆμα, τ', τὸ, *noxæ*. unde *πημαίνω*, *anxi*, *noceo*, hinc & ἀπήμων, *onus*, ὁ γρ' ἦ, *illæsus*. §. 955. ε. 668.
 Ἀπο--ἤμισε *demessuit*, α. 1. Ind. ab ἀμάω. f. ἦσω. Vide in ἤμισε. §. 180.
 Ἀπήνης. gen. ab ἀπήνη, ἦ, *rheda*, *vehiculum mulare*. α. 273.
 Ἀπῆνρα, *abstulit*. 3. sing. imp. aēt. ab ἀπαυράω *eripio*. Th. αῦρα, *aura*. ἀπαυράω *ergo est quasi τὴν ἀνάπνευσιν ἀφαιρῶμαι*, *aufero respirationem*. h. e. *occido*. α. 428.
 Ἀπηρεῦντ', pro ἀπηρεῦντο, *suspensi erant*. 3. pl. imperf. med. indic. Dorice pro ἀπηρεῦντο, ab ἀπαιρέω, ὦ, *ex sublimi dependeo*. Th. est αἰωρέω, ὦ, *sursum tollo*. f. ἦσω. α. 234.
 Ἀπισία, ἦ, *diffidentia*. α πῖς, *fides*. Th. πείθω, σω, *persuadeo*. ε. 370.
 Ἀπλας, pro ἀπέλας, cui *appropinquare tutum non est*. α πέλας, *adverb. prope intractabilis*. Alii vertunt, *ineffigiatus*, *informis*. ex α priv. & πλατὸς *fiētus*, α πλάσσω *fringo*. & Att. πλάττω. ε. 147. §. 151.
 Ἀπλατ', Dorice pro ἀπλητ', & hoc pro ἀπλητ' magnitudine *immensus*, *inaccessus* per syncopen τῃ σ. Th. πλέθω. πλέτ', *plenus*, vel quidam ἀπλατ', *idem*

idem esse dicunt cum ἀ-
πλαςⓈ, cui appropinqua-
re tutum non est. Th. πέλας
(adverb.) prope §. 153. &
709. α. 147. 230.

Ἀπὸ, a, ab, praepositio, genit.
regens. ἀπὸ θαιτὸς, a con-
vivio h. e. post convivium.
ἀπ' ἀρχῆς, ab initio. ε. 195.
740.

Ἀπογυμνωθῆς, part. a. 1. pass.
ab ἀπογυμνῶω, nudo. f. σι.
Th. γυμνός, ὤ, ὅ. nudus. ε. 728.

Ἀποδῶναι, a. 1. act. infinit. ab
ἀποδίδωμι, reddo. Th. δίδω-
μι, do, f. δώσω, p. δέδοκα, a.
2. ἔδων. ε. 347.

Ἀπόδρεπε, praes. imperat. de-
cere. ab ἀποδρέπω, decer-
po. f. ψω, hinc δρέπανον, ὤ,
τὸ. falx. ε. 609.

Ἀπὸ--δύσαι, exiite, spoliare,
a. 1. act. infinit. ab ἀποδύω
exiio. Thema, δύω, Linea
hæc solet τμήσιν notare. Vi-
de in δῆσαι. α. 329.

Ἀπὸ--ἐλγαι, 3. sing. a. 2. med.
subj. ab ἀφαιρῶμαι. Vide
in ἐλγαι ε. 603.

Ἀποθέσθαι, a. 2. med. infinit.
ab ἀποτίθηναι, depono. Th.
τίθηναι. ε. 760.

Ἀποθρεύσκειν, defiliant. 3.
plur. praes. subj. Th. θρέ-
σκω, falio. α. 375.

Ἀποθύμιον, invisum, alienum
ab animo. ex ἀπὸ & θυμός, ὤ,
ὅ, animus. ε. 708.

Ἀπὸ--κέρσε, incidit, 3. sing. a.
1. activ. ab ἀποκέρω decton-
deo, item decutio, spolio. Th.

κέρω. f. κερῶ, & κέρσω. Vide
in κέρσε. α. 419.

Ἀποκρύπτασθε, vel ἀποκρύπτε-
σκε, Ion. pro ἀπέκρυπτε, 3.
sing. imperf. activi α, pro ε,
ἀνώμαλον. ab ἀποκρύπτω. oc-
culto, abscondo, f. ψω, p. κέ-
κρυφα α. 2. ἔκρυβον. Th. κρύ-
πτω, abscondo. §. 157.

Ἀπολήψας, part. a. 1. act. ab
ἀπολήπω, relinquo, f. ψω, p.
φα, α. 2. ἔλιπον, p. m. λέλοι-
πα. §. 793.

Ἀπολήγοι, 3. sing. praes. act.
opt. ab ἀπολήγω, desino. Th.
λήγω. cessare facio ε. 486.

Ἀπόλλυται, 3. person. sing. ab
ἀπόλλυμαι, pereō. a. 2. med.
ἀπωλόμην, perii. Th. ὄλλυ-
μι, perdo, f. ἄλεσα, p. m.
ἔλλα & Att. ἔλωλα, a. 2. m.
ᾠλόμην. ε. 761.

Ἀπόλλων, ὤας, ὅ, Sol, eo nota-
tur, prout Latini dicunt,
Non semper ridet Apollo. Pla-
to in Cratylo derivat παρὰ
τὸ ἀπολύειν, quod nos libe-
ret a malis, nempe a frigo-
re, & sterilitate, quæ Soli tri-
bui queunt, ceu Dei orga-
no. α. 68. ε. 769. §. 14. 347.

Ἀπόλοιτ', 3. sing. a. 2. med.
optat. Vide paulo ante
ἀπόλλυται. ε. 46. 346.

Ἀπὸ--λύσαι, a. 1. act. infinit.
verbi λύω solvo. vide λύ-
σαι. α. 447.

Ἀπομέρεται, fortitur, 3. praes.
sent. Th. μέρω partior, seu
potius μέρομαι, praet. med.
ἔμμο-

- ἔμμεσθ, pro μέμωσθ, part. pass. μέμαρμαι, & Att. ἔμαρμαι ε. 576. θ. 801.
- Ἀπονοστήσαντα, acc. part. a. 1. act. ab ἀπονοστήω, *alicunde revertor*. Th. νοστήω, *redeo*. ἦσθ. ε. 733.
- Ἀποπέμπην, remittere, præs. inf. Th. πέμπω, mitto, f. ψω. p. φα. ε. 87.
- Ἀποπνύσσεια, part. præs. f. g. ab ἀποπνέω, pro πνέω poet. πνέω, f. πνύσσεια, flo, spiro. θ. 324.
- Ἀπόπροθι, adverb. procul. Th. πρὸ ante. ε. 388.
- Ἀποπτάμενϙ, a. 2. med. part. ab ἀφίπταμαι, avolo, ex ἀπὸ & ἵπταμαι, volo, as, f. πτήσομαι, a. 2. ἔπτην. a. 2. m. ἑπτάμην, part. πτάμενϙ. θ. 285.
- Ἀποπτύουσι respuunt. 3. pl. ind. præs. Th. πλύω, spuo f. πλύω, p. ἑπλύκα, a. 1. ἑπτυσά. ε. 724.
- Ἀπορνούμεναι, concitatæ, præs. pass. part. f. g. pl. num. Th. ὀρνούμι, ὀρνούμαι. pro ὀρώ, excito, f. ῥώ, vel ῥω. θ. 9.
- Ἀπορρᾶσιν, fut. 1. act. inf. ab ἀπορράω, *destruo*. item *castreo*. Th. ῥάω, profligo, *destruo*. f. σω. p. ῥράμα. θ. 393.
- Ἀπορρίψοντι, projecturo. dat. sing. f. 1. part. Them. ῥίπτω, projectio. f. ψω, p. φα, p. m. ῥήψα. α. 215.
- Ἀπορρύτι, gen. sing. ab ἀπέρρύτϙ, *deorsum fluens*, ἀπέρρύω. Th. ῥύω, idem cum ῥέω.

- fut. ῥεύσω, *fluo*. ε. 593.
- Ἀπὸ--τάμοιο. 2. sing. a. 2. med. opt. ab ἀποτέμνω. Vide in τάμοιο. ε. 423.
- Ἀποτίννυται, 3. person. singul. ατίννυμι & τίννυμαι, idem quod Th. τίω, *punio*, ὁποπό, f. σω. ε. 245.
- Ἀποτίσῃ, luat. a. 1. sub. 3. pers. Th. τίω, *punio*. ε. 258.
- Ἀποτμήξας, part. a. 1. act. ab ἀποτμήγω, *abscindo*, f. ξω, α. 2. pass. ἐτμάγην, pro ἀποτέμνω. Th. τέμνω, *seco*, ε. 188.
- Ἀπυράμενοι, *privati*, per syncopen pro ἀπυρισάμενοι, part. a. 1. med. a verbo ἀπυρίζω, *proprie abduco in montem*, Ion. pro ἀφερίζω, *extermino*, ab ὄρϙ, terminus, vel ab ὄρϙ, εϙ, τὸ, & Ion. ὄρϙ, εϙ, τὸ, *mons*. α. 173.
- Ἀποφθίμεναι, gen. sing. part. præs. ἀποφθίμενϙ, *mortuus*, per syncop. pro ἀποφθιύμενϙ, verbi ἀποφθίω, *perdo*. a φθίω, *ισω*. *perdo*. Th. φθίω, *corrumpo*. θ. 606.
- Ἀποφθινύθουσι. 3. pl. præs. ind. a φθινύθω, *perdo*. Th. φθίω. ε. 241.
- Ἀποφθόισι, *perdiderit*, 3. sing. a. 1. act. opt. Æol. pro ἀποφθίσαι, a φθίω, *perdo*, pro quo etiam dicitur φθινύθω, φθίρω. Th. φθίω. ε. 664.
- Ἀπύρεα, dat. sing. ἄπυρεϙ, οἶκος, *frigida domus*, Th. πύρε, πυρός, τὸ, *ignis*. ε. 523.

Ἀπώλεσεν, perdidit, a. i. aet. indic. Th. ἄλλυμι, perdo. f. ὀλέσω. p. ὤλεκα. Att. ὀλώλεκα. a. 2. m. ὀλόμην. p. m. ὤλα, Att. ὀλώλα. e. 244.

Ἄρ, per metathesin pro ῥά. particula expletiva, certe, utique. §. 838.

Ἄρ' pro ἄρα. Differunt ἄρα, utique, ἄρα an, & ἄρ᾽, ἄς, ἤ, precatio: item imprecatio. saepe redundat, & est μόριον συμπληρωματικόν. Vide e. 49. a. 36. 46.

Ἄρ᾽, execratio, noxa, damnum. Jonice ἄρη, ἤ. §. 657

Ἀραβεῦσαι, pl. num. part. præs. f. g. conculcantes non sine stridore, Dorice pro ἄραβῆσαι, ab ἄραβῆω, ὦ, strepitum seu fragorem edo, f. ἤσω. p. κα. Th. ἄραβῶ, u, ὅ, strepitus, proprie armorum cadentium in terram. δῦπῶ sonus corporum, aut fragor aquarum delabentium. φλοῖσβῶ sonus fluctuum in mari. ἤχῶ, sonus reciprocus, φθόγγῶ sonus vocis humanæ, βρόμῶ sonus ignis crepitantis. τόνῶ sonus fidium. πλύπῶ sonus ex percussione ortus, &c. a. 249. 404.

Ἀραιᾶς, acc. pl. f. g. ab ἀραιός, ἄ, ὄν, rarius, a, ut, ὅς. πυκνός densus e. 807.

Ἀραξα, a. i. Ion. pro ἤραξα, & ἄραξεν pro ἤραξεν a. i. ind. Jon. ab ἀράαω f. ξω. amputo, abscindo. a. 364.

Ἀραρεῖαι, pl. n. f. g. part. præt. m. ab ἀρεωπρεο, fut. Æolic. est ἄρσω (pro ἀρῶ.) unde ἄρσας, ἄρσάμεν, in præt. med. ἤρα, & facta reduplicatione ἄρηρα, Poetice ἄραρα adaptatus fuit. a. 271. 137. b. 608.

Ἀράς, acc. pl. ab ἀρ᾽, ἄς, ἤ, precatio, diræ. e. 724.

Ἀράχνης, u, ὅ, araneus, & ἀράχνιον, tela araneatum. e. 473. 775.

Ἀργαῖ, u, ὄν, Argæus, ab Ἄργῶ, εῶ, τὸ, nomen urbis in Peloponneso. §. 484.

Ἀργαλέ, pro ἀργαλέα, ab ἀργαλέῳ, u, difficilis pro ἀλγαλέῳ, ab ἀλγῶ, εῶ, τὸ, dolor, priori a mutato in g, ad vitandam κακὸφωνίαν. Th. ἔργον, opus. §. 739. 880. e. 482.

Ἀργεῖην. Vide paulo ante Ἀργαῖ. §. 12.

Ἀργειφόντης, Argi occisor, epitheton Μενεκλῆ. ex Ἄργῶ, nomen canis, & φόντης per syncopen pro φονητής, occisor, a φονέω occido, ὅτι Ἄργον τὸν κύνα ἀνέϊλε, τινέει τὰ λυαγώδη καὶ ἀτακτα ἐν θυμήματα. Est interpretatio Tzetzis, quia Argum canem sustulit, h. e. cogitationes furiosas. Th. φένω occido. e. 77.

Ἀργέτιο, Gen. Jonic. pro ἀργέτι, ab ἀργέτης, u, ὅ, piger. ab ἀργός, u, ὅ, καὶ ἤ, otiosus, idem quod ἀργός, ex eoque fa-

factum per crafin. Th. ἄργον,
opus. 9. 870. 379.

Ἄργετι, pro ἄργῆτι. dat. sing.
ab ἄργῆς, ἦτος, ἦτι, ἦτα, per
μεταβολὴν & συστολήν, ὁ,
candidus. Thema ἄργος al-
bus, 9. 541.

Ἄργην, a nominativo Ἀργῆς, ὦ,
ὁ. nomen proprium Cyclo-
pis. 9. 140.

Ἀργύρεος, ἄη, ion. argenteus
ab ἄργυρος, argentum; ab
ἀργός, est album metallum.
ἀργυρέης, dat. pl. Ion. pro,
ἀργυρέας. α. 295. 225. 9. 779.
ε. 127.

Ἀργυροδίνην, accus. a δίνη ης, ἡ.
vortex, gurgēs, h. e. argen-
teos vortices habentem, &
ἄργυρος, ὦ, ὁ argentum. 9.
340.

Ἀργυρόπεζα, ης, ἡ, argenteos pe-
des habens. ex ἄργυρος, ar-
gentum, & πέζα, Dorice
pes, vel malleolus pedis. 9.
1006.

Ἀργυρῶ, dat. sing. contracte
pro ἄργυρέῳ, ab ἄργυρος, ὦ, ὁ,
argentum ε. 143.

Ἀργυφεῖ pro ἄργυφῆ dat. sing.
ab ἄργύφης, pro ἄργυφος,
alba textura constans. ex
ἀργός, albus, & ὑφή textura,
ab ὑφαίνω vel ὑφάω, ὦ, texo.
9. 574.

Ἀργησκος, ὦ, ὁ, nomen fluvii. 9.
345.

Ἀριον, compar. n. g. ab ἀρίων,
masculino, melior in praelio
ab Ἀρης, εος, ὁ, Mars. Th.
ἀγαθός bonus, ἀρίων, ἀρι-

εος, ε. 157. 191. 205. α. 120,

Ἄρεος, gen. sing. ab Ἀρης,
Mars. varie flectitur. in
Gen. Ἄρεος & Ἀρηος, item
Ἀρης, Ἀρε, Ion. Ἀρειν, Ἀρεν,
vocativi casus ubi η muta-
tur in ε in i. contractorum.
α. 98. ε. 144.

Ἀρεσάνθε, 3. pl. α. i. med. ab ἀ-
ρέσκω, placeo. f. ἀρεσκῶ, α. i.
act. ἤρεσα. placeo, item pla-
ceo, p. ἤρεκα. ἀρεσκομαι in
α. i. med. ἤρεσάμην, & poe-
tice ἀρεσάμην, ω. placabi κ.
255.

Ἀρεῖον, α. 2. med. inf. ab αἶρω
tollo, capio. f. αἶρω p. ἤρεκα,
α. i. ἤρεα, α. 2. ἤρον. α. i. pass.
ἤρθην. f. i. pass. ἀρεθήσομαι. θ.
628.

Ἀρετή, ἡ virtus, quasi ab ἀρε-
σκω, quia per virtutem pla-
cemus. ε. 311.

Ἀρη, pro Ἀρηα, acc. ab Ἀρης
εος, ὁ, Mars. α. 457. 9. 922.

Ἀρηαι, ε. 630. α. 107. 2. person.
sing. α. 2. med. Ionice pro
ἄρη. ἀρομαι, ἄρη, ἄρηται. pro
ἄρη secunda pers. ἄρηαι. Th.
αἶρω. ε. 630. α. 107.

Ἀρηγέμεν, Ionice pro ἀρήγην,
præf. inf. ab ἀρήγω, auxilior
α. 121.

Ἀρηί, dat. sing. ab Ἀρης. Ἀρηί-
φιλος bellicosus. ab Ἀρης,
Mars, & φίλος, amicus. 9.
317.

Ἀρηία, acc. pl. adject. Mavor-
tia. ab Ἀρης, εος, ὁ, Mars.
α. 108.

Ἀρην, pro Ἀρηα. Sic in N. Γ.
legi-

legimus Σωθένν pro Σωθέ-
νν. Vide Lexicon N. T. α. 59.

333-425.

*Αερῶς, p. med. ab ἤρα. Vide
supra ἀραρῆα. §. 812.

*Αρης, Mars, genitiv. Ἀρος, &c.
παρὰ τὸ ἄρει, a tollendo.
Teutonice Krieg von Krie-
gen. Vide in Ἀρεος. α. 192.

*Αρης, gen. Ion. pro ἀρεῖς, ab ἄ-
ρα, ἄς, ἡ, dirae, damnum. it.
preces. α. 29. 128. §. 657.

*Αρητιάδην, ab ἀρητιάδης, υ, ὅ,
nomen patronymicum. α. 57.

*Αρθεῖς, a. i. pass. part. ab αἶρω,
tollo, f. εἶω. p. κα. α. i. ἤρα. ε. 549.

*Αριάδην, acc. ab Ἀριάδῃ, ης, ἡ,
nomen mulieris. §. 947.

*Αριδείκετα, acc. pl. ex ἀρί, quod
in compositione valet *valde*,
& δεικτὰ pro δεικτὰ, ex
δείκνυμι *ostendo*. ἀριδείκετον,
praclarum. ἀριδείκετ' vo-
cativ. pro ἀριδείκετα. §. 385.
543.

*Αρίζηλος, quem valde amula-
mur, ex ἀρί, valde & ζῆλος,
υ, ὅ, amulatio. Sunt tamen
qui malint pro ἀριζήλος ac-
cipere, verso δ, in ζ, clarus
praclarus. ε. 6.

*Αρίμοισιν, dat. pl. Ion. nomen
loci, Ἀριμοί. §. 304.

*Αριστῖος, nomen viri. §. 977.

*Αριστος, superl. proprie *bellico-*
sissimus, per syn. sp. vero *opti-*
mus in re quavis. ab ἀγαθός
bonus. in comp. ἀρίων me-
lior. Th. Ἀρης, Mars. ε. 583.
692.

*Αρεῖσιν, arcebit. f. i. ab ἀρεῖν,

f. εἶω, propulso. p. ἤρεσκεα, α.
358.

*Αρκίος, υ, ὅ καὶ ἡ, *promptus utilis*
sufficiens. ab ἀρκέω. ε. 368. 349.
499.

*Αρκτοῦ, Nomen proprium, acc.
ab ἀρκτός, υ, ὅ καὶ ἡ, *ursa*. per
meton. adj. pars mundi bo-
realis. α. 186.

*Αρκτῆρος, υ, *ursa cauda*, ab ἄ-
ρα, ἄς, ἡ, *cauda*, & ἀρκτός, υ,
ἡ, *ursa* ε. 608.

*Αρμα, τος, τὸ σικτυς, ab ἄρει,
αδάρτο. α. 97. 324. 342.

*Αρμαλῖν, acc. sing. Ion. ab ἀρ-
μαλῖα, ἄς, & Ion. ἀρμαλῖης,
ἡ, *cibus, demensum*. Th. ἄρει,
αδάρτο. ε. 558. 765.

*Αρμενα, apta, pro ἀρόμενα, sic
& ἀρμενος, praef. part. pass.
pro ἀρόμενος. α. 84. ab ἄρει,
απτο, fut. ἄρσω & ἀρεῖ. Sic
ἵκμεν⊕ pro ἱκόμενος, ubi est
syncope & spiritus mutatio
Æolica. ε. 405.

*Αρμονίη, compages, ab ἀρμόζω,
f. σω, *concinnum reddo*. Vide
Th. ἄρει. §. 937. 975.

*Αρίας, acc. pl. ab ἄρης, ἀρενός, ὅ
καὶ ἡ, *agnus* §. 23.

*Αρη, nomen urbis. Ἀρην. α.
475.

*Αρηήτοι, pro ἀρενέητοι, 3. sing.
praef. med. sub. ab ἀρετόμοι,
ἕμω. f. ἡσομαι, *recuso, nego*,
ε. 406.

*Αρξασθαι, a. i. med. infin. ab ἄρ-
χω. incipio. f. ξω. p. ἤρχα. α.
i. ἤρξα. ε. 779.

*Αρῆς, οῖς, 2. sing. praef. act.
subj. ab ἀρόω, ὦ, *aro*. in fut.

ἀρόω, p. ἤροα, a. I. ἤροα.
ε. 477.

Ἀρόμενον, Poët. pro ἀρόμε-
νοι, hoc Dorice, pro ἀράων,
αράε, præs. inf. ab ἀρόω,
αρο. f. ὅω. ε. 22.

Ἀρόεις, a. I. aët. subj. ab ἀρόω,
αρο. f. ὅω. a. I. aët. ἤροα. ε.
483.

Ἀροῖς, ἤρος, ὁ arator. Th.
ἀρόω, αρο. ε. 403.

Ἀρόιοι, genit. Poët. pro ἀρό-
ου, ab ἀρόω, u, ὁ, aratio. sed
ἀροῖς, u, ὁ, tempus arandi.
Th. ἀρόω, αρο. ε. 382. 448.

Ἀροῖα, pl. n. g. ab ἀροῖον, u,
τὸ, aratum. Th. ἀρόω, αρο.
ε. 430.

Ἀροῦν, præs. inf. pro ἀρόων ex-
tra crasin. ἀρόων. præs. part.
ab ἀρόω. αρο. ε. 427.

Ἀροῖα, ἡ, arbut h. e. terra a-
rata, culta. Th. ἀρόω, αρο.
ε. 117, 171. 426.

Ἀράζω, præs. part. ab ἀρ-
πάω, rapio f. ω. & Dor.
ξω. p. ἤρακα. a. I. ἤρασα.
hinc ἀρακλός, raptus, ra-
ραx. ε. 38. & 682. 318.

Ἀραξ, αῤ, ὁ, rapax. Th. ἀρ-
πάω. Hinc per metathe-
sin, est Latinorum rapax.
ε. 354.

Ἀρας, acc. pl. ab ἄρα, ης, ἡ,
falx, idem quod ἀράων.
Th. ἀράω, rapio. ε. 571.

Ἀράαι, acc. pl. rapaces quæ-
dam Dez. ab ἀράα, ας, ἡ,
raptrix. hoc ab ἀράω, ra-
pio. ε. 267.

Ἀρήκτεσι, infractis, dat. pl.

Jon. ab ἀρήκτε infractus.
Them. ῥήαα vel ῥήγνυμι,
frango, f. ξω. a. 2 ῥήαον, p.
m. ῥήγα. ε. 96.

Ἀρήται plur. num. obscuri, qui
non sunt in ore hominum,
ex α priv. particula, & ῥη-
τός. Th. ῥέω, dico f. ῥήω, p.
ῥήκα. ε. 4.

Ἀράμεν, Aeolic. pro ἀρά-
μεν, part. a. I. med. ab ἀρα,
αρο. f. ῥω, a. I. ἤρα. a. 320.
Ἀρενε, masculos. dualis nu-
meri, ab ἀρεν, vel ἀρήντας,
ἀρενας. ε. 435. ε. 667.

Ἀρτις, ι, ἡ, Diana, ab
Ἀρτις, ιδ, ἡ, nomen
Idoli, q. d. ἀρτιμής perfe-
ctus, vel, ut alii volunt,
παρὰ τὸ τὸν αέρα τέμνειν. ε. 14.
918.

Ἀρίστηα, ex ἀρτ perfectus,
integer, & ἔπ, sermo Th.
ἔπω, dico. ἀρίστης, ι, ὁ, ἡ,
verborum concinnator. Sic
& ἡ ἀρίστηα, veridica dici-
tur. θ. 29.

Ἀρ, u, ὁ, panis. ε. 440.

Ἀρσάμεν, part. a. I. med. ab
ἀρύωμι, haurio. Th. ἀρύω,
vel ἀρύτω, f. ω. haurio. ε. 548.

Ἀρχω, impero, f. ξω. p. ἤρχα.

Ἀρχομαι, incipio. imperf.
ἤρχομαι. perf. ἤρχαμ. a. I.
ἤρχην. a. I. m. ἤρχαμ Ἀρ-
χοῦ, pro ἀρχοῦ. incipe.

Hellenismus, ubi Infiniti-
vus præs. ponitur pro im-
per. Ἀρχομεῖ, præs. sub.
med. pro ἀρχομεῖα. Th.

Ἀρχῇ, ἡς, ἡ, principium.
ε. 382.

ε. 382. & 707. §. 1. 36.

Ἀς, acc. pl. ab ὅς, ἡ, ὁ, qui, quæ, quod, Art. subjunct. α. 6. §. 187.

Ἀσβεσθῶ, ὁ ἢ ἡ, qui extingui nequit. ex α priv. & σβεσθός, ex σβέννυμι. f. σβέσω. *extinguo*, p. ἔσβηναι, a. 1. ἔσβισα. §. 849. 852.

Ἀσβολῶ, υ, ὁ, nomen proprium auguris. α. 185.

Ἀσίη, limosa, Ionice, pro Ἀσία, ας, ἡ, ab ἄσις, ἰως, ἡ. *limus*. ab ἄζω exsicco. §. 359.

Ἀσκητός, ἡ, ὄν, nomen verbale, *exercitatus*, elaboratus, ab ἀσκέω *exerceo*. ε. 544.

Ἀσκη, dat. pro Ἀσκηῶ Ion. nomen proprium pagi montani, in quo Hesiodus fuit educatus ἄσκη, ας, ἡ, quercus sterilis. ε. 638.

Ἄσπον, Adverb. *propius*, pro ἔγγυς, prope, in comparativo ἔγγυν, & ἔσπον, quod etiam dicitur ἄσπον. in neutro genere ἔσπον & ἄσπον. §. 796.

Ἀσπασίως, Adv. *libenter*, cum *amplexi*: ab ἀσπάζουαι, f. ἀσπομαι. *amplector*. α. 45.

Ἀσπατός, ὤ, ὁ, amplectendus, optatus, ab ἀσπάζομαι, *amplector*. α. 42.

Ἀσπεῖ, υ, ὅς, ἡ, quem assequi nequeas, immensus, ut ἀσπετον ὄλκον, *ingentes opes*. ex α priv. & ἔσπομαι, pro ἔπομαι, *sequor*, *consequor*, *assequor*, ε. 377. §. 694.

Ἀσπί, gen. ac. ἀσπίς, ἰδῶ, ἡ, *scutum*, hinc ἀσπίζω *sci-*

to defendo. α. 417.

Ἀστυφής, φέ, ὁ, ἡ, pro ἀστυφής, *immutus*: utrumque est usitatum. Th. στέφω, *affiduo morbo*. item *contumelia afficio*. hinc ἀστυφής *firmiter*. θ. 812. 748.

Ἀστέρα, accusat. ab ἀστήρ, ἰδῶ, ὁ εἰν Stern. θ. 381.

Ἀστέρην, η, ης, ἡ, nomen mulieris proprium, q. d. *Stellatam*. §. 409.

Ἀστερόν, §, pro ἀστερόεντα, stellis ornatum, §. pro τ, ob frequentem spiritum asperum, ab ἀστερός, ἰογα, εν, *stellis plenus*, α, κατ. §. 127. 470. ε. 546.

Ἀστεροπῆ, dat. sing. ab ἀστεροπῆ, fulgur. Poëtis idem quod ἀστραπῆ, ab ἀστράπω, *fulguro*. f. ψω. in a. 2. ἡστραπον. prxt. med. ἡστραπα. Hinc est ἀστραπῆ, & poëtice ἀστεροπῆ, & ἀστρωπητής, *fulgurator*. ab ἀστεροπῆ, α. 322. §. 390. 691.

Ἀστήρ, ἰδῶ, ὁ, Stella, ε. 415.

Ἀστρα, pl. ab ἀστρον, τὸ, *astrum*, *fidus*. Th. ἀστήρ, ἔσος, ὁ, Stella §. 110. 382.

Ἀστροῦ, υ, ὁ, nomen proprium viri. §. 376. 378.

Ἀστυ, ἰδῶ, τὸ *urbs* quintæ simpliciū. Hinc Latinorum *astutus*. hinc ἀστῶ, *elegans*, *bellus*, *scitus*. §. 91.

Ἀσύμφωτος, *incommodus*, *noxius*, ασύμφωτος, *commodus* Th. φέρω, f. εἶσω, *fero*. ε. 780.

Ἀσφαλές, tutum. n. g. hinc ἀ-

- εφαλέως, tuto. Adv. Them. σφάλω, everto, 9.128.86.
- * Ασφοδύλω, dat.ab ασφοδύλος, υ, ο, *genus plantæ*. ε. 41.
- * Ασχίτον, acc. ab ἀσχετος, υ, ο, qui coërceri non potest, ex a privat. & ἴχω seu χέω, con-
tineo, coërcéo. Th. ἔχω, ha-
beo. 9. 832.
- * Αταισι, dat. pl. Ion. pro ἄταις, ab ἄτη, υς, ή, *damnum*, ab ἁτάω, *lædo* ε. 411.
- * Ατάλλων, præf. part. ab ἀτάλλω, *cresco*, *delicate more pueri alor*. Th. ἀταλός, υ, ο, *teper*, juvenilis. ε. 130.
- * Ατάρ, conjunctio, vel αὐτάρ Poëtice, idem quod in pro-
sa ἀλλά, *sed*, vel δέ. α. 470. 9. 198.
- * Ατάρβητος, intrepidus, a τάρ-
βέω, *perterrefacio*. Th. τάρ-
βος, εος, τὸ, *terror*. α. 110.
- * Αταρτηρός, noxius, pro ἀτηρός, υ, ο, per pleonasmum syllabæ ταρ. Gen. Ion. ἀταρτηροῖο. Th. ἄτη. *damnum*, & hoc ab ἁτάω, ω, f. ήσω. *lædo*. 9. 610.
- * Ατάδαλος, υ, ο, κη' ή, improbus, ὅπερ θάλλη ή ἄτη, ubi viget *noxia*. hinc ἀταδάλια, *peccatum*, protervia. *stultitia*. εἰνέκ' ἀταδάλις propter improbitatem. 9. 996. ε. 259. 133. 9. 269. 516.
- * Ατενεί, *intento* ab ἀτενής, in-
tentus, ex α. intensivo, quod est ex ἄγαν valde, & τείνω, *tendo*. f. τενώ, p. τέτακα. 9. 661.
- * Ατεκνος, ὁ κη' ή, *carens sobole*.
- α τέκνον, υ, proles. Th. τίκτω f. τέξω, pario. α. 2. ἔτεκον, p.m. τέτοκα. ε. 600.
- * Ατιε, *sine*, absque, idem quod ἀνευ, χωρὶς, δίχα. ε. 91. α. 15.
- * Ατιεπῆ acc. sing. ab ἀτιεπής, εος, ὁ κη' ή, *injucundus*. Th. τέρεπω *delecto*. ε. 645.
- * Αλῆ, υς, ή, non tantum *damnum* significat, ut est proverb. ἐγγύα, παρὰ δ' ἄτη, *sponde, præsto noxa est*: sed etiam *peccatum*. Ἰλιad. ἰῶτα. v. 119. ἄτησιν. dat. pl. Ion. pro ἄταις. Th. ἀτάω, ήσω, *lædo*. ε. 229. 214. 350. ε. 93.
- * Ατιμήσουσι, dehonorable, ab ἀτιμάω, f. ήσω hoc ab ἀτι-
μῶ, inglorius, quod est α-
τίω, honoro f. τίσω, præt. act. τέτικα. præt. pass. τέτι-
μαι, unde est τιμή. ε. 183. 9. 395.
- * Ατιτάλλεμεναι, Dorice pro ἀτι-
τάλλειν, per epenthesein τῆ τι, ἀτάλλειν, præf. inf. *delicate nutrire*. Vide paulo ante ἀ-
τάλλων. 9. 480.
- * Ατλαγενέων, gen. pl. ab Ἀτλα-
γενής, εος, ὁ, ή. *Atlante natus*. ab Ἀτλας, αντος, ὁ, & γείνα-
μαι, *nascor*. 9. 509. 517. ε. 381.
- * Ατλαντις, dos, ή, *filia Atlantis*. 9. 938.
- * Ατμῆ, dat. sing. ab ἀτμή, ή va-
por. Th. ἀτμός, υ, ο, *flatus* ab ἄω *spiro*. epenthesis lireræ τ. 9. 362.
- * Ατον πολέμοιο, *insatiabilem bello*, ab ἄτος, ὁ, ή, ex α. pri-
vat.

vat. & ἄδω, satio. α. 58.

Ἀτρεμέωσι, 3. pl. præf. subj. ab ἀτρεμέω, *immotus maneo*. f. ἦσιν. Th. τρέ . τρέσω. tremo. ε. 537.

Ἀτρος, Nomen proprium Parcae, quæ sic dicitur a *minime parcendo*, κατ' ἀντίφρασιν. ex α priv. & τρέπω *verto*, quod non possit verti & averti. α. 159.

Ἀτρυγέτοιο, gen. Ion. pro ἀτρυγέτω. ἀτρυγέτος, *sterilis, non fructuosus*, ex α priv. & τρυγή. *tritium, vinetia*, ubi nullus est fructuum proventus. 9. 413. 808. 241. 132.

Ἀτρυτάνη, idem quod ἀτρυγής, ἡ ἀτρυτος, *indomita, q. d. nullis laboribus exhausta*: Epitheton Minervæ. Them. τρύω, *terro* 9. 925.

Ἀῦ, iterum, adverb. ε. 293. α. 51.

Ἀυαλός, υ, ὁ, *ficcus*, idem quod αὔος. Th. αὔω, *ficco*. ε. 586.

Ἀυγάσαι, respicies. Ionic. pro αὐγάσῃ, 2. sing. fut. 1. mod. indic. ab αὐγάζομαι *video*, illustror. Them. αὐγή, ἡς, ἡ, *splendor, lux*. ε. 476.

Ἀυδή, ἡς, ἡ, *vox*, quasi ab αὔω, *clamo*. 9. 39. ε. 61. α. 278.

Ἀῦν, acc. ab αὔος, ἡ, ον, *ficcus*. Th. αὔω *ficco*. ε. 458.

Ἀῦθ', pro αὔθι, *rursus*, ab αὔ, *rursus*. αὔθις, idem quod αὔθι, *iterum*. Attice scribitur per θ. Ion. vero per τ. α. 181. ε. 5035. 9. 435.

Ἀυλακ', acc. sing. pro αὐλακα,

ab αὐλαξ, ακος, ἡ, *fulcus*. Dorice ἄλαξ, ε. 441.

Αὐλῆς, genit. sing. ab αὐλή, ἡ, *caula, domus, aula*. ε. 730.

Αὐλητῆρι, dat. sing. ab αὐλητής, ἦρος, ὁ, *tibicen*, ab αὐλός, ὤ, ὁ, *tibia* α. 283.

Αὐλίδας, genit. ab Αὐλίδε. Nomen loci. αὐλῆς, *tibia capio*. ε. 649.

Αὐλῷ, genit. sing. ab αὐλός, ὤ, ὁ, *tibia*. α. 181.

Ἀῦον, acc. sing. Vide αὔην. ε. 741.

Ἀῦραι, nom. pl. ab αὔρα, ας, ἡ, *aura, ventus levior*. ε. 668. 9. 872.

Ἀῦριον, *cras*, adverb. μεταύριον *perendie*. ε. 408.

Ἀῦσαλέη, *sicca*. idem quod αὔη. vide paulo ante α. 265.

Ἀῦτε, adverb. *rursus* αὐτ' pro αὔτε, *iterum porro*. αὔτις, *rursus*. Th. est αὔ, *rursus*, 9. 47. ε. 295. 9. 654.

Ἀῦται, pl. num. f. g. ab αὔτος, αὔτη, τῷτε, *hic, hæc, hoc*. 9. 263. 362.

Ἀῦταρ, sed. Vide supra ἀτάρ. ε. 63. 82. 89. 120. &c.

Ἀῦτε, pro αὔ, *rursum*. adv. ε. 126. 243.

Ἀῦτεον, pro ἡῦτεον. *resonabant*. Dorice. 3. pl. imperf. act. ab αὔτεω *clamo*, ab αὔτη, ἡς, ἡ, *clamor*. Th. αὔω, *clamo*. α. 309.

Ἀῦτέων, Ion. pro αὐτῶν, in f. g. ab αὐτός, *ille*, τῇ, τὸ. α. 237.

Ἀῦτῆς, Ion. pro αὐταῖς. α. 237. 9. 64. 470.

αὐτῆς, gen. sing. ab αὐτῇ, *clar-
mor*. Th. αὐῶ, *clamo*. α. 346.
433. 459.

αὐτίκα, adverb. *statim*. Th. αὐ-
τός, ipse ε. 70. 217.

αὐτίς, adverb. *rursum*. Th. αὐ,
rursus. ε. 384. α. 257.

αὐτόγυον, ε, τὸ, est pars aratri,
quod vocatur *dentale*: est
lignum, cui *Vomer* includi-
tur. *Vomer* est qui terram
scindit, & liras ducit. *Buris*
est curvamen aratri, quod
vomerem excidit: *στῖβα* ve-
ro est aratri manica cete-
teroquin *dentale* est etiam
veluti *cratis dentata*, qua
semina arvo injecta obru-
untur, lirasq; æquantur. Th.

γύα & γήα, ας, ῃ, *argum.* ε. 431.

αὐτόθι, *ibi*, adverb. ab αὐτός,
ipse ε. 96.

αὐτομάτη, sc. ἄνευ. *spontane-*
ως αὐθις. h. ε. ager inara-
tus ferebat fruges, αὐτόμα-
τος *spontaneus* ex αὐτός, &
μάτη. frustra temere item
sine consilio, quod sponte
sua provenit. αὐτόματοι,
non accersiti, sponte veni-
entes. ε. 103. 118.

αὐτονόμη, nomen mulieris.
Latine *libera*, *sui juris*. 9.
258.

αὐτονόη, acc. ab αὐτονόη, no-
men mul. q. d. *qua ipsa in-*
telligit. α νόη, ῃς, *mens*. θ.
977.

αὐτός, ipse, ε. 268. 331. α. 69. θ.
72.

αὐτοσχεδόν, *prope*, idem quod
σχεδόν. Adv. ε. 190.

αὐτοφυῆς, εὖς, ῃς, ὅ, ῃ. *sua sponte*
enatus. ex αὐτός, & φύω,
gigno. 9. 813.

αὐτῷ, dat. sing. ab αὐτός, ipse.
αὐτῷ pro εαυτῷ. ε. 56. 291. 294.

αὐτῶς, Adv. *frustra*, item *simi-*
liter. pro ὁσαύτως. Th. αὐ-
τός, ipse. 9. 402. 600.

αὐχένα, acc. sing. ab αὐχὴν, ἐ-
νος, ὅ, *cervix*. ε. 813.

ἄφ', pro ἀπό, ab. α. 374. 392.

ἄφατοι, pl. num. non clari, qui
non volant per ora viro-
rum. ex α priv. & φατός, di-
cendus. φημι, *dico*. ε. 3.

ἄφαιρότατοι, *imbecillissimi*.
Th. ἄφαιρος, ῃς, ὅ. *imbecil-*
lis, ε. 584. φαῦρος *Dorice*
pro φαῦλος *vilis*, *nullius pre-*
ti. Attice φλαῦρος. α. est in-
tensivum ἐπιτατικόν. ex ἄ-
γαν.

ἄφαιρο, abstulit. 3. sing. a. 2.
med. ab ἀφαιρῶμαι, *aufero*,
hinc ἄφαιρσα, f. g. part. a. 2.
act. ab ἀφαιρέω, *aufero*. Th.
αἰρέω, *capio*, ἤσω, p. ἤρηκα,
a. 2. εἶλον. 9. 443. ε. 94.

ἄφενος, ὅ, vel τὸ, *divitia ex uno*
anno collecta, πλῆτος ex
multis annis. ε. 24. 635. 9. 112.

ἄφθιτος, incorruptibilis, idem
quod ἄφθαρτος. Th. φθίω, f.
ῃσω, vel φθίω *corrumpo* hinc
ἄφθιτα μῦθια *perpetua con-*
silia, θ. 545. 389. 397.

ἄφθονος, ε, *invidia carens*, co-
piosus. Th. φθόνος, ῃς, ὅ, *in-*
vidia. ε. 118.

ἀφίκετα, rediit, 3. sing. a. 2.
med. & ἀφίκεται, 2. pl. a. 2.
med. sic ἀφίκανται, 3. pl. a. 1.
med.

med. subj. verb. ἀφικνέσθαι.
pervenio. Th. ἰκνέσθαι, ve-
nio. f. ἵξομαι. præt. ἵγμαι, a.
2. med. ἰκόμεν. α. 38. 378. 9.
652.

Ἀφνός, dives, poëtice pro ἄ-
φνός. Th. ἄφνϙ, divitiæ.
ε. 453. 306. 9. 974.

Ἀφραδίας, stultitiis. ab ἀφρα-
δής, *inconsultus*. Hinc regu-
lariter ἀφράδεια, pro quo
Ionic. ἀφραδία & ἀφραδίη,
imprudentia, inopia consilii.

Th. φράζω dico. ε. 133 328.

Ἀφρογενεῖαν, ex spuma pro-
gnatam, ab ἀφρός, spuma, &
γένος. hoc a γείνομαι, na-
scor. Epitheton Veneris.
Sed omnino metrum vide-
tur postulare ut sit ἀφρογε-
νῆ. 9. 196.

Ἀφροδίτη, ης, ἡ, Venus ita di-
cta quod e maris spuma or-
tum habuerit. ε. 65. 9. 989.

Ἀφρός, ὤ, ὁ, spuma, α. 389. 9. 107.

Ἀφρων, ονος, ὁ, ἡ, *amens*. ex α
priv. & φρήν, ενός, ἡ, *mens*. ε.
208.

Ἀφύσσει, pro ἀφύσσει. α. 1. act.
infin. ab ἀφύω *haurio*. f.
σσι. pro quo etiam dicitur
ἀφύσσω, ξω. ε. 611.

Ἀχαιοί, Achivi, quasi ab ἄχος,
τος, τὸ, *maior, sollicitudo*. ε.
649.

Ἀχελώϊος, υ, ὁ, *nomen fluvii*. 9.
340.

Ἀχέων, præt. part. *dolens*. ab
ἄχεύω, idem quod ἄχτω, f.
ήσω, *doleo*. Th. ἄχος, τος,
τὸ, *dolor*. ε. 397.

Ἀχέων, præt. part. ab ἄχτω &
ἄχεύω, idem significant. α. 93.

Ἀχϙ, τος, τὸ, *pondus*. ε. 690.

Ἀχιλλῆα. pro Ἀχιλλέα poëtice,
ab Ἀχιλλεύς, Achilles. q. d.
ἄχος τῷ λαῷ, *sollicitudo pro*
populo. 9. 1007.

Ἀχλὺς, ὕος, ἡ, *caligo*. α. 264.

Ἀχνύμενος, part. præt. ab ἄχνυ-
μαι, idem quod ἄχτω, do-
leo. Th. ἄχος, τος, τὸ, *dolor*.
maior. α. 435. ε. 623.

Ἀχος, τος, τὸ, *dolor*. α. 457.

Ἀχεῖος, inutilis. Th. χεῖλα, ας,
ἡ, *necessitas, utilitas*. ε. 401.

Ἀχεῖτες pro ἄχεῖος poëtice,
facta dialysi τῶν εἰ in ηῖ. ε.
295.

Ἀψ. *retro*: item *statim*. Ad-
verb. ἀψ ἵέναι, *refroire*. α.
257. 9. 169.

Ἀψευδία, acc. sing. ab ἀψευ-
δής, τος, ὁ, ἡ, *mentiri nesci-*
us, verus. Th. ψεύδα, fallo,
facio mentiri. f. σσι. pro-
pter dimensionem metri
hic legendum est ἀψευδῆ. 9.
233.

Ἀψω acc. sing. ab ἀψίς, ἴδος, ἡ,
curvatura in rota. Th. ἀπλω,
necto. ε. 424.

Ἀψορρῶν, *reciprocī, refluentis*,
ab ἀψορρῶος. Dicitur et-
iam ἀψορρῶος, ex ἀψ, ad-
verbio *versus*, & ῥῶος flu-
xus, a verbo ῥέω *fluo*. in fut.
ρεύσω. in præterito medio
ῥῥῶα, unde est ῥῶος, υ, ὁ, &
contracte, ῥῶς, *fluxus*, ῥοῆ,
ἡς, ἡ. idem. item *fluentum*.
9. 776.

B.

ΒΑΐζοντ', præf. part. allo-
quentes pro βάζοντες, &
hoc pro βάζοντας, a βάζω,
loquor. f. σω & ξω p. χε at-
que ita ponitur accusativus
dualis pro accusativo plu-
rali. Sed videri posset
mendum, quia præcedit τὰ
non τὰ. Tum pro ἐπέεσι es-
se potest ἱεραῖς, quod æque
usitatum est. confer Ὀδυσ.
δ. 597. Nulla est hic hujus
anomalix necessitas. ε. 184.
786.

Βαθύς, εἶα, ὁ profundus, a, um.
Th. βάθος, εος, τὸ, profundi-
tas. α. 288.

Βαθυδίνην, acc. sing. βαθυδίνης, α,
ὁ, habens vortices profun-
dos. Th. δίνης, ης, ἡ, aquarum
vortex, gurges, & βάθος,
profundus. ε. 169. ὁ. 133.
338.

Βαθυρρεῖταιο, Æolice pro βαθυρ-
ρεῖται, a βαθυρρεῖταις, α, ὁ, pro-
funde fluens, ex βάθος, pro-
fundus, & ρέω, fluo, σω. ὁ.
265.

Βαθυχαίτης, α, ὁ, qui densam ha-
bet casariem a χαίτη, ης, τὸ,
proprie juba in equo. per
metaph. coma, casaries. &
ἐκ βάθος, εἶα, ὁ, profundus, den-
sus. ὁ. 977.

Βαῖνοι, ascenderit, præf. opt. βαί-
νη. 3. præf. sub. verbi βαίνω,
eo f. ἐήσαμαι, p. ἐβήκα, α. 2.
ἐβην. ε. 326. 569.

Βαινισέων, eunibus, Ionice
pro βαινισῶν, gen. pl. part.

præf. f. g. a βαίνων, ἔσα, βαί-
νον. Th. βαίνω eo α. 232.

Βαιὼν, paulisper, a βαιός, ὤ, ὁ, παρ-
vus. prov. χάρις ἐμοῖσιν ὀπη-
δεῖ, gratia compendiosa con-
sequitur. confer ε. 141. h. e.
brevia sunt grata. ε. 416.

Βαλάνες, acc. pl. a βάλας, α, ὁ,
glans. ε. 231.

Βάλεν, demisit. 3. sing. a. 2. αὐτὸ
a βάλλω, jacio. f. λα. p. βέβλη-
κα, α. 2. ἐβαλον, & βάλοιο, 3.
sing. a. 2. med. opt. βάλλεο,
præf. imperat. pass. pro
βάλλη, Ion. p. m. βέβηλα.
βάλλ' α. 254. α. 384. ε. 432. 107.
295.

Βαρύαν, accus. sing. βαρὺς, εἶα, ὁ,
gravis, Them. βάρος, εος, τὸ,
pondus, onus. ε. 16.

Βαρύθει, gravatur, a βαρύθει
idem quod βαρύνω, gravor,
a βαρὺς, gravis. Them. βάρος
onus. ε. 213.

Βαρυκτύπος, α, ὁ, gravistrepus,
graviter fremens a κτύπος,
factum ex τυπέω, resono.
Th. τύπτω, verbero. ε. 79. ὁ.
818.

Βασιλευμέν, præf. inf. Ion. pro
βασιλεύειν. a βασιλεύω, impe-
ro f. σω. Th. βασιλεύς, εος, ὁ,
Rex. ὁ. 883.

Βασιλεύς, εος, ὁ, Rex, q. d. βάσις τῆ
λαῶ, fundamentum populi.
Βασιλῆος, Poëtice pro βασιλέ-
ος. ὁ. 886. βασιλεὺς. dat. pl. ε.
200.

Βασιλήϊον, regale pro βασιλειον,
Poëtica dialysi, a βασιλεύς,
Rex, ε. 125.

Βασιλῆϊα, accus. sing. a βασι-
ληϊς. ἰδ. ④, ἡ, regius, a, um.
adjective capitur. ⑨. 462.
892.

Βεβαῦτες, stantes. a βᾶω (pro
βαίνω, eo) præt. βέβακα, part.
præt. βεβαῖς per syncopen
τῷ κάππα, vel crasin, pro
βεβηκῶς. Vide in βαίνοι, α.
307.

Βεβριδυῖα, ingravescens, præt.
med. part. g. f. a βεβριδυ, sum
gravis, f. βρίσω, præt. med.
βεβριθα. α. 160.

Βέλια, τελα, acc. pl. a Βέλος, εος,
τὸ, telum. ⑨. 684.

Βέλτερον, melius, a βέλτερ ④.
poëtice pro βελτίων, comp.
ab ἄγαθος, bonus. superl.
βέλτιστ ④, optimus. ε. 363.

Βαλλεροφόντης, fuit Glauci re-
gis Ephyræ filius, inclyto
decore conspicuus, & vir-
tute maxima. Vide supra
Ἀργειφόντης. ⑨. 325

Βένδεα, acc. pl. a βένδοις, εος, τὸ,
profunditas. Th. βάδοις, εος,
τὸ, idem. ⑨. 365.

Βῆσαν, descenderunt, pro ἔβη-
σαν, 3. pl. a. 2. act. a βαίνω, eo.
Vide βαίνοι. ε. 192.

Βήαγης, vallibus, & βήαγην,
dat. pl. Ion. Th. βήαγαι, αἱ,
βαλλες. hinc βηαγήεις, εντος, ὅ,
saltuosus. ε. 108. 387. ⑨. 860.
865.

Βέχε, ingrediens, part. a. 2.
act. a βέχημι. Th. βαίνω, eo.
Vide βαίνοι. α. 323.

Βέλανος, οἶνος, vinum Bibli-
um, posset videri vinum

Theologicum: Tzetzes ait:
ἀπὸ βελίας ἀμπέλων Θρακίας,
a vite Thraciæ, quæ dicta
fuit βελία. ε. 587.

Βίη Ion. pro βία, vis, fortitudo.
Fortitudo Herculis, h. e.
fortis Hercules, βίηφι, φη est
paragoge poëtica & reddit
vocem ἀκλυτον, quamvis in
dativo ἰὼτα subscriptum
maneat. ε. 147. α. 75. ⑨. 496.
882.

Βίῳ, βίη, ὁ, vita. ε. 31. 314. 599.

Βιότοι, victus, gen. Ion. pro
βιότῳ, a βίωτος, υ, ὁ, vita. Th.
βίῳ, vita. ε. 299. 474. ⑨.
605.

Βλαβερός, ὤ, ὁ, noxius, a βλά-
πτω, ψω, ἔδο. ε. 363.

Βλάπτη. 3. pers. præt. sub. verbi
βλάπτω, f. ψω, ἔδο, noceo,
p. φα. α. 2. ἔβλαβον. α. 1. ἔβλα-
ψα, hinc α. 1. part. βλάψας. ε.
256. 281. 191. ⑨. 89.

Βλεφάρον, gen. pl. a βλέφαρον, υ,
τὸ, palpebra. α. 7. ⑨. 910.

Βλοσυροῖο, terribilis, gen. Ion.
pro βλοσυροῦ, a βλοσυρός, ὤ, ὁ.
terribilis aspectu. ὁ τὸ βλέμ-
μα ὑπασύρων, Th. σύρω, εῷ,
traho. α. 147. 175.

Βοᾶ, rebeat, nempe echo in syl-
va. 3. sing. præt. a βοάω, ἔησα,
clamo. ε. 509.

Βοιωτοί, Boeotii, nomen gentile.
a βοιωτῶν. α. 24.

Βολάων, ἰκτυια. a gen. pl. Ἄολ.
pro βολῶν, a βολή, ἡς, ἡ,
ictus. Th. βάλλω, jacio. ⑨. 683.

Βορέας, pro βορέη. Æolice,
αἱ βορέας, Latine, Boreas.
Βορέας

Πορβίνδ / & βορέω, Ion. pro βορέω, acc. βορέην, pro αν. ε. 504. θ. 379. 870.

Βόσκουσι, pascunt, a βοσκήω, f. ήσω, p. βοέσκημα. θ. 595.

Βότευς, vos, θ. βοτρυς, κβα, acc. pl. βότευας. ε. 609. α. 294.

Βυκέλος, u, & Dorice βυκέλος, bubulcus, hinc βυκολίας, armenta boum. θ. 445. ex βῦς, bos, & κέλον, τὸ, cibus. θ. 293.

Βύδορα, *bovus nocentes*, a sing βύδορος, θ. η' ή. boves exco- rians. ex βῦς & δέγω exco- rio. ε. 502.

Βυλεύσαντι, dat. sing. a i. part. a βυλεύω, *consilium do*, f. εύ- σω. Them. βυλή, consilium. ε. 264.

Βύλῃαι, 2. sing. præs. medii. Io- nes formant secundam sin- gularem a tertia βύλῃται extrito τῷ τ. atque ita pro βύλῃ usurpant βύλῃαι, a βύλομαι, βύλει, volo f. ήσω- μαι, p. βεβύλημαι, a. i. pass. βεβύληθην. ε. 645.

Βυλήσιν, βυλήσι, dat. pl. Ion. a βυλή, ής, ή, consilium. ε. 16. 79. 9. 318.

Βῦς, Dorice, βῦς, θ. ή, bos, vac- ca, g. βοός, acc. βῦν, βοβει, dat. pl. βυσιν, & βοέσσιν. gen. pl. βοῶν, pro una syllaba, acc. pl. βῦς, & βοάς. ε. 346. 404.

Βόων, clamabant. pro βόων, 3. pl. imperf. aet. a βοάω, ω. clamo. f. ήσω. α. 243.

Βοώτις, ιδ. θ. ή, cui bovini sunt oculi & magni, ideoq; ve-

nusti. ex βῦς, & ὠψ, ὠπός, θ. oculus. Th. ὀπτομαι, video. p. m. ὀπα. θ. 355.

Βοωτεῖν, præs. inf. a βοωτέω, bo- bus agitatiss aro. a βῦς, βοός, bos, & ὠδέω, f. ήσω, & ὠσω, trudo, pello. ε. 389.

Βραδίων, tardius, a βραδύς, έος. θ. tardus. Comp. βραδύτε- ρος & βραίστων pro βραδίων. Superl. βραδύτατος & βρά- διτος. ε. 526.

Βράχει, 3. sing. a. 2. aet. βράχω, *sonum & strepitum edo*, ver- bum ὀνομασποποιημένον. α. 423.

Βριάει, 3. pers. ind. verb. βρι- αίνω, f. άσω, robustum red- do, potens sum. ε. 5. 9. 447.

Βριάριος, u, θ. Attice pro Βριά- ριος, u, θ. nomen viri, quar- tæ simplicium. ex βρι par- ticula intensiva *valde*, & ἄρης *Mars*. q. d. valde mar- tius. θ. 714. 817.

Βρίθαι, implere. Vide supra βεβριθῆα. βριθόμενος, ab eo- dem verbo derivatur. ε. 464. α. 300.

Βρισάματος, u, θ. qui gravat *currum*, ex βρίθω, gravo, & ἄρμα, τος, τὸ, currus. α. 441.

Βροντή, ή, tonitru. Βροντής, ή, θ. nomen viri. vel Cyclopis. hinc βροντάω, ήσω, tono. 9. 72. 458. 140. 845.

Βρότις, u, *humani*, hinc & βροτήσιος. idem. Th. βροτός, ή, θ. mortalis. ε. 15. 414.

Βροτέντα, acc. sing. a βροτέει, *sanie respersus*, a βρότος, sa- nies,

nies, tabum, cruor; quod est mutato accentu ob mutatam significationem a βροτός, quod sæpius legitur in plurali numero βροται, mortales. α. 367.

Βροτοῖσι, dat. plur. a βροτός, ὤ, mortalis. ε. 24. 212. 9. 218.

Βροτολογόν, hominum pestem, a λογός, ὤ, ὅ, perniciosus, pestis, & βροτός, ὤ, ὅ, mortalis. α. 333. 435.

Βρώσις, τῶς, ἡ, cibus, a βρώσκω, βιβρώσκω *consumo*, comedo. f. βρώσω. p. βέβρωκα. præt. pass. βίβρωμαι. unde est βρώμα αὐλικόν, Hofbiblein. a βέβρωσαι est βρώσις, εἶ, ἡ, esca. item tinea, βρώσι. 9. 797. α. 395.

Βυροδομεύων, mentibus altis meditans, a βυροδομεύω proprie *profunde struo*, *fundamenta probe jacio*, quod inprimis architecti faciunt in locis palustribus. Deinde per metaphr *profunde cogito*, *machinor*. compositum ex βυρός, ὤ, ὅ, Ionice pro βυθός, ὤ, ὅ, *fundum pars ima*; & δομεύω, pro δομέω, *ædifico*. Th. δέμω struo. in præt. med. δέδομα, unde est δόμη, ὤ, ὅ, *domus*, &c. α. 30.

Βωμός, ὤ, ὅ, ara. ab Hebr. מִזְבֵּחַ altare in excelsis exstructum ab idololâtris. prov. φίλῳ μέχρι βωμῶν, *amicus usque ad aras*. α. 70. ε. 135. 9. 4.

Γ.

Γαῖ, pro γαῖα, seu γαίη ἡ, terra, tellus. gen. γαίης Jon. pro γαίης. 2. 117. ε. 19. 70. 161. 9. 147. 427.

Γαίῃ, ὤ, ὅ, terram continens. Dicitur & pro eodem contracte γαῖχ, & γαῖχ, ex γαῖα. terra, & ἔχω, contineo. 9. 15.

Γάλα, γάλακτι, τὸ, lac. ε. 588.

Γαλαζαύρη, nomen proprium mul. 9. 353.

Γαλάτεια, nomen mul. 9. 250.

Γαλήνη, nomen mul. 9. 244.

Γαμβρόν, acc. sing. a γαμβρός, ὤ, ὅ, gener. 9. 818.

Γαμεῖν, præt. inf. verbi γάμω f. ἡσω, uxorem ducō, ε. 697, Γαμετή, uxor, nupta; ac γαμέτης, ὤ, ὅ, maritus. Th. γάμω, ὤ, uxorem ducō. ε. 404.

Γαμοῖτο, γαμέοιτο γαμοῖτο, nbat. præt. opt. pass. a γάμω. ε. 696.

Γάμη, γάμω, ὅ, vel γάμω, οἱ, nuptiæ. ε. 695. 9. 603.

Γαμψάνυχες, nom. pl. a γαμψάνυξ, cui curvi sunt ungues. ex γαμψός, idem quod καμψός, incurvus, inflexus, Th. κάμπω. f. ψω, p. φα, flecto, incurvo, & ὄνυξ, uxor, ὅ, unguis. α. 405.

Γάρ, enim, nam, namque. conjunct. ε. 5. 14. 21. &c.

Γατῆς, εἶ, ἡ. γατῆς, ventres fruges consumere nati. 9. 26.

Γ', pro γε, quidem, certe. syllabica adjectio. ε. 736. 185. 144.

Γε.

Γεγάασι, 3. pl. præt. med. a γάω, in præt. med. γέγαα. Th. γείνομαι. gignor. ε. 108.
 Γείνατ', pro γείνατο, produxit. a. 1. med. in prima persona, ἐγενάμην. & γείνασθαι, a. 1. med. infinit. γιγνώμεθ' & γείνοσθ' imperf. med. Th. γείνομαι, nascor. 9. 185. & 82. ε. 769. α. 88. 49. & c.
 Γείτων, ενϙ, ὁ καὶ ἡ, quasi ex γέα, terra, & ἑταῖρος, ὁ, sodalis, amicus. q. d. γείτονες, sodales ejusdem telluris. accus. sing. γείτονα, & γείτοσι, dat. pl. ε. 23. 398. 699.
 Γελά, 3. pers. præf. a γελάω, rideo, f. ἄσω. γελάωντες, pl. num. præf. part. Poëtice pro γελάωντες. posito o antea, & retracto accentu. 9. 40. α. 283.
 Γενή, generatio, ἡ, Ion. pro γενιά. Th. γείνομαι, gignor. ε. 282. 9. 871. α. 55.
 Γενέσθαι, ης, ἡ, idem, & ab eodem Themate derivatur. 9. 610.
 Γένος Ion. pro γένος, & hoc pro ἐγένος, a. 2. med. fuisti, ab ἐγενόμην, ης, ετο. Th. γείνομαι, sum, nascor, f. 2. γενήσομαι. p. γηγένημαι, a. 1. m. ἐγενήμην. 9. 657.
 Γένος, acc. pl. a γένον, ης, τὸ mentum, maxilla. Th. γένος, ενϙ, ἡ mentum. α. 167. 418.
 Γέντ', pro ἐγένετο, fuerit, a. 2. med. ἐγενόμην. T. γείνομαι, sum, nascor. 9. 115.
 Γένοιτο, 3. sing. a. 2. med. opt.

γίντο, pro γένετο, a. 2. m. & hoc pro ἐγένετο, metri causa abjicitur augmentum. γίνοντο, 3. person. pl. a. 2. m. verb. γείνομαι. 9. 199.
 Γενετή, ἡς, ἡ, partus, generatio Th. γείνομαι, nascor. 9. 271.
 Γένηται, fieret, a. 2. med. sub. γενέσθαι, a. 2. m. inf. a γείνομαι sum, fut. 1. pass. γενήσομαι, p. m. γέγονα. ε. 88. 342.
 Γένος, εας, τὸ, genus. a γείνομαι, nascor. ε. 11. 109.
 Γεράεος, dat. pl. Ion. & Poët. a γέραι, γέραλος, αος, & ως, τὸ, munus. 9. 449.
 Γέρανος, ης, ἡ, grus, 9. 449.
 Γέραι, ατος, αος, & ως, τὸ, donum, munus. gen. pl. γεράων. ε. 125. 9. 393.
 Γέροντος, gen. & acc. γέροντα, a γέρων, εντος, ὁ, senex. 9. 1003.
 Γῆ, gen. γῆς, ἡ, terra, ex γέα. circumflectitur in omnibus casibus, & in prosa usurpatur pro terra. 9. 679. ε. 561.
 Γῆθήσας, a. 1. part. a γηθέω, f. ἡσσω, gaudeo, lator. Dorice γαθήω, unde Latinorum gaudeo. hinc γῆθησεν, a. 1. ind. aët. Ion. α. 116. 9. 173. ε. 474.
 Γῆμε, duxit. 3. sing. a. 1. aët. indic. γῆμα, γῆμας, γῆμε, Ion. & Poët. ab ἔγημα, pro ἐγάμεσα. Th. γαμέω, ἡσσω, uxorem duco, γῆμον, a. 1. aët. infin. γῆμης, a. 1. sub. 9. 604. 960. ε. 699.
 Γηραιός, ὡς, ὁ, senex, a γῆρας, ατος, αος, ως, τὸ, senectus, ε. 376.

Γηράντεσι, dat. pl. Poëticus, a γήρας, γήραν, , senescens. vel γήρας, est a. i. part. pro γηράσας a γηράω, senesco, unde ἐγήρασα. est & hinc per syncopen ἐγηρα, sicut pro ἐγάμησα, ἔγημα. Th. γήρας ατος, τὸ senectus. ε. 186.

Γήρας, ατος, τὸ, senectus. ἐπὶ γήρας ἰκέσθαι, ad senectutem pervenire. dat. γήραϊ. ε. 703. 92.

Γηράσκοντες, senescentes, acc. pl. præf. part. a γηράσκω, confenescō, f. ἄσω, p. γηγήρακα. Γηράσκω δ' αἰεὶ πολλὰ διδασκόμενος. Th. γήρας, ατος, τὸ, senectus ε. 183.

Γηροκόμοιο, gen. Ion. a γηροκόμος, qui curat & alit aliquem in senectute. a γήρας, ατος, τὸ, senectus, & κομῆω, ὡς ἡσώ, curam gero. §. 605.

Γηρυονῆα, accus. sing. a Γηρυονεύς, εος, ὅ, nomen viri §. 287. 309.

Γηρύετ', conqueritur, pro γηρύεσθαι, a γηρύομαι, conqueror. Th. γήρυς, υος, ἡ, βοχ, guttur. ε. 258.

Γῆς. §. 106. 807.

Γιγάντων, g. pl. a γίγας, ατος, ὁ, gigas. a γῆ & γάω. Nam terræ filii dicuntur. §. 50. 185.

Γίνομαι præf. inf. active capitur, generare scil. debet. Alii legunt γείνομαι a. i. m. inf. a γείνομαι, gignor. Vide γένετ'. ε. 791.

Γίνετ', imperf. pass. Ion. a γίνομαι. Vide γένετ'. α. 414.

Γινομένης, γινόμενον, præf. part. a γίνομαι, nascor. ε. 819. 490.

Γινώσκω, cognosco, f. γνώσκομαι. p. ἔγνωκα. a. 2. ἔγνω, ως, ω. a. 2. imperat. γνῶθι. præf. pass. ἔγνωσμαι. ε. 279.

Γλαύκη, nomen proprium mul. §. 144.

Γλαυκὴν, accus. singul. ab Adj. γλαυκός, ἡ, ὃν cæsius, glaucus. §. 440.

Γλαυκίων, Poëtica pro γλαυκίων, præf. part. a γλαυκιάω, ὦ, & Poëtica γλαυκιάω, glaucis oculis terribiliter intueor, sicut pro ὀράω, ὀρῶ, Poëtica dicitur ὀρόω. Th. γλαυκός, ἡ, ὅ, glaucus, cæsius. α. 430.

Γλαυκονόμη, nomen proprium mul. §. 256.

Γλαυκῶπις, ιδος, ἡ cæsius habens oculos, epitheton Minervæ, ex γλαυκός, cæsius, & ὤψ, ὠπός, ὅ, bulbus, acc. γλαυκῶπιν, & γλαυκῶπιδα. Them. ὀπτομαι, video. ε. 72. §. 13.

Γλάφει, 3. præf. ind. verbū γλάφω, f. ψω, cavo, excavo. α. 431.

Γλαφυρός, ἡ, ὅ, cavus: a γλάφω, f. ψω, cavo, excavo. §. 297.

Γλαφὺ pro γλαφυρόν, antrum. Th. γλάφω. ε. 531.

Γλυκερός, ἡ, ὃν, dulcis, a γλυκός, εος, ὅ, dulcis. §. 97. α. 331.

Γλώσση, & Att. Γλῶττη, lingua.

ἡ. dat. pl. Jon. γλῶσσοι, pro γλῶσσαις. §. 83. & 826.

Γναμπλοῖσι, dat. plur. Jonic. a γναμπλῆς, incurvus, hoc a γνάμπλω, in-curvo. Th. γνάμπλω, flecto. ε. 203.

Γνώ, pro ἔγνω, cognovit, 3. pers. a. 2. ind. a γινώσκω, cognosco, f. γινώσκωμι, p. ἔγνωκα, a. 2. ἔγνω. §. 551.

Γόμφεισιν, dat. pl. Jonic. a γόμφῳ, ὁ, cuneus clavus. ε. 429.

Γονεῦσιν, dat. pl. a γονεύς, ἔ, ὁ, pater, γονῆ dat. sing. a γονῆ, ἡς, ἡ genitura Th. γίνομαι, gignor, ε. 233. & 731.

Γόνυ, soboles, generatio. Th. γίνομαι, gignor. b. 495.

Γοργυῖς, acc. plur. a γοργός, ὁ, ὁ, belox. θ. 274. α. 237.

Γοργυῖς, gen. sing. pro Γοργό, a Γοργώ, ὅ, ὅς, ἡ, nomen mul. α. 224.

Γοργόνες, dictæ sunt Phorci filix, Medusa, Sthenyo & Euryale, a γοργών, ὄν, ὁ, nomen animalis noxii in Africa. α. 230.

Γόνατα, acc. pl. & γόναθ', pro γόνατα, a γόνυ, τὸ, genu. in genit. τῷ γόνυ & γόναθ', & γονός. ε. 585. §. 460.

Γονοῖσιν, dat. pl. a γονός, fertilis, Jonica epeneth. pro γόνυ, hoc a γονῆ, ἡ, genitura. Th. γίνομαι, gignor. §. 54.

Γυνοπαχὺς, ἔ, ὁ, καὶ ἡ, genis pinguis. ex γόνυ genu, & παχὺς, ἔ, ὁ, crassus. α. 266.

Γραίας, nomen mul. a γραία, ας,

ἡ, anus betula, idem quod γραῦς, αὐς, ἡ. §. 270.

Γρηνίκον. Notm. propr. §. 342.

Γυάλοις, dat. pl. jugis a γύαλον, ὁ, τὸ, cabitas. §. 499.

Γύγης ἡ γύγη, nomen mul. §. 149. ε. 66.

Γύν, dentale a γύης, ὁ, δ, dentale in aratro. at γύα seu γύν, Jonic. jugerum. ε. 425.

Γυῖα, pl. num. membra, a γυῖον, ὁ, τὸ, membrum. §. 592.

Γυόκορ, ὁ, δ, membra depascens, ex γυῖον, ὁ, τὸ, membrum, & κορέω, idem κορέννυμι, satio, item depascor. Qui depascitur, ille satiatur. ε. 65.

Γυωθίς, mutilatus. a. i. part. pass. a γυιόω, f. ὤσω, claudum reddo, membra frango. Them. γύον, ὁ, τὸ, membrum §. 838.

Γυμνόν, acc. a γυμνός, ὁ, δ, nudus. ε. 389.

Γυμνωθέντα, acc. sing. a. i. part. pass. a γυμνέω, denudo Th. γυμνός, ὁ, δ, nudus. α. 334. 460.

Γυναϊκήν, muliebri, dat. sing. a γυναϊκή, ὁ, δ, muliebris. hinc & γυναϊκήν, ὁ, τὸ, gynæceum, locus interior in ædibus, in quo solæ mulieres versabantur. Th. γυνή, ἡ, mulier. ε. 751.

Γυνή, ἡ, mulier, adolescentula, genit. γυναϊκός, dat. γυναϊκῇ, accus. γυναϊκα, voc. ὦ γύναι, dat. plur. γυναϊξί. ε. 94. 700. §. 513.

Δ.

ΔΑΐ, dat. sing. pro δαΐδι per apocopen, a δαΐς, ἰδϙ, ἡ, ρυγνα. Th. est δαΐω, uro. 9. 650.

Δαιδαλέοιο, Gen. Poëticus pro δαιδαλέω, a δαιδάλεϙ, artificiosus; derivatur a Δαΐδαλϙ, υ, ὅ, qui fuit ingeniosissimus & scientissimus Cretensium artifex. Videtur nomen accepisse a δαΐω, scio. α. 334. 460. 137.

Δαΐδων, gen. pl. a δαΐδ, ἰδϙ, ἡ, fax. Them. δαΐω proprie uro. α. 275.

Δαίετο, imperf. Ion. a δαίομαι, divido, partior. Th. δαΐω, divido. α. 165.

Δαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ Deus, quasi δαΐμων. α. 94. δαίμων. 9. 991. hinc δαϊμόνιϙ, benedictus, unde δαϊμόνι pro δαϊμόνι in vocat. 9. 655. & δαϊμονίη, pro δαϊμονία, Ionice. 9. 655.

Δαΐτα, acc. sing. a δαΐς, φατὸς, ἡ, cibus, epulum. δαΐτι. in acc. plur. δαΐτας. a δαΐω, epulum præbeo. ε. 340. 720. 940. 9. 802.

Δαΐφρων, prudens, bellicosus. gen. δαΐφρονϙ, ex δαΐω, discō, vel divido, & φρήν, ενὸς, ἡ, mens. α. 119. ε. 652.

Δάκν, 3. sing. a. 2. Ion. pro ἔδακν, momordit. a δάκνω, mordeo. f. δάξομαι. p. δέδηχα. a. 2. ἔδακον. a. 1. pass. ἐδήχθην. a. 2. pass. ἐδάκην, 9. 567.

Δάκρυσι, dat. pl. a δάκρυ, υϙ, τὸ, lacryma: hinc δακρυόεις, εν-τϙ, lacrymosus. α. 132. 270. 9. 227.

Δαλῦ. genit. a δαλός, ὤ, ὅ, titio. Th. δαΐω, uro. ε. 703.

Δαμζόμενϙ, præf. part. a δαμάζω, edomō. δαμάσας, poëticae pro δαμάσας part. a. 1. act. Th. δαμάω, domo. 9. 865. 490. α. 11.

Δάμασε. a. 1. Ion. a δαμάω, domo. f. άσω. ε. 857.

Δαμέντες, part. a. 2. pass. domiti. a δέμω vel δάμνω, pro δαμάω. δαμῆνοι. a. 2. pass. infin. δάμναται, domat. præf. a δάμναμαι. Th. δαμάω, domo. ε. 151. 9. 464. 122.

Δανάης, ἡ Δανάη, ης, nomen mul. α. 216.

Δαναΐδης, filius Danaï. Nomen patronymicum. Filii a patribus sua acceperunt nomina. a Δαναός, Danaus. α. 229.

Δαπάνη, ης, ἡ, sumptus. Them. δαπανάω, ὦ, f. ἤσω, consumo. ε. 721.

Δάσαντο, 3. pl. a. 1. med. indic. poëticae pro ἑδάσαντο. augmentum abjicitur & σῆγμα duplicatur. a δάζομαι, divido. f. σωμαί, a. 1. m. ἑδασάμην, hinc δασάμενϙ & δάσσασθαι. hinc δατμός distributio. item tributum, quod penditur ab hostibus, Brand. Schaeßung. Th. δαΐω, divido.

9. 112. 337. 425. ε. 444.

Δασυτέρων. gen. pl. a δασύτε-
ρος, hirsutum pectus ha-
bens, ex δασός densus, &
τέρον, & τὸ, pectus ε. 512.

Δατέσθαι, præf. inf. pass. di-
vidi, pro δατέσθαι, exem-
plaria habent δατέσθαι, &
pro ε. a δατέσθαι, divisor. Th.
δαίω, divido. ε. 765. 9. 606.

Δάφνης, genit. a δάφνη, ης, ἡ.
laurus. ε. 433. 9. 30.

Δαφνέος, valde funestus, ru-
ber, seu δαφνονός, ἡ, ὄν, cadis
avidus. ex δα, quæ particula
per se nihil significat, sed
in compositione auget, &
φένω, occido, α. 159. & 250.

Δ', vel δὲ autem, vero. Sæpe
subjungitur particulæ μὲν,
vīm adversativam habens
ε. 10. 13. 24. 34. 37. &c.

Δέδασαι, attributa est, perf.
pass. ind. a δάζομαι, divi-
do, partior. f. δάσομαι.
part. pass. δέδασμαι. Th.
δαίω, divido. 9. 789.

Δεδήκει, ardebat. 3. sing. plusq.
perf. med. pro ἐδεδήκει, a δαίω.
uro. præf. med. δέδχα. pl.
perf. ἐδεδήκεν. α. 155.

Δεδμημένοι, præf. part. pass.
domiti, a δέμω domo, f. δειμῶ.
p. δέδμηκα, præf. pass. δέδμη-
μαι. aor. 2. ἐδάμην. hinc in
infin. δαμήναι, & δαμή-
μεναι. ε. 116. Them. δαμάω
domo.

Δειδοκίμενος, observans, a δε-
κάν, observo. f. ἤσω. δε-
κάζω, f. ἄσω, observo. α. 214.

Δειδορκῶς, intuens, præf. med.
part. a δέρκο, video, α. 1.
9. ακῶ. aor. 2. ἐδρακον. α. 1.
pass. ἐδέρχθην, p. m. δέδορ-
κα. α. 145.

Δεδίξεται, perterrebit. 3. sing.
fut. med. Poët. a δέδιγτομαι,
terreo. f. ἴξομαι. Th. δάδα.
f. σῶ. timeo. α. 111.

Δειδιότες, metuentes, part.
præf. med. a δάδα timeo,
præterito med. δέδια &
δάδια, poëtice, unde part.
δειδιώς. α. 248.

Δεικνύει, 3. indicat. δέκνυ, per
apocopen pro δέκνυσι. 3.
perf. sing. ind. a δέκνυμι,
idem quod δεικνύω. f. δέξω.
p. χα ε. 449. 524. 500.

Δειλός, ὢ, ὄ. timidus a δάδα, ti-
meo. ε. 711. 183. 212.

Δῆμῳ, & ὄ, nomen viri, a δέ-
δα timeo α. 195. 463. 9. 934.

Δεινός, ἡ, ὄν, terribilis, gravis.
δεινῶ poëtice pro δεινῷ,
δεινῆς pro δειναῖς. 9. 829. δει-
νοῖσι, dat. pl. Ion. hinc δει-
νότατος, acerrimus. super-
lat. ε. 367. α. 71. 129. 9. 138.
155.

Δεινόποι, nom. pl. graves aspe-
ctui. ex δεινός gravis, & ὤψ
ὠπός, ὄ, facies. Th. ὀπτομαι,
video. At ὤψ, ὀπός, ἡ, ὄψ.
α. 250.

Δέξω, f. 1. δέξαι. α. 1. inf. 2.
δέκνυμι, ostendo. f. ξω. p.
χα ε. 646. 610.

Δειπνήσας, α. 1. part. a δειπνέω.
cæno. f. ἤσω. Th. δειπνόν, &
τὸ, cæna. ε. 440.

Δειπναλόχος, comessatricis gen.

sing. g. f. pro δειπναλόχῃ. Adjectiva enim composita sunt g. c. δειπναλόχος, ὅς, ἡ proprie qui convivii insidiatur, h. e. qui convivia capiat, commesfator, vel quia accurate illa observat, aut loco suo curat, ex δειπνῶν coena, convivium, & λόχος, ὅς, ἡ insidiat. ε. 702.

Δειπνον, ὃ, τὸ, convivium. ε. 207.

Δειρὴν, accus. sing. a δειρῇ, ἥς ἡ, collum, vel δέρι. α. 391. §. 727.

Δέκα, unde est δέκατος, decimus. f. g. δεκάτη. ε. 610. §. 726. 789. 803.

Δεκαδώρω, dat. sing. a δεκάδωρος, qui decem palmiorum est, ex δέκα decem, & δῶρον, ὃ, τὸ, palmus, donum. ε. 424.

Δελφῖνες, nom. pl. a δελφῖν, seu δελφίς, ἴνος, delphin. α. 210. & 212.

Δέμας, corpus, τὸ, ἀκλῆτον & indeclinabile. §. 260.

Δέμνια, τὰ, cubilia maritorum, a δέμνιον, ὃ, τὸ, stratum, lectus. a δέμω, edomo. ε. 326.

Δένδρεα, pl. num. a δένδρεω, ὃ, τὸ, arbor, signum poet. pro δένδρον, sic ἀδελφεός pro ἀδελφός, frater. §. 216. ε. 581.

Δέξατο, a. i. med. Ion. pro ἐδέξατο, a δέχεσθαι, recipio. f. δέχομαι. p. δέδεγμα. α. i. m. ἐδεξάμην, §. 185. ε. 87. 711.

Δεξιτερὸς, ὁ, ὄν, Δεξιτερῇ, dat. sing. pro δεξιτερῇ Ionice a δεξιὰ, dextra manus: παρὰ τὸ δέχεσθαι fut. δέξομαι, §. 179.

Δέος, δέιος, τὸ τιμῶν, Th. δαίδω, f. σῶ. timeo. p. δέδοικα, δαίδια & δέδια. §. 167.

Δέον, 3. pl. imperf. act. pro ἴδον, ligabant, a δέω, vincio, f. ἴσω. α. 291.

Δερκιάωνται, pro δερκιάωνται, aspiciunt, a δερκιάομαι, ὠμομαι, & poetice δερκιάομαι. Th. δέρκω, video. α. 236. §. 911.

Δερκόμενος, tuentes, praes. part. dualis numeri, a δερκόμενος, δερκομένοις, gen. Ion. δερκομενάων, f. g. pl. num. Aeolice pro δερκομένων, a δερκομένη, praes. part. idem quod δέρκω, seu δέρκομαι, videor. §. 910. 828. α. 236. 167.

Δέρμα, ατος, τὸ, cūis, a δέρω, excorio. Th. δέρας, ατος, τὸ, pellis, corium. ε. 511.

Δεσμένων, manipulans, praes. part. a δεσμεύω, idem quod δεσμέω & δεσμών, ligo. a δεσμός, ὃς, ὁ, vinculum. Th. δέω, ligo. ε. 497.

Δασμῦ, gen. sing. a δεσμός, ὃς, ὁ, vinculum, & in pl. δεσμοί vel δασμά, hinc δεσμεύω vincio. Th. δέω, ligo. α. 43. §. 501.

Δεῦτε, 3. sing. a. i. act. subj. a δέω, hūmectō, rigo. f. εὔσω. ε. 554.

Δεῦτε, huc, agite. adv. hortantis, a sing. **δεῦρο**, huc, hunc in locum. ε. 2.

Δεύτερος, υ, ε, secundus. ε. 126, 141. §. 47.

Δίχομαι, 3. sing. a **δέχομαι**, capio, f. **δέχομαι**, p. **δέδογμαι**, §. 800.

Δή, sane, jam. in carmine modo postponitur, modo praepositur, ε. 2. **δή τότε**, jam tum. §. 643.

Διῖα, diu, adverb. a **διῖν**, diu. §. 623.

Διότητος, genit. a **διότης**, ἡ-τος, ἡ, pugna, a **διῖος** hostilis: & hoc a **δαίω**, uro, θ. 662. 852.

Διμήτης, ἡ, nomen idoli, q. d. γῆ μήτης, Ceres, **διμήτερος**, **δήμητερος**, **διμήτερι**, **δήμη-τερον**. §. 454. 912. ε. 298.

Διμός, υ, ε, **adeps**, pinguedo. Vide in **δήμος**, υ, ε, populus. §. 538. 541.

Δῆμος, υ, ε, **populus**, ε. 259. §. 971.

Δήνεια, acc. pl. **consilia**, a **δήνο**, εος, τὸ, **consilium**, **βαστρα-mentum**. Chaldaice **dena** meditari alii habent **μή-τια**. §. 236.

Δήρ. §. 888.

Δή βα. Iam. §. 883.

Δῆρον, acc. sing. a **δῆρις**, ιος, ἡ, **lis**, **contentio**, hinc **δηριάν**, **pugno**. ε. 14. 33. α. 241. 251.

Δηρόν, diu, adverbialiter usurpatur pro **διῖν**, §. 629.

Δῆσει, α. 1. ind. Ion. pro **ἔδησε**, **legabit**. **δήσεαι**, α. 1. med.

inf. a **δαίω**, **ligo**. §. 618. ε. 540.

Δή τοι sane. §. 1014.

Δηῶσεν, fut. 1. act. infinis. a **δηῶν** **populor**, **occido**. pro quo Poetae etiam **δηῶν** a **δήω** vel **δαίω** **hostilis**. Th. est **δαίω**, uro, **basto**, α. 67.

Δία, **Jobet**, acc. sing. a **Ζεύς**, **διός**, **δι**, **δία**, vocat. **Ζεῦ**, **Jupiter**. δι'. §. 468. ε. 52.

Διά, praepositio, **διὰ** **βυλας**, ex consiliis, **διὰ** **Θρήνης**, per Thraciam. ε. 13. 505. §. 398.

Δῖα, **divina**, h. e. praestantissima. a **Ζεύς**, **διός**, **Jupiter**, α. 338. §. 376.

Διαβάς, part. a. 2. act. **transiens**. a **διαβαίνω**, transeo, f. **βήσομαι**, p. **βέβηκα**, α. 2. **ἔβην**, α. 2. part. **βας**. §. 292.

Διαβῆ, transierit. a. 2. act. subj. **διαβῶ**. Th. **βαίνω**, eo. ε. 738.

Διάσει, 3. pers. ind. sing. perflat. ex **διὰ** & **αἶμι**, **flo**, Th. **αἶω**, **ἤσω**, **flo**, **spiro**. ε. 512. 517.

Διάκτορ, υ, ε, **punius**. Dicitur etiam **διάκτορ**, ορ, ε, a **διάγω**, **traduco**, **transmitto**. ε. 77. 68.

Διακρινώμεθα, 1. pers. pl. praef. sub. a **διακρίνω**, **discerno**. Th. **κρίνω**, f. **νῶ**, **secerno**, **judico**, p. **ἔκρικα**. α. 1. **ἔκρινα**. ε. 35. §. 85.

Διαμπερὲς, adverb. **perpetuo**, ex **διὰ**, **ἀνὰ**, & **πέρας**, **αἰῶ**, τὸ, **terminus**. q. d. **penitus** (**διὰ** intendit **significationem**) **ad finem**. ε. 234. §. 402.

Δῖαν, acc. a **δίω**, α, **ον**, **divinus**, **bonus**. Th. **Ζεύς**, **Διός**, **Jupi-**

Jupiter. α. 287. ε. 477.

Διασκιδνᾶει, dissipant. 3. pl. præs. act. a διασκιδνῆμι, dissipō, ad formam ἴτημι, Th. est σκιδάω, σκιδάζω, & σκιδάννυμι *dispergo*, f. ἄσω. 9. 875.

Διδάξῃς, α. 1. sub. a διδάσκω, doceo, f. διδάξω, p. διδίδασκα, α. 1. ἐδίδαξα, α. 1. pass. ἐδιδάχθην. ε. 697.

Διδασκῆσαι, α. 1. act. infin. verbi διδάσκω, idem quod διδάσκω, doceo. ε. 64.

Διδόϊ, dat. pro δίδωσι, a δίδωμι, Th. δίδωμι, do, f. δέσω, p. δέσωκα, α. 2. ἔδων, ως, ω, α. 328. 279. 636. 9. 219.

Διδυμάωνε, geminos, dualis num. a διδυμέων, συν, pro διδυμ, u, ὁ κγ' ἡ. geminus. α. 49.

Διδάσκατο, distribuit, 3. sing. α. 1. med. a διαδάζω, σ poëtice duplicatur. sic διδάσκαο, *divisisti*, 2. sing. α. 1. med. pro διδάσσω, Ionice ω mutatur in αο. Th. δαίω, divido. 9. 544. 885.

Διέκλω, constitutum erat, imperf. med. a διάκλωμι, constitutus sum. Th. κῆμαι, f. κήσομαι, jaceo. α. 20.

Διέλοντο, pro διίλοντο. 3. pl. α. 2. med. a διαίρεω, divido, f. ἦσω, p. διήρηκα, α. 2. λον, Th. αἰρέω, eligo. θ. 112.

Διερῆν, humidam, acc. a διερός, humidus. Th. διαίρω, f. ανῶ, humecto, ε. 458.

Διέταξε, disposuit, α. 1. ind

verbi διατάσσω, vel τῶ, ordino. Th. τάσσω, vel τῶ, f. ξω. p. τέταχα. α. 1. ἔταξα, ε. 274. θ. 74.

Διτεκμήραντο, destinarunt. 3. pl. α. 1. med. διατεκμαίρω, certis signis probō, f. αῤῶ, α. 1. ἐτέκμηρα. Th. τέκμαρ, αἶ, τὸ, signum. ε. 396.

Διζεσθαι, inquirere, præs. med. infinit. a διζήμι, quæro, fut. διζήσομαι. Th. διζω, quæro. ε. 601. 426.

Διῷ, divina, a Ζεὺς, Jupiter. θ. 260. 866.

Διηνέεσσιν, longis, dativ. pl. poëticus, a διηνεκής: ex δια & ἡνεκής, ὁ κγ' ἡ. perperitus. διηνεκής, *prolixus*. θ. 627. 812.

Δοῖ, dat. sing. a Ζεὺς, vide suo loco. ε. 69. 257. 463. &c.

Δίκαι, justus. ε. 268. & δίκαι per apostrophen. ε. 278.

Δικαιότερον, justius, comp. a δίκαι, justus. Th. δίκη. ε. 157.

Δίκας, acc. pl. a δίκη, ἡ, jus, fas. δίκαι, dat. pl. pro δίκαις. inde δίκαι, u, justus, & δίκαι per apostrophen pro δίκαια. ε. 123. 217. 278.

Δικάσαι, α. 1. act. infin. pro δικάσαι, a δικάζω, jus dico, Th. δίκη, jus, ἡ. ε. 39.

Διέμεν, vertere, præs. inf. Ion. pro Ἰολικό διέμενου communiter διέν, a διέναι, mō-βω, f. ἦσω, a διέν, ης, ἡ, vortex. ε. 596.

Δινηέντας, accus. pl. a δινήης,

εσσα, εν, vorticofus, a, um,
a δίνη, ης, ή, vortex, gurgies.
θ. 337.

Δίνης, dat. pl. Ionic. pro δίνου-
ς, a δίνη, vortex. θ. 791.

Διόθεν, adverb. e loco, a Ἰόβε.

Th. Ζεύς, Διός, Jupiter. α. 763.

Διός, Ἰοβίς. gen. a Ζεύς, Jupi-
ter. Vocat. ὦ Ζεῦ. ε. 4. 36. &c.

Δίων, διῶ, διᾶ, diſus, a, um. Th.
Ζεῦς, θ. 991.

Διόγνητος, a Ἰόβε generatus,
generofus, ex Διός & γνήτος
pro γενήτος. Th. γίνουμι na-
ſcor, f. γενήσομαι, p. γένε-
ται. α. 340.

Διοτρεφής, a Jove nutriti, a
διοτρεφής, ἑς, ὅ, καὶ ή, ex Διός,
& τέτρεφαι, αλο, f. ψω, p. τέτρε-
φα. α. 2. ἔτρεφον, p. m. τέτρε-
φα. θ. 962. 82. α. 118.

Δις, bis, adverb. ε. 709. 299.

Δίφρεν, gen. ſing. a διφρεῖ, (q.
δίφρος) υ, ὅ, locus in cur-
ru, ubi auriga & parabates
fedebant. per ſyn. memb.
currus. α. 321. 324. 109. &c.

Διφῶσα, inquirens, pr. paſſ.
f. g. a διφᾶω, quero, f. ἄπω. ε.
377.

Δίχ', pro, δίχα ſcorſim. Th. eſt
δις, bis. ε. 166.

Διώνυσος, Bacchus, quia, quum
naſceretur, femur Διός ἐν-
ξεν, ut habet fabula genti-
lis. Propter metrum τὸ σ
duplicatur & σ mutatur in
ω. α. 400. ε. 612. 9. 941.

Διώνη, nomen Idoli Ethnici.
q. d. Διός ἄνασσα, Jovis regi-
na. θ. 17. 353.

Δμηθῆσα, & per apoſtroph.
δμηθῆς, a. i. part. f. g. domi-
ta, a δέμω, (pro δαμάω. do-
mo.) fut. δέμῳ. præt. aēt. δέ-
μμεα. præt. paſſ. δέδμημαι,
σαι, ται. Hinc α. 1. paſſ. ἐδμή-
θην, ης, η. Vide ſupra δαμέν-
τες. α. 48. θ. 1000.

Δμῶας, acc. pl. a δμῶς, ὡς, ὅ,
ſervus domitus, in dat. pl.
δμῶσι & δμῶσσι & δμῶς, ὤ,
ὅ, idem quod δμῶς. Th. eſt
δαμάω δοτῶ. ε. 428. 457. 595.
764. α. 39. 276.

Δνοφερός, ή, ἐνι tenebroſus, δνα-
φερός, dat. pl. (Ion.) a δνό-
φῳ, υ, ὅ, tenebrae, caligo. θ.
107. 736. 807. 826.

Δοιά, δοίω, & δοιοί, pluralis &
dual. numeri tantum. Poë-
tice pro δύο, vel δύω, δυο.
ε. 430.

Δοίην, 3. pl. a. i. opt. pro δέησαν
a δίδωμι. f. δώσω, do. ε. 189.

Δοιῶ dual. num. Vide δοιά. α.
234.

Δοκεύων, inſidiatus, part. præſ.
verbi δοκεύω, obſervo. f. εὐ-
σω. Th. δοκάζω, f. ἄσω, ob-
ſervo. α. 333. 489.

Δολίη, acc. ſing. a δόλιῳ, do-
loſus. δολίη ἐπὶ τέχνη, doloſa
arte. Them. δόλῳ, υ, ὅ, do-
lus, fraus. θ. 160. 540.

Δόλιχ', longas, per apoſt. pro
δολιχά, acc. pl. n. g. a δολι-
χός, ή, ὄν, θ. 186.

Δολοφρονέω, f. ήσω, cogito fran-
des. a δόλῳ, & φρενὶ mens.
θ. 550.

Δόλη, dat. ſing. a δόλῳ, υ, ὅ,
do-

dolus. ε. 83. θ. 889.

Δολωθῆς, α. 1. part. α. δολόω,
dolos machinor, circumve-
nio. θ. 494.

Δόμεν, dare. 2. act. infin.
Hoc, ut & δόμεναι, Dorice
pro δέναι. Th. δίδωμι, do, f.
δώσω, p. δέδωκα, α. 2. ἔδων.
ως, ω. ε. 352.

Δόμος, υ, ὅ, domus, α. δέμομαι.
edifico. præt. med. δέδομα.
9. 386. hinc δόμενδε, do-
mum versus. ε. 96. α. 38.

Δορυσσόω, hastarum concus-
sori, α. δορυσσόος, ex δόρυ,
lancea, & σόος, α. σείω, qua-
tio, moveo, qui lanceam
vibrat. α. 54.

Δός, α. 2. imperat. ut & δότε
date, α. δίδωμι, do, f. δώσω.
α. 2. ἔδων. ε. 451. hinc δόσις,
δόσιν, munus. θ. 93. 104.

Δότεира, datrix, α. δοτήρ, ἥρως,
dator. ὅ. Th. δίδωμι. ε. 354.
α. 131.

Δῶπος, υ, ὅ, fragor, strepitus.
9. 70. 703.

Δῦρα, ligna, acc. pl. pro δύρα-
τα per apocopen, & hoc
pro δόρατα α. δόρυ, δόρατος,
& δυρός, lignum, dat. δύρα-
τι, δυρί. ε. 454. 805.

Δοχμωθῆς, sese obliquans,
α. 1. part. pass. α. δοχμώω.
Th. δοχμός, ἡ, ὄν, obliquus.
α. 389.

Δράκοντες, gen. α. δράκων, οντος,
ὅ, draco α. 144. θ. 322.

Δράκον, aspiciabant, pro ἔδρα-
κον, 3. pl. α. 2. act. α. δέρεω,
video, in α. 2. ἔδαρεν, facta

metathesi ἔδρακον, p. m. δέ-
δορεν. α. 262.

Δράκοντε, dracones, dual. num.
α. δράκων, οντο, ὅ, draco. α.
233.

Δράκων, οντο, ὅ, draco. dat. pl.
δράκυσσι. 9. 323. α. 166.

Δρεπάνας, acc. falces, α. δρεπά-
νη. idem δρέπανον, υ, τό, α.
δρέπω, *carpo*, f. δρέψω. hinc
δρέψασθαι, α. 1. med. inf. α.
292. θ. 31. 362.

Δρέψασθαι. Vide in Δρεπάνας.
Δριμύαν, acerbam, α. δριμύς,
ἡ, ὅ, proprie acris gustu seu
sapore, per metaph. gravis,
molestus. α. 261. 457.

Δρύαλον, acc. α. δρύαλος, est
nomen viri, qui quercum
satis habet, α. 187.

Δρύαντα, acc. sing. α. δρύας, αν-
τος, ὅ, nomen viri, α. δρύς,
υὰς, ἡ, quercus, tam durus ut
quercus. α. 179.

Δρύς, υὸς, ἡ, quercus. in acc.
δρύν. hinc δρύα, acc. α. δρύον.
υ, τό, nemus, quercetum ε.
230. 528. θ. 35. α. 376.

Δυναμένη, υς, ἡ, nomen pro-
prium mul. 9. 248.

Δύναμις, εως, ἡ, potentia. dat.
δυνάμει, α. δύναμαι, possum.
in 2. sing. δύνασαι, ad for-
mam κρέμαμαι, f. δυνήσομαι.
Δύνηαι, Ionice pro δύνῃ, 2. sing.
præt. med. subj. usitate δύνῃ.
α. 1. pass. ἔδυνασθην. θ. 420.
ε. 348. 213. α. 121.

Δύνω, 3. pers. ind. præt. pro
δύνωσι, ingrediuntur, α. δύνω
δύω, & δῶμι, subeo. f. δύσω,

ρ. δέδνκα, α. 2. ἔδν, υς, υ. α.
151. ε. 614.

Δύμ, 3. perf. præf. sub. verb.
δύω, subeo. ε. 726.

Δύο, communiter. δυο. δύω
Attice; gen. dual. δυοῖν, f.
δυῖν, *duarum*, dat. pl. δυῶ.
α. 112. ε. 12.

Δύσαι, α. 1. inf. aët. verbi δύω,
subeo. f. σω, ρ. δέδνκα. α. 1.
ἔδνσα. α. 1. inf. aët. δύσαι, pro
ἀπεδύσαι, per τμήσιν. α. 319.

Δυσηλεγέες, molestæ. pl. num.
α δύσηλεγής, ἐϙ, molestus. ex
δυσ, quæ particula in com-
positione tantum legitur,
significatque *difficiliter*, &
ἀλέγω, curo, f. ξω. ε. 504. 9.
652.

Δυσκέλαδϙ, υ, ῑ, ῡ, *raucus*.
Th. κέλαδϙ, υ, ῑ, *sonus*. vox.
ε. 194.

Δυσνομίην, acc. Ion. α δυσνο-
μία, Ion. α. mutatur in η.
proprie *mala legum insti-
tutio*. item *licentia*, qua
qui utuntur, difficulter se
legibus subjiciunt, jugum
legum excutiunt. ex δυσ,
& νόμϙ, lex. hoc a νέμω,
tribuo. 9. 230.

Δυσπέμφελϙ, gravis accessio.
proprie *trajectu difficilis*. ex
δυσ & πέμφελ, verbi πέμ-
πω. f. ψω, mitto. ε. 720. θ. 440.

Δύσσο, induere, Poëtice pro
δύσσο, Ionice, & hoc pro δύ-
σσ, ἔθω, præf. med. imperat.
α δύω. fut. med. δύσομαι. un-
de formant novum verbum
δύσομαι, *induo*. ἔδυσσῶμην, υ,

ετο, *induebam*. Th. δύνω, vel
δύω, subeo. α. 108.

Δυσσομενάων, gen. pl. Æol. g. f.
pro δυσσόμενων. præf. part. α
δύσομαι, mergor. idem quod
δύνω & δύω, subeo. ε. 382.

Δυσφήμοιο, ομίνω, gen. sing.
Ion. α δύσφημϙ, mali omi-
nis. ex δυσ, & φάω, vel φημι,
dico. ε. 733.

Δυσφρονέων, præf. part. α δυσ-
φρονέω, animum abjicio,
ægre fero. ex δυσ, & φρην,
ενός. mens. 9. 102.

Δυσφροσυνάων, gen. pl. Æol. α
δυσφροσύνη, animi ægritu-
do, ex δυσ, & φρην. ενός, ἡ,
mens, animus, 9. 528.

Δυσωνύμω, gen. sing. α δυσώνυ-
μϙ, inauspicatus. ex δυσ,
& ὄνομα, *nomen*. cui est in-
faustum nomen. 9. 171.

Δωδεκάτη, duodecima, δυω-
δεκάτῃ, duodecimus, &
duodecim annorum, α δυωδέ-
κατῃ, *duodecimus*. ex δύο, &
δέκα, decem. ε. 749. 774. 789.

Δωδεκάμηνον. ex δυώδεκα,
duodecim, & μῆν, μηνός, ὁ
mensis. ε. 750.

Δῶ, (δῶ, δῶς, δῶ) 3. sing. α. 2.
aët. subj. α δίδωμι, do. ε. 352.
θ. 933.

Δώδεκα, duodecim. Th. δέκα,
decem. α. 162.

Δῶν, dederit, Attice, pro δόνη,
α. 2. opt. aët. α δίδωμι, do.
Vide δόμεν. ε. 355.

Δῶκ', dedit, pro δῶκε, & hoc
pro ἔδωκε, apocope Poëti-
ca, δῶκεν, pro ἔδωκεν, 3. pl.
α. 1.

a. i. aēt. indicat. ab ἔδωκα.
Th. δίδωμι, do. α. 400. ε.
739. 9. 504.

Δῶμα, αἰῶ, τὸ, *domus*, pro δό-
μῃκα, a δέμω, exstruo. 9.
410. ε. 8. 81. δώματ', pro
δῶματα. 9. 114.

Δῶρα, acc. pl. a δῶρον, u, τὸ,
donum, δῶροισι, dat. pl. ε.
612. α. 47.

Δωρεῖς, δωρίδῳ, ἡ, nomen mul.
9. 250. 241.

Δωροφάγες, acc. pl. a δωροφά-
γος, donivorus. Duo turpis-
sima vitia in iudice, ἡ δωρο-
φάγια καὶ ἡ προσωποληψία.
dicitur δωροφάγῳ, qui de-
vorat dona, qui bovem ha-
bet in lingua. Active capi-
tur, & proinde acutus est in
penultima. Tzetzes intelli-
git τὴς ἐκ τῆ λαμβάνειν δῶρα
διαζῶντας, qui ex illis lar-
gitionibus bibunt. ad quam
pestem e medio tollendam
stipendia erant constituen-
da illis iudicibus digna. ex
δῶρον, donum, & φάγω, edo,
comedo. ε. 39. 219. 261.

Δῶς, donum, indeclinabile
Poët. idem quod δόσις. Th.
δίδωμι, do. ε. 354.

Δώσω, dabo, fut. i. aēt. a δίδωμι.
Vide in δόμεν. ε. 57. 176.

Δῶτη, datori, dat. cas. usitati-
us δότης, u, ὁ, *dator*. Th. δι-
δωμι, do. ε. 353.

Δωτῆρες, nom. pl. a δωτῆς, do-
nator, a δίδωμι, do, δωτῆρες
ἑάων, *datores bonorum*. ma-
lo δωτῆρες ἑάων, scil. δω-

ρεῖων. ubi ἑάων est gen. pl. g.
f. pro ἑῶν. Vide infra ἑάων.
9. 46. 111. 633.

Δωτὴ, ὁ, ἡ, nomen mul. 9.
248.

Δῶσι, a, 2. sub pro δῶσι, Poë-
tice, nova τῆ ω μεγάλη ἐ-
πενθέσει. verb. δίδωμι, do.
9. 222.

Ε.

Εἶ, *ipsum*, acc. ab εἶ, οἶ, εἰδὲ εἶ
λαθῆ, neque ipsum later. ε.
266. α. 359. 9. 332.

Εἶ, 3. pers. ind. ab ἑάω, sino,
permitto, f. ἑάσω, p. ἑάκα.
ε. 340. 9. 772.

ἑάων, *bonorum*. viriose vide-
tur quibusdam scribi ἑάων
pro ἑῶν Æolice. ab ἑός, ἡ, ὄν,
suus. Magis arridet iis ana-
lysis, qua deducitur ab ἑός,
ἑά, ἑόν, idem quod εὔς, vel
ἡῦς, *bonus*, subintelligi po-
test δωρεῶν, a δωρεά, *donum*.
Sed pace illorum, subintel-
ligi etiam potest in ἑάων
(pro ἑῶν Æolic:) τὸ δωρεῶν.
Nam omne donum per se
intelligitur esse bonum.
Deus vero *dator* & largitor
donorum *suorum*, h. e. quæ
ab ipso proveniunt & non
aliunde. Deinde dubitamus
etiam, utrum ἑός, α, ὄν, pro
εὔς fit vox, proba, nec ne.
Desideramus hic autorita-
tem: ἑός, vero εἶ, ἑόν, *suus*,
a, *um*, esse usitatissima, ne-
mo, qui Græcas Bibliothe-
cas vel per transennam in-
spexit, ignorare potest.

Verius ergo per spiritum asperum scribitur εἶων, quam per spiritum tenuem. §. 46.

ἤγω, 3. sing. præt. med. pro ἤγε, fractus fuit, verbi ἄγνυμι, vel ἄγω frango, p. m. ἤγα & ἔαγα, solutione η in εα. aor. 1. ἤξα & ἔαξα, aor. 2. pass. ἤγην & ἔαγην. Errant ergo Grammatici, qui affirmant præt. med. item a 1. & 2. med. nec non futurum med. active tantum capri, non passive. ε. 532.

ἦαρ, ἔαρ, τὸ, ver, contracte ἦρ, unde Latinorum ver. ε. 475. 567.

ἔασαι, relinque, a. 1. inf. aet. ab εἶω. ε. 340.

ἦασι, Ion. pro ἦσι, sunt, ab ἦμι, sum. ε. 728. θ. 95.

ἑαυτῇ, dat. sibi, ab ἑαυτῷ, ἑαυτῆς sui. §. 126.

ἑβδομή, ἑβδομή ἱερὸν ἡμῶν, septima dies, sacra dies. ab ἑπτὰ, septem. ε. 768.

ἑβδομάτῃ, poëtice pro ἑβδομή. ε. 803.

ἔβη, 3. sing. a. 2. aet. a βαίνω, eo, incedo. f. βήσομαι. p. βέβηκα, a. 1. med. ἔβησάμην. ἐν δ' ἔβη, pro ἐξέβη δέ, per tmesin. α. 338. §. 194.

ἐβλήτατο, per bism ademit, a. 1. med. a βιάω. Them. βλα, ἦ. §. 423.

ἐβόλευσι, a. 1. ind. a βελεύω, consilium agito. f. σω. Th. βολή, consilium. §. 389.

ἐβρόντησι, a. 1. ind. a βροντάω, tonno. Th. βροντή, tonitru. θ. 839.

ἐγγυάλιξεν, 3. sing. a. 1. aet. indic. ab ἐγγυαλίζω, f. ἴσω, vel ἔξω, in manus do, a γύαλου, τὸ, cavitas manus, seuβολα, idem quod ἐγχερίζω. §. 485.

ἐγγός, & ἐγγύθι, poët. comp. ἐγγύτερος, superl. ἐγγύτατος, proximus. ε. 247. 286.

ἐγένοντο, 3. pl. imperf. a γίνομαι gignor, nascor. ἐγένατο, 3. sing. a. 1. med. a. 2. m. ἐγενόμην, 3. plur. ἐγένοντο. ε. 17. §. 46. III. 240.

ἐγέρει, excitat. 3. pers. præs. ind. ab ἐγέρω, excito. ἐγέρεσθην, 3. dual. imperf. pass. poëtice, augmento abjecto pro ἡγειρέσθην, f. εἰώ. p. ἡγερκα, & Attice ἐγήγερκα, a. 1. ἡγερκα. ε. 20. α. 176.

ἐγέλασσε, pro ἐγέλασε. a. 1. aet. a γελάω. video. ε. 59.

ἐγκάτα, τὰ, intestina. §. 538.

ἐγκάτθετο, condidit, per synopen, pro ἐγκατέθετο. 3. pers. sing. a. 2. m. verbi ἐγκατατίθημι, condo, depono, in Th. τίθημι pono. a. 2. med. ἐθέμην, σο, το. §. 487. 899.

ἐγκαταλήπων, relinquens, præs. part. Th. λήπω, linquo, f. ψω, p. φα, p. m. ἀλειπα, a. 2. m. ἐλιπόμην. ε. 376.

ἐγκύρσας, illapsus, a. 1. part. ab ἐγκύρω, incido, f. ἐγκύρω, a. 1. aet. ἐνέκυρσα. Th. κύρω, f. Æol. κύρω, incido. ε. 214.

ἐγγων, pers. ind. a. 2. sapuit. tan-

- tanquam a γινῶμι. Th. γινώσκω, fut. 1. γνῶσομαι. a. 2. ἔ-γνων, ως, ω, p. ἔγνωκα. ε. 216.
- Ἐγχεῖ, εἰς, τὸ, lancea, dat. ἔγχεῖ, dat. pl. ἔγχεσιν. α. 135. 190.
- Ἐγχεῖται, domesticum, in eo loco ubi habitas, ex ἐν, & χῶρε, ε, ὅ, locus. ε. 342.
- Ἐγὼν, ego ἔγωγε, Attice, & ἱ-γών, Dorice. ε. 10. 652. 680.
- Ἐδάκ', rodit, pro ἔδακε, 3. sing. a. 2. act. a δάκνω, rodo, mordeo, f. δάξομαι, p. δέδηχα. a. 2, ἔδακον. ε. 449.
- Ἐδίμαρσε, a. 1. act. Poëticae pro ἑδάμασε, a δαμάω, do-μο. α. 408. θ. 332.
- Ἐδασάμεθ', divisimus. 1. plur. aor. 1. m. pro ἑδασάμεθα. Poëtae duplicant σ, metro id postulante. a δάζομαι, divido. ἑδάσαστο, destinabit. Th. δάω, divido. ε. 37. 9. 530.
- Ἐδῆ, edic, 3. per. præs. ab ἔδω. 9. 535.
- Ἐδέξατο, suscepit, a. 1. med. a δέχομαι, capio, f. δέξομαι. p. δέδεγμαι. 9. 479.
- Ἐδησαν, alligarunt, a. 1. a δέω, ligo, f. δήσω, & δέσω, præt. pass. δέδεμαι. 9. 718.
- Ἐδίδαξαν, docuerunt, 3. pers. pl. a. 1. act. verbi διδάσκω, doceo, f. ξω, p. διέδιδαχα, a. 1. ἐδίδαξα. ε. 660. 9. 22.
- Ἐδίδων, 3. pers. pl. imperf. pro ἐδίδοσαν, a διδῶν, pro δίδωμι, do. Vide δόμεν, ε. 138.
- Ἐδον, pro ἔδοσαν, a. 2. 3. plur. a

- δίδωμι, do. 9. 30.
- Ἐδονῆτο, agitabatur, imperf. pass. Th. δονέω, f. ἦσω, α. 237.
- Ἐδῶ, εἰς, τὸ, sedes. Th. ἔζομαι, f. ἐδῶμαι, sedeo. α. 203. 9. 117.
- Ἐδῶσι, edunt, præs. ind. ἔδω, e-do, p. ἐδήδοκα. cætera tempora non sunt in usu. 9. 640.
- Ἐδρη, Ion. pro ἔδρα, sella, ἦ. Th. ἔζομαι, sedeo. 9. 386.
- Ἐδριόωνται, sedem habent, 3. pl. ind. pass. pro ἐδριῶνται, ab ἐδρίαω, ὦ, poëtice ἐδρίασθαι. Th. ἔζομαι, f. ἐδῶμαι, sedeo. 9. 388.
- Ἐδύναντο, 3. pl. imperf. a δύναιμαι possum. Vide supra δύναμις. ε. 133.
- Ἐδυνη, imperf. induit, a δύνω. Vide in περι-ἔδυνη. α. 124.
- Ἐδωδῆς, gen. sing. ab ἑδωδῆ, ci-bus. Th. ἔδω, edo. ε. 591.
- Ἐδωκε, dedit. a. 1. verbi δίδωμι, do, f. δώσω. p. δέδωκα. a. 2. ἔδωκον, ως, ω, ε. 277. 92. α. 125.
- Ἐδώρησαν, a. 1. ind. a δωρέω, f. ἦσω. dono. Th. δῶρον, ε, τὸ, donum. ε. 82.
- Ἐεπε, a. 1. vel 2. pro ἔπε, pros-thesi poëtica. ἔεπαν. 3. pl. a. 1. Th. ἔπω, dico a. 1. ἔπα. a. 2. imperat. ἔπέ. ε. 86. θ. 24.
- Ἐεσ, unus, pro ἔς, per πρόσθε-σιν poëticam, f. μία, n. ἐν. θ. 145.
- Ἐέλδεται, appetit. præs. ind. verb. ἔλδομαι, cupio. hinc ἑέλδωρ, τὸ, desiderium. ε. 379. α. 36.
- Ἐεργ', præs. imperat. pro ἔε-γε,

- γῆ, *cohibe*, ab ἐέγω, pro ἔγω, arceo, f. ξω ω 333. θ. 751.
- Ἐέρση, pro ἔρση, ros. α. 395.
- Ἐζεε, *fervebat*, 3. perf. imperf. aēt. a ζέω, ferveo. θ. 695. 847.
- Ἐζόμενον, *sedentem*, part. præs. verbi ἕζομαι, sedeo. f. ἐδῶμαι. ε. 591. 724.
- Ἐζων, *vivebant*, 3. pl. imperf. aēt. a ζάω, poët. pro ζάω, ᾧ, vivo, f. ζήσω. p. ἕζυχα. ε. 112.
- Ἐην, *erat vel fuit*, poët. pro ἦν, imperf. verbi ἔμῃ, sum, ε. 11. 117.
- Ἐήν, suam, acc. ab ἐός, ἡ, ὄν, συμ, α, um, ab ἔ, sui. θ. 487. 890.
- Ἐησθα, poëtica prosthesis pro ἦσθα. & hoc pro ἦς, & est a. 2. sub ᾧ, ἦς, & poët. ἔω, ἔης. Θα, est Æolica paragoge. Th. ἔμῃ, sum. ε. 312. 515.
- Ἐθ' pro ἔτι, ob seq. aspiratam. Et est adverb. significans, adhuc. α. 50.
- Ἐθέλω, vel θέλω, volo, f. θελήσω, p. τεθέληκα. ἐθέλησθα, 2. perf. præs. sub. pro ἐθέλης per paragogen Æol. ἐθέλησι, vel ἐθέλησαν, 3. perf. sing. sub. præs. Ion. pro ἐθέλη. ε. 207. 266. 390. 666. θ. 432.
- Ἐθελήμους, voluntarius, ab ἐθέλω. θολο. ε. 118.
- Ἐθεντο, *ponunt*, 3. pl. a. 2. m. ἔθην, εο, το, a τίθηνμι, pono. ε. 510. α. 261. θ. 805.
- Ἐθισαν, 3. pl. a. 2. ind. ab ἔθην, posui, ἔθηνκα, a. 1. ind. a. τίθηνμι. ε. 74. 217. θ. 400. 974.
- Ἐθλασε, *comminuit*, a. 1. ind.

3. perf. sing. a θλάω, ἄσω. *frango*. α. 140.
- Ἐθολών, *depascebant*, 3. pl. imperf. a θονάω, epulor. f. ἦσω. Them. θολών, ης, ἡ, epulum. α. 212.
- Ἐτρέφθη, *innutrita est*. a. 1. pass. pro ἐτρέφθη, quia formatur a τέθραπται: alioquin scribitur, quoties sequitur litera aspirata, prout in voce ἐτράφην videre est. a τρέφω, alo, f. ψω. p. φα. α. 2. ἔτραφον. p. m. τέτροφα. θ. 192.
- Ἐθύνεον, *furebat*. imperf. a θυνέω. idem quod Th. θύω, *impetu feror*. f. ὕσω. α. 210. 256.
- Ἐι, si. ε. 106. 270. α. 358.
- Εἶαρι, vere. dat. sing. pro ἔαρι, ab ἔαρ, εἶ, τὸ ver. ε. 460.
- Εἰαρινός, vernus, a, um, dat. pl. εἰαρινοῖσι, ab ἔαρ, ver. ε. 680. θ. 279.
- Εἶασε, reliquit a. 1. aēt. ab εἰάω, fino. f. εἶάσω. p. ἔακα. α. 424.
- Εἶαται pro ἕνται. Ion. *sedent*, 3. pl. ind. præs. verbi ἕμαι, ἕσμαι. sedeo. imperf. ἕμην, ἕσο, θ. 622.
- Εἵβεται, *distillat*, 3. præs. ind. poëtice pro λῖβεται, ἕβεται, Ion. pro λῖβεται. Th. λῖβω. f. ψω. libo, fundo. θ. 910.
- Εἶδ' εἶ, εἶ, τὸ, forma, dat. ἕδει, ἕδω. Th. ἕδω, video. f. ἕσομαι, aor. 2. ἕδον & ἶδον. ε. 63. α. 5. θ. 153.
- Εἶδώς, ἕδῃα, pro ἕδῃως, ἦα, perf. part. aēt. ἕδέω, vel ἕδημι, scio, f. ἕδῃσω, p. ἕδηκα. ε. 54.

ε. 54. 519. 9. 313. 887.

Εἶναι, εἶς, εἷς, præs. opt. ab εἶμι, sum. ε. 296. 346. 9. 128.

Εἶτα, statim. adverb. Poëticum. θ. 688.

Εἰκάδι, viginti, dat. sing. Th. εἰκοσι, viginti, unde est εἰκάς, ἀδ. ①, ἡ, numerus complectens viginti, acc. εἰκάδα. ε. 790. 818.

Εἶκ', siquidem. ε. 643.

Εἶκε, præs. imperat. cede, ab εἶκω, similis sum. item, cedo. f. ξω. α. 353.

Εἶκελ ①, υ, ὅ, similis. Them. εἶκω, f. ξω, similis sum. εἰκτην pro εἰκέρην, 3. dual. imper. act. ab εἶκω, f. ξω, similis sum. α. 390. 322. 451.

Εἰκέρην similes sunt, Poëtice pro εἰκέρην, ab εἶκω, similis sum. α. 390.

Εἰκῆαι, similes. part. præs. act. g. f. ab εἶκω. f. εἶξω, p. εἶκα, (pro εἶχα) inde εἰκώς, ἦα, ὅς. α. 206.

Εἶλε, cepit, a. 2. act. ab αἰρέω, capio, f. ἔσω, p. ἔρηκα, a. 2. εἶλον, a. 2. med. εἰλόμην, υ, ετο. ε. 154. α. 139. 9. 325.

Εἰλήθυα, ας, ἡ, Lucina, Dea quæ parientibus opitulatur. eadem etiam vocatur Ελευθώ, ab εἰλεύθω, venio. 9. 922.

Εἰλυμέν ①, intortus, perf. part. ab εἰλίσσω, volvo. Th. εἰλέω, f. ἔσω, verso. 9. 791.

Εἰλίποδες, cunipedes, ab εἰλίπους, odes, flexipes, ex ἔλω pro quo usitatum αἰρέω fle-

ετο, & πῆς, ποδός, pes. dat. pl. εἰλιπόδεσσι, Ion. ε. 793. θ. 290. 983.

Εἰλύφαζε, resplendebat, imperf. ab εἰλυφάζω, verso. Dicitur etiam εἰλυφάω, ὦ, circumvolvo, involvo, εἰλυφῶντες Poëtice pro εἰλυφῶντες, & hoc pro εἰλυφῶντες. Th. εἰλέω, verso. α. 275. 9. 692.

Εἵματρο, fato decretum erat, 3. pers. pl. perf. pass. Att. αἵματρο, divido, partior, f. μερῶ. p. μέμασκα. præt. pass. μέμασμου, Att. ἤμασμου cum spiritu aspero, quæ suum cuique distribuit in plusq. per f. ἡμάσμεν, σο, το. hinc ἡμασμένη, ης, ἡ, fatum. 9. 894.

Εἵμα, αλ ①, το, vestis, ab εἵνυμι, vel ἔω, induo. ε. 554. α. 159.

Εἵμεν, sumus, pro ἴσμεν, Poëtice, 1. pl. ab εἵμι. sum. α. 351.

Εἶν, in, pro ἐν, Poëtice. ε. 362. 405.

Εἶνοι, præs. inf. esse, ab εἶμι, sum. ε. 363. 614. θ. 401.

Εἵνας, pro ἐννὰς, ἀδ. ①, ἡ, nonarius numerus. Hesiodo est nona dies mensis. Th. ἐννέα. novem. ε. 808. 909.

Εἵνεκα, pro ἕνεκα, propter, causa, ἕνεκ ἀτασθαλίας, propter improbitatem. 9. 516.

Εἶο, pro ἦ Poëtice, μετὰ ἧο, secum. 9. 392.

Εἶπεν, dixerat, 3. pers. sing. a. 1. vel 2. ind. verbi εἶπω, dico.

co. α. 116. θ. 163. 392.

Εἴπατε, a. 1. imperat. ab εἶπω, dico, εἶπαβ', pro εἴπατε. 9. 108. 115.

εἰργον, coërcens, præf. part. n. g. ab εἰργω, f. ξω, arceo. i. 492.

εἰρηάς, acc. pl. cætus, conciones, ab εἰρήν, ης, ἡ, concio, cætus, ab εἰρὴν νεῖλο, vel potius dico. 9. 804.

εἰρεῦσαι, enumerantes, pro εἰρεῖσαι, Dorice εὐ pro u, præf. part. f. g. pl. num. ab εἰρέω, dico, quod est ab εἰρὴν, in fut. εἰρῶ, unde suppullulavit novum verbum εἰρέω, poetice εἰρέω, dico. 9. 38.

εἰρημέναι, constituta, perfect. part. a ῥέω. f. ῥήσω. dico, præf. pass. εἰρήμην, & Attice, εἰρημον. ε. 363.

εἰρήνη, ης, ἡ, pax. ε. 226.

εἰροπόκων, lanigerarum a πείνω, vel πέτω, petto, f. ξω, p. m. πέποκα, hinc πόκος, υ, ὄ, vellus, & εἶρος, εος, τὸ, lana. ε. 232.

εἰρούμενοι, præf. inf. Dorice pro εἰρεύειν, trahere, ab εἰρύω, traho, pro quo etiam dicitur εἰρύω. Sic & εἰρυτο, 3. sing. plusquamperf. pass. ε. 816. α. 138.

εἰς, ad. εἵκετο δὲ εἰς Κρηίοντα, benitque ad Creontem. ε. 21. 9. 71.

εἰσναβαλῶν, conscendens, præf. part. m. g. εἰσναβάσσω, a. 2. part. act. f. g. verb. εἰσναβαλῶν. Th. βαίνω, ince-

do, f. βήσομαι, p. εἴβηκα, a. 2. εἴβην, a. 2. opt. βαίην. θ. 57. 508. 939.

εἰσανίων scandens, a. 2. part. ex ἡς, ἀνά, & Them. ἡμι, eo. 9. 761.

εἶσατο, videbatur, a. 1. med. ab ἴδω, video, f. ἴσομαι, a. 2. ἴδον, & ἴδον. 9. 700.

εἰσαφίναε, reversus est, ex ἡς, ἀπὸ, & ἰκάνω, venio. Th. ἰκνέομαι, venio, f. ἰξομαι. vel ἰκώ. ἴξω, venio α. 45.

εἰσα. a. r. Ind. act. verbi εἶω, colloco, induo, f. εἰσέμην, a. 1. m. ἡσάμην. p. ἡμαι. 9. 174.

εἴω, pro ἴωσι, Vadit, ab εἶμι, eo. 9. 972. ἴωσι, eunt, (ut vertunt) ab ἡμι, eo, vado. quamvis hoc in loco commode εἴω ab ἡμι esse possit. Nam ἡμι, eo, in 3. pl. non format ἴωσι, sed in tertia singulari. α. 113.

εἶσι, sunt, ab ἡμι sum. ε. 12. 36. 121. 9. 363.

εἰσπέρησα, transivi, a. 1. act. ab εἰσπεράω. Th. περάω, transco, f. ἡσώ, & ἡσώ. ε. 753.

εἶσκειν assimilare, præf. inf. pro ἡσκειν, poetice. Th. ἡκω, f. ἡσώ, similis sum. ε. 62.

εἰσόκεν, donec, ex ἡς, vel ἡς, ad. & ὅκε, ε. 560. 628.

εἰσῆκει, stabat, 3. singul. plusq. perf. ab ἴστημι, sto. f. ἵσσω. p. ἕστηκα, ubi spiritus asper ex præsentī repetitur cu initialis litera. a. 2. ἕστην. α. 264. 268.

εἶσω, pro εἶω, intra, poetice cum

cum Gen. Th. ἄς vel ἐς ad.
α. 151.

ἔχε, & per apostrophum ἔχ' *habebat*, imperf. verbi ἔχω, f. ἔξω, & σχήσω, p. ἔσχηκα. α. 2. ἔσχον. ε. 89. α. 122. 214.

ἔως, poet. pro ἕως, *donec*. Adv. verb. Th. ὡς, sicut. α. 378.

ἔκ, ex, praeposit. regit. genit. ε. 70. 104. α. 222. θ. 46. &c.

ἔκαίνυτο, *superabat*, imperf. α καίνυμι. Th. καίνω, proprie occido. item vinco, per syn. speciei. α. 4.

ἔκάλεσσε, *vocabit*, α. 1. pro ἑκάλεσε Poetice, α καλέω, f. ἔσω. p. κέκληκα. θ. 391.

ἔκαρτύναντο, *confirmabant*, 3. pl. α. 1. med. α καρτύνω, confirmo. Th. κράτος, & per metathesin κάρτος, εος, τὸ. robur. θ. 676.

ἔκας, *procul, longe*, cum Genit. α. 217.

ἑκάστος, singuli, ἑκάστος, ἑκάστω, ἑκάστα. α. 283. θ. 151. 370.

ἑκάτη, *Hecata*, dat. sing. nomen mul. θ. 411. 441.

ἑκατηβόλος, α, ὁ, *qui procul tela ejaculatur*. Epitheton Apollinis, ab ἑκας, procul, & βάλλω, jacio. α. 58.

ἑκατηβέλετος, gen. Aëolic. pro ἑκατηβέλετος, ab ἑκατηβελής, α, ὁ, ex βέλος, ιος, τὸ, *telum*, & ἑκας, Adv. procul. α. 100.

ἑκατόμβας, ἑκατόμβη, ης, ἡ, *sacrificium solenne*, constans centum bobus, h. e. centum nummis argenteis, in quibus bos pictus erat. ex ἑκα-

τὸν, centum, & ἑς, Dorice ἑως, bos. ε, ἡ. α. 479.

ἑκατὸν, centum. α. 129. θ. 150.

ἑκγεγαῖα *prognata*, praet. med. part. f. g. ab ἐκγέγαα, praet. med. verbi ἐκγάω, pro ἐκγίγνομαι, *epascor*. Th. γάινωμαι, *gignor*, f. 1. γενήσομαι. p. γεγέννηκα. α. 2. m. ἐγενόμην, α. 1. m. ἐγενάμην. p. m. γέγονα. ε. 254. θ. 76.

ἑκγεγόμεθα, *nati sumus*, α. 2. m. pl. num. Ion. pro ἐκγεγόμεθα. Th. γάινωμαι. θ. 648.

ἑκ--ἐγέλασσε, α. 1. Ionic. pro ἐγέλασε, α γελάω, *rideo*. ε. 59.

ἑκίνω, dativ. ab ἐκῖνος, ης, ο, Ille, α, ud. α. 72. θ. 450.

ἑκίπο, *jacebat*, imperf. α κῆμαι, *jaceo*, f. κῆσομαι α 172. 221.

ἑκέκλετο, *acclamavit*, seu acclamaverat, imperf. α κέκλωμαι, pro κέλομαι, *clamore jubeo* α. 341.

ἑκέλευσε, α. 1. ind. α κελεύω, *jubeo*, f. εὔσω. Th. κέλω, *jubeo*. ε. 60.

ἑκηβόλος, α, ὁ, *eminus jaculans*, ab ἑκας, procul, *eminus*, & βολή, *jactus*, mutato α in η. Th. βάλλω, *jacio*. θ. 94.

ἑκῆτι, *dativus*, qui Poëticae ponitur adverbialiter. Th. ἐκὼν, ὄντος, ὁ, *voluntarius*. ε. 4.

ἑκίσον, imperf. α κίσω, εο, *accuro*, ex ἴκω, per metathesin. α. 277. ε. 343.

ἑκκορυφώσω, *summation & breviter perstringam*, f. 1. verbi

- ἐκκορυφῶ, f. ὤσω. Th. κορυφή, ἡς, ἡ, vertex, q.d. *summa capita indicabo*. ε. 106.
- Ἐκλεψ, pro ἐκλεψε, *surrupuit*, a. i. ind. verbi κλέπτω, *futor*, f. ψω, p. κέκλεφα, p. med. κέκλοπα. ε. 51.
- Ἐκλινθῇ, *inclinata est*, a. i. ind. pass. verbi κλίνω, *inclino*, f. νῶ, p. κέκλικα, a. i. ἔκλινα, p. m. κέκλινα. θ. 711.
- Ἐκλούοντο, imperf. pass. a κλονέω, *commotobes*, f. ἤσω. Them. κλόν, υ, ὅ, *motus*. α. 317.
- Ἐκλυε, imperf. a κλύω, *audio*, f. ὤσω. α. 68.
- Ἐκπάλγης, *stipendos*. pro ἐκπλάγης, per metath. ab ἐκπλήσσω, f. ξω, p. χα, *attentum reddo*, in a. 2. act. ἐξέπλαγον. ε. 153.
- Ἐκπλής *expleto*, gen. "ab ἐκπλει, pro ἐκπλε. Th. πλεί, *plenus*. ε. 776.
- Ἐκρίνοντο, *litigabant*, imperf. pass. eodem sensu accipitur hoc verbum 1. Cor. 6. 1. Th. κρίνω, *judico*, f. νῶ, p. κέκρικα. θ. 535.
- Ἐκρυψε, *abscondit*, a. i. ind. verbi κρύπτω, *occulto*, f. ψω, p. κέκρυφα. a. 2. ἐκρυβεν. ε. 47.
- Ἐκτελέα, *proventum*, acc. ab ἐκτελής, ε, ὅ, ἡ, *perfectus*. Th. τέλ, ε, τὸ, *finis*. ε. 464.
- Ἐκτελέσθ, *perfecerit*, a. i. sub. verbi ἐκτελέω, *perficio*. a. i. inf. ἐκτελέσαι. Th. τέλ, *finis*. ε. 563. α. 22. 28.
- Ἐκτενε, *occidit*, a. i. act. a κτείνω, *occido*, f. κτενῶ, p. ἔκτεκα. α. 2. ἔκτανον. θ. 527.
- Ἐκτη, sexta, ἔκτ, υ, ὅ, *sextus*. Th. ἔξ sex ε. 611. 780.
- Ἐκτολμήσας, a. i. part. a τολμάω. Th. τόλμα, ἡς, ἡ, *audacia*. Alii legunt ἐκτολυπέσας, *cum exanclasset*: quæ lectio est melior. Th. τολύπη, ἡς, ἡ, *lana carpta*, & *pecha*, & *operi parata*. α. 44.
- Ἐκτός, vel ἐκτοσθεν, *extra*. Th. ἐκ, vel ἔξ, *ex*. ε. 727. 115. 9. 813.
- Ἐκτυπε, *intonuit*, a. 2. a κτυπέω, *resono*. a κλύτ, υ, ὅ, *fragor*. sicut a φιλέω, *φιλον*, Th. τύπτω, f. ψω. *verbero*. α. 383. 61.
- Ἐκφυγε, *elapsa sunt*, a. 2. ind. pro ἐξέφυγε, ab ἐκφεύγω, *effugio*, f. ἐκφεύξομαι, p. m. ἐκπέφευγα. Th. φεύγω. θ. 182.
- Ἐκὼν, ὄντ, ὅ, *voluntarius*. 9. 232.
- Ἐλαίω, dat. sing. ἐλαία, ας, ἡ, *olea*, *nomen arboris*. ἔλαιον, α, τὸ, *fructus, oleum*. ε. 520.
- Ἐλασαν, Ion. pro ἤλασαν, 3. pl. a. i. ab ἐλάω, *agito*, *inci'o*, pro quo usitatum ἐλαίνω, f. ἐλάσω. ἐλάστας, a. i. Aol. opt. ἐλάσας, *adigens*. part. a. i. act. pro ἐλάσας *metri causa*. θ. 522. α. 372. ε. 473.
- Ἐλάτης pro ἐλάταις, dat. pl. Ion. ἡ ἐλάτη, *abies*. sic dicta a ventorum agitatione. ε. 507. α. 190. 188.
- Ἐλά-

Ἐλάφοιο, gen. Ion. ab ἔλαφῳ, ὁ ἢ ἡ, cervus, quāsi ἔλαφρός, cervus est levis. α. 402.

Ἐλαφρότερος, levius, comparat. ab ἔλαφρός, ὤ, ὁ, levis. ε. 415.

Ἐλαύνοι, ducat. præf. opt. ab ἐλαύνω, f. ἐλάσω, agito. ε. 441.

Ἐλαχεν, sortita est, a λαγχάνω, sortior. in a. 2. aët. ἔλαχον, f. λήξομαι, λήξομαι, & κληρώσομαι. perf. Att. ἤλαχα. p. med. λέλογχα. 9. 424. 422.

Ἐλεγχο, εἶ, τὸ, probum, dedecus. Th. ἐλέγχο, ξω, arguo. 9. 26.

Ἐλέειν, capere. pro ἐλῆν, dialys. Ion. a. 2. inf. ab αἰρέειν, capio. α. 337.

Ἐλεκτο, 3. sing. plusq. perf. pro ἐλέλεκτο, concubuerat, verbi λέχομαι, cubo, f. ξομαι, p. λέλεγμαι. α. 46.

Ἐλεν, inbasit, a. 2. ind. pro εἰλεν, ab αἰρέειν, capio. Vide ἐλέτο. 9. 167.

Ἐλένης, gen. ab Ἐλένη, ἡ, nomen speciosissimæ mulieris. ε. 164.

Ἐλεὼν, pro ἐλεηνὼν, per syncopen, misere, ἐλεηνὼς, miser. ἐλεῖω, misereor, Th. ἐλεῖ, ὤ, ὁ, misericordia. ε. 203.

Ἐλέτο, capere. a. 2. med. infinit. ab αἰρέομαι, f. 1. αἰρεθήσομαι, p. ἤρημαι, a. 2. med. εἰλόμην. ε. 285. 364.

Ἐλεν, elige, Dorice pro ἐλῆν ad formam τυπῆ, ἐδῶ, a. 2. med. imp. ab αἰρέομαι. 9. 549.

Ἐλευθῆρ, ἐλευθῆρ, ἡρ, ἡ, nomen proprium urbis in

Boeotia. 9. 54.

Ἐλεφαίρειο, imperf. decipiebat.

Th. ἐλεφαίρω, decipio. 9. 330.

Ἐλέφαντι, ebore, dat. sing. ab ἐλέφας, αὐτῷ, ὁ, elephas. α. 141.

Ἐλήλαται, ductum est, 3. sing. præf. pass. ab ἤλακα, in præf. pass. ἤλαμαι, & facta Attica reduplicatione ἐλήλαμαι, Th. ἐλαύνω, agito, f. ἐλάσω, p. ἤλακα. 9. 726.

Ἐληται, 3. sing. ab ἔλωμαι, ἡ, ἡται, a. 1. med. subj. ab αἰρέομαι. p. ἤρημαι, a. 2. m. εἰλόμην, ponitur & ἤληται, per τμήσιν pro ἀφήληται, ε. 319. & 603. 357.

Ἐλθοι, a. 2. opt. aët. venerit, ἔλθης, sub. ἐλθῆν. inf. ἐλθόντι, gen. part. ab ἔρχομαι, venio, f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἤλυθον, & per syncopen ἤλυθον, ε. ε, p. m. ἤλυθα, Att. ἐλήλυθα. ε. 541. 337. 662. α. 432.

Ἐλικας, acc. pl. ἐλίκαςι, dat. pl. κινθας, q. d. anfractuofas, ab ἐλιξ. Th. ἐλέω, verso. ε. 450. 793. α. 295.

Ἐλίκη, nomen urbis. α. 475. 381.

Ἐλικοῦλέφαρ, ὤ, ὁ, ἢ ἡ, cui palpebræ sunt volubiles, tortiles aut nigrae, ab ἐλικός, ὤ, volubilis. hoc ab ἐλίσσω, volvo. Th. εἰλέω, verso, & βλέφαρον, ὤ, τὸ, palpebræ. 9. 16.

Ἐλικῶν, ὠν, ὁ, nomen montis.

- tis, qui nomen habuit ab anfractuosis viis. ε. 637. 9. 2. 23. hinc
- Ἑλικωνιάδες, Musæ. Ἑλικωνιάδων, dat. pl. Ion. ε. 63. 656. 9. 1.
- Ἑλικώπιδι, dat. ab ἑλικῶπις, ἰδ(ϙ), ἡ, *limis oculis contuens*. ex ἑλιξ, quæ vox etiam Adjective capitur, pro ἰπποτο, hoc ab ἡλέω, verso, & ὤψ, oculus. Th. ὀπτομαι, video. 9. 377. 998.
- ἔλιπον, *liquerunt*. 3. pl. a. 2. act. a λήπω, linquo f. ψω p. φα. p. m. λέλοιπα. ε. 154.
- ἔλκε, trahebat, imperf. Ion. pro ἔλκον, ες, ε, ab ἔλκω, traho, f. ἔλξω. α. 258. ἔλκέμεν, pro ἔλκειν præf. inf. ε. 629.
- ἔλκηδόν, Adverb. *luctando*, attrahendo, ut supplanteretur, vel sublimis sternatur. Th. ἔλκω, ξω, traho. α. 302.
- ἔλλαβεν, a. 2. ind. Poët. pro ἔλαβεν, verb. λαμβάνω, capio, f. λήψομαι, p. λέληθα, & Attice, εἴληφα. a. 2. ἔλαβον, ες, ε. 9. 179.
- Ἑλλάδ(ϙ), genit. ab Ἑλλάς, ἁδ(ϙ), ἡ, Græcia. ε. 651.
- Ἑλληδανοῖσι, dat. pl. Ion. *manipulis*. Th. ἡλέω, convolvo. α. 291.
- ἔλλοτας, *multos*, acc. pl. q. d. ὅς ἑλλάπει ἡ ὄψ, quos deserit vox, ab ἔλλοψ, οτ(ϙ), qui vocem edere nequit, ab ὄψ, ὀπός, ἡ, vox, & λήπω, linquo. α. 712.
- ἔλτις, ἑλπίδ(ϙ), ἡ, spes. ε. 96.

- ἐλπίδα. acc. ε. 496.
- ἔλπομεν(ϙ), sperans, præf. part. ab ἔλπομαι, Poët. pro ἐλπίζω, Th. ἐλπίς, ἰδ(ϙ), ἡ, spes. α. 66.
- ἔλπομαι, τ(ϙ), τὸ τέτο, ab ἔλω, traho. Th. ἡλέω, verso. ε. 428. 434.
- ἔλυσατο, *liberabit*. a. 1. med. a λύω, solvo, f. σω. p. λέλυκα. 9. 528.
- ἔλων, *arripiens*, a. 2. part. ab αἰρέω. 9. 487.
- ἐμ', pro ἐμὲ, acc. ab ἐγώ, ego. ε. 394.
- Ἐμαρνάθην, 3. dual. imperf. med. a μάρναμαι, *rigno*. α. 238.
- ἐμὰς, acc. pl. f. g. ab ἐμὸς, ἡ, ὄν, meus, a, um. ε. 55.
- ἐμάχοντο, *dimicabant*. imperf. verbi μάχομαι, *rigno*, f. μαχήσομαι, p. μεμάχημαι, α. 30. 1.
- ἐμβαλλε, *conjicit*, 3. imperf. pro ἐνεβαλλε. Th. βάλλω, *lō* jacio, p. βέβληκα, a. 2. ἐβαλον, p. m. βέβολα. α. 414. 453.
- ἐμβασιλευον, ες, ε, imperf. pro ἐνεβασιλευον, verbi ἐμβασιλεύω, *regno in*. Th. βασιλεύς, ἐ(ϙ), ὁ, rex. ε. 111. 9. 71.
- ἐμβεβαώς, *insistens*, ἐμβεβαύη, f. g. plusq. perf. part. act. per crasin, pro ἐμβεβηκώς, verb. ἐμβαίω, *ingredior*. Th. βαίω, eo. α. 195. 324. 9. 12.
- ἐμῷ, Ion. & Poët. pro ἐμέο, & hoc pro ἐμῇ. ab ἐγώ. α. 361.
- ἐμελλε, imperf. a μέλλω, f. μελ-

- μελλήσω, *futurus sum*. α. 126. §. 552.
- **ἔμελε*, imperf. a *μέλει*, imper-
son. *cura est*, p. *μεμέληκε*.
ε. 145.
- **ἔμην*, Ionice pro *εἶμαι*, præt.
inf. ab *εἶμι*, *sum*. §. 500
- **ἔμενοινα*, *cirabat*, imperf. a
μενοινάω, *curo*. Th. *μέν* Ⓞ, *εὖ*,
τὸ, *animus*. α. 368.
- **ἔμήσατο*, *paravit*, a. i. m. a
μήδομαι, f. *ήσομαι*, *cogito*,
machinor. a *μήδ* Ⓞ, *εὖ*, *τὸ*,
cura. ε. 49. 95.
- **ἔμικνε*, *mansit*, imperf. a *μι-*
μνω, *maneo*. Th. *μένω*, *νῶ*,
maneo. ε. 97.
- **ἔμίσγεται*, imperf. pass. verb.
μίσγομαι, idem quod *μίγνυ-*
μαι, *misceor*, f. i. *μιχθήσο-*
μαι, præt. perf. *μέμιγμαι*,
a. i. *ἐμίχθην*, a. 2. *ἐμίγην*.
§. 56.
- **ἔμματέως*, adverb. *dicto ci-*
tius. q. d. ἅμα τῷ ἔπει, ab *ἐ-*
π Ⓞ, *εὖ*, *τὸ*, *verbum*. Th.
ἔπω, *dico*. α. 442.
- **ἔμμεμαῦα*, f. g. p. m. part. a
μάω, *curio*. α. 439.
- **ἔμμενοι*, *esse*, Æol. pro *ἔμε-*
νοι, Dor. pro *εἶναι*. ab *εἶμι*,
sum. ε. 270. §. 400. 610.
- **ἔμμενέως*, fortiter, adverb.
μέν Ⓞ, *εὖ*, *τὸ*, *robur*. α. 429.
§. 712.
- **ἔμμορε* *sortitus est*, per meta-
thesin pro *μέμορε*, præt.
med. a *μεῖρω*, *divido*, *forti-*
or, præt. pass. *μέμαρμαι* &
Att. *εἵμαρμαι*. ε. 345. §. 414.
426.
- **ἔμός*, ἢ, *ὄν*, *meus*, a, um, ab *ἐ-*
μῦ. Th. *ἐγώ*, *ego*. ε. 266. §. 164.
- **ἔμπαλιν*, *retro*, adverb. Th.
πάλιν, *versus*. ε. 145.
- **ἔμπελαδὸν*, *juxta*. Adverb. Th.
πέλας, *prope*. ε. 732.
- **ἔμπελάσαντες*, *inter se com-*
mittentes, a. i. part. pl. num.
ab *ἐμπελάζω*, *appropinquo*,
Th. *πέλας*, *prope*. α. 109.
- **ἔμπεσε*, *inciderat*, pro *ἐνέπε-*
σε. a. 2. ab *ἐμπίπτω*, *incido*.
Th. *πίπτω*, *cado*, f. *πεσῆμαι*,
p. *πέπτωκα*, a. 2. *ἔπεσον*, a. 2.
part. *πεσών*. α. 420. 502.
- **ἔμπεης*, *tamen*, Ionice pro *ἔμ-*
πας. ε. 141. α. 259.
- **ἔμπλην*, *prope*, adverb. ab
ἐμπελάζω, *appropinquo*. Th.
πέλας, *prope*. α. 371.
- **ἔμπνεύσας*, *inspirans*, a. i. part.
Th. *πνέω*, *flo*, *spiro*, f. *πνεύ-*
σω, p. *πέπνευκα*. ε. 506.
- **ἔμπορίην*, acc. Ion. ab *ἐμπο-*
ρία, ἢ, *mercatura*. Th. *πέρω*,
transco. p. m. *πέπορα*, unde
est *πόρε* Ⓞ, *εὖ*, *δ*, *via*. hinc *ἐμ-*
πορε Ⓞ, *mercator*. ε. 644.
- **ἔν*, *in*. præposit. regit dat. pro
ἐνθα. ibi. ε. 202. 379. α. 204.
- **ἔναιε*, *habitabat*, imperf. a
ναίω, *habito*. α. 14.
- **ἔναλίγκιον*, *similem*, ex *ἐν* &
ἀλίγκι Ⓞ, *similis*, q. ex α &
λίγω *resono*, *non absonus*,
vel q. d. ἅλιν ἐγγίον. ε. 128.
α. 88.
- **ἔναντιοι*, *hostes*, ab *ἀντι* Ⓞ,
adversus. Th. *ἀντι*, *cont*. α.
α. 184.
- **ἔναποψύχειν*, *alium exonerare*

τε, *externere*, præs. inf. ex
ἐν, ἐπὶ & ψύχω, f. ξω, re-
frigero. s. 757.

ἐναρα, τὰ, *spolia*, ab ἐναίρω,
occido. α. 367.

ἐναρίζω, f. ξω, idem quod
ἐναίρω, occido. α. 194.

ἐναρφόρεⓈ, *spoliator*, pro ἐνα-
ρηφόρεⓈ, *spolia ferens*, ab
ἐναρα, τὰ, *spolia*, & φέρω,
fero. α. 192.

ἐνάτη, poëtice pro ἐνάτη, πο-
να ab ἐνέα, novem. s. 770.

ἐναυλαⓈ, υ, ὁ, *stabulum*. Them.
αὐλή, ἡ, *aula*, *atrium*. θ. 129.

ἐνδεκάτη, *undecima*, ab ἐν, u-
num, & δέκα, decem. s. 772.
774.

ἐνδήμοισι, *popularibus*, dat. pl.
Ion. ab ἐνδημⓈ, qui in po-
pulo est. hinc ἐνδήμιⓈ νῆ-
σⓈ est morbus cuidam
popolo peculiaris. Th. δῆ-
μⓈ, υ, ὁ, *populus*. s. 222.

ἐνδον *intus*, adverb. hinc ἐνδο-
θεν, ex interiori loco. ἐνδο-
θεν, intus. θ. 964. s. 31. 521.

ἐνδυκέως, adverb. *valde accu-
rate*. ab ἐνδυκής, ἐⓈ, ὁ, ἡ,
promptus, *accuratus*. α. 427.

ἐνδρυον, υ, τὸ, cor & medulla
arboris, καρδία τῷ δένδρῳ καὶ
τὸ μέσον, der Kern vom
Holz. Th. δρυς, υὸς, *quercus*
s. 647.

ἐνέθηκα, a. 1. ind. verbi ἐντίθη-
μι, *impono*, f. θήσω, p. τέθει-
κα, a. 2. ἔθην. θ. 174.

ἐνέκη, *ferat*, a. 1. sub. ἐνεῖκαμ,
a. 1. act. infinit. ab ἐνέκω,
idem quod ἐνέκω, vel a

φέρω, *fero*, f. οἴσω, a. 1. ἤνε-
κα, Poëtice ἤνεκα, & abje-
cto augmento, ἔνεκα, ας, s.
561. θ. 784.

ἐνεμῶν, *distribuerunt*, a. 1.
ind. a νέμω, f. μῶ, *tribuo*,
præt. νενέμηκα, a. 1. ἐνεμα, p.
med. νένομα. 222.

ἐνεκα, *propter*, *causa*, adverb.
s. 162. ἔνεκ'. θ. 983.

ἐνέκω, *incrat*, 3. sing. imperf.
ab ἐγκέμω, f. κήσομαι. Th.
κῆμαι, *jaceo*. θ. 145.

ἐνέπνευσαν, a. 1. act. ab ἐμπνέω,
inspiro, *aspiro*. Th. πνέω, f.
πνεύσω, flo, *spiro*. α. 131.

ἐνεποιήσαντε, *duxerunt*, a. 1.
med. verbi ἐμποίω, *facio*
in Th. ποιέω, ὦ, *facio*. θ. 7.

ἐνέπων, *alloquens*, præs. part.
Them. ἔπω, *dico*. a. 1. ἔπα.
s. 192. 200.

ἐνερθε, *infra*, adverb. Th. ἔρα,
ας, ἡ, *terra*. θ. 720.

ἐνέροισι, *inferis*, dat. pl. Ion.
idem quod καταχθονίοις. Th.
ἔρα, ας, *terra*. θ. 850.

ἐνν, ης, ἡ, *nobilissimum*. Th. ἔ-
νⓈ seu ἐνⓈ, *annus*. s. 768.

ἐννέⓈ, *placida*, gen. ab ἐννής,
ἐⓈ, ὁ, *bonus*, *placidus*. Th.
est ἐνς, ἐⓈ, ὁ, *bonus*. θ. 65.

ἐνήρατο, a. 1. m. ab ἐναίρω, oc-
cido, f. ἀρῶ. a. 1. ἐνῆρα. θ. 316.

ἐνθ', pro ἐνθα, *hic*, *ibi*. s. 165.
493. hinc ἐνθάπτε, idem
quod ἐνθα. θ. 586.

ἐνθάδε, *hic*, *huc*, adverb. Th.
ἐνθα. s. 652. θ. 775.

ἐνθεν, *hinc*, adverb. de loco.
Th. ἐνθα, *hic*, *illic*. α. 28. θ. 9.

ἐν-

Ἐνθρέψασθαι, *inferere*, a. i. inf. m. ab ἐνθρέψω, *alo in*. Th. τρέψω, *alo*, f. θρέψω. p. τρέτρεφα. a. 2. ἔτρεφον. p. m. τέτρεφα. ε. 779.

Ἐνὶ, *pro ἐνεσι est*. ε. 747.

Ἐνὶ, *in*, Poët. *pro ἐν*. α. 276. β. 297.

Ἐνιαύσια, *quotannis*, ab ἐνιαύσιος, ε, δ, κ, η, *annuus*. Th. ἐνιαυτός, *annus*, q. d. ἡς ἑαυτὸν ἐκπελθεῖν. ε. 447. β. 58. α. 87.

Ἐνικάτθεο, *repono*, *pro ἐγκατάθεο*, 2. sing. a. 2. med. imperat. ab ἐγκατατίθην. Th. τίθην, *pono*. ε. 27.

Ἐνίστην, *proloqui*. præf. inf. *pro ἐνέπην*, Th. ἔπω, *dico*, a. i. ἔπα. β. 369.

Ἐνάετες, *noënnio*. ἐνναετής, *noënnis*. Th. ab ἐνέα. *noëbet*, & ἔτθ, εθ, τθ, *annus*. β. 801.

Ἐνναετήρην, *dual. num.* ab ἐνναετής, ε, δ, *noënnis*, ab ἐνέα, *noëbet*, & ἔτθ, *annus*. ε. 434.

Ἐννέα, εἰ, αἰ, τὰ, *noëbet*, ἀκλιτον. β. 56. 60. 76.

Ἐνέπετε, Poët. *dicite*, *pro ἐπέτετε*, præf. imperat. ab ἐνέπω. Th. ἔπω, *dico*. α. i. ἔπα. α. 2. εἶπον. ε. 2.

Ἐννεσίησι, *dat. pl. Ion. & poet. pro ἐνεσίαις*, ab ἐνεσία, *consilium*. sicut σύνεσις, *intelligentia*, est ἀσύνεσις, *ita ἐνεσία* ab ἐνίημι, *immitto*. Th. ἔω, *mitto*. β. 494.

Ἐννηφιν, *perendinum*, ab ἐνν,

seu ἐννῆ, vel ἐνν, seu ἐννῆ, *betus* (sub. ἡμέρα) Φι, *ast paragoge poetica*, Th. ἐνθ, seu ἐνθ, *annus*. ε. 408.

Ἐννοσίγαιος, *Neptunus*, ab ἐνώω, *moveo*, & γαῖα, *terra*. α. 104. β. 445.

Ἐννύχιος, α, ου, seu ἐννυχίος, *nocturnus*, *adject.* Th. νύξ, *nox*, η, *nox*. β. 10. α. 31.

Ἐνόησε, *sensit*, *ut & ἐνόησαν*, α. i. ind. a. νοέω, *cogito*. Th. νόος, *mens*. ε. 89. α. 410. β. 488.

Ἐνοπήν, *clamorem*, ab ἐνέπω, *dico*. Th. ἔπω, *dico*. β. 280.

Ἐνοσις, εως, η, *motus*, ab ἐνώω, *moveo*. Th. ἡς, ἐνός, *unus*. β. 681. 249.

Ἐνοσίχθων, *terra quassator*, ex ἐνώω, *moveo*, inde ἐνοσις, *motus*, & χθών, *terra*, *quod terram moveat*. Neptuni Epitheton. ε. 665.

Ἐνός, *intus*, *adverb.* ε. 367. α. 312.

Ἐντοθεῖ, & ἐντοθεῖ, *intus*: idem quod ἐντός, ε. 540. 518. β. 598.

Ἐντύνασθαι, a. i. med. infinit. ab ἐντύνομαι, *apparo*. Th. ἐντυα ἐντη, τὰ, *arma*. ε. 630.

Ἐνθαλίαις, *gen. Ion.* ab ἐνθαλίη, ε, δ, *Mars*. Th. Ενωή, η, *Bellona*. α. 371.

Ἐνωή, όθ, η, *Bellona*, ab ἐνώω, *perimo*. β. 273.

Ἐξ, *ex*, *præposit.* *reg. gen.* ε. 148. 306. α. 76.

Ἐξάδιος, ε, δ, *nomen viri*. α. 180.

Ἐξαλαπάξην, *diripiet*. f. i. Th. λαπάξω, *sive λαπάσσω*, f.

ξω, evacuatio. ε. 187.

Ἐξάλεοθι, *evitare*, a. 1. med. infin. Vide supra ἀλέοθι. ε. 105. 756. 800.

Ἐξαμύβηλον, imperf. Ion. abjecto augmento, verbi ἑξαμύβομαι, imputo, Th. ἀμύβω, f. ψω, commuto.

Ἐξαπάτας, *blanditias*, acc. pl. ab ἀπάτη, dolus. Th. ἀπατάω. descriptio. § 205.

Ἐξαπάτησε, pro ἐξηπάτησε a. 1. ind. Th. ἀπατάω, f. ἥσω. descriptio, proprie πᾶτι ἀπάγω, a via aliquem abduco in devia, hinc ἐξαπατήση, a. 1. sub. ε. 321. 371. § 889.

Ἐξαπατίσκων, (alii legunt ἐξαπαφίσκων, *fallens*, quod ab ἀφᾶω, *palpo*) Poët. idem quod ἐξαπατάω. § 537.

Ἐξαυτίς, *denuo*, Adverb. Th. est αὖ, *rursus*. § 915.

Ἐξεγένοντο, *procreati sunt*, a. 2. m. cum Genit. verbi ἐκγίνομαι, *enascor*. hoc a γίνομαι, *nascor*. Vide in γήνατο. § 106. 126. 147. 263.

Ἐξέθορε, a. 2. act. ἐκθόρεω, *prosilio*. Th. θόρω, vel θορέω, *salio*. § 281.

Ἐξει, *habebit*. f. 1. Them. ἔχω. habeo. a. 2. ἔχον, ε. 270.

Ἐξήης, Poëtice, pro ἐξῆς, *deinceps*, *ordine*. § 738. 809.

Ἐξήκοντα, *sexaginta*. ε. 562.

Ἐξέλααν, Poëtica τῷ α epenthesi, pro ἐξελαῶν: ab ἐξελάω, f. ἄσω, *expello*, p. ἐξήλακα. Th. ἐλαύνω, f. ἄσω, *agito*. § 411.

Ἐξελάουσι, *expellunt*, praes. ver-

bī ἐξελάω, ἐξέλασε, a. 1. act. verbi ἐλαύνω, f. ἄσω, p. κα. ε. 522. § 820.

Ἐξήλετο, *exemit*, a. 2. m. ab ἐξαιρέω. Th. αἵρέω, *capio*, f. ἥσω, p. ἤρηκα, a. 2. ἤλον. ε. 104. α. 89.

Ἐξελθῆν, *exire*, a. 2. inf. ἐξελθῆσα, a. 2. part. f. g. Th. ἐρχομαι, *venio*. f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἤλθον. p. med. ἐλήλυθα. ε. 216. § 772.

Ἐξέμεν, f. 1. inf. pro ἔξην. Ion. Th. ἔχω, *habeo*, f. ἔξω, p. ἔρχηκα. a. 2. ἔξον. § 394.

Ἐξενάρξει, a. 1. ind. verbi ἐξενάρξω, f. ξω. Th. ἐναίρω, *occido*. α. 329. § 289.

Ἐξέπλη, a. 2. indic. act. ab ἐξίπλημι. f. ἐμπλήσω, a. 2. act. ἐξέπλην. ε. 98.

Ἐξεργάζοντες, a. 2. part. act. Th. ἐργάζω, f. ψω, *cado*. in a. 2. act. ἤρπον. α. 174. § 704.

Ἐξερεύσας, a. 1. part. ab ἐξερεύω, *extraho*. Th. ἐρύω, f. ὕσω, *traho*. ε. 624.

Ἐξετέλεσεν, & ἐξετέλεσεν, pro ἐξετέλειοι, *perfecit*, a. 1. ab ἐκτελέω, *perficio*. ἐξετελήτω, imperf. pass. Th. τέλος, *finis*, ε. 83. § 403. 881. 1002.

Ἐξεφάνθη, *emersit*, a. 1. pass. ab ἐκφαίνω, *emergere facio*, pro ἐξεφάνθη, per epenthesin τῷ α. Th. φαίνω. f. νῶ. p. πέφαγκα, a. 1. ἔφηναι. *ostendo* § 200.

Ἐξήμνησε, a. 1. ind. εβόμνιit, ab ἐξεμέω. f. ἔσω, vel ἥσω. Th. θμέω, ᾧ, f. ἔσω, *βοτο*. θ. 497.

Ἐξήμ-

Ἐξήρχον, *incipiebant*, *duces erant*. 3. pl. imperf. act. ab ἐξάρχω. Them. ἀρχομαι, *incipio*. α. 205.

Ἐξίκετ', *pervenit*, a. 2. med. ἐξικόμην, ὤ, ετο. verbi ἐξικνέομαι, *pervenio*. Th. ἰκνέομαι, *venio*, f. ἵξομαι, p. ἵξμαι, a. 2. med. ἰκόμην. α. 471.

Ἐξίτην, *verbale*, οἷς ἔκ ἐξίτην ἐστὶ, quibus non exire licet. ab ἐξεῖμι, *exeo*. Them. ἔμι, εο. 9. 732.

Ἐξόπιθεν, *poet. pro ἐξόπιθεν*, *adverb. a tergo*. ἐξοπίτω. ε. Th. ἐπίσω, *retorsum*, *retro*. α. 130.

Ἐξοχ', *adverb. pro ἐξοχα*, *excellenter*, ab ἐξέχω, *excello*. Th. ἔχω, f. ἔξω & ὀήσω, *habeo*. ε. 771.

Ἐοικώς, ὅτ', part. præt. med. ab εἶκω, *similis sum*. hinc εἰοικα dicitur pro οἰκα, sicut εἰώρακα pro ὠρακα. 233. α. 215.

Ἐολπα, præt. med. ab εἰλομαι, *spero*. Th. ἐλπίς, ἰδ', ἡ, *spes*. ε. 271. 473.

Ἐόντ', ἐόντι, ἰόντα, gen. dat. & acc. ab εἶν, *poet. pro ὦν*, ab εἶμι, *sum*. ε. 29. 361. 474. 9. 32.

Ἐός, suus. hinc gen. Ion. ἐοῖο, pro εἰ. 9. 472.

Ἐῦσα, præs. part. f. g. ab εἶμι, *sum*. ε. 206. 290.

Ἐπ', pro ἐπὶ, *in proposit.* ε. 34. 43.

Ἐπάγω, *adduco*, f. ἄξω, p. ἤχα, a. 2. ἤγον & Attice ἤγαγον.

Th. ἄγω, *duco*. 9. 176.

Ἐπαινέσσει, *probaverit*, a. 1. act. opt. Aol. ab ἐπαινέω. Th. αἶν', ὤ, ὁ, *laus*. ε. 12.

Ἐπαινής, gen. ab ἐπαινῆ, *gravis*. Th. αἶν', ὤ, ὁ, *laus*. 9. 768. 774.

Ἐπάκω, *animum adjice*. præs. imperat. ab ἐπακύνω, f. ὤσθ. præt. ἐπήκω, a. 1. ἐπήκωσα, hinc in sub. ἐπακύνω, ἡς, ἡ. p. m. ἐπήκοα. ε. 273. 446.

Ἐπακκόν, *auscultatorem*. ε. 29.

Ἐπάλμεν', *insiliens*, præs. part. ex ἐπὶ & ἄλλόμεν', *poëtice ἄλμεν'*. sic ἱκμεν', ἄρμεν', pro ἰκόμενος, ἄρόμεν'. Th. ἄλλομαι, f. ὤμαι, *salio*. 9. 815.

Ἐπάρμενον, *sufficientem*, præs. part. Vide ἄρμενον. ε. 599. 625.

Ἐπάσαντο. 3. pl. a. 1. med. *comederunt*. a πάω, vel πάομαι, *possideo*, δεσφοῖν præt. pass. πέπαμοι. 9. 642.

Ἐπαυρή, *fruitur*, ab ἐπαυρέω, qui fruitur aura, qui respirare potest. Th. αὐρα, ας, ἡ. ε. 238. 417.

Ἐπάχυνσεν, a. 1. ind. *becharit*, *constrinxit*. Th. πάχνη, ἡς, ἡ, *pruina*. unde παχύνω, ὦ. ε. 358.

Ἐπέ', pro ἐπεα, *accus. pl.* ab ἐπ', ε', *verbum*, ab ἐπω, *dico*. α. 117. 326. 9. 84.

Ἐπέβησε, *ingredi fecit*. a. 1. act. active capitur, verbi ἐπιβαίνω, ex ἐπὶ & βαίνω, εο, f. βήσομαι. p. βέβηκα, a. 2. ἐβην. ε. 578. 657.

ἐπίσσι, dat. pl. Ion. pro ἐπισσι,
& forte ita legendum: ab
ἐπισσι, τὸ, *verbum*. Th. ἔ-
πω, dico. ε. 184. θ. 90.

ἐπίθην, a. 1. verbi ἐπιτίθην,
impono, f. θήσω, a. 2. ἔθην,
α. 332.

ἐπὶ, *postquam*, *quoniam*. ε.
120. α. 110. 336.

ἐπύγετο, *festinabat*, imperf.
Th. ἐπέγω, *urgeo*. f. ξω, α. 21.

ἐπὶτα ἐπὶτ' *deinde*. Th. ἦτα,
postea. ε. 614. α. 332. θ. 193.

ἐπέκντο, imperf. verbi ἐπι-
κναι, *jaceo*, *superimprofi-*
tus sum, f. κείσομαι. Th. κεί-
μαι, *jaceo*. θ. 143.

ἐπέμβαλε, *injecit*, a. 2. aet.
pro ἐπεμβάλε, ab ἐπεμβάλ-
λω, *superinjicio*. Th. βάλλω,
αλῶ, *jacio*, p. βέβληκα,
a. 2. ἔβαλον, p. m. βέβολα.
ε. 98.

ἐπεμβέβαιον, *insistens*. perf.
part. ab ἐπεμβαίνω. Them.
βαίνω, εο. α. 314.

ἐπεμψε, *misit*, a. 1. ind. verbi
πέμπω, *mitto*, f. ψω, p. φα.
θ. 784.

ἐπέπλων, ως, ω, *navigavi*, 1.
sing. a. 2. aet. vel imperf.
ab ἐπιπλωμι, pro ἐπιπλέω,
ad formam ἔδων, ως, ω, vel ἰ-
δίδων, ως, a δίδωμι, do. Th.
πλέω, f. πλεύσω, *navigo*. ε.
684.

ἐπεῖρῳσαντο, 3. pl. med. ind.
ab ἐπιῖρῳννυμι. Th. ῥῳννυμι,
confirmito, *corroboro*. f. ῥῳτώ.
p. ἔῖρῳκα. a. 1. ἔῖρῳσα, θ. 8.

ἐπετενάχιζε, *ingemiscebat*,

imperf. a τεναχίζω, f. σω.
Them. τενοῖς, ῥ, ῥ, *angustus*. θ.
843.

ἐπέτανα, *ingemiscebat*, im-
perf. a τένω, *gemo*, f. νῶ. Th.
τενοῖς, ῥ, ῥ, *angustus*, *arctus*.
θ. 679.

ἐπέχετο, 3. sing. a. 2. med. ab
ἐπέχω, *antimum attendo*, f.
ἐφίξω, a. 2. ἔπεχον. Th. ἔχω,
habeo, f. ἔξω, & ὀχέω, p. ἔ-
οχκα. a. 2. ἔοχον. θ. 177.

ἐπεσται, *sequitur*, prae. ind.
Th. ἐπομαι, vel ἔπω. ε. 220.

ἐπέτελλε, *imperabat*. imperf.
aet. ut ἐπετέλλετ', imperf.
pass. Th. τέλλω, *inusitatum*
verbum. θ. 995.

ἐπετέρπετο, imperf. verbi ἐπι-
τέρπομαι, *delector*. Th. τέρ-
πω, f. ψω. *delecto*. θ. 158.

ἐπέφαντο, *apparebant*, 3. pl.
plusq. perf. poët. pro πεφα-
σμένοι ἦσαν, a φαίνομαι, *ar-*
pareo. f. 2. φατήσομαι, prae.
pass. πέφαμμαι, & Att. πέ-
φασμαι, a. 2. ἐφάνην, α. 166.

ἐπεφνε, *occidit*, imperf. a πέ-
φνω, idem quod φένω, *occido*
p. m. πέφονα, ε. 148. α. 57.

ἐπέφραδε, a. 2. ind. aet. ἐπι-
φράζω, *induco*, *indico*, f. σω.
p. κα. a. 2. ἔφραδον, p. m. πέ-
φραδε. Th. φράζω, *dico*,
memoro. θ. 74. 162.

ἐπεφράσατο, *excogitabit*, a. 1.
m. Poët. pro ἐπεφράσατο. Th.
φράζω, *dico*. θ. 160.

ἐπέφυκον, *enata erant*, imperf.
verbi πεφύκω, idem quod
φύω, *nascor*. f. σω. a. 2. ἔ-
φυν.

φυν. α. 76. §. 673.

Ἐπέχων, *abstinere*, præs. inf.

Th. ἔχω, f. ἔξω. ε. 134.

Ἐπέων, gen. pl. ab ἔπος, εος, τό, *verbum*. Th. ἔπω, dico. ε. 401.

Ἐπήγαγε, *adduxit*. Attice pro ἔπηγε, præt. m. vel a. 2. αἶ

Th. ἄγω, *duco*, f. ξω, ε. 240.

Ἐπηελανός, ὤ, ὄ, *annuus*. Th. ἔ-
τος, εος, τό, *annus*. ε. 31. 515.

Ἐπῆν, *aderat*, imperf. ab ἔμι, *sum*. ε. 114. 598. §. 799.

Ἐπῆν, *postquam*, ex ἐπὶ, & ἦν, pro ἄν, & hoc pro ἰάν. ε. 289.

Ἐπῆνισαν, *laudant*. aor. 1. poëtice, pro ἔπνισαν, ab αἰνέω. Th. αἶνῳ, *laus*. θ. 664.

Ἐπηνύθῃ, *completa erat*. a. 1. pass. ind. ab ἐπανύω, *exredio*. Them. ἀνύω, item, ἀ-
νύτῳ, *perficio*. α. 311.

Ἐπῆρατος, *amabilis*. Th. ἐράω, *amo*. ε. 63. θ. 67.

Ἐπηρεφέας, *coopertis*, ab ἐπηρε-
φῆς, *tectus*. & hoc ab ἐρέφω, *ψω*, *tego*. §. 598.

Ἐπὶ, præposit. regit gen. dat. & acc. ε. 250. α. 76. 306.

Ἐπιβήμενοι, *conscendere*, a. 2. inf. Æol. pro ἐπιβῆναι. Ἐπι-
βησέμεν. Ion. pro ἐπιβήσμεν, f. 1. inf. Ἐπιβάντες, ἐπιβᾶ-
σα, aor. 2. part. ab ἐπιβαί-
νω, *conscendo*, f. βήσομαι. p. βέβηκα, aor. 2. ἔβην. α. 40. §. 306.

Ἐπιδέμελα, adv. *post meridiem*, a δῆλη, ης, ῃ, *tempus pomeri-
dianum*, q. a δῆω & ἔλη, quum
solis splendor deficere in-
cipit. Malo ἐπὶ δῆελα, circa

pomeridianum tempus. ε. 808. 819.

Ἐπιδέκναιτο, *inspicit*, præs. ind.

Th. δέκνω, *video*. f. 2. δρακῶ, a. 2. ἔδρακον. ε. 266.

Ἐπιδώσω, *dabo*, f. 1. verbi διδω-
μι, a. 2. ἔδων, ως, ω. ε. 394.

Ἐπιώκειλῳ, *similis*. Th. εἰκώ, *ξω*, *similis sum*. α. 182. §. 207.

Ἐπιθῆς, *imponens*, a. 2. part. aἶ. Them. τίθῃμι, pono, a. 2. ἔθην. ε. 695.

Ἐπιθήκη, ης, ῃ, *accessio, addi-
tio*. Th. τίθῃμι. pono. ε. 378.

Ἐπιθούλο, *obtemperarunt*, 3. pl. a. 2. med. ἂ πᾶθουμι, *assen-
sior*. a. 2. m. ἐπιθόμην. p. m. πέποιθα. præt. pass. πέπυσ-
μαι, f. 1. pass. παθθήσομαι. ε. 69. §. 474.

Ἐπὶ--θόρε, a. 2. aἶ. a θορέω, *salio*. α. 311.

Ἐπιθρώσκεισα, *insiliens*, pr. part. f. g. Th. θρώσω, *salio*. α. 438.

Ἐπὶ κλησιν, acc. ab ἐπὶ κλησις, *congnominatio*, ab ἐπὶ & κα-
λέω, f. ἦσω, *βοα*. §. 207.

Ἐπὶ κλοπῳ, *furax*. Th. κλέ-
πτω, *ψω*, *furor*. p. m. κέκλο-
πα. ε. 67. 68.

Ἐπὶ κρηστοί, *auxiliarii*, ab ἐπι-
κρησῳ, ε, ὄ, *auxiliator*. θ. 815.

Ἐπικρατέοντα, pl. num. part. præs. ab ἐπικρατέω, *præva-
leo*. Th. κρατῳ, *robur*. α. 308.

Ἐπικρατέως, Poët. pro ἐπι-
κρατῳς, adv. *valide*. Th. κρατῳ, ε, ὄ, *robur*. ε. 104.

Ἐπικυρτώντε, *attollentes*, Poëtice, dualis num. part. præs. ab ἐπικυρτέω, ὤ, *in-*

- ευνβο. Th. κυρτός, ὤ, ὁ, ευν-
bus. α. 234.
- Ἐπιλήθω, *obliscere*, Ionic.
pro ἐπιλήθω, præf. imperat.
verbi ἐπιλήθω, *obliscor*.
Them. λήθω, f. σω, *lascio*,
a. 2. ἔλαθον, p. m. λέληθα, ε.
273. Ὡ. 102.
- Ἐπιμάρτυροι, *testes*. Th. μάρ-
τυρος, Θ, ὁ καὶ ἡ, *testis*. α. 20.
- Ἐπιμειδήσας, *arridens*, a. 1. part.
aët. Th. μειδάω, f. ἤσω, *rideo*
leniter. Ὡ. 547.
- Ἐπιμετρέητω, *mutuo dabo*, f. 1.
ab ἐπιμετρέω, in mensura
addo. Th. μέτρον, τὸ, *mensu-
ra*. ε. 395.
- Ἐπιμηθεύς, *nonnen viri*. ε. 85.
- Ἐπιμίσγεται, *commiscetur*, præf.
ind. a μίσγω, pro μίγνυμι,
misceo, f. ξω. Ὡ. 802.
- Ἐπιμαμνῆ, *superabilis*, ἡ.
Th. μῶμΘ, υ, ὁ, *dedecus*.
ε. 13.
- Ἐπιόντα, *accidentem*. a. 2. aët.
part. ab ἐπιμι, *accedo*. Th.
ἔμι, εο. ε. 673. α. 333. 425.
- Ἐπίορκον, *perjuriū*. Th. ὄρ-
κΘ, υ, ὁ, *jusjurandum*. ε. 280.
802. Ὡ. 232.
- Ἐπιπάγχυ, *prorsus*, adv. πάλ-
χυ, pro πάν, *valde*. ε. 262.
- Ἐπιπειθόμε, Θ, *obtemperans*,
præf. part. a πέθομαι. Vide
in ἐπιθοντο. α. 369.
- Ἐπιπλομένοις, *gen. Ion. bol-
bente*, ἐπιπλόμενΘ, pro ἐ-
πιπελόμενΘ. Th. πέλομαι,
sum. α. 87. Ὡ. 493.
- Ἐπιπλον, *implebant*, 3. pl. a. 2.
aët. a πιπλάω, pro πιμ-

- πλάω, vel πίμπλημι, *im-
pleo*, a. 2. ἐπιπλον, *sicut a τι-
μάω, ἔτιμον*. Them. πλέος, υ,
ὁ, *plenus*. α. 291.
- Ἐπιπνέουσι, *inspirant*, præf. ind.
Them. πνέω, f. πνεύσω, *spi-
ro*. Ὡ. 872.
- Ἐπίρροδοι, ex ἐπὶ, & ῥόθος, υ, ὁ,
undarum fremitus, ἐπίρρο-
δο, υ, ὁ, ἡ, *auxiliator*, *uti-
lis*. ε. 558.
- Ἐπισμυγερή, *arumposa*, ἡ. Th.
σμύχω, βαστο, f. ξω, α. 264.
- Ἐπισπορίην, *iteratam satio-
nem*. Th. σπέρω, f. ερώ, *se-
ro*. ε. 444.
- Ἐπισαμένως, *scienter*, adverb.
ab ἐπίσαμαι, *scio*, ex ἐπὶ &
ἴσμι *scio*. α. 107. Ὡ. 87.
- Ἐπισολάδην, *Adv. ornate, suc-
cincte*. Th. σέλλω, *mitto*, item.
orno, f. σελῶ, p. ἔσκαλα, a. 1.
ἔσκηλα, p. m. ἔσολα. α. 287.
- Ἐπιστρέφεται, *convertitur*,
præf. ind. a στρέφα, *verto*, f.
ψω, p. ἔστρεφα, a. 2. ἔστρεφον.
Ὡ. 753.
- Ἐπίχῃ, præf. aët. imperat. *co-
hibe, inhibe*, ab ἴχω, pro ἔ-
χω, *inhibeo*. α. 446. hinc
ἐπύχετον, in dual. α. 350.
- Ἐπιτέλλεται, *exoritur*, præf.
ind. hinc ἐπιτελλομέναων,
Æol. pro ἐπιτελλομένων, part.
præf. gen. plur. f. g. Th.
τέλλω, *verbum inusitatum*.
ε. 381. 565.
- Ἐπίφρονα, *accus. sing. ab ἐπί-
φρων, ὁ, ἡ, prudens*. Th. φρὴν.
Ὡ. 122. ἐπιφροσύνησι, *dat. pl.*
Ion. pro ἐπιφροσύναις, ab
ἐπι-

ἐπιφροσύνη, prudentia. 9.
122. 661. 896.

Ἐπιχθόνιοι, in terris versantes.
idem quod ἐπίγειοι, οἱ ἐπὶ τῇ
χθονὶ ὄντες. ἐπιχθονίοισι, dat.
pl. Ion. ex ἐπὶ & χθών, ὄνας,
ἡ, terra. ε. 122. θ. 372.

Ἐπιψάων, præf. part. ab ἐπι-
ψάω, contingo. Them. ψάω,
idem quod ψάω, tango.
α. 217.

Ἐπλετο, per syncopen, pro ἐ-
πέλιτο, facta est, a πέλομαι,
sum. item, ἐπλετο, imperf.
pro ἔπλετο. 9. 425. 836.

Ἐμπλην, Adv. prope, ab ἐμπε-
λάζω, arripinquo. Th. πέ-
λας, prope. α. 372.

Ἐποίησεν, a. 1. ind. ἔχ. ποιῶν.
vestigium facere. a ποίω,
facio. ε. 678.

Ἐπομόσῃ, 3. sing. a. 1. act. subj.
poët. pro ἐπομόσῃ, jurave-
rit, ab ἐπόμνυμι f. ἐπομόσω.
Th. ὁμνυμι, juro, f. ὁμόσω,
p. ὁμοκα. 9. 793.

Ἐποντο, 3. pl. præf. ἔποντο, se-
quebantur, pro ἥποντο abje-
cto augmento, imperf. Ion.
ab ἔπω, sequor. ε. 403. α. 277.

Ἐποπτεύειν, inspicere. Th. ὀπιο-
μαι, video, p. m. ὤπα, a. 1.
ὠφθην. ε. 765.

Ἐπόρυσεν, a. 1. ind. irruit, ex
ἐπὶ, & ὀρύω, f. σω, impetu fe-
ror. Th. ὄρω, concito. f. ῥῶ
vel ῥσω, α. 442. 452.

Ἐπὶ, εἰς, τὸ, verbum. Them.
ἔπω, dico. ε. 451. α. 330.

Ἐποτάτο, volabat, 3. sing. im-
perf. med. a ποτάομαι, volo,

a ποτῇ, ἤ, ὤ, volatus. Th.
πέτομαι, vel πατάομαι, volo.
α. 222.

Ἐποτρύνειν, instigare, præf. inf.
act. Th. ὀτρύνω, f. ὠῶ, inci-
to. p. γκα. ε. 595.

Ἐπρεσε, a. 1. ind. pro ἔπρητε,
a πρήθω, incendio. 9. 856.

Ἑπτὰ, septem. α. 272.

Ἑπταπόδην septempedalem, acc.
ab ἑπταπόδης, ex ἑπτὰ, &
πὺς, ποδός, pes. ε. 442.

Ἑπτάπορον, acc. sing. nomen
fluvii, q. d. habens septem
vias. 9. 341.

Ἑπτάπυλ. septem portas ha-
bens, a πύλη, ἡς, ἡ, porta, &
ἐπὶ, septem. ε. 161. α. 49.

Ἑπλοίγεται, evolat, 3. sing. præf.
pass. a πλοῖω, Poëtice πλοῖ-
έω, terrefacio, attonitum
reddo. πλοῖομαι, attonitus
sum. item, animo specto at-
tento. quæ significatio huc
quadrat. ε. 445.

Ἑπώ-υμον, ἡ, τὸ, nomen e re im-
positum, ex ἐπὶ, & ὄνομα,
ἄλ. τὸ, nomen. 9. 144. 282.

Ἑπῶρε, concitabit, 3. sing. a. 1.
act. ab ἐπόρω, concito. Th.
ὄρω, ῥῶ, & ῥσω, concito. α. 69.

Ἑραζ', pro ἔραζε. Adv. ad lo-
cum, in terram, humi. Th.
ἔρα, ρας, ἡ, terra α. 174. 268.

Ἑραζε, humi. in prosa γαμαί.
adverb. ε. 419. 471.

Ἑράατα, a. 1. m. αταβίτ, pro
ἑράσατο, Poëtice; ab ἑράω, α-
το, f. άτω. hinc ἑρατός, ατα-
bilis, jucundus, & ἑρατικός, ἡ,
ὄν, amabilis. 9. 70. 136. 915.

Ἑρα-

Ἐρατὴ, Ἐ, ἤ, Erato, nomen mulieris vel Musæ, ab ἔραω amo, ἔρατῇ, amabilis. §. 78. 147.

Ἐργάζονται, operantur, ἐργάζοντο, imperf. pro ἐργάζοντο, abj. augmento. ἐργάζειν, pro ἐργάζε, Dorice, præf. imperat. ἐργάσαι, a. 1. med. opt. ἐργασμαι, p. pass. Th. ἔργον, opus. ε. 43. 150. 297. 312.

Ἐργματι, operi, dat. sing. pro ῥέγματι, per metathesin, a ῥέζω, ῥέξω & per metathesin ἔρξω, facio. ε. 799. §. 823.

ἔργον, opus. ἔργοιο, gen. Ion. pro ἔργω. ἔργ', pro ἔργα. ε. 20. 21. 389. §. 146.

ἔρδεν, facere, præf. inf. ab ἔρδω, idem quod ῥέζω. ε. 35. §. 417.

Ἐρεβ, εος, τὸ, Erebus, est nomen gehennæ. caligo. ἐρεβουσφιν, ex orco, ἐρεβουσ pro ἐρεβους, φιν, est parago- ge Poëtica. ἐρεβεννῇ, caliginosa, ab ἐρεβ, εος, τὸ, caligo. ε. 17. §. 125.

Ἐρειπομένης, diruta, præf. part. pass. ab ἐρύπω, diruo. f. ψω. §. 704.

Ἐρεμνῆς, gen. sing. quasi ἐρεβεννῆς, ab ἐρεμνῇ, obscura. Th. ἐρεβ, εος, τὸ, orcus. α. 444. §. 334.

Ἐρεύμενον, per syncopen, pro ἐρευγόμεον, vel potius pro ἐρευόμενον, a Themate ἐρεύω, inuestigo. Vide Them. ἐρεύω, f. ξω, ριξτο, a. 2. ἔρυγεν. Alii ἐρεύμενον, Dorice,

pro ἐρύμενον, ab ἔρω, seu ἔρω, dico. ε. 474.

ἔρω, dico. Th. εἶρω, dico. ε. 200. 284. α. 330.

Ἐριεύχων, valde mugientis, Ion. pro ἐριεύχου, ab ἐρι-βρίχης, ε, δ. valde mugiens, ex ἐρι quod in compositione valet valde, & βρύχω, ξω, strideo, frendeo. §. 832.

Ἐριγδύπτοι, gen. Ion. ab ἐριγδύπει, ε, δ, ἤ, Poët. pro ἐρι-δεπ, ε, δ, valde sonans. Th. δῶπ, ε, δ, sonitus. §. 41.

ἔριζε, certabat, imperf. pro ἤριζε, ab ἐρίζω, certo. Th. ἔρις, lis. α. 5. §. 534.

Ἐριθλής, ε, δ, ἤ, Ion. pro ἐριθαλής, valde virescens, ex ἐρι, intensiva particula, & θάλλω, viro. §. 30.

Ἐριθ, ἤ ancilla, famula, ab ἔρ, ε, τὸ. lana. hinc ἔριθ, ε, ἤ, ancilla, qua lanificium exercet. ε. 600.

Ἐρικτυπον, valde sonantem, ex ἔρι valde (quæ est particula in compositione tantum usitata, intendens significationem) & ex κτύπ, ε, δ, sonus pulsu factus, per prosthesin τῷ κάππα, a τύπ, ε, δ. Th. τύπω, pulso, verbero. §. 456. 930.

Ἐρικυδής, ε, δ, valde gloriosus. Th. κυδ, ε, τὸ, gloria. §. 988.

Ἐριμυκον, valde mugientem, a μυκάω, mugio. boum proprium. ε. 788.

Ἐρυννός, ἤ, Furia, peccato- rum

- rum *ultrix* in acc. pl. ἐρνύας, ἐρνύς. s. 801. 9. 185.
- **Ἐρι*, cecidit. a. 2. Ionice Th. ἐρίω, cerno, f. ψω, item, cado. α. 423.
- **Ἐρις*, ιδ⊕, ἡ, lis. accus. τὴν ἔριδα, & **ερiv*. s. 28. α. 148.
- Ἐρίσαντες*, *antecedentes*, a. 1. part. ab ἐρίζω, f. ἰσω. *contendo*, certo. Th. ἔρις, ιδ⊕, ἡ, lis s. 437.
- **Ἐριδενής*, ε⊕, ὁ ἡ, *valde potens*, ab ἐρι, particula in compositione tantum usitata, intendens & augens significationem eorum quibuscum componitur: & ὀδέν⊕, εος, τὸ, *robur*, vis. Th. δένω, *valeo*, *possum*, s. 414. θ. 4.
- **Ἐρισμαράγιοι*, gen. Ion. *valde tonantis*. Th. σμαραγέω, ἡσω, *magnos strepitus edo*. θ. 815.
- **Ἐρίφων*, gen. pl. ab ἐρίφ⊕, υ, ὁ, *badus*, q. ἔαρι φαινόμεν⊕, quod vere nasci soleat. s. 541.
- **Ἐρμῆ*, dat. sing. ab Ἐρμῆς, ὤ, *Mercurius* ab ἔρω, *dico*, *nuntio*. *Ἐρμίστην*, acc. Ion. pro Ἐρμίστην. Ab Ἐρμίας, dicitur etiam Ἐρμίας Poët. pro Ἐρμῆς. s. 68. 9. 444.
- **Ἐρξαι*, f. 1. ab ἔρδω. Th. ῥέζω, f. ῥέξω, & per metathesin ἔρξω. hinc ἔρξας, a. 1. part. s. 325. 708.
- **Ἐρόσος*, f. g. masc. ἐρόης, εν⊕, *amabilis*: ἔρας, ὦλος, ὁ, in malam partem accipitur; ἔρ⊕ vero in bonam,

- Th. ἐράω, amo. 9. 120. 245.
- **Ἐρ⊕*, υ, ὁ, *Amor*. Th. ἐράω, amo. 9. 120. 201.
- **Ἐρρήξει*, *perrupit*, a. 1. act. a ῥήσω, vel ῥήγνυμι, *frango*, f. ξω, a. 2. ἔρραγον, p. m. ἔρρηγα. α. 140. 415.
- **Ἐρρίγοντι*, *formidanti*, præs. part. act. ab ἔρρίγω, *formido*, quod est ab ἔρριγα, præt. med. verbi ῥιγέω. Th. ῥιγος, ε⊕, τὸ, *rigor*, *frigus*, α. 228.
- **Ἐρρίψε*, a. 1. ind. verb. ῥίπτω *abjicio*, f. ψω. p. ἔρριψα, a. 1. ἔρριψα, a, 1. part. ἔρριφας, a. 2. ἔρριπον, p. m. ἔρριπα. 9. 181.
- **Ἐρρώοντο*, *ruebant*, 3. pl. plusq. Poëtice, pro ἔρρωντο, a ῥώνυμι, *roboro*, f. ῥώσω, a ῥώω, hujus passivum ῥώομαι, *roboror*, item *fluo*, ρωο, in imperf. ἔρρώοντο, *festinabant*, *ruebant*. α. 230.
- **Ἐρρδεῖη*, dat. singul. nomen proprium loci, ab Ἐρρδεῖα, ας, ἡ, θ. 290. 983.
- **Ἐρύκοι*, *abducatur*. præs. act. opt. ab ἐρύκω, *inhibeo*, f. ἐρύξω. s. 28.
- **Ἐρύσαι*, a. 1. act. infin. ponitur pro imperativo, ἔρυστο pro ἐρύετο, & ἔρυστ' pro ἔρυστο, ab ἐρύομαι, quod idem est cum ῥύομαι, *libero*. hinc ἔρυσμα, τ⊕, τὸ, *munimentum*, ab ἐρύομαι, *custodio*. s. 534. 622. θ. 304.
- **Ἐρυσάματα*, *currum trahentes*, pro ἔρυσσάματα, per metaplasmum, ut ait Eustathius, in Ἰλιάδ. π. ex ἔρυν,

εὔω, εἰρύσσω, traho, & ἄρμα,
τῶ, τὸ, curtus. α. 369.

Ἐρυγάμεν, extractus, poë-
tice, pro εἰρύσσω, α. 1.
part. med. ab εἰρύω, f. ὑσω,
traho. α. 457.

Ἐρχεται, præf. ind. ἔρχομαι,
venio, f. ἐλεύσομαι, α. 2. ἤλ-
θον, p. m. ἤλυθα. ε. 417. α.
430. 9. 91.

Ἐς, poëtice, pro εἰς, in ἐς φά, in
lucem 9. 626.

Ἐσαν, 3. perf. pl. imperf. per sy-
stolen poët. pro ἦσαν, ab
εἰμί, sum. α. 161. 245. 9. 586.

Ἐσθαι, præf. inf. ab ἔσθω, com-
edo, & hinc ἐσθίω, idem.
ε. 276. 9. 773.

Ἐσθλός, ἡ, ὄν, bonus, α, um. dat.
pl. Ion. ἐσθλοῖσιν. ε. 119. 212.

Ἐσίδω, inspexeris, poëtice pro
εἰσίδω. 3. singul. α. 2. act. subj.
ab εἰσείδω, intueor, Th. εἶδω,
video, f. εἴσομαι, aor. 2. εἶδον,
& ἶδον. ε. 608. 9. 82.

Ἐσκάτθeto, condidit, pro εἰς-
κατέθετο α. 2. m. 3. perf. sing.
verbi εἰσκατατίθημι. Them.
τίθημι, pono. α. 2. m. ἐθέμην,
eo, το. 9. 890.

Ἐσκε, poëtice pro ἦ, erat, ab
εἰμί, sum. ε. 150.

Ἐσκέατ', dispersit, pro ἐσκέ-
δασε, α. 1. ind. α. Th. σκεδάω,
vel σκεδάννυμι, diffuso, f. σω.
ε. 95.

Ἐσκομίσαι, importare, α. 1. inf.
act. α. κομίζω, porto, Th. κο-
μίσω, curo. ε. 604.

Ἐσμαράγισεν, striduit. α. 1. act.
α. σμαραγίζω, fragorem edo.

& ἰσμαράγισεν, imperfect.
α. σμαραγίζω. Them. σμαρα-
γέω. 9. 679. 693.

Ἐσπερίδες, Hesperides, ab ἔσπε-
ρ, ε, ὅ, Hesper. Hesperides,
h. e. Tzetze interprete, He-
spertina bora, quibus curæ
sunt poma, h. e. quo tempore
stellas in cælo videmus. tan-
quam poma. 9. 215. 275.

Ἐπeto, Poët. pro ἔπeto, se-
quebatur. imperf. pass. ab ἔ-
σπομαι, sequor. Poët. pro
ἔπομαι. ἔσπετε, pro ἔπετε
præf. imperat. verb. ἔπω, se-
quor. 9. 114. 201.

Ἐσάμενη, α. 1. m. part. f. g.
ἡ ἔρα ἑσάμενη, ære involuta.
pro ἑσάμενη. τὸ σίγμα Poët.
duplicatur. ab ἔννυμι, f. ἑσω,
induo. Them. ἔω, induo. ε.
124. 221. 534.

Ἐσεται, erit, & ἐσθίται, pro
ἔσεται, f. 1. ex εἰμί, sum. ε.
182. 501. ἑσται, eris, pro ἔσται.
ε. 308.

Ἐσόμενα, & ἐσόμενοι, fut. 1.
part. verbi εἰμί, sum. ε. 56.
9. 32.

Ἐστυμένως, certatim, cum im-
petu, adverb. pro στυμένως,
per metathesin. Th. σείω,
σεύω poët. σύω, concutio. α.
340. 9. 181.

Ἐστυτ', perf. pass. pro ἐστυται,
irruit pro σέστυται, per me-
tathesin. α. σεύω, f. σεύσω, p.
σέστυκα, præf. pass. σέστυ-
μαι, ubi abjecto ε & facta
metathesi est ἑστυμαι. Th.
σήω, f. σείω, concutio. α. 458.

ἔται,

Ἔσται, erit, per syncopen pro
ἔσται, f. i. verbi ἔμει, *sum*.
ε. 34. 191. 476.

Ἐτάλατ', *succinctas habebant*,
pro ἐτάλαται, 3. pl. præterit.
pass. Ion. pro ἐταλμένοι ἦ-
σι. Th. τέλλω οἴνο. τέλλομαι,
vestibus orno, f. 2. ταλῶ, p.
ἐταλμαι. a. i. ἔτηλα. præt.
pass. ἐταλμαι, p. m. ἔτολα. α.
288.

Ἐσαότ', pro ἐσαότε, *stantes*,
part. act. dualis num ab ἴση-
μι, *sto*. f. ἔσω, præt. ἔσακα. in
part. præt. ἔσακως, & per
syncopen τῷ κ, ἔσακως, ὅτ',
pro quo ἔσηκως. 9. 519. item
ἔσως, ὦτ', α. 61. 747.

Ἐσασαν, *stabant*, 3. plur. imperf.
act. ab ἔσημι. *sto*. α. 196.

Ἐσασι, *stant*. 3. pl. præs. act. ab
ἔσημι, quod poëtis idem est
quod ἴσημι, *sto*. 9. 796.

Ἐσεφάνωται, *cinctum est*, præt.
perf. pass. ἐσεφάνωμαι, σοι,
ται. hinc in pl. perf. ἐσεφά-
νωτο, a σεφανόω. Them. τέφω,
corono. α. 204. 9. 382.

Ἐση, *stetit*, a. 2. ab ἴσημι. f. ἔη-
σω. p. ἔσηκα α. 361. 9. 745.

Ἐτήρικτοι, *firmata sunt*, 3. sing.
præt. hinc ἐτήρικτο, in pl.
perf. a τηρίζω, f. ξω, *statuo*.
α. 218. 9. 779.

Ἐτή, dat. Ion. pro ἐτί. ab ἐ-
τία, ας, ἡ, *focus* it. *Vesta*, quæ
vox hinc orta est. Dicitur
& Ion. ἐτή. ε. 732. 9. 454.

Ἐτι, ἐσι, ἐσιν, *est*. licet ab ἔμει.
sum, ε. 36. ἐς'. 9. 720.

Ἐταλάζον, *sonum excita-*

bant, imperf. verbi σφαρ-
γίζω. Th. σφέραγ', υ, ὁ,
sonus. 9. 706.

Ἐχατιῇ, *extrema*, dat. ab ἰχα-
τιᾶ, *extremitas rei alicu-*
jus. Th. ἔχατος, υ, ὁ, *ultimus*.
9. 275.

Ἐχον, *obtinerint*, a. 2. ab ἔχω.
habeo, f. ξω. 9. 113.

Ἐσω, *esto*, 3. sing. præs. imperat.
ab ἔμει, *sum*. ε. 368.

Ἐταῖρ', *amicus*, acc. ἑταῖρον,
& ἑταρον, Poëtice. ε. 181. 705.
714.

Ἐτανύθη, *extentum est*, a. i.
pass. a τανύω, f. σω. p. κα. Th.
τήνω, *tendo*. 9. 127.

Ἐτεα, acc. ἑτες, pro ἑτε', gen.
sing. ab ἑτ', *annus*. ε. 129.
171. 694. 9. 803.

Ἐτεκ', pro ἑτεκε, *reperit*, a. 2.
act. verb. τέκω, *pario*, f. τέξο-
μαι, a. i. pass. ἐτέχθην. p. m.
τέτοκα. 9. 60. 211. 287. 295.

Ἐτελέθη, 3. person. a. i. pass. a
τελέω, *ad finem perduco*. f.
έσω. Them. τέλ', ἑ. *finis*.
9. 59.

Ἐτεροζήλως, *iniquè*, adverb.
ab ἐτερόζηλ', qui alio ze-
lo ducitur, ab ἑτερ', *alius*,
diversus, & ζήλ', υ, ὁ, *amu-*
latio. 9. 544.

Ἐτερ', ἑτέρη, *alter, alius*. ἐτέ-
ρηφι, pro ἐτέρη, nominat. f.
g. φι per paragogen addi-
tur. ε. 187. 214. ἐτέρη γε. 9.
752.

Ἐτ' ὡθεν, ὅθεν, *ex altera parte*,
adverb. ab ἑτερ'. α. 184.
281. 9. 676.

Ε'τέτυκτο, *factus erat*, 3. singul. plusq. perf. Poëtice pro ἐ-τέτυκτο. α. τεύχω. f. ξω, *fabricor*. α. 208.

Ε'τήκειο, *liqueſcebat*, imperf. verbi τήκω, & Dor. τάκω, f. ξω, *liquefacio*. p. med. τέ-τηκα. §. 862.

Ε'τήτυμα, *vera*, pro ἔτυμα, per poëticam epentheseſin ſyl- labæ τη. Th. ἔτυμα, *verus*. α. 10.

Ε'τικλεν, *genuit*, imperfect. verb. τίκτω, pario. f. τέξο-μαι, α. 2. ἐτέχθην. α. 2. sub. τέκω. α. 1. paſſ. ἐτέχθην. p. m. τέτοκα. §. 45. &c.

Ε'τι, *adverb.* α. 156. α. 176. §. 428.

Ε'ιναόσσετο, *concutiebatur*, imperf. α. τινάσσω, *quatio*, f. ξω. §. 680.

Ε'τισε, *coluit*. α. 1. ind. α. τίω. *honoro*. α. 10.

Ε'τιταίνετο, *extendebatur*, imperf. α. τιταίνω, quod α. τάνω, *tendo*, f. νῶ, p. τέτακα. α. 229.

Ε'τλη, *ſuſtinuiſſet*, 3. ſing. α. 2. α. τλήμι, *tolero*, f. τλήσω, p. τέτληκα, α. 2. ἔτλην. Th. τάλαν, ἄσω, *ſuffero*, hinc per ſyncopen τλάνω & τλή-μι. α. 73.

Ε'τραπ', *evertit*, α. 2. aet. α. τρέπω, *verto*. α. 2. ἔτραπον, f. ψω, p. φα, p. m. τέτροπα. α. 456. §. 58.

Ε'τραπέον, imperf. κβας *calca- bant*, a novo verbo τραπέω, formatum a fut. 2. τραπῶ, verb. τρέπω, *verto*. α. 301.

Ε'τρεφε, *nutribit*, imperf. aet.

ἐτρέφετ', pro ἐτρέφετο, im- perf. paſſ. α. τρέφω f. θρέψω, *alo*. p. τέτρεφα. α. 2. ἔτρεφον, p. m. τέτροφα. α. 130. §. 107.

Ε'τρεύγων, *vindemiabant*, 3. pl. imperf. pro ἐτρεύγαον, α. τρυ-γάω. Them. τρεύγη, *triticum, vindemia*. α. 292.

Ε'τύμοισιν, *veris*, dat. pl. Ion. ab ἔτυμα, υ, δ, η, ἦ, *verus*. Vide paulo ante ἐτήτυμα. §. 27.

Ε'τύχθη, *fuit*, α. 1. pro ἐτεύχθη, Poët. α. Th. τεύχω, f. ξω, *ſum, ſio*. p. paſſ. τέτυσμαι. α. 366.

Ε'τώσια, *inania*, accuſ. pl. ab ἐτώσι, hoc ab ἐτός. Adv. *frustra*. Th. ὤμι. α. 438.

Ε'τωσιοςγός, *qui in caſſum la- borat*, ab ἐτώσιον, *inane*, & ἔργον, *opus*. α. 409.

Εὖ, *belle*, adverb. ab εὖς, *bonus*. α. 107. α. 355. §. 73.

Εὐαγόρη, *nomen mul.* §. 257.

Εὐαεῖ, dat. ſing. ab εὐαής, ἔ, ὁ, ἦ, *qui bene a ventis perſſa- tur*. Th. ἄω, vel ἄημι, *ſpiro*. α. 597.

Εὐάρεη, *nomen mul.* §. 259.

Εὐξοια, *eſt nomen loci, ſeu inſulæ maris Ægæi. ex εὖ, bene, & βόω, paſco*. α. 649.

Εὐδαίμων, *beatus*, hinc εὐδαι-μονία, *felicitas*. Th. δαίμων, εν, ὁ, ἦ, *Deus*. α. 824.

Εὐδμήτων, gen. pl. ab εὐδμη-τ, *bene edificatus*. Them. δέμω, f. δεμῶ, *præti. δέδμηκα*. α. 242.

Εὐδώρη, *nomen mul.* §. 244. 560.

Εὐει, *torret.* præf. ind. idem quod φλογίζει, ab εὖω, vel εὔω, κρο, f. σω, ε. 703.

Εὐειδής, εἰδ, ὁ, ἡ, *speciosus*, ex εὔ, & εἶδ, εἶ, τὸ, *forma*.

Th. εἶδω, *video*, θ. 250. 354.

Εὐεργές, *fabrefactum*, n. g. ab εὐεργής, *bene fabricatus*. Th.

ἔργον, *opus*, ε. 627.

Εὐεργεσίαν, *Æol.* pro εὐεργεσίῳ, ab εὐεργεσία, ας, ἡ, *beneficentia*. Them. ἔργον, *opus*, θ. 503.

Εὐεργής, εἰδ, ὁ, ἡ, *bene septus*, ab ἔρκ, *septum*. Th. ἔργω *include*, ε. 730.

Εὐήνον, *nomen fluvii*, θ. 345.

Εὐδελίσας, αὐδ, ὁ, a. i. part. *qui rite disposuit*, ab εὐδελίζω, *concinne dispono*. Th. τίθημι, *pono*, f. θήσω, θ. 541.

Εὐδημοσύνη, *concinna rerum dispositio*, quæ cadit in industrios, ab εὐδήμων, ον, *concinus*, Th. τίθημι, *pono*, ε. 469.

Εὐκλήτης, *placatrix*, a κηλέω, ἡσω, *mulceo*, ε. 462.

Εὐκλή, εἰ, *tranquillus*, ex εὖ & ἔκκλ, *mitis, pacificus*, ε. 669.

Εὐκομισσάσθαι, *bene recondere*, a i. med. infin. Th. κομέω, *unde κομίζω*, ε. 598.

Εὐκόσμως, *adv. concinne, recte*. Th. κόσμ, ἡ, ὁ, *ordo*, ε. 626.

Εὐκρατέ, γεν. ab εὐκρατής, εἰ, ὁ, ἡ, *temperatus*, Th. κεράννυμι, *misceo*, f. άσω, vel εὐκρατής, *per syncopen pro εὐκρατής*, ε. 592.

Εὐκράτη, *nomen mul.* θ. 243.

Εὐκρινέες, pl. num. *sunt benè ctesii*, q. d. puri, non confusi, ubi nullæ sunt nebulæ. ab εὐκρινής, *purus, liquidus*, κρίνω, *discerno*, ε. 668.

Εὐκρίμενον, *bene extructum*, perf. part. pro εὐέκτισμένον, a κτίζω, f. ἴσω *condo*, κ. 81.

Ευλιμένη, *nomen mul. bonus portus*, θ. 246.

Εὐμμελής, ε, ὁ, *Ion.* pro εὐμελάς, ε, ὁ, *fraxini peritus*. Th. μελία, ας, ἡ, *fraxinus*, α. 368.

Εὐνάζη, *cubitus ieris*, præf. sub. pass. ab εὐνάζω, *sopio*, f. άσω. Th. εὐνή, ἡς, ἡ, *cubile*, ε. 337.

Εὐνείκη, *nomen mul. bene litigans*, θ. 247.

Εὐνή, ἡς, ἡ, *cubile*, α. 40.

Εὐνηδεῖσα, *concupiens*, a. i. part. pass. f. g. ab εὐνάω, f. ἡσω, *sopio*. Th. εὐνή, ἡς, ἡ, *cubile*, εὐνή, εὐνήν, ε. 327. α. 6.

Εὐνομήν, *nomen mul. legitima*, θ. 902.

Εὐξή, *oraberis*, a. i. med. subj. εὐξωμαι, ε, ἡσται, ab εὐχομαι, *precor*, f. εὐξωμαι, p. εὐγμαι, ε. 736.

Εὐξοον, *bene rasam, politam, dolatam*, idem quod εὐξες, Th. ξέω, *polio*, f. έσω, α. 352.

Εὐορκ, *qui iusjurandum religiose colit*. Th. ὅρκ, ε, ὁ, *juramentum*, ε. 188. 283.

Εὐορμ, *tutus*, ab ὀρμ, ε, ὁ, *statio navium*, α. 207.

Ευοχέων, *confidens*, præf. part. ab εὐοχέω, ab ὀχέω, ω *porro*. Th. ὄχ, *carrus*, Alii legendum esse, contendunt

εὐοχρόων, *latus & viciū abundans*, ut sit ab ὀχῆ, id est, τροφή, interposito θ. Vide in ὀχθέω, ὦ, *indignor.* ε. 475.

Εὐπεπλον, Th. πέπλῳ, υ, ὁ, *perlit, vestis muliebris.* θ. 273.

Εὐπλεκέων, gen. pl. ab εὐπλεκῆς, ἐϙ, ὁ, ἡ, *bene junctus* Th. πλέκω, ξω, *plecto,necto.* α. 306. 370.

Εὐποίητα, *fabrefacta*, nom. pl. n. g. ab εὐ & ποίεω, *facio.* α. 64.

Εὐπόμπη, nomen mul. ἡ μετὰ μεγάλης φαντασίας, θ. 261.

Εὐπυργῶ, *bene turrita*, a. πύργῳ, υ, ὁ, *tarris, ein Burg* α. 270.

Εὕρε, *invenit*, 3. sing. a. 2. act. ab εὕρισκω, *invenio*, f. εὕρησω, p. εὕρηκα. α. 2. εὕρον, inde in subj. εὕρω, υς, η, ε. 349. 58.

Εὐρήτης, υ, ex εὐ & ῥέω *fluo*, f. ῥεύσω, p. κα. θ. 343.

Εὐρύαλη, nomen proprium mul. θ. 276.

Εὐρυβίης, Ionice pro εὐρυβίας, υ, ὁ, *cujus vis se late extendit.*

Hinc Εὐρυβίη, nomen proprium mul. Εὐρυβίην. Ex εὐρύς, ἐϙ, ὁ, *latus & βία, ας, ἡ, vis.* θ. 239. 375. 931.

Εὐρυμέτωπῶ, υ, ὁ, *latam frontem habens* a μέτωπον, υ, τὸ, *frons.* Th. ὀπλομαι, *video.* α. 82. 291.

Εὐρυνόμη, nomen mul. θ. 358. 907.

Εὐρυοδείης, gen. Ion. *spatiosa* ex εὐρύς, ἥα, *latus*, & ὁδός, βία. εὐρυόδη, ἐϙ, ἡ, & in f. g.

etiam εὐρυοδεία, Ion. verò εὐρυοδείη, ε. 195. α. 464. θ. 119.

Εὐρύοπα, *late somans*, vocat. cas. ab εὐρύοπης, υ, ὁ. Th. ὄψ, ὁπός, ἡ, βοx & εὐρύ, *late.* Poëtice vocativus ponitur pro nominativo. Item accentus nominativi manet in vocativo. Alii scribunt εὐρύοπα. ε. 227. 237. 279.

Εὐρύοπα, accusat. casus ab εὐρύωψ, ὀπῶ, *latum habens oculum*, ab ὀψ. Th. ὀπιομαι, *video.* θ. 514. 884.

Εὐρύς, *latus.* εὐρήη, Ionice pro εὐρήα, εὐρύ. θ. 45. 480.

Εὐρυδεία, acc. pro εὐρυδέα, Poëtice, ab εὐρυδεύς, ἐϙ, ὁ, nomen viri, cujus robor longe lateque patet. α. 91.

Εὐρύστενῶ, qui habet latum pectus, a τέσνον, υ, τὸ, *pectus*, & εὐρύς, εἶα, ὁ, *latus*, α, *ut.* θ. 117.

Εὐρυτίων, nomen viri. Εὐρυτίωνα, acc. θ. 293.

Εὐρώεστα, *amplum*, ab εὐρώης, *squalidus*, ab εὐρώς, ὠτῶ, ὁ, *varies*, *puscor.* ε. 152. θ. 731. 739.

Εὐρώπη, nomen prop. θ. 357.

Εὕς, ἐϙ, ὁ, *bonus.* ε. 50. α. 26.

Εὐτέφανῶ, *bene coronatus*, ex εὐ & τέφω, *corono*, f. ψω. ε. 298. α. 80. θ. 978.

Εὐσφυρος, ὁ καὶ ἡ, cui est elegans pedum forma, a σφύρα, ας, ἡ, *malleus*, hinc σφυρόν, υ, τὸ, *malleolus*, item *pes*, qui habet pulchros talos. α. 16. 254.

ἔυδωτεν, *bene fabre facti*, Epithet. ἀπίνης, *currus*. α. 273. ὃ ἢ ἡ ἔυδωτεν, vel ἔυσωτεν, *bene instructus sōt-τροις. σῶτραν τὸ ἐστὶν lingnum orbiculare rotæ radios in se continens*. Them. σῶα, *quatio, agito*.

Εὐτ', pro εὐτε sequente ἄν, εὐτ' ἄν, *postquam, adv. temporis*. ε. 179. 418. 596.

Εὐτέρεπν, *nomen mul. & Musæ. ab εὐ bene, & τέρεπν, delecto*. θ. 77.

Εὐλεῖν, *bene perforatus poet. εὐτέρεπν. accipitur & pro εὐρύτερεπν, lato ore bians*. Th. τιτράω, *perforo, terebro*, f. τερέσω. θ. 863.

Εὐτροχάω, *dat. ab εὐτροχάω, bene currens, æquabilis, planus, a τροχάω, citus, veloc.* Th. τρέχω, *curro*, f. τρέξω. p. δεδράμηκα, a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα. ε. 597. 804.

Εὐτροχ, *agilis, ab εὐ & τρέχω. curro*. α. 463.

Εὐτυκτον, *bene fabricatam*. Th. τεύχω, *fabricor*, α. 136.

Εὐφρων, *ον, hilaris*. Th. φρὴν, *enōs, mens*. ε. 773.

Εὐφρόνα, *noctes, a nomin. ἡ εὐφρόνη, nox. παρὰ τὸ εὐφραίνεισθαι, oblectari*. Th. φρὴν, *mens*. ε. 558.

Εὐφροσύνη, *ης, ἡ, latitia*. Them. φρὴν, *mens*. 909.

Εὐχάς, *acc. pl. ab εὐχή, ἡς, ἡ, precatio. hinc & εὐχ, εος, τὸ, honor*. Th. εὐχομαι f. εὐξο-

μαι, p. εὐγμαι. 9. 419. 628.

Εὐχομαι, *precor. εὐχιοθ, præf. inf. hinc εὐχάων, Ion. pro εὐχάων, ab εὐχάω, idem quod εὐχή, precatio*. Th. εὐχομαι, *precor*. α. 68. 9. 463.

Εὐώνυμ, *υ, clara, quæ bene audiebat*. Th. ὄνομα, *ατ, nomen*. 9. 409.

Εὐωχέων, *convivans, lætus, præf. part. ab εὐωχέω. Th. εὐωχία, ἡ, convivium*, ε. 475.

Ἐφ', pro ἐπ', *præposit. in, super*. ε. 161. α. 406. 458.

Ἐφατ', pro ἔφατο, *dixit. 3. sing. a. 2. med. ad formam ἑτάμην, ἑτασο, ἑτατο*. ε. 59. 210. α. 368.

Ἐφανον, *ostendebant. imperf. a. φαίνω, f. φανῶ, p. ἔφαγκα, a. 2. ἔφανον, a. 1. ἔφηνα, f. 2. pass. φανήσομαι*. 9. 689.

Ἐφασαν, *dixerunt pro ἔφασαν, Dorice. 3. pl. a. 2. verbi φημι. Vide ἔφατ', θ. 29*.

Ἐφεζόμεν, *insidens, præf. part. ab ἔζομαι, sedeo, f. 2. ἐδῶμαι*. ε. 581.

Ἐφέπυσι, *incolunt, 3. person. plur. ab ἔπω, ἔπομαι, sequor. hinc ἔφέπυσα, præf. part. θ. 366*.

Ἐφερον, *ες, ε, ferebam*. Th. φέρω, f. οἶσα, a. 1. ἤνεγκα. ε. 117. α. 342.

Ἐφέτασαν, *inflabant, 3. pl. imperf. act. ab ἐφέτημι pro ἐφέτημι, inflo, pugeo. f. ἐπιτήσω, p. ἐφέτηκα, a. 2. ἐπέτην*. α. 258.

Ἐφετμῆς, *genit. ab ἐφετμή, præceptum, ab ἐπίμι, im-*

- mitto*. Th. ἐω, *mitto*. ε. 299.
 Ἐφύμασα, *adaptabit*, a. 1. ind.
 ἀδῆφαρμόζω. Th. ἄρω, ἀρτο,
 ε. 76.
 Ἐφίσταν, *immittebant*, 3. pl.
 imperf. ab ἴμυ. Them. ἐω.
mitto. α. 307.
 ἘφίμερⓈ, ε, ὁ, *amabilis*, ab ἴ-
 μερⓈ, *desiderium*, Th. ἰμή-
 ρω, *desidero*. α. 15. 9. 152.
 Ἐφόςης, *ferebas*, imperf. a. φε-
 ρέω, *fero*. Th. φέρω. Differunt
 proprie, φέρω, *fero*, & φορέω,
gesto. ε. 38.
 Ἐφόςουν, *ferebant*, imperf.
 Dorice pro ἰφόςουν, a φορέω.
 Th. φέρω. α. 293.
 Ἐφορμήσασθαι, *aggredi*, a. 2. m.
 inf. ab ὀρμάω, *impetu feror*.
 hinc ἰφορμηθῆναι, a. 1. inf.
 Th. ὀρμή, *impetus*. α. 127.
 Ἐφράσας, *cogitabit*. a. 1. m.
 ind. ἰφράσασθην, 3. dual, a. 1.
 act. a φράζω, *eloquor*, *cogi-*
to, *consulto*, f. σμ. ε. 85. 9. 892.
 Ἐχ', *contine*, pro ἔχει, præf.
 imperat. ab ἔχω, *teneo*, *ha-*
beo. f. ἔξω. α. 95. 159.
 Ἐχάρμαρον, *infrendebant*. 3. pl.
 imperf. a. χαράσσω, ἔχω, *sculpro*.
 α. 2. 5.
 Ἐχέουα, pro ἔχει, imperf. Poë-
 ticum ab ἔχω. 9. 533.
 Ἐχέτλη, υς, ἡ, *stida*, παρὰ τὸ
 ἔχουα, *quia manu tenetur*.
 ε. 465.
 Ἐχέφρονες, pl. ab ἔχέφρων, υⓈ,
 ὁ, *cordatus*. Th. φρεν, *mens*,
 & ἔχω, *habeo*. θ. 88.
 Ἐχθαίειν, *oderit*, præf. sub. ab
 ἔχθαίω. Th. ἔχθω, εⓈ, τὸ,

- odium*, ε. 298.
 Ἐχθρὺς, *hostis*, ab ἔχθος, εος,
 τὸ, *odium*. ε. 340. 9. 766.
 Ἐχιδνα, *vipera*, in masc. ἔχης,
 Ⓢ, & Ἐχιδνα nomen mul.
 θ. 297. 304.
 Ἐχόλωσε, *ad iram commovit*,
 a. 1. ind. act. a χολόω. Th.
 χολή, *bilis*. ε. 568.
 Ἐχω, *habeo*, *possum*, *habito*.
 imperf. ἔχον, & Ion. vel Poë-
 tice ἔχοι, f. ἔξω & ἄχισω, p.
 ἔχηκα, a. 2. ἔχον. a. 2. sub. ἄω.
 præf. inf. ἔχην, & Ion. ἔχε-
 μεν. ε. 246. 205. 455. θ. 75.
 Ἐω, *suo*. dat. ab εὖς, ἡ, ἐν, *suus*,
 a. um. α. 385. 9. 464.
 Ἐών pro ἄν, *ens*. Ionica pros-
 thesis, ab ἔμω, *sum* ε. 912.
 α. 73.
 Ἐωσφόρον, *luciferum*, ab ἔως,
 ω. ἡ, 4. simpl. *aurora*, & φέ-
 ρω, *affero*. *phosphorus* hinc
 dicitur. Them. est, ἡὼς, ὁⓈ,
 ὤς, ἡ, *aurora*, q. d. *aurea*
aura. 9. 381.

Ζ.

- Ζάδοιο, gen. Poëtice pro
 Ζάδιε, a ΖάδιⓈ, valde di-
 vinus, *admirandus*. Ζα parti-
 cula in compositione in-
 tendit significationem. Th.
 Ζεὺς, *deus*. 9. 6. 23. 192. 253.
 Ζαμένησι, a. 1. Ion. *vires in-*
tendit. a Ζαμέντω, quod est
 a Ζαμένης, εⓈ, *vehemens*. &
 hoc ex Ζα, & μένⓈ, εⓈ,
 τὸ, *robur*, 9. 928.
 ΖάδιεⓈ, *fertilis*, pro Ζήδι-
 εⓈ, *ubertim proferens ad*
vitam sustentandam, ex
 Ζη,

Ζη, quod ex ζῆν, & δῶρον,
munus. s. 117. 171.

Ζευξω, ὁ⊕, ῥ, nomen proprium
 mul. q. d. *conjugans, a.*
 ζεύγνυμι, *jungo s. 352.*

Ζεύς, Jupiter, gen. Διός, Δι,
 Δία, vocat. Ζεῦ. Dicitur &
 Ζῆν, Ζηνός, Ζηνι, Ζήνα, &
 Dor. Ζάν, Ζανός, &c. s. 8. 47.
 θ. 47.

Ζεφύροιο, Gen. Poët. pro ζεφύ-
 ρου, ζέφυρ⊕, ex ζέω, *calco, &*
 φέρω, *fero.* Est ventus hu-
 midus & calidus, qui facit
 ut plantæ germinant. s. 379.
 870.

Ζηλοῖ, 3. sing. præf. a. Ζηλόω, *a-*
mulor. Them. Ζῆλ⊕, *libor,*
invidia. s. 23.

Ζηνός, genit. a. Ζῆν Vide Ζεύς,
 Jupiter. s. 86. 243. 251.

Ζητεύης, *quætas*, præf. sub. Poë-
 tice pro Ζητέω dicitur Ζη-
 τεύω. s. 398.

Ζόφ⊕, υ, ὁ, *caligo*, inde Ζοφε-
 ροῖο, gen. Ion. a Ζοφερός, ὤ,
 ὅ, *caliginosus. a. 227. s. 814.*

Ζυγός, *jugum*, in plurali nu-
 mero, Ζυγά. Th. Ζευγύνω, f.
 Ζεύξω, *jungo. s. 579. 813.*

Ζῶε, *bibebat*, 3. sing. imperf. a
 Ζάω. Poëtice pro Ζάω, Ζῶ.
 Ζώεσκον, imperf. Poët. pro
 ἔζων. s. 90. θ. 606.

Ζῶη, vivat. (differt a Ζωῇ vi-
 ρτα.) 3. sing. præf. subj. Vide
 in Ζῶε, s. 302.

Ζώνησι, dat. pl. pro Ζώναις, Io-
 nic. ἰῶτα in fine est para-
 goge Ionica. a Ζώνη, ῥ,
 ζονα. Them. Ζωνύνω, f. Ζώ-

ω, *cingo, a. 233.*

Ζωός, Ζωή, Ζωόν, *bibens, a. uñ.*
 Ζωῆσιν pro Ζωαῖς, Ion.
 dat. pl. Them. Ζάω, vivo. a.
 157. 194. 244.

Ζῶσε, a. 1. Ion. *cinxit*, pro ἔ-
 ζωσε, a Ζώννυμι, *cingo.* Ζώ-
 σαντο, *cinxerunt se*, 3. pl. a. 1.
 med. pro ἔζωσαντο. s. 72. 343.
 s. 573.

H.

H' Art. præpos. ut ὁ, ῥ, τὸ.
 hic, hæc, hoc, s. 13. 14.
 210. &c.

H art. postp. ut ὅς, ῥ, ὅ, qui,
 quæ, quod. s. 277. a. 4. θ.
 262.

Ἥ, cui, *quatenus. s. 136. a. 85.*
 θ. 430.

H, sequente μὲν, *profecto ta-*
men, adverb. a. 103.

H, erat, 3. imperf. ab. ἤμυ, *sum.*
 a. 11. 201.

Hκ', *dixit*, ὅ ῥ pro φῆ, φῆ pro
 ἔφη, duplex aphæresis. a. 2.
 ind. a φημι, *dico.*

H, aut. s. 173. s. 6. 35.

Hβη, ῥ, *pubes.* ab Hebr. Ebb.
virgo. quod flos est in arbo-
 re revirescente, id pubes in
 homine est, & Hβη, *Dea pu-*
bertatis. s. 131. θ. 17. 930.

Hβήσκει, *annos pubertatis atti-*
gisset, 3. sing. a. 1. Æol. opt. ab
 ἡβάνω, ὤ, & Poëtice, ἡβάνω.
 Th. ἡβη, ης, ῥ, *pubes. s. 131.*

Hβώνη, 3. sing. præf. act. opt.
 Attice, communiter, ἡβόοι-
 μι, ῥμι, Attice, ἡβῶην, ης,
 η, ab ἡβάνω, f. ἡσθω, *pubesco.*
 s. 696.

**ἡγάγετο*, *duxit*, (3. sing. a 2. med. pro *ἡγετο*, est *ἡγάγετο* per Atticam reduplicationem) *ἡγαγετ'*, pro *ἡγάγετο*, *duxit*. verb. *ἄγω*, *duco*, f. *ἄξω*, p. *ἤξα*. a. 1. *ἤξα*; a. 2. *ἤγον*, & Att. *ἡγαγον*. θ. 266. 901.

**ἡγαθέη*, *divina*, *ἡγάθεος* q. d. *ἄγαν θεῖος*. Th. *θεός*, *Deus*. θ. 499.

**ἡγε*, a. 2. aēt. ind. *abduxit*. Attice, *ἡγαγε*, ab *ἄγω*, f. *ἄξω*. θ. 994.

**ἡγεμονεύω*, præt. ind. *præeo*, *sum dux*. Th. *ἡγεομαι*, f. *ἡγήσομαι*, *duco*. θ. 387.

**ἡγέροντο*, *congregabantur*, 3. pl. imperf. pass. indic. ab *ἡγέρομαι*, Poëtice pro *ἡγείρομαι* *congregor*. hinc imperf. *ἡγείρετο*, α. 475. Th. *ἡγείρω*, *congrego*, f. *ἡγείρω*, p. *ἡγείρω*. α. 184. 473. 475.

**ἡγῆτ'*, 3. sing. præt. med. subj. pro *ἡγῆται*, *præbeniat* (pro *προηγῆτο*) si precibus te antevertat, præt. pass. *ἡγήμαι*. ε. 710.

**ἡγνοίησεν*, *ignorabit*, a. 1. aēt. ab *ἄγνοέω*, Poëtice *ἄγνοίεω* ex α, & νόος, νῦς, *mens*. θ. 551.

**ἡγόντ'*, pro *ἡγόντο*, *ducebant*, (3. sing. imperf. med.) ab *ἄγω*. Vide *ἡγάγετο*, α. 274.

**ἡδέ*, ε. 22. tum *ἡδ'*, pro *ἡδὲ*. ε. 316. 381.

**ἡδέϊα*, f. g. ab *ἡδύς*, *suavis*, neut. *ἡδύ*. Comp. *ἡδίων*, Superl. *ἡδιστος*. θ. 40.

**ἡδη*, adverb. *nuper*, *tum*. ε. 37. α. 172. At *ἡδη* *novit*. pro *ἡδὲ*.

**ἡδύπνημι*, *suaviloquia*, ab *ἡδύς*, *suavis*, & *ἔπω*, *dico*. θ. 965.

**ἡῖ*, *aut*, pro *ἡ*. ε. 207. α. 345.

**ἡέλιος*, *sol*, Poëtice, pro *ἡλιος*, Hebr. *El*, *splendor*. Græc. *ἥλιος*, German. *hell*. *ἡελλίω*, Ion. pro *ἡέλιος*. ε. 154. 524.

**ἡεν*, *erat*, scil. *licitum*, pro *ἦν*, *ἦς*, *ἦ*, Poëtice, *ἦα*, *ἦας*, *ἦε*, ab *αἶμι*, *sum*. α. 15. 22.

**ἡέρι*, dat. pro *αἰέρι*, *aëre*, *caligine*, in mascul. genere *aër*, sed in f. g. *caligo*. Th. *αἷρ*, *αἶρος*, ὁ, *aër*. ε. 124. θ. 9.

**ἡεροῦδῆι*, *obscurus*, ab *ἡεροῦδης*, *εὐς*, ὁ καὶ *ἡ obscurus*, ab *ἡῆρ*, *ἡῆρος*, pro *αἷρ*, apud Poëtas, pro *caligine* & *tenebris*, & *εἶδος*, *forma*. Th. *εἶδω*, *video*. θ. 352.

**ἡερόης*, *tenebrosus*, *ἡερόεντος*, ab *ἡῆρ*, pro *αἷρ*, *αἶρος*, ὁ, *aër*. θ. 119. 294. 807.

**ἡδεῖα*, *mores*, acc. pl. ut & *ἡδεῖ*, *domicilia*, *ἡδεῖσι*, *habitatibus*, ε. 166. 523. θ. 66.

**ἡδεῖος*, *patruus*, *ἡδεῖ*, vocat. pro *ἡδεῖς*, a *θεῖος*, *patruus*. Th. *θεός*, *Deus*. α. 103.

**ἡθος*, *εὐς*, τὸ, *mores*, *ἐπίκλοπον ἡθος*, *furaces mores*, ε. 67.

**ἡθέλον*, *volebant*, imperf. ab *ἡθέλω*, *volo*. *θέλω*, idem f. *θέλλω*. p. *τεθέληκα*. ε. 135.

**ἡίδνη*, nomen mul. θ. 255.

**ἡίσαν*, *incedebant*, 3. pl. plusq. ab *ἡέν*. Alii volunt esse 3. pl. imperf. pro *ἴσαν*, quia in initio aliquando abundat. Sunt qui volunt esse 3. person. pl. aor. 1. inusitat. *ἡίσαν*.

αυ, & Poëtice, ἡσαν. Th. ἡ-
μι, εο, α. 170.

Ἡκε, *immisit*, 3. sing. a. 1. act.
ab ἡμι, *mitto*, α. 343. θ. 669.

Ἡλασα, *percussit*, a. 1. act. ab ἡ-
λαύνω, f. ἐλάσω, α. 1. ἡλασ',
pro ἡλασε, *vulnerabit*, p. ἡ-
λακα. α. 363. 419. 9. 291.

Ἡλέκτρι, *nomen mul.* 9. 266.

Ἡλεκτρύωνη, *nomen mul.* α.
86.

Ἡλεκτρύων, *nomen viri.* α. 3.
82.

Ἡλεκτρῶ, υ, ἡ, & ἡλεκτρον, υ,
τὸ electrum, α λέκτρον, le-
ctus. Th. λέχομαι, cubo α.
142.

Ἡήλαντο, 3. pl. imperf. pass.
ab ἡλμι, *erro*, *vagor*. Atti-
ca reduplicatione, pro ἡ-
λαντο. Th. ἀλάομαι, ὤμαι,
vagor. Alii volunt esse pl.
perf. pass. per Atticam re-
duplicationem ab ἡλαύνω,
f. ἄσω. in pl. perf. ἐηλάμην,
σο, το, & cum augmento
temporali in pl. ἡήλαντο,
discurrebant, α. 143.

Ἡλθε, *venit*. a. 2. Vide ἡλυθεν,
ε. 633. α. 81. 9. 404.

Ἡλιβάτοιο, gen. Ion. ab ἡλί-
βατῶ, τυ, ὅ, ἡ, tam altus lo-
cus, ut Soli uni sit pervius,
ab ἡλιῶ, sol. Aol. ἡλιῶ, &
βαίω, εο. 9. 422. 483.

Ἡλιτεν, *reccabit*, a. 2. act. ab
ἡλιτέω, vel ἡλίτω, ἡλιτον.
ε, ε. α. 80.

Ἡλυθάμην, *venimus*, prxt.
med. ab ἡρχομαι. Vide ἡλυ-
θεν. 9. 660.

Ἡλυθεν, *venit*. a. 2. & per syn-
copon ἡλθεν, ab ἡρχομαι, ve-
nio, f. ἐλεύσομαι, p. m. ἡλυ-
θα, a. 2. m. ἐλθόμεν. α. 2. 435.

Ἡμαθίων, *ων*, *nomen regis*.
9. 285.

Ἡμαθόντῳ. *arenosi*, genit. ab
ἡμαθός, Ion. pro ἀμαθός,
οντῳ. Idem quod ψαμαθί-
δης, arenosus. Them. ψάμμος,
υ, ἡ, *arena*. α. 360.

Ἡμαρ, *dies*. gen. ἡματῶ, ἡμα-
τι. hinc ἡμάτιῳ, *diuturnus*.
Th. ἡμέρα, ας, ἡ, *dies*. ε. 174.
417. 776. 9. 597.

Ἡμελλε, imperf. augmentum
Atticum, sic ἡβηλήθην, pro
ἰβηλήθην, α μέλλω, *futurus*
sum, f. μελλήσομαι. 9. 478.
888.

Ἡμδν, &, sequeute plerum-
que, ἡδδ, &. ε. 337.

Ἡμενον, part. prxt. ab ἡμαι,
sedeo. ε. 478. 499.

Ἡμέρη, Ionice pro ἡμέρα. *dies*
ε. 102. 820. 823.

Ἡμερόκοιτῳ, υ, qui tota die
dormit, epitheton furis,
ab ἡμέρα, *dies*, & κοιτήης, ἡ,
lectus. ε. 603.

Ἡμέτερον, *possumus*, ἡμετέρω, ἡ-
μετέρεσι, dat. pl. Ionic. Th.
ἐγώ. ego. ε. 296. α. 367.

Ἡμησε, a. 1. ind. act. ab ἡμάω,
meteo, f. ἡσω. p. ἡμηκα. hic
per tmesin, pro ἀπήμησε.
9. 181.

Ἡμίθιοι, *semidei*, ab ἡμισυς,
εῶ, *dimidius*, & θεός, *Deus*.
ε. 159.

Ἡμιόνων, gen. pl. ἡμιόνοισι
dat.

dat. pl. ab ἡμίονο, u, ὅ, u, ἡ, *mulus*, q. d. semiasinus, ab ἡμισυς, dimidius, & ὄν, u, *asinus*. ε. 46. 605.

Ἡμισυ, *dimidium*, in mascul. ἡμισυς, in f. ἡμίση. ε. 40. θ. 299.

Ἡμ, quando, adverb. ε. 418.

Ἡμων, *metebant*, 3. pl. imperf. act. ab αἰμάω, *meto*, f. ἡσω. α. 288.

Ἡν, *erat*, 3. pers. imperf. ab ἡμῖ. sum. ε. 149. α. 178.

Ἡν, quam acc. ab ὅς, ἡ, ὅ. α. 93. 408. θ. 409.

Ἡν, ῖ, pro ἄν : ἄν vero per apharesin, pro ἑάν. ε. 399.

Ἡνία, ας, ἡ *habena*. it. τὸ ἡνιόν. α. 95.

Ἡνιόχη, nomen mul. *agitatrix* α. 83. ἡνιόχη. α. 323.

Ἡνιόχ, u, auriga, q. d. τὴν ἡνίαν ἔχων, qui manu habenas tenet, equosque quolibet inflectit. α. 323.

Ἡνωρέης, *fortitudinis*. gen. ab ἡνωρέα, idem quod ἄνδρεια. Th. ἀνῆρ, *vir*. θ. 516.

Ἡνίνα, *χαλκ*, acc. ab ἡτις, ὅτις, ὅτι, gen. ἡτιν, ὅτιν, ε. 761.

Ἡνωγε, *jussit*, imperf. vel. præt. med. ab ἀνώγω, *jubeo*, ἡνωξ', pro ἡνωξε, *jussit*, a. i. act. fut. ἀνώξω. ε. 68. α. 479.

Ἡώς, gen. ab ἡώς, *aurora*. Vide in ἡώς. ε. 722. 819.

Ἡπαρ, αἶ, τὸ, *jecur*. θ. 523.

Ἡπερ, ἡπερσοο, pro u, ἡ, *Eritus*, terra continens. ε. 622. θ. 189.

Ἡπιλα, *poëtica*, pro ἑπιλα, *deinde*, ex ἐπὶ, & ἔτα, *postea*. ε. 290. θ. 405.

Ἡπεροπέυσας, part. a. i. act. *qui decerit*. ab ἡπεροπεύω, *decipio*, q. d. ἀπαίρω ἐπὶ, infinitis vocibus impostores sunt verbosi. Th. ὁψ, ὁπός, ἡ. vox. ε. 55.

Ἡπι, u, *placidus*. ε. 1785. θ. 235.

Ἡπυ, *profecit*. α. 92.

Ἡπυον, imperf. *clamabant*. ἀπύω, f. υσω. *sono*. α. 3 θ.

Ἡρακλῆς, ἡ, ἡ, *Hercules*, propter carminis dimensionem legendum est hic, τὸ ἡρακλῆ, tanquam ἡρακλῆ, hinc ἡρακληή, *Herculea*. Th. κλάω, *celebro*. α. 74. 115. 448. θ. 318. 332.

Ἡρακον, imperf. *proscindebant*, ab ἑρέκω, *scindo*, f. ξω, ω. 287.

Ἡράσατο, *sustinuit se*, a. i. med. ab ἑρέδω, f. ἡσω, *fulcio*. α. 362.

Ἡρευν, pro θῆρευν, *Dorice*, *venabantur*, a θηρεύω, *venor*. Th. θῆρ. Alii scribunt, ἥρευν, imperf. *Doric*. esse, pro ἥρευν, ab αἰρέω, *capio*. f. ἡσω, p. ἥρεκα, imperf. ἥρεον, ἥρεν, α. 2. ἡλον. α. 302.

Ἡρη, *Juno*, pro ἡρα, *Ionice*. ἡρα vero videtur per metathesin dici pro ἀῆρ. θ. 314.

Ἡριγένεια, *mane genita*, proprie, *berenata*. Mataph. ver ad annum se habet, sicut matutinam tempus ad diem. θ. 381.

Ἡριδανός, nomen fluvii. θ. 338. Ἡρι-

- Ἡρώτιν, *contendit*, a. 1. act. ab ἐρίζω, *rixor*, f. ἴσω. Th. ἔρις, ἰδ@, ἡ, *consentio*. 9. 928.
- Ἡρίπε, a. 2. ind. *cecidit*. Th. ἱρίπτω, f. ψω, *evertō*. α. 421.
- Ἡρίπτεν, *rapiuit*, a. 1. ind. ab ἀρπάζω, *rapiō*, f. σω, & Dor. ξω, p. ἡρίπακα. a. 2. pass. ἡρίπαγην. p. m. ἡρίπαγα. θ. 914.
- Ἡρύον, *hauriebant*, imperf. ab ἀρύω, f. ὕσω. α. 301.
- Ἡρύε, *ducebat*, imperf. ab ἄρῃω, f. ξω. α. 26.
- Ἡρώς, ω@, ὁ heros. α. 37.
- Ἡς, *suus*, gen. ab ὅς, ἡ, ὄν, *suus*, α, m, ἡς παρὰ μητρός. α *suam matrem*. α. 18. 40.
- Ἡσαν, *erant*. 3. pl. imperf. ab ἡμι, *sum*. ε. III. α. 20.
- Ἡτην, pro ἡτην, per pleonasmum τῷ σ. est 2. dual. imperf. ab ἡμι, *sum*. α. 50.
- Ἡθα, *fuiſti*, 2. sing. imperf. ab ἡμι, θα est paragoge Aeolica. α. 119.
- Ἡθιον, imperf. *edebant*. ἡθιεν, *comedebat*, ab ἔθιω, *edo*, f. ἴσω, p. ἡθίκα. Th. ἔθω, *edo*. ε. 146.
- Ἡσιόδον, nomen auctoris ex ἡσις, *scis*, ἡ, *delectatio*, & ὀδός, *via*, q. d. via delectationis. Facetus comes est in via pro vehiculo. 9. 22.
- Ἡς, pro αἷς, *quibus*, Ionice, ab ἡ, quz. θ. 904.
- Ἡσιν, *suus*, pro αἷς, ab ὅς, ἡ, ὄν, *suus*. ε. 47.
- Ἡσιν, *sint*. 3. sing. præf. subj. pro ἡ. σιν est paragoge poetica, ab ἡμι *sum*; sic Home-

- rus ἐθέλῃσιν, pro ἐθέλῃ. ἱλι- ad. α. 408.
- Ἡσπάζοντο, 3. plur. imperf. ab ἀσπάζομαι, f. σομαι, *amplector*. α. 84.
- Ἡσπον, Attice, ἡτλον, minus, ab ἡσπον, ον@, *minor*. a positivo νομῆδος, *parvus*, caret superl. 9. 426.
- Ἡσο, Poëtice pro ἡτο, *sedebat*, 3. sing. imperf. ab ἡμοι, *sedeo*. α. 214.
- Ἡσυχοι, *quieti*, ab ἡσυχ@ *quietus*. ε. 119. θ. 763.
- Ἡτε, *hæcque*, ἡ, est articul. præpos. accentum habet ob seq. dict. encliticam τε, sic & ἡτ'. ε. 20. 316.
- Ἡτι, *vere, certe*, adv. α. 79.
- Ἡτις, *quia, ὅτι, ὅ, τι*. Vide ἡντινα. ε. 404 698.
- Ἡτοι, *sibe, seu*, Th. ἡ, aut. ε. 165. α. 413. 9. 1004.
- Ἡτορ, τὸ, cor. ε. 358. α. 429.
- Ἡτόκομ@. *pulehricoma*, genit. ἡτόκομῃ, & εὐτόκομῃ, Poëtice ἡτόκομοιο, ἐκ εὐ & κόμη, *hæc, comæ*. ε. 164. 9. 625.
- Ἡτὺν, accus. ab ἡτὺς, *bonus*. Th. ἡτὺς@, ὁ, *bonus* θ. 817.
- Ἡτῆλο, 3. sing. imperf. pass. ab αὐξομαι, pro αὐξάνομαι, *augeo*, perf. ἡτῆλομαι. a. 1. pass. ἡτῆλόην. f. 1. med. αὐξήσομαι, Th. αἰέξω, *augeo*. θ. 493.
- Ἡφαιτος@, υ, ὁ, *Vulcanus*, sic dicitur, ab ἀπῆα, *accendo*, & αἰέτω, *destruo*, fabrorum metallicorum Deus. α. 319. 244.
- Ἡχῶ, 3. person. præf. act. verb. ἡχέω,

ἡ χέω, f. ἡσω, *sono*. Th. ἡχ^ω,
u, *sonus* 9. 42.

Ἠχέτα, pro ἡχίτα, *vocativus*,
ab ἡχίτης, u, ὁ, *canorus*. Th.
ἡχ^ω, u, ὁ, *sonus*, unde ἡχὴ
fragor. ε. 580. α. 438.

Ἠχίης, εντ^ω, ὁ, *sonorus*, ab ἡ-
χ^ω, *sonus*. θ. 767.

Ἠχθρε, a. i. aet. ab ἐχθαίρω,
odio prosequor. f. εἶ. p. ἡ-
χθαρκά, Th. ἐχθ^ω, ε^ω, τὸ,
odium. θ. 138.

Ἠχθοντο, 3. pl. imperf. ab ἄχθα-
μαι, *succenseo*, f. ἴσομαι, vel
ἡσομαι, Th. ἄχθ^ω, ε^ω, τὸ,
pondus. θ. 155.

Ἠχῶ, ὁ^ω, ὤς, ἡ, *sonus reci-
procus, Echo*, ab ἡχ^ω, *so-
nus*. α. 279. 348.

Ἠὼς, ὁ^ω, ὤς, ἡ, *aurora*, acc.
ἡῶα, ἡῶ, ἐπ' ἡῶ, *circa auro-
ram*, & ἡῶθ', *auroramque*,
pro ἡῶτε, vel ἡῶτε. ε. 548.
θ. 18. 372. ἡῶ^ω, *matutinus*.
ε. 546.

Θ.

Θ^ω, pro τε, ε. 554, α. 109.

Θαλαμήϊα δῦρεα, *ligna tha-
lamo vel xibibus struendis*
apta. Them. θάλαμ^ω, u, ὁ,
thalampus. ε. 805.

Θάλη, *nomen mul.* (pro Θα-
λα, ας, ἡ, Ion.) a θάλλω, vi-
reo. θ. 245.

Θαλῖαι, *convivia*, θαλίησι, dat.
pl. Ion. Them. θάλλω, *vireo*
ε. 115. 229. θ. 65.

Θάλασσα, ης, ἡ, *mare*, ε. 163.

Θάλια, *nomen Musæ*, ut Ποῦ-
τε finxerunt. ε. 740. θ. 77.

Θαλερός, ἡ, ὄν, *in flore exi-*

stens, a θάλλω, f. λαῖ, *florere*,
vireo. 9. 138. 946. 999.

Θάλλουσιν, *florēt*, præs. ind. a.
θάλλω, f. αλλῶ, *vireo, floreō*.
ε. 234. θάλλοντα, *florētētes*.
ε. 171.

Θαλφθίς, *calefactus*, a. i. part.
pass. a. θάλλω. f. ψω. 9. 864.

Θαμά, *frequentēter, crebro*, adv.
ε. 360.

Θάνατ^ω, u, & θανάτοιο, Ion.
moris. Th. θνήσκω, f. θανῶ-
μαι, *morior*. ε. 153. 354.

Θανῶν, *pori*, a. 2. inf. θάνειο,
a. 2. opt. med. a. θνήσκω. *mo-
rior*. f. 2. θανῶμαι, f. i. med.
θνήξομαι. p. τέθνηκα a. 2.
ἔθανον. p. m. τέθνηκα. ε. 173. 376.

Θάπτειν, *sepelībit*, imperf. Ion.
verbi θάπτω, *sepelio*, f. ψω,
p. τέταφα, aor. 2. ἔταφον,
præt. med. τέθηκα. α. 472.

Θάρσ^ω, ε^ω, τὸ, *animi prae-
sētia (fiducia)* θάρσ^ω,
audacia. Hinc θαρσύνσας, a. i.
part. verb. θαρσύνω. *fiduciam*
habeo. ε. 317. 9. 168.

Θαρσύνω, f. ὑνῶ, *fiduciam affe-
rō*. θαρσύνωσ', pro θαρσύνω-
σα, præs. part. Th. θάρσ^ω,
ε^ω, τὸ, *fiducia*. α. 26. 9. 163.

Θάσσον, *celerius*, comparat.
pro τάχιον, ex ταχύς, *celer-*
α. 95.

Θαῦμα, τὸ, *res mirā*. θαῦμα ἰ-
δέσθαι, *mirum visu*. Them.
θαυμάζω, f. σω. *miror*. α. 140.
224. 9. 834.

Θαύμαντ^ω, genit. a θαύμαι,
αντ^ω, ὁ, *nomen viri*. 9. 237.
265.

Θιά,

Θεά, ἄς Dea Θεᾶν, gen. Dor.pl.
num.& Θεάων, Æolice. α. 338.

θ. 41. 103.

Θεε, imperf. pro εἴθε, fereba-
tur, a Θεᾷ, curro, f. Θεύσομαι.
α. 224.

Θεῆς, Ionice pro Θεᾶς, Deabus.
Vide Θεά. ε. 62.

Θεητός ῆ, ὁ, cum admiratione
spectandus, a Θεῆς, cum ad-
miratione specto. Th. Θεάο-
μαι, specto, contemplet. f. ἄσο-
μαι, Ionice ἡσομαι.

Θεῖ, patrue, voc. a Θεῖος. α.
103.

Θεῖα, nomen mul.& Θεῖην, divi-
nam, Ionice pro Θεῖαν, a Θεῖος.
α.ον. adject. Th. Θεός, Deus.
θ. 32. 135. 371.

Θεῖν, 3. pers. præf. sub. ponat. h.
e. faciat, more Hebræorum,
a Θεῶ, pono, pro quo Poëtæ
Θεῖω, sicut pro πνέω πνεῖω,
vel est aor. 1. Poët. pro Θεῖ,
ατίθημι, pono, a. 2. εἶθην ε.
554.

Θεῖναι, a. 2. act. infinit. a τίθημι
pono, f. θέσω, a. 2. εἶθην. ε. 813.

Θεῖος, divinus, gen. ε. vel Ion.
Θείοιο. α. 138.

Θέλεια, volens, præf. part. f. g. a
Θέλω, f. ἤσω. θ. 446.

Θεμέθλοις, dat. plur. a Θεμέθλον,
idem quod Θεμέλλον, funda-
mentum, θ. 816.

Θέμεν, ponere, Ionice pro Θεῖναι
a. 2. inf. a τίθημι, pono ε. 61.

Θέμις, ιος, vel ιδος, ἡ, jus, acc.
Θέμιν. Θεμιστέων, gen. pl. pro
Θεμιστων. Ionismus enim il-
le non habet locum in Ge-

nitiv. declin. s. simplicium,
nisi dicamus, Θεμιστέων esse
a Θεμιστῇ, ἡς. Θεμιστός, ἡ, ὄν,
legibus consentaneus, ε. 136. θ.
235. Est & Θέμις, nomen Deæ
θ. 16.

Θεμιστονόην nomen mul. quæ sa-
pit ex legibus. α. 356.

Θεμιστῶ, ὅος, ἡ, nomen mul. θ.
261.

Θεοδῆς, forma Deum referens.
ex Θεός, & εἶδος, forma. Th.
εἶδω, video. θ. 350.

Θεόδοτα, divinitus data, a δι-
δωμι, do. α. 318.

Θεός, Deus, gen. Θεῦ & Θεοῦ.
Ion. α. 415. dat. pl. Ion. Θεοῖ-
σι, Θεοῖσιν, 334. α. 28. Θεόφην,
adverb. ex Deo. θ. 871.

Θεραπεύειν præf. inf. act. a. Θερα-
πεύω, famulus, servio. f. εὔσω.
Th. Θεράπων, avtos, ὁ, mini-
ster. α. 134.

Θεράπων, onτος, ὁ, minister, famu-
lus. θ. 100.

Θέρως, Θέρσεως, τὸ ἀστὺς. ε. 500.
501.

Θερμός, ὤ, ὁ ἢ ἡ, calidus. Th. Θέρω
f. Θερῶ, & Æol. Θέρσω, calefa-
cio. θ. 696.

Θέσθαι, a. 2. med. infinit. a τίθημι,
pono. ε. 23. 430.

Θέσκελα, divina, per syncopen
pro Θεοσκελα, Deo similia, ex
Θεός, & εἶκω, similis sum. α. 34.

Θεσπεσία, ἡ, divina, a Θεσπέσιος,
ὁ ἢ ἡ, divinus. Th. Θεσπικς, ιος
ὁ, ἡ, vaticinus. α. 383.

Θέτις, nomen mul. θ. 244.

Θέτο, fecit, & Θετ' pro εἴθετο.
ab εἴθεμην. a. 2. med. verbi
τίθη-

τίθῃμι, *pono*. 886. 953.

Θεώντων, gen. pl. part. Alii Θεόντων, a. Θεώ, *curre*. At illi, a Θεάω, *exhibeo me videndum*. α. 146.

Θήκη, ἡ, nomen urbis Θήβης, &c. α. 49. 105. 9. 978.

Θηβαγενής, ὁ, ex urbe Thebarum oriundus, a γένεσθαι, nascor. 9. 530.

Θήκη, *acuit*. 3. pers. præf. ind. a Θήγω, f. ξω, *scio*. α. 388.

Θηλὸν, *mirandum*. a Θηέσθαι Them. Θεάσθαι, ὤμαι, *specto*. Θηήσονται, *suspiciunt*, f. 1. a Θηέσθαι, ε. 480. 9. 31.

Θήκαν, a. 1. ind. Θήκατο, a. 1. med. verbi τίθῃμι, *pono*. f. Θήσω, a. 1. ἔθικα, a. 2. ἔθην. α. 465.

Θήλυς, ἡ, ὁ vel ἡ, *femineus*. Θήληαι *feminae*, 9. 667. Θηλυτέρων. gen. *Aeolic*. a Θηλυτέρη, *comparat*. a Th. Θήλυς, *na femineus*. α. 4. 395.

Θησαυρός ὁ, ὁ, *thesaurus*. ε. 717.

Θήρ, ῥός, ὁ, *fera*, in pl. Θήρες, dat. Θηρσί. ε. 275. 510.

Θηρευτής, pro Θηρευταῖς, dat. pl. Poët. a Θηρευτής, *venator*. Θηρευτοῖ, in pl. a Θηρεύω, *venor*. Th. Θήρ, *fera*. α. 303. 388.

Θησέα, acc. a Θησεύς, nomen viri. α. 182.

Θῆτ', pro Θῆτα, accus. sing. *servum*, a Θής, Θηλός, ὁ, *servus*, Θῆτα, ἡ, ἡ, *ancilla* ε. 600.

Θνήσκον, *moriebantur*, pro ἔθνησκον, 3. pl. imperf. verbi Θνήσκω, *morior*. Vide in *Δανὴν*. ε. 116.

Θνητός, ὁ, ὁ, *mortalis*, Θνητὴ,

Θνητοῖσι, a. Θνήσκω, *morior*. ε. 88. 103. α. 73.

Θή. nomen propr. α. 354.

Θοίνῃ, ἡ, ἡ, *epulum*. hinc Θοίνῃς, *epulor*. α. 114.

Θοός, ὁ, ὁ, *celer*. α. 97.

Θόρε, *desiliit*, a. 2. act. a Θορέω, vel Θόρω, *salio*. α. 392.

Θόρον, *desilierunt*, imperf. pro ἔθορον, a Θόρω, *salio*. α. 370.

Θοός, adv. *celeriter*. Th. Θοός, ὁ, ὁ, *celer*. α. 418.

Θρατήα, f. gen. a. Θρασύς, *audax*. Them. Θάρεσθαι, εἶναι, *fiducia*. α. 263.

Θρασκευάδι, ὁ, *audaci præditus corde*. a Θρασύς, *audax*, hoc a Θάρεσθαι, εἶναι, *fiducia*, & καρδία, ἡ, *cor*. α. 448.

Θρεπτήρια, *educationis præmia*. Th. τρέφω, f. Θρέψω, α. 186.

Θρέφθῃ, a. 1. pass. Ion. a τρέφω, α. 186. f. ψω, p. φα. a. 2. ἔτραφον, p. m. ἔτρεφα, hinc & θρέψασα, a. 1. part. Θρέψε, pro ἔθρεψε, a. 1. 9. 298. 314. 328.

Θρηϊκίς, gen. a. Θρηϊκί. Thracius, a Θρηξ, *κός*, Thrax, nom. gentile. α. 551.

Θρήκη, ἡ, ἡ, Thracia, nomen regionis ε. 505.

Θυγάτηρ, ἡ, *filia*, acc. θυγατέρα, & θυγάτρα Poëtice. vocat. ἡ θυγάτερ. α. 3. 9. 265. 346.

Θύει, *estabat*, imperf. Ion. a Θύω, *maesto*, & impetu feror. 9. 848.

Θύλλα, ἡ, ἡ, *procella*. ε. 549. α. 345. 9. 742.

Θύεσσι, *victimis*, dat. pl. Ion. a Θύω, ὁ, ὁ,

θύς, ες, τὸ, *victimā*, a
θύω, *immolo*. ε. 336.

θυήης, ἐν, *redolens*, ὁ, a Th.
θύω, f. ὑσω, *maisto*. 9. 558.

θυμαλγέα, & θυμαλγῆ, accus.
a θυμαλγῆς, *afferens dolo-*
rem in animo, ex θυμός, *a-*
nimus, & ἄλγος, ες, *dolor*
9. 619.

θυμήνασαι, a. i. part. f. g. pl.
succensentes. a θυμαίνω *ira-*
scor, f. θυμανῶ, a. i. act. ἐθύ-
μηναι, hinc part. a. i. act. θυ-
μήνας, ασα, αν. Them. θυ-
μός, *ira*. α. 267.

θυμοβορέην, præf. inf. a θυμο-
βορέω, *animum exedo tri-*
stitia, ex θυμός, *animus*, &
βορέη, *pabulum, esca*. ε. 797.

θυμολέοντα, acc. sing. a θυμο-
λέων, *leonino animo prædi-*
tus, ex θυμός, *animus*, &
λέων, ον, *leo*. 9. 1007.

θυμοφθόρον, acc. a θυμοφθόρ, *a-*
nimum labefaciens, ex θυ-
μός *animus*, & φθέρω, *cor-*
rumpro. Them. φθέω, *corrumpo*. ε. 715.

θυμός, ὁ, *animus*, *ira*. ε. 379.

θύον, *furens*. part. præf. act. g.
n. a θύω, *maisto*, cum impe-
tu feror ε. 618. 9. 131.

θύρρζε, adv. *foras*, θύρρφι, *fo-*
ris, adv. aut dativus adver-
bialiter positus. a θύρρ, *ja-*
nuā. ε. 97. 363.

θύσανοι, οἱ, *billi*, seu *nodi*, qua-
les dependent a crumenis,
fimbriæ. α. 225.

θύων, præf. part. a θύω, *sacrifi-*
co. sumitur & θύω, pro ὀρμῶ,

impetu quodam feror: it.
furo. hinc μεθύω, q. d. μετὰ
τὸ θύειν. a sacrificiis enim
solebant epulari. 9. 199.

θώκον, acc. a θώκ, *sedile*,
pro θάκ. ες, τὸ, a θάσ-
σω, *sedeo*. Th. θοός, ὁ, *celer*. ε.
491. 572.

θώμισυ pro τὸ ἥμισυ, *medium*,
ε. 557.

θώρηκα, *thoracem*, acc. pro θώ-
ρηκα, Ion. a θώρηξ, ακ, ὁ.
Ionice mutatur α in η. θώ-
ρηξ, *pectus*: unde θωρήσσω,
ξω, *pectus armis seu lorica*
munio, per syn. speciei ar-
μο, θωρήσονται *armantur*,
præf. Ind. α. 24. θ. 431.

θωῦτά, nom. pl. θωῦτὰ ἔργα,
admiranda opera, θάυμα,
Ionice, idem est quod θαῦ-
μα, & hinc θωῦτά, pro θαυ-
μασά, Ion. Th. θαυμάζω, f.
άσω, *miror*. α. 165.

I.

Ἰάλλον, *volitabant*, 3. pl. im-
perfect. pro-præf. enallage
temporis, ab ἰάλλω. *mitto*,
volo, f. αλλῶ, 9. 269.

Ἰάνηρα, ας, ἡ, nomen mul. ex
ἴα, *sola*, & ἀνῆρ, quæ sola
animo virum imitatur. 9.
356.

Ἰάνθη, nomen mul. ab ἰάνω,
calefacio. item, *exhilato, la-*
titia perfundo. 9. 349.

Ἰαπετιόιο, gen. Ionic. ab Ἰαπε-
τός, nomen viri, ab ἰάπλω,
mitto, it. *maledictis lacef-*
so. Ἰαπετιονίδη, voc. casus
ab Ἰαπετιονίδης, *filius Ja-*
peti.

^οΊσι, *tranat*, ἀβήμι, *mitto*, spiritu differt ab ἱμι, eo, de quo paulo ante. θ. 806.

^οΊσωνι, dat. sing. nomen viri, ab ἱσων. θ. 1000.

^οΊσται, ab ἱσός, ἥα, ὁ idem quod εὐθύς, *rectus*, ἱσέησι, dat. pl. Ionic. ε. 36. 222. θ. 86.

^οΊσι, præs. imperat. accede, ab ἱμι, vel ἱμι, eo. ε. 491.

^οΊσθδικασι, *justis*, dat. pl. Ion. paragoge, ab ἱσθδίκης, η, ὁ, cujus judicia sunt recta, ab ἱσός, ἱσῆα, ἱσὺ, *rectus*, α. 307, & δίκη, *jus* ε. 228.

^οΊσύνη, *dirigit*, 3. sing. præs. ab ἱσύνω, *dirigo*. Th. ἱσός, εὐός, ὁ, *rectus*. ε. 7. 9. 261.

^οΊκαεν, *pervenit*, ab ἱκάνω. Th. ἱκώ, f. ἱξώ, α. 1. ἱξά, *venio*. θ. 681. 697.

^οΊκελος, *similis*, & ἑκελος, ab ἱκώ, *similis sum*, ε. 302. α. 198.

^οΊκετ', pro ἱκέτο. *pervenit*, α. 2. m. ab ἱκνέομαι, *venio*, f. ἱξομαι. θ. 285.

^οΊκέτιυσε, α. 1. ind. ab ἱκετεύω. *supplico*. Them. ἱκέτης, η, ὁ, *supplex*. α. 13.

^οΊκέτησι, *supplicibus*, dat. pl. ab ἱκέτης, η, ὁ, *supplex*. ε. 325. α. 85.

^οΊκηαι, *attigeris*, 2. sing. α. 2. med. sub. Ionice pro ἱκῆ. ab ἱκνέομαι, *venio*, f. ἱξομαι, p. ἱγμαι, α. 2. m. ἱκόμεν, η, ετο, & in 3. pl. ἱκοντο, in aor. sub. ἱκωμαι, ηται. ε. 466.

^οΊκταρ, *Adverb. celerrime*, ἀπὸ τοῦ ἱκτόρ. Th. ἱκνέομαι. θ. 691.

^οΊκτο, per syncopon pro ἱκτο, *pervenit*, α. 2. med. ἱκνέομαι. Vide in ἱκηαι. θ. 481.

^οΊλαδον. *caterbatim*. ε. 285.

^οΊλαον, ab ἱλαῶ, *propitiis*, Attice ἱλαός, ε. 338.

^οΊλάσκεοθ', præs. inf. ab ἱλάσκειν, *placo*. Th. ἱλάω. ε. 336.

^οΊμάσας, Poëtice pro ἱμάσας, part. a. 1. act. a verbo ἱμάζω, *loris cedo*. f. ἱμάσω. Th. ἱμάς, ἀντ', ὁ, *lorum*, θ. 857.

^οΊμέρω, *desidero*, *cupio*. f. ἱμῶ, hinc ἱμερός, *desiderium*, & ἱμερόεντας, acc. plur. *desiderabiles*, ab ἱμερός, ετοα, εν. Th. ἱμέρω. ε. 616. α. 31. θ. 359.

^οΊν', pro ἵνα, πτ, ε. 544. ἵνα. ε. 459.

^οΊνώ, ὄος, ἡ, *valida*, nomen mul. ab ἵς, ἰνός, ἡ, *robur*. *fibra*. θ. 976.

^οΊξε, 3. sing. α. 1. act. ind. Th. ἱκώ, *venio*. f. ἱξώ. α. 1. ἱξάνα. 32.

^οΊξην, *pervenies*, 2. sing. fut. 1. med. Ionice pro ἱξῆ, ab ἱκνέομαι, ἡμαι, f. ἱξομαι. præt. pass. ἱγμαι, α. 2. med. ἱκόμεν, η, ετο. ε. 475.

^οΊονδέα, acc. sing. in nom. ἱονδής, εὐός, *niger*, ab ἱόν, η, το, *viola purpurea*, *nigricans*, & ἱδος, εὐός, *forma*, & hoc ab εἶδω, *video*, θ. 3. 844.

^οΊόλαος, η, nomen pessimi aurigæ. *Iolaus*, q. d. ἰός, τῷ λαῷ, *jaculum seu telum populi*. α. 74. 102. θ. 317.

Ίόλα-

ἰόντα, *euntem*, a. 2. act. part. ab ἵμι, eo. part. a. 2. act. ἰών, ἰύσας, ἰόν. ε. 718. α. 257. β. 773.

Ἰχέμενα, ας, ἡ, *sagittis gaudens*. ex ἰός, ὤ, ὅ, *telum*, & χαίρω, *gaudeo*. β. 14. 918.

Ἰππόδαμος, *equorum domitor*, ex, ἵππος, & δαμάω, *domo*. α. 346.

Ἰπποδόν, nomen mul. *celer instar equi*, vel *valde celer*. Nam ἵππος in compositione quandoque auget, sic & βε, quod est ex βύς, ut βύλιμος, α. 251.

Ἰππονόν, nomen mul. *valde intelligens*. β. 251.

Ἰππος, *equus*. dat. pl. Ion. ἵπποιων, α. 814. α. 341.

Ἰππότης, vocativi casus, ab ἵππος, ὤ, ὅ, *equus*. vocativus pro nominativo ponitur Poëtice, & Attice. α. 216.

Ἰπποτρόφος, gen. sing. *equorum altricis*, Thraciae epitheton. α. 505.

Ἰππηρέτης, *equi fons*. Nomen fontis, in Boeotia, non procul ab Helicone monte. θ. 6.

Ἰρηξ, ης, ὅ, Ionice, pro ἰέραξ, ας, ὅ, *accipiter*. α. 201.

Ἰρίς, ἰδός, ἰρίδος, & ἰρις, ἡ, *iris*. in acc. ἰρίν. β. 780.

Ἰς, ἰνός, ἡ. *bis*, ἰσά άνέμω, *bis venti*. α. 516. β. 332.

Ἰς, pro ἰσα ab ἰσός, par. α. 350.

Ἰσαν, *ihant*, 3. pl. imperf. act. ab ἵμι, eo. imperf. ἵν. α. 2. ἰόν. pl. perf. m. ἵκον. β. 68.

Ἰεασι, & ἰεσεν. 3. pl. ab ἰση-

μι, *scio*. ε. 40.

Ἰσον, *parem, æqualem*, ab ἴσος. par. α. 325. β. 126.

Ἰσον, *æquale*, scilicet prima in ἴσος est anceps, & proinde scribitur etiam ἰσός, quum prima corripitur. α. 750.

Ἰσούδω, pro ἰσούδω, præf. med. infin. *aquare*, ab ἰσός, ὤ, *equo*. Th. ἴσος, ὤ, ὅ, par. α. 560.

Ἰσοφαρίζω, *equiparat*. q. d. ἴσον φέρω. α. 428.

Ἰσάμενος, part. præf. pass. ἰσάμενος, *stans*, genit. Ion. ἰσαμένω, ab ἰσαμός. α. 567.

Ἰσας, pro ἰσασα, 2. sing. præf. pass. imperat. ab ἴσημι, *sto*. f. ἴσσω, α. 2. ἴστην. α. 449.

Ἰστην, Ionice pro ἰσταν, ab ἴστα, ας, ἡ, *Vesta*, focus θ. 454.

Ἰσθόνη, ἰσθα, dat. sing. ab ἰσθός, *temo*, ἰσθα. ab ἰσός, *tela*, quod ab ἴσημι, *sto*. & βύς, *bos*. α. 433.

Ἰτόν, *telum*, acc. ab ἰσός, ὤ, ὅ, *tela*, & malus navis. Them. ἴσημι *sto*. α. 64. 777.

Ἰσος, ab ἴσος, ὀς, ὅ, ἡ, *gnarus*, *sciens*. ε. 790.

Ἰσον, acc. ab ἴσος, nomen fluv. Germanici, *Danubius*. β. 339.

Ἰχάνω, *detinet*, ab ἰχάνω, idem quod ἰχάω, *habeo*, Th. ἴχω, *habeo*. α. 493.

Ἰχάω, ας, ἡ, idem quod ἴχω, *habeo*. ἰχάω, 3. pl. præf. sub. act. α. 623. β. 687.

Ἰχός, ἰχός, ἡ, *robur*. dat. ἰχού, acc. ἰχόν, *fremitum*. Hinc ἰχόω,

ἰχόω,

ἰαχὴν, *robustus sum*. θ. 146.

823.

ἰσώσαντο, *exaequabant*. a. 1. m.

ab. ἰσών, ὤ, *aequo*. Th. ἴσος, ὤ, ὁ, *par*. a. 263.

ἴτον, *abierunt*. 3. dual. præs. a-ctivi, ab ἴμι, *eo*, ponitur vero præsens pro a. 2. ἴον, qui 3. dual. format ἴστην *e-nallage temporis*. ε. 197.

ἴτον, *extremam oram*. ab ἴτος, *uos*, ἦ, *extremus ambitus*, circumferentia, α. 314.

ἰφθίμω, genit. *fortis*, ab ἰφθί-μος, & hoc ab ἴφι, *fortiter*, quod est ex ἴς, ἰνός, ἦ, *vis*, *robur*. ἰφθίμω. α. 136. θ. 768.

ἴφι, adverb. *fortiter*, ab ἴς, ἰνός, ἦ, *vis*, *fibra*. ε. 539.

ἰφικλήδην, *nomen viri*. α. 111.

ἰφικλήα, *nomen viri*, ad formam ἡφικλήα. a nominati-vo ἰφικλήης contracte ἰφικ-λήης, q. d. *valde honoratus*, gloriosus. α. 54.

ἰχθυάοντες, *piscibus inhian-tes*, præs. part. ab ἰχθυάω ὦ, *piscor*. Th. ἰχθύς, ὅς, ὁ, *piscis*. α. 210.

ἰχθύς, ὅς, ὁ, *piscis*, ἰχθύς, pro ἰχθύας, acc. pl. sicuti δρύς pro δρύας, &c. α. 212.

ἰχνος, *τος*, τὸ, *vestigium*. ε. 678.

ἰῶ, dat. sing. ab ἰός, ὤ, ὁ *sagitta*, quod est ab ἰῶμι *mitto*. item *αἶμα*, quæ in metal-
lo serpit, *venarum* quod transmittitur in venas. At ἰός, ἰά, ἰόν, idem quod οἶος, α, *ον*, *solus*, α, *υτ*. α. 409.

ἰαή, ἦς, ἦ, *clamor*, *vocife-*

ratio. θ. 682.

ἰωλκᾶν, acc. ἰωλκός, ὤ, ἦ, *πρὸς Thessalia* θ. 997.

ἰωχυοῦ, *ιτυμυλγus*, genit. Ion. ab ἰωχός, ὤ, ὁ, *persecutio hostilis*, idem quod ἰακή. Th. διώκω. f. ξω, *persequor*. θ. 683.

K.

K' pro κ' & ἦ κ' *dixit* ε. 44. θ. 547.

καίβαλε, & καίβαλ', *prostravit*. a. 2. ind. pro κατέβαλε, a κατεβάλλω, *dejicio*, κατέβα-λετ', a. 2. m. 3. pers. sing. Th. βάλλω, f. βαλῶ, p. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον, p. m. βέβολα. α. 130, 462. θ. 189.

καδδύναμιν pro κατὰ δύναμιν, pro *virili*. a δύναμις, *vis*, ἦ, *poten-
tia*. Them. δύναμαι, f. ἤσο-μαι, *possunt*. ε. 334.

καδδ', καδ' δ' βάλε pro κατέβα-λε δδ', *dejicit vero*. α. 384.

καδμῶ, ὤ, *nomen viri*. hinc καδμῶ, καδμῶσι, dat. pl. & in f. g. καδμῶν, & κα-δμῶν, ἰδῶ, *cadmea*, ε. 168. θ. 927.

καθαπτόμεν, præs. part. a κα-θάπτω, *invado*. Th. ἀπτο-μαι, *tingo*, f. ψομαι, ε. 339.

καθαρεύς, *pure*, adverb. a καθαρ-ός, ὤ, ὁ, *purus*. Th. κα-θαίρω, *purgo*. ε. 335.

καθεζόμενος, præs. part. *res-
dens*, a κατέζομαι, *sedeo*. Th. ἕζομαι, f. ἑδύμαι, *sedeo*. ε. 257. α. 34.

καθίζη, 3. pers. præs. ind. *se-
det*. καθίζεν, præs. inf. *col-*

locare. a καθίζω. Th. ἱζω, f. ἵσω, *sedere facio*. ε. 748. 9. 434.

καὶ, *sed etiam*, τε ἢ quæ duo simul juncta sunt distribu- tiva, εἰμὲ καὶ, *simul etiam*. ε. 43. 241.

καίμιν, præs. inf. Vide καίμει. καίμεν, *Caicunt*, Nom. propr. θ. 343.

καίμει, *adolent*, pro καίμει, καί- μιν, *ardens*, præs. part. a καίω, *uro*, accendo, f. καύσω, p. κέκαυκα, a. 1. pass. ἔκαή, f. 1. pass. καυθήσεμαι. ε. 335. θ. 557.

καρδία, a καρτερός, εἶ, ὁ, no- men proprium regis. α. 179.

καρδός, ὤ, ὁ, *tempus opportu- num*, occasio. ε. 692.

κέρκ, pro κέρκ, ex. θ. 447.

κέρκην, ille: ex κέρκ & ἐκύν. ε. 293.

κακρύπτειν, pro κατακρύπτειν, *abscondens*, præs. part. a κρύπτω, *abscondo*, f. ψω p. φα, a. 2. ἔκρυπον. ε. 469.

κακοδημοσύνη, *ignavia*, ex κα- κόν, *malum*, & δῆμαι, οἶ, ὁ, *aceruus ferum simul congestarum*. Th. τιδήμι, *pepo*. ε. 470.

κακός, *malus*, proprie *piger*, a κακός, *ceido*, κακή, ἡ, neut. κακόν. κακ' pro κακά dat. pl. κακοῖσιν. ε. 177. κακόν, pro κακός, *ad*. ε. 325. comp. κα- κίων, κακίω. ε. 264. 344. 501.

κακότης, dat. sing. a κακότης, κακότης, *improbitas*. α. 42. 93.

κακόχαρτος, *alienis malis gau- dens*, ex κακόν, *malum*, & χαίρω, *gaudeo*. ε. 28. 194.

κακιάμενος, *occidere*, Doric. pro κατακιάμενος, & hoc pro κατακτείνω, a. 1. inf. αἰδίν. a καλάντημα, pro κατα- κτείνω. Th. κτείνω, f. κτενῶ, *occido*, p. ἔκτακα, a. 2. ἔκτα- νον. α. 453.

κᾶλα, *ligna*, ἀκᾶλον, ὦ, τὸ, li- gnum. ε. 125.

καλῆν, *vocare*, *inhibere*, a κα- λῶ, *βοο*, f. ἔσω, p. κέκληκα, *καλέσκειν*. 3. perf. imperf. Ion. pro ἐκάλεσ, η, καλέσθ', pro καλέσει, *βοσάνι*. ε. 340. & 187. 207. 234.

καλιῶ, *borrea*, καλιᾶ, ᾶς, ἡ, *pidus ex virgultis*; καλιῶν Ion. pro καλιῶν. Th. κᾶλον, ὦ, τὸ, *lignum*. ε. 305.

καλλιγύναικα, acc. a καλλιγύ- ναιξ, αὐα, ὁ, ἡ, *pulchris mu- lieribus abundans*, ex κάλ- λος, *τὸ pulchritudo*, & γυνή, *mulier*. ε. 651.

καλλικόμοιο, genit. Ion. καλλι- κομῶ, *pulchricoma*, a καλός, ἡ, ὄν, *pulcher*, & κόμη, ἡ, *coma*. ε. 35. θ. 915.

καλλιπάρης, Æol. seu Bœo- tice pro καλλιπάρης, *pul- chras habens genas*, ex κα- λός, ἡ, ὄν, *pulcher*, & παρῆς & Æol. παρῆς, ᾶς, ἡ, *malas*, *gena*: θ. 238. 270. 970.

καλλιτέθρον, *pulchrisflans*, a καλός, ἡ, ὄν, *pulcher*, & θέω, *fluo*. f. θέω. p. εὐκα. θ. 339.

καλλίότης, ἡ, ἡ, *nomen Musæ*, *ειρη*:

cujus est elegans eloquium,
facunda, ex κάλλει, το, τὸ,
pulchritudo, & ὁψ, ὁπός, ἡ,
vox. θ. 79.

Καλλιρόη, nomen mul. θ. 288.

Καλλιτρίχας, pulchricomus, καλ-
λιδριξ, ὁ, ἡ, pulchros cri-
nes habens, ex καλός, ἡ, ὄν,
pulcher, & τριξ, τριχός, ἡ, ri-
lus. α. 372.

Καλλιρρόον, limpidum, ex καλός,
pulcher, & ῥό, ρεύω, ρυο. ε. 735.

Καλλισφυρος, pulchros talos
habens. ex καλός, & σφύριον,
malleolus. Th. σφύρα, ρας, ἡ,
malleus. θ. 384. 526.

Καλός, ἡ, ὄν, pulcher, bonus.
Comp. καλλίων, ονος, ὁ, ἡ, &
κάλλιον, τὸ, Superl. κάλλι-
τος, optimus, pulcherri-
mus. θ. 384.

Καλυπτόμενος, contectus, præf.
part. pass. a καλύπτω, tēgo.
f. ψω, p. φα, a ἡ ἐκάλυψα,
ας, ε, α. 2. ἐκάλυβον. ε. 139. 196.
α. 134. θ. 541.

Καλύπτειν, acc. Ionic. a καλύ-
πτειν, tegmen capitis mu-
liebre. Th. καλύπτω, tēgo. θ.
574.

Καλυψή, nomen mul. θ. 359.

Κάμαξι, dat. pl. palis, pedament-
is, a κάμαξ, αἰ, ἡ, palus.
α. 298.

Κάματος, α, ὁ, labor, hinc κα-
ματωδής, το, ὁ, ἡ, laborio-
sus. Th. κάμνω, κῆ, p. κέμω-
κα, lasseſco. ε. 175. 582.

Κάμμεν, pro κατὰ μέν. ε. 437.

Καμπύλα κῆλα, cingula ligna. a

καμπύλα, α, ὁ. Th. κάμπτω,
f. ψω, p. φα, flecto. α. 324.

Κᾶν, quævis, etiam, ex ἡ & ἄν,
fi. ε. 335. 355.

Καναχῆ, crepitatio, sonitus.
hinc καναχῆδα, adverb. cum
strepitu. Th. ἡχ, α, ὁ, so-
nus. α. 160. 164. θ. 267.

Καναχίζε, imperf. substrepe-
βαι, a καναχίζω & καναχίω,
resono, hinc καναχῆ, crepi-
tatio, καναχῆσι, dat. plur.
Ion. Th. ἡχος, α, ὁ, sonus. α.
373.

Καπνός, α, ὁ, fumus. ε. 45. 627.

Κάπρος, α, ὁ, aper, item verres,
quo sensu accipitur. ε. 788.

Κᾶρη, τὸ, indeclinabile, carui,
per apocopen pro κέρηνον,
α. ε. 532, α. 222. θ. 42.

Καρπαλίμης, cito, rarisim. adv.
q. d. ἀρπαλίμης, ab ἀρπάζω,
f. σω, & ζω, rapio. α. 432. θ.
492.

Καρπός, α, ὁ, fructus. ε. 170. 235.

Κάρτει, robore, pro ἐνκράτει. h.
ε. κρατερός, more Hebræo-
rum, κάρτος, pro κράτος,
α, τὸ, robur. θ. 83. 210.

Καρτερόθυμος, dat. καρτερόθυ-
μον, a καρτερόθυμος, α, ὁ,
perstinas, qui toleranti a-
nimo est, ex κάρτος, per me-
tathesin literarum pro κρά-
τος, το, τὸ, robur, & θυμός,
α, ὁ, animus. θ. 378. 476.

Καρτερόφρονα, accus. a καρτερό-
φρων, αἰ, ὁ, ἡ, præfractus,
item μαρπανίτις, a κρῆ-
τος, το, τὸ, robur, & φρῆν-
αἰτις.

Καρτίον, *praestantissimum*, pro
κράτιστον, ab ἀγαθός, bonus,
κρείστων, κρείιστος. θ. 981.

Κάρεφι *siccatur*. Th. κάρφω, *sicco*,
arefactio. f. ψω. ε. 7. 573.

Καρχαρόδοντα, acc. sing. den-
tibus asperam, a καρχαρός,
asper. Th. χαρχάρω, f. ξω,
sculpo, & ὀδὸς, ὄντος, ὅ, *dent*.
ε. 601. 694. α. 303.

Κασίγνητος, ὅ, ὅ, ex κάσις, σος,
ὅ, ἡ *frater*, *soror*, & γέννημαι,
pascor. ε. 182. θ. 756.

Κασίτερος, κασιτέρω, genit.
Ion. ὅ, *flanthum*. θ. 862.

Κατά, cum Genitiv. per. Cum
Accus. ad, secundum. κατ' ὄ-
ρος, in monte, κατὰ οἶκον, do-
mi. κατ' ὥρην, ad tempus,
idem quod πρὸς καὶ ἐν. ε.
100. 615.

Καταβιβιβασί, *onusta sunt*.
3. pl. praet. medii, a βιβίω, o-
neror, sum gravis, f. σω, p.
κα. ε. 232.

Καταβήσεται, *intrat*, f. ι. κα-
ταβαίνω, f. βήσομαι, *descen-*
do. Th. βαίω, eo, α. 2. ἔβην.
θ. 750.

Καταγνηάσκει, praet. ind. a κα-
ταγνηάσκω, *senesco*. Th. γῆ-
ρας, ατος, τὸ, *senectus*. ε. 93.

Καταδύει, 3. praet. sub. *humefiat*.
a δύνω, *rigo*. f. δύσω. ε. 544.

Καταδύμεναι, Att. & Dor. in-
gredi, pro καταδύναι, α. 2.
act. infinit. a καταδύνω, α. 2.
act. κατέδην, υς, υ. Th. δύνω,
& δύνω, *subeo*. α. 196.

Καταδύντα, *occidentem*, part.
α. 2, act. Th. δύνω, *subeo*, vel

δύνω. 9. 596.

Καταδεῖο, *poneres*. 2. sing. α. 2.
med. opt. καταδήμι, *depo-*
neris. 2. sing. α. 2. med. subj.
κατάδημι, καλῶν, & pro
hoc κατάδημι, Ion. α. τίδημι,
pono. ε. 45. 599.

Κατδεο, Poetic. pro κατὰν, &
κατάδεσθ, *reconde*, α. 2. im-
perat. med. α. κατὰλλήμι, *re-*
pono. Them. τίδημι, f. δήσω.
α. 2. ἔδην. ε. 615.

Κατακείμενον, praet. part. α. κα-
τάκειμαι, *jaceo*, *decumbo*.
ε. 362.

Καταλίσσεται, *distillat*, praet.
ind. α. καταλίσσομαι, *destil-*
lo. Th. λίσσω, f. φω, *libo*.
θ. 786.

Καταλείπειν, praet. infin. α. λεί-
πω, *linquo*, f. ψω, p. φα. α. 2. ἔ-
λιπον. p. m. λέλοιπα. ε. 744.

Καταλέξεται, *cubat*. fut. ind. α.
λέχομαι, *cubare facio*. ε. 521.

Καταμάρψι, *opprimat*. α. 1. sub.
α. καταμάρπτω, *comprehen-*
do. Th. μάρπτω, f. ψω, ca-
pio. ε. 494.

Καταπεπτηγῆα, *exterrita*, perf.
part. activi, per syncopen
τῇ χ, pro καταπεπληγῆα. a
verbo καταπτήσσω, f. ξω,
perterrefio, praet. act. κατα-
πέπληχα. Th. πλάσω, ᾧ, f. ῥω,
exterreo. α. 265.

Κατάπιε, *deglutire*, imperf.
Ion. Th. πίνω, *bibo*, f. πίνω,
p. πέπωκα, α. 2. ἔπιον, inde
in imperat. πίθι & πίε. 9.
459. 497.

Κατάσκιος, *opacus*, α. σκιά,
ᾧς,

ἄς, ἡ, *umbra. c. 511.*

Κατασφύλλω, *u, a τυφέλος, durus, asper, Th. σφύω, astringo, f. ψω. θ. 806.*

Καταφθιμένωσιν, *mortuis, dat. pl. perf. part. Ionic. a φθίω, idem quod φθίω, f. ἦσα, corruptum. 9. 850. perf. pass. φθίμας inde φθιμένω. Ion. vel per syncopen pro φθιόμενω, præs. part.*

Καταφλέξαι, *combussisset, 3. sing. a. i. aet. opt. a φλέγω, uro, f. ξω, p. χα. α. 18.*

Καταφράζεσθε, *præs. imperat. pass. a καταφράζομαι, considero. Th. φράζω, dico, f. σα. p. κα. α. 2. εφραδον. p. m. πέφραδα. c. 246.*

Καταχεύει, *effundit, 3. imperf. a καταχεομαι. Th. χέω, f. χεύω, fundo. c. 581.*

Κατήεν, *descendebat, ex κατὰ & ἡμι, eo, est. 3. sing. præt. med. ἦα, & Attice, ἦα, ας, κ. καίω, part. a, 2. a κάτωμι. α. 254. 9. 723.*

Κατελογχέτω, *redarguat. præs. imperativ. a κατελέγγω. Th. ἐλέγγω, f. ξω, arguo. c. 712.*

Κατέλεξο, *recensuit, a. i. ind. a καταλέγω. Th. λέγω, ξω, dico. 9. 627.*

Κατεναντίον, *adv. ex adverso, coram. Th. ἀντί, pro. α. 73.*

Κατένασσε, *a. i. ind. pro κατένασαι, ab inusitato verbo, κατανάω, habitandum do. Th. ναίω, habito. c. 157. θ. 538.*

Κατενήνοθεν, *constraherat. præt. med. a κατενέω, ἐνέω ex ἐν, & νέω, pono per metathesin ἐνέω, in præt. med. ἤνοθα, & per reduplicationem ἐνένοθα: præposita præpositione κατὰ, fit hinc κατενήνοθα constrahi. Errant qui a κατανέω, derivant. Sic enim reduplicatio foret κατανήνοθα, &c. Malo ita resolvere, ut dicam, κατενήνοθα, esse duntaxat præt. medii, & carere præsenti. Præsens, si usitatum foret, esset κατενέω. α. 269.*

Κατέπαυσε, *diremit, sedabit, a. i. aet. ind. verb. καταπαύω, desisto, Th. παύω, finio, cesso. 9. 87.*

Κατέπεμψε, *detrusit, a. i. a πέμπω, mitto. f. ψω. θ. 515.*

Κατέπνευε, *imperf. dehorabatur, a πνέω. 9. 467.*

Κατέταθεν, *oppositi sunt, pro κατετάθησαν, Æolice, a. i. ind. pass. a καθίσταμαι, constitutor. Th. ἵστυμι, f. τέσω, statuo. 9. 674.*

Κάτεχευε, *imperfect ut & κατέχευε, detinebat, pro ἔχω, dicitur χέω. 9. 575. 700.*

Κατηγεφέ, *pro κατηγεφέα, a κατηγεφέης, ἑός, ὃ ἡ ἡ, τελέως, dat. pl. Ion. κατηγεφέεσσι. Th. ἐγέφω, f. ψω, tego. 9. 594. 778.*

Κατηγεῦντο, *suspensiverant, 3. pl. imperf. pass. Dor. pro κατηγεῦντο, a verbo κατωγετομαι, dependeo, ex κατὰ*

δὲ αἰψότῳ, f. ἡσώ, *in sublimē*
 τ. 110. α. 225.

καλοπάζει, *ex pulerit*, præt. sub.
 ἀδ' οὐ πάζω, f. σῶ, *persequor*.
 ε. 312.

κάτω, *infra*, deorsum. 9. 301.

καυάξαις, *fregeris*. α. 1. opt.
 ἀδ' α καυάζω, *contero, frango*. sic Æolēs, pro αἷρ, di-
 cunt, αἷρ, vel pro κατά-
 ξαις, Poët. sublato, τ, & in-
 fertο, υ, Æol. ab αἷω. *frango*.
 ε. 664. 691.

καῦμα. ατος, τὸ *incendium*, α
 κοῦω, *uro*, f. καύσω. ε. 413. 9.
 844.

καὶ, & κεν, *particula potentialis*,
 sicut in prosa αὖν, vel exple-
 tiva. ε. 10. 12. 33.

κίετο, *jacebant*, pro ἐκίετο,
 Ion. & κίετο pro κίετο, α
 κῆμαι, *jaceo*. α. 241.

κίγχερισι, dat. pl. Ion. α κέγ-
 χρος, *milium*, genus legu-
 minis, α. 393.

κιδνῆ, *casta*, dat. sing. α κιδνός,
 ἡ, ὄν, *castus*, probus. Th. κῆ-
 δος, εος, τὸ, *civitas*. ε. 69. 129.

κίνω, ἰδὼ, pro ἐκίνω, per. a-
 phæresin. κένωις, κένωισι,
 dat. pl. Ion. ab ἐκίνος, η,
 ον, 9. 628. 836.

κῆται, *jacet*, κῆτ', pro ἐκῆτο,
 imperf. Ion. α κῆμαι, *jaceo*.
 α. 227. 9. 795.

κεκαλυμμένη, perf. part. pass.
 α καλύπτω, *operio, tēgo*. f.
 ψω. p. φα. α 2. ἐκάλυπον. 6. 9.
 745. 757.

κεκασμένον, perf. pass. α κάζω,
 ορπο, f. σῶ. 9. 929.

κεκεύθει, *occultabat*, Ion. plusq.
 perf. med. α κεύθω, f. κεύσω,
 p. κα, in præt. med. κέκευθα.
 sicut, πλήθω, πέπληθα, γη-
 θέω, γέγηθα, &c. 9. 505.

κεκλήγοντες, præt. med. Æoli-
 ce pro κεκληγότες α κλάζω.
 Verior: analysis hæc est: ex
 prætérito κέκληγα, novum
 verbum κικλήγω, quod Græ-
 cis est usitatissimum, unde
 in part. præt. κεκλήγων, ον-
 τῶ, in pl. οἱ κεκλήγοντες.
 α. 379. 412.

κεκληγώς, *botiferans*, præt.
 med. α κλάζω, *clamo*, in f.
 κλώγξω, α. 2. ἐκλαγον, p. m.
 κέκληγα, hinc part. f. g. κε-
 κληγύη. ε. 447. α. 99.

κεκλησθῆ, *vocari*. perf. inf.
 pass. α καλέω, f. έσω, p. κέ-
 κληκα. 9. 410.

κέκλυτε, *audite*, α κλύμι, (Th.
 κλύω, *audio*.) Hinc κλυθῆ, &
 Poëtica redupl. κέκλυθῆ, in
 2. pl. κλύτε, & κέκλυτε, *au-*
dite, correpta penultima.
 9. 644.

κεκοιμένος, *pulverulentus*, At-
 tice, pro κεκοισμένος, α κο-
 νίζω, *pulvere impleo*,
 quod est α κόνις, εος, ἡ, *pulvis*.
 ε. 471.

κεκορημένον, *satiatum*, α κο-
 ρέω, *satio*. f. έσω, & έσω, p. κε-
 κόρηκα. ε. 591.

κεκριμένην, *diversam*. Th. κρι-
 νω, f. νῶ, *seerno*, p. κέκρικα.
 α. 55.

κεκρύφαται, *latent*. 3. pl. præt.
 pass. Ionice, pro κεκρυμμέ-

νοι, ἡσι. α κρυπτα, *abscondo*,
f. ψω, p. φα, a. 2. ἔκρυβον. ε.
384.

κεκτηῖοθ, *comparare, przt. pass.*
infinite. α κτάομαι, *acquirō*,
f. κτήσομαι, p. κέκτημαι. ε.
438.

Κελάδοιο, *genit. Poëticus*, pro
κελάδῃ, α κέλαδος, υ, ὁ, *strep-
itus*, θ. 851, 926.

Κελαυνιφεῖ, *pubium offuscatori*,
dat. sing. α κελευφεῖς, ex
κελαυνός, *niger*. idem quod
μέλας, & νέφος, εως, τὸ, *pu-
bes*. α. 53.

Κελαυνῆ, *nigra*, *dat.* Them̃ est
μέλας, μέλαινα, μέλαν, *ni-
ger*, pro μ, ponitur κ, κε-
λαυνόν. α. 173. 429.

Κελεύθῃ, *genit.* κέλευθος, υ, ἡ,
θία. ε. 578. α. 352.

Κελεύω, *jubeo*, *przt. indic.* α κέ-
λομαι, *Poëtice*, κέλομαι,
κέκλονθ, pro ἐκέλοντο. 3. pl.
imperf. ε. 34. θ. 33. 686.

Κεκύν, *Poëtice*, pro κενὴν, α
κενός, υ, ὁ, *basinus*. ε. 496.

Κεῖταυροι, *Centauri*, ex κεντέω,
stimulo, *pungo*, & ταῦρος,
Latine, *taurus*. α. 184.

Κεραμεύς, εὐς, ὁ, *figulus*, α κέρα-
μος, υ, ὁ, *utens*, vel terra fi-
gularis. ε. 25.

Κεραοί, *cornuta*, α κεράς, υ, ὁ,
hoc α κέρας, *cornu*. ε. 527.

Κεραυνῶ, *gen. sing.* α κεραυνός,
ὁ, *fulmen*, q α κέρω, *scindo*,
& αῖψα, *pro*. hinc κεραυνός,
fulmina, *fulmine percussio*,
κεραυνώδεις, α. i. *part. pass.*
gen. θ. 846. 859.

κέρας, αλθ, τὸ, *cornu*. θ. 789.

κέρβερθ, *Cerberus*. θ. 34.

κέρδθ, εως, τὸ, *lucrum*. hinc
κερδαίνειν, *lucrari*, α κερδαί-
ω. ε. 321. 350.

κερκηῖ, *nomem mul.* θ. 355.

κέρσε, 3. *perf.* α. i. *ind.* *Ionice*.
verbi κέρω, tondeo, f. εῷ. &
Æol. κέρσῃ, α. i. *εἰρα*, & ἔ-
κέρσα. hinc κέρσε, *per tmē-
sin*, pro ἀπικέρσε. α. 419.

Κέρτομα, *conducia*, quasi dicas
conducia, α κέρτομος. *por-
dax*, *cabillatorius*. hinc
κέρτομῃ, *conducior*, ex κέρ-
σῃ, *tondeo*, & τομή, *sectio*,
quod est α τέμνω, *seca*, p. μα-
τέτομα. ε. 286. θ. 545.

Κεύθεις, *dat. pl.* α κεύθθ, εως,
τὸ, *caaverna profunda*. α κεύ-
θῃ, *occulto*. unde etiam est
κευθμῶν, αλθ, ὁ, *locus qui
occultat*. *Regula*. *Nomina
appellativa in αν, & ἦον*, si-
gnificant locum. ut ἀμ-
πελὸν, αῖνος, ὁ, *hincitum*. θ.
300. 334.

Κεφαλῇ, ἡς, ἡς *caput*, *genit. pl.*
κεφαλέων, *Ionice* pro κεφα-
λῶν, *dativ.* κεφαλῆσι. ε. 416.
543. θ. 827.

κεφάλῳ, *dat. singul.* in *nom.*
κέφαλος, υ, *nom. viri*. θ. 986.

Κεχάρητο, *latatus est*. 3. *sing.* α.
2. *med.* ut, *ἐχαρόμην*, υ, *ετο*,
& *per reduplicationē Poë-
ticam*, *κεχαρόμην*. *Dicitur
vero*, *κεχάρητο*, *per συτολήν*,
ut vocant. *Mallet a plusq;*
perf. formare, *ἐκεχαρήμην*,
ητο, ητο, α χήρομαι, *latus
perf.*

perf. κέχεμαι, & κεχάρη-
μαι, quasi a χαρῶν. α. 65.

Κεχαρισμένος, grata est, perf.
part. a χαρίζομαι, rem gra-
tam facio. Th. χάρις, π@,
ἡ, gratia. α. 681.

Κεχημένος, indignus, præt. perf.
part. a χέωμαι uitor, f. χέω-
μαι, p. κέχεμαι, a. i. m.
έχρησάμην. ε. 476. 491.

Κέχυται, fusa est, 3. perf. perf.
pass. a χύω, f. ύσω, p. pass.
κέχυμαι. Th. χέω, χέωσω, fusi-
do. θ. 727.

Κήδει, ledit, 3. perf. præs. a κή-
δω, argo. Th. κήδος, εος, τὸ,
cura. ε. 362. 9. 102.

Κήδεα, acc. pl. a κήδες, εος, τὸ,
cura damnum. ε. 49.

Κήλα, tela, n. g. pl. num. a κή-
λον, Ionic. pro κἄλον li-
gnum. θ. 708.

Κηλέω, dat. a κήλεος, calidus.
Th. κείω, f. καύσω, κρο. 9.
865.

Κήρ, κηρὸς, ἡ, Parca. mendose
scribitur, κῆρ. α. 156.

Κῆρ, pro κτάρ, ατος, τό, cor. (sic
uti pro ἔαρ, ἥρ, dicitur.)
κῆρα, κῆρες. α. 249. 435.

Κηρόθι, ex corde, adverb. a
κῆρ, τὸ. cor. α. 85.

Κηρίον, υ, τό, fabus, a κηρὸς, ὤ, ἰ,
cera. θ. 579.

Κηριτρεφῶν, gen. pl. a κηριτρι-
φῆς, εος, ὅ, ἡ, mortis obnoxius.
q. d. fato nutritus. a κῆρ, fa-
τῆν & τρέφω, αλο. ε. 416.

Κῆρυξ, υκος, ὅ, praco. ε. 80. 9.
939.

Κητώ, ὁ@, ἡ, nomen mul. for

te sic dicta a prodigiosa
crassitie, qualis est in ba-
lzna seu ceto, monstro il-
lo marino; Κηῦς, genit.
contract. 9. 270. 336.

Κῆϋκα, accus. sing. a Κῆϋξ, ὤκος,
ὅ, nomen regis. α. 354. 476.

Κηφύνωσι, dat. pl. poeticus,
pro κηφῆσι, a κηφῆν, ἡ@, ὅ,
fuscus, ex arum genere. ε.
302. θ. 595.

Κιβώσις, ἡ, περὶ, sacculus, ubi
κῆτω βέσις, ubi victus re-
conditur. α. 224.

Κιθάριζεν, personabat, imperf.
abjecto augmento. a κιθάρι-
ζω, f. ίσω, cithara cano. Th.
κιθάρα, ας, ἡ, cithara. est or-
ganon musicum. α. 202.

Κιθαριστής, ὤ, ὅ, citharista. pl.
οἱ κιθαριστῆ. a κιθάρα, ας, ἡ,
cithara. θ. 95.

Κικλήσκαι, vocat. 3. person. ind.
a καλέω, voco. Poët. κικλή-
σκαι. ε, 816. 9. 418.

Κίσσιν, columbis, dat. pl. a κίσιν,
ονος, ὅ, ἡ, columba, κίσιν', acc.
pro κίσια. 9. 522. 779.

Κίρκη, Circe, nomen sagæ. θ.
957. 1011.

Κλάζοντε, præs. part. dual.
num. κλάζω, κλαμω. Vide
supra κεκληγώς. α. 406.

Κλαύεα, stens, præs. part. a
κλαίω, fleo f. κλαύσω, p. κέ-
κλαυκα. ε. 220.

Κλαῖα, pro κλέα, & hoc ex
κλέα, res præclare gesta, a
κλέος, εος, τὸ, gloria. Them.
κλαίω, celebro. 9. 100.

Κλαίετε, præs. imperat. cele-
bra-

brare, κλέωσαι, celebres, præs.
part. f. g. pl. num. α κλέω,
celebro: hinc κλειτὸς, ὤ, *in-*
clutus. i. 1. θ. 105.

Κληῶ, ὅος, ἦ, nomen mul. &
Musæ. 9. 77.

Κλέος, εὖς, τὸ *gloria*, pro quo
etiam dicitur κλέος, εὖς, τὸ,
gloria. Th. κλέω, *celebro*.
α. 107. θ. 530.

Κλέψας, *furatus*, α. i. part. α
κλέπτω, *clepo*, *furor*. fut.
κλέψω, p. κέκλεφα, p. pass.
κέκλημμαι, p. med. κέκλοπα.
ε. 55. θ. 613.

Κληῖρον, acc. α κληῖρος, υ, ὅ, *forts*,
patrimonium. ε. 37.

Κλόνην, acc. α κλόνος, υ, ἦ, *tur-*
batio, *tumultus*: hinc κλο-
νέω, ὤ, *commoveo*. f. ἦσιν, ε.
551. 9. 931.

Κλυζομένω, *inundanti*, dat.
præs. part. α κλύζω, *eluo*, f.
σω, p. κέκλυκα α. 209.

Κλυμένη, nomen mul. & pro
κλυομένη, θ. 351. 508.

Κλύδιμι, præs. opt. *audiam*, α
κλύω, *audio*, κλύθι, præs.
imperativi est α κλύμι. at
κέκλυθι, & κέκλυτε, per re-
duplicationem, pro κλύθι,
& κλύτε, in præs. imperat.
hinc κλυτὸς, κλυτῷ, *incli-*
tus. i. 9. 70. 9. 32. 644.

Κλυτή, nom. prop. θ. 352.

Κλωθῶ, nomen Paræ. Vide
Calepin. α. 258. 9. 218.

Κνήμησι, dat. pl. Ion. pro κνή-
μαις, Ionice, α κνήμη, *tibia*,
suræ, *crus*. α. 123.

Κνημίδας, acus. pl. α κνημίδας,

Ἴθος, ἦ, *ocrea*. Th. κνήμη,
ης, ἦ, *tibia*. α. 122.

Κόβυρος, α κόβυρος, epitheton
fuci, παρὰ τὸ κεύθην τὴν
ἡρᾶν, quod aculeum non
exerat more arum, α κεύ-
θω, *occulo*, & ἡρᾶ, *cauda*. ε.
303.

Κοῖλος, *cavus*. κοίλῃ, dat. pl.
κοίλῃσι. ε. 52. 687.

Κοιμηθεῖσα, α. i. part. pass. α
κοιμάω, *sorio*, *facio dormire*.
κοιμάομαι, ὤμην, *dormio*.
f. i. pass. κοιμηθήσομαι, α. i. m.
ἐκοιμησάμην. θ. 214.

Κοινῷ, gen. α κοινός, ὤ, ὅ, *com-*
munis. ε. 721.

Κοῖος, Κοῖω, nomen viri. 9.
134. 404.

Κοιρανέων, præs. part. *imperans*,
α κοιρανός, ὤ, ὅ, *rex*. hinc
κοιρανέω, ὤ, *dominor*. θ. 331.

Κοῖτον, accus. α κοῖτος, υ, ὅ,
idem quod κοῖτη, ἡς, ἦ, *cubi-*
le. ε. 57.

Κοκκόζει, *canit*. 3. perf. præs. α
κοκκύζω, *coccyzo*, α κόκκυξ,
υγος, ὅ, *cuculus*. ε. 484.

Κολλήεντα, *ferruginati*, nom.
pl. α κολλήεις, *coaga*, εν, *gli-*
tinatus. Th. κόλλα, ἡς, ἦ, *glu-*
ten. α. 306.

Κολοσυρεῦ, *paleatum strepitu*,
α κολοσυρετός, ὤ, ὅ, Schol. ἦ-
χος φρυγάνων συρομένων. h.
ε. *strepitus sarmentorum*,
quum trahuntur. ex εὔρω,
traho, & κᾶλον, *lignum*, seu
κόλος, *mutilus*. Est enim
sarmentum lignum defra-
ctum. 9. 880.

κομῆν, nutritio, præl. inf. a κομῆν, ἡσ., nutritio & curam gero. hinc κομίζω, & κομίσασθαι, a. i. m. inf. v. 315. 602. Κονάβω, edidit fragorem, a. i. ind. Ion. a κονάβω, ᾧ, resonans. Them. κόνάβος, u, ὅ, sonitus. 9. 240.

Κονίσι, dat. pl. Ion. pro κονίσι, a κονία, ας, ἡ, idem quod κόνις, εως, ἡ, pulvis, acc. κόνιν, a. 365. 9. 706.

Κονίοντες, pulverem excitantes, præl. part. a κονίω, vel κονίζω. Them. κόνις, εως, ἡ, pulvis. a. 342.

Κοπλουμένη, excitatus, præl. part. a κόπλω, pulsor, scindor. Th. κόπλω, f. ψω, scindo. a. 63.

Κορεγόμενος, satiat, a. i. m. part. Poët. pro κορεσόμενος, Vide κορεσασθαι. a. 33.

Κορεσασθαι, saturatio, a. i. infin. m. pro imperativo, Hellenisticus, a κορεννυμι, vel κορέω, saturo. 6. 366.

Κόρδυνεν, collegit, imperf. act. pro ἐκκόρδυνεν, verbi κορδύω, vel κορδύνω, concervo. Th. κόρδυν, υθ, ἡ, ascerbus. 6. 853.

Κόρϑ, u, & Ion. κόροιο satietas. Th. κορέω, satio. 9. 593.

Κόρυθος, genit. a κόρυς, υθ, ἡ, galea. a. 417.

Κορύσθην, præl. inf. a κορύσθην, armo, q. d. galea munio κορύσθην, præl. part. f. gen. Th. κόρυς, υθ, ἡ, galea. a. 148. 198.

Κορυφῆς, genit. 9. 62. κορυφῆσι,

dat. pl. Ionic. a κορυφή, ἡς, ἡ, vertex. 6. 2010.

Κορύνη, ης, ἡ, cornix. hinc κορυνιόωντα, acc. κορυνιόωντα, Poëtice, pro κορυνιόοντα, a κορυνιόων, u, incurvus & lunatus sum. a κορύνη, f. κορυνιόων, curvatura. v. 677. a. 289.

Κοσμῆν, præl. infin. sic κόσμησε, ornabit, a. i. pro ἐκκόσμησε, a κοσμήν, f. ἡσ. Th. κόσμος, u, ὅ, ornatus, ordo. v. 72. 76. 9. 573.

Κοτέν, 3. præl. ind. est infestus. κοτέναι, præl. part. f. g. κοτέντες, dual. num. part. a κοτέω, εως, & ἡσ., irascor. Th. κότϑ, u, ὅ, ira vetus. v. 25. 9. 315.

Κότϑ, u, ὅ, nomen viri, seu gigantis. 6. 714. 817.

Κύρη, ης, ἡ, puella, idem quod κόρη, ex eoque factum Poëtica epethesi τῷ, u. pl. κύραι. Th. κορέω, verro. a. 126.

Κυρίζων, a teneris educant, 3. pl. præl. verbi κυρίζω, a puerili ætate educo. a κύρϑ, idem quod κόρος, puer. Th. κορέω, verro. 6. 347.

Κυρότερος, junior. Etiam substantiva apud Græcos sæpe comparantur. a κύρϑ, idem quod κόρος, juvenculus. Th. κορέω, f. εως, & ἡσ., verro. a. 445.

Κυροτόφος, juvenicularium nutritor. a κύρα, hoc a κορή, juvenacula. κορέω, orno, quæ dum se comit, annus it. v. 226. 9. 450.

κῆφισσαν, præs. part. f. g. α κῆ-
φισσῶ, f. ἰων. λεβο. α κῆφῶ,
levis, s. 461.

κῆφορ, u, δ, levis. ut κῆφι ἐλ-
πίς, leba spes, s. 759. κῆφα,
leviter, s. 323.

κράδι, ης, ῆ, pro sicc. sylvestri.
s. 679.

κράδιον, acc. sing. Ion. α κρα-
δία, per metathesin, pro
καρδία, ας, ῆ, cor, s. 338. 448.

κράτει, dat. sing. imperio, α
κράτος, οῦ, τὸ, robur. hinc
κρατερός, validus. κρατεράων,
gen. plur. Æolice. κρατερό-
τατος. superl. validissimus.
α. 101. θ. 403. 683. 684.

κρατῆ, prapetens est, 3. pers.
præs. ind. α κρατέω, ᾧ, im-
perium obtineo. f. ἤσω, p. κα-
κράτηκα. Th. κράτῳ, οῦ, τὸ,
robur. 9. 403.

κρατερόφρονι, dat. sing. α κρα-
τερόφρων, infracto animo
sum. ex κράτος, robur, &
φρῆν, animus. α. 458. κρατε-
ρόφρων, s. 146. 9. 509. κρατε-
ρόφρον, 9. 297. 308.

κρατῖ, capiti, dat. sing. α κράς,
κρατός, ὅ, vel τὸ. Them. κά-
ρην, u, τὸ, carnis, unde per
apocopen, κάρη, τὸ ἄκλε-
τον. Pro κάρη, dicitur κάρη,
Dorice. & per novam apo-
copen κάρ, pro κάρη item,
pro. κάρ, per metathesin
κράας, ατος, & κράς, κρατός.
unde etiam descendunt,
κράων, u, τὸ, & diminuti-
vum κρανίον, u, τὸ, calvaria.
α. 136. 328.

κράτῳ, οῦ, τὸ, robur. α. 318.

κρέας, ατος, & Attice, κρέως,
τὸ, caro. s. 589.

κρέον, acc. α κρέῳ, u, δ, po-
men viri. 9. 134.

κρέοντα, acc. sing. nomen vi-
ri. α. κρέων, οντῶ, ὅ, α. 83.

κρέοντα, vel κρέττα, οντε, ὅ, ῆ,
ῆ, praestantior. vel melior. α
positivo ἀγαθός, bonus. Th.
κράτος, οῦ, τὸ, robur. s. 308.
211.

κρεμάσασθαι, a. i. med. infinit. α
κρεμαμαι, suspendor. conju-
gatur ut ἵταμαι. Th. κρε-
μάω, & κρεμάνωμι, f. ἄω,
suspendo. s. 627.

κρείδεμνον, τὸ, proprie capi-
tis ligamentum. ex κράς, &
δέω, ligo. per metaph. pin-
na myrorum, & ponitur
pro manibus. α. 105.

κρήδην, adverb. α capite, ex
κράς, ατος. Th. est, κάρηνον,
u, τὸ, carnis. α. 7. 9. 574.

κρήνις, gen. α κρήνη, ης, ῆ,
fons. α fundendo, quia
fundit aquas, κρηνάων, Æo-
lice, pro κρηναίον, gen. plur.
s. 756. θ. 6.

κρήτι, κρήτις, nomen Insulae.
θ. 477. 480.

κρητήρῳ, gen. Ionic. κρητήρ,
Ionice, pro κρατήρ, ῆρος, ὅ.
Latine, crater, α κρεάννυμι,
f. ἄω, misceo, tempero;
quia in eo merum dilui-
tur, ne noceat. s. 742.

κρίναντο, pignarunt, 3. pl. a. i.
med. α κρίνω, discerno, f.
νῶ. κρίνωσι, 3. pl. a. i. aet.
sub.

sub. κρήνης part. a. i. aet. e.

799. §. 582.

Κρῖς, nomen mul. §. 359.

Κρῖς, nomen mul. §. 375.

Κρόνα, τραπα, per syncopen, pro κροῖδα, a κροῖς, ἰδῆς, ἤ, vel tanquam a κρόξ. Th. κρόκη, ης, ἤ, τραπα, e. 536.

Κροκόπεπλος, croceo perlo. a κρόκ, u, ὁ, crocus, & πέπλον, u, τὸ, περιών, vestis muliebris. §. 273. 358.

Κρονίδης, u, ὁ, filius τῷ Κρόνῳ, h. e. Saturni. Sic vocatur ὁ Ζεύς. Κρονίδης, Ionic. pro Κρονίδῃ. e. 18. 53. §. 450.

Κρονίων, αν, idem quod Κρονίδης. a Κρόν, u, ὁ, Saturnus. qui sic videtur dictus a splendore. Hebr. *karan*, splendere. Fr. Jun. Aliis quasi χρόνος tempus: plurimum enim temporis conficit in emetiendo suo orbe. e. 274. §. 949.

Κροτάφοισι, dat. pl. Ion. a κρόταφ, u, ὁ, tempus; pars capitis. παρὰ τὸ κροτῆν τὴν ἀφὴν, quod ibi evidens sit venarum pulsus, a. 226.

Κρύ, e, τὸ, frigus. hinc κρυερός, ὤ, & Ionic. κρυερόιο, frigidus. hinc κρυός, εντος, ὁ, Poëtis idem quod κρυερός. e. 492. §. 657. 936.

Κρυπιδίης, secreti, genit. a κρυπιδίος, apud Poëtas idem quod κρυπτός, occultus. hinc & κρύφιος, abditus. Th. κρύπτω, ψω, occulto. abscondo. a. 2. ἐκρυβεν. e.

327. 787.

Κρύψη, a. i. Ion. a κρύπτω, occulto. hinc κρύψας, a. i. part. κρύψασα, f. g. e. 50. 402. θ. 174.

Κρύζη, præs. sub. a κρύζω, crocico, quod est cornicis. e. 745.

Κταμένης, occise, part. a. 2. med. ab indic. ἐκτάμην, ad formam ἰγάμην, ab a. 2. aet. ἔκτην, quo pro Doris ἔκταν. a κτῆμι, occido. f. κτήσω. Th. κτήνω. e. 539. a. 402.

Κτεάνων, gen. pl. a κτέανον, u, τὸ, possessio. Poëtis item quod κτῆμα, & κτέας, κτ, τὸ, idem. Th. κτάομαι, f. ἔσομαι, acquirere. e. 313.

Κτάναντα, acc. a κτάνας, αντ, part. a. i. aet. 2. κτάνω, occido, f. κτανῶ, p. ἔκτακα. a. 2. ἔκτανον, a. i. ἔκτινα. κτηνέμενα, Dorice pro κτήνιν, præs. infin. aet. a. 414. 448.

Κτήμας, dat. pl. pro κτήμασι, per apocopen, a κτῆμα, possessio. Th. κτάομαι, ὦμαι, acquirere. e. 34.

Κτητὴν, famulatum acc. a κτηλός, acquisibilis. Th. κτάομαι, f. ἔσομαι, acquirere, e. 404.

Κτύπ, sonitus, a τύπτω, pulso. a. 98.

Κυανόπεπλον, caeruleo perlo. a κύανος, caeruleus, & πέπλον, perhum. θ. 406.

Κυανόπτερος, nigras alas habens. ex κύαν, caeruleus, & πτερόν, ὤ, τὸ ala. a. 393.

Κυάνω, genit. a κύαν, caeruleus,

leus, hinc κυάνεια, nigra.
dat. pl. κυάνεσι pro κυανέ-
αις, & κυανέων, Æolice,
pro κυανέων. α. 7. 143. 249.

Κυανοχούτης, υ, nom. ex κύα-
νος, υ, δ, *ceruleus*, color ni-
ger, & χούτη, η, *juba*, coma.
α. 120. θ. 278.

Κυανῶπιον, *nigrotulatum*, accus. a
κυανῶπις, η. *cerulea aspe-*
ctu, a κύαν, & *ceruleus*, &
ὤψ, ὠπός, δ, *oculus*. Them.
ὀπτομαι, *video*. p. m. ἀπα.
α. 356.

Κυδαλμος, idem quod κύν-
ηες, *gloriosus*. a κύδος, εός,
τὸ, *gloria*. α. 74. 467.

Κύνδος, εός, τὸ, *gloria*, in com-
par. κυδίων, *gloriosior*, su-
perl. κύνδιος, υ, δ, *gloriosis-*
simus. ε. 311. θ. 548.

Κυδαίνων, *illustrans*, præf. part.
a κυδαίνω, *gloriosum reddo*,
f. νῶ, p. κα. Th. κύνδος, εός, τὸ
gloria. ε. 38.

Κυδιών, *exultans*, *jaclabundus*,
præf. part. pro κυδίων, a κυ-
διάω *glorior*, *jaclito*, Th. κύν-
δος, εός, τὸ, *gloria*. α. 27.

Κυδνός, η, δν, *inclutus*, *celebris*.
Th. κύνδος, εός, τὸ, *gloria*.
ε. 255.

Κυδοιμός, υ, δ, *tumultus*, q. a
κύω, *pario*, & δῆμα, *timor*.
α. 156.

Κυθήρια, ας, η, *Venus*. ὅτι κευθε-
τὴς ἔρωτας, occultat amo-
rem venereum. Tenebras
amat, propter opera tene-
brarum. θ. 934. 1008.

Κυθήριος, κυθήριοις, dat. pl. a

Κύθηρ, & δ Th. Κυθήρα, η,
urbs Cypri. 9. 192.

Κυκλοτερής, εός, δ η, η, *tornan-*
do rotundus factus ex κύ-
κλ, & δ *circulus*, & τετρω,
teebro. α. 208. 9. 145.

Κύκλωψ, ὡπ, & δ. οἱ Κύκλω-
πες, *Cyclopes*. ex κύκλ, & υ,
δ, *orbis*, *circulus*, & ὠψ, *o-*
culus. Th. ὀπτομαι, *video*. 9.
139. 144.

Κύννος, α. 65. 346. 368. 413. κύν-
κνον, α. 57. 329. 331. 466. 472.
κύννε, α. 550. κύννοι, α. 316.

Κυλινδεται, præf. ind. pass. a κυ-
λινδω, *volvo*. hinc κυλινδόμε-
νος. Th. κυλίσω, *isω*, *volvo*. α.
378. 438.

Κυμαίνοντος, genit. præf. part.
a κυμαίνω, *fluō*. Th. κύμα,
ατος, τὸ, ε. *fluctus*. ε. 388.

Κύματα, nom. pl. a κύμα, α-
τος, τὸ, *fluctus*. q. a κυκάω,
misceo, unde est κύκημα,
pro quo κύμα. κύματ'. ε. 685.
9. 252.

Κύματολήγη, nomen mul. 9.
253.

Κύμην, acc. casus, a Κύμη, ης, η,
nomen urbis. ε. 634.

Κυμοπόληαν, nom. mul. 9. 819.

Κυμοδόκη, ης, η, nomen pro-
prium mul. 9. 352.

Κυμοδόη, nomen proprium
mul. 9. 245.

Κύνει, ης, η, (sub. δορά,) *pellis*
canis, *galea*. Them. κύων,
κυνός, *canis*. α. 227.

Κυμῶ, nomen mul. 9. 255.

Κυπρογένεια, epitheton Ve-
neris, quæ nata dicitur in insu-

insula Cypri. Cyprium quoq; seu scortum, metallis omnibus misceri dicitur. Verum metri dimensio videtur postulare, ut hic legatur. Κυπρογενής, θ. 199.

Κύπριος, υ, nomen insule Veneri sacræ: unde & Κύπρις. Venus. §. 193.

Κυρήσας, α. 1. part. a κυρέω, incido. Th. κύρω. fut. Æol. εω. incido. ε. 753.

Κύρσαι, α. 1. inf. incidere. a κύρω, f. κύρω. κύρας, α. 1. part. ε. 689. α. 426.

Κυοσάμενη, α. 1. part. med. f. g. pro κυσάμενη, quæ concepit, verbi κύομαι, in utero gestor. Them. κύω, osculor. §. 125. 405.

Κύν, κυνός, δ, vel ή, canis. κύνα, acc. κύνη, nom. & acc. dual. κυσὶ dat. plur. α. 303. §. 769.

Κῶμα, τϙ, τὸ, heteropus, sompnus profundus θ. 798.

Κώμαζον, imperf. Ion. pro ἐκώμαζον, verbi κωμάζω, comessator. Them. κῶμαϙ, υ, ή, comessatio. α. 181.

Κῶμη, υε, ή, risus. ε. 637. α. 18.

Κωτίλλυσα, præt. part. f. g. a κωτίλλω. garrulo. ε. 372.

Λ.

Λάβει, prehenderit, α. 2. aet. subj. εἰ est paragoge Ion. a λαμβάνω, accipio, f. λήψομαι, p. λήψα, Att. ήλψα, por. 2. έλαβον, inde in part. λαβών, υσα, όν. ε. 466. θ. 765. Λαγύς, acc. pl. Dor. pro λαγύς

leporēs, α λαγυός, υ, δ, lepus. Att. λαγύς, α, ex λα, particula quæ intendit significationem, & εἰς αὐτός, τὸ, auris, quia habet longas aures. Alii a λαύ, τὸ βλέπω, video, quia dormit apertis oculis. α. 302.

Λάδωνα, nomen fluv. acc. sing. §. 344.

Λάθετε, obliuiscimini. 2. plur. α. 2. med. imperat. a λανθάνω, f. λήσομαι, præt. pass. λήσσομαι, α. 2. aet. έλαθον, præt. m. λέληθα. ε. 262.

Λαθιφθόγγισ, facientis obliuisci docet. gen. Ion. a λαθιφθόγγισ, vocis oblivionem inducens. a λάθος, ϙϙ, τὸ, obliuio. Th. λήθω, lateo, & φθόγγος, sonus. hoc a φθέγγομαι, f. γέσσομαι, loquor. α. 131.

Λαίτμα, magnus maris fluctus. ex λα. valde, & ίεναι, ire; Vel dictum quasi. λαίτμημα. Nam quum uniuersum distributum esset in partes duas, terram & mare, λαίον τμήμα vocabatur ή θάλασσα. Vide in τέμνω, seco. ε. 163.

Λαιψηροκέλευθον, rapidum, acc. ex λαίλαψ, απϙ, ή, tempestas, & κέλευθϙ, υ, ή, via. θ. 379.

Λάκε, crepitabat. pro έλακε, α. 2. aet. a ληκέω, crepitum cieo; α. 2. έλακον, præt. med. λέλακε. θ. 694.

Λακέρυζα, υε, ή. loquax, stridula. ε. 745.

Λάκ-

λάμπειν, *collucebat. imperf.*

Ion. pro ἔλαμπειν, α λάμπω, *luceo. f. ψω. p. φα. α. 71.*

λαμπετόντα, *fulgentia. Poëti- ce pro λαμπετόντα, α λαμ- πετάω, lucea, dat. λαμπετό- ντι. α Th. λάμπω, f. ψω, lu- ceo. 3. 110,*

λαμπόμενον, *splendens. λαμ- πομένοισι, dat. plur. Ionic. part. præf. Th. λάμπω. α. 145. θ. 186.*

λαμπρός, ἡ, ὄν, *splenditus. cla- rus, α λάμπω. luceo. 3. 18.*

λαομέδαια, *nomen prop. mul. 3. 257.*

λαός, *populus, λαῖσι, dat. plur. Ion. Attice λαῖς, α, ὅ, popu- lus. 1. 225. 241. 3. 430.*

λαοῖς, *populorum defensor vel agitator. ex λαός, ὅ, ὅ, po- pulus, δεσέω, serbo. Th. σῶ- σαι, saluus. Vel ex λαός, & εἶναι, ποθεο. α. 37.*

λαπίδων, pro λαπίδων, *genit. plur. Dorice, α nominati- vo λαπίδης, α, ὅ, Lapitha. Vide in Calepino, Lapitha. α. 178.*

λατῖ, *nomen viri. 3. 1013.*

λαχέσις, in Gen. Attice λαχέ- σις, ἡ, *Lachesis, nomen Parca. α λαγχάνω, fortior. α. 258. θ. 218.*

λάχνη, ἡ, *lanugo, vellus. 1. 511.*

λέγειν, *dicere, præf. inf. verbi λέγω, dico, f. λέξω. p. λέλεχα, præf. m. λέλογα. 3. 27.*

λελαγένη, *nomen prop. mul. sul- biloqua. ex λεῖ, α, ὅ, levis. & ἀγοράομαι, concionor. Th.*

ἀγορά, ἡ, *forum. θ. 257.*

λήβεται, *stillat. α λήβω, f. ψα. 1. 725. α. 390.*

λειμῶνι, *dat. α λειμῶν, ὠνις, ὅ, Latine, pratum, q. d. pata- tum, ubi non opus est sati- one. Namque injussa hirc- scunt gramina. 3. 279.*

λείπειν, pro λήπειν, *imperf. pass. Ion. verbi λήπω, lin- quo, relinquo. f. ψω, p. φα, p. m. λέλοιπα, α. 2. m. ἐλπό- μηναι. 198. θ. 490.*

λειριόεσσα, *dat. sing. florida. Th. λήριον, α, τὸ, lilium. Hinc est λειριόης, εντ, ὅ, in f. g. λειριόεσσα, liliaceus, α. & per synecd. sp. flori- dus, suavis. θ. 41.*

λελάθοιτο, *poët. lateret, pro λάθοιτο, α. 2. med. opt. α Λαλάνομαι, lateo. Mutuatur sua tempora α λήθω, f. λήσω. α. 2. med. ἐλαθόμην, hinc in opt. λαθόμην, ειθ, ειτο. p. m. λέληθα. θ. 471.*

λέλακας, *strepis, p. m. α ληέω, resono, crebro. in α. 2. ἔλακον, unde est præf. med. λέλαα- κα, στρεπαι. accipitur hic in significatione præsentis, cujus genesis apud Græcos sunt plurima. 1. 205.*

λέλειπται, *relicta est, præf. pass. λέλειμαι, ψω, πτω, α λήπω, linquo. 1. 282.*

λελειχμότες, *lambentes, part. præf. act. per synopen, & epenthesein τῷ, ε, pro λέ- λειχμότες, α λειχμάω. Them. est λέχω, λingo, f. ξω. 3. 826.*

Δέλογγε, *consecuta est*. 3. singul. præt. med. indic. (tanquam a λέγω.) Th. est λαγχάνω, *fortior*, f. μαχεύσομαι, a. 2. ἔλαχον, p. m. λέλαυχα. θ. 203. Δέοντες, pl. num. a δέων, οντος, ὅ, leo, in dual. δέοντε λέουσι, dat. plur. α. 175. 402.

Δεπτή, *macilentia*, dat. a λεπτός, ὤ, ὅ, *lepnis, exilis, viribus, destitutus*, ε. 495.

Δερνάων acc. Nomen hydrae. a Δέρνῃ, ης, ἡ, palus Argivo-
ντι, ubi *erat* fordaunt con-
fuges. prou. Δέρνῃ καυῶν, *Lerna malarum*. Dicitur hydra seu serpens Δερνάῃ, quod in illa versata fuerit palude; a loco, θ. 314.

Δέχη, dat. singul. a Δέχη, ης, ἡ, *sermocinatio*: & pro loco publico sumitur, ubi con-
fabulantur. ε. 499.

Δευγαλείων, dat. pl. Ion, *tribus*, h. e. in casulis pau-
perculorum, a Δευγαλέος, υ, ὅ, *pernicius*. Th. λαιγός, *pernicius*. ε. 523.

Δευκός, ὤ, ὅ, *candidus, albus*. affine τῷ λεύγω, *video*. alba sunt lucida. λευκοῖσιν, Ion. dat. pl. pro λευκοῖς. ε. 196.

Δευκάλων, pulchris, ulnis, ex
λευκή, alba, & ὠλέη, ὠλη, quæ habet candida brachia. θ. 314. 914.

Δεύαυσεν *vident*, 3. pers. pl. præt. ind. a λεύγω, *video*. Poëticum est. ε. 248.

Λέχθ, ιος, τὸ *lectus*, dat. plur. λέχθεσι, Poëtica pro λέχε-

σι. Th. λέχω, vel λέχομαι, *cubo, dormio*. θ. 57. 798.

Λέων, leo. Vide paulo ante λέοντες θ. 323.

Λήγε cessat, 3. pers. præt. a λή-
γω *cesso, desino*. f. λήξω. ε. 412. θ. 48. 221.

Λήθει, *laet*. præt. ind. a λήθω, *laeo*, f. λήσω, a. ε. ἔλαθον, p. m. λέληθα. ε. 266. 489.

Ληῖδ', pro ληῖδα, accus. a λήϊς, ἰδθ', ἡ *pecus*, a λία, ας, ἡ, *præda*. λήϊς, proprie *præda*. item *pecus*, quia pecudes a prædonibus rapi & abigi solent. θ. 444.

Ληῖζεν', *fortiunt*. imperf. Ion. verbi ληῖζομαι, *panscor*, f. ἴσομαι. hinc ληῖσσετο, f. ι. pro ληῖσσετο. Th. λία, ας, ἡ, *præda*. ε. 320. 700.

Ληῖον, υ, τὸ *seges*. α. 288.

Ληναιῶνα, acc. a ληναιῶν, ὄνος, ὅ, *Jannarius*. quo Echnici vina libabant idolo Baccho. Th. ληνός, ὤ, ὅ, *lacus preli-
torcularii*. hinc ληνάτος, Bac-
chus. ε. 502.

Λησμοσύνη, ης, ἡ, *oblitio*. a λή-
θω *seplaudān*, *laeo*. θ. 55.

Λητοῖδης, υ, ὅ, *Latona filius*, α. 479.

Λητώ όθ, ὤς, ἡ, *Latona*, acc. λητώα, λητώ ε. 368. θ. 19.

Ληγέμε, *stridule*. adverb. a λε-
γύς, ὤα, ληγύ. α. 206. a λήγ-
γω, *strideo*. Hinc ληγυρός, so-
notus. ληγυρην. ε. 581.

Ληγύφωνοι, *arguta*, nom. pl. quibus vox erat gracilis, & acuta, αἷς ἡ φωνή ληγύα.

Th.

Th. λίγγω, f. ξω, *strideo*, &

φωνή, ης, ή, βοκ. θ. 275. 518.

Λίδον, acc. a. λίθον, u, δ, lapis, θ. 485. hinc λίθους, dat. pl. Ionic. e. 622.

Λιλαόμενοι, cupientes, πρᾶξ. part. a λιλῶμαι, apud Poëtas idem quod γάλλομαι, cupio, *desidero*. Verba desiderii regunt Genitivum. α. 213.

Λιμὴν, ἐν, δ, portus, q. ex λίαν μένων, quod ibi naves tutæ a fluctuum agitatione conquiescunt. α. 207.

Λίμνη, ης, ή, stagnum, palus, lacus. παρὰ τὸ λίαν μένων. θ. 365.

Λιμὸς, ὤ, δ, fames. e. 228. 300.

Λιπαρὴν, Ionice pro λιπαρὰν, *splendidam*, acc. sing. λιπαρὸς, ἂ, ἐν, proprie pinguis, a λίπ, u, δ, τὸ, *pinguedo*. θ. 63.

Λίπ', pro λίπν, (ut vult Tzetzes,) dativus sing. a λίπ, u, δ, τὸ, *pinguedo*. per apostrophum etiam diphthongum abjici, patet ex Ἰλιάδ. α. 117. βύλομ' ἐγώ, pro βύλομαι ἐγώ. Effet ergo appositio. *pinguedine*, nempe oleo, sicut dicimus, urbs Roma. At alii λίπ, pro λιπαρῶ. e. 520.

Λιπέην, dialysi Poëtica pro λιπῆν, a. 2. aët. infin. Λίπουν, 3. plur. a. 2. aët. opt. a λίπω, linquo. f. ψω, p. φα, a. 2. ἔλπον, hinc in opt. λιποίμι, & in 3. pl. λιπούν. a. 2. part. λιπόν, ὤσα, ἐν,

e. 435. α. 332.

Λίς, leo, acc. λίον, Poëticum est pro λίων, οντες, δ, α. 172.

Λιχμάζον, 3. pl. imperfect. aët. *lingeant*, a λιχμάζω *lingo*, *lampo*. quod est a Th. λήχα, f. ξω. α. 235.

Λόγον, *sermonem*, acc. a λόγου, u, δ, dat. pl. Ion. λόγους. Th. λόγω, dico, f. ξω, præt. med. λέλογα. e. 106. θ. 8.

Λοισαμένη, *lota*. Poëtice pro λυσαμένη, part. a. 1. med. ubi u resolvitur in eo, & τὸ σίγμα duplicatur, *lota*. λέω, ὄ, λαβὰν, Poët. pro λέω, præt. inf. pass. poëtæ abjiciunt τὸ υ, metri causa. Th. λίσ, f. ω, λαβο, e. 520. 748.

Λογὸς, ὤ, δ, *perniciēs*. α. 240.

Λοιμὸν, acc. a λοιμὸς, ὤ, δ, *pestis*. e. 241.

Λοῦσάτην, *postremam*, a λοῦσι, pro quo etiam λοῦσι, u, δ, *postremus*, *ultimus* θ. 921.

Λοκροί, nomen nationis, Locri. α. 25.

Λυτρῶ, *balneo*, dat. a λυτρὸν, ὤ, τὸ, *labacrum*. λῦτρον vero, *aqua sordida*, qua nos lavimus. Accentu differunt, Th. λίσ, f. ω, λαβο. e. 751.

Λοφίῳ, *dorso*, Ionice pro λοφίῳ, dat. sing. a λοφίᾱ, ή, *cervix*. Th. λόφ, u, δ, *cerbax*, *collum*. α. 391.

Λόχῳ, dat. pro ἐν λόχῳ, in insidiis. ellipsis præpositionis ἐν. a λόχ, u, δ, *insidia*, a λέγομαι τὸ κῆμαι, *jaccio*, quod

soleant καθῆσθαι εἰ λοχῶν-
τες, sedere infidantes. hinc
λοχάω, ὤ, infidior. θ. 174.

Λοχισῶ, gen. sing. Ion. ex infi-
diis. ubi additur praeponi-
tio a λοχισῶς, ὤ, idem quod
λόχος, υ, ὅ, infidia. θ. 178.

Λυγγῆς, gen. a Λυγγεύς, εἶς,
ὅ, nomen gentis. α. 327.

Λυγρῆ, pro Λυγρᾶ, Ionic. gra-
vis, λυγρ' ἰδύαν, pro λυγρᾶ,
odiosa edocēant. θ. 313.

Λύκτον, acc. a Λύκτος, ὤ, ἡ, nom.
urbis in Creta. θ. 477. 482.

Λυγῆς, polestus frs, 2. pers. prae-
f. sub. a λυγῆς, ὤ, f. ἡσιν, dolore
afficio, contristo. Th. λυγῆ,
ἡς, ἡ, dolor. ε. 399.

Λύσει, a. i. act. infin. & λύσει,
pro ἔλυσε, a. i. ind. solvit. h.
ε. liberavit, a λύω, solvo, f.
λύσω, p. ἄλυκα. α. ι. ἔλυσα.
ε. 606.

Λυσίανσσα, nomen mul. 258.

Λυσμελῆς, solvens membra. so-
mni epithethon est. a λύω,
solvo, & μέλ^{ος}, εος, τὸ με-
μβρον. Alii tamen dictum
putant, ἀπὸ τοῦ λύειν τὰ με-
λεδέματα, id est, curas. θ.
911.

Λύσειν, solutionem, a λύσις, εος,
ἡ, Them. λύω, solvo. ε. 402.

Λύβη, ἡ, ἡ, contumelia, τίσασθαι
λάβην, ulcisci contumeliam
illatam. θ. 165.

Λυβητὸς, ὤ, ὅ, infamia potatus.
a λυβάομαι, ὤμην, contumelia
afficio. Th. λυβη, ἡς, ἡ, inju-
ria. α. 366.

Λύβην, melius comparat. a po-

fitivo ἀγαθός, comp. λυβόν,
superl. λυβότ^{ος}. Th. λυβ, λυβ,
bole. ε. 348. 431.

Μ,

Μα'ζα, -ης, ἡ, libum. Hinc
Latinum massa. ε. 588.

Μαίανδρος, υ, ὅ, nomen fluvii
θ. 339.

Μαίη, proprie obstetrix. Hic
vero nomen mul. quae fuit
soror Atlantis. θ. 938.

Μαίόμενοι, inquirentes, prae-
f. part. a μαίομαι, cupio, item
pro ζητῶ, quaero. Th. μάω,
ὤ, debetenter cupio. ε. 539.

Μάκαρες, beati. nom. pl. a μά-
καρ, αρος, ὅ καὶ ἡ, καὶ τὰ, bea-
tus. felix, in dat. pl. μάκαρσι,
& Ionice μακάρεσσι. Μά-
καρ, sic videtur dici, quasi
μὴ κηρὶ (Dorice μά-καρὶ)
ὑποκείμεν^{ος}, mortui non
subiectus: hinc μακαρίτης,
υ, ὅ, dicitur ὃ ἐν τοῖς ἁγίοις.
ε. 138. 140.

Μακέλην, acc. ligonem, a μά-
καλλα, ἡ, ligō, a μία, & κέλλω,
ποῖο. Poeta propter me-
trum hic λ abjicit. ε. 468.

Μακρὸς, ὤ, ὅ, longus, κύματα
μακρὰ, fluctus docuimani. h.
ε. magni. in acc. μακρὴν,
Ion. pro μακρὰν. μακρῆσι,
dat. pl. pro μακραις. Io-
nice. Them. μήκος, εος, τὸ,
longitudo. Dor. μάκος, ε.
288. 778. θ. 180.

Μαλακὴν, acc. f. g. & μαλα-
κοῖσι. dat. pl. Ion. μαλα-
κός, ὤ, ὅ, molli. Th. μαλάσ-
ει,

σω, *mollis*, f. ξω, ε. 534. 9. 90. 279.

Μαλάχη, ης, ἡ, *malva*, sic dicta, quia alvum natura sua μαλάσκει, *mollis*. Th. μαλάσκει, vel τῶ, f. ξω, *mollis*, ε. 41.

Μάλα, *valde*, adv. & μάλ', pro μάλα. in comparat. μᾶλλον, sup. μάλιστα, maxime. ε. 202. 308. 341. α. 176. 9. 666.

Μαλιρῶν, *flagranti*, dat. sing. a μαλιρὸς, ὤ, ὅ, *ustibus*, *permiciosus*. Th. μαλὸς, pro ἀμαλὸς, ὤ, ὅ, *tener*. α. 18.

Μάλιστα. Vide in μάλα, *valde*. ε. 341.

Μαλλοῖς, *bellaribus*. dat. plur. a μαλλὸς, ὤ, ὅ, *bellus*, *lana promissa*. α. 232.

Μαπτῆν, *apprehendere*, per syncopen τῷ ε, pro μαρπτῆν, a μάρπτω, *apprehendo*, in a. 2. infinitiv. μαρπτῆν, & poëtice μαπτῆν Ionicaque dix-
resί μαπτῆν, & poëtica reduplicatione μεμαρπτῆν, præt. med. μέμαρπα α. 231. 252. & 304.

Μαρμαίρειν, *splendida*, pl. f. g. a μαρμαίρεος, *splendidus*. Th. μαρμαίρειν, *splendo*, f. αἰῶ. hinc in part. f. g. μαρμαίρευσα. 9. 699. 811.

Μαρναμένους. Vide in μαρ, ὠμεῖν. ε. 162.

Μαρνώμεθα, pro μαρνώμεθα, Ion. pro μαρνώμεθα, *rugnetis*, i. pl. sub. medii. μάρναντο, & μάρνανθ', 3. plur. imperf. pro ἐμάρναντο, Ion.

Th. μάρναμαι, *ugno*. ε. 162. α. 110. 401.

Μάρτυρα, accus. sing. a μάρτυρ, υρ, ὅ, *testis*. hinc μαρτυρίαι, dat. pl. Ion. pro μαρτυρίαις. a μαρτυρία, ας, ἡ, *testimonium*. ε. 280. 369.

Ματιέτην, *flagellaverunt*, 3. dual. imperf. vel a. 2. act. a ματίω, Poëtice pro ματιγῶν, *flagello*, duo illa tempora hinc coincidunt. ματιῶν, *flagellans*, per syncopen, pro ματιγῶν. Them. μάτιξ, ἵγος, ἡ, *flagellum*. α. 431. 466.

Ματιχῶντι, *mandenti*, dat. sing. part. a ματιχάω, ὤ, & Poëtice ματιχῶν, ματιχῶντι, ὦντι, & Poëtice ματιχῶντι. Sed de hac voce altum est silentium in omnibus lexicis, quæ quidem videre licuit. α. 389.

Μάψ, *sine usu*, *frustra*, Adv. 9. 872.

Μαυρεῖσι, *obscurant*, 3. pl. præs. ind. per aphæresin pro ἀμαυρεῖσι, ab ἀμαυρῶν, *obscurus offusco*. Th. ἀμαυρὸς, ὤ, ὅ, *obscurus*. ε. 323.

Μάχη, ης, ἡ, *pugna*, a μάχομαι, f. μαχῶμαι, & μαχήσομαι, p. μεμάχημαι, *ugno*, *prælior*. μαχέσθην, 3. dual. imperf. med. Ion. μαχέσασθαι, a. i. inf. m. α. 176. 361. 387. 406.

Μαχλόταται, *salacissima*, a μάχλῳ, *libidinosus*. ε. 584.

Με, & μ' pro ἐμε, acc. ab. ego. ε. 660. 9. 24.

Μέγας, μεγάλη, μέγα, magnus, a, ut, multis, a, ut. μέγα, valde. s. 58. μέγα νήπιον, valde stulto, h. e. stultissime, μέγ' pro μέγα, μέγ' αἰσίων, multo melior. s. 774. item pro μεγάλως, ibid. Compar. μείζων, ον, superl. μέγιστος, η, ον, maximum. s. 41. 147. a. 237.

Μεγαθήρεϊ, dat. sing. a μεγαθήρης, magna fiducia praeditus. ex μέγας, μεγάλη, μέγα, magnus, a, ut, & θάρσος, εος, τὸ, fiducia. a. 385.

Μεγαθύμον, magnanimum, acc. a μεγάθυμ, μεγαθύμων, ex μέγας, & θυμός, ὅ, ὅ, animus, a. 17. 57.

Μεγαλήτορα, acc. sing. a μεγαλήτωρ, magnanimus. a μέγα, magnus, & ἥτορ, εος, animus. a. 450. Th. ἥτορ. μεγαλήτορας. s. 654.

Μεγάροισι, dat. pl. Ion. a μέγαρον, u, τὸ, magnitudo. Th. μέγας. s. 375. θ. 49.

Μεγέθη, dat. a μέγεθος, εος, τὸ, magnitudo. Th. μέγας. a. 5.

Μεγήρεα, τέκνα, perquam amabiles liberi, ex μέγα, valde, & ἔραω, απο. alii legunt μεγήριτα. θ. 240.

Μέγισ, superlat. maximus, a μέγας, μείζων, major. θ. 49.

Μέδωσα, nomen mul. a μέδω, κυο. Μεδέωσα, praef. part. f. g. a μεδέω, idem quod μέδω, impero. θ. 276.

Μέζ', pro μέζη, ex μέζω, τὰ, prudens, Thema. μέσος, u, ὅ,

medius. s. 510.

Μεθ', pro μετὰ, praeposit. cum gen. cum, cum acc. post. s. 442. 445. θ. 137.

Μεθήσω, dimittam, f. i. Them. ἵημι, f. ἤσω, p. ἔκα, a. 2. ἦν. unde μεθήμι, dimitto. s. 207.

Μηδήσεν, a. i. a μηδαίω, subtrahere. μηδήματα, acc. plur. a μεδήμα. a. 115.

Μήζων, major, comparat. a μέγας, magnus. in superl. μέγιστος, maximus. in acc. sing. μίζω, ex μείζονα, μείζονα, u. s. 270. 378.

Μελιχ, u, ὅ, ἡ, blandus. hinc μελιχι, η, ον, idem. Th. μηλοῦ, f. ξω. p. χω, delinio, demulceo. θ. 92. 206. 406.

Μήναντες, part. a. i. Th. μένω. παρκο, exρεῖτο, f. μενώ. p. μεμένηκα, a. i. ἔμενα. hinc in aor. i. part. μένας, αὐτός, ὅ, s. 650.

Μήονα, acc. ex μήων, minor, in gen. μήονος, ὅ, ἡ, & τὸ μήον, est comparativus irregularis, nominis μικρός. s. 688. θ. 447. Μείς, mensis, Aeolice pro μῆν, μηνός, ὅ, mensis. s. 555.

Μελαγχαίτην, acc. sing. a μελαγχαίτης, u, nigra caesarietate habens. ex μέλας, μέλαινα, μέλαν, niger, τα, ut, & χαίτη, ης, ἡ, juba, caesaries. a. 186.

Μελένδετον, nigro illigatus capulo. ex μέλας, & δέω, ligo. a. 221.

Μελένθησαν, 3. pl. a. i. pass. ind. Ion

Ion. *nigrescebant*. α μελαίνω, *denigro*, f. ανῶ. Them. μέλας, ανῶ, *niger*. α. 167. 300.

Μέλας, μέλαινα, μέλαν, *niger*, α, γυν. ε. 150. 634. θ. 69.

Μελεδάωνες, acc. pl. κυρᾶς, α μελεδάων, ανῶ, ἡ, κυρᾶ. α μελεδάων, κυρῶ. ε. 66.

Μελέεσσι, & μέλεσσι, *membris*, dat. pl. Ion. & Poëtice. α μέλος, εος, τὸ, *membrum*. ε. 148.

Μελέοισι, dat. pl. *miseris*. Th. μέλεος, υ, ὅ, *banus*, *infelix*. θ. 563.

Μελετᾶς, 2. pers. ind. *præf.* αἶ. α μελετᾶν, ὦ, κυρᾶ *gero*. f. ἦσα. Th. μέλη, κυρᾶ *est*. 314. 441.

Μελέτη, *meditatio*. Th. μέλη. ε. 78. 410.

Μελία, ας, ἡ, *fraxinus arbor*. hinc Μέλαι, pro *Nymphis*, ita dictis. α. 420.

Μελίαι, *Nymphæ creditæ sunt dictæ Μελίαι*, διὰ τὸ ἐν ὄρεσι δειδροφόροις ἀνατρέφεσθαι. Epitheton hoc ergo est α μελία, ας, ἡ, *fraxinus*, Ionice μελίη, μελιῶν, Dorice pro μελιῶν, gen. pl. ε. 144. θ. 187.

Μελιόδεια, *dulcet*, acc. α μελιόδης, *dulcis instar mellis*. ex μέλι, & ἡδύς, *suavis*. ε. 170.

Μελισσῶν, gen. pl. Æol. pro μελισσῶν, α μέλισσα, vel τῆς, ἡ, *apis*. ε. 303.

Μελίτη, ης, ἡ, *nomen proprium mul.* θ. 246.

Μελίφρονα, *dulcet*, acc. sing. α μελίφρον, *qui mellea dul-*

cedine animum perfundit. α μέλι, *mel*, ας φρὴν, ενδὲ, *nitens*. α. 428.

Μέλαι, κυρᾶ *sunt*. α μέλη, *impersonali*, κυρᾶ *est*. θ. 216.

Μελομένη, *nomen Musæ*. α μέλομαι, *cano*. θ. 77.

Μεμαίποιεν. Vide paulo ante μαπέιν. α, 252.

Μεμαρπῶς, *Præf. med.* α μαρπῶ, *corripio*. Vide supra μαπέιν. Μέμαρπον, α. 2. αἶ. initialis litera repetitur, prout in *præterito* fieri solet, pro ἡμαρπον. *Præf. med.* μέμαρπα. ε. 202. α. 245.

Μεμαῶς, μεμαῶτες, *studentes*. perf. part. αἶ. pro μεμακῶς. α μῶν, ὦ, *vehementior* *corripio*. α. 240. 414.

Μεμβλαμαι, η, ετοι, κυρῶ, pro μεμβλῆμαι, per syncopen & pleonasmum τῷ ξ, ad euphoniā: & denique η Attico more in ε mutato. α μεβλα, *impersonali*, κυρᾶ *est*. θ. 61.

Μέμνη, κυρᾶ *est*, per syncopen pro μεμνήμι, *præf. αἶ.* Th. μέλη. Μεινλῶτα, acc. pl. part. *præf.* ε. 229. 519.

Μειλίξετο, *admiscebantur*. 3. sing. futuri paulo post α μίγνυμι, f. μίξω, p. μέμνη, *præf. pass.* μέμογμα, μέμιξα. ε. 177.

Μέμνηται, *meminit*. *præf. perf. pass.* α μνάσμαι, ὦμαι, *rescendor*, f. μνήσμαι, *præf. μέμνημαι*, α. 1. *pass.* ἐμνήσθην. ε. 296. 420. θ. 103.

Μέμνονα, nomen viri. accus. sing. a μέμνων. θ. 984.

Μέμνικε, remigit. præt. med. a μεμνῆναι, pugio, in a. 2. αὐτὸν, sicut a τιμῶν est ἔτιμον. Hinc præt. med. μέμνικα. 506.

Μέμψονται, f. i. m. ἂ μέμφομαι, accuso. ε. 184.

Μέν, quidem. ε. 5. 12. 17. &c.

Μενεαίνων, furens. præs. part. a μενεαίνω, cupio, ira percitus sum. Th. μένος, εὐς, τὸ, animus. α. 361.

Μένειν, pro περιμένειν, expectare, præs. inf. a μένω, maneo, expecto, f. μενῶ, p. μεμνήκα, a. 1. ἔμεινα. 672.

Μενσεῖδω, εὐς, ὤς, ἦ, nomen mul. θ. 357.

Μενίππη, nomen mul. q. d. Valde robusta. θ. 260.

Μενόων, Nom. propr. θ. 514.

Μένος, εὐς, τὸ, animus, ira. ε. 412. α. 235.

Μερίμνα, ης, ἦ, cura. ε. 176.

Μερόπων, gen. pl. a μέρῳ, divisa vocem habens. ex μέρος pars, & ὄψ, vox. ε. 109. 142.

Μέριμνα, sollicita, acc. pl. a μέριμνος, ης, ὄ, anxius. Th. μεριμνῶ, anxie cogito. θ. 603.

Μεριμνῶν, gen. pl. Æol. pro μεριμνῶν, a μέριμνα, ἦ, cura Them. μεριμνῶ, vel μεριμνῶ, cura. θ. 5.

Μεσάβω, loco, dat. sing. a μέσας, ης, τὸ, medium lignum inter boves, ex μέσος, ης, ὄ, medius, & βῆς. ε. 467.

Μέσος, ης, ὄ, medius, μέσῃ, media. μέσῃ, pro μέσῃ, Poët. μεσούθι, adv. in medio, μεσούθεν, e medio, μεσσηγύς, pro μεσσηγύς, adv. inter. ε. 231. 500. α. 367. 417.

Μεσσηγύς, a μέσος, medius. α. 417.

Μετὰ, & μετ', præposit. regit gen. & acc. θ. 137. 449.

Μετὰδικοι, intermedia, incerta. a δῆκος, ης, ὄ, sonus aquarum ex alto rudentium. κατὰδικοι, ης, ὄ, cataraictæ, quod est ab ἀράσσει. 821.

Μετανοῦντες, cohabitatores, acc. pl. a μετανοῦντες, ης, ὄ, Th. νόμα, habito, ultima per naturam longa hic licentia Poëtica corripitur. θ. 401.

Μεταξύ, idem quod μεσσηγύς, inter. Th. μετὰ. ε. 392.

Μεταπρέπει, eminet, 3. pers. ind. a μεταπρέπων, decorus sum inter. μετέπρεπεν, præcellebat, imperf. Th. πρέπω, decorus sum. θ. 430.

Μετασυναχίζετ', ingemiscebat, 3. sing. imperfect. med. Th. στενός, ης, ὄ, angustus. α. 92.

Μετάρροπος, qui potest converteri, mutabilis. Hinc

Μετάρροπα ἔργα τελεῖσι, res in integrum restitunt. ex μετὰ & τέπει, verso. θ. 89.

Μετάρρενον, ης, τὸ, tergum, q. d. post pectus. Th. φρεν', εὐς, ἦ, mens. α. 223.

Μεταχρόνιοι, in caelo degentes, a μεταχρόνιος. Sed sunt qui hic legant μεταχρόνιοι, ut sit

fit relicta terra, α χθών, *terra*. Est & χρόνος, *caelum*. vel, μετά, *trans*, q. d. quæ sunt trans tempus. α χρόνος, υ, ό, *tempus*. θ. 269.

Μετέπει, *interlocutus est*, pro μετέπει, α. 1. indic. Them. έπει, *dico*. α. 1. imperat. έπών, άτν. aor. 2. med. έπεν, ες, ε. θ. 643.

Μετέναι, *præf. inf. cum dat. interesse*, ex μετά, *inter*, & ενί, *sum*. ε. 172.

Μετέπειναχίζετ', *Vide in μεταπειναχίζετ'. α. 92.*

Μετέπειθεν, & μετόπισθε, *pone, post, adv.* Th. έπίσθι, *retrosum*. ε. 283. θ. 210.

Μεταπρωγόν, *in autumno. Adv.* α μεταπρωγόν, *autumnalis*. Th. όπώρα, ας, ή, *autumnus*. α. 413.

Μετρέωμαι, *præf. inf. pass. a μετρέομαι, ύμαι, mensuram admitto*, Th. μέτρον, υ, τό, *mensura*. ε. 347.

Μέτρον, υ, τό, *mensura*. hinc μέτρος, υ, ό, *modum non excedens*. ε. 131. 304.

Μετόπισθεν, *genit. α μέταπον, υ, τό, fronte ab έπόμενι, vides*. α. 147. θ. 145.

Μεν, *pro με, me, Dorice, gen. ab ένώ*. θ. 644.

Μή, *Adverbium prohibendi*, ne. ε. 350. 405.

Μή, *Adverbium negandi, non*, ε. 21. 31. 352.

Μηδέ, *neque*. & μηδ', ε. 486.

Μήδεα, *consilia, genitalia, α μηδέ, ες, τό, cura, consilium, &*

significat etiam τὰ αἰδοῦν, pudenda. θ. 180. 398.

Μηδ', *pro μήτε, idem quod μηδέ*. ε. 294. ut & μήτ'. ε. 268.

Μήδων, θ. 100α. μήδω, *puerum viri, & μήδω, nomen mul.* θ. 961.

Μηδέν, *nihil, q. d. μηδέν*. ε. 98. 393.

Μηδέποτε, & μηδέποτε, *nequam, ex μηδέ, neque, & ποτε, aliquando*. Th. ότε, *quando*. 715. 742.

Μηδέτε, *pro έμυδέτε. Vide μήσατε, versabat, imperf. verbi μύδομαι, f. μύσομαι*. Th. μύδος, εος, τό, *cura*. α. 34.

Μηδέων, *gen. pl. Vide in μύδεα, genitalia*. θ. 200.

Μηδός, εος, τό, *cura, consilium*: & significat etiam τὰ αἰδοῦν, *pudenda*. θ. 180.

Μημέτι, *idem quod εκ έτι, non amplius*. Them. έτι, *adhuc*. ε. 172. α. 21.

Μήλα, *oves, α μήλον, υ, τό*. ε. 293. Sic & μήλον, & Dorice, μάλον, υ, τό, *ραπυμ*. Th. μυλέα, ας, ή, *malus, arbor*. θ. 784. 339.

Μηλόβεις, *nomen mul. q. d. obint custos*. θ. 354.

Μήν, ή μήν, *quæquam*. α. 15. 101.

Μήνων, α μήνις, εος, ή, *ira inbecerata*. α. 21.

Μηνός, *gen. α μήν, mensis, μήνα, accus. μηνών φθινόντων, mensibus decrefcentibus*. ε. 764. θ. 59.

Μήποτε, *nequando, ex μή, ne, & ποτε, aliquando*. Th. ότε,

quando. a. 86. 379.

Μήπως, ne quando. Them. πῶς, (adv. interrog.) quomodo? a. 392.

Μηρίον, Vid. in Μηρόν.

Μηρόν, femur, crus, a nom. ὀ, μηρός, ὄ. Dicitur & μηρίον, ὄ, τὸ, idem quod μηρός, femur. a. 335. 363.

Μηρύσασθαι, a. i. med. infinit. a μηρύω, reboſco, intexo, agglomero, f. ὄω. e. 536.

Μήσατο. pro ἐμήσατο, a. i. m. a μῆδομαι, curam gerō. Th. μῆδομαι, e. 166.

Μήτηρ, ἡ, mater, μητρός, μητέρι, & μητρί, acc. μητέρα, tantum. hinc μητρεῖα, & Ionic. μητρεῖν, puerca. e. 561. 823. ὀ. 170.

Μητίστη, consultor, vocativus pro nominativo, μητίστης, ὄ, ἡ, μῆτις, e. 104, a. 33. 9. 886.

Μητιόντων, genit. παρὰ μητιόντων, a consulto, consilio pollente. a μητιόω, e. 104, a. 33. Th. μῆτις, ὄ, ἡ, consiliū. e. 51. 9. 457.

Μηχανάται, machinatur. 3. præs. ind. m. pro μηχανάτομαι, per Poëticam novi τὸ ἄλφα epenthesein. Sic pro ἀποτροπᾶσθαι, averſari, dicunt metri causa ἀποτροπάσθαι. a μηχανάω, machinor. Th. μηχανή, ἡ, artificium. e. 239.

Μηχανή, ἡ, artificium, machi-

na. pl. αἱ μηχαναί. 9. 146.

Μία, ας, una, in dat. μιᾷ, & Ionice μῇ, in masc. ἓς, unus 9. 821. 792.

Μιγῆσα, a. 2. part. pass. f. g. a μίγνυμι, misceo, f. μίξω, p. μέμιχα, a. 2. part. pass. μίγην, a. 2. part. μιγῆς, præt. pass. μέμιγμαι, ξω, κτω, a. 1. part. ἐμίχην, & c. μιγήμεναι, Dorice. pro μιγῆσαι, a. 2. part. infin. paulo post fut. μιμῆξομαι. 9. 53. 305. 970.

Μίμαντα, acc. μίμας, αντή, δ, nomen viri. a. 186.

Μίμνη, manet. 3. pers. præs. ind. a μίμνω, verbum Poët. pro μένω, f. νᾶ, maneo. a. 518.

Μιν, ipsam, Poët. pro αὐτήν, αὐτήν. e. 18. 48. 9. 127.

Μινύει, minuit, 3. præs. ind. ut μινύει, sub. minuitur. a μινύειν, minuo. Th. μινύει, ὄ, δ, parvus. e. 6. 407.

Μινυός, genit. a μίνυς, αντή, δ, nomen viri. ὀ. 948.

Μισγόμενος, præs. part. a μίσγω, idem quod μίγνυμι, misceo, f. μίξω, p. χα, a. 2. ὄμιγον. 9. 238.

Μισθός, ὄ, δ, merces, μισθός δ' ἄνδρι φίλῳ ἡσμεν, εἶτω, ein Wort ein Wort! ein Mann ein Mann. a. 368.

Μισθός, & μισθός, a. 1. part. pass. Vide paulo ante μιγῆσα. 9. 288. 923.

Μημοσύνη, nomen Dex, & idem quod μνήμη, ἡ, memoria. Th. μνάσθαι, f. ἡσμαι, μεμoro, comemoro. ὀ. 54.

915. hinc a. i. med. *μνησά-
μενοι, memores*. 3. 651.

Μογήσας, perpressus, a. i. part.
a *μολία, ὤ, ατυπίας* *patior*.

Th. *μόγος, υ, ὅ, labor*. 6. 997.

Μόθον, acc. *πυγματ*, a *μόθος, υ,
ὅ, q. παρὰ τὸ ὁμῶ θᾶν, a con-
currendo*. a. 158.

Μοί, pro *ἐμοί, mihi*, peraphze-
resin, ab *ἐγώ, ego*. 3. 30.

Μοῖρα, ρας, fatum, a *μείρω, di-
vido*, in præt. med. *μέμερα*,
unde est *μέρος, υ, ὅ, fatum*,
mors, & *μοῖρα, ας, ῃ, pro-
prie, portio*. item, *fatum*,
idem quod *ἡμαρμένη*, quæ
omnia ejusdem sunt ety-
mologiz. Sic enim dicitur
fatum quasi *effatum*, quod
Deus prout decrevit & in
se ipso q. effatus est, distri-
buat sua, & cuique suam
assignet sortem, in qua ac-
quiescere debet. Secus qui
agunt, dicuntur *μεμψίμοι-
ροι*. s. 743. 6. 204. 607.

Μολπῇ, dat. sing. a *μολπῇ*,
cantilena. hoc a *μέλωμι*,
cano, in præt. med. *μέμολ-
πα*. 3. 69.

Μέρος, υ. Vide in *μοῖρα*.

Μορφνοῖο, nigra, gen. Ionic. a
μορφνός obscurus, ab *ὄρφνῃ*,
caligo. a. 134.

Μονογενής, πτενς, a *μῦνος*, pro
μόνος, solus, & *γίνομαι, na-
scor*. s. 374. 6. 426.

Μῦνος, pro *μόνος*, *solus*, Poët.
s. 96. 6. 143.

Μῦσαι, nom. pl. & in gen. pl.
μυσάων, Æol. pro μυσῶν, a

μῦσα, ης, ῃ, Musa, dat. pl.
μύσας, pro *μύσαισι*. s. i. 656.
6. 100.

Μόχθος, υ, ὅ, labor. a. 306.

Μάφον, nomen viri. a. 181.

*Μυδαλέον χεῖρτα, madidum cor-
pus*. Th. *μυδάω, desillo*, f.
ῥα. s. 554. a. 270.

Μυθησαίμην, dixero, a. i. m.
opt. Vide in *μῦθος*. s. 10.
3. 28.

Μῦθος, υ, ὅ, verbum, sermo, dat.
plur. *μύθοισι*. Ionic. Hinc
est verbum *μυθόμαι, dico*,
μυθησαίμην, dixero, a. i.
med. opt. *μυθήσεσθαι*, a. i.
inf. m. s. 10. 3. 24.

Μυλιόαντες, præf. part. pro
μυλιῶντες, ex *μυλιάω, ὤ*,
dentibus frondeo, epenthe-
sis Poët. τῷ ο μισῶ. Scilicet
præcedenti syllaba brevī
interponitur ο μικρόν, ut
ὀρέω, ὀρεῶ, ὀρέω, ac præce-
denti syllaba longa, inter-
ponitur ο μέγα, ut *ἡβῶω, ὤ*,
Poëtice. *ἡβῶω, ζᾶω, ζᾶω*,
Th. *μύλη, ης, ῃ, mola*, *mola-
ris dens*. s. 528.

Μύζαι, nom. pl. a *μύξα, ας, ῃ*,
puscor, *πυκκροῦς ἐκμὲν ῥι-
νῶν μύζαι ῥέον*, *cujus quidem
ex naribus puscores flue-
bant*. a. 267.

Μύρρο, imperf. Ion. med. *luge-
bat*, a *μύρω*, proprie *fluo*. at
μύρομαι, lugeo, ubi lacrymæ
per genas defluunt. s. 204.

Μύριοι, mille, οἱ *μύριοι, infiniti*,
innumeri, a *μύρα*, *υ, ὅ, in-
finitus*, s. 100. 250.

Μυρμιδόνων, gen. pl. *Græcorum*, a μυρμιδών, ὄν, Græcus. Vide μύρμι, u, ὄ, *fortifica. u. 380. 474.*

Μύρον, prima longa, 3. pl. imperf. act. pro ἔμυρον, a μύρω, *mædo, fluo*, unguentis imbuo, μύρον, u, τὸ, *unguentum. α. 132.*

Μυχῶ, dat. sing. in recessu, in penetrali, a μυχός, ὤ, penetræle, a μύω, claudio, f. σκ. θ. 116. 1014.

Μῦλον, *bellum, stragem*, a nom. μῦλ, pro quo etiam μόλ, α. 257.

Μῶμ, ὄ, *Momus*. Deus quidam reliquorum omnium Deorum irrisor & reprehensor. submititur & pro dedecore. θ. 214.

N.

Nαῖσι, incolis, ναῖω, habito, incolō. ε. & ναῖον, pro ἔναον, imperf. Hinc ναυστάω, idem quod ναῖω, ναυστάω, 3. pl. ind. præf. Hinc νάσσεσθε, *habitabit*, a. i. m. pro ἐνάσσεσθε, & hoc pro ἐνάσσεσθε, a νάω, *habito*, in Themate, ναίω. ε. 637. θ. 387. 775.

Ναόντων, *fluentium*, genit. pl. part. præf. a νάω, *fluo*. Them. νάω. ε. 548.

Νάεσθης, dat. sing. a νάεσθης, ηκ, ὄ, *ferula, bacillus. ε. 52.*

Ναυοίδων, nomen viri, qui navi currit. Navem Plautus vocat ligneum equum. θ. 1016.

Ναυοίδων, nomen viri, cuius animus est in navibus. θ. 1017.

Ναύτας, acc. pl. a ναύτης, u, ὄ, nauta, a ναῦς, ναός, ἡ, *navis. θ. 876.*

Ναυτιλῆς, gen. Ion. a ναυτιλία, ας, ἡ, *navigatio*. Th. ναῦς, *navis. ε. 616. 640.*

Νέας, *naves*, acc. pl. pro νῆας, & simpl. ναῦς, a ναῦς, *navis*, gen. ναός, & Att. ναῖς, & Poëtice νηός, dat. νῆι, acc. ναῦν. ε. 245.

Νέομαι, præf. inf. *redire*, a νέομαι, vel ex νέω, eo, *redeo*, ε. 551. 671.

Νῆ, *net*, spinnet. a νέω, f. ἔσω, no, neo. ε. 775.

Νῆκας, acc. pl. a νῆκος, εος, τὸ, *contentio*, νέκος, *pro νέκμα, lites*. νεκίη, *probris affecerit*, pro νεκίη 3. sing. præf. act. subj. a νεκίω, ᾧ. Them. νῆκ, εος, τὸ, *jurgium, lis*. Quidam componunt ex νε, *pon*, & εἶκω, *cado*. hinc νεκιστήρ, *conficiatorem*, accus. a νεκιστής. Th. νῆκος, ε. 33. 35. 714. θ. 87. 208.

Νῆλ, u, ὄ, nomen fluvii maximi. θ. 338.

Νηόθι, adv. loci, pro νηατόθι, *in imo fundo*, νηόθεν, *ex ima parte*, a νῆ, *novellus*. Th. νῆ, u, ὄ, *novus. θ. 567.*

Νηός, ὤ, ἡ, Ion. pro ναός, ὤ, ἡ, *novalis. ε. 461. θ. 971.*

Νεῖσσονται, *navigant*, 3. pl. præf. a νείσσομαι, eo, *navigo*, Th. νέω, eo, *redeo. ε. 235.*

NE

Νέκταρος, gen. ἀ νέκταρ, αρος, τὸ, ποικς generosus. θ. 640. 796.

Νιμέης, nomen regionis, sic dictæ a nemoribus, νέμος, εος, τὸ, nemus, a νέμω, πασco, hinc νειμειῶς, Nemeaus, θ. 327. 329. 331.

Νέμεσις, εος, ἡ, indignatio, ἀ νειμείω, indignor. Est & nomen certæ Deæ, quæ præ cæteris insolentiam hominum reprimere, & de injuriis pœnas sumere solet. ε. 198. θ. 223.

Νειμίσσῃ, indigne fert, Poëtice, pro νειμίσῃ, 3. præsent. ind. a νειμίσκω, ῶ, irascor, succenseo. ε. 739. 754.

Νέμονται, fruuntur, 3. præf. pass. νέμομαι. Th. νέμω f. μῶ, possideo, tribuo. p. νενέμηκα, α. 1. ἐνέμω. ε. 119. 229.

Νεοθύλης, εος, ὁ, ἡ, nuper dicens, ex νέος, υ, ὁ, novus, & θάλλω, βίreo. θ. 576.

Νεοκυδής, εος, recentem dolorem habens, νεοκυδεῖ, dat. Th. κῆδος, εος, τὸ, cura, & νέος, υ, ὁ, novus, recens. θ. 98.

Νέον, recens, nuper. Th. νέος, novus. ε. 567, 672.

Νεύταλος, recens vulneratus, a νέος, novus, & ὑτάω, ῶ, ἔσω, vulnero. α. 157.

Νέσσον, nomen fluvii. θ. 341.

Νέουσιν, putabunt, vergent, præf. ind. opt. ἀ νεύω, ἵπνω, πνύω, f. εύω. ε. 471.

Νεύειν, dat. a νεύειν, nervus. hinc νευής, gen. Ionic. a νευρά, ῥᾶς, ἡ, nervus, arcus,

ε. 542. α. 409.

Νεφέλη, nubes, in dat. pl. νεφέλῃς. θ. 745.

Νεφεληγερέτας, gen. Æol. a νεφεληγερέτης, υ, ὁ, nubes excitans, ex νεφέλη, nubes, & ἐγείρω, excito. ε. 99. θ. 944.

Νέφθῃ, εος, τὸ, nubes, dat. pl. Ion. νεφέεσσι. ε. 202.

Νεωμένη, iterata, præf. part. f. g. scil. γῆ, a νεάω, renovo, Th. νέθῃ, novus. ε. 460.

Νεώτερος, junior, comp. in superl. νεώτατος, a νέος, novus. ε. 443.

Νῆ, pro νῆα, accus. Poët. pro ναῦν, ναῆται, a νῆς, νῆος, dat. pl. νήεσιν. ε. 163. 641. θ. 641.

Νηδὺν, acc. a νηδύς, ὕθῃ, ἡ, venter. θ. 460. 487. 800.

Νήϊα, παβλία, νῆϊθῃ, υ, ὁ, παβalis. Th. ναῦς, ναῖς. ε. 806.

Νήκεροι, sine cornibus, a νῆκερος, υ, ὁ, καὶ ἡ, ex νῆ, & κέρως, ατος, τὸ, cornu. ε. 527.

Νήκετον, insanabiliter, ex νῆ, negandi particula & ἀκέω, sano. ε. 281.

Νηλεὺς, ἐθῃ, ὁ καὶ ἡ, crudelis. νηλεῖ, per sync. pro νηλεῖ, dat. singul. ex νῆ, & ἔλεος, εος, τὸ, misericordia. Sic & νηληὺς, σέβω, pro νηλεὺς. θ. 765. 770.

Νηλεόποινος immitis, crudeli supplicio puniens, ἀ ποινή, παῖς, & νηλεὺς, immitis. θ. 217.

Νήματ', pro νήματα, fila, ἀ νῆμα, τὸ, filament. Th. νέω, παῖς. ε. 775.

Νημερτής, verus. Th. ἀμερτά-
νω, aberro, f. ἦσιν, a. 2. ἤμαρ-
τον, & νημερτής, nomen pro-
prium mul. 9. 234. 262.

Νηοῖς, templis, pro ναοῖς, a ναός,
ῶ, ὅ, templum. 8. 990.

Νηοπέλοσ, aditum, a νηοπέ-
λος, u, ὅ, aditus, qui circa
templum versatur, ex νηός,
pro ναός, & πέλος, verso. i-
tem verso. 9. 991.

Νηός, navis, gen. poet. dat. pl.
νηοῖ. Vide in νέας. 1. 626. 632.

Νήπιος, u, ὅ, infans, vocat.
νήπια. 1. 130. 284.

Νηρέος, pro νηρέως, a νηρέω,
νηρέα, nomen viri. 9. 233.
240.

Νήριος, ex νη negativo, & ῖ-
σις, ἴδος, ἦ, ἴσις, tanta, ut ad-
versus eam non integrum
sit sese opponere. Epithe-
ton sylvz. 1. 509.

Νησαῖα, nomen mul, a νῆσος,
insula, q. d. in salo. 9. 249.
964.

Νήσοισι, insulis, dat. pl. Ion. a
νῆσος, u, ἦ, insula. 1. 169.

Νησά, nomen mul. 9. 261. 1014.

Νηυσί, dat. plur. a ναῦς, navis.
Vide in νέας. 1. 632.

Νήυτιμος, anima expers, ex νή,
negativo, & αὐτιμή, ἦς, ἦ,
spiritus. Alii legunt, νήπο-
τιμος, infastus. 8. 795.

Νήχον, pro ἐννήχον, natabant, a
νήχω, ἔω, idem cum νέω,
nato. 1. 211. 317.

Νίκη, νίκης, victoria, a νικάω, f.
ἦσιν, vinco. 1. 209. 1. 311.

Νικηδής, victus, part. a. 1. pass.

νικήσας, part. a. 1. act. a νι-
κάω, ῶ, vinco, f. ἦσιν, p. νενί-
κηκα. 9. 73. 466.

Νίσσον', imperf. pro νίσσοντο,
revertabantur. Vide νέσμαι,
redeo. pro quo νέσομαι, seu
νίσσομαι. 1. 469.

Νίφα, accus. per apocopen
pro νιφάδα, a νιφάς, ἄδος, ἦ,
nix. a νίφω, ningo, f. ψω, p.
φα. 1. 533.

Νιφόντες, gen. sing. a νιφόνς,
νίβωσις, a νίφω, f. ψω, p. φα,
ningo, 8. 42. 62. 118.

Νιψάμενος, lotus, a. 1. part. m.
a νίπτω, lauo, f. ψω. 1. 737.

Νόη, sapit. 3. præs. sub. a νόω,
ῶ, νοεῖντες, Dorice pro νο-
εῖντες, cogitantes, præs. part.
Th. νόος, νῦς, mens. 1. 259.
294.

Νόημα, pro νόημα, τὸ, intelle-
ctus, cogitatio. Th. νόος, νῦς.
1. 222.

Νόησας, a. 1. part. νοῆσαι, inf.
νόησι, pro ἐνόησι, Ion. a. 1.
ind. Th. νόος, νῦς, mens. 1. 12.
482. 9. 838.

Νομὸν, pabulum, acc. a νομός, ῶ,
ὅ, pabulum. Th. νέμω, pasco,
1. 401. 524.

Νόμος, lex, νόμις, leges, a νέμω,
tribuo, 1. 274. 8. 66.

Νόος, νῦς, ὅ, mens, νόσις, gen.
Ion. 1. 481. 683. 8. 661.

Νόσφι, absque, ut & νόσφιν
seorsum. 1. 91. νόσφιν ἄτις τε
κακῶν, hoc est, plane absque
malis. Adverbia quacun-
que ingeminata, sunt ἐμ-
φατικά. 1. 91.

Nēt⸱, u, ὁ, νότιος, genit. Ion.
notus, aufter. i. 673. 9. 380.
 Nūc⸱, u, ἡ, Ionice pro νέσας,
 u, ἡ, *morbus. e. 102. 9. 527.*
 Nu, apud poetas est particula
 expletiva. *e. 205. 262.*
 Νύκτα, *noctem*, acc. a νύξ, *nox*,
 νύκτ', pro νύκτα. *e. 102. θ. 166.*
 Νύκτωρ, adv. *noctū*, a νύξ, *νυκτός, ἡ, nox. e. 175.*
 Νύμφη, ης, ἡ, *Nympha, νυμφέων, nymphaeum*, Ionic. pro
νυμφῶν, a νύμφη, sponsa, h. e. promissa, nempe foedere promissa, foederata. 9. 298. 305.
 Nūn, *nunc*, adverb. temporis. *e. 174. 200. α. 99.*
 Νύξ, *νυκτός, ἡ, nox, νύκτ', pro νύκτα, acc. sing. e. 17.*
 Νυχίη, *nocturna*. Them. νύξ.
νυχίη, nocturna, pro noctū.
 Sic Virgil. Georg. 3. *lupus nocturnus obambulat. e. 51.*
 Νύαροντες, *præf. part. a νύαρι, pungo. f. ξω. α. 62.*
 Νῶτ' pro νῶτα, a νῶτ⸱, u, ὁ,
dorsum. in pl. τὰ νῶτα. α. 286.
 Νῶτ', & νῶν, in genit. & dat.
 dual. Th. *ἐγώ, ego. α. 358.*
 Νωμήσας, *vibrans*, a. i. part. a
νωμάω, agito, τοβέω, a νέμω, sicut τρεφάω, a τρέφω. α. 462.
 Νώνυμος, *ignobilis*, ex νῆ & ὄ-
νυμα, Æol. pro ὄνομα, nomen. e. 153.
 Νῶτα, pl. num. a νῶτος, u, ὁ,
dorsum. & in plur. τὰ νῶτα e. 532. α. 176. θ. 762.

κ.
 Ἀνθῆ, *nomen mul. θ. 356. & ἄνθη, ἡς, ἡ, flava. 9. 947.*
 Ἄνθ, Poëtice pro ξέν⸱, u,
peregrinus. e. 181. dat. plur. ξάνοισι e. 223.
 Ἄνθοδός, *hospiti*, dat. a ξινο-
δέκος, Ion. pro ξινοδόχ⸱, u, ὁ, qui recipit peregrinos, hospes publicus, ex ξένος, & δέχομαι, f. δέχομαι, capio. e. 181.
 Ἄστοι, *rafiles*, a ξιτός, ὁ, ὁ, Th.
ξίτω, f. έσω, rado. α. 133.
 Ἐύλα, *ligna*, a ξύλον, u, τὸ, *li-
 gnum. e. 806.*
 Ἐύμπασα, *universa*, in m. g.
ξύμπαρ. Th. πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis. e. 238.
 Ἐὺν, Attice pro σὺν, cum, præ-
 posit. dativum solum re-
 gens. *ε. 347.*
 Ἐυνήονες, *participes*, acc. plur. a
ξυνήων, ones, ὁ ἢ, ἡ, a ξυνός pro κοινός, communis, unde ξυνήων, ον⸱, ὁ ἢ, ἡ. 9. 595.
 Ἐυνόντων, *confligentibus*. part. a
 a. a. genit. a ξυνήμι, *congre-
 dior, confingo, vel ξύνημι. Th. ἱμή, & ἄμι, eo. illud in a. 2. ἱέν, ες. e. θ. 705.*

ο.

Ο', *Ille. e. 89. α. 135. & ὁ po-
 nitur pro ὅτι. α. 22.*
 Ὅαρες, *confabulationes*, acc. pl.
 nam pro ὅαρες dicimus &
ὅαροι. Th. ὅας, αρος, ἡ, ιχορ. θ. 205.
 Ὀβριμιον, *terribilem, fortiter*,
 ponitur adverbialiter, ab
ὀβριμος, validus, hoc a βριάω for-

fortis sum. α. 135. θ. 839.

Ὀβριμοεργός, *fortium facinorum patratior. composita cum voce ἔργον sunt ὀβρύονα.* θ. 996.

Ὀβριμόθυμος, υ, ὁ, ab ὀβριμος, *robustus*; & hoc a βριάω, *robustum reddo*, & θυμός, *animus*. θ. 140.

Ὀβριμοπάτης, *forti patre nata*, genit. sing. ab ὀβριμοπάτη. Epith. Palladis, ab ὀβριμος, *fortis*, & πατήρ, *pater*. θ. 587.

Ὀγδοάτη, dat. ab ὀγδοάτῃ, Poët. pro ὀγδοός, *octavus*. Th. ὀκτώ, *octo*. ε. 770. 788.

Ὀγι, g. m. ε. 355. ὄγι, g. n. ε. 244. & ὄδ' pro ὄδε. ε. 361.

Ὀδοῖτα, dentem, acc. ab ὀδύς, ὄντῃ, ὁ, *dens*. α. 146. 135.

Ὀδός, ὀδῦ, ἡ, *via*. ε. 577. 727.

Ὀδυσηί, dativ. & ὀδυσηίῃ, pro ὀδυστήῃ, gen. Ion. ab ὀδυσειός, *Ulysses*. θ. 1012. 1016.

Ὀδύρατο, 3. sing. a. 1. med. *iratus fuit*, ab ὀδύζομαι, f. ὀδύσσομαι, α. 1. med. ὀδυσάμην. Th. ὀδύσσω. *irascor*. θ. 1012.

Ὀζῃ, υ, ὁ, proprie significat *ramusculum, stolonem*. Metaphorice, homo bellicosus.

Ὀζος Ἀρης dicitur, quasi ramus e Martis stirpe prognatus. α. 181.

Ὀρεύῃ, genit. ab ὀρεύς, υός, ἡ, *nomen montis*. θ. 632.

Οἰ, illi. ε. 69. 77. 86. 518.

Οἰ, qui. ε. 39. 123. α. 84.

Οἷδ', hi. ε. 118.

Ὀῖ, an ὀῖ, legend. illi. θ. 503.

h. e. αὐτῷ, illi, ab οἷ, ὀῖ, ε. ε. 69. 73. 79. 77. 263. α. 20.

Οἷνι. α. 288. 301.

Οἷα, *qualia*, ab οἷῃ, υ, ὁ, *qualis*. α. 400. θ. 93.

Οἷνι, *aperi*, præf. imperat. aἶνι. ab οἷνι, *aperio*. f. οἷξω, p. οἷχα, & ἰνχα, præf. med. ἔφγα. ε. 817.

Οἰδιπόδα, genit. Æol. pro οἰδιπόδα, ab οἰδιπόδης, υ, ὁ, *nomen viri*. ε. 162.

Οἷδ' pro οἷδε, *nobis*, præf. med. οἷδα, pro οἷδαδα, *nostri*. θ. α, Æolica paragoge. præf. med. οἷδα, ας, ε. ab ἰδέω, vel ἰδύμι, *scio*, f. ἰδέσω, p. ἰδύνα, ε. 454. α. 355.

Οἷματι, dat. sing. ab οἷδιμα, per syncopen pro οἷδιμα, αἷῃ. n. g. *tumor*. Th. οἰδέω, vel οἰδάω, f. ἰέω, *tumeco, inflatus sum*. θ. 109. 131.

Οἷζυός, genit. ab οἷζύς, υῖ, ἡ, *arumna*, in acc. οἷζύν, hinc οἷζυός, *calamitosus*, οἷζυεῖ, Ionic. pro ᾧ. ε. 113. 193. 937. θ. 214.

Οἰκῶν, Poëtice pro οἰκῶν, præf. part. *habitans, commorans*, f. ἰέω, p. ὤκηκα, ab οἰκέω. Them. οἰκῷ, υ, ὁ, *domus*. θ. 330.

Οἰκήϊα, τὰ, *res domestica*, ab οἰκήϊῃ, Ion. pro οἰκήῃ, *domesticus*. Them. οἰκῷ, υ, ὁ, *domus*. ε. 455.

Οἰκον, acc. ab οἰκός, υ, οἰκί' pro οἰκία, a singul. οἰκίον, υ, τὸ, *domuncula*, οἰκόνδε & οἰκάδε, *domum*. ε. 521. 574. θ. 64. 758.

- **Ἰμερ**, ὤ, ὄ, ἦ, *femina*, idem quod οἶμη, ης, ἦ, *βία*, *femina*. ε. 228.
- **ὄινων**, gen. pl. Ion. pro οἶνων, ab οἶνη, ης, ἦ, *vitis*. Th. οἶνος, υ, ὄ, *vinum*. ε. 570.
- **οἶνον**, dat. sing. *nigro*, οἶνονα, acc. ab οἶνῳ, οἶνον, qui vinei coloris est, q. ὄψης τῷ οἶνῳ, *niger instar vini*. Vina illa Græcorum calidissima subnigrum imitantur colorem. Th. οἶνος, *vinum*, & ὄψ, *oculus*. Them. ὀπτομαι, *video*. ε. 620. 815.
- **οἶνον**, οἶνον, *vinum*. ε. 594.
- **οἶνοχον**, ἦ, *patina libatoria*, *trulla*, ex qua vinum fundebatur, ex οἶνον, & χέω, *undo*. ε. 742.
- **οἶνον**, pro ὁμοιον, *similis*. ε. 312. α. 386.
- **οἶνον**, pro ὁμοιον, *similis*, οἶνον, ergo, *qualis*, idem, *similis*, sed οἶνον, υ, ὄ, *solus*. Neut. οἶνον, *solum*. ε. 311.
- **οἶνον**, *tantummodo*, adv. ab οἶνος, οἶνον, οἶνον, *solus*, α, υτ. θ. 386.
- **οἶνος**, contracte pro οἶνος, *obes*, acc. plur. Th. est οἶνος οἶνος, vel οἶνος, οἶνος, ἦ, *obis*. ε. 232. 773.
- **οἶνος**, & οἶνον, dat. pl. Ion. ab οἶνος, qui. ε. 144. 9. 432.
- **οἶνον**, pro οἶνον, *nostrum*. Vide in οἶνον. α. 355.
- **οἶνος**, *feras*. f. 1. α φέρω, f. οἶνω. ε. 480.
- **οἶνοι**, *sagittæ*, ab οἶνος, υ, ὄ, *sagittæ*. ab οἶνον, *fero*, f. οἶνω. α. 130.
- **οἶνοι**, οἶνοι, nom. plur. ab οἶνοι.

- ε. 303. α. 351. θ. 46.
- **οἶνον**, nom. pl. ab οἶνοι, ἦ, ὄ, τι, *quicumque*, α. 150. 163.
- **οἶνον**, dat. pl. ab οἶνον, υ, ὄ, *abes*. hinc οἶνον, υ, ὄ, *augur*. ε. 709. α. 185.
- **οἶνον**, *sive οἶνον*, *puto*, item *fero*. α. 111.
- **οἶνον**, οἶνον, gen. plur. Vide supra. οἶνος. θ. 446.
- **οἶνον**, οἶνον, *pro panis portione*, *bucella*, & οἶνον, οἶνον. ε. 440.
- **οἶνον**, οἶνον, *acc.* ab οἶνον, α, πῦς, ποδός, *pes*. ε. 423.
- **οἶνον**, υ, ὄ, *beatitudo*, *felicitas*. q. d. οἶνον βίον, hinc οἶνον *beatitudo*. ε. 324. 824.
- **οἶνον**, *perdo*, f. οἶνον, α. 1. act. inf. οἶνον, *perat*. π. ὄλα, & Att. ὄλα. ε. 178. 666. 9. 326.
- **οἶνον**, *pauxillum*, adv. ab οἶνον, υ, ὄ *paucus*. ε. 478. hinc οἶνον, *superl. paucissimus*. ε. 721.
- **οἶνον**, υ, ὄ, *fluvius* in Helicone Boeotiae, sic dictus ab Holmeio Sisyphi filio. θ. 6.
- **οἶνον**, υ, ὄ, *mortarium*. ε. 421. 9. 96.
- **οἶνον**, *perniciosa*. ab οἶνον, υ, ὄ, hinc & οἶνον, idem. Them. οἶνον, f. οἶνον, *perdo*. ε. 743.
- **οἶνον**, quasi οἶνον, υ, ὄ, *totus lucens*. Thessalia mons altissimus, & pro ipso caelo ponitur. Hinc οἶνον.

Ὀλύμπιος, caelestis, & Ὀλυμ-
πιάδας, Musæ dictæ, tan-
quam Olympias domos
inhabitantes. α. 203. β. 25. γ. 2.
390.

Ὀμά, *similis*, ab ὁμός, *similis*.
α. 50.

Ὀμαδ, α, δ, *impulsus*, multi-
tudo. Th. ὁμός, ὦ, ὅ, *similis*.
α. 255.

Ὀμαρτήσας *secutus*, α. 1. part.
ab Ὀμαρτέω, ὦ, *sequor*, f. ἤσθ.
Th. Ὀμαρτή, idem quod Ὀμῦ,
simul. α. 194. β. 74.

Ὀμβρινῦ, *pluviosus*. Alii Ὀμ-
βρινῦ. est adject. g. n. ab Ὀμ-
βρ, *imber*, hinc Ὀμβρινός,
pluviosus. α. 449.

Ὀμβριμ, *robustus*. Vide su-
pra Ὀβριμον. α. 144.

Ὀμβρ, α, δ, *imber*. παρὰ τὸ
Ὀμῦ ῥῆν *simul* *fluere*, ubi a-
qua copiose fluit, quod in
imbre (quæ ipsa vox hinc
orta est) fieri solet, hinc
Ὀμβρήσωντες, *pluente*, α. 1.
part. ab Ὀμβρέω ὦ, *pluo*, Ὀμ-
βρήσων. α. 1. part. α. 413.
490.

Ὀμῆται, *jurabit*, 3. sing. fut. 2.
med. verbi Ὀμνυμι, *juro*, f.
Ὀμόσω, f. 2. med. Ὀμῆμαι, ῥ
ἄται p. Ὀμωα, α. 1. Ὀμωα.
α. 192.

Ὀμήλικας, *coelestes*, acc. pl.
ab Ὀμήλιξ, κ, *coelestis*.
Th. ὁμός, *similis*, & ἡλίκια,
α, ἡ, *statura*. α. 442.

Ὀμηρεῦσαι, pro Ὀμηρεῖσαι, præf.
part. f. g. pl. num. ab Ὀμηρέω,
ῖο *κατὰ συνέναν*. Th. Ὀμη-

ρε, α, δ, *obsec*, q. ex Ὀμῦ, *simul*, & ἤσθ, *loquor*. β. 39.

Ὀμιληδόν, *inimicitie*, Adverb.
Th. Ὀμιλας, α, ὅ, *inimicitie*. α. 170.

Ὀμιχλῆν *meiare*, præf. inf. ab
Ὀμιχλέω, q. d. Ὀμῦ χέειν. α.
725.

Ὀμμιτσι, *oculis*, dat. pl. ab Ὀπτε-
μαι, *video*. f. ὄψομαι, p. ὤμ-
μαι. hinc est ὄμμα, *oculus*, τὸ,
oculus. α. 262.

Ὀμόθεν, *simul*, ab Ὀμῦ. Th. Ὀ-
μός, ὦ, ὅ, *similis*. α. 198.

Ὀμοι, five Ὀμοῖ, α, δ, *simi-
lis*, Poët. Ὀμοῖ, Th. Ὀμός,
ὦ, ὅ, *similis*. α. 143. 180.

Ὀμοκλής, gen. ab Ὀμοκλή, ῥ,
hortamentum, *comminatio*,
q. ἀπὸ τῷ Ὀμῶς κέλεσθαι. Eu-
stath. Th. κέλομαι, *hortor*,
jubeo. α. 341.

Ὀμόν, *eundem*, ab Ὀμός, unde
est Ὀμοῖ. β. 508. ^{ὦ, ὅ, similis}

Ὀμόσας, *juraverit*. α. 1. sub. Ὀ-
μόσας. α. 1. part. pro Ὀμόσας.
ab Ὀμνυμι, fut. Ὀμόσω. α. 1.
α. Ὀμωα. α. 280. β. 232.

Ὀμῦ, *simul*, ab Ὀμός, *similis*. α.
241.

Ὀμφακας, nom. pl. q. Ὀμοῖδε τὸ
φαγεῖν, *crudi ad vescendum*,
ab Ὀμφαξ, αν, ῥ, *acer-
ba*. α. 399.

Ὀμόφρων, εν, ὅ, ἡ *concorde*,
acc. pl. Ὀμόφρονας, ab Ὀμός,
similis, & φρήν, ενός, ῥ, *mens*,
animus. β. 60.

Ὀμος, *tamen*, sed Ὀμῶς, *simul*,
Th. Ὀμός, ὦ, ὅ, *similis*. α. 330.

Ὀν δε: ἀφίκτο ὅν δε δόμεν δε,
*rediit domum suam. de post-
pro-*

positum accusativo, valet
ad. α. 38.

ὄντε, *quescunque*. ε. 3.

ὄναρ, ατϙ, τὸ, *utilitas, emolumentum*, ab ὄνῃσι *prosum*,
f. ὄσω, ε. 41. 344.

ὄνιδϙ, ες, τὸ, *probrum*. hinc
ὄνιδίζω, *exprobrare*. ε. 309.
716.

ὄνιρην, *somniorum*, gen. pl. ab
ὄνιρϙ, υ, ὄ, *somnium*. Th.
ὄναρ, *somnium*, nomen in-
declinabile. θ. 212.

ὄνῃσιν, *iubat*. 3. *præsent. ind.*
sing. ab ὄνῃσι seu ὄνῃσι, f. 1.
ὄνῃσω, α. 1. ὄνῃσα, ε. 316. 9.
429. 436.

ὄνομα, ατϙ, τὸ, *nomen*, Æol.
ὄνυμα, ὄναι pro ὄνομα. hinc
ὄνομαστοί, *celebres, nominan-*
di. 9. 148. 369.

ὄνόμηνι, *appellabit*. α. 1. *act.*
ab ὄνομαίνω, *nomino*, f. ὄνω,
α. 1. ὄνόμηναι. Th. ὄνομα, *no-*
men. ε. 80.

ὄνοιάζων, *præf. part. confici-*
ans, ab ὄνῳ, *biturgeto*, f. ὄσω.
Th. ὄνῃσι, *biturgeto*, f. ὄσω.

ὄντινα, *quescunque*, ab ὄσι, ὄ-
τινος, ὄτινι, ab ὄς, & τις, *quis*,
9. 82. 96.

ὄνυχες, *ungues*, ab ὄνυξ, ὄνυ-
χος, ὄ, *unguis*, *pro*. ἐξ ὄνυχος
λέοντα, *ex ungue leonem*.
ὄνυχιστι, *dat. pl. Ion.* ε. 202.
α. 266.

ὄξῃα, *acutum*. In plur. *pro*
ὄξῃα capitur, & metri gra-
tia *pro* ὄξῃος, ab ὄξυς, ὄς, ὄ,
acutus, ὄξῃσι, *dat. pl. Ion.*
ut ὄξῃσιν αἰχμῆς, *micro-*

nibus acutis. α. 289. 335. 348.

ὄπ', ὄπα, *docet, somit*, acc.
ab ὄψ, ὄπος, ἤ, *vox*. q. ab
ὄπαι, *dico*.

ὄπάζω, 3. *pers. præf. ind.* ὄ-
πάσαι, α. 1. *act. inf.* ab ὄ-
πάζω, *persequor, sequi ju-*
beo, præbeo, ὀπάσας, pro
ὀπάσας, part. α. 1. act. ε. 166.
9. 433.

ὄπιρ, *quod*. 9. 864.

ὄπηδῷ, *comitatur*, 3. *pers.*
præf. ind. ab ὄπηδέω, *comi-*
tor. Th. ὄπάζω, f. ὄπαι, *per-*
sequor, comitem do. ε. 141. 9.
80.

ὄπι, *voce, dat.* ab ὄψ, ὄπος, ἤ,
vox. Vide ὄπα. 9. 41. 68.

ὄπιζετο, *curabat*, *imperf.* ab
ὀπιζομαι, *curō, ab ὀπις, ἰδὲ*
ἤ, ultio, cura. α. 21.

ὀπιθεν, *metri causa, pro ὀπι-*
θεν. Them. ὀπίσω, *retro-*
sum. 9. 323.

ὀπιτεύοντ', *pro ὀπιτεύοντα,*
spectantem, præf. part. ac-
cus. casus, ab ὀπιτεύω, ab
inufitato ὀπτέω. Them. est
ὀπτομαι, *video*. ε. 29. 804.

ὀπιν, *acc. sing.* ab ὀπις, ἰδϙ, ἤ,
ultio, vindicta, cura. ε. 349.

ὀπιθεν, *adverb. pone, a tergo.*
ab ὀπίσσω, *Poët. pro ὀπίσω,*
retrosum, retro. ε. 467.

ὀπλα, *instrumenta*, ab ὀπλον,
υ, τὸ, *arma*. ε. 625.

ὀπλέα, *acc.* ab ὀπλέες, ἰδϙ, ὄ,
nomen viri. α. 180.

ὀπλῆν, *ungulam, ungula pe-*
cus est armata, ab ὀπλή, ἤς,
ἤ, Th. ὀπλον, υ, τὸ, & in pl.

τὰ ὅπλα, *arma*. s. 487.

Ἐπλότατος, *minimus pater*, superlat. grad. in comp. ὀπλό-
τερος, υ, ὁ, *junior*, ab ὀπλον,
υ, τὸ, *arma*. s. 137. 333.

Ἐπότε, *quando*, cum, ex ὅτε,
ὅπ' ἀγκλικόν τι, ut liquet ex
ὀπόσος, ὀποῖος, &c. ficut
& λεκτικά sunt complura,
quorum alia ratio reddi ne-
quit, ut πεντήκοντα, &c. ὅπ-
ότε idem quod ὀπότι. π
duplicatur metricali causa, ὀπό-
ταν, ex ὀπότε & ἄν, *ubi*, s.
541. α. 397.

Ἐπη, Poët. pro ὅπη, *ubi*. s.
387.

Ἐποτέρεν, *utramque*, accus. f. g.
Poët. ab ὀπότερος, *uter*. Th.
πότερος, υ, ὁ, *uter*. s. 549.

Ἐπωρινός, υ, ὁ, *autumnalis*. ex
ὀπώρα, ας, ή, *autumnus*, q. d.
ὥρα ὅτ' αὐτὸν *tempus succi*. α. 672.
675.

Ἐπως, *ut*, quo pacto. s. 156.
471.

Ἐρεῖται, *spectat*. 3. pers. pres.
ind. verb. med. κέρη δ' εἰς
ἔρας Ἐρεῖται, *caput pavimen-
tum spectat*, est senis de-
scriptio. ab ἔραω, *video*.
imperf. ἔωρον, perf. ἔωρακα.
s. 532.

Ἐρχάλειο, genit. Ionic. ab
ἔρχαλειον, *orichalcum*, ex
montanum, ab ἔρχ, εος,
τὸ, *mons*, & χάλειον, υ, ε,
α. s. 122.

Ἐρέξω, *porrigere*. a. 1. infinit.
ἔρεξαμένη, part. f. g. a. 1.
med. ab ἔρέγομαι, *porrectis*

manibus prendo, Th. ἔρεγν,
f. ξω, *porrigo*, *extendo*. s.
433. 456.

Ἐρεός, *montis*, gen. sing. a τὸ
ἔρος, *mons*. α. 374. s. 484.

Ἐρεσινόμεν, *in montibus pas-
centis*. gen. ex ἔρος, εος, τὸ
mons, & νέμω *pascio*, in part.
m. νένομα. α. 407.

Ἐρηται, *orta fuerit*. 3. singul.
a. 2. med. subj. ab ἔρω, in
med. ἔρομαι, ηται, praesens
& aor. 2. coincidunt in subj.
Hinc est Latinorum *orior*.
s. 782.

Ἐρεός, *rectus, erectus*, α. 725.
hinc

Ἐρεῖται, *erecti pili*. α. 395.

Ἐρεθι, g. com. *ardens*, ex ἔρ-
θός, υ, ὁ, *rectus*. 388.

Ἐρεθρογόνης, ή, *maternalis*, ab
ἔρεθρος, υ, ὁ, *tempus matuti-
num*, & γόνης, f. ήσω, *genio*,
α. 566.

Ἐρεθρ, gen. ab ἔρεθρον, τὸ, *dilu-
culum*. ἔρεθρ ἀντάμενος, ἦναι
τοῖς βίος ἀρκούντι. *Diluculo
surgens*, ut tibi dictus *suffici-
ens sit*. s. 275.

Ἐρεθ, dativ. singul. nomen
proprium viri, ἔρεθ, υ, ὁ,
s. 293. 399.

Ἐρεός, υ, ὁ, *juramentum*. s. 217.

Ἐρεμύσσει, *impetum faciens*,
3. pl a. 1. act. subj. ab ἔρεμύσσει,
ω, *impetu feror*, f. ήσω, ἔρεμη-
θῆναι, a. 1. pass. infin. Th.
ἔρεμη, ής, ή, *impetus*. s. 524. α.
73. 403.

Ἐρεμύς, *monilia*, acc. pl. ab
ἔρεμος, υ, ὁ, *monile*, colli or-

namentum. ε. 74.

*Ορως, ὄρος, ὅ, ἡ, avis, dat. pl. ὀρνίθεσι, Ionic. & Poët. ε. 210. 468.

*Ορϙ, ὄρος, τὸ, mons. At ὄρος, ε, ὅ, terminus, ε. 316. θ. 2.

*Ορυσαν, irruerant, pro ὤρυσαν, 3. pl. a. i. act. indic. ab ὀρύω ab ὄρω formatum est, sicut & ὀρίω, & ὀρύμι. item ὀρύω, a præt. med. ὤρορα per metathes. ὄρωρα. ὀρύσα, pro ὀρύσασα, praecipitans, part. a. i. act. f. g. ab ὀρύω. α. 412. 434.

Ορπηκα, stimulum. accus. ab ὀρπηξ, ἡκος, ὅ, virga aculeata e ramo. ε. 466.

*Ορφανὰ orphanos, ab ὀρφανός, ε, ὅ, orphanus, pupillus, q. ab ὀρφνός, obscurus, q. d. ἐν σκότει ὦν, negligitur enim & veluti in tenebris versatur. Flectitur more adjectivorum. ε. 328. Vide Manuale N. T.

*Ορχέομαι, ὕμαι, salto. 3. pers. pl. num. ὀρχεῦνται, tripudiant, saltant, Dorice pro ὀρχεῦνται, f. ἡσομαι, a. i. med. ὀρχησάμην. Hinc ὀρχηθμός, ε, ὅ, chorea. α. 282. 9. 4.

*Ορχϙ, ε, ὅ, pulvinus, ordines virium. α. 296.

*Ορώρει, excitabatur. 3. plusq. pers. med. verbi ὄρω, excito, f. ῥω, & σω, præt. m. ὤρωρα, & ὤρορα, quod active & passive usurpatur. α. 274. 9. 307.

*Ορῶν, videns, præs. part. ab

ὄραω, ὦ, f. ἄσω, p. ὤρακα. Att. ὤρακα. α. 426. 9. 5.

*Ος, qui. ε. 8. 22. 208. &c.

*Ος, suus, πατέρ' ἑς ὄν, ad patrem suum. α. 38. θ. 71.

*Οσα, quanta, & ὄσα, ab ὄσος, & Poët. ὄσος, ε, ὅ, quantus. 9. 575. 651.

*Οσα, ης, ἡ, vox. 9. 10. 43.

*Οσαι, pro ὄσαι, quotquot, pl. n. f. g. ὄσ', pro ὄσα, quaecunque, ab ὄσος, & Poëtice ὄσος, ε, ὅ, quantus. 9. 183.

*Οσαίω, praevidebat, imperf. verbi ὄσσομαι, video, Æolie. pro ὄπλομαι. f. ὄψομαι, p. ὤμμαι. 9. 551.

*Οσος, ε, ὅ, & οϙ, τὸ, oculus, ὄσους, oculis, ὄσσι dualis numeri pro ὄσσι, per apocopen τῷ ἐ ψιλῷ. α. 426.

*Οσον, quantum, Poëtice, pro ὄσον. 9. 41. 49.

*Οσεν, quicumque, Poëtice pro ὅς, ἅν, ὅσοι, quotquot, ὄσσι, pro ὄσοι. ε. 301. 9. 154.

*Οσέα, ossa, pl. num. ab ὀσέον, ὦν, ες, ὦ, os, ossis, 9. 540.

*Οτ', pro ὅτε, ut & ὅθ'. ε. 111. 337.

*Οτε, quando, quum, Notetur discrimen, ὅτε, quando, extra interrogationem. πότε, quando? in interrogatione: ε. 89. 9. 54. 291.

*Ολοϙ, ε, ὅ, sonus. θ. 709.

*Ορκαίως, celeriter, occissime, adverb. Th. ὀτρύνω, f. ὑνώ, incito, instigo. α. 410.

*Οτλι, quia, quoniam, ὅτλι τά-

χίτα, *quam celerissime*. Poë-
tice, pro ὅτι, *quod*. α. 48. 60.
α. 428.

Οὐ, *non*, ὠδίκη, pro ἀδικία, mo-
re Hebræorum. ε. 242.

Οὐτι, *non*, Poëtice. pro ὤ. 9.
182.

Οὐατα, accus. plur. *aures*, ab
ῶας, ατ, τὸ, Poëtice, pro
ῶς, ὠτὸς, dativ. plur. ῶσιν. ε.
544. 9. 702.

Οὐδὲ, *neque*, ὠδ', pro ὠδὲ, per
apostrophum. ε. 40.

Οὐδαμῇ, *nuquam*, adv. ab ὠδα-
μὸς, ex ὠ, & ἀμὸς, ὠ, ὅ, *unius*.
α. 218.

ὠδας, τὸ, *raimentum*, idem
quod ὠδ, τὸ, hoc in
nom. inusitat. Illud in
nom. & acc. tantum usita-
tum. ε. 532.

ὠδὲν, *nullum*, ab ὠδὲς, ὠδεμία,
ὠδὲν, *nullus*, α, *um*, ε. 309. 8.
295.

ὠδέποτε, *nuquam*, ex πότι,
quando. Th. ὅτε, *idem*. ε.
174. 9. 759.

ὠδέτερε, *neuter*, ex ὠδὲ, & ἑ-
τερος, *alter*. α. 171. 9. 638.

ὠδέτι, *neque ullum*, ex ὠ, &
τι, *quid*. ε. 145.

ὠδὸς, ὠ, ὅ, *limen*, ab ὠδὸς, εὐς,
τὸ, *solum*. ε. 329. 9. 794.

ὠὺκ, *sequente tenui*, *non*: ὠχ
sequente vocali aspirata. ε.
11. 318.

ὠὺκέτι, *non amplius*, ex ὠκ, &
έτι. *adhuc*. ε. 34. α. 118.

ὠὺλ, idem quod ὠλοὸς, ὠ.
ὅ, sic ὠλ, ἄρης, *perniciosus*
Mars. Them. ὠλλυμι, f. ὠλέ-

σιν, *perdo*. α. 192. 441.

ὠλομένην, Poët. pro ὠλομένην,
πισφατ, accus. α ὠλόμεν, factum
ex aor. 2. ὠλόμεν, interposito υ,
metri causa. Th. ὠλλυμι, f. ὠλέσω, α. 2. med.
ὠλόμεν. ε. 715.

ὠλυμπ, olympus, quasi ὠ-
λόλαμπες, *totius lucens*, ὠ-
λύμποιο, gen. Ion. ὠλυμπόν-
δε, *ad olympum*, hinc ὠλύμ-
πιος, *olympius*, vel *caelestis*, a
mutatur in υ Poëtice. θ. 855.

ὠὺνεα, pro ὠένεα, *cujus rei*
gratia, ὠνεκ', per apocopen
τῆ α. ε. 137. 515.

ὠὺν, *igitur*, τοιγαρῶν. α. 299.

ὠὺποτε, *nuquam*, ex ὠ, & πότε,
& hoc ab ὅτε, *quando*. ε. 811.

ὠὺπω, *non dum*, ex ὠ, & πω,
(enclitic.) *quodammodo*, hoc
ab ὅς. ε. 291. α. 10.

ὠὺρανίδη, dat. sing. ab ὠρανίδης,
υ, ὅ, *caelestis*. Th. ὠρανὸς, ὠ, ὅ,
caelum. 9. 486.

ὠὺρανὸς, ὅ, *caelum*. Hinc ὠρανίη,
Ion. pro ὠρανία. *Urania*, una
ex *Musis*. ὠρανόθεν, *e caelo*,
caelitus. ε. 240. ὠρακνίωνων,
caelicolarum, gen. pl. ab ὠρα-
νίωνων, ὠν, ὅ. 9. 45. 78. 939.

ὠὺρεῖν, *mejere*, præs. infin. pro
imperativo, more Hebræo-
rum. Vide in ὠρήσας. ε. 756.

ὠὺρε, pro ὠρε, *montis*, ὠ-
ρεα, pro ὠρεα, Poëtice, *mon-*
tes. dat. pl. ὠρεσι, ab ὠρε, εὐς,
τὸ, *mons*. ε. 230. 508.

ὠὺρη, Ion. pro ὠρεῖ, dat. sing.
ab ὠρεῖ, ἄς, ἡ, *cauda*. α. 431.

ὠὺρηας, *mulos*, acc. pl. ab ὠρεῦς,

Ion. pro ὄρευς, ὄρος, & Ionic.
 ὄφ, ὄ, *mulus*, ab ὄρος, ὄρος,
 τὸ, *mons*, quod huius jumen-
 ti magnus sit usus circa
 montana opera. i. 789. 794.
 ὄφρησ, *mejās*. 2. sing. a. i. aēt.
 subj. ab ὄφρω, *mejo*, f. ὄφω.
 Th. ὄφρον, u, *urina*. e. 727.
 ὄφριον, seu potius, ὄφρον, no-
 men viri. a. 186.
 Οὐς, *quos*, ab οὐς, ὄ, ὄ. At *suos* ὄς,
 ab οὐς, ὄ, ὄν, 9. 45. 473.
 Οὐτάμεν, Ion. pro ὕτάνω,
 præt. inf. ab ὕτῃμι, seu ὕτάω,
vulnere. hinc part. ὕτάμε-
 νος, *vulneratus*. nisi velis in
 præt. pass. per syncopen di-
 ci, pro ὕτασμένος, ab ὕτά-
 ζω, ὄσω. idem quod ὕτάω,
 ὄ, f. ὄσω. a. 335. 363.
 Οὐτάσ', pro ὕτασι, *vulnerabit*,
 ab ὕτάω. a. 461.
 Οὐτε neque, & ὕτ', pro ὕτε, ut
 & ὕθ'. e. 128. 782. a. 217.
 Οὐτ', *cujusque*, genit. ab οὐ, *qui*.
 e. 532.
 Οὐτις, ὄ, & ὄ, *nullus*, non ali-
 quis, h. e. *nullus*. e. 15. ὕτι,
nequaquam. e. 105.
 Οὐτ', *autē*, τὸτο, ex ὄ αὐτός,
hic. e. 291. 386.
 Οὕτως, sequente vocali, *sic*, ὕ-
 τω, sequente consona. e. 422.
 Ὀφθαλμ, *auget*, 3. præt. ind.
 verbi, ὀφθαλμ, *adaugeo*. in
 præt. imperat. ὀφθαλμ, *fove*.
 e. 14. 211.
 Ὀφθαλμός, ὄ, ὄ, *oculus*, ὀφθαλ-
 μοῖσιν. dat. pl. Ion. Th. ὀφθαλ-
 μαι, *video*. e. 265. 9, 451.
 Ὀφιος, *serpensis*, gen. ab ὄφης,

ὄφ, ὄ, acc. ὄφιν. a. 161. θ. 334.
 Ὀφρα, adv. Poët. pro ὄνα, ut.
 e. 258. ὄφρ' ὄφιν, *ut dicam*.
 e. 339.
 Ὀφρύσι, dat. pl. ab ὄφρυς, ὄφρ',
 ὄ, *supercilium*. θ. 827.
 Ὀχθήσας, a. i. part. aēt. *contri-*
stans, ab ὀχθέω, ὄ, *gravate*
fero. θ. 558.
 Ὀψαρότης, u, ὄ, *qui fero arat*,
ex arō, *aro*, & ὄψδ, *fero*,
adverb. e. 588.

Π.

Παλασάμ, gen. pro παλα-
 σάμ, Dorice, a πήγασος,
 u, ὄ, *Pegasus*, alatus Persei
 equus. Them. πηγὴ, ὄ, ὄ, ὄ,
fons. a. 70.

Παγκανος, omnino malus, ut,
 πᾶνκακον ἡμᾶς, *infamissis-*
simus dies. ex πᾶς, πᾶσα,
 πᾶν, *omnis*, e, & κακός, ὄ, ὄ,
malus. e. 911.

Πάγ', u, ὄ, collis, ubi multi
 lapides sunt quasi compa-
 cti, & in unam coaluerunt
 caudem. Th. πηγνύω, vel πή-
 γνυμι, *comprimo*. f. ξω. a. 439.

Παγχεύσεια, *prosus aurea*,
 quasi dicās, πάντως χεύ-
 σεια, a χεύσει, ὄ, ὄ, *aurea*.
 θ. 335.

Παθόν, *passus*, in f. g. παθῶσα,
 a. 2. part. aēt. a πάσχω, *pa-*
tior, f. πάσχωμι, a. 2. ἰπαθόν.
 præt. med. πάπονθα. e. 216. θ.
 276. 660.

Παῖς, *puer*, & Ionica dixrefi,
 παῖς, *pauδς*, in acc. παῖδ',
 pro παῖδι, in dat. plur. &
 Ion.

Ιον. ποιῶ, ποιῶσσι. ε. 50.
129. 376. 397.

Ποιῶντες, *ludentes*, *præf. part.*
α ποιῶ, f. ποιῶ, & σι,
ludo. α. 277.

Ποιπαλοέσσης, *dat. pl. Ioni-*
cus, *aspretis*, α ποιπαλοέεις,
εσσα, εν, *aspret*, *præturis*.
Th. ποιπαλα, τὰ, *loca præ-*
turæ. α. 860.

Παλοῖν, *luetatur*, α πάλιν, ης,
ή, *luet*, hinc παλοῖν, *lu-*
etor. ε. 411.

Παλάμοις, *manibus*, *dat. plur.*
α παλάμη, *palma*, παλάμη-
σι, *dat. pl. Ionic. pro παλά-*
μοις. α. 320. 9. 860.

Πάλιν, *adv. iterum*, *versus*. ε.
671. 9. 181.

Παλινάγρετ, *revocabilis*, ex
πάλιν, & ἀγύρομαι, *colligor*.
Th. ἀγύρεω, f. ῶ, *congrego*.
α. 93.

Παλίωξις, *pro καλιδίωξις*, q. d.
post insecutio. Th. διάκω,
persequor, *insecutor*, f. ξω, p.
ωχα. α. 15.

Παλλάς, ἁδ, ή, *Pallas*, *Sapi-*
entiz Dea, quæ & *Minerva*
dicitur. ε. 76. α. 126.

Πάλλαντι, *dat. a πάλλας*, *nomen*
virgi, *πάλλαντα*, *acc. θ.* 376.

Πάλλεν, *jacabat*, *imperf. pro*
ἔπαλλεν, α πάλλω βίβρω, *agi-*
to, f. αλώ. α. 323.

Πάμπαν, *adverb. prorsus*, q. d.
πάντως πάντως. ε. 273. 300.

Παμφαίνων, *præf. part. a παμ-*
φαίνω, *totus appareo*. μ. est
ante φ, quæ literæ sunt co-
gnatæ, & ut ita dicam, con-

sanguineæ. ex πᾶς, πᾶσα,
πᾶν, *omnis*, & φαίνω, *appa-*
reo, f. αὐῶ p. πέφαγκα, α. 1.
ἔφανα, α. 2. ἔφανον. ε. 565.

Πανοῖολος, *omnino varius*, ex
πᾶς, & αἰόλ, υ, ὅ, *varius*.
α. 139.

Παναπήμων, *prorsus innoxia*,
ex ἀπήμων, *onus*, ὅ καὶ ή, *illa-*
sus. Th. πῆμα, ατ, τὸ, *da-*
mmum. ε. 809.

Πανάριτ, *longe præstantissi-*
mus, ex πᾶν, & ἄριτ, *præ-*
stantissimus. Them. ἄρης,
ε, ὅ, *Mars*. ε. 291.

Πανδιονίς, *Fabula de filia Pan-*
dionis. ε. 566.

Πανδώρα, *nomen mul. vide-*
tur epitheton telluris, quæ
omnis generis fruges, pro-
fert, ex πᾶν δῶρον. ε. 81.

Πανελλήνεσι, *dat. pl. Ionic.*
omnibus ad unum Græcis,
α πανέλληνες, ex πᾶν, & ἑλ-
λην, εν, ὅ, *Hellen, Græcus*.
ε. 526.

Πανέφθω, *gen. a πάνεφθος*, *omni*
ex parte coctus. Th. ἔψω, *co-*
quo, εἰχο, f. ἔψω. α. 208.

Πανήμετ, *toto die*. ex πᾶν, &
ἡμερ, seu ἡμέρα, *dies*. α. 396.

Πανόχη, *totæ poetæ*, *elegan-*
tia Poëtica, ubi *nomen po-*
nitur pro adv. Them. νύξ,
νυχὸς, ή, *nox*. α. 46.

Πανόπη, *nomen mul. q. d. pro*
omnibus loquens. 9. 250.

Πάντοθεν, *undiquaque*, *adv. a*
πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis*. ε. 613.

Παντοῖν, *accus. f. g. παντοῖαν*,
gen. pl. a παντοῖας, υ, ὅ, *omni-*
genus,

genus, varius. Them. πᾶς, οἷος. ε. 618. θ. 830.

Παντός, πάντα, πάντεσσι, &c. Vide in πᾶσα.

Παπταίνων, praet. part. a παπταίνω, circumspicio. ε. 442.

Παρά, cum gen. α, αβ. ε. 51.

Παρ', pro παρὰ. ε. 17. Cum dat. apud. ε. 129. Cum acc. trans, praeter, &c. ε. 169. πάρα, pro πάρεστι, urgent. ε. 452.

Παραγίνεται, 3. pers. praes. adest. Th. γίνομαι, seu γίνομαι, sum. f. 1. pass. γεννθήσομαι, p. γεννήμεναι, a. 2. η. ἐγενόμην. θ. 432. 436.

Παρακίρεια, infortunata, απαράκίρειος, seu παράκλεις, infortunatus. Th. κοίρεος, ὦ, ὅ, occasio, tempus. ε. 327.

Παραμύβηται, praeterea, 3. praes. sub. a παραμύβω, praetereo. Th. ἀμύβω, f. ψμ. composito. ε. 407.

Παραβασία, delictum, transgressio, idem quod παράβασις, ex παρὰ, & βαίνω, eo, incedo. θ. 220.

Παραφάμενοι, appellantes, metri gratia inserti, vel per epenthesein Poët. est aor. 1. part. med. a παράφημι, hortor. Th. φημι, seu φάω, dico, θ. 90.

Παρακοίτη, dativ. a παρακοίτης, ὦ, μακίτης, παράκοιτις, ἦ, μαρίτα, uxor, σὺν αἰδοίη παράκοιτι, ex παρὰ, juxta, & κοίτη, ης, η, cubile, lectus. θ. 328. 928.

Παραφωνόμεν, Ionice pro πα-

εμφωνέειν, revelare, praes. inf. pro imper. Th. φάω, f. ῥῶ. ε. 732.

Παρασχῆν, est a. 2. aet. inf. a παρῆχω, officio, praesto, παρῆχον, 3. pl. imperf. aet. Th. ἔχω, habeo, f. ἔξω, & σχήσω, p. ἔσχηκα, a. 2. ἔσχον. ε. 710. α. 84.

Παρῆν, gen. pl. παρῆν, ἄς, ἦ, gena, maxilla. α. 267.

Παραβάνετι, exorbitant, 3. pl. ind. praes. ex παρὰ, ἐν, & βάνω, eo, f. βήσομαι. p. βέβηκα, a. 2. ἔβην. ε. 224.

Παραλαύνω, abeho, praetervaho. Th. ἐλαύνω, agilo. f. ἐλάσω, p. κα. α. 353.

Παραλέξατο, concubuit, cum dat. a. 1. m. ind. a λέχομαι, cubo, f. λέξομαι. θ. 278.

Παραλθῆν, pervenire, a. 2. inf. Th. ἔρχομαι, venio, f. ἐλευσομαι, a. 2. ἤλυθον & ἤλθον, p. m. ἤλυθα. ε. 214.

Παρεξ, extra, dicitur & παρὲκ. Th. ἐν vel ἐξ, ex, e. α. 352.

Παρόντ, praesentis, Ion. pro παρόντ, genit. praes. part. a παρὰ & ἡμι, sum. ε. 364.

Παρεσμέν, adesse, adflare, Ion. pro παρῆσται, praes. aet. inf. a παρέστημι, pro παρίστημι. Non solum ἴστημι, sed etiam ἔστημι usitatum est, f. ἔστη, a. 2. ἔστην. θ. 439.

Πάρεσσι, a πάρεσσι, adsum. Th. ἡμι, sum. θ. 420.

Παρέσχετον, apposuit, 3. pers. praes. imperf. a παρασχέω, idem quod παρῆχω, praesto.

Them. ἔχω, habeo. §. 639.

Παρέτρεπε, deflexerunt, a. 2. act. a παρατρέπω, diverto, deflecto, f. ψω, p. φα. a. 2. ἔτρεπον, p. m. τέρεπα. §. 103.

Παρθένος, u, ἡ, virgo. hinc παρθένιος, & παρθευικός, ἡ, ὅν, virginis, virginalis. e. 63. 254. §. 344.

Παρεκλίνουσι, defleunt. pro παρακλίνουσι, 3. pers. pl. ind. pres. a κλίνω, f. νῶ, recumbo, p. κέκλινα. e. 260.

Παρνήσσειο, gen. Ion. a πάρνησος, u, ὅ, nomen montis in Delphis. §. 499.

Πάροιθεν, seu πάροιθε, idem quod πάρος, ante. §. 53.

Πάρος, ante. Adverbium vel temporis vel loci. a. 119.

Πᾶσα, f. g. a πᾶς, omnis, g. παντός, in acc. πᾶσα, πᾶσαν, πᾶν, gen. pl. πασάν, Ion. pro πασῶν, dat. pl. πᾶσι, & πᾶσιν, & Ion. πάντεσσι. πάσῃσιν, pro πάσαις, πάντ', pro πάντα. πάντη, adverb. passim. e. 76. 124. 509. §. 372. 828.

Πασίδιη, nomen mul. θ. 247.

Πασιδόη, nomen mul. quae ad omnes currit. §. 352.

Πάσχει, patitur. a πάσχω, f. πῆσομαι, pres. med. πέπονθα, aor. 2. ἔπαθον. e. 209.

Πατήρ, pater, gen. πατέρος, πατρὸς, dat. πατρί, acc. πατέρα tantum, vocat. ὦ πάτερ. hinc πατρεις, ἰδοὺ, ἡ, patria. e. 5. a. 1. §. 73.

Κλατροκασογνήτης, patruus, ex

πατήρ, pater, & κασογνήτης, frater. Th. κῆσις, frater, & γίνωμαι, nascor. §. 502.

Πατρῴος, u, ὅ, καὶ ἡ, paternus.

Th. πατήρ, pater. e. 374.

Παῦε, desiste, pres. imperat. act. παύθη, 3. sing. a. i. pass. f. παύσω, p. πέπαυμαι, aor. 2. ἔπαυα. e. 449. §. 533.

Παῦρον, exiguum. παῦρον δ' ἐπιχρόνον, ad exiguum tempus, a παῦρος, u, ὅ, poet. παucus. Hinc παῦρα, neut. pl. adv. raro; hinc & παυρίδιον, paucillimum. Th. παύω, f. παύσω, cessō. e. 132. 324. §. 780.

Παχίας, densas, acc. pl. a παχύς, ἡ, ὅ, densus, crassus, in gen. παχίος, in acc. παχύν. e. 495. 507.

Πέδιλον, u, τὸ, calcens, talare. §. 22.

Πεδίον, u, τὸ, campus. πεδίον, gen. Ionic. πεδάθον, adv. ex fundo. Th. πέδον, u, τὸ, solium. a. 342. 378. §. 680.

Πῶθ', pro ἔπαθε, persuasit, imperf. a πῶθω, persuadeo, παθὼ, Suada, Dea eloquentiae praeses. Th. πῶθω, f. πῶσομαι, a. 2. m. ἐπιθόμην. pres. med. πῶποιθα. e. 73. a. 450.

Πῆκυν, tondere, pres. inf. a πῆκω, vel πῆκω, pello. f. ξω, a. 1. pass. ἐπέχθη. a. 773.

Πήρατα, pro πέρατα, termini. dat. pl. πέρασιν. a πέρας, ατος, τὸ, finis. e. 167.

Πηριθῆναι, periculum fecisse, a. 1.

α. 1. inf. pass. α *πηρεάω*, ᾧ, *conor*, *nitor*, f. ᾰσσω, vel ἥσω, p. *πεπύρακα*. Th. *πύρα*, ας, ἥ, *conatus*. κ. 359.

Πηρίδου, *nomen viri*, *ardelio*, κ. 179.

Πέλαγος, εος, τὸ, *profunditas maris*, *pelagus*, *πέλας*. τῆς ἀκτῆς, κατ' ἀντίφρασιν, vel quia *πέλας* ἄγν. α. 131.

Πελάσας, *accedens*, α. 1. part. α *πελάζω*, f. σω, *arpropiquo*. Th. *πέλας*, adv. *prope*. ε. 370.

Πελαμίζετ', pro *πελαμίζετο*, imperf. pass. *contremuit*, *quassatus fuit*, *πελαμίζετο* *concussitur*. 3. præt. ind. pass. α *πελαμίζω*, f. ξω, *probo*, *quasso*. θ. 458. 842.

Πέλας, 3. præt. ind. α *πέλω*, *sum*, *πέλεν* pro *ἔπελεν*, 3. imperf. act. *πέλομαι*, idem quod *πέλω*. ε. 806. α. 164.

Πελίας, υ, ὁ, *nomen viri*. θ. 996.

Πελώρη γαῖα, *terra vasta*, *πέλωρος*, υ, ὁ, *ingens*, *πελώριος*, idem quod *πέλωρος*, α *πέλωρ*, αρος, τὸ, *monstrum*, θ. 159. 295.

Πέμπη, pro *ἔπμπε*, *misit*, imperfect. *πέμψαν*, pro *ἔπεμψαν*, α. 1. ind. act. α *πέμπω*, f. ψω, *mitto*. ε. 84.

Πέμπτη, *quinta*, dat. cas. *πέμπτης*, acc. pl. *πέμπταις*, dat. pl. Ion. α *πέμπτος*, υ, ὁ, *quintus*. Th. *πέντε*, *quinque*. ε. 800. 801.

Πέντεθαι, præt. inf. α *πένομαι*, *ago*, *efficio*. unde est ἡ *πενία*, *paupertas*, Ion. *πενίη*,

ε. 495. 771.

Πένθος, εος, τὸ, *luctus*, *patens*, *καρδίη μέγα πένθος ἔχοντες*, *prementes altum corde dolorem*. θ. 98.

Πέντε, *quinque*. ε. 611.

Πεντήκοντα, *quingenta*, κ. 661.

Πεντήκοντακάρηνον, ex *πεντήκοντα*, *quingenta*, & *κάρηνον*, υ, τὸ, *carut*. θ. 312.

Πεντόζοιο, gen. Ion. α *πέντοζος*, υ, ἥ, *manus*. ex *πέντε*, *quinque*, & *ῥος*, *ramus*. *Digiti sunt veluti quinque ramusculi*, & *homo est quasi arbor inversa*. ε. 740.

Πεπαλαγμένος, *pellatus*, perf. part. pass. α *παλάσσω*, *inquino*, *facio*, f. ξω. p. *πεπάλαχα*. α. 1. *ἐπάλαχα*. Them. *πάλλω*, αλῶ, *vibro*. alii α *πηλός*, ὤ, ὁ, *lutum*. ε. 731.

Πεπαρμένη, *confixa*, perf. part. pass. α *πέρω*, *transadigo*, f. *περῶ*, perf. pass. *πέπαρμαι*, p. m. *πέπορα*. ε. 203.

Πεπύραμαι, *expertus sum*, perf. pass. Dorice pro *πέπρημαι*, α *πηρεάω*, ᾧ, *tento*, f. ᾰσσω & ἥσω. Th. *πύρα*, ας, ἥ, *conatus*. ε. 658.

Πεπνυμένα, *sapientia*. perf. part. Th. *πνέω*, *flo*, *spiro*: unde *πνῶμι*, seu *πνύω*, f. σω, præt. pass. *πέπνυμαι*, *sapiens sum*. ε. 729.

Πέπειθ', pro *πέπειθε*, præt. m. *confidit*. α *πέθω*, *persuadeo*, f. *πέψω*, p. *πέπεικα*, α. 2. *ἔπειθον*. ε. 373.

Πέπον, *mollis*, vocativi casus, α

πέπων, ον Θ , ὁ, ἡ, *matunis. mitis.* Th. πῆλον, *coquo, f. ψω, przt. pass. πέπημαι. α. 350.*

Πεπέτητο, *volabat. 3. singul. plusq. perf. pass. α πολάομαι, ὤμου, volo.* Th. πέτομαι, *unde est ποτή volatus, & hinc ποτάομαι. α. 148.*

Πέπευτο, *fatia constitutum esset, 3. sing. pl. perf. pass. per syncopen pro πεπεράτωτο. α περατόω, determino, f. ὤσω, perf. pass. πεπεράτωμαι, & per syncopen πέπευμαι. Th. πέρας, ατ Θ , τό, terminus 9. 464. 475.*

Πεπυκασμέν Θ , *przt. perf. part. pass. hinc πεπυκασμέν Θ νόον, prudens, callidus, α πυκάζω. densō. Th. πύκα, dense. 9. 791. 9. 484.*

Περεῖν, *przt. inf. Th. περάω, ὦ, f. ἦσω, & αῶω, transeo. 8. 736.*

Περ in fine *quamvis. Θεοί περ, quam vis sint Dii. 9. 739.*

Πέραν, *ultra, Ion. pro πέραν, idem quod πέρα, ultra. 9. 215.*

Περί--ἔδυνε, *induit, imperf. α. περιδύνω, induo. Th. δύνω, & δύω, f. δύσω, α. 2. ἔδυν. α. 124.*

Περί--ἔζηκε. *Vide in ἔζεσαν. α. 123.*

Περιγλώχες, *cuspidulosa folia. per syncopen pro περιγλώχες. Th. γλωχιν, vel γλωχίς, ὦ Θ , ἡ, cuspis, acies, α. 398.*

Περί, *cum Genitivo pra, chr-*

α, *περί χροῖ. περί πάντων, super omnes. Cum Dativo, circa, περί τήδεσσι, propter. Cum Accusativo, circa, περί τόμα. 6. 817. α. 129. 247. 270. 6. 3.*

Περί, *valde. ε. 54.*

Περί--ἔτι, *excellit. 6. 656.*

Περίτ', *ἀμφίτε, circumquaque. 6. 848.*

Περ, *particula est, quae annexi aliis orationis partibus solet, & plerumque significat quatenus, quatenus. Saep̄ etiam vacat. ε. 20. 153. 106.*

Περίαχε, *insonuit, α. 2. αὐτ. α περιχέω, Dorice περιαχέω, ὦ, circumsono, f. ἦσω. Th. ἦχ Θ , η, ὁ, sonus. 6. 678.*

Περίσσεασθαι, *circuminduito, α. 2. med. infin. α περιέννυμι. Them. ἔω, induo. pro quo ἔννυμι, f. ἔσω, p. ἔννυ, α. 1. m. ἔσάμην, ε. 537.*

Περικαλλέα, *accus. sing. f. g. α περικαλλής, perpulcher. περί enim augeat significationem. Th. καλός, λή, λόν, pulcher. 6. 10.*

Περίκεται, *circumdatum, 3. przt. α κῆμαι, jaceo, f. κήσομαι. 6. 733.*

Περικλυτόν, *celebrem, accus. α περικλυτός. Th. κλύω, audeo. ε. 60.*

Περιμαίνονται, *circumquaque furit. 3. perf. przt. ind. περί. intendit significationem, α μαίνομαι, furo, f. μανήμαι. α. 99.*

Περιμαρνάμεθ' , *propugnabi-*
mus, pro περιμαρνάμεθα, 1.
pl. præf. ind. verbi μάρνα-
μαι, pugno. θ. 647.

Περιμήδεα, nomen viri. α. 187.

Περιμήκης, prælongæ, pl. n.
α περιμήκης, εος, ὅ, ἡ. Th. μή-
κῳ, εος, τὸ, longitudo. πε-
ρι in compositione, auget
significationem. α. 133.

Περιουελάωσι, *circumbitant.*
3. pl. præf. subj. α περιουε-
τάω, *circumbito.* Th. ναίω,
habito. θ. 370.

Περικλομένυ, *circumbolito*, pro
περιπελομένυ, Th. πέλω πο-
βέο, sum. ε. 348. θ. 184.

Περίρρυτος, υ, ὅ, circumfluus.
Th. ῥύω, pro ῥέω, fluo. θ. 193.

Περισσά, *eximia*, plur. num. α
περισσός, ὤ, ὅ, *excellens.* α
περι, præpositione, variam
habente constructionem &
significationem. θ. 399.

Περιστονάχιζε, *circumquaque*
ingemifcebat, 3. persona im-
perf. α περιστοναχίζω, idem
quod περιτένω, *circumcirca*
gemo. Them. τενός, ὤ, ὅ, an-
gustus. α. 344.

Περιταμνέμεν, *incidito.* Ionic.
præsentis act. inf. pro πε-
ριτάμναι, α περιτάμνω pro
περιτέμνω, *circumcido.* Th.
τέμνω, secō. f. τεμῶ, p. τέμμη-
κα, aor. 1. ἔταμον, præf. med.
τέτομα. ε. 568.

Περίφρωνος, *prudentis*, genit.
α περίφρων, ονος. Them. φρὴν
mens. α. 279.

Πεσμασός, ὤ, & Ion. οἶο, ὅ, flu-

vius Bœotiz ex Helicone,
Phœbo & Musis sacer.

Περσεύς, εος, ὅ, nomen viri.

Περσεφόνη, & περσεφόνηα, ας, ἡ,
Proserpina, filia Jovis &
Cereris. Th. φένω, occido,
θ. 768. 913.

Περσηίς, ἰδῳ, ἡ, nomen mul. θ.
356. 857.

Πέρσης, nomen viri. Frater
Hesiodi etiam ita appella-
tus fuit. ὦ πέρση, vocativī
casus. ε. 27. 211.

Πέσεν, cecidit, pro ἔπεσεν, 3.
sing. a. 2. act. α πίπτω, ca-
do, f. πεσῶμαι. p. πέπτωκα,
a. 2. act. ἔπεσον, inde in
part. πεσών, ὤσα, ὄν, α. 365.
375.

Πέταλ', folia, α πέταλον, fo-
lium, in dat. pl. πετάλοισι,
α πετάνυμι, seu πετάω, ex-
pando, f. ἄσω, part. pass. πέ-
πταμαι. ε. 678.

Πετεινοῖς, volucris, dat. pl.
pro πετηνοῖς, per epenthe-
sin Poëticam, α πετηνόν, ὤ,
τὸ, volatile, avis, & Poëti-
ce πετηνόν, α πέτομαι, volo,
in imperf. ἐπετόμην, & in 3.
plurali, ἐπέτοντο. ε. 276. α.
308.

Πέτηλα, Ion. pro πέταλα. Vi-
de πέταλ'. α. 89.

Πετραίη, nomen proprium. θ.
357.

Πέτρα, Ion. pro πέτρα, πέτρα,
rupes, cautes. Differunt,
πέτρα, & πέτρῳ, quod πέ-
τρα sit grande saxum, rupes.
πέτρῳ vero, lapis marm-

tractabilis. πέτραι, dat. pl. Ion. θ. 728. πέτρας. θ. 7. Hinc πετραία, saxatilis. ε. 587. & πετρεῖον, saxosum, a mascul. πετρήης, ενος, θ. ε. 531.

Πεύθετε, imper. a πυνθάνομαι, idem quod πυνθάνομαι, interrogare, sciscitor, f. πύσσομαι, præt. pass. πέπυσμαι, aor. 2. med. ἐ-πύόμην.

Πεύκαι, abietes, a πένκη, ης, ἡ, abies. α. 376.

Πευκίδας, acc. a πευκίδης, υ, ὁ, nomen gentile. α. 187.

Πέφραδένην, compositum est, 3. dual. a. 2. aet. pro ἑφραδένην. π. initialis litera, præponitur a Poëtis, prout in præterito fieri solet. Th. φράζω, dico, memoro, f. φράσω, a. 2. aet. ἑφραδον, ες, ε. & Poët. πέφραδον, ες, ε. πεφραδέμεν, Ion. pro φραδῶν, a. 2. aet. infin. p. m. πέφραδα. ε. 764. θ. 475.

Πεφρηδῶ, ὁ, ἡ, nomen mul. a πέφραδα. Th. φράζω, dico. θ. 275.

Πεφύκασι, nati seu producti sunt, 3. plur. perf. aet. Poët. pro πεφύκασι, a φύω, f. ύσω, gigno, p. πέφυκα, a. 2. ἑφυν, & ἑφυν. θ. 728.

Πεφυλαγμένῳ, observans, perf. part. πεφύλαξο, esto cautus, 2. singul. præt. pass. imperativi modi, a φυλάσσω, f. ξω, custodio, p. χα. ε. 704. 795.

Πηγάθαι, acc. pl. a πηγᾶς, ἁ-δῶ, ἡ, glacies. Th. πη-

γνύω, seu πύγνυμι, f. ξω, compingo. ε. 503.

Πήγασος, υ, ὁ, Pegasus, alatus Persei equus, ita dictus quod circum Oceani fontes natus esset. Th. πηγῆ, ἡς, ἡ, fons. θ. 281.

Πηγᾶν, plur. a πηγῆ, ἡς, ἡ, fons, παρὰ τὸ πύγνυσθαι, quia circa fontes domicilia struxerunt, unde Latine pægi acceperunt nomen. Ætymol. quasi πηδῆ, a πηδάω, salio, quod scaturiat e terra visceribus. πηγᾶς, acc. pl. θ. 809.

Πηδάλιον, υ, τὸ, τέτο, gubernaculum. Th. πῆδας, υ, ὁ, ligni species. ε. 45.

Πηκτόν, compactum, a πηκτός, ὤ, ὁ, compactus. Th. πηγνύω, vel πήσσω, f. ξω, compingo. ε. 431.

Πηλῆ, dat. singul. a πηλεὺς, εἰς, ὁ, Peleus, nomen viri. θ. 1006.

Πῆμα, ατος, τὸ, damnum, ποχα, ε. 56.

Πηνός, nomen viri. θ. 343.

Πήξαι, inficiens, part. a. 1. aet. a πήττω, πήσσω, pro quo etiam dicitur πηγνύω, πηγνυμι, pangō, compingo, f. πήξω. α. 1. ἑπηξκ. ε. 428.

Πήξασθαι, fabricare, a. 1. med. inf. a Th. πήσσω, vel πήπτω, vel πηγνυμι, compingo, f. ξω, a. 1. m. ἐπηξάμην. ε. 453.

Πηοί, Ion. pro παοί, cognati, affines, a παός, ὤ, ὁ. Th. πάω, ὤ, vel potius πάομαι, pos-

possideo, præt. pass. πέπαμαι.
ε. 343.

Πίειν, bibere, pro πιῖν, (a. 2. aët. infin.) dialysi Ionica, a πίνω, bibo, f. πῶσω, p. πέπακα, a. 2. ἐπιον, a. 2. imperat. πιῖ. α. 252.

Πιέζω, premas, præt. opt. Th. πιέζω, f. έσω, premo. ε. 495.

Πιερίη, ης, ἡ, nomen regionis in finibus Macedoniæ, quæ ob summam amœnitatem credita fuit Musarum sedes. Hinc est πιερίηδεν, Adv. e loco, ad formam, Θήβηδεν, κλισίηδεν, ex tentorio, Iliad. α. 603. a κλισίη, Ionic. pro κλισία. πιερίδες, Pierides, pl. num. a πιερίς, ιδε, ἡ. ε. 1. α. 206. §. 53.

Πιθῆσας, freius, a. 1. part. aët. a πιθέω. Th. πῶθω, persuadeo, f. πῶσω, p. πέπηκα, a. 2. ἐπιθον. ε. 357.

Πιθῆται, paruerit, 3. sing. a. 2. med. subjunct. Th. πέθω, f. πέσω, a. 2. ἐπιθον, p. m. πέποιθα. ε. 293.

Πίθω, basis, gen. a πίθω, υ, δ, dolium. πιθοιο, poëtice pro πίθω. ε. 98.

Πιλά, dejicit, 3. præt. Ind. a πιλάνω, idem quod πελάω, appropinquo, πίλνατο, imperf. pro ἐπίλνατο, a πίλναμαι, ab aët. πίλνημι, quod est a πιλάνω, appropinquo. Th. πλάας, prope. ε. 508. θ. 703.

Πίλον, πίλοις, a πῖλω, υ, δ, pileus. ε. 540.

Πιμπλεῦσαι, repleries, præt. part. f. g. pl. num. pro πιμπλάσσω. Æolice, a πίμπλημι ης, ησι, idem quod πλήθω, impleo. hinc in pass. πίμπλαμαι, σαι, ται, expletur. Them. πλέω, υ, δ, plenus. ε. 299. α. 429. §. 880.

Πινέμεν, Ionic. pro Dorico πινέμεναι, abjecto αι, & retento accentu in loco suo, pro πίνειν, bibere, præt. inf. a πίνω, f. πῶσω, p. πέπακα, a. 2. ἐπιον. ε. 590.

Πιονω, gen. Th. πῖων, ου, δ, ἡ, pinguis. §. 538. Hinc in comp. πῖότερ, superl. πῖότατ, ε. 583.

Πίπλωσαι, incidentes, pl. num. f. g. præt. part. a πίπλω, cado, f. πῶσω, p. πέπλωκα, a. 2. ἐπεσον. subj. πίπλωσιν, in præt. ε. 618. θ. 873.

Πίστες, nom. pl. a πίτις, εως, ἡ, fides. Th. πῶθω, f. σω, persuadeo. ε. 370.

Πίσουνω, freius. Th. πῶθω, f. σω, p. κα, persuadeo. a. 2. ἐπιθον, p. m. πέποιθα. §. 506.

Πιφάσκειαι, Ion. pro πιφάσκη, loqueris, 2. pers. præt. sub. a πιφάσκομαι, pro φάσκω, jactito, dico, a φημι, dico, & hoc a φάν, dico. §. 655.

Πλάσσει, finxit, a. 1. ind. pro πλάσσει, Poëtice, & rursus πλάσσει, pro ἐπλάσσει, Poëtæ duplicant literam, ut syllaba possit produci, & abjiciunt augmentum, ne syllaba redundet. Th. πλάσσω, fingo,

frigo, f. ἄσιν, p. πέπλακα, a. 1. pass. ἐπλάσθην, hinc πλατῆς, ἡ, ὄν, *frigus*, a, ἡ, e. 70. θ. 512.

Πλαστήν. Vide in πλάσσει. 9. 513.

Πλατέ', *lata*, pro πλατέα, pl. num. g. n. a πλατὺς, ἡ, ὄν, *latus*. 9. 445.

Πλήν, Ion. pro πλήα, hoc pro πλέα, *plena*: a mascul. πλέω, *plenus*, Poëtice πλήος. Attice, πλέως. e. 101.

Πλήτη, plurima, & πλεῖστον, *plurimum*, superl. a πολὺς, *multus*. Vide in πλεόν. e. 718.

Πλήων, *major*, & pro πλήων, Poëtice πλεόν; unde est πλεόνες, & dat. pl. Poëticus πλεόνεσσι, & pro πλήονα, *plura*, Poëtice πλεόνα, nec non per syncopen & crasin, πλέω. e. 377. 378. 686.

Πληών, ὦν, ὅ, *apertus*, sic dictus, quod eo compleantur tempora. Them. πολὺς, *multus*. e. 615.

Πλεκτοῖσιν, *plicatū*, dat. pl. Ion. a πλεκτός, ὦ, ὅ, *plexus*. Th. πλέκω, *necto*, f. ξω, p. π. aέτ, πέπλεχα, a. 2. ἐπλακον, p. m. πέπλονα. a. 63.

Πλέον, *plus*, dicitur & πλεόν, n. g. Neutra, ut hic, sæpe adverbiascunt, a πλήων, & πλεόν, ὦν, ὅ, ἡ, ἡ, amplior. in superl. πλεῖς, plurimus. Th. πολὺς, πολλή, πολὺ, *multus*, a, ἡ, e. 42.

Πλευρός, acc. pl. a πλευρά,

ἄς, ἡ, *latus*, *costa*. n. 430.

Πλέω, *pleo*, in dativ. a πλέω, *plenus*. e. 790. & πλέω, *plura*. Vide in πλήω.

Πληγόντ, *percussū*, gen. part. a. 2. pass. pro πλῆγόντες, πλῆγῃσα, ejusdem temporis & modi. f. g. a πλήγω, vel πλήττω, *percutio*, f. ξω. a. 2. ἐπληγον, & ἐπλῆγον, p. m. πέπληγα, 9. 961. Hinc πληγή, ἡ, ὄν, *plaga*, Dorice, πλαγὰ, πλῆγῃσιν, dat. plur. Ion. 9. 857.

Πλήθωσι, *impleantur*. p. r. f. sub. a πλήθω, *impleo*, f. ἔσω, sed quum de mari aut fluviis dicitur, *inundo*. Th. πλεός, ὦ, ὅ, *plenus*. e. 306. 459.

Πληιάδες, poëtice, pro πλειάδες, *stergilia*, *sidus in dorso tauri*, a πλειάς, ὦν, ὅ, & hoc a πλεόνες, quod ibi sint stellæ complures. Th. πολὺς, *multus*. e. 613.

Πλήμυνοι, nom. pl. f. g. a πλήμνη, *rota modiolus*. Sunt fistulæ, quæ axi inferuntur. Eustath. παρὰ τὸ πλήθειος, ἦτοι πληθειος ὑπὸ τῷ ἄξονος. Them. πλέω, ὦ, ὅ, *plenus*. a. 309.

Πλήν, cum Genit. *præter*, Adverb. a. 74.

Πληξάουρη, nomen mul. *quæ multiloquio ærem verberat*. 9. 353.

Πλήξεν, *percussit*, a. 1. ind. Th. πλήγω, *percurio*, f. ξω, p. m. πέπληγα. 9. 855.

Πλήξιπποι, nom. pl. a πλήξιπ-

ξίππος, agitator equorum.
ex πλήρω, f. ξω, percutio, &
ίππος, υ, δ, equus. α. 24.

Πλήτο, implebatur. 3. sing. plus-
quamperf. pass. Poëtice pro
ἐπέπλητο, a πλήθω, Sic & πλῆν-
το, in plur. Verum malim
derivari ab imperfecto, verbi
πλήμι, a πλήθω. Th. πλέος,
plenus. α. 146. θ. 688.

Πλόϙ, & contracte πλῆς, na-
vigatio, a πλέω, f. πλεύσω,
navigo. α. 663.

Πλύσιϙ, δίβες, a πλῦτϙ, υ, δ,
divitia. α. 22.

Πλυτεύνα, Dorice, pro πλυτέν-
τα, præf. part. acc. a πλυτέω,
ditesco. Th. πλῦτϙ, υ, δ,
divitiæ. α. 317.

Πλυτώ, όϙ, ή, nomen mul. q.
d. opulenta. θ. 355.

Πλυτοδοτοι, opum datores,
nom. pl. a πλυτοδοτής, υ, ex
πλῦτϙ, divitia, & δίδωμι,
do. α. 125.

Πλῦτος, υ, δ, q. ex πολὺ, & ἔ-
τος, divitia, ex multis an-
nis collectæ, at ἀφενϙ, τοσ, τὸ
divitiæ, (ἀφ' ἐνὸς ἐνὸς) ex uno
anno superstites. α. 375.

Πλωίζεσκε, navigabat, 3. pers.
sing. imperf. act. Poëtice. a
πλωίζω. Th. πλέω, f. πλεύσω,
navigo. α. 632.

Πνέοντες, anhelantes, præf.
part. Poët. pro πνέοντες, πνέ-
σαν, acc. f. g. præf. part. πνέ-
σαντος, part. a πνέω. Th. πνέω,
f. πνέσω, flo. α. 504. α. 24.

Πνοιάς, flatus, acc. pl. a πνοή,
quod est a πνέω, flo, spirito, f.

πνέσω, in præf. med. πνέ-
πνοα, unde est πνοή, ής, ή,
flatus, Poët. πνοή, πνοήσιν,
dat. pl. Ion. pro πνοιαίς. 9.
253. 268.

Πόδα, acc. sing. a πῦς, pes, in
dat. duali, ποδοῖν, & Poët.
ποδοῖν. α. 495. α. 158. ποδῶν
gen. pl. θ. 70.

Ποδώκεα, acc. sing. q. ὠκύς τοῖς
ποσὶ, pedibus celer, a ποδώ-
κης, εος, ε ή ή. pedibus ce-
ler, a πῦς, ποδός, pes, & ὠκύς,
celer. θ. 320.

Πόθος, υ, δ, desiderium. α. 41.

Ποιῶ, facit, 3. præf. a ποιέω, ὦ,
facio, ποιήσε, & ποιήσ', a. i.
pro ἐποίησε. α. 100.

Ποίη, Ionic. pro ποία, ας, ή, her-
ba. hinc ποιήεσσα, herbosa.
α. 381.

Ποικιλόβηλϙ, versutus, qui a-
nimo suo agitatur varia con-
silia, a ποικίλϙ, υ, δ, varius
& βελή, ής, ή, consilium. θ.
521.

Ποικιλόδμηρον, caprotam, vari-
antem vocem, a δμηή, ής, ή,
seu δερή, collum, & per me-
tonym. causæ, vox, & ποικί-
λϙ, δ, varius. α. 201.

Ποικίλϙ, υ, δ, varius. θ. 300.

Ποιμαίνονθ', pascentem, accus.
singul. præf. part. verbi ποι-
μαίνω, f. ανῶ, pasco, aοτ. i.
ἐποίμανα. Th. ποιμήν, ενος, ό,
pastor. θ. 23.

Ποιμένι, dat. sing. a ποιμήν, ἐ-
νϙ, δ, pastor. Hinc ποιμήνης,
ή, grex ovium. α. 785. θ. 100.
446. hinc & ποιμηήϙ, ε, ad
ovium

ovium gregem pertinens,
 Ποινή, ἡς, ἡ, *ραπ. α. ε. 753.*
 Πολεμήτης, Ionica dialysi, pro
 παλέμη, *bellicus*. Th. πό-
 λεμ, *u, ὅ, bellum. α. 238.*
 Πολέας, *multas*, acc. pl. Poët.
 pro πολλὰς, (differt a πό-
 λεας, *urbes*, solo accentu)
 Th. πολὺς, in genit. usitate
 πολλῷ a πολλός, sed Poëtice
 etiam πολέ. *α. 578.*
 Πολῆν, *verte*, *præf. inf. a πό-
 λει, ὤ. verto, ἡσ, πολῆν,
 verte verte. Hic in dimen-
 sione legendum ἡσ, πολῆν.
 α. 460.*
 Πόλεμ, *u, & Ionic. πολέ-
 μοιο, acc. πόλεμον, bellum. α.
 14.*
 Πόλις, ἡ, *urbs in Gen. πόλις,
 πόλις, & Poëtice πόλη. In acc.
 πόλιν, πόληα, Poët. dat. plur.
 πολέων, Ionic. & Poët. α. 119. 238. α.
 105. 285.*
 Πολιοκρέταφοι, *cani circa tem-
 pora, κροτάφ, u, ὅ, pars ca-
 pitis dicta tempus. Homo
 proprie canescit. Vide κροτά-
 φ. α. 129.*
 Πολλάκι, Poët. pro πολλῶκι,
sæpe. Th. πολὺς. α. 238.
 Πολλή, πολὺς, & πολλός, &
 πολὺ, *multus, a, um, dat. pl.
 πολλοῖσι. πολὺ, adverbialiter
 accipitur pro multo, πολὺ μᾶλλον,
 multo magis. πολλόν, pro πολλῷ
 ponitur & accipitur adverbialiter.
 α. 19. πολλόν ἀ-
 μένω, multo meliora, πολ-*

λὰ, *adverb. valde, multum,*
*Comp. πλήαν, ον, Superl. πλῆ-
 τος, η, ον, plurimus, a, um. α. 9. 19. 126. α.
 92. 274. 3. 9.*
 Πολυγηθέ, *gen. a πολυγηθής,
 multum letitia afferens. Th.
 πολὺ, multum, & γηθέω, f.
 ἡσ, laetor. α. 612.*
 Πολυγόμεφων, *multos clabos ha-
 bentium, ex πολὺς, multus,
 & γόμεφ, u, ὅ, clabus. α. 658.*
 Πολυδαίδαλ, *multo artificio
 elaboratus. ex πολὺς mul-
 tus, & Δαίδαλ, u, ὅ, Dada-
 lus, ingeniosus ille artifex
 Cretensis. α. 64.*
 Πολυδερκέ, *genit. a πολυδερ-
 κής, multos inveniens, ex πο-
 λὺς, multus, & δερκω, video.
 3. 451.*
 Πολυδῶρη, *nomen mul. θ. 354.*
 Πολύδμη, *nomen viri. 3.
 978.*
 Πολυήρατ, *peroptabilis. Th.
 ἔραω, ὤ. f. ἄπμ, amo. θ. 404.*
 Πολύιδεν, *multiscium, idem
 quod πολυίτορα, a πολὺς,
 multus, & ἴδεν, εως, ὅ, ἡ, ἡ,
 sciens. Th. ἴσῃμι, scio. θ. 616.*
 Πολυκλήδα, *accus. sing. a πο-
 λυκλήτης, multis transstris in-
 struēτα, vel multa compage
 junēτα, a κλήτης, sedes nauti-
 ca, vel a κλήτης, προκλήτης, δός,
 ἡ, clavis. Th. κλέω, f. εω,
 claudio. α. 815.*
 Πολυκλύτ, *in dat. a πολύκλυ-
 τ, u, ὅ, undis agitatius. a
 κλύζω, abluo, f. εω. θ. 189.*
 Πολύμηλοι, *recorosi, ex μῆλον,
 u, τὸ,*

υ, τὸ, οὖν. Th. μῆλα, ας, ἡ, malus arbor. ε. 306.

Πολύμνια, ας, ἡ. Nomen Musæ, πολλὸς, multus, & ὕμνος, ὅ, hymnus, carmen, & hoc ab ὕδω, celebro, cano. 9. 78.

Πολύξενος, multorum hospes. α ξένος, υ, & Poët. ξῆν, ὅ, hospes. ε. 713.

Πολύπλοκος, υ, multiplex, im- plicatus sphaeris. α πλόκος, f. ξω, complico. 9. 113.

Πολύς. Vide in πολλή.

Πολυσπερές, dispersa a πολυ- σπερές, ἑ, ὅ, ἡ, multum sparsus. Them. σπέρω, disse- mino, f. εῷ. 9. 365.

Πολυφλοίσβοις, multifoni, gen. Ion. α φλοῖς, υ, fremitus undarum. ε. 646.

Πολυφύετης, gen. casus, mul- tos pascentis. Th. φύεω, ψω, pasco. 9. 912.

Πολυφραδέτας, astutus, dat. pl. α πολυφραδέτης, valde consul- tus. Th. φράζω, f. εω, dico, α. 2. ἰφραδον. 9. 494.

Πολύχρεος, affluens auro. Th. χρεός, υ, ὅ, aurum. α. 8.

Πολυώνυμος, multa habens no- mina, celebris, ab ὄνομα, α- τ, τὸ, nomen. 9. 715.

Πονεάμενος, laborans, part. a. 1. med. verbi πονέω, υ, f. ἡ- σω, laboro. Them. πένομαι, facio, p. m. πέποναι. ε. 430.

Πόνος, υ, labor, πένειω. gen. Ion. Th. πένομαι, facio. ε. 91.

Πόντος, υ, ὅ, mare. ε. 668.

Ποντοπόρος, nomen mul. πορ-

τίδαρος. Sic ποντοπόροιο, α πόντος, υ, ὅ, mare & πορεία, ας, ἡ, iter. Th. πέρω, trans- eo. ε. 626. 9. 256.

Πόρον, acc. α πόρος, υ, ὅ, iter. Th. πέρω, f. εῷ, transeo, 9. 292.

Πόρε, dedit, α. 2. act. α πόρεω, Poët. pro παρίζω. πόρεν, pro ἔπορεν, α. 2. act. πόροι, pra- buerit, α. 2. opt. act. Th. πέρω, f. πεῷ, transadigo, pertranseo, prat. m. πέπο- ρα. ε. 377. 9. 412. 904.

Ποσειδάων, & contracte, πο- σεϊδάων, gen. ᾠν, ὅ, Neptu- nus. ε. 665.

Πόσις, ας, ἡ, f. g. ποτῆς, idem quod πόμα, τὸ, Th. πίνω, f. πῶσω, bibo. α. 395.

Ποσ' pro ποσὶ, pedibus, & ποσ', pro ποσὶ, & hoc pro ποσὶ, dat. pl. Poët. α πῶς, ποδός, ὅ, pes, vocat. ᾠ πῶς. ε. 539.

Ποταμοῖο, gen. Ion. α ποταμός, υ, ὅ, fluvius. 9. 242.

Ποτὲ, ποτ', & ποθ', quando. ε. 86. 228. 9. 22.

Ποτέοντο, volabant, imperf. Ion. α ποτέομαι, f. ἤσομαι, idem quod πέτομαι, volo, ας, 9. 671.

Ποτὶ, Dorice pro πρὸς, ad, ε. 550.

Πόντις, veneranda, α πόντις, υ, ὅ, venerandus. ε. 73.

Πῦ, ubi, adv. ab ὕ. Th. ὅς, qui. ε. 88.

Πυλούτηρα, multorum ali- ττη, epitheton terræ, ex πυλός, Poët. pro πολὺς, mul-

- ius, & βόσκω, f. ἴσω. pascō. a Th. inusitat. βόω, ὦ, f. ὅω, pascō. ε. 156. §. 531.
- Παλύν, acc. sing. m. g. pro παλύν. Vide in πολύν. §. 190. 258.
- Πραδίειν, *bastare*, Ion. pro πραδύν, a. 2. inf. verbi πέρ-
τω, ναύω, f. πέρω, f. 2. παρ-
θῶ, & per metathesin πραθῶ.
hinc a. 2. ἐπραδον, α. 240.
- Πραπίδιασι, dat. pl. a πραπίδες,
αἱ, *præcordia*. θ. 908.
- Πρέπει. 3. præf a πρέπω, decorus
sum. μεταπρέπω, decorus
sum inter. θ. 92.
- Πρεσβῆες, *seniores*, Ion. a πρε-
σβεύς, εἰς, ὅ, idem quod πρέ-
σβυς, υϞ, ὅ, *senex*. α. 245.
- Πρεσβύτατον, *maximum natu*,
superl. grad. a πρέσβυς, se-
nex. θ. 363.
- Πρηγής, εἶος, ὅ, ἦ, *pronus*. α. 365.
- Πρήξεις, *facies*, f. ind. Ion.
pro πράξεις, a πράττω, facio,
ξω, p. χα. ε. 400.
- Πρηγῆων, *valde spirantium*.
gen. pl. a πρηγής, ἦρος, ὅ, Th.
πρήθω, incendo. 846.
- Πρηῦναι, *mitigat*, 3. sing. præf.
Ion. pro πραῦναι. Them.
πραῦς, vel πρᾶϞ, υ, ὅ, lenis.
θ. 254.
- ΠρηῶνϞ, *præcipitio*, gen. a
πρηῶν, ὦνϞ, ὅ, *eminentia*
montis. α. 4. 7.
- Πρίν, *prius*, adv. ε. 90.
- Πρίνον, *ilignum*, a πρίνϞ, υ, ἦ,
ilex, arbor. ε. 429.
- Πρίν, genit. πρίνως, υ, ἦ, *ilex*.
ε. 434.

- Πρὸ, *juxta*, una. πρὸ τ' ἴοντα,
præterita. α. 303. θ. 32.
- Προβάδην, adv. *in progrediendo*,
a προβαίνω, *progredior*. Th.
βαίνω, εο, f. βήσομαι. p. βέ-
βηκα, α. 2. ἔβην. ε. 727.
- Προβάλοιτε, *proponat*. α. 2.
med. opt. a προβάλλω, *pro-*
fero, propono. Th. βάλλω,
f. αλῶ, jacio, p. βέβηκα,
α. 2. ἔβαλον, p. m. βέβηκα
ε. 777.
- Προβάτοις, dat. pl. a πρόβατον,
ε, τὸ, οvis, *pecus*. ε. 556.
- Προβέηκε, *antistat*, perf. ind.
act. Them. προβαίνω, ante-
eo, supeto. Vide in προβά-
δην. α. 355.
- Προγέοντ', *procedebant*, pro
προγέοντο, & hoc pro προ-
γέοντο, 3. pl. a. 2. med. in-
dic. Th. γαίνομαι, sum, πα-
σσορ, f. γενήσομαι, p. γεγένη-
μαι, α. 2. m. ἐγενόμην. p. m.
γέγονα, α. 1. m. ἐγενάμην.
α. 345.
- Προβύελλα, *impremosa*, a βύελλα,
ης, ἦ, *procella*, videtur hæc
vox dividenda, & τὸ πρὸ περ
τῆσιν, referendum ad τὸ
φέρει. §. 742.
- ΠροιδέοϞ, a. 2. med. infinit. a
προίδα, *prævideo*. Th. εἶδω,
video, f. ἴσομαι, α. 2. ἴδον,
& ἴδον. α. 386.
- Πρεῖωξίς, εἰς, ἦ, *persecutio*, pro
πρεδίαξίς, per synscopen, a
πρεδίαίω. Th. δίαίω, f. ξω,
p. χα, *persequor*, abigo. α.
154.
- Προλιπών, *relinquens*. α. 2.
part.

part. act. & in f. g. *προλιπύ-
σα, προλιπόντ'*, pro *προλι-
πόντε*, nom. dual. a. 2. part.
Th. *λίπω, λιπνο*, f. *λίψω*, p.
φα, a. 2. *έλιπον*, p. m. *λέλοι-
πα*. ε. 197. 564. α. 1.

Πρόλογος, nomen viri. q. d.
primus insidiator. α. 180.

Προμηθεύς, *Promethæus*, no-
men viri. Th. *μηδ*, *ιος, τός,
ευνα*, sed in composito *προ-
μηθής, έ*, *ός, ή*, *providus*, mu-
tatur δ in *θ*, quæ sunt lite-
ræ cognatæ. ε. 48.

Προνόη, nomen mul. θ. 261.

Πρόπαν, *universum*. Th. *πᾶς,
πᾶσα, πᾶν*, omnis. ε. θ. 525.

Προπάρει, pro *πρός, ante*,
cum Gen. vide *πάρ*, *ante*,
πρόπαρ, per apocopen, pro
προπάρει, *e regione*. α.
285. θ. 518.

Προπεφραδμένα, *preædeliberata*.
Dorice pro *προπεφρασμένα*,
perf. part. a. *φράζω*, dico, f.
σω, in a. 2. *έφραδον*, p. m.
πέφραδα, perf. pass. *πέφρασ-
μαι*. ε. 653.

Προρέν, præf. ind. *profluit*, *προ-
ρεόντων*, *influentium*, præf.
part. gen. pl. Th. *ρέω fluo*, f.
ρεύσω, p. *έρρέθηα*. θ. 792.

Πρός, cum Dativo, *ad*, cum
Accus. *ad. προς έρανόν, ad
caelum usque. præter, adver-
sus*. ε. 308. 317.

Προσαρήςεται, *adaptaverit*,
est 3. sing. præf. pass. indic.
απροσαρήσεται. A præteri-
to enim medio formatur
Præfens, significans idem

quod primitivum. Sic ab
άρω, αρτο, congruo, f. *εῶ*,
part. m. *ήρα* & Attice *άρα-
ρα*, unde præfens hoc *αρή-
ρομαι*. ε. 429.

Προσεβήσατο, *accessit*, a. 1.
med. a *προσβαίνω*, *accedo*.
Th. *βαίνω*, eo. α. 33.

Προσέειπε, *alloquebatur*, im-
perfect. vel a. 1. vel. 2. a
προσέπω. Vide Th. *έπω* di-
co. a. 1. *ήπα*, a. 2. *ήπον*. α.
349. θ. 546.

Προσῆναι, *adesse, júbare*, præf.
inf. ex *πρός*, & *ήμι*, sum. ε.
351.

Προσέκυρσε, *appulit*, a. 1. act. a
προσκύρω, *appropinquo*.
Th. *κύρω*, f. *Æol. κύρσω*.
incido. ε. 198.

Προσιλέξατο, *versat*, a. 1. m.
Th. *λέγω*, dico, f. *ξω*, p. *χα*.
ε. 497.

Προσέφη, a. 2. act. ind. a *πρόσ-
φημι, alloquor*. Th. *φημι*, di-
co, vel *φάω*. ε. 53.

Προσηύδα, *alloquebatur*, im-
perf. act. a *προσαυδάω*, f. *ή-
σω*. Th. *αυδή*, vox. α. 117. 326.

Πρόσθεν, *prius, ante*, & *πρόσθ'*,
pro *πρόσθε*. Th. *πρό*, *ante*.
ε. 98. 377.

Προσιόντι, dat. sing. part. a. 2.
act. a *πρόσσημι*, *accido*, in
aor. 2. *πρόσιον*, *es*, *adivi*, ex
πρός, ad, & *ήμι*, *eo*, a. 2.
ίον. ε. 351.

Πρόσωπον, *τὸ, vultus*, ex *ὤψ*,
oculus. Th. *ὀπτομαι*, *video*.
ε. 592.

Προτέρωσιν, dat. pl. Homer.

ἀνδράσι δὲ προτέροις ἐριζέ-
μεν ἐν ἰσότητι. Cum viris
maioribus contendere
noluerō. Hic locum habet
illud, cede majori. & Rom.
13, 7. honorem, cui honor.
πρότερος, prior. Th. πρὸ,
ante. θ. 424.

Προὔθηκα, proposuit, pro προ-
θήκα, a. i. med. a προτίθημι,
propono, f. θήσω, p. τέθηκα.
a. i. ἔθηκα. α. 2. ἔθην. θ. 537.

Προὔκειτο, proposuit erat, pro
προέκειτο, imperf. verbi κῆ-
μαι, f. κήσομαι. α. 312.

Προφέρειν, promovere, 3. sing.
præs. Th. φέρω, fero. f. οί-
σω. ε. 577.

Προφερέτης, ἑστῶς, ὁ, ἢ, praestans,
in comp. προφερέτερος, su-
perl. προφερέτατος, a προφέ-
ρω, præs. Th. φέρω. α. 260.

Πρόφρων, enos, prudens, προ-
φρονέας, adv. ε. 665. θ. 433.

Προφυγῆν, a. 2. infinit. a προ-
φεύγω, effugio. Th. φεύγω,
fugio, f. φεύξομαι. α. 2. ἔφυ-
γον, p. m. πέφυγα. ε. 645.

Προχέειν, infunde, præs. inf.
Th. χέω, f. εύω, fundo. ε. 594.

Προχοῖν, alveo, gutturnio, ex
πρὸ & χέω, f. εύω, fundo.
ε. 755.

Προχίω, gutturnio, dat. a προ-
χοῖν, ὁ, ἢ, aqualis, vas aqua-
rium. Th. χέω, fundo. θ. 785.

Πρυλέεσσι, pedestribus, dat. pl. a
πρυλής, εὐς, ὁ. Legitur tan-
tum in pl. πρυλέες. οἱ, pe-
dites conferti, Iliad. λ. 49.
ε. 744. α. 193.

Πρυμνῶ, ὅτι, ἢ, nomen mul.
q. d. ultima. θ. 350.

Πρωί, mane, cui opponitur
ὀψθ, vesperi. ε. 459.

Πρώτη, prima, a πρώτος, α, ὁ,
Th. πρὸ, ante. θ. 379.

Πρωτηρότη, illi qui tempestive
aravit, dat. sing. a πρωτη-
ρότης, ex πρώτος & ἄρω,
aro, f. ὀσω. ε. 488.

Πρωτογόνων, primogenitorum,
gen. pl. a πρωτόγονος, ex
πρωτῷ, primus, & γίνο-
μαι, nascor, inde γονή, ge-
nus. ε. 541.

Πρωτομέδνα, nomen mul. quæ
prior curat. θ. 249.

Πρῶτον, τὸ πρῶτον, Adverb.
primum, πρῶτῃ, ut & superl.
πρώτιστα & πρώτισ', Th. πρὸ,
ante. ε. 289. 456. 809.

Πρωτῶ, ὅτι, ἢ, nomen mul. ἢ
πρωτεύουσα, gen. groß. θ. 24.

Πτελέης, ulmo, gen. Ion. a πτε-
λέα, ας, ἢ, ulmus. ε. 433.

Πτερά, acc. pl. a πτερόν, αλα,
hinc πτερός, εντος, ὁ, ala-
tus, acc. pl. a πτερόεντα.

Πτερύγων, gen. pl. a πτερυξ, υ-
γῷ, ἢ αλα, πτερύγεσσι, dat.
pl. Ion. Th. πτερόν, ὅ, τὸ, αλα.
ε. 626. 682. α. 117. 134.

Πτολεμίζην, Poëtice pro πε-
λεμίζην, præs. inf. a πολε-
μίζω, f. ίσω, bello. Th. πό-
λεμος, ας, ὁ, bellum. α. 318.

Πτολίεθρον, oppidulum. pro
πόλις, dicunt Poët. πόλις, ε-
ως, ἢ, unde est πτολίεθρον, ας,
τὸ, idem. α. 81.

Πτολίπορθη, dat. sing. a πτολί-
πορ-

πορδος, *urbium eversor*, ex
πλώλις, pro πόλις, urbs,
Poët. & πέρδω, *vastō*, in
præf. med. πέπορδα. §. 936.
Πτόρδιο, gen. Ion. α πτόρδος,
u, ô, *rampus*. Th. όρδος, ũ, ô,
rectus. e. 419.
Πτύχες, plicæ. pl. num. α
πλύξ, πλυχός, ἦ, plica. Th.
πλύσσω, f. ξω, plico. α. 143.
Πτώσσης, 2. pers. sub. præf. α
πλώσσω, *mendico*. hinc πλω-
χός, ũ, ô, *mendicus*. Th. πλο-
έω, ũ, f. ἦσω, *perterrefacio*.
e. 26. & 393.
Πυγοτόλος, u, ἦ, *quæ nates ve-*
ribus ornat. ex πυγή, ἦς, ἦ,
nates, clunes, & τέλλω, *orpo*.
f. ελῶ. e. 371.
Πύθεται, 3. præf. ind. ότέα πύ-
θεται, *ossa computrescunt*.
α πύθω, fut. ύσω, *putrefacio*,
unde est Latinorum, *putreo*,
es, ere. πύθομαι, *putresco*. α.
153.
Πύθω, 3. pers. præf. subj. αὐ. α
πύθω, fut. ύσω, *putrefacio*.
e. 624.
Πυθμένι, dat. singul. α πυ-
θμὴν, ένος, ô, *fundum, ita*
pars. Th. πύθω, *putrefacio*.
§. 952.
Πυθοῖ, dat. sing. α πυθῶ, όος, ἦ,
nomen urbis. §. 499.
Πυθοῖδε, *Pythium versus*. Hic δὲ
postponitur Dativo, alio-
quin postponi solet Accu-
sativo, ut οἰκόν δε. *Ιλιάδ.* β.
158. Unicum hoc exemplum
ubi δὲ dativo postponitur,
non evertit regulam. δὲ

post accusativum casum
postpositum significat *ad-*
versus; & est dictio encli-
tica. Sic legitur ἀγυπλόν
δε. *όδυσσ.* ε. 426. α. 480.
Πυκάσσω, α. 1. inf. ἀπυκάζω, f.
άσω, *munio, fulcio*, proprie
condenso. Nam Th. est πύκα,
Adverb. & vertitur *dense*. ἰκ.
accurate. e. 622.
Πυκνός, idem cum πυκνός, ũ,
creber: α πυκνὰ, *dense*. e.
530. 551.
Πύλαι, nom. plur. α πύλη, ης,
ἦ, *porta*, & πυλῆαι, gen. pl.
Ionic. pro πυλῶν. α. 246.
272.
Πύλας, acc. pl. α πύλη, *porta*.
§. 732.
Πύλω, genit. α πύλος, u, ἦ, no-
men regionis. α. 360.
Πύματος, Poëtice *ultimus*, α
πυθμὴν, ένος, ô, *fundum*. Th.
πύθω, *putrefacio*. §. 497.
Πύξ, Adverb. *pugno*, mit der
Fauft. α. 302.
Πῦρ, πυρὸς, τὸ, *ignis*. e. 57.
Πύργων, *turrium*, gen. pl. α
πύργος, u, ô. *turris*. α. 242.
Πυροφόρος, *frugifer*. Epithe-
tum aëris. α πυρὸς, ũ, ô, *tri-*
ticum, & φέρω. e. 547.
Πάσα, acc. pl. α πᾶν, εος, τὸ,
grex. Th. πάω vel πάομαι,
possideo. e. 514.
Παλῆται, *vertitur*, præf. α πα-
λέω, *verto*, ut πολέω. §. 781.
Πᾶμ', pro πᾶμα, ατος, τὸ, ο-
perculum. e. 94. 98.
Πῶποτε, *inquam*. Th. ότε,
quando. e. 648.

P.

P'Αλινοῖσι, *mollibus*, a 'ραδι-
νός, ὤ, ὁ, *gracilis, mollis*.
q. d. 'εἰς αὐτὸν δινύμενος, *qui facili-*
ter movetur. Them. δινη, ης, ῆ,
var. τ. θ. 195.

'Ρα, per *metathesin*, pro αἶε, ex
αἶεα, dictio encl. α. 323. α. 4.

'Ρ, pro ρα, dictio enclitica,
hic expletiva. Græce μό-
ριον συμπληρωματικόν, *bo-*
cula expletiva, quæ nihil
significat, sed carmen ex-
plet. α. 125.

'Ραδάμιγγες, pl. num. *gutta*, a
'ραδάμιγγε, ιγγ, ῆ, *gutta*,
Poët. q. a ραδμιν δαμᾶ, *per-*
fundere semper. θ. 183.

'Ρέα, constituit unam sylla-
bam, vulgo mendose 'εῖα.
Vide in 'εῖα. α. 5.

'Ρέερα, *fluentia*, a 'ρέεθρον, υ, τὸ,
fluentum. Th. 'ρέω, f. 'ρεύω,
fluo. θ. 695.

'Ρέη, acc. *Rheam*, a 'ρέη, *Rhea*,
est nomen mul. θ. 625.

'Ρῆα, Poëtice pro 'εἰα, *facile*,
idem quod εἰδῖως. Th. ῥά-
δι, υ, ὁ, *facilis*, comp. ῥά-
ειν, superl. ῥάστ. α. 6. 7.

'Ρῆα, nomen mul. *Rhea*. θ.
135. 453.

'Ρέζουσι, *faciunt*, 3. pers. præf.
pl. num. a 'ρέζω, *facio*, f.
ῥέζω, p. χα, præf. m. ἔρρεγα,
& per *metathesin* ἔαργα, *fe-*
ci. 'εἰξω, α. 1. inf. aët. α. 783.
θ. 209.

'Ρέω, fluo, 'ρέειν, pro ἔρρειν, 3.
sing. imperf. ut 'ρέειν, pro
ἔρρειν, 3. pl. imperf. aët. f.

ῥέειν, p. ἔρρειν. α. 267. 314.
θ. 84.

'Ρεκτῆρ, ῆρ, ὁ, *factor*. a ῥέζω,
ἔω, *facio*. α. 189.

'Ρήγνυνται, *refringuntur*, 3. pl.
ind. præf. a 'ρήγνυμι, *fran-*
ger. Th. 'ρήσσω, f. ἔω, *frango*,
unde 'ρηγνύω, ῥήγνυμι. α. 377.

'Ρηίδι, *facilis*, a 'ραδί, ὁ, Ioni-
ce 'ρηίδι, *facilis*, hinc 'ρηί-
δως, *facile*, α. 43. 290.

'Ρηξήνορα, acc. sing. a ῥηξήνωρ,
ορ, ὁ, *qui virum frange-*
re potest, *strenuus, bellico-*
sus, martius, a 'ρήσσω, ἔω,
frango, & ἀνῆρ, vir. θ. 1007.

'Ρῆσ, nomen fluvii. θ. 340.

'Ρητοί, *clari*, ἀρήτοι, *ignobiles*,
a 'ρέω, ἔω. dico. α. 4.

'Ρυαλός, ὤ, *rigidus, horrendus*,
hinc 'ρυγιον, *durius*, compa-
rativi significatione, a 'ρῆ-
ν, ὁ, τὸ, *rigor, frigus*. α.
701. α. 131.

'Ρίζουσι, pro ῥίζουσι, Ionice, a 'ρί-
ζα, ης, ῆ, *radix*. α. 19.

'Ρίμφα, *facile, celeriter*, a 'ρί-
πω, f. ψω, *projicio*.

'Ρινός, ὤ, ὁ, ῆ, *pellis*, per quam
ιδεῖται 'ρέουσι. 'ρηνῶ, gen.
Ion. pro 'ρηνῶ. α. 513.

'Ρινότης, dat. sing. *chypeos dis-*
secanti, a 'ρηνότης, pro-
prie *pellem terebrans, per-*
tundens, transverberans: est
Martis epitheton, ex 'ρινός,
ὤ, ὁ, ῆ, *pellis*, & τορός, *pene-*
trans, ex τερέω, f. τω, *tere-*
bro, item *vulnere*. θ. 934.

'Ριπή, impetu. ὑπὸ 'ριπή, pro
'ριπῆς, *dativus pro geniti-*
vo:

vo: ἀντίπλοισι, a βίπῃ, ἤε, ἤ,
impetus-rei, quæ projicitur,
a βίπῃ, f. ψῃ, projicio. θ.
681.

Ἀπλάσκον, abjiciebant, 3. pl.
imperf. act. Ion. pro ἄπλῃ-
πλάζον, a ἐπιπλάζω, jacto. Th.
βίπῃ jaccio, f. ψῃ. α. 256.

Ἀπῆ, 3. plur. a. 1. pro ἄπῃ, a
βίπῃ, abjicio, projicio, f.
ψῃ, p. ἄπῃφα. θ. 868.

Ῥόδια, nomen mul. q. d. ro-
sæ, quæ colore rosam fuit
initata. θ. 351.

Ῥόδιον, nomen fluvii, a ῥόδον,
u, τὸ, rosa.

Ῥοδοδάκτυλον, habens roseos
digitos, ex ῥόδον, & δάκτυ-
λον, digitus. α. 608.

Ῥοδόμηχε, quæ habet roseos
cubitos, ex ῥόδον, u, τὸ, rosa,
& πῆχυν, uis, ὅ, cubitus. θ.
247.

Ῥόδιον, u, ὅ, impetus, undarum
strepitus, fragor. α. 218.

Ῥοίζασκε, stridebat. 3. perf. im-
perf. pro ῥοίζασκε, propter
sequentem spiritum aspe-
rum, a ῥοίζω, strido, in im-
perf. act. ἄρροίζεσκον, & poeti-
ce ἄρροίζεσκον. Sed Hesiodus
magis gaudet litera α. con-
fer. θ. v. 157. ubi est ἀποκρύπτα-
σκε, pro ἀποκρύπτεσκε. Th.
ῥοίζω, u, ὅ, stridor. θ. 835.

Ῥέον, acc. sing. a ῥέω, ἤε, ὅ,
fluxus. a præf. med. ἔρρεα,
verbi ῥέω, fluo. fut. ῥεύσω. α.
564.

Ῥύεται, tnetur, 3. præf. ind. ver-

bi ῥύω, vel ῥύομαι, serbo,
hinc fut. med. ῥύσομαι, &
in pl. ῥυσόμεθα, vindicabi-
mus. α. 105. θ. 662.

Ῥυτὰ, τὰ, fræna, a ῥύω, traho.
α. 308.

Σ.

Σαγγάριον, σαγγάριον, no-
men viri. θ. 344.

Σάην, adulatur, 3. præf. sing.
ind. a σαίνω, idem quod
σαίνω μοθεο, pro quo dici-
tur etiam σαίνω: quod tri-
buitur proprie canibus cau-
dam moventibus. θ. 771.

Σάκον, εἶδος, scutum, σάκευς
Dorice pro σάκος, ex σά-
κεον, gen. Dorez mutant u
in eu. Th. σάκῃ, ἔξω. p. ὀέβα.
χα, onero. α. 139. 460.

Σαπίσκος, putrefactæ, part. a. 2.
pass. g. f. ex σήπω, f. ψῃ, a. 2.
ἔσαπον. putrefacio. α. 152.

Σας, tuas, accus. pl. a σός, σή,
σόν, τῆς, a, uis. Them. σὺ, tu.
α. 107.

Σαῖ, ὅ, ὅ, ἤ, nomen mul.
salva. θ. 243.

Σβεννυμέναων, non amplius la-
tantium. Æol. pro σβεννυ-
μένων, quæ dialectus in il-
lo casu genus distincte ex-
primit. gen. pl. part. præf.
a σβέννυμι, f. σβέσω, p. ἔ-
σβωκα, a. 1. pass. ἔσβεσθην. α.
588.

Σδ, & σέδω, pro σέδον, per
syncopen τῷ ο μικρῷ, ex
σέο, pro σῷ, τῷ. Th. σὺ, tu.
θ. 541.

Σιόμενος, *præf. part. Th. σῖω*,
ποθεο. f. σείσω, p. σέσωκα.
 298.

Σείριϙ, *Sirius*, nomen stellæ,
 quæ etiam *canicula* dicitur,
 a σείρω, *verro*, item *bio. i.*
 415.

Σέλα, *jubare*: dativus contra-
 ctus pro σέλω, a σέλας, *aos*,
 τὸ, *fulgor. a. 60. b. 867.*

Σελήνη, *ησ, ἡ, luna*, a σέλας,
 αϙ, τὸ *fulgor. b. 18.*

Σιμέλην, a nom. σιμέλη, *ης, ἡ*,
 nomen mul. *ῖ. 940.*

Σέο, pro σῦ, ex σὺ. *a. 476.*

Σεταρεῖα, *ridens, dentes stri-*
dens. præf. med. in m. g. σε-
σαῖς, proprie scopis purga-
tus, a σείρω. item, sum ore
hianti seu diducto, prout illi
faciunt, qui cachinnantur,
 unde pro *ridente* accipitur,
f. αῤῷ, p. σέσαρεκα, p. m. σέ-
σηρα & σέσαγα. a. 268.

Σεσοφισμένϙ, *peritus, cum*
Genitivo, a σοφίζω, reddo
sapientem, f. λεω, p. κα. Th.
σοφός, ὤ, δ, sapiens. i. 647.

Σηκὸν, acc. *stabulum*, a σηκός, ὤ,
 ὅ, *stabulum obium, capra-*
tum, affine Hebræo sech, se-
pire, vel τῷ Sech, tegere. a. 785.

Σῆμα, *ατος, τὸ, signum, & σῆμ'*,
 pro σῆμα. Hinc σημαίνω, *si-*
gnum do, jubeo, unde σημάν-
τως, αρος, ὅ, præfectus, dux.
a. 448. a. 56.

Σῆν, acc. sing. a σῆ, *τμα, σῆσι,*
 & σῆσιν, pro σῶς, *Ion. τuis,*
 a σός, ἡ, ὄν, *τuis, a, ὑπ, a. 272.*
a. 104.

Σθενῶ; ὁϙ, ἡ, nomen mul.
robusta, a σθένος, robur. ῖ.
 276.

Σθένος, *robur. i. 62. 613. 617. a.*
 97. 420.

Συγῆ, *tacite*, dativus, adver-
 bialiter sumitur, a συγῆ,
silentium. Th. συγῶν, fileo.
a. 104.

Σιδηρός, *η, ὅ, ferrum; hinc σι-*
δήρεος, ferreus, & contra-
cte σιδηρεῖς. i. 150. b. 764.

Σίμβλος, acc. pl. a σίμβλος, *η, ὅ,*
 vel σίμβλον, & σίμβλη, *αἰθεα-*
re, capsa ubi mellificant
apès. b. 598.

Σμῦντα, pro σιμόντα, nomen
 viri. *ῖ. 342.*

Σίνετοι, *3. præf. ind. a σίνετοι,*
ledo, noceo. i. 316.

Σῖτος, *η, ὅ, frumentum, σῖτον,*
η, τὸ, panis ex frumento. i.
145. 602.

Σκῆπ, dat. sing. unde Latino-
 rum *scæba, a σκαῖς, ἡ, ὄν,*
sinister. Th. Σκάζω, f. σω,
claudico. b. 179.

Σκάμανδρϙ, fluvii nomen. *θ.*
 345.

Σκάφϙ, *fossio, a σκάπλω, f. ψω,*
fodio. p. ἔσκαφα. i. 570.

Σκέπα, *testa, acc. pl. per apo-*
copen pro σκεπάσματα. Th.
σκέπω, tego. i. 530.

Σκῆπτρον, *η, τὸ, a σκήπτω, nitor,*
innitor. Est ergo σκῆπτρον,
baculus, cui quis inniti
potest. θ. 30.

Σκιδναμένη, *dispersa, præf.*
part. Th. est, σκεδάω, f. ἄσσω,
 unde *σκεδάννυμι, & σκίδνυ-*
 μι,

μι, disipio, dispergo, in passivo σκιδνάμαι, unde est part. præf. pass. σκιδνάμενος, §. 42.

Σκια, σκῆρα, σκῆ, Ionice pro σκιά, hinc σκιερὸς, ὤ, ὅ, σκῆροςus. i. 572. 587.

Σκληρὸν, acc. a σκληρὸς, durus. Th. σκέλλω, exsiccō. θ. 839.

Σκολιὸν, accusf. sing. a σκολιὸς, tortuosus, obliquus, metaph. παρβύς, dat. pl. σκολιῷσι, pro σκολιῷς, Ion. hinc σκολιῷς, tortuose, adv. i. 217. 256.

Σκόλιμ, σκῶ, σκῶ, carduus. i. 580.

Σκοτόειν, in mascul. σκοτόεις, εντος, caliginosus. Th. σκότος, u, seu ως, τὸ, τεπεύρα. i. 553.

Σκυλάκεσσιν, dat. pl. Ionie. a σκύλαξ, σκῶ, ὅ, catulus. Th. ὕλας, ὤ, f. ἄσας, latro, as. θ. 834.

Σκυλεύσαντες, a. i. part. pl. num. a σκυλεύσας, σκῶ, verbi σκυλεύω, idem cum συλεύω, vel συλάω, ὤ, spolio. Th. σύλη, ης, ῆ, spoliū. a. 468.

Σμήννεσι, dat. pl. Ionic. a σμήνος, eos, τὸ, ἀριστερα. §. 594.

Σμικρὸν, pro μικρὸν, παρβύς, metri causa. i. 338.

Σμερδαλέον, terribiliter, proprie βίβη, a σμερδαλίας, idem quod σμερδνός, a σμερδνός, terribilis. Th. μέρδα, intus. a. 341. 840.

Σοί, tibi, σοῖδ' αὐτῷ pro σεαυτῷ, a σὺ, tu, i. 34. 56.

Σός, ῆ, ἐν, ius, a, ut. i. 631. a. 98.

Σπαργάνισμα, fasciis involvens, part. a. i. act. a σπαργανίζω, f. ἰσας, fasciis involbo, idem quod σπαργανόω. Th. σπάργανον, fascia. §. 485.

Σπέρειν, serito, præf. inf. pro imperat. Ion. a σπέρω, f. σπῶ, sero, semino, f. 2. σπαρῶ, p. ἔσπαρμα, a. i. ἔσπειρα, a. i. inf. σπῶμαι, a. 2. ἔσπαρον, præf. m. ἔσπορα. i. 389.

Σπεινὸν, σπῶ, ῆ, Spero, nomen mul. q. d. in specu latitans. §. 245.

Σπῆ, σπῶ, τὸ, spelunca, specus, antrum. §. 301.

Σπερμαίνειν γυνήν, serere proseriam, h. e. procreare liberos, redolet Hebraismum, posteri enim Hebræis dicuntur semen, a σπερμαίνω, idem quod σπέρω, f. σπῶ, semino. i. 734.

Σπέρματος ἄρξαςθαι, semen incipere, σπέρματα, a σπέρμα, ατος, τὸ, semen. Th. σπέρω, sero. a. 444. 460.

Σπερχνόν, celerem. acc. a σπερχνός, ὅ, festinus: hoc a σπέρχω, idem quod σπέρχω, urgeo, σπέρχω, festinare cogo. a. 454.

Σπείδει, festinat, a σπείδω, σπείδων, accusf. part. pro σπείδοντα, f. σπείδω, p. κα, præf. m. ἔσπιδω. i. 22.

Σπῆ, alii legunt σπῆ, idque melius. Dativus sing. a σπῆς, eos, τὸ, antrum, pro quo poëta per epenthesein τῷ, ἰσας, dicunt etiam

σπῆ^Θ, & in dativo pro
σπῆ, per syncopen τῷ ἰᾶτα,
pro σπῆα, dicunt σπῆ^ι, per
novam τῷ ἰᾶτα ἐκάνδισιν. 9.
297.

Σπονδῆσι, libaminibus, dat. pl.
Ionice pro σπονδαῖς, a σπέν-
δω, libo, promitto, f. σπῆσω,
præf. m. ἔσπονδα. α. 336.

Σταθμῷ, dat. sing. σταθμῷ ἐν ἡ-
ρώντι, in stabulo obscuro. στα-
θμοῖσι, dat. pl. stabulis. a στα-
θμός, ὅ, δ, stabulum. Th. ἔστη-
μι, στο. 9. 294.

Σταφυλῆσι, uvis, dat. plur. a
σταφυλή, ἥς, ἥ. Th. σταφίς,
ἡ^Θ, ἥ, ἡδ. α. 300.

Στάχυς, spica, nom. pl. σταχύ-
ων, gen. pl. a στάχυς, ὡ^Θ, ἥ,
spica. α. 471. α. 290.

Στενομένη, στενάζουσα, Ion. pro στε-
νομένη, præf. part. f. g. a στε-
νω, gemit, de hoc a στενός, ὅ, δ,
Ion. στενός, angustus, στενάζουσα.
9. 160.

Στεῖχον, pro ἔτειχον, 3. pl. im-
perf. aὐτὸς incedebant. Them.
τέχων, eo, vado. f. ξω, p. χα,
α. 2. ἔτειχον. 9. 10. 690.

Στενάχιζε, ingemiscebas, 3.
pers. imperf. Ion. a στεναχι-
ζω, idem quod τένω, gemit.
Th. τενός, ὅ, δ, angustus. α.
858.

Στενέμεντα, acc. pl. a στενός, εν-
τῷ^Θ, ὅ, gemitundus. Th.
τενός, ὅ, δ, arctus. α. 145.

Στέρεται, privatur, pro στερεῖ-
ται. Th. στερέω, privo, f. έσω,
δὲ ἥσω, pro στερόμεν, ἡμῶν,
dicitur Poët. στερεῖται. α. 209.

Στεροπὴν, per ἀφαιρεσὶν, pro
ἀστεροπὴν, fulgur, ab ἀστράπῃ,
fulguro, & στεροπῆς, nomen
proprium Cyclopi. 9. 140.
845.

Στέφον pro ἑστέφον, coronant,
imperf. a τέφω, coronatio, f.
ψα, p. φα, præf. pass. ἑστα-
μαι. α. 75.

Στήθεσι, Poëtice, pro τήθεσι,
dat. pl. Ion. a τήθῃ^Θ, uos,
τὸ, pectus. α. 77.

Στήμονι, flamine, dat. sing. a
στήμων, οὗτος, ὅ, flamen. Th.
ἔστημι, στο. α. 536.

Στήριξε, pro ἐστήριξε, firmiter
fixit. α. 2. ind. a στηρίζω, f. ξω,
α. 1. ἐστήριξα. 9. 498.

Στήσαστο, ordiatur, faciat stare,
α. 1. med. opt. τέσων statu-
τε. fut. 1. aὐτὸς infinit. ab ἔστη-
μι, στο. α. 777. α. 114.

Στιβαροῖς, & στιβαροῖσι, validis,
dat. pl. a στιβαρός, densus,
item robustus. Th. τέβω,
calco. Quæ calcantur, con-
densantur: quæ vero con-
densantur, evadunt den-
siora, spissiora, & proinde
firmiora. hinc & τέβας, cul-
citra. α. 76.

Στίγματα, puncta, nom. pl. a
στιγμα, τὸ, punctum, a σίζω,
pungo, f. σίζω, p. ἔστιχα, p.
pass. ἔστιγμα. α. 166.

Στίχτοι, ordines, a σιξ, στιχός, ἥ,
ordo. Th. τέχων, ordine in-
cedo, more militum, f. ξω,
α. 2. ἔτειχον. α. 170.

Στολίσας, ornate preparans. α.
1. part. a στολίζω, amicio, ap-
paro,

ρατο. Th. τέλλω, f. λῶ, αρ-
ρατο, ἠρο. ε. 626.

Στέμα, τόματος, τὸ, υς. α. 146.
θ. 40.

Στοναχίζετο, imperf. pass. ver-
bi τοναχίζομαι, f. ἴσομαι.
idem quod τένω, f. νῶ, ge-
mo, ingemisco. Th. στενός,
ῦ, ὅ, angustus. §. 159.

Στενόντας, *suspiriosa*. accus. pl.
α στενός, εντος, ὅ, *gemebun-*
dus. Th. στενός, ῦ, ὅ, *arctus*. §.
684.

Στρατός, ῦ, ὅ, *exercitus*. ε. 244.
Στρυμόνα, acc. α στρυμών, ένϙ,
ὅ, nomen fluvii. θ. 339.

Στρωτοῖς, dat. pl. α στρωτός, *stra-*
tus, hoc α στρώννυμι, *sterno*,
f. στρώσω. Th. στρέω, ῶ, f. έσω,
sterno. θ. 798.

Στρωφᾶται, *vertitur*, 3. præs.
ind. pass. α στρωφάομαι. Th.
τρέφω, f. ψω, *verto*, p. φα,
α. 2. έστραφον. ε. 526.

Στυγερή, Ion. pro *στυγρᾷ*, hor-
ribilis, α *συγᾶω*, ῶ, f. *σύξω*,
odio *prosequor*. §. 226.

Στυγερώπης, *inhisus*, ex *σύγε-*
ρῶς, *horribilis*, & ἄψ, ἄπὸς,
ὅ, *vultus*. ε. 194.

Στυξ, γός, ῆ, *Styx*, nomen flu-
vii. Th. *συγᾶω*, ῶ, f. *σύξω*, ab
inufit. *σύγω*, ῶ, *prosequor*,
exhorresco. α. 398. §. 361.
805.

Συ, tu. ε. 27.

Συες, *sues*, α *σύς*, υός, ὅ, ῆ, *sus*,
pro quo *usitatus*, ῦς, υός, ῆ,
α. 177.

Σύλασσε, *si spoliabas*, imperf.
Ionic. vel Poëtice pro *έσ-*

λα, α *συλάω*, ῶ, *spolio*. Th.
σύλη, υς, ῆ, *prada*. α. 480.

Σύμμικτϙ, *omnigenus*, α συμ-
μίγνυμι, *commisceo*. Th. μι-
γνυμι, *misceo*, f. *μίξω*, p.
μέμιχα. ε. 561.

Σύμπλασσε, pro *συνέπλασε*,
conformabit, α. 1. ind. Ion. α
πλάσσω, & Att. *πλάττω*, f.
ἄσσω, p. *πέπλακα*, α. 1. pass.
έπλάσθην. θ. 571.

Σύμφορϙ, υ, *comes*, α *σύν*, &
φέρω, *fero*, f. *οῖσω*. ε. 300.

Συμφράσασθαι, *suggerere*, α.
1. med. infinit. α *συμφρά-*
ζομαι, *simul delibero*. Th.
φράζω, f. *σω*, *dico*, p. κα. α. 2.
έφραδαν, p. m. *πέφραδα*. §.
471.

Σύν, *cum*. σύν κίνοισι, *cum illis*.
θ. 628.

Συναίκτην, 3. dual. plusq. per-
fecti, pro *συνήκτην*, *ingue-*
bant, α *συναίτσω*, *imp-*
tu feror. fut. *συναίξομαι*,
præt. pass. *συνήϊγμαι*, plusq.
perf. *συνήϊγμην*, ξο, κλο. Th.
αῖτσω, f. ξω, *cum impetu*
feror. α. 189.

Συναντήσιν, *occurrerint*, 3. pl.
præt. sub. α *συναντάω*, &
hoc ab *αντάω*, ῶ, f. *ήσω*, *oc-*
curre. Th. *αντι*, præt. pro. θ.
877.

Συνέχεα, *continebat*, imperf. α
συνέχω, *contineo*. Them. *έ-*
χω, *habeo*, f. *έξω*, & *σχήσω*,
p. *έσχηκα*, imperf. *έχων*, α. 2.
έχον. α. 315.

Συνεχέμεν, *continue*, adv. α *συν-*
εχέμεν, *έϙ*, ὅ, ῆ, *continuus*,
Th.

Th. ἔχω, habeo. §. 636.

Συνενέκεται, confertur, 3. præl. ind. ab ἐνίκω, Poëtice, pro ἐνέγκω. Th. φέρω, f. εἶσω, a. 1. ἡνέγκα. α. 440.

Συνήθεις, accus. pl. a συνήθης, eos, ὅ, ἡ, consuetus. Th. ἥθος, εἶ, τὸ, mos. θ. 230.

Συνίστημι, Ion. pro συνίσταμι, præl. inf. a συνίστημι, committo, intelligo.

Συνίσταν, concurrerunt, una iuerunt. 3. plur. imperf. aet. ex σὺν, & ἄμι, εὐ, in imperf. ἄν, ἡς, ἡ, ἴτον, ἴτην, ἴσαν, ἴτε, ἴσαν, a. 2. ἴαν. α. 383.

Συνιστάμεθα, congradiantur, 1. plur. fut. 1. med. verbi συμφέρω, f. εἶσομαι. Th. φέρω, fero. α. 358.

Συνωχάδων, adverb. conferam, a συνέχω, contineo. Th. ἔχω, habeo. θ. 690.

Συρίγγων, gen. pl. a σύριγξ, ὄργανον, ἡ, tibia. Th. συρίσσω, sibilō. α. 278.

Συρράπην, consuevit, a σύρπω, f. ψω, p. ἔρραφα. ε. 542.

Συσκιάσαι, adumbrato, a. 1. inf. aet. a συσκιάζω. Th. σκιά, ἄς, ἡ, umbra. ε. 611.

Συρφετὸν, paleas, sordescit, tanquam a σύρω, f. ρῶ, traho.

Συῶν, apertum, gen. pl. a σύς, Dorice, pro quo ὅς, f. α. 168.

Σφέων, ipsorum, vel ipsarum, σφι, illos duos, pro σφε, accusativus dual. σφι, pro σφισι, σφιν, pro σφισιν, σφέας, σφέας,

ipsos. α. 62. §. 144. 624.

Σφέτερον, suavi, a σφῆις, α, ὅ, suus. σφετέρωσι, & σφετέρησι, dat. pl. Th. ἔ, se, pronomen. ε. 2. α. 247.

Σφίγγ', pro σφίγγα, acc. a σφίγξ, σφίγγος, ἡ, Th. σφίγγω, constringo. Vide in Calepino, Sphinx. θ. 326.

Σφύρα, ας, ἡ, pallens. ε. 423.

Σχεδὸν, prope. α. 426. 432.

Σχέτλι, α, ὅ, miser, σχέτλια ἔργα, prava opera. ε. 185.

Σχίσσας, conscindens, pro σχίσας, part. a. 1. aet. a σχίζω, f. α. f. ἴσω, p. ἔσχαα, p. παθ. ἔσχισμαι, a. 1. pass. ἔσχισθην. α. 428.

Σάζοι, servatis, præl. opt. a σώζω, f. σω, p. σίσσασα, p. παθ. σίσσωμαι, a. 1. pass. ἐσάσθην. ε. 374.

Σῆμα, ατις, τὸ, corpus, σώματι. α. 426.

Σωρὸν, accus. a σωρός, ὤ, ὅ, acerbus. hinc σωρεύω, coacerbo. ε. 776.

Τ

ΤΑ', τάγε, τάδε, τὰδ'. ε. 266. τὰτ', ε. 286. τὰ, Poëtice pro αἱ. α. 162.

Ταλαεργῶν, genit. pl. laboriosorum, a ταλαεργός, qui patienter opus facit, α τάλας, αν, ὅ, miser, Them. ταλάω, suffero, vel τλήμι, fero. ε. 46. 789.

Ταλακώρει, magnanimus, qui animo res arduas perferre & superare potest, ex ταλάω, suffero, & καρδία,

δια, ας, ἡ, cor. α. 424.

Ταλάρεϛ, *cistas*, acc. pl. a τάλαρϛ, υ, ὁ, *qualus*, in quo lana & fusi. Them. Ταλάω, *suffero*, f. ἄσω. α. 293.

Ταλασίφρωνϛ, *arumposi*, gen. sing. a ταλασίφρων, cuius *re-ctus omnia tolerat*, ex ταλάω, *suffero*, & φρὴν, *enōs*, ἡ, mens. θ. 1012.

Ταμῖν, α. 2. inf. act. τάμινν, & ταμνέμεναι, Dorice pro τέμινν, præt. activ. infinit. τέμοιο, α. 2. opt. med. verb. τέμινν, *feco*, f. μῶν, p. τέτμηκα, α. 2. ἔταμον, p. m. τέτομα. Sic & τάμοιο, per τμήσιν, pro ἀποτάμοιο. α. 2. opt. m. ε. 421. 423. 789. 805.

Τανύπειπλϛ, *longa vestis*, a τανύω, idem quod τένω, *extendo*, & πέπλον. α. 83.

Τανύρριζϛ, *expandens radices*. Epitheton arboris, ut hoc in loco populi, quæ radices in visceribus terræ diffundit, in aëre vero ramos, a τανύω, pro τένω, *tendo*, & ῥίζα, ης, ἡ, *radix*. α. 377.

Τανυείπλεϛ, *expandens alas*, ex τανύω, pro τένω, *extendo*, & πλερον, τὸ. *ala*. ε. 210.

Τανυσφύρεϛ, *procera*, a τανύσφυρεϛ, ex τανύω, pro τένω, *extendo*, & σφύρα, *malleolus pedis*, qui festinat, & extensis passibus incedit. θ. 364.

Τανύτριχα, *hirsutam*, acc. singul. a τανύτριξ, *quæ laxo ca-*

pillo est, ex τανύω, seu τένω, *extendo*, & τριξ, *triχός*, ἡ, *capillus*. ε. 514.

Ταπεῦτα, ταπεῦτ', *ut primum*. Th. προ. ε. 465.

Ταρτάρεϛ, Τατάρι, gen. a τάρταρϛ, υ, ὁ, in pl. τάρταρα, quam anomaliam Scapula præterit. θ. 807.

Ταρφέτεϛ, *crebra*, nom. pl. a ταρφήτεϛ, seu ταρφύτεϛ, εϛ, α, ἡ, *densus*, *creber*. Th. τάρφος, εος, τὸ, *densitas*. θ. 693.

Ταῦτα & ταῦτ', acc. pl. ab εὔτϛ, αὔτη, τῦτο, *hic*, *hæc*, *hoc*. ε. 27. θ. 75.

Ταῦρεϛ, υ, ὁ, idem quod ταῦρεϛ, ταυρινϛ. Th. ταῦρεϛ, υ, ὁ, *taurus*. α. 104. θ. 832.

Ταφίον, populi quidam dicuntur τάφιοι. α. 19.

Τάφϛ, υ, ὁ, *sepulcrum*, a θάπτω, f. ψω. *sepelio*. in α. 2. ἔταφον. α. 477.

Τάχα, *mox*, adv. a ταχύνε, *celer*, in acc. ταχύν, & τάχ' pro τάχα, ταχέως, superl. τάχιτα. ὡς τάχιτα, *quæpotissime*. ε. 85. 310. θ. 490.

Τάνν, Æol. pro τῶν, inf. g. ab articulo, ἡ. ε. 824. α. 6.

Τ', Vide ἡ. ε. 4. 7.

Τε respondet Latino *que* & hinc est Ε. α. 3. 4. τεῖδ', *atque*. θ. 624.

Τέθνηε, *floruit*, præt. med. a θάλλω, pro τέθਾਲε, metri causa, hinc in præt. part. med. τεθάλῃα. ε. 225. θ. 902.

Τεθνηῶτϛ, *mortuum*, part. præt. act. pro τεθνηκότεϛ, a

τέθνημι, pro θνήσκω, *morior*, f. 2. m. θανῶμαι, a. 2. ἔθανον, *praes.* τέθνηκα, & τέθνηκα, *ad formam* τῷ τέθνηκα. pro τεθνῆος *mortuus*, Plato in Epist. τεθνῆος, Poëtice etiam τεθνηῖς, p. m. τέθναα. α. 454.

Τῆχ[⊙], [⊙], τὸ, *pinximus*. ε. 244. τέκε, & τέκ', a. 2. *aet.* pro ἔτικε, α τίκτω, *pario*, τελέο[⊙], a. 2. *med. infinit.* Vide ἔτικτην. 9. 53.

Τέκεσι, *dat. pl.* Ion. pro τέκεσι, α τέ[⊙], εος, τὸ, *fatus*, Th. τίκτω, *pario*. θ. 478.

Τέκετο, *reperit*, 3. *singul.* a. 2. *med. indic.* pro ἐτέκετο, *metri causa abjicitur augmentum*. Th. τίκτω, f. τέξομαι, a. 2. ἔτεκεν. 9. 308.

Τεκμαίρεται, *destinat*, 3. *pers.* *praes.* α τεκμαίρομαι, *ad finem perduco*, *struo*. Th. τέκμαρ, τὸ, *finis*. ε. 227.

Τέκνα, *liberi*, α τέκνον, ε, τὸ, *filius*. Th. τίκτω, *pario*. ε. 233.

Τέκον, *repererunt*, 3. *pl.* a. 2. *indic.* pro ἔτεκον, α τίκτω, *pario*. α. 6.

Τέκ[⊙], εος, τὸ, *fatus*, *proles*, α τίκτω. α. 216.

Τεκῶσα, *pariens*. *part.* a. 2. *aet.* ut & τεκῶν, α τίκτω, *pario*, a. 2. ἔτεκον, p. m. τέτοκα. θ. 471.

Τέκτων, *onox*, ὁ, *faber*, pro τεύκτων, α τεύχω, *fabricor*, f. ξω, p. *pass.* τέτρωγαμαι. ε. 23.

Τελαμών, α[⊙], ὁ, *lorum*, *ensis*. Th. τελαίω, ὦ, f. ἄσω, *suffero*. α. 222.

Τελέο[⊙], *praes. inf. pass.* τελέο[⊙] ἔμελλεν, *perficienda erant*. α τελέω, ὦ, f. ἔσω, p. κx, *ad finem perduco*, *praes. pass.* τετέλεσμαι. ε. 271. θ. 352.

Τελέωσι, *praes. sub.* α τελέθω, (Poët.) *sum.* Th. τέλλω. ε. 179.

Τελεο[⊙], ὁ[⊙], ὤς, ἡ, *nomen mul.* θ. 358.

Τελέομαι, *peragat*, a. 1. *opt.* *aet.* α τελέω, f. ἔσω, *perficio*, τέλειεν, pro ἐτέλειεν, a. 1. *aet.* τελέση, a. 1. *subj.* τετέλεσμέν[⊙], *perf. part.* ε. 559. α. 30. θ. 170.

Τελεῦσι, pro τελῦσι, *Dorice*, α τελέω. Th. τέλ[⊙], ε[⊙], τὸ, *finis*. 9. 89.

Τελεσφόρος, *ad finem perducens vel perducens*, ex τέλ[⊙], εος, τὸ, *finis*, & φέρω, *fero*. 9. 740.

Τελευτήν, *acc.* α τελευτή, ἥς, ἡ, *idem quod τελετή*, *finis*, *exitus*. Th. τέλ[⊙], ε[⊙], τὸ, *finis*. ε. 331.

Τελήεντ[⊙], *gen.* α τελήης, *perfectus*. Th. τέλ[⊙], εος, *finis*. 9. 242.

Τέλ[⊙], εος, τὸ, *finis*, *exitus*. ε. 165. 216.

Τεμένει, *lucet*, α τέμεν[⊙], εος, τὸ, *lucet*. Th. τέμνω, μῶ, *feco*. α. 78.

Τένδει, *arrodit*, 3. *praes. ind.* α τένδω, *rodo*, *arrodo*. ε. 622.

Τένοντε, *accus. dual.* α τέναν, ον[⊙], ὁ, *tendo*. *Thema est* τένω, *tendo*, f. νῶ, p. τέταχα. α. 419.

Τέξω, *paritura*, fut. i. med. inf. a τίκτω, f. i. m. τέξομαι, a. 2. ἔτεκον, a. i. pass. ἐτέχην, præt. m. τέτακα. §. 469.

Τεόν, *tuum*, a τίος, ἡ, ὄν, *tuus*, a, um, Dorice, pro εός, εἴ, εόν. Th. σὺ, tu. ε. 339.

Τέρας, *atoc*, τὸ, *prodigium*. §. 744.

Τέρενα, accus. sing. a τέρεν, εος, ὁ, *tener*, *mollis*. Th. τέρεω, *becho*, *affligo*. §. 5.

Τερμιόεντα, *talarem*, acc. sing. a τερμιόεις, εντος, *ad pedes usque demissus*, Th. τέρμα, ατος, τὸ, *terminus*, *meta*. ε. 335.

Τέρπεται, 3. præs. ind. τέρποντ', pro τέρποντο, *delectabantur*; imperf. abjecto augmento. Th. τέρπω, ψω, *delecto*. ε. 115.

Τέρπη, *delectat*, a τέρπω, f. ψω. α. 47. §. 37.

Τερπικέραυνον, *fulminibus gaudentem*, a τέρπω, *delecto*, & κεραυνός, ὤ, ὁ, ε. 52. 271.

Τερψιχόρη, *ης, ἡ*, nomen Musæ, tripudiis se oblectans, a τέρπω, *delecto*, & χορός, ὤ, ὁ, *chorus*, *tripudium*. θ. 78.

Τέρψις, *εις, ἡ*, *delectatio*. Th. τέρπω, *delecto*, f. ψω. θ. 917.

Τεσσαράκοντα, *quadraginta*. Th. τέσσαρες, *quatuor*. ε. 383.

Τεσσαρακονταίης, *quadragesarius*, ex τεσσαράκοντα, *quadraginta*, & hoc a τέσσαρες, *quatuor*, & ὅτ' αὖ, τὸ, *annus*, ε. 439.

Τέταται, *extensus est*, præt. pass.

& τέτατε, pro ἐτέτατε, *plusquamperf. verbi τένω*, f. νῶ, p. τέτακα, præt. pass. τέταμαι. §. 638.

Τετάρτη, *quarta*, dat. a τέταρτος, ὤ, ὁ, *quartus*. Them. τέσσαρες. ε. 798.

Τεταλεσμένον, *perf. part.* Vide in τελέσαιμι. ε. 559.

Τετιμένη, *honorata est*, per euphonestin Poëtic. τετιμένη, *perf. part. pass. a τίω*, *punio*, *honoro*, f. ἴσω, p. κα. §. 415.

Τετιμνται, *honorata est*, a τιμάω, *honoro*. Th. τίω, *idem*. §. 449.

Τέτλαθ' *sustineas*, pro τέτλαθι, per reduplicationem pro τλήθι, a. 2. imperat. ab a. 2. ἔτλων, verbi τλήμι vel τλάω. per syncopen pro ταλάω, f. τλήσω. ε. 716.

Τέτμη, 3. sing. præs. sub. a τέτμω, *fortior*, *induo*. Vide τέμνω, *feco*. unde τμάω, τμῶ, & per reduplicationem (uti placet Eustathio) τέτμω. §. 610.

Τετοκῆς, *enixa*, præt. med. part. a τίκτω, *pario*, f. τέξομαι, a. 2. ἔτεκον, p. m. τέτακα. ε. 589.

Τέτορ, pro τέτορε, in dual. num. τέτορες, *quatuor*, sic accipitur a Poëtis pro τέσσαρες. Videmus hic aptari numerum dual. etiam non dualibus. ε. 696.

Τετραμμένον, *versus*, *perf. part. pass. a τρέπω*, *verto*, f. ψω, p. m. τέτρεπα. ε. 725.

Τετρας, ἀδϙ, ἡ, *quaterquaginta*, τετραδι, τετραδ', acc. pro τετραδα. Them. τεσσαρες, *quatuor*. ε. 792. 796.

Τετρατέρυφοι, qui in quatuor partes finditur, ex τετρας, ἀδϙ, ἡ, *quatuor*, & hoc a τεσσαρες, *quatuor*, & θρύπτω, *frango*, f. ψω. perf. pass. τέθρυμμα. ε. 440.

Τέτρατϙ, per metathesin τεταρτϙ, υ, δ, *quartus*. Th. τεσσαρες. ε. 594.

Τέτλιξ, γϙϙ, ὁ, *cicada*. α. 393.

Τέτυκται, 3. perf. pass. a τέτυγμα, verbi τεύχομαι, *sum*. Th. τεύχω, ξω, *fabricor*. ε. 743. 750.

Τέτυκτο, pl. perf. pro ἐτέτυκτο, a τεύχω, *fabricor*. Vide in τέτυκται, α. 154.

Τεύ, Dorice pro τῷ, & hoc pro εὔ. Th. εὐ, tu. ε. 338.

Τεύξ, α. 1. ind. pro ἔτευξε, ut & τεύξαν, pro ἔπειξαν, α. 1. act. 3. pl. τεύξω, Ion. pro τεύξω, α. sing. fut. 1. med. ε. 79. 399. 9. 141.

Τεύχεια, τὰ, *arma* τεύχε', pro τεύχεια, τεύχει. α. 60. θ. 186.

Τεύχων, *machinans*, a verbo τεύχω, υς, υ, *fabricor*, f. ξω. ε. 263.

Τέχνη, υς, ἡ, *ars*, Τέχνησι, Ion. pro Τέχναις, θ. 496. 863.

Τῇ, dat. a τῶς, *tuus*. ε. 23.

Τῇ, hac, τῇδ'. ε. 206. 633.

Τῇθς, ὅϙ, ἡ, *nomen mul.* in acc. Τῇθν. θ. 136.

Τήκεται, *liquefcit*, a τήκω. 9. 866.

Τῆλα, *procul. adverb.* τηλῷ, *procul*, idem quod τῆλα, τηλάει. θ. 785.

Τηλαδοάν, *genit. pl. nomen gentis*. α. 19.

Τηλεκληῖος, *gen. Ion. pro τηλεκλητῷ, inclyti*, a τηλεκλητός, ὤ, ὅ, *est nomen viri*. q. d. *longe lateque celebrissimus*, ex τῆλα *procul* & κληδός, *inclytus*. Them. κλῖω, *celebro*. α. 327.

Τηλέσκοπον, *emipus apparen-tem*, ex τῆλα, *procul*, & σκόπωμα, f. ψωμα, *video*. θ. 566.

Τῆμϙ, *tuus*, τημῶς, pro τῇμϙ. Th. ἡμος, *quasi*. ε. 574.

Τῆν, τήνδε, τήνγε, τῆσιν pro ταῖσιν. Ion. ab ἡ, ε. 12. 39. θ. 917.

Τήν, acc. Dorice, pro σὴν, a σός, σή, σόν. Th. *est σὺ. Dorice τὸ*. ε. 299.

Τητῆ, *careas*, 2. perf. præs. a τητάωμαι, ὦμαι. Th. τητάω, ὦ, f. ἦσω, *privo*. α. 406.

Τι, *interrogativum*, *quare*. ε. 205. α. 380. τι *indefinit. aliquid*. ε. 88.

Τίσκω, *honorabat*, imperfect. Poëtice pro ἔτα, α ἴλω, *bonoro*, f. τίσω, α. 9. hinc & ἴλωται.

Τίη, Poëtice pro τι, *quid*, θ. 35.

Τίθουσι, τίθῃσι, *faciunt*. τίθει, præs. opt. ε. 516.

Τίθεις, præs. part. τίθμεν, *Ionice pro τίθεναι*, præs. inf. a τίθμι, *pono*, α. 2. ἔθην. ε. 74. θ. 597.

τιθῶν, dat. casus, nomen vi-
ri. 9. 984.

τίκτε, Poëtica pro ἔτικτε, im-
perf. verbi τίκτω, pario, f.
τέξομαι, a. 2. ἔτεκον, p. m. τέ-
τοκα. θ. 223.

τιμᾶ, honorat. τιμα, imperf.
pro ἐτιμα, honorabat. Th.
τιω, honoro. τιμησε, a. 1. ind.
pro ἐλιμυσε. θ. 532.

τιμῇ, ἡς, honor. τιμῆν, a. τιω, ho-
noro, θ. 203.

τινυσθαι, puniri, præf. inf. idem
quod τίεσθαι, τινυμέναις, din-
dicantes, præf. part. Th. τιω,
punio. ε. 802.

τιον, honorarunt, 3. pl. a. 2. aet.
pro ἔτιον, prima in a. 2. bre-
vis est, cæteroquin longa a
τιω, honoro. α. 85.

τίρυνθος, nomen oppidi, τίρυνθ',
per apostrophum insolentem,
pro τίρυνθον. α. 81. 9. 292.

τίς, quis? interrogativum, ge-
nit. τιως. α. 72.

τις, indefinitum in g. maf.
quispiam, εἷς, si quis. in
fœm. g. τις, ulla, & in neu-
tro τι quod. ε. 21. 188.

τισάμεθα, ulki fuerimus, 1. pl.
a. 1. med. opt. a. τιω, ulci-
scor, punio, f. τίσω a. 1. ἔτι-
σα. θ. 165.

τίσιν, ultionem, acc. a. τίσις, ul-
tio. Th. τιω, punio. θ. 210.

τιταίνοντας, nocentes, acc. pl.
præf. part. a. τιταίνω, idem
quod τιω, punio, laedo, τιω,
habet primam longam. A-
lii vertunt festinantes, a

τένω, sed sic prima foret
brevis. 9. 209.

τιτάνω, calci, γυψο, dat. sing. a
τίτανος, ε, ἡ, calx. α. 141.

τιταρῆσιον, Nom. propr. α. 181.

τιτῆνες, Titantes, posteri Sa-
turni, τιτῆσι, dativ. plur. &
τιτῆνεσσι, Poëtica a. τιταίνω,
ulciscor, pœnas luo. Th.
τιω, punio. θ. 630.

τιμηθῆσα, caesa, a. 1. part. pass.
a. τέμνω, secō, scindo, f. 1. τε-
μῶ, p. τέτμηκα. α. 2. ἔταμον,
a. 1. pass. ἐτμήθην, præf. med.
τέτομα. ε. 418.

τὸ, τόγ', & τόδε, articulus præ-
posit. ε. 50. 362. 483.

τόθ', pro τότε, tunc & τόθεν,
idem. α. 32. 76.

τοί, particula est enclitica,
quæ adverbis vel conjun-
ctionibus adnectitur inter-
dum ornatus tantum gra-
tia: ε. 106.

τοίγε, illi. ε. 724.

τοῖο, Poët. pro τῷ, ab ὁ, art.
præpos. pro αὐτῷ, θ. 210. 493.

τοῖο, talis. Th. οἷος, qualis. α.
41.

τοῖς, ipsis, dat. pl. τοῖσι, para-
goge Ion. τοῖσιν, ab ὁ, ἡ, τὸ,
art. præposit. ε. 57. 170.

τοῖχον, parietem, acc. singul. ε.
730.

τοκῆϊ, dat. Ionice, pro τοκῆϊ, a
τοκεύς, parens, acc. τοκῆα,
dat. pl. τοκεύσιν, a. τίκτω, f.
τέξομαι, pario. ε. 186. θ. 155.

τόν, quem, acc. ab ὁ. art. præp.
ε. 32.

Τόσϙ, & Poëtice, τόσος, tantus. Th. ὅσϙ, & Poëtice, ὅσϙ, & ὅ, quantus. ε. 658. α. 441.

Τότε, τότε, pro τότε, tunc, Th. ὅτε, quando. ε. 563. 614.

Τὸ, τ', hocque, art. prap. ab ὃ, ἡ, τὸ, ε. 358.

Τοιάρϙ, idem quod πάρϙ, Poëtice pro προ, ante, το-πάρσπερ. ε. 182. θ. 394.

Τοπρῶτον, primum. Sic τὸ-πρῶτ', πρῶτε, τὸ καθήμερον, quotidie, eleganter praprop- nitur τὸ. ε. 485.

Τῷ, & τῷδε, quo, art. prap. ab ὃ, ἡ, τὸ. ε. 33. 228.

Τῦτο, & τῦτ', τῦθ', pro τῦτο, ab ἔτϙ, αὐτῇ, τῦτο, hic, hac, hoc. ε. 120. 360.

Τῦμεκα, quo circa pro τῦ ἐνικα, cujus gratia. ε. 49. θ. 88.

Τῦς, hos, ab ὃ, art. prap. ε. 136.

Τρετήν, timebant, 3. dual. imperf. act. pro ἐτρετήν, ad formam ἐτυπτήν, a τρέω, tremo, f. τρέσω. α. 171.

Τρέον, imperf. pro ἐτρεον, trep-
bant, a τρέω, tremo. α. 213.

Τρεῖς, οἱ, & αἱ, tres. θ. 148. 321.

Τρέψας, convertens, & in ac-
cus. τρέψαντα, α. 1. part. act.
τρέπω, verto, p. m. τέτρεπα.
ε. 314. 414.

Τραφίμεν, Ion. pro τραφῶν,
α. 2. act. infin. a τρέφω, alio.
f. θρέψω, p. τέτρεφα, α. 2.
ἔτραφον. p. m. τέτρεφα. θ.
480.

Τραχῆα, aspera, f. g. a τραχὺς,

εἶ, α. 119.

Τρέσσι, Poëta pro ἔτρεσε ex-
bit, a τρέω, exprobrisco. θ. 850.

Τρέχῃ, abire, 3. praf. ind. a τρέ-
χω, curro, f. θρέξωμαι, perf.
δέδραμαι, ἄ. 2. ἔδραμον, p.
m. δέδραμα. ε. 217.

Τρεταῖο, cavernosa, Poët. pro
τρετῷ, in f. g. a. τρετὸς, ὃ, ὁ,
perforatus. Th. τράω, pro
quo usitatum τρεῖω, per-
foro, f. τρήσω, dicitur & τε-
τραῖω, pro τετρήω, unde
aor. 1. ἐτέτρηκα. θ. 331.

Τρεχλῖνϙ, genit. a τρεχλῖν, ἡ, ὁ,
ἡ, nomen mul. α. 355.

Τρεχὺς, Ion. pro τρεχὺς, asper.
ε. 289.

Τρεῖς, asterisci, 3. pl. praf.
ind. a τρέω, f. ψα, τερο, ατ-
τερο, p. φα, praf. pass. τέ-
τρεμαι, praf. m. τέτρεβα.
ε. 249.

Τρεμάρον, triceps, τρεῖα κάρη-
να, tria capita, ex τρεῖς, οἱ,
& αἱ, tres, & κάρηνον, τὸ, ca-
put. θ. 288.

Τρηκόνταν, triginta, pro τριά-
κοντα: sunt enim ἄκλιτα.
Th. τρεῖς, tres, ε. 694.

Τρηκάδα, acc. a τρηκὰς, ἄ-
δϙ, ἡ, tricesima pars, τρη-
κοσίας, trecentas, a τριακό-
σιοι, trecenti. Th. τρεῖς, tres.
ε. 764. θ. 715.

Τρίπηχυν, tricubitalens, acc. a
τρίπηχυς, ex τρεῖς, & πήχυς,
ως, ὃ, cubitus.

Τρίποδ', pro τρίποδα. tripod-
em, a τρέπω, ὀδϙ, ὃ, tri-
pes,

pes. *τρεπόδην*, acc. *τριπε-
dale*, a nominat. *τρεπόδες*,
u, ὁ, *τρεῖς*, u, ὁ, Æol. pro
τρεῖς, οὐδ', ὁ, ex *τρεῖς*, *tres*,
& *πῆς*, ποδός, pes. e. 421. 655.
a. 312.

Τρεπόλῳ, dat. sing. *ter arato*,
hinc *τρεῖς* *γῆ*, terra, quæ
ter aratro versa fuit, a *τρεῖς*,
& *πολέω*, *verto*, arō, θ. 971.

Τρεῖς, *ter*, a *τρεῖς*, *tres*. e. 171. 250.

Τρεισκῆνῶδα, acc. a *τρεῖς* *κῆνῶς*,
ἀδ, ἡ, *tertius nonus dies*
mensis, h. e. *vigesimus se-*
ptimus, ex *τρεῖς*, *ter*. & *ἐν-*
νέα, *novem*, *ἐννὰς*, *ἀδός*, ἡ,
& *ἐννὰς*, *ἀδ*, ἡ, *nonus dies*.
e. 812.

Τρεῖς *καὶ* *δεκάτην*, h. e. *tricesi-*
muin. ex *τρεῖς*, *tres*, & *δέκα*,
decem. e. 778.

Τρεῖς *πῆθαμον*, a *σπιθαμή*, ἡς, ἡ,
spithama, eīn *Spanne* /
quantum longissimo digi-
torum porrectu complecti
licet. e. 424.

Τρεῖς *οἰχὰ*, *triplici serie*, adverb.
ex *τρεῖς*, seu *τρεῖς*, *tres*, & *ταί-*
χω, f. *ξω*, *ordine eo*. θ. 727.

Τρεῖς *τον*, *tertium*. pro *τρεῖς* *τον* di-
citur etiam *τρεῖς* *τον*. Them.
τρεῖς, *tres*. e. 142.

Τρεῖς *τοῦ* *γένους*, nomen *Minervæ*.
a. 197. est etiam nom. mul.
θ. 924.

Τρεῖς *χεῖς*, *pili*, a nominat. *θρεῖς*,
τρεῖς, ἡ, a. 391. in dat. pl.
θρεῖς. e. 537.

Τροίην, *Trojan*, a *τρεῖς*, *τρεῖς*,

ὁ, *Trojanus*, e. 164.

Τροπή, *conversio*, *τροπὰς*, acc.
pl. ubi *ας* corripitur per li-
centiam Poëticam, quam
vocant *συτολήν*. e. 477. 562.

Τροχάδης, *incutivus*, metapho-
ra desumpta a rota. Th. *τρε-*
χω, *curro*. e. 516.

Τρυγητήρων, gen. pl. a *τρυγητής*,
ἦς, ὁ, *vindemiator*, h. e.
qui vīna demit, a *τρυγᾶν*,
fruges carpo. item per synec-
gener. *vindemiō*. Th. *τρύγη-*
ης, ἡ *triticum*. a. 293.

Τρυφάλειαν, *galeam*, q. *τρίφα-*
λον, a triplici cono. Th. *φα-*
λός, ὅ, ὁ, *conus galeæ*. a. 199.

Τρύχουσιν, *absunt*, a *τρίχω*,
idem quod *τρίω*, *attero*. e.
303.

Τύνη, *tu*, pro Dorico, *τὺ*, & hoc
pro *εὐ*, *tu*, e. 10.

Τυπὲς, *percussus*, a. 2. pass. a
τύπω. a. 362.

Τυρρηνοῖσιν, dat. pl. *Tyrrenis*,
nomen populi. θ. 1015.

Τυτθός, ὅ, ὁ, *paululus*, & *τυτθόν*,
paululum. Adv. Neutra po-
nuntur pro Adverbiis. Th.
τυτθός, ὅ, ὁ, *παῖς*. e. 467.

Τυφάονα, acc. a *τυφάων*, *ον*, ὁ,
ὁ, nomen proprium viri, *τυ-*
φάονιον, nomen proprium
loci. a. 32. θ. 306.

Τυφώ, gen. *τυφώνος*, nomen
est gigantis. θ. 869.

Τύχη, nomen proprium mul.
θ. 360.

Τυχόντη, *ei qui obviam fuerit*,
A a 2 part.

part. a. 2. act. a τυγχάνω, sum, evenio, incido, f. τεύξομαι, aor. 2. ἔτυχον, p. τέτευχα. §. 973.

Τῶν, hi, dual. num. ab ὅ, hic, e. 473. sed τῶ, dat. sing. e. 279.

Τῶν, & τῶν γε, gen. pl. ab ὅ, ἡ, τὸ, hic, hæc, hoc. e. 244. 333.

Τῶς, sic, pro ὅτως, per aphæresin. Th. ὅτως, ἡ, ὅ, hic. α. 219.

Τ.

Τ' Ἄδεις, stella septem in cornibus tauri, quæ quum oriuntur aut occidunt, pluvias excitant, ab ὤω pluo. e. 613.

Τβεις, ὕβριος, ὕβριν, ὕβριες, injuria. Hinc est ὕβριζω, contumelia afficio, unde est ὕβρις, ὤ, ὅ, insolens, protervus, in accusat. ὕβρις, ἡ, e. 212. β. 307.

Τγρός, ὤ, ὅ, humidus: hinc ὕγραίνω, humecto. e. 623.

Τδαι, aqua, dat. cas. ab ὕδωρ, e. 61. Poët. pro ὕδωρ, aqua. e. 61.

Τδην, Ion. pro ὕδραν, Hydram, ab ὕδωρ, ατος, τὸ, aqua. §. 313.

Τδωρ, aqua, genitiv. ὕδατος. e. 194.

Τει, pluit, 3. præf. ind. ab ὤω pluo, f. ὤσω, hinc ὕετός, ὤ, ὅ, pluvia. e. 543. 550.

Τῆ, a nominativo, ἦς, filius, in gen. ἥϊος, & contracte ἥος, in dat. ἥϊ, & contracte ἥϊ. α. 150. ἥϊ, ἥεις, ad formam βασιλεως, ab ἡνός,

filii. vox hæc varie declinatur, in 3. simpl. itemque in 2. & 3. contractorum. §. 368.

Τιός, ὤ, ὅ, filius. θ. 526. 532.

Τλη, ἡς, ἡ, σylvæ, hinc ὕληεις, εντος, σylvæsus, ὕληεσσης. §. 1010.

Τληκοῖται, qui in sylvis dormiunt. nom. pl. ab ὕληκοίτης, ex ὕλη, ἡς, ἡ, σylvæ, & κοίτη, lectus. confer supra ἡμερόκοιτος, qui toto die dormit. e. 527.

Τλοτόμος, ἡ, casor lignorum. hinc & ὕλοτομέω, ligna in sylvis cædo, ab ὕλη, sylvæ, & τέμνω seco. f. μῶ, p. m. τέτομα. e. 420. 805.

Τλοφάγοιο, gen. Ion. ab ὕλοφάγος, qui sylvas depascitur, ab ὕλη, sylvæ, & φάγω, edo. a. 2. ἔφαγον. e. 589.

Τμῆς, vos, a σὺ, τι, hinc ὕμνεις, vester. §. 963.

Τμέναιος, hymenæus, ab ὕμν, ἔνος, ὅ, pellicula, qua fœtus involvitur. α. 274.

Τμμι, vobis, Æolice, pro ὕμν. ὕμν, pro ὕμνεις. α. 328. θ. 662.

Τμνέω, celebroy laudo. f. ἦσω, ὕμνέωσαι. Poët. pro ὕμνέωσαι. pl. part. præf. f. g. ὕμνήσῃ, a. 1. act. subj. ὕμνεῖσσι, Dorice, pro ὕμνέωσαι. ὕμνεῖσσι, part. præf. f. gen. pl. num. pro ὕμνέωσαι, Dorice, ab ὕμνος, hymnus, carmen. Th. ὕδω, celebroy cano,

cano. e. 2. 9. 11. 33.

*Τμν^Θ, μ, ὅ, *carmen*, ab ὕδω, *celebro*, ὕμνω, *carmine*. e. 655.

*Τοι, *placet*. *præf. opt.* Vide in ὕμ. e. 486.

*Τποι, *præpos. pro ὑπὸ*, *Poëtice*, ubi *redundat*. α. 71. 278.

*Τπαλεύασθαι, *subterfugere*, sc. *debet*, (a. i. med. *infin.* Th. ἀλέω, *molo*, *vito*, *Poët. ἀλεύω*.) e. 555. ὑπαλέυω, *evita*. e. 758.

*Τπαλύξαι, *effugere*, a. i. *aç.* *inf.* ab ὑπαλύσκω, f. ὑπαλύξω. Th. ἀλέω, *vito*. α. 304.

*Τπέδεκτο, *suscepit*. *pro ὑπεδέδεκτο*, 3. *sing. plusq. perf. pass.* habet *significationem mediam*, ab ὑποδέχομαι, f. ξομαι, *præf. ὑποδέδεγμαι, suscepi*. Th. δέχομαι, f. ξομαι, *capio*, θ. 513.

*Τπεθήκατο, *instruxit*, 3. *sing. a. i. med. ind.* ab ὑποτίθημι, *suppono*. Th. τίθημι, *pono*. θ. 175.

*Τπεκπροφύγοι, *effugiat*. a. 2. *opt.* ab ὑπεκπροφεύγω, *clam effugio*, ab ὑπὸ, ἐμ, *præ & φεύγω, fugio*. α. 22.

*Τπεναντί^Θ, *adversarius*, ab ἐναντί^Θ, *oppositus*. Th. ἀντ, *præpositio pro*. α. 347.

*Τπένεσθαι, ab ἐνεσθαι, *infra*. Th. ἔρα, ας, ἡ, *terra*. α. 410.

*Τπεξήλυξε, *evitabit*, a. i. *ind.* Th. ἀλύω, unde ἀλύσσω, f. ξω, a. i. ἡλυξα, ας, e. θ. 615.

*Τπιδε, *præposit. pro, supra*. e. 45.

*Τπερβάλλον, *superans*, *præf. part.* Th. βάλλω, *jacio*, f. αλώ, p. ἐέβληκα, a. 2. ἔβαλον. e. 487.

*Τπερβασία, ας, ἡ, *transgressio*, *Poëtice*, *pro ὑπέρβασις*, ab ὑβερβαίνω, *transgredior*. Th. βαίνω, eo, f. βήσομαι, a. 2. ἔβην. e. 825.

*Τπέρι^Θ, *violentus*, *omnem vim excedens*, ex ὑπέρ, *supra*, & βία, ας, ἡ, *vis*, *robur*; unde est *Latinorum, superbus*. θ. 139.

*Τπερήφανός, & ὑπερήφανος, μ, ὅ καὶ ἡ, *superbus*, *conspicuus super alios*, ut ὑπερήφανά τέκνα, *superba proles*, ex ὑπέρ, & φαίνω, f. αἰνώ, p. πέφαγκα, *ostendo*, in *lucem edo*. 9. 149.

*Τπερήνωρ, ορος, ὁ, *superbus*. Th. ἀνὴρ, ἀνδρὸς, ὁ, *vir*. θ. 995.

*Τπερθε, seu ὑπερθε, *supra*. Th. ὑπέρ, *super*. e. 543.

*Τπέριθυμ^Θ, ὁ, *magnanimitas*. Th. θυμὸς, ὅ, ὁ, *animus*. 9. 719. 937.

*Τπερθύριον, *superliminare*. Th. θύρα, ας, ἡ, *janua*. α. 271.

*Τπεριονίδαο, *gen. Aol. pro ὑπεριονίδε*, ab ὑπεριονίδης, μ, ὅ, *nomen gentis*. 9. 1060.

*Τπεριονος, *gen. ab ὑπεράων*, *nomen viri*. 9. 134. 374.

*Τπερκύδαντα, *acc. ab ὑπερκύδας*, αντ^Θ, ὁ, *gloria supereminens*. Th. κύδ^Θ, τος, τὸ, *gloria*.

*Τπεριμένε^Θ, *præpotentia*, ab ὑπε-

ὑπερμενής. Th. μένος, εως, τὸ, animus. α. 413.

ῥ' Ἰπτερος, υ, ὁ, *pistillum*, veteres mortario usi fuerunt pro molis. ε. 421.

ῥ' Ἰπερόπλες, gen. ab ὑπέροπλος, *insolens*, cujus robur arma superat. Th. ὄπλον, υ, τὸ, & in pl. τὰ ὄπλα, arma. θ. 516.

ῥ' Ἰπέτη, *pollicitus erat*, a. 2. aēt. ab ὑφίτημι, suppono. Th. ἴτημι, *statuo*, f. τέσω, a. 2. ἔτην. θ. 402.

ῥ' Ἰπέρτατα, *supremas*, superl. ab ὑπέρ, *super*, comp. ὑπέρτερος, *superior*. ab ὑπέρτατος, dicitur etiam ὑπατῶ, per syncopen. *Consul.* ε. 8.

ῥ' Ἰπυνηθῆς, *congressa*, a. 1. part. pass. pro ὑπυνηθῆσα, ab ὑπυνάω. Th. κύνῃ, ἥς, ἡ, *leclius*, θ. 374.

ῥ' Ἰπῆσαν, *prominebant*, imperf. ab ὑπνμι, *subsum*. α. 266.

ῥ' Ἰπνος, υ, ὁ, *somnus*, ὕπνω, ε. 116.

ῥ' Ἰπὸ, & ὑφ', a vel *sub*, praeposit. α. 63. 367.

ῥ' Ἰποδδίσας, *subferitus*, part. a. 1. aēt. δ. ingeminatur metri causa, ab ὑποδίδω. Th. δέιδω, *timeo*, f. δίσσομαι, p. δέδοικα. α. 98.

ῥ' Ἰπεκπροφύγη. a. 2. aēt. subj. alii ὑπεκπροφύγοι, a. 2. aēt. opt. *effugerit*, a φεύγω, *fugio*, f. φεύξομαι, a. 2. ἔφυγον α. 42.

ῥ' Ἰποδμηθῆσα, *subjugata*, participium aor. 1. pass. ab ὑποδμάομαι. f. ἡσομαι, p. δέ-

μμημαι, pro ὑποδμαόμοι.

Th. δαμάω, ὦ, *domo*. α. 53.

ῥ' Ἰποκυσσαμένη, ε duplicatur metri causa, part. a. 1. med. ab ὑποκύνωμαι, *sio gravidula*. Th. κύω, f. σα, in utero fero. θ. 308.

ῥ' Ἰπόδρα, *torbe*, adverb. ponitur ἐπιρρήματικῶς, ὑπόδρα, pro ὑπόδρα, per epenthese in τῷ δ. Th. ὄραω, f. ἄσω, p. ὄρακα, & Att. ἑώρακα. α. 445.

ῥ' Ἰπেলাμπές, neutr. ab ὑπολαμπής, *sublucidus*. Th. λάμπω, f. ψω, *luceo*. α. 142.

ῥ' Ἰπαλεύω, *fuge*, pro ὑπαλεύω, praei. imper. ex ὑπὸ & ἀλεύομαι. Th. εἰς ἀλέω, *nolo*, item *bito*. ε. 758.

ῥ' Ἰπνος, υ, ὁ, *somnus*. θ. 212.

ῥ' Ἰπόπορις, *qua liberos habet*, a πόρις, ιος, ἡ, *vitula*. ε. 601.

ῥ' Ἰποταρτάριοι, *sub tartarum detrusi*. Th. τάρταρος, υ, ὁ, *tartarus*. θ. 851.

ῥ' Ἰποσευομένων, *irruentibus*, praei. part. verbi σεύω, *agito*, idem quod σήω. α. 373.

ῥ' Ἰποσχόμενος, part. a. 1. med. ab ὑπέσχωμαι, *promitto*, f. ὑποσχίσσομαι, p. ὑπέσχημαι, a. 2. m. ὑπέσχομην, ab ὑπέχω. Th. ἔχω, *habeo*. θ. 170.

ῥ' Ἰποχθόνιοι, *subterranei*, nom. pl. ab ὑπὸ γῆς, & χθών, *terra*. ε. 140. θ. 304.

ῥ' Ἰποδέξεται, *suscipit*, f. 1. m. ab ὑποδέχομαι. f. ξομαι, a δέχομαι, *capio*. θ. 419.

ῥ' Ἰσμήνη, ἡ, *pugna*. Them. μένω,

μένω, maneo. α. 178.

Τσερϙ, υ, ὁ posterior, sequens. ε. 349.

Τφαυε, texebat, imperf. act. ab ὑφαίνω, idem quod ὑφαίνω, texo. α. 28.

Τφύσσων, aliquanto minor ὅ junior, q. d. subminor, ab ὑπό, & ἡττων, vel ἡσσων, ονος, ὅ, ἡ, minor. α. 258.

Τψιλός, ἡ, ὄν, altus, α, υm, ab ὑψϙ, εϙ, τὸ, altitudo. α. 440.

Τψιβρεμέτης, υ, ὅ, altitonans, ex Adverbio, ὑψι, alte; Th. ὑψϙ, εος, τὸ, altitudo, & βρέμω, fremo, resono. ε. 8.

Τψίζυγϙ, altijugus, ex ὑψι, alte. Th. ὑψος, εος, τὸ, altitudo, & ζυγός, jugum. Th. ζωνγύω, jungo. ε. 18.

Τψίκομος, alte comatus. Epith. quercus, ex ὑψι, alte, & κόμη, ης, ἡ, coma, α. 376.

Τψιμέδωντος, genit. ab ὑψιμέδων, in alto regnans. ex ὑψι, alte, hoc ab ὑψϙ, εϙ, altitudo, & μέδω, impero. ε. 529.

Τψόθεν, & ὑψῶ, alte, adverbia. Th. ὑψος, εος, τὸ, altitudo. ε. 549. 847.

Φ.

Φαέθοντα, Phaëthonta, nomen viri. φαέθων, οντϙ, ὅ, lucidus, prael. part. q. d. lumēn currens, a φαέθω, idem quod φαίνω, luceo. ε. 760.

Φαίνε, lucet, 3. prael. ind. act.

α φαίνω, luceo. Th. φαίνω, luceo. ε. 526. ε. 372.

Φαινός, ὅ, ὅ, splendidus, a φαίνω, idem quod φαίνω, splendo. α. 225.

Φαειμῆροτυ, gen. a φαειμῆροτϙ, lucem hominibus praebeens, a φαίνω, luceo, & βροτός, mortalis. ε. 958.

Φαίδιμϙ, υ, ὅ καὶ ἡ, illustris. Th. φαίδρος, ὅ, ὅ, hilaris. ε. 940.

Φαιδρύνεσθαι, ablui, prael. inf. pass. a φαιδρύνω, nitidum reddo. Th. φαίδρος, ὅ, ὅ, alacer. ε. 751.

Φαινόμενον, apparentem, prael. part. pass. a φαίνω, ostendo, facio apparere. φαίνετε, ostendite, φαίνε pro ἔφανε, exferebat, imperf. Ionic. Vide φανείη. ε. 443. 689.

Φάλαγγας, acc. pl. φάλαγγε, γγϙ, ἡ, acies quadrata. ε. 935.

Φάληρον, nomen viri. α. 180.

Φανείη, apparuerit, 3. sing. a. 2. pass. ut & φανῆ, 3. sing. a. 2. pass. sub. φανῆσα. part. a. 2. pass. verbi φαίνω, in lucem profero, f. φανῶ, a. i. ἔφηναι, p. πέφαγκα, p. pass. πέφαμμαι, a. 2. pass. ἐφάνην. ε. 456. 596.

Φάϙ, εϙ, τὸ, lumen, a φαίνω, luceo, ε. 154.

Φαρέσαι, dat. pl. Poët. a φάρεϙ, εϙ, τὸ, bestis exterior, palla. ε. 196.

Φαρέτην, acc. Ion. παρὰ τῇ

φέρουσιν, quia sagittae in ea
feruntur. α. 129.

Φάρμακον, υ, τὸ, remedium, ac-
cipitur etiam pro veneno.
ε. 483.

Φασὶ & φασίν, ajunt. 3. pl. ind.
præf. a φημί, dico ε. 801.

Φάσις, nomen fluvii. θ. 340.

Φάσκε, distitabat. imperf. pro
ἔφη, Poëtice, ab infinit. Φά-
σκω. Sic τάσκε (Iliad. β. v.
60.) pro ἔτη. θ. 209.

Φατός, celebris, Φατειός, επα-
rabilis, & in gen. pl. φατει-
ών. Th. φημί vel φάω, dico.
ε. 3. α. 144. 161.

Φάτο, α. 2. med. pro ἔφατο, ad
formam ἑτάμην, ασο, ἔτατο.
Th. φημί, vel φάω, dico. α.
115.

Φήδεο parcas, præf. imperat.
m. Ion. pro φήδε, verbi
φάδομαι, parco, f. φάσομαι,
p. πέφεισμαι. ε. 602.

Φειδῶ, ὁ, ἡ, parsimonia, 4.
contract. hinc φειδωλή, par-
ca. ε. 367. 718.

Φερέμεν, Ion. pro φέρειν, pa-
scere, præf. inf. a φέρω, f.
ψω, pasco. ε. 375.

Φερέουκε, epitheton cochleæ,
domiporta. a φέρω, fero, &
οἶκος, domus. ε. 569.

Φερέσβι, υ, ὁ, ἡ, alnus, a φέ-
ρω, fero, & βίος, υ, ὁ, Vita. 9.
693.

Φερισσακέας, ferentes scuta,
scutiferos, a φερισσακής, hoc
a φέρω, fero, & σάκος, ιος,
τὸ, scutum. Th. σάκτω, ο-

περο. α. 13.

Φέροισιν, gererent, 3. præf. ind.
opt. φέρουσα, præf. part. φέ-
ρετ', pro ἑφέρετο, 3. pers. im-
perf. φερέμεν Ion. pro φέ-
ρειν, a φέρω, fero, f. οἶσω, α. 1.
ἤνοχα, p. m. ἤνοχαις, 213. α.
150.

Φέρουσα, υς, ἡ, nomen Nymphæ.
θ. 248.

Φέρτατος, superl. præstantissi-
mus. a φέρω, φέρτερος, ε. 49.

Φέρων, φέρουσα, ferens, præf.
part. Vide in φέρειν. θ. 202.

Φεύγουσαι, fugientes. præf. part.
f. g. pl. num. a φεύγω, fugio,
φεύξεσθαι, f. 1. inf. α. 2. ἔφυ-
γον. p. m. πέφυγα. ε. 618. α.
112.

Φῆ, dixit, pro ἔφη α. 2. vel im-
perf. a φημί, dico. θ. 550.

Φηλήτησι, (alii φιλήτησι) furi-
bus. dat. pl. Ion. a φιλήτης, υ,
ὁ, fur. hoc a φίλος, υ, ὁ, ami-
cus, sed φιλήτης, υ, ὁ, impro-
stor, a φῆλος, υ, ὁ, impostor,
hinc φιλέω, decipio. ε. 373.

Φήμη, υς, ἡ, fama. a φημί, vel
φάω, dico. ε. 759.

Φημί, dico, præf. ind. ἔφην, α. 2.
hinc φημιζω, divulgō, dico.
ε. 654. 762.

Φθάμεν, anteverrens. part.
α. 2. med. a φθάω, prævenio,
f. φθάσω, α. 1. ἔφθασα, α. 2.
αἶ. ἔφθην. α. 2. med. ἐφθά-
μην, ad formam τῷ ἑτάμην,
α. 552.

Φθέγγοντο, pro ἑφθέγγοντο, sona-
bant, imperf. a φθέγγομαι,
loquor.

loquor. φθέγγατο, a. i. med.

Ion. præt. pass. ἐφθέγγμαι,

præt. m. ἐφθούγα. §. 831.

φθίγῃσι, perdunt, 3. pers. pl.

ind. præs. a φθίγω, f. εἶπῃ, p.

ἐφθάρκα, a. 2. ἐφθάρκα. a. 2.

ἐφθάρων, p. m. ἐφθόρα. Them.

primum φθέω. θ. 876.

φθίνω, pereō, deficio, præs. ind.

hinc in genit. part. φθίνον-

τες, φθινόντων. ε. 796. §. 59.

φθισήναρα, acc. sing. a φθι-

σύνωρ, perdens viros, epi-

theton bello congruentis-

simum, a φθέω, corrumpo,

ὁ ἀνὴρ, vir. θ. 431.

φθονέει, invidet, 3. pers. præs.

ind. a φθονέω, invideo. f. ἡ-

σσω, p. ἐφθόνηκα. Th. φθόνος,

ε, ὁ, invidia. ε. 26.

Φίκιον, accus. a φίλινος nomen

montis. ex ἴφι, fortiter; &

κίω, incedo, quia ardui mon-

tes summis viribus sunt su-

perandi. α. 33.

Φιλήτης, furibus, dat. pl. pro

φιλήτοις a φιλήτης, ε, ὁ, fur.

Th. φίλος, amicus. ε. 373.

φίλος, ε, ὁ, amicus. φίλα & φίλ

in pl. ε. 182. 304.

Φιλῆ, amat. 3. præs. ind. a φι-

λέω, f. ἡσσω, p. πεφίληκα, part.

m. πέφιλα. ε. 15. 298. 340.

Φιλεῦνται, Dorice pro φιλῶν-

ται, 3. pl. præs. a φιλέω, amo.

Th. φίλος. θ. 97.

Φιλλυρίδης, nomen gentile. θ.

1002.

Φιλομμειδής, εὐς, ὁ, καὶ ἡ, amans

risus. die gern lachet; Poët.

geminant μ. ex φίλος, a-

micus, & μῆδᾶω, rideo. θ.

989.

Φιλομμειδέα, acc. sing. a φιλομ-

μειδής, εἶπῃ, quæ amat geni-

talía, a φίλος, & μῆδος, εὐς,

cura, & μῆδεα τὰ, τὰ αἰδοῖα,

rudenda. In carminis di-

missione hic legendum φι-

λομμειδῆ. §. 200.

Φιλότης, ητῶς, ἡ, amicitia. Th.

φίλος, ὁ, amicus. θ. 651.

φίλος, cari, genit. a φίλος, ε, ὁ,

amicus. θ. 180.

φίλος, amico, dat. sing. ut &

φίλῃ in f. g. φίλοις, & φί-

λοις, dat. pl. Ion. ε. 368. θ.

162. 283.

φίλτερος, carior, comparat.

pro φιλότερος, in superl.

φίλτατος, a φίλος, ε, ὁ, ami-

cus, ε 307. α. 78.

Φλεγέθουλος, ardentis, gen. part.

præs. a φλεγέω, ex φλέ-

γω, uro, & θέω, curro. θ. 846.

Φλεγύας, aquila, genit. Ἰολί-

cus a φλεγύας, ε, ὁ, aquila,

ἀπὸ τῆ φλέγῃ καὶ λαμπρὸς

ἦναι. α. 134.

Φλόξ, γὰρ, ἡ, flamma, a φλέγω,

ξω, uro. θ. 697. 859.

φόβος, timor, a φόβομαι, in

præt. med. πέφοβα. α. 144.

155.

Φοβέσκον, 3. pl. imperf. Poë-

tice pro φόβον, a φοβέω, ὤ,

timorem injicio, terreo. φο-

βέομαι, ὤμω, timeo. Th. φό-

βομαι, timeo. α. 162.

Φοῖβος, φοῖβος, purus, lucidus.

estque Apollinis epitheton:

δε φαῖν, nomen Dex. b. 404.

Φοινικός, εντος, puniceus, a
φοῖνιξ, κ, ϑ, palma arbor,
color ruber. α. 194.

Φοιτᾶσι, φοιτᾶν, ventito, fre-
quentio, f. ἤσω, p. κα. ε. 103.

Φέναν, cædem, a φόνος, κ, ϑ,
cædes, a φένω, occido, unde
præter. med. πέφονα. α. 17.
β. 218.

Φόρκυι, Phorcæ, dat. sing. nom.
præp. b. 270.

Φύρκυι, gen. a nomin. Φόρ-
κυν, υνος, ϑ, δε Φόρκυος, no-
men monstri marini. in acc.
Φόρκυν, in dat. Φόρκυι, pro
Φόρκυν. β. 237.

Φόρμυγι, dat. ἡ Φόρμυξ, γυγος,
cithara, testudo. α. 280.

Φορμός, κ, ϑ, sporta. α. 480.

Φορτίζεσθαι, imponito, præf. inf.
pass. verbi φορτίζω, onero,
f. σω, p. πεφορτίκα. Th. φόρ-
τος, κ, ϑ, opus. ε. 688.

Φόρτ, κ, ϑ, opus, hinc φορτίον,
κ, τὸ, opus, φορτί, pro φορ-
τία, opera. ε. 642.

Φώς δε, in lucem, a φώς, idem
quod φῶς, εντος, τὸ, lux, Th.
φάω, luceo, β. 669.

Φραδμοσύνην, dat. pl. Ion. pro
φραδμοσύναις, a φραδμοσύνη,
ἡ, consiliunt. Th. φράζω, f.
σω, dico. ε. 243.

Φράζεσθαι, cogitare, præf. inf.
φρασάτην, 3. dual. α. 1. act.
Ion. φράσσαςθ', pro φράσα-
σθαι, φράσσαιτο, pro φράσαι-
το, 3. sing. α. 1. med. opt. φρασ-

σάμενος, part. a. 1. med. pro
φρασάμενος, metri causa,
φράζομαι, considero. Th.
φράζω, dico f. σω, p. κα. α. 2.
ἔφραδον, ε. 365. α. 218. β. 892.

Φρεσι, δε φρεσιν, præcordiis,
mente, dat. pl. a φρεν, mens,
ε. 47. 389.

Φρίσσει, horret. 3. præf. ind.
φρίσσω, contremisco, f. ξω,
p. χα. φρίσσει, pro φρίσ-
σει, φρίσσειν, pro ἔφρίσσειν,
imperf. ε. 510. α. 171.

Φρενέω, sapio, cogito, f. ἤσω, p.
πεφρονέω. Them. φρεν, εντος,
ἡ, mens, ε. 200. β. 461.

Φύγοις, effugeris, α. 2. opt. act. a
φεύγω, fugio, f. φεύξομαι, α.
2. ἔφυγον, p. m. πέφυγα. ε.
682.

Φυήν, πατρῆα, in dolem, a
φυή, ἡς, ἡ. Th. φύω, nascor. α.
88.

Φύλακες, nom. pl. a φύλαξ, α-
κος, ὁ καὶ ἡ, custos. Th. φυ-
λάσσω, custodio. ε. 122.

Φύλλα, folia, nom. pl. a φύλλον,
κ, τὸ, folium, dat. pl. φύλλοι-
σι. ε. 419.

Φυλάσσει, custodit, 3. præf. φυ-
λάσσει, pro φυλάσσει, præf.
imperat. pass. a φυλάσσω,
custodio, f. ξω, p. χα. ε. 489.
β. 769.

Φῦλον, κ, τὸ, idem quod φυλή,
ἡς, ἡ, tribus, genus, φῦλ', pro
φύλα, nom. pl. ε. 90. 197.

Φύλοπις, ιδος, ἡ, ρυγνα, in acc.
φύλοπιν, δε φυλόπιδα, pro-
prie clamor bellicus, a φῦλον
feu

seu φυλή, ἡς, ἡ, natio, gens,
& ὁψ, ὁπός, ἡ, vox. q. d. ὁψ
τῶν φύλων, *clamor nationum*. Sic βῶν ponitur pro
bello, *Iliad.* β. 408. per me-
tonymiam adjuncti, vel
quasi, ἡ τῶν φύλων ὅπικ, quod
bellis puniat Deus homi-
nes, ab ὅπικ, ἰδος, ἡ, ultio. α.
23. 114. 200.

Φύειν, *miscere*, præs. inf. a φύ-
ειν, f. υἱῶ, & Æolic. φύειν,
p. κα. ε. 61.

Φυτὸν, ὤ, τὸ, *planta*, in dat. pl.
φυτοῖσι, hinc φυτεύω, *plan-*
to, φυτεύου, *plantaret*, 3. pers.
a. i. sub. φυτεύσατο, a. i. m.
ind. Ionic. Th. φύω, *nascor*.
ε. 567. 780. 810. α. 29. 9. 986.

Φωκῆς, nomen gentis, α. 25.

Φῶκον, nom. viri. *phoca* est
bellua marina, φῶκινα.
φῶκη, *vitulus marinus*, pess-
ime olet. ὀδυσα. δ. 443. 9.
1004.

Φωνῇ, dat. sing. a φωνή, ἡς, ἡ,
vox. α. 382.

Φῶς, viri, genit. sing. φῶτα,
virum, acc. sing. a φῶς, *vir*,
φωτῶν, *virorum*. per synec.
spec. *hominum*, φῶτες, viri.
Sed φῶς, ὡς, τὸ, *lumen*, dif-
ferentiae causae facit Geniti-
vum pluralem φῶτων. Th.
φάω, *luceō*. ε. 191. α. 149. 420.

Χ

Χ, propter sequentem Vo-
calem aspiratam pro χ
pro χῶ, saepe pro κε, κεν, quae
sunt dictiunculae potentia-

les. ε. 390. 432.

Χάος, genit. sing. α. Χάος, σος,
τὸ, *rudis indigestaque ma-*
teria, qualem fingebant. Vi-
de in χάος. 9. 123.

Χαίρεις, *gaudes*, 2. pers. præs.
verbi χαίρω, *gaudeo*, f. χαρῶ,
p. κέχαρκα, α. 2. ἔχαρον, f. 2.
pass. χαρήσομαι, p. m. κέ-
χαρα. ε. 55. 356. α. 327.

Χαλοῖνοντες, *laxantes*, præs.
part. a χαλάνω, idem quod
χαλάω, f. ἄσω, *laxo*. α. 308.

Χαλέπῳ, *damno afficio*, ἐβριτο,
hinc χαλεπός, *gravis*, χα-
λεπή, χαλεποῖο, gen. Ion.
χαλεποῖσι, dat. pl. Ion. χα-
λεπώτατος, *difficillimus*, su-
perl. & χαλεπῶς, adv. ε. 5.
91. 290. 330. 555. 672.

Χαλκείφωνος, υ, ὁ, ἀρεα βοce,
ex χαλκός, ὤ, ὁ, πρ, & φωνή,
ἡς, ἡ, vox. 9. 311.

Χαλκοκορυσὴν, ἀρεα *galea mu-*
nitionis, acc. sing. a χαλκο-
κορυτής, ex χαλκός, ὤ, ὁ, ας,
& κόρυς, ἴδος, ἡ, *galea*. 9.
984.

Χαλκῇ, πρε, dat. sing. χαλκός,
ὤ, ὁ, πρ, ε. 150. α. 415. hinc
χάλκειος, ὤς, πρεus, & χάλ-
κκος, metri gratia. χαλκί-
δα, acc. a χαλκίς, nomen
urbis. ε. 143. 149, 653.

Χαμαί, humi, adv. hinc χα-
μαιγενέων, *humii prognato-*
rum; a χαμαιγενής, ex χα-
μαί & γίνομαι. 9. 879.

Χάϛ, hiatus, tenebrae, a χαί-
νω, *hisco*: hinc χάος, in
chaos

chaos verto. θ. 116.

Χαράσσειν, præs. part. χαράσσειν, Dor. & Æol. pro χαράσσειν, a χαράσσω, f. ξω, sculpro, incido, acuo. ε. 571.

Χαρίντας, acc. pl. a χαρίης, χαρίεσσα, εν, elegans, a χάρις, ιλ, ή, gratia. θ. 129.

Χάρις, ιλ, ή, gratia, in acc. χάριν, ε. 707. 718.

Χάριτες, Dex, in gen. pl. Χαρίτων. ε. 73. θ. 907.

Χάρμα, ατ, τὸ, gaudium. Th. χαίρω, gaudeo. α. 400.

Χαροπόιο, gen. Ion. a χαροποι, truces, fulvi alioquin, χαροπός, ὅ, ὁ, latus, vultu serenus, cæsius, ceruleus, ab ὄψ, oculus. Th. ὀπλομαι, video, & χαίρω, gaudeo. θ. 321.

Χάσμα, αλ, τὸ, hiatus. Th. χαίνω, hisco. θ. 740.

Χαίρων, egeus, præs. part. a χατέω, egeo. ε. 21.

Χαυλιόδων, ονλ, δ, turbos dentes habens, dicitur & χαυλιόδης, ab ὀδὺς, ὄντ, δ, dens. α. 387.

Χέει, fundit, præs. ind. verb. χέω, seu χέω fundo, f. χέσω, χέσω, & χεύσω, α. ι. ἔχευσα, ἔχευα, & ἔχεα, α. ι. pass. ἐχύθην, ε. 419.

Χήλεσι, dat. pl. a χῆλα, ε, τὸ, labium, labrum. ε. 97.

Χήμαρ, clavus ligneus sub carina. χήμαρ, hyeme fluens, a χῆμα, αλ, τὸ, hyems, & ῥέω, flico. ε. 624.

Χῆμα, χῆμα, hyems, hinc χημών, ὦν, idem. hinc χημέρι, & χημέρι, hyemalis. ε. 492. 563. 738. 673.

Χέειν, 3. pl. præs. ind. Poëtice pro χέειν, a χέω, fundo, f. χεύσω, α. ι. ἔχευα, & ἔχεα, pro ἔχευσα, f. 2. χέω, α. ι. pass. ἐχύθην, quasi a χύω. θ. 83.

Χηροδίκου, nom. pl. a χηροδίκης, cui jus est in manibus, ex χῆρ, manus, & δίκη, ή, jus. ε. 187.

Χηρός, gen. a χῆρ, manus, χηρὶ, χῆρα, χῆρις, dat. pl. χερσὶ, χερσὶν, & χῆρεσι, Ion. & Poët. ut & χέρεσσιν, ε. 478. 795. α. 188. θ. 747.

Χέρων, Chiron. nomen viri. θ. 1001.

Χελιδών, ὄν, ή, hirundo. ε. 566.

Χεράων, deterior, & χερότερον, deterius, novus comparativus, a κακός, malus, in comp. κακίων, χέρων, & Poët. χερείων, in superl. κάκις, & χήρις. ε. 819. α. 51.

Χερσὶ, dat. plur. Vide in χηρός. ε. 319.

Χηλῆσι, dat. pl. Ionic. a χηλή, ής, ή, ungula, forfex. α. 62.

Χηρωτά, remoti cognati. Th. χῆρ, ε, viduus. θ. 607.

Χήτη, dativus sing. a χῆτ, ε, τὸ penuria. Th. χατέω, ὦ, egeo. θ. 605.

Χθόνις, gen. a χθώνι, terrestris, a χθών, ὄνός, ή, terra. α. 373.

Χίλιαι, in f. g. & χίλιοι, *milie*,
in n. g. χίλια. θ. 364.

Χίμαιρα, in gen. χιμαίρης, Ion.
capra hyeme nata, a χῆμα,
τος, τὸ, *hyems*, per synco-
pen τῆ εψιλῷ, metri causa.
θ. 322. 323.

Χιτῶνα, acc. sing. a χιτῶν, ὦν, Θ,
ὅ, *tunica*, Ionice, κιθῶν. ε.
534. α. 287.

Χλαῖναν, acc. a χλαῖνα, ἡ, *lena*,
vestis species. α. 535.

Χλωερῷ, dat. a χλωερὸς, *viridis*,
unde per crasin χλωερὸς,
χλωερῷ. ε. 741. α. 393.

Χλῆνοι, *agrestes*, a χλῆνης,
per crasin pro χλοεύνης, ut
fit, qui in virenti gramine
cubat, epitheton apri, ex
χλόα, *herba virens*, & εὐνή,
ἡ, *cubile*. α. 177.

Χοάνειο, gen. Ion. χόανος, *ca-
tinus*, a χέω, *fundo*. θ. 863.

Χόλοιο, gen. Ion. pro χόλῳ, a
χόλος, υ, ὅ, *bilis*, item *ira*.
Th. χολή, ἡς, ἡ, *bilis*. θ. 221.

Χολύμεν, Θ, *iratus*, præf. part. a
χολόομαι, ὤμοι, *irascor*, Th.
χολή, ἡ, *bilis*. ε. 137.

Χολωσάμενος, *iratus*, part. a. i.
med. pro quo Poëta quoque
dicunt, χωσάμεν, Θ, a χολώω,
irascor, Th. χολή *bilis*. ε. 53.

Χορὸς, ὤ, ὅ, *chorus*, chorea, tri-
pudium. α. 201.

Χόρτος, υ, ὅ, *saenum*. hinc χορ-
τάζειν, proprie *herbis seu
saeno pascere*, per synecd.
saturare. ε. 604.

Χρεῖα, *debita*, in dimensione

Poëtica legendum χρεῖα, vel
τε abesse debet, quod mihi
fit verisimilius, χρεῖα vero
derivatur a χρεόν, υ, τὸ, *debi-
tum*, χρέος, εὐς, *idem*. ε. 645.

Χρεῖων, gen. pl. a χρεῖα, ας, ἡ, *ege-
stas*, *utilitas*, Ἔς. ε. 402.

Χρέμισαν, *hinnivere*, a. i. Ionic.
a χρεμίζω, per synopen pro
χρεμνίζω, f. ἴσω, *hinnio*, α. 348.

Χρηῖζειν, præf. inf. a χρηίζω,
idem quod χρήζω, *egeo*. Th.
χρεῖα, *indigentia*. ε. 365.

Χρηῖμα, ατος, τὸ, *res*, χρηῖμ' pro
χρηῖμα, & χρηῖματ' pro χρηῖ-
ματῶ. ε. 242. 603.

Χρισάμενη, part. a. i. med. κη-
στα. Errant ergo qui ajunt,
aor. i. med. non habere pas-
sivam significationem, a
χρίω, f. ἴσω, *ungo*, perf. pass.
κέχρισμαι. α. 521.

Χρόος, υ, ὅ, *tempus*. 132.

Χροὸς, genit. a χρεῖς, *cutis*. Th.
χρεῖα, ας, ἡ, *color*. Dicitur
χροὸς, υ, ὅ, & χρεῖς, χροὸς, ὅ,
χροῖ', χροῖα. ε. 74. 196. 534.

Χρυσάμπυκες, *aurea mitra re-
vincta*, ex χρυσοῖς, ὤ, ὅ, *au-
rum*, & ἄμπυξ, υκος, ὅ, ἡ,
proprie *funiculus auratus*,
quo jubæ equorum in fron-
te sparse colligantur, ab
ἀμπέχω, *circumdo*. Deinde
per metaph. tribuitur mu-
lieribus. θ. 916.

Χρυσάωρ, *accinctus aureo gla-
dio*, nomen viri, in acc.
χρυσάωρα. ε. 769. ex χρυσοῖς,
αυ-

αυγντ, & ἄρρ, ρ, τδ, enlis,
9. 282.

Χρύσσαι, pl. a χρύσσαι, χρυσῆς,
pro χρυσῆς. 9. 975. χρυσῆν.
ε. 65.

Χρύση, idem quod χρύσιος.
α. 313.

Χρύσι, & contracte, χρυσῆς,
aureus, a χρυσός, ὤ, ὅ, αὐγντ.
α. 297. 9. 216.

Χρυσόκομης, υ, ὅ, αὐτεο crine
conspicuius, ex χρυσός, & κό-
μη, ἡ, comā. 9. 947.

Χρυσοπῆδilon, aureis calcea-
mentis gaudentem, ex χρυ-
σός, ὤ, ὅ, αὐγντ, & πῆδilon, υ,
τδ, calceus. 9. 454.

Χρυσοτέφανος, aurea redimi-
tus corona. a χρυσός, ὤ, au-
rum, & τέφανος, corona.
Th. τέφα, coronō. 9. 17.

Χρῶς, ὠτός, ὅ, corpus, idem
quod χρῆς, χρῶς. Th. χρῶα,
ἡ, color. ε. 596.

Χυτροπόδων, gen. pl. a χυτρό-
πος, olla pedes habens, ex
χύτρος, υ, ὅ, olla, & πῶς. ε. 746.

Χωόμεν, succensens; part.
pres. med. pro χολοόμεν.
χωσάμεν, part. a. i. med.
verbi χῶομαι, idem quod
χολῶμαι, irascor. Th. χολῆ,
ἡς, ἡ, bilis. α. 2. 9. 533.

Χῶρυ, genit. a χῶρε, υ, ὅ, locus,
sedes, item, spatium, item,
ager, pradium, fundus. α.
410. θ. 731.

Χῶσατο, pro ἐχολώσατο, iratus
fuit, a. i. m. Ionic. a χῶο-
μαι, irascor, Th. χολῆ, ἡς, ἡ,
bilis, α. 554.

Ψ.

ΨΑμάθῃ, nom. mul. a ψάμ-
μ, υ, ὅ, arena, fabulum.
α. 260.

Ψεύδεια, mendacia, acc. plur. a
ψεύδ. ψευδῆς, ubi in di-
mensione legendum ψευ-
δῆς, acc. pl. a ψευδῆς, ἐ, ὅ,
καὶ ἡ, falsus, mendax. Th.
ψεύδω, fallo, f. ψεύσω, p.
ἔψυνα, p. pass. ἔψυσμαι, a.
i. m. ἐψυσάμην. ε. 78. 707.
9. 229. 783.

Ψιάδας, guttas. acc. plur. a ψιάς
ἄδ, ἡ, roris gutta. α. 384.

Ψολόντι, ardenti, dativ. sing.
a ψολός, Th. ψέλ, υ, ὅ,
fuligo, α. 492.

Ψυχῇ, vita, anima. ψυχᾶς, vi-
tas. per metonym. causae.
α. 173.

Ψυχρός, frigidus, a ψύχω, f. ξω,
refrigero. ψυχρῇ, pro ψυ-
χρᾷ, Ion. ε. 545.

Ω.

Ω, O, vocativus. ε. 27.
ὦ, cui. ε. 57.

Ωδε, sic. ε. 35.

Ωδύσσατο, iratus est, a. i. m.
Poët. ὠδυσάμην, ab ὀδύζομαι.
f. ὀδύσομαι. 9. 617.

Ωκεανίνη, Oceanis, nomen pu-
erperae. ὠκεανίνα, filia O-
ceani. 9. 364. 507. 956.

Ωκεανός, Oceanus, ex ὠκέως,
cito, & νᾶω, σπιο. ε. 169. ὠ-
κεανοῖο, pro ὠκεανῷ. ε. 564. θ.

133

Ωκέας, pl. veloces, ὠκίης, gen.
sing.

ſing. f. g. ὠκῆα, ab ὠκὺς, celer, m. g. & in n. g. ὠκύ. α. βι. 9. 998.

ὠκῆης, pro ὠκῆαις, dat. pl. Ion. β. 269.

ὠκῆαν, acc. f. g. ab ὠκὺς, εὖς, ὅ, celer, ὠκῆης pro ὠκῆαις. Ion. dat. pl. ὠκέα, Poët. pro ὠκῆα. 9. 266. 780.

ὠκυπέτης, celeriter volans, ex ὠκὺς, εὖς, ὅ, celer, & πέτομαι, volo. eſt & ὠκυπέτη, nomen mul. ι. 210. 267.

ὠκυπόδον, alipedum, ab ὠκύπυς, οὐδὲ, ὅ, idem quod ποδάκης. ὠκυπόδεσσι, dat. pl. Ion. α. 302. 470.

ὠκυρόη, nomen mul. 9. 360.

ὠλεσα, a. ι. ind. ab ὀλλυμι, perdo, in fut. ὀλέσω, a. ι. ὠλεσα. 3. pl. ὠλεσαν. ε. 370.

ὠμαρτήσι, a. ι. ind. act. ab ὀμαρτέω, ſequor, f. ἴσω. Th. ὀμαρτή, ſimul, idem quod ὀμῶ. 9. 201.

ὠμισυ, ὅ, ὠμισυ, pro ὀῆμισυ, quod dimidium. Th. ἡμισυς, εὖς, ὅ, dimidius. ε. 557.

ὠμητήν, crudis beſcentem, acc. ab ὠμητής, ὤ, ὅ, crudibor, παρὰ τὸ τὰ ὠμὰ ἔδην, ab ἔδην, edo, & ὠμός, ὤ, ὅ, crudus. 9. 300.

ὠμῶ, cruda, dat. ab ὠμός, ὤ, ὅ, crudus, item, crudelis. ε. 703.

ὠμῶ, υ, ὅ, humerus, ὠμων, gen. pl. ὠμοις, & ὠμοισι. dat. plur. α. 159. 468.

ὠνῆ, 3. ſing. præſ. ſubj. med. ab ὠνέομαι, eto, f. ἵσομαι. ε. 539.

ὠπα, acc. ab ὠψ, ὠπός, ὅ, bal-
tus. Th. ὀπτομαι, video. ε. 62.

ὠπασε, dedit, & ὠπασεν, a. ε. act. ind. ab ὠπάζω, f. σω, præbeo, item inſequor. 9. 442.

ὠραιῶ, tempeſtivus, ſpecioſus, ab ὠρα, ας, ἡ, pulchritudo, tempus. ι. 32.

ὠραῖσι, matura reddunt, pro ὠραιζοσι, Æolic. ab ὠραιζω. Th. ὠρα, tempus. 9. 903.

ὠρέξατο, petiit, a. ι. med. a. Th. ὀρέγω, porrigo, f. ξω, præt. χα, aor. ι. paſſ. ὠρέχθην. 9. 178.

ὠρη, Ion. pro ὠρα, hora, & per ſyn. membri, tempus, ὠρης, ὠρη, ὠρη, ὠρας. ι. 30. 9. 501.

ὠριγνῶτο, certabant, porrigebantur, 3. pl. imperf. paſſ. ab ὀριγνάομαι, ὠμαι, idem quod ὀρέγω vel ὀρέγνυμι, f. ξω, p. χα. porrigo, α. 190.

ὠρισε, concitat, a. ι. act. ab ὀρίσμι. Th. eſt, ὀρω, excito. ε. 674.

ὠριῶ, tempeſtivus, ab ὠρα, hora, ὠρια, ὠρι, ι. 392. 490.

ὠρίων, ὠρίων, ὅ, Orion, ſignum cœleſte. ε. 607.

ὠρυντο, excitabatur, imperf. paſſ. ab ὀρυνμι. Them. ὀρω, excito. 9. 191.

ὠρσε, immiſit, a. ι. act. ab ὀρω, f. ὀρῶ, & Æolic. ὀρσω. ὠρτο, 3. ſing. præt. pluſq. paſſ. ut ὠρτ. α. 40. 9. 523. 990.

ὠρύ.

ᾠρεύγιον, *antiquum*, ab ᾠρέ-
γιος, antiquissimi Theba-
norum regis nomen, per
synec. speciei, *vetustus*, *an-
tiquus*. §. 806.

ᾠς, particula varios habens
usus. ε. 86. 108. ᾠςκ', ᾠσπερ,
ε. 697. §. 402.

ᾠς, pro ὅτως, sic. ε. 44.

ᾠσὺν, *perinde*. α. 189.

ᾠτε, *adeo ut*, ᾠτ', *utque*, pro
ὥς τε. α. 405, §. 831.

ᾠτινι, *cui*, dat. ab ὅτις, *qui*. ε.
31.

ᾠτρυνον, *jubebant*, imperf. ab

ἐτρένω, *incito*, f. *υτῶ*, p. *γκα-
ῖ*. 883.

ᾠτῶντα, *auritum*, h. e. *anfa-
tum*, ab ᾠς, ὠτὸς, τὸ, *auris*,
unde est ὠτόεις, ερσεν, *au-
ritus*, α, ιτ. ε. 655.

ᾠφειλον, imperf. ab ὀφείλω,
debeo, fut. ὀφειλήσω, πρᾶξ.
ὠφάληκα, αογ. 2. ὠφελον. ε.
172.

ᾠχετο, *gradiebatur*, sing. im-
perf. med. ab οἴχομαι, *abeo*,
unde ἀποίχομαι, *abeo*, ποτὶ
οτ, f. οἰχήσομαι, perf. ὤχη-
μαι. α. 200.

F I N I S.

